ent Oriental Library Series

ANDITS UNDER THE SUPERVISION OF
RATOR, GOVERNMENT ORIENTAL
LIBRARY, MYSORE.

Kannada Section No. VI

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತ

೩ನೆಯ ಸಂಪುಟ

ಸಭಾಪರ್ವ

THE

KARNATAKA MAHABHARATA

BY

KUMARAVYASA MAHAKAVI

Volume III

SABHAPARVA

EDITED BY

V. SYAMACHARYA

Pandit, Govt. Oriental Library, Mysore.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE
GOVERNMENT OF HIS HIGHNESS THE
MAHARAJA OF MYSORE

MYSORE:
PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS
[illegible]

Price Re. 1-12-0.

Government Oriental Library Series

EDITED BY PANDITS UNDER THE SUPERVISION OF
THE CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL
LIBRARY, MYSORE.

Kannada Section No. VI

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತ

೩ನೆಯ ಸಂಪುಟ

ಸಭಾಪರ್ವ

THE

KARNATAKA MAHABHARATA

BY

KUMARAVYASA MAHAKAVI

Volume III

SABHAPARVA

EDITED BY

V. SYAMACHARYA

Pandit, Govt. Oriental Library, Mysore

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE
GOVERNMENT OF HIS HIGHNESS THE
MAHARAJA OF MYSORE

MYSORE:
PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS
1915

ಅವತರಣಿಕೆ

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಕರ್ಣಾಟಕಮಹಾಭಾರತದ ಮೂರನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿ ಇರುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಕಾರನಾದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಭಾಷಾವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ (ಕನ್ನಡ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಂಬರು 3—4ನೆಯವುಗಳಾದ) ಉಪೋದ್ಘಾತಸಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಭವಪರ್ವ ಇವುಗಳ ಅವತರಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಶೇಷಾಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದು ಈಗ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಭಾಕ್ರಿಯಾಪರ್ವ 1 ಸಭಾಖ್ಯಾನಪರ್ವ 2 ರಾಜಸೂಯಾರಂಭಪರ್ವ 3 ಜರಾಸಂಧವಧಪರ್ವ 4 ದಿಗ್ವಿಜಯಪರ್ವ 5 ರಾಜಸೂಯಿಕಪರ್ವ 6 ಅರ್ಘಾಹರಣಪರ್ವ 7 ಶಿಶುಪಾಲವಧಪರ್ವ 8 ದ್ಯೂತಪರ್ವ 9 ಅನುದ್ಯೂತಪರ್ವ 10 ಎಂದು ಹತ್ತು ಪರ್ವಗಳು ಅಡಗಿವೆ.

ದಿಗ್ವಿಜಯಪರ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜಸೂಯಯಾಗದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ, ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರಪುರುಷಮೃಗವೆಂಬ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕರೆತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಹಾಗೂ, ಭೀಮಸೇನನು ಅದನ್ನು ಕರೆತಂದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕಥೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕಥೆಯು ಜೈಮಿನಿಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿ ಕೂರೇಶವಿಜಯದ ಮೂರನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ "ಹನುಮತಃ ಪುಚ್ಛರೋಮೇಶ್ವರತ್ವಾತ್" ಎಂಬ ಪದಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾವಸರದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಆ

ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪುರುಷಮೃಗವೆಂದು ದೀರ್ಘರಹಿತವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಷಡಕ್ಷರಿದೇವಕೃತ ರಾಜಶೇಖರಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದ 135 ನೆಯ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ "ಪರಿವ ಪುರುಷಾಮೃಗಗಳಿಂ" ಎಂದು ಪರ್ವತವರ್ಣನಪ್ರಸ್ತಾವದಲ್ಲಿ, ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ "ಪುರುಷಾಮೃಗ" ವೆಂತ ದೀರ್ಘಸಹಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪುರುಷಮೃಗವೆಂದರೂ ಪುರುಷಾಮೃಗವೆಂದರೂ ಅರ್ಥಭೇದವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷಮೃಗವೆಂದರೆ ಪುರುಷಾಕಾರವೂ ಮೃಗಾಕಾರವೂ ಉಳ್ಳದ್ದೆಂತ ಅರ್ಥ. ಪುರುಷಾಮೃಗವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಪುರುಷಪದವೂ ಆಮೃಗಪದವೂ ಸೇರಿ ಇದೆ. ಆಮೃಗ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೃಗಾಕಾರವುಳ್ಳದ್ದೆಂತ ಅರ್ಥ. ಆದುದರಿಂದ ವಿರೋಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರಿಸಿರುವ ಪಾಠಗಳು ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೂ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಶೋಧನಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕನ್ನಡ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಂಬರು V ನೆಯುದಾದ ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದುವುಗಳಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದವರೆಗೂ ಬಹುಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶೋಧನಕಾರ್ಯವು ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಾಮಾದಿಕದೋಷಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಸಜ್ಜನರು ಗುಣೈಕದೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಾರದೆ, ಸಂತೋಷಪಡುವರೆಂದು ನಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ.

೪ ನೆಯ ಸಂಧಿ—

೯ ನೆಯ ಸಂಧಿ—

೧೦ ನೆಯ ಸಂಧಿ—

ವಿಷಯ ಪುಟ

೧೧ ನೆಯ ಸಂಧಿ—

೧೬ ನೆಯ ಸಂಧಿ—

ಶ್ರೀ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತ

ಸಭಾಪರ್ವ.

ತೃತೀಯ ಸಂಪುಟ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ

ಸಭೆಯೊಳೋಲಗದೊಳು ವಿರಿಂಚಿ
ಪ್ರಭವನನುಮತದಿಂದ ಧರಣೀ
ವಿಭು ಮಹಾಕ್ರತುರಾಜಸೂಯವನೊಲಿದು ಕೈಕೊಂಡ ||

ಖಾಂಡವವನದಹನಾನಂತರ ಪುರಪ್ರವೇಶ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಖಾಂಡವವನದ ವಹ್ನಿ
ಜ್ವಾಲೆ ತೆಗೆದುದು ಕೂಡೆ ಹೊಗೆದುದು ಹೊದಳಿ ಹೊಸಮೆಳಯ |
ಮೇಲುಕಾಳಗದುಬ್ಬಿನಲಿ ಸಿರಿ
ಲೋಲ ಸಹಿತರ್ಜುನನು ವಿಕ್ರಮ
ದೇಳಿಗೆಯ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಮರಳಿದನು [1] ಪಟ್ಟಣಕೆ || ೧

1 ತಿರುಗಿದನು, ಚ.

ದೂತರೈದಿದರಿವೆರ ಸೂಚಿಯ
ಕೈತವಕಿಗರು ಕೃತಕವಾರ್ತಾ
ಭೀತಪುರಜನಮುಖದ ದುಗುಡದ ದಡ್ಡಿಗಳನುಗಿದು ।
ಬೀತುದಿಂದ್ರನ ಬಲುಹು ವಿಗಡನ
ವೀತಿಹೋತ್ರನ ವಿಲಗ ತಿದ್ದಿವಿ
ಧೂತರಿಪುಬಲ ಬಂದನಿದೆ ಯೆಂದರು ಮಹೀಪತಿಗೆ ॥ ೨

ಪೂತುದರಸನ ಪೌರುಷಲತೆ ಪುರು
ಹೂತವಿಜಯದ ವಿಜಯವಾರ್ತಾ
ಶ್ರೋತ್ರಸುಖಸಂಪ್ರೀತಿ ನಯನಜಲಾಭಿಷೇಕದಲಿ ।
ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮುಂಚಿದುದು ನಯ
ನಾತಿಥಿವ್ರಜ ಮುಸುಕಿತಸುರಾ [1]
ರಾತಿಪಾರ್ಥರ ಧರ್ಮಸುತಭೀಮಾದಿ [2] ಬಾಂಧವರ ॥ ೩

ತಳಿತಗುಡಿಗಳ ಸಾಲಕಳಸದ
ನಿಳಯನಿಳಯದ ಬೀದಿಬೀದಿಯ
ತಳಿರ ತೋರಣದೋರಣದ ನವಮಕರತೋರಣದ ।
ತಳಿಗೆದಂಬುಲದಾರತಿಯ ಮಾಂ
ಗಲಿಕರಭಸದ ಲಲಿತಲಾಜಾ
ವಳಿಗಳೊಸಗೆಯಲಿವರು ಹೊಕ್ಕರು ರಾಜಮಂದಿರವ ॥ ೪

ಹಿರಿಯರಂಘ್ರಿದ್ವಯಕೆ ಮಣಿದರು
ಕಿರಿಯರುಚಿತಕ್ಷೇಮಕುಶಲದಿ
ಪರಿರಚಿತಪರಿರಂಭಮಧುರವಚೋವಿಲಾಸದಲಿ ।

---

1 ಮುಸುಕಿತಸುರಪಿ, ಖ. ಡ. ಚ.

2 ರಾತಿಪಾರ್ಥರನನಿಲಸುತನಕುಲಾದಿ, ಖ. ಡ. ಚ.

ಅರಸನಿವರನು ಮನ್ನಿಸಿದನಾ
ದರಿಸಿತನ್ಯೋನ್ಯಾನುರಾಗ
ಸ್ಫುರಿತತೇಜೋಭಾವವಿಭ್ರಮಭೂಪತಿವ್ರಾತ ॥ ೫

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹೊರಡುವಿಕೆ.

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಹರಿ ನಿಜ
ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈವವಾರ್ತೆಯ
ನೊರೆದನವನೀಪತಿಗೆ ಭೀಮಧನಂಜಯಾದ್ಯರಿಗೆ ।
ಅರಸಿಯರಿಗಭಿಮನ್ಯುಧರ್ಮಜ
ನರವೃಕೋದರಸೂನುವೊದಲಾ
ಗಿರೆ ಸಮಸ್ತಜನಂಗಳನು ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ ॥ ೬

ವರಮುಹೂರ್ತದೊಳಮೃತಯೋಗೋ
ತ್ಕರಶುಭಗ್ರಹದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಹಿಮ
ಕರಸುಖಾ[1] ವಸ್ಥೆಯಲಿ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನಗುರುವಿನಲಿ ।
ಧರಣಿಸುರರಾಶೀರ್ವಚನವಿ
ಸ್ತರಣದಧಿದೂರ್ವಾಕ್ಷತೆಗಳು
ಬ್ಬರದ ವಾದ್ಯಘಡಾವಣೆಯಲಸುರಾರಿ ಹೊಱವಂಟ ॥ ೭

ಕರಯುಗದ ಚಮ್ಮಟಿಕೆ ವಾಘೆಯ
ಲರಸ ರಥವೇಱಿದನು ಮುಕ್ತಾ
ಭರದ ಭಾರಿಯ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಪಲ್ಲವಿಸಿದನು ಭೀಮ ।
ಹರಿಯುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ಸಿತಚಾ
ಮರವ ಚಿಮ್ಮಿದನರ್ಜುನನು ಬಂ
ಧುರದ ಹಡಪದ ಹೆಗಲಲಯ್ದಿದರರ್ಜುನಾನುಜರು ॥ ೮

ಪೌರಜನಪುರಜನನೃಪಾಲಕು
ಮಾರಸಚಿವಪಸಾಯ್ತಭಟಪರಿ
ವಾರಧೌಮ್ಯಪ್ರಮುಖಸೂರಿಸಮಾಜವೊಗ್ಗಿನಲಿ ।

---

1 ಶುಭಾ, ಚ. ಥ.

ತೇರಬಟ್ಟೆವಿಡಿದೈದಿದರು ಮುರ
ವೈರಿವಿರಹವಿದೂನವದನಾಂ
ಭೋರುಹರ ಸಂತೈಸಿ ನುಡಿದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ [1] ॥ ೯

ಅರಿನೃಪರು ಕುಹಕಿಗಳು ನೀವೇ
ಸರಸಹೃದಯರು ಧರ್ಮದೂರರು
ಪರನು ನೀವೇ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ಹಾನಿಯುಂಟವಕೆ ।
ಅರಸನಾರೋಗಣೆ ವಿಹಾರದೊ
ಳಿರುಳು ಹಗಲು ಮೃಗವ್ಯಸನದೆ
ಚ್ಚರಿನೊಳಿಹುದೆಂದಸುರರಿಪು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಿನಿಬರನು ॥ ೧೦

ನಾಲಿಗೆಗಳಸುರಾರಿಗುಣನಾ
ಮಾಳಿಗಳ ಪೊಗಳಿದುವು [2] ಕಂಗಳು
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಲಿ ಬೆಚ್ಚವು ವಿಹಾರದಲಿ ।
ಬಾಲಕೇಳೀಕಥನಸುಧೆಯೊಳ
ಗಾಲಿ ಮುಳುಗಲು ಕಿವಿಗಳನಿಬರು
ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಯಂದವಾದರು ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲಿ [3] ॥ ೧೧

ಕಳುಹಿ ಕಂಗಳು ಮರಳಿದುವು ಮನ
ಕಳುಹದಾದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಮಂ
ಗಳಮಹೋತ್ಸವದೊಸಗೆನುಡಿಯುಲಿ ಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಿ ।
ಬಳಿಕಿವರು ನಿಜರಾಜಭವನ
ಸ್ಥಳಕೆ ಬಂದರು ಸೌಮನಸ್ಯದ
ಲೀಳೆಯ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದರವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨

ಕೃಷ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಮಯನು ಸಭೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಮುರಹರನ ನೇಮದಲಿ ಮಯ ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು

---

1 ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಕೃಪಾಜಲಧಿ, ಖ. ಡ. ಚ
2 ಮಾಳಿಯುಲಿ ತುಳುಗಿದುವು, ಖ, ಡ, ಚ.
3 ಹೃದಯದಲಿ, ಖ.

ವರಸಭಾಮಂಟಪವನನಿಬರಿಗವ ವಿಚಿತ್ರದಲಿ [1] |
ಕಿರಣಲಹರಿಯ ವಿವಿಧರತ್ನೋ
ತ್ಕರದ ರಚನಾಶಿಲ್ಪವಿದು ದೇ
ವರಿಗಸಾಧ್ಯವು ಶಿವಶಿವಾಯೆನೆ ಮೆಱೆದುದಾಸ್ಥಾನ || ೧೩

ಹತ್ತುಸಾವಿರಕೈಪ್ರಮಾಣದ
ಸುತ್ತುವಳಯದ ಮಣಿಯ ಶಿಲೆಗಳ
ತತ್ತವಣೆಗಳ ತೆಕ್ಕೆವೆಳಗಿನ ಲಹರಿಗಳಲಳಿಯ [2] |
ಸುತ್ತುವಳಯದ ಪದ್ಮರಾಗದ
ಭಿತ್ತಿಗಳ ವೈಡೂರ್ಯಶಿಲೆಗಳ
ಮತ್ತವಾರಣವರವಿಧಾನದಲೆಸೆದುದಾಸ್ಥಾನ || ೧೪

ಕರೆಸಿದನು ಮಯನೆಂಟುಸಾವಿರ
ಸರಿಗರಕ್ಕಸಕಿಂಕರರ ನಿಜ
ಶಿರದೊಳಾಂತರು ತಂದರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ |

ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ಮಯನಿಂದ ಗದಾಪ್ರಾಪ್ತಿ.

ಅರಸ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವನನಾ
ದರಿಸಿದನು * ಭೀಮಂಗೆ ಭಾರಿಯ
ವರಗದಾದಂಡವನು ಕಾಣಿಕೆ ಯಿತ್ತು * ಪೊಡವಟ್ಟ || ೧೫

† ಇದು ಸಗರಮಾಂಧಾತರಾಯನ
ಗದೆಯು ಲವಣಾಸುರನ ಸೀಱಿಯೆ
ಕದನದಲಿ ಶತ್ರುಘ್ನ ಕೊಂಡನು ಮೇನಕಾಚಲದಿ |

---

1 ಕೃತಜ್ಞನಲೇ, ಖ. ಚ.   2 ವೊಳಗಿನ ಬಟಿಯಲಹರಿಗಳ, ಡ

* ಭೀಮಾರ್ಜುನರಿಗಾ | ದರಗದಾಶಂಖವನು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು *

† ಇದು ಪುರಾತನಸಗರವಂಶಾ
ಭ್ಯುದಯದುರ್ಜಯಯೌವನಾಶ್ವನ
ಗದೆ ಕೃತಾಂತನ ಕರದ ದಂಡವನಂಡಲೆವ ಖಳದ |

ಇದನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಂದ್ರನಿತ್ತನು
ಮುದದಿ ಗದೆಯನು ದೇವದತ್ತಾ
† ಖ್ಯದ ಮಹಾಶಂಖವನು ಪಾರ್ಥನ ಮೇಲಿನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೬

ಒಸಗೆ ಮೆಱೆದುದು ಮಯನ ಮಿಗೆ ಮೆ
ನ್ನಿಸಿದನವನಿಪನಂಗಚಿತ್ತದೊ
ಳಸುರಕಿಂಕರರನಿಬರನು ಸನ್ಮಾನದಾನದಲಿ ।
ಒಸೆದು ಕಳುಹಿದನಾತನನು ದೆಸೆ
ದೆಸೆಯ ಯಾಚಕನಿಕರ ನೂಕಿತು
ಮುಸುಕಿತೈ ಧರ್ಮಜನ ಕೀರ್ತಿಯ ರೂಢಿ ಮೂಜಗವ ॥ ೧೭

ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸಭೆಯ ಪ್ರವೇಶ

ದಿವಸದಿವಸದೊಳುಂಡುದವನೀ
ದಿವಿಜಸಂತತಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ
ವವರನೇನೆಂದೆಣಿಸುವೆನು ಯಾಚಕ [1] ಮಹೋದಧಿಯ ।
ವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣಕಾಂಚನ
ನವದುಕೂಲದ ದಿಂಡಿನಲಿ ಬುಧ
ನಿವಹ ತಣಿದುದನಂತಕೃಪಣಾನಾಥಜನಸಹಿತ ॥ ೧೮

ಆಮಹೋತ್ಸವವೇಳುದಿನವಖಿ
ರಾಮರಂಜಿತವಾಯ್ತು ಶುಭದಿನ
ರಾಮಣೀಯಕಲಗ್ನದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಮಹಾಸಭೆಯ ।
ಭೂಮಿಪಾಲರನಂತಸುಕವಿ
ಸ್ತೋಮಮವನುಜರಮರ್ತ್ಯರೆನಿಪಸ
ನಾಮರಿರ್ದರುರಾಯನೆಡಬಲದಂಕವೀಧಿಯಲಿ ॥ ೧೯

---

† ಮುದದಲೊಪ್ಪುವುದೆನುತ ಮಯನತಿ
ಮುದದಿ ಬಟಿಕಾದೇವದತ್ತಾ
ಖ್ಯದ ಮಹಾಶಂಖವನು ಪಾರ್ಥಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದ, ॥ ಚ.

1 ಭೂಸುರ, ಖ. ಮಾರ್ಗಣ, ಚ.

ಹೊಳೆಹೊಳೆದುದಾಸ್ಥಾನ ಕಾಂತಾ
ವಳಿಯ ಕಂಗಳ ಬೆಳಗಿನಲಿ ತನಿ
ಮೊಳಗಿತೋಲಗ ಲಲಿತರಸಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯಲಿ ।
ವಿಲಸದಖಿಳಾಭರಣರತ್ನಾ
ವಳಿಯ ರಶ್ಮಿಯಲಡಿಗಡಿಗೆ ಪ್ರ
ಜ್ವಲಿಸಿತಾಸಭೆ ದೀಪ್ತಿಮಯವಿವಿಧಾನುಭಾವದಲಿ ॥ ೨೦

ಮೇಳದಲಿ ಗಂಧರ್ವರಿಪ್ಪ
ತ್ತೇಳು ತುಂಬುರುಸಹಿತ ಶುದ್ಧದ
ಸಾಳಗದ ಸಂಕೀರ್ಣದೇಸಿಯ ವಿವಿಧರಚನೆಯಲಿ ।
ಬಾಲೆಯರ ಸುರಗಣಿಕೆಯರ ಮೊಖ
ಚಾಳಯರ ಸಂಗೀತತಾಳದ
ತೂಳುವರೆ ತುಂಬಿದುದು ಕುಸುಮಾಯುಧನ ಕಳಕಳವ ॥ ೨೧

ನಾರದರ ಆಗಮನ.

ಆಮಹಾಸಭೆಯಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಭೂಮಿಪತಿ ದೂರದಲಿ ಕಂಡನು
ತಾಮರಸದಳನಯನಸಂನಿಭಭಾವಭಾವಿತನ ।
ಹಾಮಹಾದೇವೆತ್ತಣದ್ಭುತ
ಧಾಮವಿದು ದಿನಮಣಿಯ ತೇಜ
ಸ್ತೋಮವೆರಡಱ ಸಾದೃಶದೆನುತೀಕ್ಷಿಸಿದ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ [1] ॥ ೨೨

ಲಲಿತತೇಜಃಪುಂಜ ಮಿಗೆ ಥಳ
ಥಳಿಸಿತತಿದೂರದಲಿ ಬೆಳಗಿನ
ಗೊಳಳಿ ಸುಳಿದಂತಾದುದಾಗಲೆ ತೋಱಿತಾಕಾರ ।
ತಳಿತುದವಯವಶುದ್ಧವರ್ಣ
ಸ್ಥಳವು ನಿಮಿಷಕೆ ಮುನಿವರಾಕೃತಿ
ಹೊಳೆದುದಾಕ್ಷಣವೀತನಾರದನೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥ ೨೩

---

[1] ರಾದೆಸೆಯ, ಚ. ಠ.

ನಾರದರ ಗುಣವರ್ಣನೆ.

ದಣಿಯದಾತನ ಬೆರಳು ನಾರಾ
ಯಣರವದ ವೀಣೆಯಲಿ ಹೃದಯಾಂ
ಗಣದ ಬೀದಿಗೆ ಬಿಡಯವಾಗದು ಕೃಷ್ಣಪದ ಕೇಳಿ ।
ಪ್ರಣವರೂಪದ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯ
ಕಣಿ ಮುರಾರಿಯ ತನ್ಮಯದ ಸ
ದ್ಗುಣಮುನೀಶ್ವರನಿಳಿದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥ ೧೪

ಬಂದನರಮನೆಗಾಮುನಿಯನಭಿ
ವಂದಿಸಿದುದಾಸ್ಥಾನವಿದಿರಲಿ
ನಿಂದು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದರು ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಕೆ ।
ಸಂದಮಧುಪರ್ಕಾದಿಸತ್ಕೃತಿ
ಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ವಿನಯದಲಿ ನಗು
ತೆಂದನವನೀಪಾಲನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿ ನಾರದನ ॥ ೧೫

ನಾರದರ ಆಗಮನವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುವಿಕೆ.

ಕುಶಲವೇ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗಳಿಗಿಂ
ದೊಸಗೆಯಾದುದು ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನ
ವಸಮಸಂಸ್ಕೃತಿವಹ್ನಿದಗ್ಧರಿಗಮೃತವರ್ಷವಲೆ ।
ಪಶುಪತಿಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯ ಮುರ
ದ್ವಿಷನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಗಾಢದ
ಎಸಕ ನಿಮಗುಂಟೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ನಾರದನ ॥ ೧೬

ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾರದರ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮೋಪದೇಶ.

ಕುಶಲವೆಮಗಿಂದೈದೆ ನೀನೀ
ವಸುಮತೀವಧುಗೊಳ್ಳಿದನೆ ಶೋ
ಭಿಸುವುದೇ ಭವದಾಜ್ಞೆಯಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ।

ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಮಳಾಗ್ನಿ ಹೋತ್ರ
ಪ್ರಸರಧೂಮಧ್ವಜಗಳೇ ನಿಂ
ದಿಸರಲೇ ದುರ್ಜನರು ಸುಜನರಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೭

ಅರ್ಥದಿಂ ಧರ್ಮವನು ಧರ್ಮದಿ
ನರ್ಥವನು ಧರ್ಮಾರ್ಥವೆರಡನು
ವ್ಯರ್ಥಕಾಮದಲೞಿಯೆಲೇ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ।
ಅರ್ಥಸಾಧನ ಧರ್ಮಸಾಧನ
ವರ್ಥಧರ್ಮದೊಳುಭಯಲೋಕಕ
ನರ್ಥಸಾಧನ ಕಾಮವೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ॥ ೧೮

ಮಾನ್ಯರನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಯೆಲೆ ಯುವ
ಮಾನ್ಯರನು ಮನ್ನಿಸಿ ಯೆಲೇ ಸ
ನ್ಮಾನ್ಯರನು ಸತ್ಕರಿಸುವ ಹೞಿವಾವಿಕಾರಿಗಳ ।
ಅನ್ಯರನು ನಿನ್ನವರ ಮಾಡಿಯು
ನನ್ಯರನು ಬಾಹಿರರ ಮಾಡು ವ
ದಾನ್ಯರನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಯೆಲೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯

ಖಳರ ಖಂಡಿಸುವಾ ಮದವ್ಯಾ
ಕುಲರ ದಂಡಿಸುವಾ ದರಿದ್ರರ
ನೊಲಿದು ರಕ್ಷಿಸುವಾ ಸುಮಾಯಾವಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆ ।
ಕುಲಯುತರ ಕೊಂಡಾಡುವಾ ರಿಪು
ಬಲದ ತಲೆಚಂಡಾಡುವಾ ದು
ರ್ಬಲರನತಿಬಾಧಿಸಿ ಯೆಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦

ಜಾತಿಸಂಕರವಿಲ್ಲಲೇ ಜನ
ಜಾತದಲಿ ಹೀನೋತ್ತಮರು ನಿ
ರ್ಣೀತರೇ ನಿಜಮಾರ್ಗದಲಿ ಕುಲವಿಹಿತಕರ್ಮ [1] ದಲಿ ।

---

[1] ಧರ್ಮ, ಚ. ಠ.

ಖ್ಯಾತರೇ ಸತ್ಪುರುಷರಧಿಕ
ದ್ಯೂತಕೇಳಿಗಳಿಲ್ಲವೇ ಮೃಗ
ಯಾತಿರೇಕವ್ಯಸನ ಕೆಡಿಸದೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೩೧

ಪರರು ಮಾಡಿದ ಸದ್ಗುಣಂಗಳ
ಮರೆಸುಲೇ ಪರರವಗುಣಂಗಳ
ಮೆರೆವ ಕಳವಾವನ್ಯರಿಗೆ ನೀ ಮಾಡಿದವಗುಣವ ।
ಮರೆಯದಿರು ನೀ ಮಾಡಿದುಚಿತವ
ಮರೆದು ಕಳವಾಚಾರವಿದು [1] ಸ
ತ್ಪುರುಷರಭಿಮತ ನಿನ್ನ ಮತವೇನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೨

ಆಱುಗುಣದೊಳುಪಾಯನಾಲ್ಕರೊ
ಳೇಱಿಹುದೆ ಮನ ರಾಜಧರ್ಮದ
ಮೂಱುವರ್ಗದೊಳೆಚ್ಚರುಂಟೇ ನಯವಿಧಾನದಲಿ ।
ಮೂಱುಶಕ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ಮನ ಬೇ
ಱೂರಿಹುದೆ ಸಪ್ತಾಂಗದಲಿ ಮೈ
ದೋಱುಹೈ ಭೂಪಾಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ [2] ॥ ೩೩

ಗಸಣಿಯಿಲ್ಲಲೆ ನಿನಗೆ ಸಪ್ತ
ವ್ಯಸನದಲಿ ನಿನ್ನನುಜತನುಜರ
ಮುಸುಡ ಧರ್ಮದಲಿರದಲೇ ವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ।
ಸೆಸಿನವೇ ನಿನ್ನಱಿತಖಿಳರಿಗೆ
ಹಿಸುಣರಿಗೆ ವಂಚಕರಿ [3] ಗಜ್ಜರಿ
ಗುಸುರಿ ಯೆಲೆ ನಿನ್ನಂತರಂಗವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೩೪

ಹುರುಡಿಗರನೇಕಾಂತದೊಳಗಾ
ದರಿಸುವರು ಭೇದಕರ ಬುದ್ಧಿಗೆ
ತೆರಹುಗೊಡುವರು ಕುಟಿಲರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಹೀನರಿಗೆ ।

---

[1] ಕಳೆವಿಯಸಾರವಿದ್ರು, ಕ. ಜ. [2] ಬೇಸರೆಯೆಲೇ ಭೂಪಾಲ ನೀನೆಂದ, ಚ. ಠ.
[3] ಹುಸಿಕರಿಗೆ ಡುಖುಕ, ಚ.

ಮೆರುಳುಗೊಂಬರು ಖೂಳರಿಗೆ ಭಂ
ಡರಿಗೆ ತೆರುವರು ಧನವನೀಧರೆ
ಯರಸುಗಳಗಿದು ಸಹಜ ನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ‖ ೩೫

ಬಳಗೆ ಕುಜನರು ಹೊಱಗೆ ಧರಣೀ
ವಳಯುವಮಾನ್ಯರು ಛತ್ರಚಮರದ
ನೆಳಲು ಖೂಳಗಾತಪದ ಬಲು ಬೇಗೆ ಬುಧಜನಕೆ ।
ಬಳಗೆ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳು ಹೊಱ
ವಳಯುದಲಿ ಪತಿಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠರು
ಬಳಸಿಹುದು ನೃಪಚರಿತ ನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ‖ ೩೬

ಪ್ರಜೆಗಳನುರಾಗಿಗಳ ಸುಭಟ
ವ್ರಜಕೆ ಜೀವಿತ ಸಂದಿಹುದೆ ವರ
ಸುಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಮಧುರೋಕ್ತಿರಚನೆಯಲಿ ।
ವಿಜಯಭೀಮರು ಯಮಳರಿವರ
ಗ್ರಜರೊಳನುಜರಭಿನ್ನರೇ ಗಜ
ಬಜೆಕೆಯಂತಃಪುರದೊಳಿಲ್ಲವೆ ರಾಯ ಹೇಳೆಂದ ‖ ೩೭

ಖೂಳರೊಡನೆ ವಿನೋದ ಭಂಡರೊ
ಳಾಳಿ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯೊಡನೆ ಸ
ಮೇಳ ನಂಬುಗೆ ಡಂಭರೊಡನೆ ವಿಕಾರಿಯೊಡನಾಟ ।
ಸೂಳೆಯರು ಸಮಜೀವಿಗಳು ಕುಲ
ಬಾಲಕಿಯರೋಗಡಿಗೆಯುವರು ನೃ
ಪಾಲಜನಕಿದು ಸಹಜ ನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ‖ ೩೮

ವಿಹಿತಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಸಂಧಿಯು
ನಹಿತರೊಳು ವಿರಚಿಸುವ ಮೇಲ್ವಿ
ಗ್ರಹದ ಕಾಲಕೆ ವಿಗಡಿಸುವ್ರುದೆಂಬರ ಸುನೀತಿಯಲಿ ।

ವಿಹಿತವೇ ಮತಿ ವೈರಿರಾಯರ
ವಿಹರಣವನವರಾಳು ಕುದುರೆಯ
ಬಹಳತೆಯನಲ್ಪತೆಯನಱಿವೈ ರಾಯ ನೀನೆಂದ ॥ ೩೯

ನೆನೆದ ಮಂತ್ರವ ನಿನ್ನೊಳಾಳೋ
ಚನೆಯ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದಿರಲೊ
ಬ್ಬನಲಿ ಮೇಣ್ ಹಲಬರಲಿ ಜಡರಲಿ ಮತಿವಿಹೀನರಲಿ ।
ಮನಬರಡರಲಿ ಸಲೆ ವಿಧಾವಂ
ತನಲಿ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯ ಸಂ
ಜನಿಸಿ ಹರಹಿನೊಳಡಿಯಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೦

ಒಂದರಾಯಕೆ ಬೀಯ ಸರಿ ಮ
ತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಹೀನಫಲವಿ
ನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯದುಪೇಕ್ಷೆತೆಗೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ।
ಒಂದು ದುರ್ಘಟ ದೈವಸಾಧಿತ
ವೊಂದು ಶಂಕಿತಫಲವೆನಿಪ್ಪವ
ಹಿಂದುಗಳವೈ ಮಂತ್ರದಲಿ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೧

ಕಿಱಿದುಪೇಕ್ಷೆಯ ಬಹಳ ಫಲವನು
ಹೊಱೆವುದಿದು ಮೇಣಲ್ಪಭೇದಕೆ
ಮುಱಿವುದಿದು ವಿಕ್ರಮಕೆ ವಶವಿದು ನೀತಿಸಾಧ್ಯವಿದು ।
ಹರಿವುದಿದು ನಯಶಕ್ತಿಗೆಂಬುದ
ನಱಿದು ನಡೆವೈ ರಾಜಧರ್ಮದ
ಹೊರಿಗೆಯನು ಮಱೆದಿರೆಯೆಲೀ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೨

ನುಡಿದೆರಡನಾಡದಿರು ಕಾರ್ಯವ
ಬಿಡದಿರಾವನೊಳಾದರೆಯು ನಗೆ
ನುಡಿಯ ಕುಂದದಿರೊಡೆಯದಿರು ಹೃದಯವನು ಕಪಟಯಲಿ ।

ಬಡಮನವ ಮಾಡದಿರು ಮಾರ್ಗದೊ
ಳಡಿಯಿಡದಿರನುಜರೊಳೂ
ಗ್ಗಡೆಯದಿರು ನೃಪನೀತಿ ಯಿದು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩

ಆಯವಿಲ್ಲದ ಬೀಯವನು ಪೂ
ರಾಯವಿಲ್ಲದ ಘಾಯವನು ನಿ
ರ್ದಾಯವಿಲ್ಲದ ಮಂತ್ರವನು ಲೇಸಾಗಿ ಮಿಗೆ ರಚಿಸಿ ।
ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದ ನಡವಳಿಯುಲ
ನ್ಯಾಯ ಹೊದ್ದುವ ಪಾಪವನು ನಿಜ
ಕಾಯದಲಿ ನೀ ಧರಿಸೆ ಯೆಲೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪

ಆವ ಕಾಲದೊಳಾವ ಕಾರ್ಯವ
ದಾವನಿಂದಹುದವನ ಮನ್ನಿಪ
ರಾವಿದೆಂಬುದನಱಿದಿಹೈ ಮೃಗಜೀವಿಯಂದದಲಿ ।
ಲಾವಕರ ನುಡಿಗೇಳಿ ನಡೆದರೆ
ಭೂವಳಯದೇಕಾಧಿಪತ್ಯದ
ಠಾವು ಕೆಡುವುದನಱಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೫

ಅರಸು ರಾಕ್ಷಸ ಮಂತ್ರಿಯೆಂಬುವ
ಮೊಱೆವ ಹುಲಿ ಪರಿವಾರ ಹದ್ದಿನ
ನೆರವಿ ಬಡವರ ಬಿನ್ನಪವ ನಿನ್ನಾರು ಕೇಳುವರು ।
ಉರಿವುರಿವುತಿದೆ ದೇಶನಾವಿ
ನ್ನಿರಲು ಬಾರೆವೆನುತ್ತ ಜನ ಬೇ
ಸರಿನ ಬೇಗೆಯುಲಿರದಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೬

ಸರಳಲೆಚ್ಚರೆ ಹಗೆಯು ತಾಗವು
ದಟಿವುದೊಲೆವುದು ದೈವಗತಿಯುಲಿ
ಸಿರುತಬುದ್ಧಿಯು ಬಾಣವನು ಕೊಟ್ಟೆಚ್ಚನರಿನೃಪರ ।

ಸಿರಿಯುನಾ ರಾಜ್ಯವನು ತತ್ಪರಿ
ಕರವ ಸಂಹರಿಸುವುದೆನಿಪ ಬಂ
ಧುರಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಂಗ ವುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೪೭

ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ಹಿರಿಯನು
ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ರಾಯನು
ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ಸಚಿವನಿಯೋಗಿ ಯೆನಿಸುವನು ।
ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದ ಬಱಿಯ ಬಲು ತಳ
ತಂತ್ರದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೈ ಸ್ವಾ
ತಂತ್ರ್ಯವೆನಿಸಲ್ಕಱಿವುದೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೮

ಸೋತು ನುಡಿವಾಹಿರಿಯರಲಿ ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯನು ಸುಜನರಲಿ ನಿರ್ಮಲ
ನೀತಿಯನು ಪರಿವಾರಪುರಜನನಾಡುಬೀಡಿನಲಿ ।
ಖ್ಯಾತಿಯನು ಧರ್ಮದಲಿ ವೈರಿ
ವ್ರಾತದಲಿ ಪೌರುಷವನಧಿಕ
ಜ್ಞಾನಿಗಳಲೆಚ್ಚರಿಕೆ ಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೪೯

ಮೋಹದವಳಲಿ ವೈದ್ಯರಲಿ ಮೈ
ಗಾಹಿನವರಲಿ ಬಾಣಸಿಗರಲಿ
ಬೇಹಮಂತ್ರಿಗಳಲಿ ವಿಧಾವಂತರಲಿ ಹಿರಿಯರಲಿ ।
ಗೇಹ [1] ರಕ್ಷಕರಲಿ ಸಹೋದಕ
ವಾಹಿಯಲಿ ಹಡಪಾಳಿಯಲಿ ಪ್ರ
ತ್ಯೂಹವನು ವಿರಚಿಸೆ ಯೆಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೦

ರಣಮುಖದೊಳಂಗನೆಯುಲಾರೋ
ಗಣೆಯುಲರಿಗಳ ಕೂಟದಲಿ ವಾ
ರಣತುರಗದೇಱಾಟದಲಿ ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಲಿ ।

1 ದೇಹ, ಚ.

ಎಣೆನೃಪರ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಸೆಜ್ಜೆಯ
ಲಣಿಯ ಮಜ್ಜನದಲ್ಲಿ ಬಲುಮೃಗ
ಗಣನೆಯೊಳಗೆಚ್ಚರಿಕೆ ಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೫೧

ತರುಣಿಯಲಿ ಹಗೆಗಳಲಿ ಬಹಳೈ
ಶ್ವರಿಯದಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಂಗಿಯಲಿ ಸಂ
ಸ್ತರಣದಲಿ ಮದ್ಯಪನಲಿ ಬಲಾರ್ಥಿಯಲಿ ಶೃಂಗಿಯಲಿ ।
ಉರಗನಲಿ ನದಿಯಲಿ ಸಖಿಯರಾ
ತುರಿಯದಲಿ ದುರ್ಮಂತ್ರಿಯಲಿ ದು
ಶ್ಚರಿತನಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸೆ ಯೆಲೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೨

ಪರಿಜನಕೆ ದಯೆಯನು ವರಸ್ತ್ರೀ
ಯರಲಿ ಭೀತಿಯ ಹಗೆಗಳಲಿ ನಿ
ಷ್ಕರುಣತೆಯ ಬಡವರಲಿ ದಾನವದೈವಗುರುದ್ವಿಜರ ।
ಚರಣಸೇವೆಯಲಾರ್ತತೆಯ ಪಿಸು
ಣರ ನುಡಿಗಳಲಿ ಮೂರ್ಖತೆಯ ನೀ
ವಿರಚಿಸುವೆಯೋ ಬೇಸರುವೆಯೋ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೩

ಭಜಿಸುವಾ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ದೈವ
ದ್ವಿಜಗುರುಸ್ಥಾನವನು ದೇಶ
ಪ್ರಜೆಯನರ್ಥಾಗಮದ ಗಡಣೆಗೆ ಘಾಸಿ ಮಾಡಿಯಲೆ ।
ಕುಜನರಭಿಮತದುಗ್ರದಂಡ
ವ್ಯಜನದಲಿ ಜನಜಠರವಹ್ನಿಯ
ಸೃಜಿಸೆಯೆಲೆ ಭವದೀಯರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಯ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೫೪

ಫಲವಹುದ ಕೆಡಲೀಯದಳಿ ಪರಿ
ಮಳವ ಕೊಂಬಂದದಲಿ ನೀನಾ
ಳ್ವಿಳೆಯ ಕರದರ್ಥವನು ತೆಗೆವೈ ಪ್ರಜೆಯ ನೋಯಿಸದೆ ।

ಹಲವು ಸಂಧಾನದಲಿ ಗುಣದಲಿ [1]
ಚಲಿಸದಿಪ್ಪಂದದಲಿ ರಾಜ್ಯವ
ನಿಲಿಸುವನುಪಮಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೫೫

ಸೂಕರನ ತುಂಬಿಯ ಮರಾಳನ
ಭೇಕವೈರಿಯ ಕಾರುರಗ ಕಪಿ
ಕೋಕಿಲನ ಬರುಹಿಯ ಸುಧಾಕಿರಣನ ದಿನಾಧಿಪನ ।
ಆಕಸದ ದರ್ಪಣದ ಬಕರ
ತ್ನಾಕರನಲೊಂದೊಂದು ಗುಣವಿರ
ಬೇಕು ನೃಪರಿಗೆ ನಿನ್ನೊಳುಂಟೇ ರಾಯ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೫೬

ಮೇಲನಱಿಯದ ನೃಪನ ಬಾಳಿಕೆ
ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸೊಡರು ನೀರದ
ಜಾಲದೊಡ್ಡಣೆ ಸುರಧನುವಿನಾಕಾರ ಶವಮುಡಿಗೆ ।
ಬಾಳಗೌತಿದ ಕೊರಲು ಭುಜಗನ
ಹೇಳಿಗೆಯಲಿಕ್ಕಿದ ಕರವು ಬೆ
ಳ್ಳಾರಹಬ್ಬುಗೆಯುವನ ಸಿರಿ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೭

ನೆಚ್ಚದಿರು ಸಿರಿಯನು ವೃಥಾ ಮದ
ಗಿಚ್ಚಿನುರಿಯಲಿ ಬೇಯದಿರು ಮಿಗೆ
ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದಱದಿರೆಡರಿನಲಿ ಸತ್ಯವನು ಚಲಿಸದಿರು ।
ಮುಚ್ಚದಿರು ಸತ್ವವನು ಹೃದಯವ
ಬಿಚ್ಚದಿರು [2] ಯಪಕೀರ್ತಿನಾರಿಯ
ಮೆಚ್ಚದಿರು ಮರುಳಾಗದಿರು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೮

ನೀತಿವಿಡಿದರಸಿಂಗೆ ಬಹಳ
ಖ್ಯಾತಿಯಿಂ ಜನರಾಗ ರಾಗ
ವ್ರಾತದಿಂ ಧನ ಧನದಿ ಪರಿಕರ ಪರಿಕರದಿ ಜಯವು ।

---

1 ಸನ್ಮಾನದಲಿ ನಯದಲಿ, ಚ.

2 ಮೆಚ್ಚದಿರಸತ್ಯವನು ಗುಣವನು ಮುಚ್ಚದಿರು, ಚ. ಕ.

ಆತಜಯದಿಂ ಧರ್ಮ ಧರ್ಮಸ
ಮೇತದಿಂ ಸುರತುಷ್ಟಿ ತುಷ್ಟಿಯು
ನೀತಿಯಿಂದಿಹಪರವ ಗೆಲುವೈ ರಾಯ ನೀನೆಂದ ॥ ೫೯

ಆವನಾಗಲಿ ಬೇಡಿದಂಗೊಲಿ
ದೀವುದೈ ನೃಪಧರ್ಮ ಹಗೆ ಕಲಿ
ಯಾವನಾಗಲಿ ಸೆಣಸಿದರೆ ಕಾದುವುದೆ ನೃಪನೀತಿ ।
ಆವನಾಗಲಿ ಶರಣುಹೊಕ್ಕನ
ಕಾವುದೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತ ನೀ
ನಾವುದುಚಿತವನಱಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೦

ಮನ್ನಣೆಯುನಲ್ಪತೆಯು ನುಡಿಯೊಳ
ಗುನ್ನತೆಯುನೆಸಗುವುದು [1] ಪರರಿಗೆ
ತನ್ನವರಿಗುಗ್ಗಡದ ಪತಿಕಾರ್ಯವನು [2] ಮಾತಿನಲಿ ।
ಭಿನ್ನವನು ತೋಱುವುದು ರಾಯರ
ಗನ್ನಗತಕ ಕಲಾ ನಿಪುಣಸಂ
ಪನ್ನಮತಿ ನಿನಗುಂಟೆ ಭೂಮಿಪಾಲ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೬೧

ಸತ್ಯವುಳ್ಳರೆ ಧರಣಿ ಸಾಱುಗು
ಸತ್ಯವುಳ್ಳರೆ ಪದವಿ ಸಾಱುಗು
ಸತ್ಯವುಳ್ಳರೆ ಸಕಲದೇಶದ ವೀರಸಿರಿ ಸಾರ್ಗು ।
ಸತ್ಯ ಬೇಹುದು ನೃಪರಿಗಾ
ಸತ್ಯ ಭುಜಬಲಗೂಡಿ ಮಂತ್ರದ
ಸತ್ಯವೇ ಸತ್ವಾಧಿಕವು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೨

ಗುರುವಿರೋಧ ಮಹೀಸುರರ ಮಾ
ತ್ಸರಿಯ ಬಂಧುದ್ವೇಷ ಗುಣಸಂ
ಹರಣ ದೈವದ್ರೋಹ ವತ್ಸ್ಯಾಲೀಢದೀನತನ ।

[1] ನೆನಸುವುದು, ಚ. ಠ.　　[2] ಪರಿಕರಣವನು, ಚ. ಠ

ಶರಣಜನದಂಡಿತ್ವವೆಂಬಿವೆ
ನರವರಿಸದಂಗೈಪ ಭೂಪನ
ಸಿರಿಗೆ ಮೂಡುಗು ಕೇಡು ನಿಮಿಷಕೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೩

ಪರವುಸಖನಾದೊಡೆಯು ಬಡವಾ
ದುರಿಯ ತಾನೇ ಕೆಡಿಸಿ ಕಳವುದು
ಮ..ುತನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಸಾಹಸದಂತರವನಱಿದು ।
ಅರಿ..ಳ್ ಕಿಂಕರರು ಕಿಂಕರ
ರರಿಗಳು ಹದನನಱಿದು ಸತ್ತ್ವೋ
ತ್ಕರದಲವನಿಯನಾಳುವೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೪

ಧನದಲುರುಧಾನ್ಯದಲಿ ನೆರೆದಿಂ
ಧನದಲುದಕದ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯಲಂ
ಬಿನಲಿ ಯಂತ್ರೌ[1]ಘದಲಿ ಶಿಲ್ಪಿಗರಲಿ ಶಿಲಾ[1]ಳಿಯಲಿ ।
ವನವಳಯ ಕೋಟೂವಳಯಜೀ
ವನವಳಯ ಗಿರಿವಳಯ ದುರ್ಗವ
ವೆನಿಪ ದುರ್ಗಾವಳಿ ಸಮಗ್ರವೆ ಭೂಪ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೬೫

ಧನದಿ ಪಂಡಿತರಶ್ವತತಿಯೂ
ಧನದಿ ಧಾರುಣಿಮಾನ ಮೋಕ್ಷಾ
ಧನದಿ ಕಾಂತೆಯರಖಿಳವಸ್ತುಗಳೈದೆ ಸೇಱುವುದು ।
ನೆನಹು ತೃಪ್ತಿಯೊಳ್ಳದದಱಿಂ
ಧನವೆ ಸಾಧನ ವೆರಸಿಗಾಧನ
ವೆನಿತು ದೊರಕೊಳಲಿದಿರದಾರೈ ಧಾತ್ರಿಪತಿಗಳಲಿ ॥ ೬೬

ಖಡ್ಗಧಾರೆಯು ಮಧು ಮಹಾಹಿಯು
ಹೆಡೆಯ ಮಾಣಿಕ ವಜ್ರದಿಂ ಬಿಗಿ
ದೊಡಲಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸುರಗಿ ಕಡು ಕೆರಳಿದ ಮೃಗಾಧಿಪನ ।

---

1 ಶಸ್ತ್ರೌ, ಚ. ಶ.

ನಡುಗುಹೆಯೊಳಹ ಸುಧೆಯು ಘಟ ವೀ
ಪೊಡವಿಯೊಡೆತನ ಸದರವೇ ಕಡು
ಬಡವರಿಗೆ ದೊರೆಕೊಂಬುದೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬೭

ಮಗಗೆ ಮುನಿವನು ತಂದೆ ತಂದೆಗೆ
ಮಗ ಮುನಿವನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಲು
ಪಗೆ ಕಣಾ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಭೂಪರ ಕುಲದ ವಿದ್ಯೆಯಿದು [1] ।
ಬಗೆಯೆ ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಮಂ
ತ್ರಿಗಳೊಳಾಪ್ತರು ಭಿನ್ನರೇ ದಾ
ಯಿಗರೊಳಂತರ್ಭೇದವೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ [2] ॥ ೬೮

ಕೇಳು ನೀ ರಾಜೇಂದ್ರಭಾವದೊ
ಳಾಲಿಸುವೊಡಾವೇಷ್ಟೆ ನಾರಿಯ
ರಾಳುಗೊಂಬರು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ ಬಯಕೆ ಯದು ಬೇಱೆ ।
ಸೋಲುವರು ತಾವಲ್ಲ ಪರರನು
ಸೋಲಿಸಿಯೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವರು ಮನ
ವೇಱುಕವಲಾಗಿಹುದು ಸತಿಯರ ನಂಬಬೇಡೆಂದ ॥ ೬೯

ಬೆರಸಿದಂದದಲಿಹರು ಚಿತ್ತವ
ಹರಿಸುವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲಿ ನಿಜ
ದೆರಕವೆಂಬವೊಲಿಹರು ಬೇಱೊಂದೆಡೆಯಲೊಲವಿಹುದು ।
ಎರಡುಮನ ವೆರಡೊಲವು ಚಿತ್ತದ
ಪರಿಯೆರಡು ಮೈಯೆರಡು ನಾರಿ
ಯರೆರಡನಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯರವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭೦

ಮಡದಿಯರು ಲತೆಗಳು ಧರಾಧಿಪ
ರೆಡಬಲದಲಿದ್ದವರುಗಳನೊಡ
ಬಡುವರಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳ ಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ ।

---

[1] ಭುಲ್ಲ ವಿದ್ಯಗಳ:, ಕ. ಖ.   [2] ರ್ಭೇದವುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ, ಚ.

ಹಿಡಿವರಲ್ಲಿದು ಜಾತಿಧರ್ಮದ
ಗಡಣೆ ಯಿದನಱಿದೊಳಗೆ ಪರರಿಂ
ಗೊಡೆತನವ ನೀನೀಯೆ ಯೆಲೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧

ಎಲ್ಲಿ ಸುಲಲಿತವಿದ್ಯೆ ಬಹುಧನ
ವೆಲ್ಲಿ ಗಣಿಕಾನೀಕ ಮಣಿಗಣ
ವೆಲ್ಲಿ ಗಜಜಾತಾಶ್ವ ವೆಲ್ಲಿ ವರೂಥಸಂದೋಹ ।
ಎಲ್ಲಿ ಸುಭಟನಿಕಾಯ ನೆರೆದಿಹು
ದಲ್ಲಿ ತನ್ನಾಧೀನ ಮಾಡಲು
ಬಲ್ಲವನೆ ನರನಾಥನವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦

ಶೂರ ಧೀರನುದಾರ ಧರ್ಮೋ
ದ್ಧಾರ ವಿವಿಧವಿಚಾರ ಸುಜನಾ
ಧಾರ ರಿಪುಸಂಹಾರ ಚತುರೋಪಾಯಸಾಕಾರ ।
ಸಾರಮಂತ್ರವಿಚಾರ ಭುವನಾ
ಧಾರ ಸುಜನಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯೋ
ದ್ಧಾರ [1] ನೆನಿಸುವ ಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೨೩

ಲಲಿತಶ್ರುತದೃಷ್ಟಾನುಮಾನಂ
ಗಳಲಿ ನಿಪುಣನ ನಿಶ್ಚಲನ ನಿ
ರ್ಮಲನ ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತನ ಬಹುಲಿಪಿಜ್ಞಕನ ।
ಹಲವುಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳವನ ಕೈ
ಚಳಕಲಿಖಿತನ ವಾಚಕನ ಬಗೆ
ಗೊಳಿಸಿ ಕರಣಿಕಪತಿಯ ಮಾಡುವುದರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪

ತುರಗಗಜಭಟರಳವಱಿವ ಸಂ
ಗರಮಹೋತ್ಸಾಹನ ಜಿತಶ್ರಮ
ನರನನಧಿಕನ ಭೇದಕನ ನಾನಾಯುಧಜ್ಞಕನ ।

1 ಯರ್ಥಗಾರ, ಚ. ಠ.

ಭರಿತಧೈರ್ಯರ್ಗನ ನೀತಿವಿದ ಕಾ
ಹುರನುದಾರನನೂರ್ಧ್ವರೋಮನ
ನಿರದೆ ಸೇನಾಪತಿಯು ಮಾಡುವುದರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭೫

ಮನವಚನಕಾಯದಲಿ ದಾತಾ
ರನ ಹಿತವನುಳ್ಳವನ ವಿನತನ
ವಿನುತವನಿತಾನತಮುಖನ ನಿಶ್ಚಲನ ತೋಷಕನ ।
ಮುನಿವವರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಿಲುಕದಾ
ಪ್ತನ ಸುಧರ್ಮಕಲಾಪ್ರವೀಣನ
ಜನಪ ಚಿತ್ತೈಸುವುದಲೈ ತಾಂಬೂಲಧಾರಕನ ॥ ೭೬

ಎಡಬಲವನಾರೈವುತೊಡೆಯನ
ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ ಮಕ್ಷಿಕಂಗಳ
ಗಡಣವನು ಝಾಡಿಸುತ ಕೆಗ್ಗಣ್ಣಿಕ್ಕಿ ಕೆಲಬಲನ ।
ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ
ಕೆಡೆಯೆನಿಸದಾಹವದ ಸೇವೆಗೆ
ಸೆಡೆಯದವನೇ ಚಮರಧಾರಕನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭೭

ನಿಶಿತಪರಿಮಳದಿಂದಲಾಮೋ
ದಿಸಿ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯದಲಿ ಬಂ
ಧಿಸಿದ ಮುದ್ರೆಯ ಜೀವ ತನ್ನಯ ಜೀವನವದೆಂದು ।
ವಸುಮತೀಶ್ವರಗಿತ್ತು ತಾ ಭೋ
ಗಿಸದೆ ಬಳಸದೆ ಮುನಿವವರ ತೊಲ
ಗಿಸುವವನೆ ಪಾನೀಯಧಾರಕನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭೮

ಮಿಸುಪ ಮಣಿಗಣ ಲೋಹಕಾಂಚನ
ವಿಸರ ಭೇದವನಱವ ಕೊಟ್ಟುದ
ನೆಸುಕುಲೀಯದೆ ತಾನು ಭಕ್ಷಿಸದಹಿನಿಧಾನವನು ।

ಒಸೆದು ಕಾದಿಪ್ಪಂತೆ ಕಾದಿಹ
ಪುಸಿಯದಾಪ್ತನ ಬಹುಕುಟುಂಬ
ವ್ಯಸನವುಳ್ಳನ ಮಾಳ್ಪುದೈ ಭಂಡಾರರಕ್ಷಕನ ॥ ೭೯

ಪಲಿತಕಾಯಕುರೂಪಿಯನು ನಿ
ರ್ಮಲನ ಲೋಭಿಯ ಸಾವಧಾನಿಯ
ಸಲೆ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಿಂಗಿತಾಕಾರಪ್ರಭೇದಕನ ।
ಮಲಿನನನು ಕಡುಶುಚಿಯನಬಲಾ
ವಳಿಯ ಸುಧಾನಕ್ಕೆ ನಿಲಿಸುವು
ದಿಳೆಯೊಳಗ್ಗದ ಜಾಣನವನೈ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೦

ಧರೆಯ ವೈಸಿರಿಯಲ್ಲಿ [1] ಕುಲವೃ
ದ್ಧರನು ಹೀನಾಂಗರನಹಿಂಸಾ
ಚರಿತರನು ಜಾತ್ಯಂಧರನು [2] ಧನದಾಸೆಯುಳಿದವರ ।
ಅರಮನೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥದೊ
ಳಿರಿಸಿದರೆ ಮಾನೋನ್ನತಿಗೆ ವಿ
ಸ್ತರಣವಹುದಿದನರಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೧

ಅರಸ ಕೇಳಂತಃಪುರವು ಕಾ
ತರಿಸುವುದದಾವಂಗವನ ಹಿಂ
ದಿರಿಸಲಾಗದು ಮುಂದೆ ಮಾನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಭಯವಹುದು ।
ಹಿರಿದು ಭೀಭತ್ಸೆಯಲಿ ಹುದುಗಿ
ರ್ದರನ ರಾಜದ್ವಾರವಂಗೀ
ಕರಿಸುವುದು ನೃಪನೀತಿ ಯಿದು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೨

ಸತಿಯರೊಲುಮೆಯಲಿ ವಿಟರುಗಳನು
ಸತಿಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆ ನೀನೆಂ
ದತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ನುಡಿವವರನರಮನೆಯ ಕಾಹಿಂಗೆ ।

---

1 ಜರೆನರೆಯವೈಸಿರಿಯ, ಚ. 2 ಪಿಜ್ಞಾಸ್ತ್ರರ, ಕ. ಖ.

ಪತಿಕರಿಸಿದರೆ ಜಗವೆಱಿಯಲಾ
ಕ್ಷಿತಿಪನಭಿಮಾನವು ನಿರರ್ಥಕ
ಗತವಹುದು ನೀನಱಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೩

ಪಿತೃಪಿತಾಮಹ ಸೂಪಶಾಸ್ತ್ರ
ಪ್ರತತಿಕೈಕರಣಿಗಳೊಳಧಿಕನ
ನತಿಶುಚಿಯುನಸದೃಶನನಕ್ರೋಧಿಯುನಸಾಲಪನ ।
ಪತಿಹಿತನ ಷಡುರಸವಿಶೇಷಾ
ನ್ವಿತನ ನಿತರಾಲಯುವಿದೂರನ
ಪತಿಕರಿಸುವುದು ಸೂಪಕಾಱತೆಗರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೪

ತಿಳಿದವನ ಮತಿಯುತನ [1] ಭಾಷಾ
ವಳಲಿಪಿಜ್ಞನ ಸಾಕ್ಷರಿಕಮಾಂ
ಡಳಿಕಸಾವಂತರನಶೇಷರನಿಂಗಿತವನಱಿದು ।
ಸಲೆ ಕರವ ಕಳುಹಿಸುವ ನಿಲಿಸುವ [2]
ಬಲುಹನುಳ್ಳನ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ
ಫಲಿತಕಾರ್ಯಜ್ಞನನಧಿಕಮಂತ್ರಿಯ ಮಾಳ್ಪುದೊಲವಿಂದ ॥ ೮೫

ಚಂಡನೀತಿಸ್ಥಾನ ಶೌಚಕೋ
ದ್ದಂಡಗರ್ಗಾಂಗಿರಸನಿಪುಣನ
ಪಂಡಿತಪ್ರಿಯಶಾಂತಿಪೌಷ್ಟಿಕಕರ್ಮಕೋವಿದನ ।
ಚಂಡದೈವಜ್ಞನನು ಪೂತಗುಣ
ಮಂಡಿತನ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರವಿದನನು
ಖಂಡಿತನ ಪುರೋಹಿತನ ಮಾಡುವುದು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೬

ಘಾಯುದಲಿ ಸಲೆ ಚೊಕ್ಕಯದಲು
ಪಾಯುಕರದಂಡೆಯುಲಿ ಲಗುಡೆಯು
ಲಾಯಿಯೊಳಗೆ ನವಾಯಿಬಿನ್ನಾಣದಲಿ ಬೇಸರದೆ ।

---

[1] ವಿದನ, ಚ. ಠ.　　[2] ಕಟ್ಟುಸುವಕಳಚುವ, ಚ. ಠ.

ಸ್ಥಾಯಿಯಲಿ ಸಂಚರಿಯಲೀಯದ
ಳ್ಳಾಯಿಯಲಿ ಬಂಧದ ವಿನೋದದ
ಲಾಯತವನಱಿದಿಹನೆ ಮಲ್ಲನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೭

ಗುಳಿತವರ[1] ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಟ್ಟೆಯ
ಮೆಳೆಮರಂಗಳ ಹೊಯ್ಲ ತಪ್ಪಿಸಿ
ನೆಳಲನಱಿಸುತ ವೇಗಗತಿ ಸಾಮಾನ್ಯಗತಿಗಳಲಿ ।
ಬಳವಿಡಿದು ಭೂಭುಜರ ಯಾನ
ಗಳೊಳಳುಕದೆ ದಗೆಯ ಸೈರಿಸಿ
ಬಳಸುವವನೇ ಛತ್ರಧಾರಕ ನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೮

ಹರುಷದಲಿ ನಿಜಜನನಿ ಗರ್ಭವ
ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುವ ವೊಲುತ್ತಮ
ಪುರುಷನಂತರ್ಯಾಮಿಯನು ತಾಳ್ವಂತೆ ಭೂಭುಜರ ।
ಧರಿಸಿ ಸುಖಸಂಗತಿಗಳಲಿ ಸಂ
ಚರಿಸುತಾಳ್ದನ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಯ
ಲಿರಲು ವಾಹನಧಾರಿಗಳು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೯

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತಫಲವೈ
ತಂದು ಬೆರಸುವವೋಲು ನಾನಾ
ಛಂದದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಹರಿ ನಿಜಭಕ್ತಸಂಗತಿಯ ।
ಮುದದೆ ನಿಲುವವೊಲವನಿಪಾಲನ
ದಂದುಗದ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ಗಜಹುಲಿ
ವೃಂದವನು ಚಾಚುವನೆ ವಾಹಕನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೦

ಬೇಸರದೆ ಕಾಳೋರಗನನೆ
ಡ್ಡೈಸಿ ಕಟ್ಟೈರುಹೆಗಳು ಮಿಗೆ ವೇ
ಡೈಸಿ ಕಡಿವಱಿಯಟ್ಟುವಂದದಲಹಿತಬಲದೊಳಗೆ ।

1 ಕುಳಿತವರ, ಖ.

ಓಸರಿಸದೊಳಹೊಕ್ಕು ಸಮರಾವಿ
ಲಾಸವನು ನೆಱೆ ಮೆಱೆದು ಕೇಶಾ
ಕೇಶಿಯಲಿ ಹಿಡಿದಿಱಿವ [1] ವನೆ ಕಾಲಾಳು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೧

ಬಿಟ್ಟ ಸೂಟಿಯಲರಿನೃಪರ ನೆಱೆ
ಯಟ್ಟ ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಮುಂದಣ
ಘಟ್ಟನೊಡೆಹಾಯ್ದಹಿತಬಲದೊಳಗಾನೆ ವರಿವರಿಸು ।
ಹೊಟ್ಟು [2] ಗುಟ್ಟುತ ಹೆಣವ ಸಾಲುಗ
ಳೊಟ್ಟೆ ಮೆಱೆಯಲು ಕಳನ ಚೌಕದ
ಲಟ್ಟಿ ಯಾಡಿಸಬಲ್ಲವನೆ ರಾವುತನು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೨

ಹೆಬ್ಬಲವ ನೊಡೆತುಳಿದು ಧರಣಿಯ
ನಿಬ್ಬಗೆಯ ಮಾಡಿಸುತ ಗಜಹಯ
ದೊಬ್ಬುಳಿಯ ಹರೆಗಡಿದು ಕಾದಿಸುತಾನೆಗಳ ಮೇಲೆ ।
ಬೊಬ್ಬಿಱಿದು ಶರವಳೆಯ ಕಱೆವುತ
ಲಿಬ್ಬರದ [3] ಬವರದಲಿ ರಿಪುಗಳ
ಗುಬ್ಬಸವನೆಸಗುವನೆ ಜೋದನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೩

ಕುದುರೆಗಳನಾರೈದು ರಥವನು
ಹದುಳಿಸುತ ಸಾರಥಿಯ ನೋಡುತ
ಲಿದಿರ ಮುಱಿವುತ ತನ್ನ ಕಾಯಿದುಕೊಳುತ ಕೇಬಲನ ।
ಸದೆದು ಮೆರೆಯುವ ಲಾಗುವೇಗದ
ಕದನಕಾಲಾನಳನವನು ತಾ
ಮೊದಲಿಗನಲ್ಲೈ ರಥಿಕರಿಗೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೪

ಧೊರೆಯ ಕಾಣುತ ವಂದಿಸುತಲಂ
ಕರಿಸುತಂತರಿಸುತ್ತ ಮಿಗೆ ಹ
ತ್ತಿರನೆನಿಸದತಿದೂರನೆನಿಸದೆ ಮಧ್ಯಗತನೆನಿಸಿ ।

---

[1] ಲಹಿತನೃಪರನು, ಚ.　[2] ಹಿಟ್ಟು, ಚ.　[3] ಲಬ್ಬರಿಸಿ, ಜ.

ಪರಿವಿಡಿಯುಲೋಲಗಿಸುತರಸನ
ಸಿರಿವೊಗವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬೆಸಸಲು
ಕರಯುಗವನಾನುವನೆ ಸೇವಕನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೫

* ಗ್ರಾಮಮೂಱಱ ಸಂಚರಣೆಗಳ
ಸೀಮೆಯುಲಿ ಸ ರಿ ಗ ಮ ಪ ದ ನಿ ಗಳ
ನೇಮ ತಪ್ಪದೆ ಹರಣಭರಣದ ಹೊಂಪು ತಿರುಪುಗಳ ।
ಕೋಮಲಿತಶಾರೀರಹೃದಯದ
ರಾಮಣೀಯಕರಚನೆಗಳಲಿ ಸ
ನಾಮನೆನಿಸುವನವನೆ ಗಾಯಕನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೬

ತಾಳಲಯುಬೊಂಬಾಳಮಿಶ್ರದ
ಮೇಳವದು ತಾ ರಾಗ ಶುದ್ಧದ
ಸಾಳಗ್ಗದ ಸಂಕೀರ್ಣದೇಸಿಯು ವಿವಿಧರಚನೆಗಳ ।
ಮೇಳವರಿ ಡೌಡವದ ಸಾಧನ
ದೇಚಿಗೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣಮಾರ್ಗದ
ಸೂಳುಗಳ ಲಯುಮಾನವಱಿವಪನವನೆ ಗಾಯಕನು ॥ ೯೭

ಗಳಿಸಿದರ್ಥವನೆರಡು ಭಾಗವ
ಸಲಿಸುವೈ ಕರಿತುರಗರಥಪಾ
ಯುಧಿಕೆ ಧರ್ಮತ್ಯಾಗ ಭೋಗವ ಮಾಡಿ ಸುರತತಿಗೆ ।
ಕಳೆದ ಭಾಗದಲೊಂದು ಭಾಗವ
ನುಳುಹುವೈ ಭಂಡಾರದಲಿ ನೃಪ [1]
ತಿಲಕರಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ [2] ವಿದು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೮

---

* ಉನ್ನತನ ನಿರುಪಾಧಿಕನ ಸಂ । ಪೂರ್ಣದಕ್ಷನ ತನ್ನನನ್ಯರು ।
ಮನ್ನದನ ಪತಿಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠನನಾಪ್ತಗುಪ್ತಕನ ॥ ಮನ್ನಣೆಗೆ
ಬೆರೆಯದನನತಿಶಯು । ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಿಶಾರದನಸು । ಪನ್ನಪ್ರತಿ
ಹಾರಕರು ಪುಟೇ ರಾಯು ನಿನಗೆಂದ ॥ ಡ.

1 ಕೋಶನೀನೃಪ, ಡ. 2 ತಿಲಕರಂತರ್ಬುದ್ಧಿ, ಡ.

ಮಲೆವ ರಾಯರ ಬೆನ್ನ ಕಪ್ಪವ
ನಲಗಿನಲಿ ಕೊಂಡಾಂತ ಮನ್ನೆಯ
ಕುಲದ ತಲೆಚಂಡಾಡಿ ರಿಪುಗಳ ದುರ್ಗದಲಿ ತನ್ನ ।
ಬಲುಸಚಿವರನು ನಿಲಿಸಿ ತಾ ಪುರ
ದಲಿ ವಿನೋದದಲಿರುತ ಹರುಷದ
ಲಿಳೆಯ ಪಾಲಿಸುವವನೆ ರಾಯನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೯೯

ಬಂದು ಕಡೆಯಲಿ ದಳ ಮುಖಿದು ಮ
ತ್ತೊಂದು ದೆಸೆಯಲಿ ಮನ್ನೆಯರು ಕವಿ
ದೊಂದು ಕಡೆ ಸಮವಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದ[1] ಧಿಕಬಲವೆನಿಸಿ ।
ಬಂದು ಸಂತಾಪದಲಿ ಕಾಳಗ
ದಿಂದ ಪುರದಲಿ ನಿಂದು ಕರಿಕರಿ
ಗುಂದುವ ಕ್ಷಿತಿಪಾಲನೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦೦

ಬೆಳಸು ಘನತೃಣವಧಿಕಜಲನಿ
ರ್ಮಲವೆನಿಪ ಕಾಲದಲಿ ಪರಮಂ
ಡಲಕೆ ನಡೆವುದು ದುಷ್ಟಕಾಲದೆ ಹೀನನೆಂದೆನಿಸೆ ।
ಬಲವಹುದು ನಿಜದಳಕೆ ಬರಲಾ
ನೆಲಕೆ ಮೆಟ್ಟಲು ವೈರಿಸೇನಾ
ವಳಯ ಘಾತಕೆ ದೊರಕುವುದು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦೧

ಆಣೆಗಪಜಯವಿಲ್ಲಲೇ ಕೀ
ಳಾಣಿ ಟಂಕದೊಳಿಲ್ಲಲೇ ನಿ
ಶ್ರಾಣದಲಿ ಸಂಗರವ ಹೊಗೆಯಲೆ ಶೌರ್ಯಗರ್ವದಲಿ ।
ವಾಣಿಯನು ಚಿತ್ತದಲಿ ಧರ್ಮದ
ಲೂಣೆಯುವನಹಿತರಲುಪೇಕ್ಷೆಯ
ಕೇಣವನು ದಾನದಲಿ ಮಾಡೆಲೆ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦೨

[1] ದೆಸೆಯಲಿ ಬಲದೊಳೊಂದನೆಯ, ಚ.

ಕಳವು ಹುಸಿ ಹಾದರ ವಿರೋಧ
ಸ್ಖಲಿತ ವಾರಡಿ ಬಂದಿ ದಟಿದುಟಿ
ಬೆಳುಗವತೆ ಪರಿಭವಣೆ ಡಾವರ [1] ಠಕ್ಕು ಡೊಳ್ಳಾಸ ।
ಪೆಟಿವು ವಂಚನೆ ಜಾತಿಸಂಕರ
ಕೊಲೆ ನಿರೋಧವು ವಿಕೃತವೂಯಾ
ವೆಳಗಳಂಬಿವು ನಿನ್ನೊಳಿಲ್ಲವೆ ರಾಯ ಹೇಡೆಂದ ॥ ೧೦೩

ಬಡವರನು ಬಲ್ಲಿದರು ಮದದಲಿ
ಕೆಡಿಸುವರು ರಾಜ್ಯದೊಳಗವದಿರ
ಮಡದಿಮಕ್ಕಳ ಕಣ್ಣನೀರಿನ್ನಾರ ತಾಗುವುದು ।
ಪೊಡವಿಗಧಿಪತಿ ನೀನು ಧೂರ್ತರ
ಬಡಿದು ಶಿಕ್ಷಿಸದಿದ್ದೆಯಾದೊಡೆ
ನಡವಳಿಗೆ ಕೇಡಹುದು ಕುಲದಲಿ ಕರಣಿಕರ ನಡುವೆ ॥ ೧೦೪

ವಿದ್ಯೆ ಸತ್ಕುಲ ಬಹುವಿವೇಕವು
ಬುದ್ಧಿ ಜಾಣುವು ನುಡಿಯು ಸಡಗರ
ಶುದ್ಧಚಿತ್ತ ಸುಶೀಲ ಭುಜಬಲಭದ್ರನೆಂದೆನಿಪ ।
ಉದ್ದೆಗವು ಮೊದಲಾಗುಣಂಗಳ
ಲಿದ್ದು ಫಲವೇನರಸ ಭಾಗ್ಯದ
ಬುದ್ಧಿಹೊದ್ದದವ ನರನು ದರಿದ್ರಾಂಗನವನೆಂದ ॥ ೧೦೫

ಸಿರಿಗೆ ಕಂಟಕವಾದ ದೋಷವ
ನೊರೆವೆನಾಲಸ್ಯವನು ಭಯವನು
ಮಱವೆಯನು ಕೋಪವನು ನಿದ್ರೆಯ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರತೆಯ ।
ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲವನಿಪಾಲಂ
ಗೆರವೆನಿಸದೈಶ್ವರ್ಯವಹುದು
ವರ್ಗೆಯೊಳವ ರಾಜೋತ್ತಮನು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦೬

1 ಆ-ನ್ಯಾಯಪರಿಭವ, ಚ.

ಕೃಷಿ ಮೊದಲು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಯಿಂ
ಪಸರಿಸುವುದಾಕೃಷಿಯನುದ್ಯೋ
ಗಿಸುವ ಜನವನು ಪಾಲಿಸುವುದಾಜನಪದದ ಜನದಿ ।
ವೆಸು ತೆರಳುವುದು ವಸುವಿನಿಂ ಸಾ
ಧಿಸುವುದೆಲ್ಲವ ಭೂಪರದಱಿಂ
ಕೃಷಿವಿಹೀನನ ದೇಶವದು ದುರ್ದೇಶ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦೭

ತಲೆಯ ಮೇಲಿಱಿದವನನೊಗ್ಗಿಸಿ
ಸಲಹುವರು ಪುರುಷಾರ್ಥಜೀವರ
ನಿಱಿಕೆಗಾಂಬರು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರನೊಲಿದು ನಂಬುವರು ।
ತಿಳಿಯಲಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಹಜದ
ಬಳಕೆ ನೀನರಸಾಗಿ ನಿನ್ನೊಳು
ಮುಳಿವರಿಗೆ ನೀನೊಲಿಯೆ ಯೆಲೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦೮

ಹಲವು ವಿನಿಯೋಗದಲಿ ಸುದತಿಯ
ರೊಲುಮೆಯಲಿ ಸಕಲಾಂಗದಲಿ ನಿ
ಸ್ಖಲಿತನಿಜವನೆ ಧರಿಸುವಾಶ್ರಮವರ್ಣಭೇದದಲಿ ।
ಹಱವು ನಿನಗಾವೆಂಗದಲಿ ಬಳಿ
ಸಲಿಸದಲೆ ಪರತತ್ವದಲಿ ವೆ
ಗ್ಗಳಿಸದಲೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಮತ ಭೂಪಾಲ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೧೦೯

ಢಾಳರನು ಧವಳರನು [1] ಠಕ್ಕಿನ
ಠೌಳಿಕಾಱರ ಕೃತಕಮಾಯಾ
ಜಾಲರನು ಕಾಹುರರನಂತರ್ದಾಹಕರ ಶಠರ ।
ಖೂಳರನು ಖಳರನು ವಿಕಾರಿಯ
ಜಾಳುನುಡಿಗಳ ಜಡಮತಿಯ ನೀ
ನಾಳಗೊಂಬೆಯೊ ಲಾಲಿಸುವೆಯೋ ರಾಯ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೧೦

---

1 ಡಾಳರನು, ಚ.

ನರಕಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಇಹದೊಳು
ದುರಿತಭಾಜನರಾಗಿ ಕಡೆಯಲಿ
ಪರಕೆ ಬಾಹಿರರಾಗಿ ನಾನಾಯೋನಿಯೊಳು ಸುೞದು ।
ಹೊರಳುವರು ಕೆಲಕೆಲರು ಭೂಪರು
ಧರಿಸುವರಲ್ಲೈ ರಾಜಧರ್ಮದ
ಹೊಱಗೆಯನು ಮಱೆದಿರೆ ಯೆಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧೧

ನೃಗನ ಭರತನ ದುಂದುಮಾರನ
ಸಗರನ ಪುರೂರವಯಯಾತಿಯ
ಮಗನ ನಹುಷನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ನಳನ ದಶರಥನ ।
ಪಗಲಿರುಳುವಲ್ಲಭರ ವಂಶದ
ವಿಗಡರಲಿ ಯಮಸೂನು ಸರಿಯೋ
ಮಿಗಿಲೊ ಯೆನಿಸುವ ನೀತಿ [1] ಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ॥

ಆಮುನೀಂದ್ರನ ವಚನರಚನಾ
ತಾಮರಸಮಕರಂದಕೇಳಿಯ
ಲೀಮಹೀಶಮನೋಮಧುವ್ರತ ವುಬ್ಬಿತೊಲವಿನಲಿ ।
ರೋಮಪುಳಕದ ರುಚಿರಭಾವ
ಪ್ರೇಮಪೂರಿತಹರುಷರಸದು
ದ್ದಾಮನದಿಯೊಳು ಮುೞುಗಿ ಮಾಡಿದನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧೩

ನಾರದರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಿಂದ ತುಷ್ಟನಾಗಿ
ನಾರದರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ಎಲೆ ಮುನಿಯೆ ನೀವ್ ರಚಿಸಿದೀನಿ [2]
ರ್ಮಲನೃಪಾಲಾನ್ವಯ [3] ಪ್ರಪಂಚವ
ಬಳಸುವೆನು ಕೆಲಕೆಲವನಿನ್ನುೞಿ ಬಳಸುವೆನು ಕೆಲವ ।

1 ಕೀರ್ತಿ, ಡ. 2 ನೀ ಬೆಸಸಿದೀನಿ, ಡ. ರ್ಮಲದನೃಪನೀತಿ,

ಇೞಿದು ಧರಣಿಗೆ ಸುೞಿದು ನೀತಿ
ಸ್ಖಲಿತಜಡರನು ತಿದ್ದಿ ತಿಳುಹುವ
ಸುಲಭತನದಲಿ ದೇವರುಷಿ ನಿನಗಾರು ಸರಿ ಯೆಂದ । ೧೧೪

ಮುನಿಯೆ ಬಿನ್ನಹವಿಂದು ನೀವಿಂ
ದ್ರನ ವಿರಿಂಚಿಯ ಯಮನ ವರು
ಣನ ಧನಪತಿಯ ಶೇಷನ ಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿ ಸುೞಿವಿರಲೇ ।
ಇನಿತು ರಚನೆಗೆ ಸರಿಯೊ ಮಿಗಿಲೋ
ಮನುಜಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವೋ ಮೇ
ಣೆನಲು ನಗುತೆಂದನು ಮುನೀಶ್ವರನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ [1] ॥ ೧೧೫

ಜನಪ ಕೇಳುತ್ಸೇಧ [2] ಶತಯೋ
ಜನ ತದರ್ಧದೊಳಗಲದಳತೆಯಿ
ದೆನಿಪುದಿಂದ್ರಸ್ಥಾನ ವಲ್ಲಿಹುದಖಿಳಸುರನಿಕರ ।
ಜನಪರಲ್ಲಿ ಯಯಾತಿಯಾತನ
ಜನಕ ನಳನೃಗಭರತ [3] ಪೌರವ
ರೆನಿಪರಖಿಳಕ್ರತುಗಳಲಿ ಸಾಧಿಸಿದರಾಸಭೆಯ ॥ ೧೧೬

ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಗಳಲಿ ಹರಿಶ್ಚಂ
ದ್ರಾದಿರಾಯರು ರಾಜಸೂಯದ
ಲಾದಿವಿಜಸಭೆಗಗ್ಗಳಯರಿಂದ್ರಂಗೆ ಸರಿ ಮಿಗಿಲು ।
ಆದುದಾ ಪುರುಹೂತಸಭೆಯೋ
ಪಾದಿ ಯಮನಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿ
ಷಾದದಲಿ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಹನಾತನ ಸಮೀಪದಲಿ ॥ ೧೧೭

ವರುಣಸಭೆಯೊಳಗಿಹುವು ಭುಜಗೇ
ಶ್ವರಸಮುದ್ರ ನದೀನದಾವಳಿ
ಗಿರಿತರುವ್ರಜವೆನಿಪ ಸಂಖ್ಯಾರಹಿತವಸ್ತುಗಳು ।

---

1 ರಾಯನ ನುಡಿಗೆ ನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ, ಡ. 2 ಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ, ಕ. ಖ.
3 ನಹುಷ, ಡ.

ಅರಸ ಕೇಳು ಕುಬೇರಸಭೆಯಿದಾ
ಪರಿಯಗಲ ವೆಪ್ಪತ್ತು ಯೋಜನ
ಹರಸಖನ ಸಿರಿ ಸದರವೇ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡರಿದೆಂದ ॥ ೧೧೮

ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಮೊಳವುದು ಚತುರ್ದಶ
ಜಗವೆನಲು ಜಾವಳವೆ ತನ್ನೋ
ಲಗದ ಸಿರಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗೇನರಿದೈ ಮಹೀಪತಿಯೆ ।
ಸುಗಮಗಾನಿಯರುಪನಿಷದವಿ
ದ್ಯೆಗಳು ವೇದಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಾ
ದಿಗಳು ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಘಾತಕರಾತನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೧೧೯

ಮುನಿಗಳೇ ಮಾಣಿಯರು ಮಂತ್ರಾಂ
ಗನೆಯರೋಲೆಯಕಾತಿಯರು ಸುರ
ಜನವೆ ಕಿಂಕರ [1] ಜನರು ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳ ಸಹಚರರು ।
ಘನಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯೆ ಪಾಠಕ
ಜನವಲೈ ಪಾಡೇನು ಪದ್ಮಾ
ಸನನ ಪರುಠವವಾ ಸಭೆಗೆ ಸರಿಯಾವುದೈ ನೃಪತಿ ॥ ೧೨೦

ಇನಿಬರಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಸುಕೃತದ
ಲಿನಕುಲನು ತೇಜಸ್ವಿ ಗಡ ಸುರ
ಮುನಿ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಂಗೆ ಸಾಱಿದ ಸುಕೃತಫಲವೇನೊ ।
ಜನಕನಪದೆಸೆಗೇನು ನಿಷ್ಕೃತ
ವೆನಲು ನಕ್ಕನು ರಾಜಸೂಯದ
ಘನವನಱಿಯಾ ಧರ್ಮನಂದನ ಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೨೧

ಆಮಹಾಕ್ರತುವರವನೀ ಮಾ
ಡಾ ಮಹೀಶ್ವರಪಙ್ಕ್ತಿಯಲಿ ನಿ
ಸ್ಸೀಮದಲಿ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಹುವೆ ಸುತೇಜದಲಿ ಬಳಿಕ ।

---

1 ಕಿನ್ನರ, ಕ. ಖ.

ಸೋಮವಂಶದ ರಾಯರೊಳಗು
ದ್ದಾಮರಹ [1] ಬಲುಗೈಕುಮಾರ
ಸ್ತೋಮನೀವಿರಲಯ್ಯಗರಿದೇನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೨೦

ಮುನಿಯ ಮಾತಿನ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿತು
ಜನಪತಿಯ ಚೈತನ್ಯಮೃಗವೀ
ತನ ಮಹೋಪರುಷದಲಿ ನೆನೆದುವು ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು ।
ಮನದಲಂಕುರ [2] ವಾಯ್ತು ನಾಲಗೆ
ಗೊನೆಯಲೆರಡೆಲೆಯಾಯ್ತು ಯಜ್ಞದ
ನೆನಹು ಭಾರವಣೆಯಲಿ ಬಿಗಿದುದು ಧರ್ಮನಂದನನ ॥ ೧೨೩

ಕಳುಹಿದನು ಸುರಮುನಿಯನುದರದೊ
ಳಿಟಿದುದಂತಸ್ತಾಪ ಯಜ್ಞದ
ಬಲುಹ ನೆನೆದಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಪಿಸಿ ಕೈಯ್ಯ ಗಲ್ಲದಲಿ ।
ಬಲಿದೊಲಿದು ಮಿಗೆ ಭಾವದಲಿ ಕಳ
ವಳಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಭೂಪತಿ
ತಿಲಕ ಚಿಂತಿಸಿ ನೆನೆಯುತಿರ್ದನು ವೀರ ನಾರಣನ ॥ ೧೨೪

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ

ಬಲಿಮಥನಫಲುಗುಣರು ಸಹಿತ
ಗಳೆಯನೇಕಾಂಗದಲಿ ರಣದಲಿ
ಕಲಿಜರಾಸಂಧನನು ಸೀಳಿಯೆ ಬಿಸುಟನಾಭೀಮ ॥

---

[1] ತೆಮ, ಡ [2] ಮನದೊಳಿದು ನೆಲ್ಲೆ, ಡ.

ಧರ್ಮರಾಯನು ಭೀಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದುದು.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಗೆ ಭೂ
ಪಾಲ ಕರೆಸಿದನನುಜರನು ಧೌಮ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳ ।
ಮೇಳವದ ತನಿ[1] ಬೆಳಗುಗಳ ಮಣಿ
ಮೌಳಿಮಂಡಿತದುಪ್ಪರದ ಪಡಿ
ಸೂಳುಪಾಯನಧಾರೆನಲು ಹೊಕ್ಕರು ಸಭಾಂತರವ ॥ ೧

ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಮತ್ಸ್ಯಾ
ಧಿಪರು ಕೈಕಯಪಾಂಡವಾತ್ಮಜ
ರು ಪತಿಕಾರ್ಯವಿಚಾರನಿಷ್ಠರು ಬಂದರೋಲಗಕೆ ।
ನೃಪತಿ ಹದನೇನಮರಮುನಿವರ
ನುಪಚರಿತಮಂತ್ರಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ
ರಪಣ ಪೆಮೆಗುಂಟೇಗ ಬೆಸಸೆಂದರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ॥ ೨

ಧರೆ ನಮಗೆ ವಶವರ್ತಿ ಖಂಡೆಯ
ಸಿರಿ ಯೆಮಗೆ ವೈವಳಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನರಸುತನ ನಳನಹುಷನೃಗಭರತಾದಿಭೂಮಿಪರ ।
ಮೆಱಸಿತೆಂಬುದು ಲೋಕವೀನಿ
ಬ್ಬರದ ಹೆಸರೆಮಗಿಂದು ಬೊಪ್ಪನ
ಸಿರಿಯನೇವಣ್ಣಿಸುವೆನೆಂದನು ಸುಯ್ದು ಯಮಸೂನು ॥ ೩

ಅಲ್ಲಿ ಸುರರಲಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ
ನಲ್ಲ ಗಡ ಪಾಂಡುಕ್ಷಿತೀಶ್ವರ
ನಿಲ್ಲಿ ವೈಭವಕೇನು ಫಲ ನಾವವರ ಸದ್ಗತಿಗೆ ।
ಇಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ರಾಜಸೂಯದಿ
ನೆಲ್ಲಹುದಯ್ಯಂಗೆ ಮಖವಿದು[2]
ದುರ್ಲಭವು ಕೈಕೊಂಡೆವಾವುದು ಮಂತ್ರವಿದಕೆಂದ ॥ ೪

---

[1] ಮುಱಿ, ಕ. ಖ. [2] ಮಖದಲಿ, ಝ.

ಆಗ ಅವರುಗಳೊಪ್ಪಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

ಆಗಲದಕೇನರಸ ದೀಕ್ಷಿತ
ನಾಗು ನಿರುಪಮರಾಜಸೂಯಕೆ
ಭಾಗಧನವನು ಭೂಮಿಪರ ಸದೆದೆಳದು [1] ತಹೆವೆಂದು ।
ಆಗರುವರಬ್ಬೇಟೆ ತಪ್ಪೇ
ನಾಗಲಿದು ಗೋವಿಂದಮತದಲಿ
ತೂಗಿ ನೋಡುವೆವಿದಱ ತೂಕವನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೫

ಕಳುಹಿದನು ಸಾರಥಿಯು ರಥವನು [2]
ಕೆಲವು ಪಯಣಕೆ ಕೃಷ್ಣಭವನ
ಸ್ಥಲದ ಹೊಱಬಾಹೆಯಲಿ ಚಾಚಿತು ಚಪಳಗಮನದಲಿ ।
ಒಳಗೆ ಬಂದನು ಪಾವುಡವ ನುಂ
ದಿಱಿಹಿದನು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಪಾಂಡವ
ತಿಲಕನಟ್ಟದ ಹದನ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ ॥ ೬

ತಿಳಿದನಲ್ಲಿಯು ರಾಜಕಾರ್ಯದ
ನೆಲೆಯನಕ್ರೂರಾದಿಸಚಿವರ
ತಿಳುಹಿದನು ಶಿಶುಪಾಲ ಕಂಸನ ಮಾವಸಿಂತವರ ।
ಕೊಲುವೊಡಿದು ಹದ ನಮ್ಮ ಭಾವನ
ನಿಳಯದುತ್ಸವ ಸಾಮನಸ್ಯವ
ಬೆಳಸಿದರೆ ಹರಿವುದು ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿ ನಮಗೆಂದ ॥ ೭

ಕೃಷ್ಣನ ಆಗಮನ.

ಎಂದು ವಸುದೇವಾದಿಯಾದವ
ವೃಂದವನು ಬಲಭದ್ರರಾಮನ
ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಬಳಿಕಿಂದ್ರಸೇನನ ಕೂಡೆ ನಲವಿನಲಿ ।

---

1 ನಿರದೆ, ಕ. ಚ.   2 ನಾತನು, ಚ. ಕ. ಖ.

ಬಂದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕಿವರಿದಿ
ರ್ವಂದರೊಸಗೆಯ ಗುಡಿಯ ತೋರಣ
ದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಕಳಶದಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದರಾ [1] ಹರಿಯ ॥ ೮

ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದರು
ಹರಿಯನರಮನೆಗನಿಬರಂತಃ
ಪುರದ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡು ಬಾಂಧವಜನವನುಚಿತದಲಿ ।

ಕೃಷ್ಣಧರ್ಮಜರ ಸಂವಾದ.

ಹರಸಿ ಮಧುರಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ
ದರಿಸಿ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯ ಮಂ
ದಿರದಲೇಕಾಂತದಲಿ ನೃಪತಿಗೆ ನುಡಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೯

ಏನು ಕರೆಸಿದಿರೈ ಪ್ರಯೋಜನ
ವೇನು ನಿನ್ನುತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿಯ
ದೇನು ದುರ್ಘಟವೇನು ಶಂಕಿತವೇನು ಸಂಕಲ್ಪ ।
ದಾನವರ ಕೌರವರ ವೈರದೊ
ಳೇನು ವಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲಲೇ ಹದ
ನೇನೆನಲು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಭೂಪ ॥ ೧೦

ದನುಜರಲಿ ಕುರುಸೇನೆಯಲಿ ಭಯ
ವೆನಗೆ ಭಾರವೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಪದ
ವನಜವಿದು ಸೀಸಕವಲೇ ತನ್ನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ।
ಮುನಿಯ ಹೇಳಿಕೆ ಬೊಪ್ಪಗಮರೇಂ
ದ್ರನಲಿ ಸಮರಸವಿಲ್ಲ ಗಡ ನ
ಮ್ಮನಿಬರಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದುದಕೇನು ಫಲವೆಂದ ॥ ೧೧

---

1 ಕೊಂಡಾಡಿದರು, ಚ, ಡ

ಪಿತನ ಪರಮಪ್ರೀತಿಗುನ್ನತ
ಗತಿಗೆ ನಿರುಪಮರಾಜಸೂಯ
ಕ್ರತುವೆ ಸಾಧನವೆಂದು ಮುನಿಯುಪದೇಶಿಸಿದನೆಮಗೆ ।
ಕ್ರತು ಮಹಾಕ್ರತು ಸಕಲಧರಣೀ
ಪತಿಗಳರ್ಥವೆ ಗುಣದಲೀಯರು
ವ್ರತವೆನಗೆ ಸಂಕಲ್ಪವಾಯ್ತಿದಕೇನು ಮತಿಯೆಂದ ॥ ೧೨

ತಿರುಗಿದೊಡೆ ಸಂಕಲ್ಪಹಾನಿಯು
ಪರಮಪಾತಕವಿದು ಮಹಾನಿ
ಷ್ಠುರದ ಮಖವಿನ್ನಮರಮುನಿಪತಿ ದೇವಲೋಕದಲಿ ।
ಹರಹುವೆನು ಪರಿಹಾಸಮಯುಸಾ
ಗರವ ದಾಂಟಿಸು ಜೀಯ ಭವಸಾ
ಗರಕೆ ಯಿದು ವಿಗಿಲೇ ಮುರಾಂತಕ ಯೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧೩

ಧರ್ಮರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜಸೂಯದ ದೌರ್ಘಟ್ಯ
ವನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ನಕ್ಕನಸುರವಿರೋಧಿ ಮುನಿ ಹಾ
ಯಿಕ್ಕಿದನಲಾ ಬಲೆಯುನಕಟಾ
ಸಿಕ್ಕಿದರಲಾ ಪಾಪಿಗಳು ಸದರರೆ ಮಹಾನೃಪರು ।
ಅಕ್ಕಜದ ಮಖವಿದಱ ಚಱೊಣಿಗೆ
ಚುಕ್ಕೆಯಾಯ್ತು ಮಹಾಮಹೇಂದ್ರರು [1]
ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತೆನುತ ತೂಗಿದನು ಸಿರಿಮುಡಿಯ ॥ ೧೪

ಕೆದಱಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಪತಿಗಳ
ಸದೆದು ರಚಿಸುವ ರಾಜಸೂಯದ
ಹದನನಂ [2] ಪ್ಪೈಸುವೆರದಾರೀವರ್ತಮಾನದಲಿ ।

---

[1] ಮನಮಹೀಶನ, ಚ. [2] ಬೆದರದಂ, ಕ.ಖ.

ಸುದತಿಯರ ಸೂರಿಗಳ ಮುಂದು
ಬ್ಬಿದೆ ಯೆಲಾ ನಾರದನ ಘಲ್ಲಣೆ
ಗಿದು ಸುದುರ್ಘಟವಿಂದು ಬಿದ್ದವಿಘಾತಿ ಪಿರಿದೆಂದ ॥ ೧೫

ಮೊದಲಲೇ ನಿಮ್ಮವರು ನಿಮ್ಮ
ಭ್ಯುದಯುವನು ಸೇರುವರೆ [1] ಕೌರವ
ರದಱೊಳಗ್ಗದಕರ್ಣಶಕುನಿಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು ।
ಕುದುಕುಳಿಗಳೀಚೆಯುಲಿ ಕಂಸನ
ಮದಮುಖನ ಪರಿವಾರವದೆ ತೂ
ಕದಲಿ ಮಗಧನ ಹೊರೆಯುಲದನೇವಣ್ಣಿಸುವೆನೆಂದ ॥ ೧೬

ಕಾಲಯುವನನು ದಂತವಕ್ರನ್ನ
ಪಾಲರೊಳು ದುರುದುಂಬಿಯ್ಯೆ ಶಿಶು
ಪಾಲಪಾಂಡ್ರಕರೆಂಬರಿಗೆ ಸಮದಂಡಿ ಯೆಮ್ಮೊಡನೆ ।
ಖೂಳರಿಬ್ಬರು ಹಂಸಡಿಬಿಕರು
ಸಾಳುವನ ಮುರನರಕರಾಳನ
ಮೇಳವವನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭

ಕೆಲಬರವರೊಳು ನಮ್ಮಕೈಯುಲಿ
ಕೊಲೆಯು ಭಂಗಕೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದರು
ಕೆಲಕೆ ಸರಿವವನಲ್ಲ [2] ಮಲೆವರ ಮಾರಿ ಮಾಗಧನು ।
ಬಟಿಕೆಮಗೆ ಬಲವದ್ವಿರೋಧದ
ತೊಳಸು ಬಿದ್ದುದು ತೋಟಿಗಾಱದೆ
ಜಲಧಿಮಧ್ಯದೊಳೂರ ಕಟ್ಟಿದೆವರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮

ಮಾವದೇವನ ಮುಱಿದೊಡಾತನ
ದೇವಿಯುರು ಬಟಿಕೆಮ್ಮ ದೂಱಿದೊ
ಡಾವಿಗಡ ಮಗಧಂಗೆ ಮಧುರೆಯು ಮೇಲೆ ದಂಡಾಯ್ತು ।

---

1 ದಲಿ ಸೊಗಸುವರ, ಡ, 2 ನೆಲನನೇಱಿದನಲ್ಲಿ, ಕ. ಖ.

ನಾವು ನಾನಾದುರ್ಗದಲಿ ಸಂ
ಭಾವಿಸಿದೆವಾತನನು ನಿರ್ಮ್ಮಡ
ನಾವು ಕೂಡಿದೊಡಾತ ಮುನಿಯನೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯

ಅರಸ ಕೇಳ್ನೂಱೊಂದು ವಂಶದ [1]
ಧರಣಿಪರು ಮಾಗಧನ ಮನೆಯಲಿ
ಸೆಱೆಯಲಿಪ್ಪರು ಬಿಡಿಸಬೇಕು ನಿರಂತರಾಯದಲಿ ।
ದುರಳನವ ಭಗದತ್ತಬಾಹ್ಲಿಕ
ನರಕವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಮೊದಲಾ
ದರಸುಗಳು ಬಲುಗರ್ವಿತರಸಂಖ್ಯಾತರಿಹರೆಂದ ॥ ೨೦

ಅವರಿರಲಿ ಮತ್ತಿತ್ತಲುತ್ತರ
ದವನಿಪರು ಧಕ್ಕಡರು ಧರಣೀ
ಧವರೊಳಧಿಕಕುಮಾರರಗ್ಗದ ಚೀನಲಾಟಕರು ।
ರವಿಯುದಯಗಿರಿಶಿಖರದಲಿ ಪಾ
ರ್ಥಿವರು ದಕ್ಷಿಣಚೋಳಪಾಂಡ್ಯ
ಪ್ರವರರದೆ ವಿಕ್ರಮಹಿರಣ್ಯಮದಾಂಧರವರೆಂದ ॥ ೨೧

ಔಕಿ ಚತುರಂಗದ ನರೇಂದ್ರಾ [2]
ನೀಕವಳುಕಿದರೇನು ಯಾಗ
ವ್ಯಾಕರಣಕಿವರಿಬ್ಬರೇ ದೂಷಕರು ಧರಣಿಯಲಿ ।
ಈಕುಮಾರರು ಕದನಮುಖದ ವಿ
ವೇಕಿಗಳು ಶಿಶುಪಾಲಮಾಗಧ
ರಾಕೆವಾಳರು ವೈರಿರಾಯರೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨

ಅಧಿಕರಿವರಿಬ್ಬರೊಳಗಾಮಾ
ಗಧನೆ ಬಲುಗೈ ರಾಜಸೂಯಕೆ
ಸದರವನು ನಾ ಕಾಣೆನಾತನ ಖಂಡೆಯದ ಮೊನೆಗೆ ।

---

1 ದುರ್ಗದ, ಡ.   2 ನೃಪಾಲರ ನೂಕಿ, ಚ.

ನಿಧನವಲ್ಲದೆ ಧನವೆ ನೆಱಹುವ
ಹದನ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ [1] ಯಾತನ
ವಧೆಗೆ ಹರಿಯದು ತಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩

ಕಂಸನನು ಕೆಡಹಿದೆವು ಮುಱಿದೆವು
ಹಂಸಡಿಬಿಕರ ಪೌಂಡ್ರಕನ ನಿ
ರ್ವಂಶವೆನೆ ಸದೆದೆವು ಮುರನರಕಾದಿದಾನವರ ।
ಹಿಂಸೆಯಿವನಲಿ ಮೆಱೆಯದಿವ ನಿ
ಸ್ಸಂಶಯದಲಿ ಜಯದಲಿ ಯಾಗ
ಧ್ವಂಸಕನ ನೆಱೆ ಮುಱಿವುಪಾಯವ ಕಾಣೆ ತಾನೆಂದ ॥ ೨೪

ಕೃಷ್ಣವಾಕ್ಯದಿಂದ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಉಪೇಕ್ಷೆ.

ಈಸು ಗಹನವೆ ಕೃಷ್ಣ ಯಾಗ
ದ್ವೇಷಿಗಳು ಘನವಾದೊಡೆಮಗಿ
ನ್ನೈಸಲೇ ವರರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರಕೆ ಸಂನ್ಯಾಸ ।
ಈಸು ದೈತ್ಯರು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲಿ
ಘಾಸಿಯಾದರು ಮಗಧನೊಬ್ಬನು
ಮೀಸಲಳಿಯನು ಗಡ ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೨೫

ಯಾಗ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಭೀಮನು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ.

ಅಹಹ ಯಾಗವ್ರತಕೆ ಭಂಗವ
ತಹನೆ ಜೀಯ ಮುಕುಂದಕೃಪೆ ಸ
ನ್ನಿಹಿತವಾಗಲಿ ಸಾಕು ನೋಡಾ ತನ್ನ ಸಾಹಸವ ।
ಬಹಳಬಲನೇ ಮಾಗಧನು ನಿನ
ಗಹಿತನೇ ತಾ ವೀಳಯವ ಸುರ
ಮಹಿಳೆಯರ ತೋಳಿನಲಿ ತೋಱುವೆನೆಂದನಾ ಭೀಮ ॥ ೨೬

ಮುಱುಕಿಸುವ ಮನ್ನೆಯರ ನಾಳವ
ಮುಱಿವೆನಖಿಳದ್ವೀಪಪತಿಗಳ
ತಱಿಸುವೆನು ವಸ್ತುವನು ತಾನವರ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ।

1 ಕಾಂಬೆ, ಡ.

ಕಱುಬನೇ ಮಾಗಧನು ರಣದಲಿ
ತಱಿವೆನಾತನ ಯಾಗದಲಿ ನೆಱೆ
ಹೊಱಗೆ ನನ್ನದು ಕರೆಸು ಋಷಿಗಳನೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೧೭

ಅಹುದಲೇ ಬಳಿಕೇನು ಯಾಗ
ಪ್ರಹರಣಕೆ ಸಂನ್ಯಾಸ ಗಡ ವಿ
ಗ್ರಹದೊಳಧಿಕರು ಗಡ ಜರಾಸಂಧಾದಿನಾಯಕರು ।
ಮಹಿಯ ಮನ್ನೆಯರಧ್ವರವ ನಿ
ರ್ವಹಿಸಲೀಯರು ಶಿವ ಶಿವಾ ಕಡು [1]
ರಹವ ಮಾಡಿದನರಸನೆಂದನು [2] ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೮

ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು
ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ವಾಕ್ಯ.

ಏಕೆ ಗಾಂಡಿವವಿದು ಶರಾವಳಿ
ಯೇಕೆ ಯಿಂದ್ರಾಗ್ನೇಯ ವಾರುಣ
ವೇಕೆ ರಥವೀರಾಮಭೃತ್ಯಧ್ವಜವಿಳಾಸವಿದು ।
ಲೋಕಶಿಕ್ಷಾರಕ್ಷೆಗಿಂತಿವು
ಸಾಕು ಹುಲುಮಂಡಳಿಕರಿವದಿರ
ನೂಕಲರಿದೇ ಜೀಯ ಜಂಜಡವೇಕೆ ಬೆಸಸೆಂದ ॥ ೧೯

ನೆರಹು ನೀ ಪೂರ್ವರ ದಿಗಂತಕೆ
ಹರಹು ನಮ್ಮನು ಬಂಧುವರ್ಗವ
ಕರೆಸು ರಚಿಸಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾ [3] ಕದನಕಾಮುಕರ ।
ಸೊರಹಲಱಿಯೆನು ಸಾಧುಗಳನಾ
ದರಿಸುವೆನು ಮಾಱಾಂತರನು [4] ಚಿ
ಮ್ಮರಿಯ ಬಿಗಿಸುವೆನವರಿಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಣ್ಣಯಲಿ ॥ ೨೦

1 ಗಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಡ.   2 ಶಿವ ಶಿವೆಂದನು, ಡ.
3 ಬೇಹುದು, ಚ.   4 ಚೌಪಟಿಯರನು, ಡ.

ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದುದು.

ಅಹುದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ನುಡಿ, ನಿ
ರ್ವಹಿಸದೇ ತಪ್ಪೇನು [1] ನಿಜಕುಲ
ವಿಹಿತವಲ್ಲಾ ವಿನಯ ವಿಕ್ರಮ ವಿದ್ಯೆ ನೃಪನೀತಿ ।
ಗಹನವೇ ಗಂಡುಗಲಿಗಿದಿರಾ
ರಹಿತಬಲವಿನ್ನರಸ ಚಿಂತಾ
ಮಹಿಳೆಗವಸರವಲ್ಲ ಮನ ಮಾಡೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೧

ಅಲ್ಲದೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸು ನಾನು ಅನುಕೂಲ ವಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಕೃಷ್ಣವಾಕ್ಯ.

ಎಮಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕೊಡು, ರಿಪು
ರಮಣಿಯರ ಸೀಮಂತಮಣಿಗಳ
ನಿಮಿಷದಲಿ ತರಿಸುವೆನು ಬರಿಸುವೆನಖಿಳ [2] ಭೂಮಿಪರ ।
ಸಮರಜಯವಿನ್ನಾಯ್ತು ಯಜ್ಞ
ಕ್ರಮಕೆ ನಿಷ್ಪ್ರತ್ಯೂಹವಿನ್ನು
ಭ್ರಮೆಯ ಮಾಡದಿರೆಂದು ನೃಪತಿಗೆ ನುಡಿದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೨

ಆಗ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಧರ್ಮರಾಯನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ಕಂಗಳನುಜರು ಚಿತ್ತ ನೀವೆಮ
ಗಂಘವಣೆಗಿನ್ನೇನು ಭಯವಾ
ವಂಗದಲಿ ನಂಬಿಹೆವಲೈ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ।
ಸಂಗರದ ಜಯ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲಿಯ
ಭಂಗ ನಿಮ್ಮದು ಭಕ್ತನಿಕರದ
ಸಂಗಿ ನೀವಿರಲುಬ್ಬೆಗರದೇನೆಂ [3] ದನಾ ಭೂಪ ॥ ೩೩

---

1 ದರೆಬಟಿಕೇನು, ಡ. 2 ನಹಿತ, ಚ. 3 ನೀನಿರಲೇನು ನಮಗಿನ್ನೆಂ, ಡ.

ಮಾಗಧನನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಕೃಷ್ಣವಾಕ್ಯ.

ವಿಗಡಯಾಗಕೆ ನಿಖಿಲರಾಯರು
ನೃಗ ಮರುತ್ತನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ
ದಿಗಳು ಕೇಳಭಿಷಿಕ್ತರಾದರು ರಾಜಸೂಯದಲಿ ।
ಬಗೆಯಲಿದು ದುಷ್ಕಾಲ ವಿದಱೊಳ
ಗಗಡು ಮಾಗಧನವನ ಮುಱಿದೊಡೆ
ಸುಗಮ ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ ಸುರಪದವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೩೪

ಆರವನು ಹಿರಿದಾಗಿ ನೀ ಕೈ
ವಾರಿಸುವೆ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಮಾಗಧ
ನಾರುಭಟೆ ತಾನೇನು ವರವೊ ಸಹಜವಿಕ್ರಮವೊ ।
ವೀರರೆದೆ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಸಕಲವ
ಹೀರವಣರಿದಿರೊಳಗಿವನು ಮುಖ
ವೈರಿ ಗಡ ಬೆಸಸೆಂದೊಡೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥ ೩೫

ಮಾಗಧನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ—ಬೃಹದ್ರಥನೆಂಬ ರಾಜನು ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದ ದುಃಖದಿಂದ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿಕೆ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೈ ಬೃಹದ್ರಥ
ನರಸು ಮಾಗಧಮಂಡಲಕೆ ತ
ತ್ಪುರಗಿರಿವ್ರಜವೆಂಬುದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತವಿಭವದಲಿ ।
ಧರೆಯ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನಾತಂ
ಗರಸಿಯರು ಸೇಱಿದರು ಕಾಶೀ
ಶ್ವರನ ತನುಜೆಯರಿಬ್ಬರದುಭುತರೂಪು ಸುಗುಣೆಯರು ॥ ೩೬

ಅವರೊಡನೆ ಸುಖಸತ್ಕಥಾಸಂ
ಭವವಿನೋದದಲಿರುತಲೀ ವೈ
ಭವವು ನಿಷ್ಫಲ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕ [1] ವಿಲ್ಲೆಂದು ।

---

[1] ನಾಕ, ಡ.

ಅವನಿಪತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ರಾ
ಜ್ಯವನು ಬಿಸುಟು ತಪಃಪ್ರಭಾವ
ವ್ಯವಹರಣದಲಿ ತನುವ ನೂಕುವೆನೆಂದು ಹೊಱವಂಟ ॥ ೩೭

ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಂಡಕೌಶಿಕ ದರ್ಶನ.

ಊರ ಹೊಱವಡುತತ್ತ ಕಂಡನು
ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಪ್ರವರನನು ಮುನಿ
ವೀರಕೌಕ್ಷೇಯಕನನಗ್ಗದ [1] ಚಂಡಕೌಶಿಕನ ।
ನಾರಿಯರು ಸಹಿತವನ ಚರಣಾಂ
ಭೋರುಹಕ್ಕಭಿನಮಿಸಲತಿ ವಿ
ಸ್ತಾರಿಸಿದನಾಶೀರ್ವಚನವನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ॥ ೩೮

ರಾಜನು ಅವರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೇಳಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ.

ಏನಿದರಸನೆ ವದನದಲಿ ದು
ಮ್ಮಾನವೆನಲನಪತ್ಯತಾಚಂ
ತಾನುರೂಪದ ದುಗುಡವಿದು ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಸೇವೆಯಲಿ ।
ಹಾನಿ ದುಷ್ಕೃತಕಹುದಲೇ ಸುತ
ಹೀನರಾಜ್ಯವ ಬಿಸುಟೆನೆನಗೀ
ಕಾನನದ ಸಿರಿ ಸಾಕೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದನಾಭೂಪ ॥ ೩೯

ರಾಯನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಸತಿಗೆ ಕೊಡೆಂದು ಋಷಿಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ.

ಐಸಲೇ ಸುತಹೀನರಾಜ್ಯವಿ
ಳಾಸ ನಿಷ್ಫಲವಹದೆಲೇ ಸಂ
ತೋಷವೇ ಸುತಲಾಭವಾದೊಡೆ ಹೊಲ್ಲಯೇನಿದಕೆ [2] ।

---

1 ಕಾಂಕ್ಷೆಯುನಾಂಗಿರಾತ್ಮಜ, ಚ.   2 ಹೊಲ್ಲವೇನೆನುತ, ಕ, ಖ, ಡ.

ಆಸಮಸ್ತಮುನೀಂದ್ರನಂತ
ಭಾಸಿತಾತ್ಮಧ್ಯಾನಸುಖವಿ
ನ್ಯಾಸದಿರಲಂಗೈ[1]ಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಮಧುರಚೂತಫಲ ॥ ೪೦

ಕಂಡೆಳೆದು ಮುನಿ ಬಳಿಕ ಭೂಪತಿ
ಗೆಂದನಿದಕೋ ಪುತ್ರಸಂತತಿ
ಗಿಂದು ಸಾಧನವಿದನು ಕೊಡು ನಿನ್ನರಸಿಯರಿಗೆನಲು[2] ।
ಕಂದಿದಾನನವುಜ್ಜ್ವಲಪ್ರಭೆ
ಯಿಂದ ಬೆಳಗಿತು ರಾಣಿಯರು ಸಹಿ
ತಂದು ಮುನಿಪತಿಗೆಱಗಿ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥ ೪೧

ವರವನೆಂಟನು ಹೆಸರು ಕೊಂಡಾ
ಧರಣಿಪನ ತನಯಂಗೆ ಕೊಟ್ಟನು
ಪುರಕೆ ಮರಳಿದನರಸನಾಮುನಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ ।

ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ಭಾಗಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುದು.

ಸರಿದನತ್ತಲು ಚೂತಫಲವದ
ನೆರಡುಮಾಡಿ ಬೃಹದ್ರಥನು ತ
ನ್ನರಸಿಯರಿಗಿತ್ತನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಕೇಳು ಕೌತುಕವ ॥ ೪೨

ಬಳಿಕ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಎರಡು
ಸೀಳುಗಳನ್ನು ಬಿಸುಡುವಿಕೆ.

ಬಲಿದುದವರಿಗೆ ಗರ್ಭ ಜನನದ
ನೆಲೆಯ ಕಾಲಕೆ ಸತಿಯರುದರದಿ
ನಿಳಿದುದೊಂದೊಂದವಯವದ ಸೀಪೆರಡುಸರಿಯಾಗಿ ।
ಬಳಿಕ ಕಂಡವರಕಟ ದುಷ್ಕೃತ
ಫಲವ ಸುಡಲಿವನೆನುತ ಬಿಸುಟರು
ಹೊಱಲ ಹೊಱವಳಯದಲಿ ಧರಣೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩

---

1 ಲಂಕದಲಿ, ಖ.   2 ನಿನಗೊಲಿದ ವಧುಗೆನಲು, ಡ.

ನಡುವಿರುಳು ಜರೆ ಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸಿ
ಯಡಗನರಸುತ ಬಂದು ಕಂಡಳು
ಮಿಡುಕುತಿಹ ಸೀಳೆರಡುವನು ಹೊರಹೊರಿಲ ಬಾಹೆಯಲಿ ।
ತುಡುಕಿದಳು ಸೀಳ್ದೇಕೆ ತಿನ್ನದೆ
ಮಡಗಿದರೊ ಕೌತುಕವಿದೇನೀ
ಯಡವಿಯೊಳಗೆಂದಸುರೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು ಬಟಿಕ ॥ ೪೪

ಜರೆಯೆಂಬುವಳು ಸೀಳುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ಜರಾಸಂಧನ ಜನನ.

ಶಿಶುವನಾರೋ ಸೀಬ್ದಿ ತಿನ್ನದೆ
ಬಿಸುಟು ಹೋದರೆನುತ್ತ ಜರೆ ಸಂ
ಧಿಸಿದಳಾಕಸ್ಮಿಕದ ಸೀಳೆರಡನು ವಿನೋದದಲಿ ।
ಪಸರಿಸಿದುದಸು ಮೇಘರವ ಝೋಂ [1]
ಬಿಸುವ [2] ವೊಲು ಚೀಱಿದನು ಗಿರಿಗಳ
ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ನಡುವಿರುಳು ಕೋಲಾಹಲಿಸಿತಾರಭಸ ॥ ೪೫

ಊರ ಹೊಱವಳಯದಲಿದೇನೊ ಮ
ಹಾರಭಸ ವಿರುಳೆನುತ ಕವಿದುದು
ಪೌರಜನ ಝಳಪಿಸುವ ಕೈದೀವಿಗಿಗೆಗಳುಗ್ಗಿನಲಿ ।
ಆರಿವಳು ತಾನೆನುತ ಕಂಡರು
ದೂರದಲಿ ದಾನವಿಯನವಳ ಘ
ನೋರುಗಳ ಸೋಗಿನಲಿ ಕೈದೊಟ್ಟಿಲ ಕುಮಾರಕನ ॥ ೪೬

ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ರಕ್ಕಸಿ
ಯೆಂದು ಭಯದಲಿ ಬಳಿಕ ಕರುಣದ
ಲೆಂದಳವಳಂಜದಿರಿ ಹೋ ಹೋ ಯೆನುತ ಕೈನೆಗಹಿ ।
ಇಂದಿವನು ಮಗನೆನಗೆ ಭೂಪತಿ
ಬಂದನಾದೊಡೆ ಕೊಡುವೆನೀತನ
ನೆಂದೊಡಾಕ್ಷಣಕವರು ಹೇಱಲು ಬಂದನಾಭೂಪ ॥ ೪೭

1 ಮಿಗೆ ಗ, ಡ. 2 ಜೆಸುವ, ಡ.

ಅರಸ ಕೇಳೀ ನಿನ್ನ ವನನೀತನು
ವರಕುಮಾರಕನೆನ್ನ ಹೆಸರಲಿ
ಕರೆವುದೀತನ ಸೀಟಿ ಬೆಚ್ಚ ವಳಾನು ಬೆದಱದಿರು ।
ಜರೆಯೆನಿಪುದಭಿಧಾನವೆನ್ನದು
ವರಜರಾಸಂಧಕನಿವನು ಸುರ
ನರರೊಳಗೆ ಬಲುಗೈಯ್ಯನಹನೆಂದಿತ್ತಳರ್ಭಕನ ॥ ೪೮

ಆಕೆಯು ಆಮಗುವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಲು
ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಿಕೆ.

ಅಸುರೆಯನು ಮನ್ನಿಸಿದನಾಕೆಯ
ಹೆಸರ ಮಗನಿವನೆಂದು ಲೋಕ
ಪ್ರಸರವಱಿಯಲು ನಲವಿನಲಿ ಸಲಹಿದನು ಮಾಗಧನ [1] ।
ಅಸುರರಲಿ ಮರ್ತ್ಯರಲಿ ಸುರರಲಿ
ಜಸಕವುಳ್ಳವನೆನಿಸಿದನು ಸಾ
ಹಸದ ಜೋಡಣೆ ಮೆಱೆದುದವನಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೯

ಅಂಥವನ ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆಗೆ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಕಳುಹೆಂದು
ಕೃಷ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆ.

ಅದಱಿನೀಮಾಗಧನ ಮುಱಿದ
ಲ್ಲದೆ ನೃಪಾಲಕರಂಜಿ ಕಪ್ಪದೊ
ಳೊದಗಲಱಿಯರು ಮೆಱೆಯಲೀಯರು ಯಜ್ಞಮಂಟಪವ ।
ಇದು ನಿಧಾನವು ಭೀಮಪಾರ್ಥರಿ
ಗಿದು ಮುಹೂರ್ತವು ವೀಳಯವ ತಾ
ಕದನವಿಜಯದ ವೀರಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ ॥ ೫೦

ಮಱಿಯದೇತಕೆ ರಾಜಸೂಯದ
ಹೊಱಗೆ ನಿಮ್ಮದು ರಾಣಿ [2] ಕವನಾ
ನಱಿಯೆ ನೀನರ್ಥಾಭಿಮಾನಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನಲೆ ।

1 ನಂದನನ, ಡ. 2 ಕೌಳಿಕ, ಖ.

ಕಿಱಿಯರರಿವದಿರು ರಾಜಸೂಯದ
ಕಱುಬರತಿಬಲ್ಲಿದರು ಕೃಪೆಯನು
ಮೆಱೆವುದೆನುತಸುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಗೆ ಚಾಚಿದನು ಹಣೆಯ ॥ ೫೧

ಎತ್ತಿದನು ನಸುನಗುತ ರಾಯನ
ನೆತ್ತಿಯನು ಮುರವೈರಿ ಕರೆಸು ಮು
ಹೂರ್ತಿಕರನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಬರಹೇೞು ದಳಪತಿಯ ।
ಸುತ್ತಣರಸರಿಗೋಲೆಯಂಡುಗೊಱೆ
ಯಿತ್ತು ದೂತರ ಕಳುಹು ಬೞಿಕಿನೊ
ಳುತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿ ನಿನಗಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫೨

ಮಾಗಧನ ಪತ್ತನಕ್ಕೆ ತೆರಳುವಿಕೆ.

ರೂಢಿಸಿದ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊಱ
ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟರು ದಧಿಯ ದೂರ್ವೆಯ
ಕೂಡಿದಕ್ಷತೆಗಳ ಸುಲಾಜಾವಳಿಯ ಮಂಗಳದ ।
ಗಾಡಿಸಿದ ಜಯರವದ ದೈತ್ಯವಿ
ಭಾಡಸೂಕ್ತದ ವಿಗಡ ಬಿರುದಿನ [1]
ಗಾಢ ಪಾಠಕ ಗಡಬಡೆಯು ರೂಢಿಸಿತು ಗಗನವನು [2] ॥ ೫೩

ಆಳು ನಡೆಯಲಿ ಮಗಧರಾಯನ
ಮೇಲೆ ದಂಡು ಮುಕುಂದದಳಪತಿ
ಹೇೞಿಕೆಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬರಹೇೞು ಹೇಪೆನುತ ।
ಆಳು ಸಾಱಿದುದವನಿಪಾಲರು
ಮೇಳವಿಸಿ ಹೊಱವಂಟು ಬರೆ ದೆ
ಖ್ಖಾಳವನು ನೋಡಿದರು ನಡೆದರು ಪಯಣಗತಿಗಳಲಿ ॥ ೫೪

1 ಬಿರುದುಪ, ಕ. ಚ.

2 ವಾಡಗಳ ಪಾಠಕರ ಗಡಬಡೆ ಗಾಢಿಸಿತು ನಭವ, ಕ. ಚ.

ಕೃಷ್ಣಭೀಮಾರ್ಜುನರು ವಿಪ್ರವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸುವಿಕೆ.

ಜನಪ ಕೇಳ್ಯ ಕೃಷ್ಣ ಭೀಮಾ
ರ್ಜುನರು ವಿಮಳಸ್ನಾತಕವ್ರತ
ಮುನಿಗಳಾದರು ನಡೆದು ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ।
ಜನದ ಕಾಣಿಕೆಗೊಳುತ ನಾನಾ
ಜನಪದಂಗಳ ಕಳೆದು ಗಂಗಾ
ವಿನುತನದಿಯನು ಹಾಯ್ದು ಬಂದರು ಪೂರ್ವಮುಖವಾಗಿ ॥ ೫೫

ಮಗಧದೇಶದ ವರ್ಣನೆ.

ಬರುತ ಕಂಡರು ಮುಂದೆ ಕೊಬ್ಬಿದ
ಸಿರಿಯನೂರೂರುಗಳ ಸೊಂಪಿನ
ಭರಿತಗೋಧನಕುಲವನಮಳಸುಧಾನ್ಯರಾಶಿಗಳ ।
ವರನದಿಯ ಕಾಲುವೆಯ ತೋಟದ
ತೆರಳಿಕೆಯ ಪನಸಾಮ್ರಪೂಗೋ
ತ್ಕರದ ರಮ್ಯಾರಾಮಮಂಡಿತ ಮಗಧಮಂಡಲವ ॥ ೫೬

ಮೆಳಗಳೇ ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ವೃಕ್ಷಾ
ವಳಿಗಳೇ ಸಹಕಾರದಾಡಿಮ
ಫಲಿತನಿಬಿಡಕ್ರಮುಕಜಂಬೂಮಾತುಳಂಗಮಯ ।
ಕಳವೆ ಶಾಲೀಮಯವು ಹೊಲನ
ಗ್ಗಳಿಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮಯವು ನಗರಾ
ವಳಿಗಳನೆ ಶೋಭಿಸಿತು ಜನಪದವಿವರ ಕಣ್ಮನಕೆ [1] ೫೭

ದೇಶ ಹಗೆವನದೆಂದು ಕಡ್ಡಿಯ
ಗಾಸಿಮಾಡದೆ ಮಿಗೆ ವಿನೋದದ
ಲೈಸುಪಡೆ ನಡೆತಂದು ಬಿಟ್ಟುದು ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ ।

---

1 ಸೋಲಿಸಿತು ಜನಪದವಿವರ ಕಣ್ಮನವ, ಖ.

ಆಸರೋರುಹಬಂಧು ಚರಮದಿ
ಶಾಸತಿಯ ಚುಂಬಿಸೆ ಗಿರಿವ್ರಜ
ದಾಸಿಖರವನು ಹತ್ತಿದರು ಹರಿಭೀಮಫಲುಗುಣರು ॥ ೫೮

ಅಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಭೇರಿಯನ್ನು ಒಡೆಯುವಿಕೆ.

ವೃಷಭಚರ್ಮನಿಬದ್ಧಭೇರಿಗ
ಳೆಸೆದುವಕ್ಷತೆಗಂಧಮಾಲ್ಯ
ಪ್ರಸರದಲಿ ಶೈಲಾಗ್ರದಲಿ ಸಂಪನ್ನಪೂಜೆಯಲಿ ।
ಅಸುರರಿಪುಭೀಮಾರ್ಜುನರು ತ
ದ್ವಿಷಮಭೇರೀತ್ರಯವ ಹೊಯ್ದ
ಬ್ಬಿಸಿದರದ್ಭುತರವ ಮಸಗೆ ಕೆಡಹಿದರು ಖಾತಿಯಲಿ ॥ ೫೯

ಭೇರಿಯ ವೃತ್ತಾಂತ.

ಭೇರಿಗಳ ಮಗಧಂಗೆ ಕೊಟ್ಟವ
ರಾರು ತಾನಿದು ವರವೊ ಸಹಜವೊ
ಕಾರಣವ ಹೇಳೆಂದು ಜನಮೇಜಯನು ಬೆಸಗೊಳಲು ।
ಧಾರುಣೀಪತಿಗಂದು ಮುನಿ ವಿ
ಸ್ತಾರದಿಂದಱುಹಿದನು ಹಿಂದೆ ಸು
ರಾರಿಭಸ್ಮಾಸುರನು ಶಿವನ ವಿರೋಧಿಸಿದ ಹದನ ॥ ೬೦

ಹರಿಯ ನೆನೆಯಲು ಶಂಭು ಕರುಣಾ
ಕರನು ಬಿಜಯಂಗೈದು ದೈತ್ಯನ
ಶಿರದೊಳಸುರನ ಕರವನಿಡಿಸಲು ಮರಣಗಂಡಲ್ಲಿ ।
ಮರಳಿ ಜನಿಸಿದನವನು ಧರೆಯಲಿ
ಸುರನರರ ಪರಿಭವಿಸೆ ರಣದಲಿ
ನೆರೆದು ದಿವಿಜಸಮೂಹ ಬಿನ್ನೈಸಿದುದು ಪಶುಪತಿಗೆ ॥ ೬೧

ಅದರಲ್ಲಿ—ಮಾಷಾಸುರನ ಸಂಹಾರ.

ಕೇಳಿ ಶಿವನೈತಂದನಲ್ಲಿಗೆ
ಕಾಳದನುಜನ ಬಲುಹನುರುಹಲು
ಧಾಱಿಬಂದಡ್ಡವನು ಗಟ್ಟಿದ ಮಾಷನೆಂಬವನ ।
ಶೂಲದಿಂದಿಡಲೈದೆ ಕಂಠದ
ನಾಳವನು ಕತ್ತರಿಸೆ ತಲೆಗಳು
ಬೀಱಲವನಿಗೆ ಮೊಱುಮಂಡದ ತಲೆಯು ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೬೧

ವೃಷಭಾಸುರ ಸಂಹಾರ ಮತ್ತು ಅವನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಭೇರೀರಚನೆ

ದುಷ್ಟದಾನವ ಮಡಿದೊಡವನೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದಾತನು ವೃಷಭನೆಂಬವ
ದಿಟ್ಟನವ ಕಲಿಯಾಗಿ ಕಾದಿದೊಡವನ [1] ನಿಮಿಷದಲಿ ।
ಮೆಟ್ಟಿ ಚರ್ಮವ ಸೀಱಿ ನಾಳಕೆ
ಕಟ್ಟಿದನು ಕಲಿ ಶಂಭು ಭೇರಿಯು
ಘಟ್ಟಿಸಿದೊಡಾಧ್ವನಿ ಭಯಂಕರವಾದುದಮರರಿಗೆ ॥ ೬೩

ಬೇಗದಲಿ ಮಾಗಧನು ಪೌಂಡ್ರಕ
ಯಾಗವನು ಮಾಡಿದನು ಬಹಳೋ
ದ್ಯೋಗದಿಂದವೆ ಬಂಧುವರ್ಗವ ನೆರಹಿ ಮುನಿಜನವ ।
ನಾಗಪುರದರಸುಗಳ ಕೂಡಿ ಸ
ರಾಗದಿಂದವೆ ಸಕಲಯಜ್ಞದ
ಭಾಗಧೇಯುವನುಱದು ಮಾಡಿಸಿದನು ಮಹಾಕ್ರತುವ ॥ ೬೪

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಹರಿಭಕ್ತಿದೂರರು
ನೆರೆದು ಮಾಡುವ ಸಕಲಯಾಗವು
ಶರಧಿಯೊಳಗುಬ್ಬೆದ್ದ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಗಳ ತೆಱನಂತೆ ।

1 ಕಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ಕಾಧಿದರೆ ಖಳಕವನ, ಖ.

ಮಾಗಧನ ತಪಸ್ಸು.

ಹರದು ಹೋಹುದು ಸುಕೃತರಾಶಿಗ
ಳಿರದೆ ನಿಮಿಷಕೆ ವೇದಸಿದ್ಧವಿ
ದಱಿಯ ಜಯಿಸುವೆನೆಂದು ಮಾಗಧ ಮಾಡಿದನು ತಪವ ॥ ೬೫

ಹಿರಿದು ಮೆಚ್ಚಿದನವಗೆ ಗೌರೀ
ವರನು ತಲೆದೋಱಿದನು ಬೇಡ್ಕೈ
ವರವ ಕೊಡುವೆನೆನಲ್ಕೆ ಕಣ್ದೆಱೆದೆದ್ದು ಕೈಮುಗಿದ ।
ಕರುಣಿಸೈ ಭೇರೀತ್ರಯವ ಸಂ
ಗರದೊಳಾಧ್ವನಿಗೇಳಿದರಿಗಳು
ಹಿರಿದು ಭಯಗೊಂಡೋಡುವಂತಿರೆ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆಂದ ॥ ೬೬

ಕಾಳಗದೊಳನ್ನಯ ಶರೀರದ
ಸೀಳೆರಡು ಬೆಸುವಂತೆ ಕರುಣಿಸು
ಭಾಳಲೋಚನ ನೀನೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ರಣಜಯವ ।

ಮಾಗಧಗೆ ಭೇರಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ವರಗಳು.

ಪಾಲಿಸೆಂದೆನೆ ಮೂಱುವರವ ಕೃ
ಪಾಳು ಕರುಣಿಸಿ ಮಾಗಧೇಂದ್ರಗೆ
ಢೋಳಗಳನಿತ್ತು ಭವ ಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೬೭

ಇಂದುಧರನನು ಬೀಳುಕೊಂಡವ
ನಂದು ಮೊದಲಾಗಖಿಳರಾಯರ
ವೃಂದವನು ಬಂಧಿಸಿದ ನಾನಾ ದ್ವೀಪಪಾಲಕರ ।

ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭೇರೀನಾದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಗಧನು ಶಾಂತಿಯನ್ನು
ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಕಂದ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕಲಾಗೋ
ವಿಂದಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಭೇರಿಯ
ನಂದು ಹೊಡೆಯಲು ಕದಡಿದುವು ಕಲ್ಪಾಂತಶರಧಿಗಳು ॥ ೬೮

ಮಾಗಧನ ಮನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳ ಆಗಮನ.

ಏನಿದದ್ಭುತವೆನುತ ನಡುವಿರು
ಳಾನರೇಶ್ವರನಮಳವೇದವಿ
ಧಾನದಲಿ ತಚ್ಛಾಂತಿಗೋಸುಗ ಕರೆಸಿ ಭೂಸುರರ ।
ದಾನದಲಿ ವಿವಿಧಾಗ್ನಿಕಾರ್ಯವಿ
ಧಾನದಲಿ ವಿಪ್ರೌಘವಚನಸ[1]
ಘಾನದಲಿ[2] ಮಗಧೇಶನಿದ್ದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ[3]॥ ೬೯

ಇವರು ಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದು ರಾತ್ರಿಯೊ
ಳವನ ನಗರಿಯ ರಾಜಬೀದಿಯ
ವಿವಿಧವಸ್ತುವ ಸೂಱೆಗೊಂಡರು ಹಾಯ್ದು ದಱದುಱವ ।
ತಿವಿದರಡ್ಡೈಸಿದರನುಬ್ಬಿದ
ತವಕಿಗರು ಮದದಿಂದ ರಾಯನ
ಭವನವನು ಹೊಕ್ಕರು ವಿಡಂಬದ ವಿಪ್ರವೇಷದಲಿ ॥ ೭೦

ಉರುವಣಿಸಿದರು ಮೂಱುಕೋಟೆಯ
ಮುಱಿದರದ್ವಾರದಲಿ ರಾಯನ
ಹೊರೆಗೆ ಬಂದರು ಕಂಡರಿದಿರೆದ್ದನು ಜರಾಸಂಧ ।

ಬಂದವರಿಗೆ ಮಾಗಧನ ಆದರ.

ಧರಣಿಯುಮರರಪೂರ್ವಿಗರು ಭೂ
ಸುರದ ಭದ್ರಾಕಾರರೆಂದಾ
ದರಿಸಿ ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಗಳ ಮಾಡಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೧

ಕೇಳಿದನು ಕುಶಲವನು ಕುಶಲವ
ಹೇಱಿದರು ಕುಳ್ಳಿರಿ ಯೆನಲು ಭೂ
ಪಾಲಕರು ಕುಳ್ಳಿರ್ದರೆವೆ ಯಿಕ್ಕದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ।

---

1 ವಿಪ್ರೌಘನಿಬಿಡ, ಖ. 2 ಸ್ಥಾನದಲಿ, ಖ. 3 ಹೊತ್ತದುಗುಡದಲಿ, ಖ.

ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ತರ್ಕಿಸುವಿಕೆ.

ಹೇಟಿರ್ಕೈ ನಿಮಗಾವದೇಶ ವಿ
ಶಾಲಗೋತ್ರವದಾವುದೆನುತ ಸು
ಲೋಲಮತಿ ಚಿಂತಿಸಿದನಿವದಿರು ವಿಪ್ರರಲ್ಲೆಂದು ॥ ೨೨

ಸ್ನಾತಕವ್ರತವೇಷದಲಿ ಬಂ
ದಾತಗಳು ಬಟಿಕವರು ಶಸ್ತ್ರ
ವ್ರಾತದಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತರು ಕರ್ಕಶಬಾಹುಪಾಣಿಗಳು ।
ಕೈತವದಿನ್ನೈತಂದರರ್ಥವ
ನೀತಗಳು ಬಯಸರು ವಿರೋಧ
ಪ್ರೀತಿಮುಖರಿವರಾರೊ ಶಿವ ಶಿವ ಯೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೨೩

ಆರಿವರು ದೇವತ್ರಯವೊ ಜಂ
ಭಾರಿ ಯಮ ಮಾರುತರೊ ರವಿ ರಜ
ನೀರಮಣ ಪಾವಕರೊ ಕಪಟಸ್ನಾತಕವ್ರತರು ।
ಧಾರುಣೀಶ್ವರರೊಳಗೆ ದಿಟ್ಟರ
ದಾರೊ ತವೊಳು ತೊಡುಕಿ ನಿಲುವ ವಿ
ಕಾರಿಗಳ ನಾ ಕಾಣೆನೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೨೪

ಈಗ ಮಿಡುಕುಳ್ಳವರು ಮಹಿಯಲಿ
ನಾಗಪುರದರಸುಗಳು ನಮ್ಮವ
ರಾಗಿಹರು ಪಾಂಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮೀಱಿ ಖಳರಲ್ಲ ।
ಸಾಗರೋಪಾಂತ್ಯದ ನರೇಂದ್ರರು
ಭೋಗಿಸಿದ ಮುತ್ತುಗಳು ಭಾವಿಸ
ಲೀಗಯಾಳರ ಗರ್ವವೇನು ವಿಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೨೫

ಯಾದವರು ಹಿಂದೆವ್ಮಡನೆ ಹಗೆ
ಯಾದವರು ಬಟಿಕವರೊಳಗೆ ಕಱು
ಗಾದವನ ತುಱುಗಾದವನ ಮಾಧವನ ಮಾತೇನು ।

ಮೇದಿನಿಯು ಮಂಡಳಿಕ ಮನ್ನೆಯ
ರಾದವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೆಣಸುವ
ರಾದೊಡಿದು ದುಷ್ಕಾಲವಶವಿದು [1] ಯೆಂದನಾಮಗಧ ॥ ೨೬

ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಗಧನ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಬವರಿಗರು ನೀವ್ ವಿಪ್ರವೇಷದ
ಜವನಿಕೆಯು ಜಾಣಾಯ್ಲ ತನದಿಂ
ದವಗಡಿಸಿ ಯೊಳಹೊಕ್ಕಿರದ್ವಾರದಲಿ ನೃಪಸಭೆಯು ।
ನಿಮಗಿದೇನೀವ್ಯಸನ ಕಪಟ
ವ್ಯವಹರಣೆ ಕೃತ್ರಿಮವೊ ಸಹಜವೊ
ರವಣ ಮತ್ತೇನುಂಟು ಹೇಳಿನ್ನಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೨೭

ಸ್ನಾತಕವ್ರತವೇನು ಪಾರ್ಥಿವ
ಜಾತಿಗಿಲ್ಲವೆ ವೈಶ್ಯಕುಲಕಿದು
ಪಾತಕವೆ ನಾವೀಗ ಪಾರ್ಥಿವಜಾತಿಸಂಭವರು ।
ಸ್ನಾತಕರು ನಾವ್ ವೈರಿಕುಲದಲ
ಭೀತರದ್ವಾರಪ್ರವೇಶವ
ನೀತಿ ಯಲ್ಲ ಪುರಾಣಸಿದ್ದವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೮

ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳಿಗೂ ಮಾಗಧಗೂ ನಡೆದ ಸಂವಾದ.

ವೈರಿಭವನವೆ ನಮ್ಮದಿದು ನಾವ್
ವೈರಿಗಳ ನಿಮಗೆಮಗೆ ಜನಿಸಿದ
ವೈರಬಂಧನಿಮಿತ್ತವಾವುದು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲಿ ।
ಆರು ನೀವೀಬ್ರಾಹ್ಮಣಬ್ರುವ
ರಾರುಪಾಧ್ಯರು ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮವಿ
ಕಾರ ಬಱಿದೇ ಹೋಗದೆಂದನು ಮಗಧಪತಿ ನಗುತ ॥ ೨೯

---

1 ಗತಿ ಶಿವ, ಕ, ಖ.

ಮುಱಿದು ಹಲಬರಿಳಾಧಿನಾಥರ
ಸೆಱೆಯಲಿಕ್ಕಿದೆ ರಾಜ್ಯಮದದಲಿ
ಮೆಱೆದು ಮಾನ್ಯರನಿಱಿದು ಮೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡೆ ರೌರವವ [1] ।
ಅಱಿಯದಳುಪಿದ ಪಾತಕಕೆ ಬಿಡು
ಸೆಱೆಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿದು ಕೇ
ಳುಱುವುಪಾಧ್ಯರು ನಾವೆ ಯೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥ ೮೦

ಆನೃಪಾಲರ ಮಗನೊ ಮೊಮ್ಮನೊ
ನೀನವರ ಬಾಂಧವನೊ ಭೃತ್ಯನೊ
ಸೂನುಪ [2] ಕ್ಷನೊ ಬೆರಳ ಬಗದನೊ ಕುರಳಕೋಮಳನೊ ।
ಏನು ನಿನ್ನಂಘವಣೆ ನೀನಾ
ರಾನರೇಂದ್ರರ ಸೆಱೆಯ ಬಿಡುಗಡೆ
ಗೇನನೆಂಬೆನು ರಹವನೆಂದನು ತೂಗಿ ನಿಜಶಿರವ ॥ ೮೧

ಎಲವೊ ಧರೆಯುಲಧರ್ಮಶೀಲರ
ತಲೆಯ ಚಂಡಾಡುವೆವು ಧರ್ಮವ
ನೊಲಿದು ಕೊಂಡಾಡುವೆವು ಶಿಕ್ಷಾರಕ್ಷಣವ್ಯಸನ ।
ನೆಲೆ ನಮಗೆ ನೀನಱಿಯೆ ರಾಜಾ
ವಳಿಯ ಬಿಡು ಘಡ ಭಂಡವಿದ್ಯೆಯ
ಬಳಸುವರೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಯೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೮೨

ಇವರು ಗಡ ಜಗದೊಳಗೆ ಶಿಕ್ಷಾ
ಸವನದಲಿ ದೀಕ್ಷಿತರು ಬಲುಕೈ
ತವದ ಭಂಡರು ನೀವೊ ನಾವೋ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ ।
ಧವಡರ್ಕೈ ನೀವ್ ದಿಟ್ಟರಹಿರಂ
ಗವಣೆಯೊಳ್ಳಿತು ನಿಮ್ಮ ನಿಜವನು
ವಿವರಿಸಾ ನೀವಾರು ಹೇಳೆಂದನು ಜರಾಸಂಧ ॥ ೮೩

[1] ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ ಭುಜಬಲವ, ಚ.   [2] ಊನಪ, ಕ. ಖ.

ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದೇನು ತಾನಸು
ರಾಳಿಧೂಳೀಪಟಲರೌದ್ರನೃ
ಪಾಲಚೌಪಟಮಲ್ಲನೀತನು ಭೀಮಸೇನ ಕಣಾ |
ಭಾಳನೇತ್ರನ ಭುಜಬಲದ ಸಮ
ಪಾಳಿಯರ್ಜುನನೀತನೇತಾ
ಕಾಳಗವ ಕೊಡು ನಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರಿಗೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೮೪

ಕೇಳಿ ಕೆದಱಿದ ಬಿಱುನಗೆಯಲಡ
ಬೀಱುತೀಱುತ ಬಿಱುವನಿಯು ಕ
ಣ್ಣಾಲಿಗಳ ಝೊಮ್ಮೆದ್ದ ರೋಮದ ಜಡಿವ ಬಿಡುದಲೆಯ |
ಸೂಳುನಗೆ ಬೆಳುನಗೆಯಲಡಿಗಡಿ
ಗಾಳುಮುಱುಗುಬ್ಬುಸದಲಿದ್ದು ಕ
ರಾಳಮತಿ ಸಂತೈಸಿದನು ತನ್ನವರಿಗಿಂತೆಂದ ‖ ೮೫

ಕೃಷ್ಣ ಮಾಗಧರ ಪರಸ್ಪರಾಪಹಾಸ.

ಈತನಾರೆಂದಱಿವಿರೈ ನ
ಮ್ಮಾತನೀತನು ನಮ್ಮ ಕಂಸಂ
ಗೀತನಳಿಯನು ನಮಗೆ ಮೊಮ್ಮನು ಮಗನು ದೇವಕಿಗೆ |
ಈತ ಕಾಣಿರೆ ಹಿಂದೆ ಚೌರಾ
ಸೀತಿದುರ್ಗದಲೋಡಿ ಬದುಕಿದ
ನೀತ ಬಲುಗೈಬಂಟನೆಂದನು ಮಗಧಪತಿ ನಗುತ ‖ ೮೬

ಕೊಳಲ ರಾಗದ ರಹಿಯೊ ಕಲ್ಲಿಯ
ಕಲಸುಗೂಳೋ ಹಳ್ಳಿಕಾತಿಯ
ರೊಳಗುಡಿಯ ಹಾವರವೊ ತುಱುಗಾಹಿಗಳ ಗಾಹುಗಳೊ [1] |

1 ತೋಹುಗಳೊ, ಚ.

ಬಲುಸರಳ ಸುರಿವಳೆಯ ಮಿದುಳೊಡೆ
ಗಲಸುಗಳದಾಯುಧದ ತಳುಕಿನ
ಕೊಳಗುಳದ ಜಯಸಿರಿಯ ಕಾಹಿನೊಳಾರು ನೀನೆಂದ ॥ ೮೭

ಹೋಱಿ ಹೆಂಗಸು ಬಂಡಿ ಪಕ್ಷಿ ಸ
ಮೀರಣಾಶ್ವಾಜಗರ ಗರ್ದಭ
ವೀರರೀತನ ಘಾತಿಗಳುಕಿತು ಕಂಸಪರಿವಾರ ।
ಆರಭಟೆಯುಳ್ಳವನು ಕಂಸನ
ತೋಱಿಹತ್ತನ ತೊಡಕಿದನು ಗಡ
ಭಾರಿಯಾಳಹನುಂಟು ಶಿವ ಶಿವ ಯೆಂದನಾಮಗಧ ॥ ೮೮

ಎಲವೊ ಗೋವಳ ನಿನ್ನ ಕಂಸನ
ನಿಳಯವೋ ಪೌಂಡ್ರಕನ ಕದನದ
ಕಳನೊ ಹಂಸನ ಹೋಱಟೆಯೊ ಮೇಣ್ ಡಿಬಿಕಸಂಗರವೊ[1] ।
ಹುಲಿಗೆ ಮೊಲನಭ್ಯಾಗತನೆ ಕರಿ
ಕಳಭ ಸಿಂಹಕೆ ಸರಿಯೆ ನೀ ನಿ
ನ್ನಳವನಱಿಯದೆ ಪೊಕ್ಕು ಕೆಣಕಿದೆ ಕೆಟ್ಟೆ ಹೋಗೆಂದ ॥ ೮೯

ಇದುವೆ ಪಿತ್ತದ ವಿಕಳತೆಯೊ ಮ
ದ್ಯದ ವಿಕಾರವೊ ಭಂಗಿ ತಲೆಗೇ
ಱಿದುದೊ ಭಟನಾದೊಡೆ ವಿಘಾತಿಯಲೇಱು ಕಾಳಗಕೆ ।
ಸದನ ನಿನ್ನದು ಸೂಳೆಯರ ಮುಂ
ದೊದಱಿ ಫಲವೇನೆದ್ದು ಬಾ ಬಾ
ಳವಲಿ ಬರೆದುದ ತೊಡೆವೆನೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೯೦

ಎಲವೊ ಗೋಪಕುಮಾರ ಕಂಸನ
ಲಲನೆಯರ ವೈಧವ್ಯದುಃಖಾ
ನಲನ ನಂದಿಸಲಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ ರುಧಿರಜಲಧಾರೆ ।

1 ನಡುಪಾಯೊ, ಚ.

ಅಳಿದ ಕಂಸನ ಕಾಲಯವನನ
ಕಳನ ಹರಿಬವ ಗೆಲಿದು ದೈತ್ಯಾ
ವಳಿಯ ಬಂಧುತ್ವವನು ಬಳಸುವೆನಿನ್ನು ನೋಡೆಂದ [1] ‖ ೯೧

ಭೀಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಗಧನ ವಚನ.

ಗೋವಳರು ನಿರ್ಲಜ್ಜರದಱೊಳು
ನೀವು ಗರುವರು ರಾಜಪುತ್ರರು
ಸಾವ ಬಯಸುವನೊಡನೆ ಬಂದಿರಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಿರಿ ।
ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ
ಠಾವಿನಲಿ ಬುಧರಿಲ್ಲಲಾ ನಿಮ
ಗಾವ ವಿಧಿಯಹುದೆಂದು ನುಡಿದನು ಭೀಮಫಲುಗುಣರ ‖ ೯೨

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದು ಭೀಮನ ವಾಕ್ಯ.

ಸಾಕಿದೇತಕೆ ಹೊಳ್ಳುನುಡಿಗೆ ವಿ
ವೇಕಿಗಳು ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಯುದ್ಧ
ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳರೆ ತೋಱಿಸುವುದೆಮಗೆ ।
ಈಕಮಲನೇತ್ರಂಗೆ ಘಡ ನೀ
ನಾಕೆವಾಳನೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಜಗ
ದೇಕದೈವದ ಕೂಡೆ ದಂಡಿಯೆ ಯೆಂದನಾ ಭೀಮ ‖ ೯೩

ಭೀಮಾರ್ಜುನರನ್ನು ಹೆದರಿಸುವಿಕೆ.

ದಿಟ್ಟರಹಿರೋ ಸಾವನಱಿಯದೆ
ಕೆಟ್ಟರಕಟಾ ಕಾಳುಗೋಪನ
ಗೊಟ್ಟಿಯಾಟಕೆ ಗುಱಿಗಳಾದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಸಹಿತ ।
ಚಟ್ಟಳೆಯ ಚತುರಾಸ್ಯ ಭಾಳದ [2]
ಲಿಟ್ಟನವರಿಗೆ ಜೋಳಿ [3] ಗಡ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿಗಳು ತಾವಿವರೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮಗಧ ‖ ೯೪

---

1 ಬಳಸುವೆನೆಂದನಾಮಗಧ, ಚ. 2 ನಿವರೊಡ, ಚ.
3 ಹುಟ್ಟಿದರ ಸಮಜೋಳಿ, ಚ.

ಕೃಷ್ಣಜರಾಸಂಧರ ಸಂವಾದ.

ಬೈದು ಫಲವೇನೆಮಗೆ ಮೇಳದ
ಮೈದುನರು ನೀವಲ್ಲಲೇ ದಟಿ
ಸೈದೆ ನೂಕಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂವರು ಸಹಿತ ನಮ್ಮೊಡನೆ ।
ಕೈದು ಬೇಕ್ಕೈ ತರಿಸಿ ಕೊಡಿಸುವೆ
ನೈದೆ ನೀವನುವಾಗಿ [1] ನಿಮ್ಮೊಡ
ನೈದುವೆನು ತಾನೊಬ್ಬನೆಂದನು ಮಗಧಪತಿ ನಗುತ [2] ॥ ೯೫

ಎಲವೊ ಬಾಹಿರ ಮಗಧ ಹಲಧರ
ನುಜಿಯೆ ಪಾಂಡವನೃಪರು ಪರಿಯಂ
ತ್ರಳವು ನಿನಗೊಬ್ಬಂಗೆ ಸೇಱುವುದೇ ಮಹಾದೇವ ।
ಅಱಿವು ತಪ್ಪದು ನುಡಿಯೊಳಲ್ಪವ
ಬಳಸಲೇತಕೆ ವೀರನಹೆ [3] ನ
ಮ್ಮೊಳಗೆ ಮೂವರೊಳೊಬ್ಬನನು ವರಿಸೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೯೬

ಅಕಟ ನಮಗೀಸಮರವಾವ
ಶ್ಯಕವೆ ನಮಗಖ್ಯಾತಿ ಯಲ್ಲಿದು
ಸಕಲಜನವೆಱಿದಿರೆ ಯೆನುತ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರ ।
ಪ್ರಕಟವೈ ನಿಮ್ಮಾಳುತನ ಯದು
ನಿಕರಕಾವೆಂಜುವೆವು ರಣನಾ
ಟಕಪಲಾಯನಪಂಡಿತರು ನೀವೆಂದನಾಮಗಧ ॥ ೯೭

ಪಾರ್ಥ ನೀ ಮಗುವೆಮ್ಮೊಡನೆ ರಣ
ದರ್ಥಿಯಾದೊಡೆ ಭೀಮಸೇನ ಸ
ಮರ್ಥನಹನೀತಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನು ಕಳನ ಕಾಳಗವ ।

---

1 ವಾಳಾಗಿ, ಚ. 2 ಖಲರಾವಮನುಱಿದಾನೆಂದನಾವಮಗಧ, ಚ.
3 ವಿವೇಕಿಯೈ, ಕ, ಖ.

ಯುದ್ಧೋದ್ಯೋಗ.

ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಯೆ ಹೋಗದಿಂದು ಪ
ರಾರ್ಥಕಂಟಕವಾಗಲೇತಕೆ [1]
ತೀರ್ಥವೈ ಸಲೆ ಯೆಂದು ನಿಂದಿರ್ದನು ಜರಾಸಂಧ [2] ॥ ೯೮

ತರಿಸಿದನು ಚಂದನದ ಸಾದಿನ
ಭರಣಿಗಳ ಕರ್ಪೂರವರಕ
ಸ್ತೂರಿಜವಾದಿಪ್ರಮುಖಬಹುವಿಧಯಕ್ಷಕರ್ದಮವ ।
ಹರಿವೃಕೋದರಪಾರ್ಥರಿದಿರಲಿ
ಭರಣಿಗಳ ನೂಕಿದನು ಮಾಲ್ಯಾಂ
ಬರವಿಲೇಪನದಿಂದಲಂಕರಿಸಿದರು ನಿಜತನುವ ॥ ೯೯

ಅಂಕಕಿಬ್ಬರು ಭಟರು ತಿಲಕಾ
ಲಂಕರಣಶೋಭೆಯಲಿ ರಣನಿ
ಶ್ಶಂಕರನುವಾದರು ಸುಕರ್ಪೂರವೀಳೆಯವ ಕೊಳುತ ।
ಬಿಂಕದುಬ್ಬಿನ ರೋಮಪುಳಕದ
ಮುಂಕುಡಿಯ ಸುಮ್ಮಾನದಂಕೆಯ
ಝುಂಕೆಗಳ ಭರ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದುದು ಭೀಮಮಾಗಧರ ॥ ೧೦೦

ರಣದೊಳಾವುದು ನಿನಗೆ [3] ಹಿರಿಯು
ಬ್ಬಣವೊ ಪರಿಘವೊ ಸುರಿಗೆಯೋ ಡೊಂ
ಕಣಿಯೊ ಮುಸಲವೊ ಗದೆ ಕಠಾರಿಯೊ ಪರಶುತೋಮರವೊ ।
ಕಣಿಧನುವೊ ಕಕ್ಕಡೆಯೊ ಮುಷ್ಟಿಯೊ
ಹಣಿದಕಾವುದು ಸದರವೆದಱಲಿ
ಕೆಣಕಿ ನೋಡಾ ತನ್ನನೆಂದನು ಭೀಮ ಮಾಗಧನ ॥ ೧೦೧

ಆಯುಧಂಗಳಲೇನು ನೀ ನಾ
ಗಾಯುತದ ಬಲನೆಂಬರಾನುಡಿ

1 ರಾರ್ಥವಾದೊಡೆ ಸಾಕು ನಮಗಿದು, ಕ ಖ.
2 ಶಸ್ತ್ರಧಾರೆ ಯಿದೆಂದನಾಮಗಧ, ಚ. 3 ಕೈದು, ಚ. ಠ.

ವಾಯುವೋ ಬಿನ್ನಣವೊ ದಿಟವೊ ನೋಡಬೇಹುದಲೆ ।
ಆಯಿತೇ ಸಮಜೋಡಿ ನೀ ನಡು
ಪಾಯುವೋ ಜೋಕೆಯವೊ ನುಡಿ ಮನ
ದಾಯತವನಿನ್ನೆನುತ ಹತ್ತಾಹತ್ತಿಗನುವಾದ ॥ ೧೦೨

ಯುದ್ಧಾರಂಭ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಮಗಧನೃಪವುಂ
ದಿರದ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳವನೀ
ಸುರರು ನೋಟಕರಾದರಿಲ್ಲಿ ಮುರಾರಿಫಲುಗುಣರು ।
ಎರಡುಬಲ ಮೋಹರಿಸಿ ನಿಂದುದು
ಪುರದ ಹೊಱಬಾಹೆಯಲಿ ಕೃತಸಂ
ಚರಣಕಾರ್ತಿಕಶುದ್ಧಪಾಡ್ಯದೊಳಾಹವಾರಂಭ ॥ ೧೦೩

ಸಿಡಿಲು ಬೊಬ್ಬಿಡುವಂತೆ ಹೊಯ್ದರು
ಮುಡುಹುಗಳ ಝೂ ಹೋತು[1] ಮಲ್ಲನು
ತಡಿಗಡಿಗೆ ನೂಕಿವರು ಲವಣಿಯ ತಿರುಗಿ ಸಾರದಲಿ ।
ತುಡಕಲೀಯದೆ ಬವರಿಯಲಿ ಗಡ[2]
ಬಡಸಿ ದಂಡೆಯೊಳೌಕಿದರು ಸಂ
ಗಡಿಸಿ ನಿಂದರು ನೀಲ ನಿಷಧಾಚಲಕೆ ಮಲೆವಂತೆ ॥ ೧೦೪

ಯುದ್ಧನಡೆದಕ್ರಮ.

ಸಿಕ್ಕರೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರುಱೆ ಕೈ
ಮಿಕ್ಕು ಹರಿಯರು ಕೊಂಡಹೆಜ್ಜೆಯ
ಠಕ್ಕಿನಲಿ ಪೈಗೊಡರು ತಿಱಿಮುಱಿವುಮುಂಡಿಗಳ ।
ಇಕ್ಕಿದರು ಗಳಹತ್ತದಲಿ ಸಲೆ
ಮಿಕ್ಕು ಸತ್ರಾಣದಲಿ ಮಿಗೆ ಸರಿ
ಹೊಕ್ಕು ಹಿಡಿದರು ಬಿನ್ನಣದ ಜೊಕ್ಕೆಯದ ಜಾಳಿಯಲಿ[3] ॥ ೧೦೫

1 ಮಝುಪೊತು, ಚ. 2 ತಿರುಗಿದರು, ಚ.
3 ಚೊಕ್ಕೆಯದ ಚಾಳಿಯಲಿ, ಕ. ಖ.

ಬಿಡಿಸಿ ಗಳಹತ್ತುವೆನು ಡೊಕ್ಕರ
ಕೊಡೆ ಮುಱಿವ ಸಕ್ರೋಧ ಡೊಕ್ಕರ
ಕಡಸಿ ಕತ್ತರಿಯಾಡಿಸುವ ಗಳಹತ್ತು ಡೊಕ್ಕರವ ।
ತಡೆವ ಚವ್ವಂಗುಲ ದುವಂಗುಲ
ಕೊಡೆ ಮುಱಿವ ಪಟ್ಟಸಕೆ ಚಾಚುವ
ಚಡಿಕೆಗೊದಗುವ ಭಟರು ಹೆಣಗಿದರರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦೬

ಎಳೆದುದಣುವೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಬೊಪ್ಪರ
ದೊಳಗೆ ಜಾಳಿಸಿ ಚಿಮ್ಮಿ ಜಡಿತೆಯ
ಸೆಳೆದು ಮುಡುಹಿನಲೌಕಿ ಬಿಗಿದರು ಪಟ್ಟಮುಡುಹಿನಲಿ ।
ಸುಱಿದು ಮರ್ಕಟಬಂಧದಲಿ ಕರ
ವಳಯದಲಿ ಕೈದುಡಕಿ ಶಿರವ
ಟ್ಟಳೆಯ ಚಳ್ಳಣಪಟ್ಟೆಯವರೊದಗಿದರು ಪಟುಭಟರು ॥ ೧೦೭

ಅಗಡಿಯಲಿ ಲೋಟಿಸಿ ನಿರಂತರ
ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಾಗಿಸಿ ನಿಬಂಧದ
ಬಿಗುಹುಗಳ ಕುಮ್ಮರಿಯ ಕುಹರದ ನಾಗಬಂಧಗಳ ।
ತೆಗಹುಗಳ ತೊಡಕುಗಳ ತುಳುಕಿನ
ಜಗಳಗಳ ಜೋಡಣೆಯ ನಿಡು ಸೂ
ಯುಗಳ ಸಂರಂಭದ ಸಗಾಡರು ಹೊಕ್ಕು ಹೆಣಗಿದರು ॥ ೧೦೮

ಧೂಳಿ ಕುಡಿದುದು ಬೆಮರನಾಕೆಂ
ಧೂಳಿ ನೆನೆದುದು ಬೆಮರಿನಲಿ ತಳ
ಮೇಲು ನಿಮಿಷಕೆ ಮೇಲು ತಳಮಿಗೆ ಬಿಡುಹು ಬಿಗುಹುಗಳ ।
ಸೂಱಿ ನಾಸಾಪುಟದ ಪವನನ
ತಾಳಿಗೆಯ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳದ
ತೋಳತೆಕ್ಕೆಯ ತವಕಿಗರು ಹೆಣಗಿದರು ಪಟುಭಟರು ॥ ೧೦೯

ತೀರದಿಬ್ಬರ ಸತ್ವವವನಿಯು
ಸಾರವಿಬ್ಬರ ಬಲುಹ ಗಾಣದು
ಪಾರಕಾಣದುವಧಟರಿಬ್ಬರ ಭುಜಬಲಾಟೋಪ ।
ಸಾರವೇಱಿಯುದು ಮುಳಿಸು ದರ್ಪದ
ಧಾರೆ ಮುಱಿಯದು ಜಯದ ತೃಷ್ಣೆಯು
ತೋಱಹತ್ತರು ಹೆಣಗಿದರು ಮಾಗಧವೃಕೋದರರು ॥ ೧೧೦

ಪೂತು ಮಝು ಜಗಜಟ್ಟಿ ಧಣು ಧಣು
ವಾತಸುತ ಪರಬಲಭಯಂಕರ
ಸೋತನೈ ಪ್ರತಿಮಲ್ಲನೆಂದರು ಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರು ।
ಭೀತನಾದನು ಭೀಮನಹಿತವಿ
ಘಾತಮಾಗಧರಾಯಮಲ್ಲ
ವ್ರಾತಕುಲಗಿರಿವಜ್ರನೆಂದುದು ಮಗಧಪರಿವಾರ ॥ ೧೧೧

ಅಲಸಿದರು ಬಿನ್ನಣಕೆ ಬಿಗುಹಿನ
ಕಳಿವುಗಳ ಬೇಸರಿಕೆಯಲಿ ಕಡು
ಲುಳಿ ಮಸಗಿ ಡಾವರಿಸಿ ಮನವನುಪಾಯಡಾವರಕೆ ।
ತೊಲಗಿ ನಿಂದರು ಕರ್ಪೂರದ ತನಿ
ಹಳುಕನಣಲೊಳಗಡಸಿ ದಂಡೆಯು
ಬಲಿದು ಬಱಸಿಡಿಲೆಱಕವೆನೆ ತಾಗಿದರು ತವಕದಲಿ ॥ ೧೧೨

ಬಾಟಿ ಪೊಯ್ಲೋ ಸಿಡಿಲ ತೊಡಱಿನ
ಸೂಟಿಗಳೊ ಸಿಡಿಸಲೆಯು ಗಱಿಗಳ
ಬೀಟುಗಳೊ ಬಿಱುಪೊಯ್ಲ ಧಾರೆಯು ಕಿಡಿಯ ತುಂಡುಗಳೊ ।
ತೋಳ ನೆಗಹಿನ ಮುಷ್ಟಿಘಾತದ
ಮೇಲುಗಾಯದ ಲುಳಿಯ ಘೋಟಾ
ಘೋಟಿಗಳನಾರೆಣಿಸುವರು ಮಾಗಧನ ಪವನಜನ [1] ॥ ೧೧೩

1 ಕಲಿಭೀಮ ಮಾಗಧರ, ಚ.

ಕುಸಿದು ಘಾಯವ ಕಳೆದು ವಕ್ಷದ
ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ಸಿಡಿದೆದ್ದ ಹೊಯ್ಲಿಗೆ
ಮುಸುಡ ತಿರುಹುವ ಮೈಯ್ಯನೊಡ್ಡಿದಡೌಕಿ ಘಟ್ಟಿಸುವ ।
ಅಸವಸೆಗೆ ಮೈಯಳುಕದೆಱಗುವ
ಹುಸಿವ ಜಾಱುವ ಹೊಳುವ ಹೆಣಗುವ
ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡಿಸುವ ದಿಟ್ಟವಾಳರು ತಿವಿದರಡಬಡಿಸಿ [1] ॥ ೧೧೪

ಪವನಜನ ರಾವಣನ ಝೂಡಿಯ
ಕಿವಿಗಳೋ ಚಾಣೂರಕೃಷ್ಣರ
ಜವಳಿವೊಯ್ಲಿ ವರೊರೆಗೆ ಜೋಡಿಸಲೇನ ಹೇೞುವೆನು ।
ಶಿವನ ಹಣೆಗಣ್ಣೋಟವೋ ಭೈ
ರವನ ಡಮರುಗದಾಟವೋ ಬಿರು
ದಿವಿಗುಳಿನ ದೆಕ್ಕಾಳ ಮಸಗಿತು ಭೀಮಮಾಗಧರ ॥ ೧೧೫

ಕುಣಿದುವಿಬ್ಬರ ಮುಷ್ಟಿಯಿಬ್ಬರ
ಹಣೆಯಲೆದೆಯಲಿ ಮೋಱೆಯಲಿ ಭುಜ
ದಣಿಸಿನಲಿ ಕಂದದಲಿ ಶಿರದಲಿ ಬದಿಯಲುದರದಲಿ ।
ಝಣು ವಿರೋಧಿವಿಭಾಡ ಝಣು ಝಣು
ಝಣು ಜಗತ್ತ್ರಯಜಟ್ಟಿ ಝಣು ಝಣು
ಝಣು ಝಣೆಂಬಬ್ಬರಣೆ ಮಸಗಿದುದೆರಡುಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ೧೧೬

ಹೊಯ್ಲ ಹೊದಱೆದ್ದುವು ವಿಘಾತದ
ಕಯ್ಲುಳಿಯ ಕಡುಘಾಯ ಘಾಯಕೆ
ಮೈಯ್ಲವಣೆ ಲಂಬಿಸಿತು ಕದುಹಿನ ಖತಿಯ ಕೈಮಸಕ [2] ।
ಹೊಯ್ಲ ಹೊಗೆಗಳ ಹೋಱಟೆಯ ವೇ
ಗಾಯ್ಲ ಮುಷ್ಟಾಮುಷ್ಟಿ ಹಂತಿಯ ದೃ
ಢಾಯ್ಲರಪ್ಪಳಿಸಿದರು ಪದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ನೆಲ ಕುಸಿಯೆ ॥ ೧೧೭

---

1 ಹೊಕ್ಕು ಹೆಣಗಿದರು, ಚ.

2 ಸೋಹೆಯ ಸರಿಸ ಸೂಟಿಯಲಿ, ಡ. ಸೂಟಿನ ಲುಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ, ಖ.

ಆವಸಾಧನೆಯೋ ವಿಘಾತಿಯು
ಲಾವಣಿಗೆಗದ್ರಿಗಳು ಬಿರಿದುವು
ಮೈವಳಿಯುಲುಕ್ಕಿದುದು ಕಡುಹಿನ ಖತಿಯು ಕೈಮಸಕ ।
ತಾವರೆಯು ತೆತ್ತಿಗನ ಕುಮುದದ
ಜೀವಿಗನ ಮಿಗೆ ಮೇಲುನೋಟದ
ಲಾವಿಗಡಭಟರಡಸಿ ತಿವಿದಾಡಿದರು ಬೇಸಱದೆ ॥ ೧೧೮

ತೆಗೆಯರರ್ಜುನಕೃಷ್ಣರೀತನ
ನುಗಿಯರವನವರವನನಿರುಳಿನ
ಹಗಲ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳ ।
ಬಗೆಗೆ ತಾರರು ಬಾಹುಸತ್ವದ
ಹೊಗರು ಹಿಂಗದು [1] ಮನದ ಖಾತಿಯು
ತೆಗಹು ತಗ್ಗದು ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದಾಡಿದರು ಪಟುಭಟರು [2] ॥ ೧೧೯

ಸತ್ವ ಸವೆಯದು ಮನದ ಮುಳಿಸಿನ
ಬಿತ್ತು ಬೀಯದು ಜಯದ ಬಯಕೆಯು
ಸುತ್ತು ಸಡಿಲದು ಬಿಂಕ ಬಿಱಿಯದು ನೋಯದಾಟೋಪ ।
ತೆತ್ತ ಕೈ ಕಂಪಿಸದು ಮುಷ್ಟಿಯು
ಹತ್ತುಗೆಗೆ ಮನ ಝೋಂಪಿಸದು ಮದ
ವೆತ್ತಿ ಮುಟ್ಟಿದರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮರ್ಮಘಾತದಲಿ ॥ ೧೨೦

ಅರಸ ಕೇಳೈದನೆಯದಿವಸದೊ
ಳುರುಭಯಂಕರವಾಯ್ತು ಕದನದ
ಭರದೊಳಡೆದೆಱಹಿಲ್ಲ ವಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲ ನಿಮಿಷದಲಿ ।
ಎರಡುದೆಸೆಯಲಿ ವೀಳೆಯದ ಕ
ರ್ಪೂರದ ಕವಳದ ಕೈಚಳಕದಾ
ತೆಱನನಲ್ಲದೆ ಮರಳಿ ಕಾಣೆನು ಯುದ್ಧರಂಗದಲಿ ॥ ೧೨೧

1 ಹೋಗದು, ಚ. 2 ಬೇಸಱದೆ, ಡ.

ಭರದ ಭಾರಣೆಯಲಿ ಚತುರ್ದಶಿ
ಯಿರುಳು ಮಗಧನ ಬಾಹುಸತ್ವದ
ಮುಱಿವು ಮೊಳತುದು ಶೌರ್ಯ ಸಡಿದುದು ಭಯದ ಬಿಗುಹಿನಲಿ |
ಉರುಪರಾಕ್ರಮತೇಜ ಪಡುವಣ
ತರಣಿಯಾದುದು ಧಟ್ಟಣೆಯು
ಧರಧುರಕೆ ನಿರ್ದ್ರವಜಿಹ್ವೆಯಾದುದು ನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಲಿ ‖ ೧೦೨

ಆಗ ಜರಾಸಂಧನಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಧೈರ್ಯ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ.

ಬೇಸಱಿಕೆ ಬೇಱೊಱಿದುದು ಜಯ
ದಾಸೆ ಜಾಱಿತು ದಿಟ್ಟತನದ ವಿ
ಲಾಸ ಹಾಱಿತು ಸುಪ್ರತಾಪದ ಕೆಂಪು ಕಱಿದಾಯ್ತು |
ಮೀಸಲೞಿದುದು ಮುಳಿಸು ಶೌರ್ಯದ
ವಾಸಿ ಪೈಸರವಾಯ್ತು ರಣದಾ
ವೇಶ ವಿೞಿದುದು ಮಗಧಪತಿಗಿದನಱಿದನಸುರಾರಿ ‖ ೧೦೩

ಹೊಱಗೆ ಬಲಿದೊಳಡಿಳ್ದವನು ಪರ
ರಱಿಯದಂತಿರೆ ತಿವಿವ ಮಗಧನ
ಪರಿಯನಱಿದನು ದನುಜವೈರಿ ಪರೇಂಗಿತಜ್ಞನಲೆ |
ಅಱಿವುದರಿದೇ ಚರಾಚರಂಗಳ
ಹೊಱಗೊಳಗು ತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲದ
ನಱಿಯನೇ ಶಿವ ಯೆಂದನಾ ಜನಮೇಜಯಗೆ ನಗುತ ‖ ೧೦೪

ಭೀಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃಷ್ಣನ ಉಪದೇಶ.

ಎಲೆಲೆ ಪವನಜ ಮಾಗಧೇಶ್ವರ
ನಳವನಱಿದಾ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ
ಬಲುಹ ಕೊಂಡೀರಿಪುವ ಮುಱಿ ನೀನೆನೆ ಸಮೀರಣನ |
ಬಲುಮುಗಿಲು ಬಿಱುಗಾಳಿಯೊಡ್ಡಿನ
ಲಳುಕದೇ ಫಡ ಬೇಗ ಮಾಡೆನೆ
ಕಲಿವೃಕೋದರನನಿಲರೂಪಧ್ಯಾನಪರನಾದ ‖ ೧೦೫

ಧ್ಯಾನದಲಿ ತನ್ಮನತೆಯಾಗಲ
ನೂನಸಾಹಸಿಯಾಗೆ ಮಗಧಮ
ಹಾನರೇಂದ್ರನ ತುಡುಕಿ ಹಿಡಿದನು ಮಲ್ಲಗಂಟಿನಲಿ ।
ಆನಗೆಯನೇವಣ್ಣಿ ಸುವೆನನು
ಮೂನಿಸದೆ ಬೀಸಿದನು ಭವಣಿಯು
ಭಾನುಮಂಡಲದಂತೆ ತಿರುಗಿದನಾಜರಾಸಂಧ ॥ ೧೭೬

ಭೀಮಸೇನನು ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಸೀಳುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಪವನಜನಧಿಕರೋಷ
ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಕುಡಿಮೀಸೆ ಕೋೞ್ಬಿಡೆ ಬೞಿಕ ರಿಪುಭಟನ ।
ಕಾಲ ಹಿಡಿದುಱೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಸಱ್ರನೆ
ಸೀೞಿದನದೆರಡಾಗಿ ತನುವನು
ಘೋೞಿಡಲು ಮಾಗಧನ ಪರಿಜನವಧಿಕಶೋಕದಲಿ ॥ ೧೭೭

ಬಿಸುಟನಾಸೀೞ್ಪೆರಡನತ್ತ
ತ್ತಸಮಸಾಹಸಿ ಭೀಮಸೇನನು
ನಸುನಗುತ ಬಂದೆಱಗಿದನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯಲಿ ।

ಜರಾಸಂಧನು ದೇಹದ ಸೀಳೆರಡು ಸೇರಲು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುವಿಕೆ.

ಒಸೆದು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಮುರಹರ
ನಸುರನಾಸೀೞ್ಪೆರಡು ಬೆಚ್ಚೆಱೆ
ಮಸಗಿದಾಮದದಾನೆಯಂತಿರೆ ಮಲೆತು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ ॥ ೧೭೮

ಇನ್ನಱಿಯಬಹುದೋ ವೃಕೋದರ
ಬೆನ್ನಲುಗಿವೆನು ಕರುಳನಕಟಾ
ನಿನ್ನ ಕಯ್ಯಲಿ ಮಡಿವೊಡಾ ಬಕನೋ ಹಿಡಿಂಬಕನೊ ।

ಎನ್ನಳವ ನೋಡೆನುತ ಹಿಡಿದನು
ತನ್ನ ದಂಡೆಯನೊಡ್ಡಿ ನಿಮಿಷಕೆ
ಮನ್ನಿಸದೆ ಕಲಿಭೀಮ ಸೀಳ್ದನು ಮತ್ತೆ ಮಾಗಧನ ॥ ೧೨೯

ಮತ್ತೆ ಹರಿತಂದೆರಡು ಹೋಳುವು
ಹತ್ತಿದುವು ಮೈಮುಱಿದು ನಿಂದಿ
ರ್ದೊತ್ತರಿಸಿ ದಂಡೆಯಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ತಿವಿದನನಿಲಜನ ।
ಎತ್ತಿದದುಭುತಕೋಪದಲಿ ಹಿಡಿ
ದೊತ್ತಿ ಸೀಳಲು ಹೋಳು ನಿಮಿಷಕೆ
ಹತ್ತಿ ಮೊದಲಿಸುತ್ತ ಬರುತಿರೆ ಭೀಮ ಬೆಱಗಾದ ॥ ೧೩೦

ಹೇಳುವರು ರಘುಜನ ದಶಾಸ್ಯನ
ಕಾಳಗದ ಸಿರವರಿದ ಕೊರಳಿನ
ಲಾಳದಲಿ ತಲೆ ಮೂಡಿದುದು ತಾನೆಂಬುದೇನರಿದೆ ।
ಸೀಳ ಬಿಸುಡಲಿಕವಯವದ ಸಮ
ಹೋಳು ಸಂಧಿಸಿತಮಮ ಕದನಕ
ರಾಳಭೈರವನಿವನೆನುತ ಕಲಿಭೀಮ ಮಾಱಾಂತ ॥ ೧೩೧

ಎದ್ದು ಕಡುಗೋಪದಲಿ ಮಾಗಧ
ನುದ್ದುರುಟುತನದಿಂದನನಿಲಜ
ಗೆದ್ದು ಹೋಗದಿರೆನುತ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದನು ವೃಕೋದರನ ।
ಹದ್ದಿಗಿದಿರಾದಹಿಗೆ ಜಯವದು
ಹೊದ್ದುವುದೆ ರಣಮುಖದಿ ಭೀಮನ
ಗೆದ್ದು ಬದುಕಿದರುಂಟೆ ಧರಣೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩೨

ತಿವಿದನುರವಣೆಯಿಂದ ಭೀಮನ
ಪವನಜನು ಮಾಗಧನನೆಱಗಿದ

ಸವಡಿಸಿಡಿಲುಗಳಂತೆ ಯಿಬ್ಬರ ಮುಷ್ಟಿಯುಬ್ಬರಕೆ ।
ಅವನಿ ನಡುಗಿತು ಮೇಲೆ ನೋಡುವ
ದಿವಿಜರುಱೆ ಹೆದಱಿದರು ರೂಢಿಯ
ಬವರವನು ನಾ ಕಾಣೆನಮರಾಸುರರ ಯುದ್ಧದಲಿ ॥ ೧೩೩

ಕಾದಿದರು ಬಿಡದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೊ
ಳೇದುರಾಗ್ರಹದಿಂದ ಸುಭಟರು
ಮೇದಿನಿಯೊಳಿದಿರಿಲ್ಲ ಪಡಿಗಟ್ಟುವರೆ ಪಟುಭಟರು ।
ಆದಿಯುಗದ ಹಿರಣ್ಯಕಾಕ್ಷನ
ನಾದಿಸೂಕರ ಸೀಱಿ ಬಿಸುಟವೊ
ಲೀದುರಾತ್ಮನ ಮೆಟ್ಟಿ ಸಱ್ರನೆ ಸೀಳ್ದನಾಭೀಮ ॥ ೧೩೪

ಕಾಲ ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸೆ ದಿಕ್ಕರಿ
ಘೋಱಿಡಲು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬಿಸುಟನು
ಮೇಳವಿಸಿ ಸೀಱೆರಡು ಬಂದಿದಿರಾಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ।
ಬಾಳು ಧರ್ಮಜ ಯೆನುತಲಾನೆಯ
ಮೇಲುವಾಯ್ದ ಮೃಗೇಂದ್ರನಂತಿರೆ
ಮೇಲಣಮರರು ನಲಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ॥ ೧೩೫

ಘಡ ಘಡೆಲವೋ ಭೀಮಸೇನನೆ
ಮೃಡನ ವರ ಹಿಂಗುವುದೆ ಮಿಗೆ ತ
ನ್ನೊಡೆಯ ಮುನಿಪನ ಕರುಣ ಹಿರಿದುಂಟೆನುತಲಸುರಪತಿ ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ಕಾದಿದ
ನೊಡನೊಡನೆ ಕಲಿಭೀಮ ಸೀಱಿಲು
ಬಿಡದೆ ಸಂಧಿಸೆ ಕಾದಿದನು ಹದಿನೆಂಟು ಸೂಱಿನಲಿ ॥ ೧೩೬

ಕಾದಿದರೆ ಮುರವೈರಿ ಮೃಡ ಕೊಂ
ಡಾಡಿದನು ವರವವಗೆ ಘಟಿಸಿತು

ರೂಢಿಗಚ್ಚರಿ ಯೆನುತ ನಸುನಗುತನಿಲನಂದನನ ।
ನೋಡಿ ಮಿಗೆ ಕಣ್ಸನ್ನೆಯಲಿ ಕಯು
ಕೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ದನುಜಸುರವನು
ಕೂಡೆ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿದನು ಬದಿಯಲು ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಾಗೆ ॥ ೧೩೭

ಬರಸೆಳೆದು ಕರದಿಂದ ಮಾಗಧ
ನೆರಡು ಕಾಲನು ಹಿಡಿದು ಸೀಳಿಯೆ
ಧರೆಗೆ ಬಿಸುಟನು ಸಂಧಿಸುವುವಾಸೀಳು ತತ್ಕ್ಷಣಕೆ ।
ಮರಳಿ ಪವನಜ ಹಿಡಿದು ಸೀಳುಗ
ಳರದೆ ಮಗುಳವು ಸಂಧಿಸಿದುವೀ
ಪರಿ ಹಲವುಸೂಳಿನಲಿ ಭೀಮನೊಳೂದಗಿದನು ಮಗಧ ॥ ೧೩೮

ಕೃಷ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆಪ್ರಕಾರ ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಸೀಳುವಿಕೆ.

ಮುರಮಥನನದನರಿದು ನಿಜ
ಕರವೆರಡಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಸಂಧಿಸ
ಲರಿವಿದಾರಣಭೀಮ ನೋಡುತ ಮರಳಿ ಮಾಗಧನ ।
ಎರಡುಸೀಳನು ಮಾಡಿ ಹೊಯ್ದು
ಬ್ಬರಿಸಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಸಂಧಿಸಿ
ತಿರುಗಿಸಿದನೇನೆಂಬೆನುನ್ನತಬಾಹುವಿಕ್ರಮವ [1] ॥ ೧೩೯

ತಿರುಹಿದನು ನೂರೆಂಟುಸೂಳಿನು
ಧರೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಸೀಳಿದ
ನರಿಭಟನ ಸೀಳೆರಡು ಕರದಲಿ ಹಿಡಿದು ಕಲಿಭೀಮ ।
ಹರಿಯ ಮೊಗವನು ನೋಡೆ ಭಾಪುರೆ
ಮರುತನಂದನ ಯೆನುತ ಹೊಗಳಿಯೆ
ಮುರಮಥನ ಬೆರಳೆರಡ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಸಂಧಿಸಿದ ॥ ೧೪೦

1 ಸತ್ವದಲಿ, ಚ.

ಹಿರಿಸಿದನು ಧರಣಿಯಲಿ ಕಾಲಿನ
ಲೊರಸಿದನು ನೋಟಕರ ಧರಣೀ
ಸುರಜನದ ಪರಿಜನದ ಹಾ ಹಾ ರವದ ರಹಿ ಮಸಗೆ ।
ತೆರಳಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಮಾಗಧ
ನರಸಿಯರು ಬಿಡುಮುಡಿಯ ಜ
ಠರದ ಕರದ ಬಿಱುಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ಹೊಱವಂಟರು ನಿಜಾಲಯವ ॥

ಆಗ ಸರ್ವರೂ ಭಯದಿಂದೋಡುತ್ತಿರಲು ಅಂಜದಿರಿ ಯೆಂದು
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಮನೆಮನೆಯ ಕದವಿಕ್ಕಿದುವು ನೃಪ
ವನಿತೆಯರು ಹೊಱವಂಟರಲ್ಲಿಯ
ದನುಜರಡಗಿದರದ್ರಿಗುಹೆಯಲಿ ಬೇಹಬೇಹವರು ।
ಜನದ ಕೋಲಾಹಲವನಾತನ
ತನುಜರೋಟವನವನ ಸತಿಯರ
ನಿನದವನು ಕಂಡಸುರರಿಪು ಸಾಱಿದನು ಕೈನೆಗಹಿ ॥ ೧೪೨

ಅಂಜದಿರಿ ಪುರಜನವು ವನಿತೆಯ
ರಂಜದಿರಿ ಮಾಗಧನ ಪರಿಜನ
ವಂಜದಿರಿ ಸಕಲಪ್ರಧಾನಪಸಾಯ್ತ ಸಂದೋಹ ।
ಅಂಜದಿರಿ ಕರೆ ಯಿವನ ಮಗನನು
ಭಂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲಕಟ ಭೀಮಧ
ನಂಜಯರು ಕೊಟ್ಟಭಯವೆಂದನು ಜನಕೆ [1] ಮುರವೈರಿ ॥ ೧೪೩

ಮುಱಿದು ಕೆಡಹಿದರರಿಯನಲ್ಲಿಯ
ಸೆಱೆಯ ಮನೆಗಳ ಹೊಕ್ಕು ರಾಯರ
ಸೆಱೆಗಳನು ಬಿಡಿಸಿದರು ನಾನಾದ್ವೀಪಪಾಲಕರ ।

1 ನಗುತ,

ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಿಕೆ.

ಮೆಱೆವ ಮಣಿಗಣರಶ್ಮಿವಳಯದ
ಮಿಱುಪರಥವನು ಕೊಂಡು ನಗರದ
ಹೊಱಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು [1] ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ಪಾಳೆಯವ [2] ॥ ೧೪೪

ಆ ನೃಪರು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಿಕೆ.

ಪೌರಜನ ಕಾಣಿಕೆಗಳಲಿ ಕಂ
ಸಾರಿಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕಂಡುದು
ಧಾರುಣೀಪಾಲಕರು ಬಂದರು ಬೆನ್ನಲಿವರುಗಳ ।
ಘೋರವೆಡಗಿದುದೆಂದು [3] ಕಾರಾ
ಗಾರಬಂಧವಿಮುಕ್ತವಾಯ್ತುಪ
ಕಾರವೆಮ್ಮಿಂದಾವುದೆಂದರು ನೃಪರು ಕೈಮುಗಿದು ॥ ೧೪೫

ನೀವು ರಾಜಸೂಯಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿರೆಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆ.

ನವೆದಿರತಿದುಃಖದಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ
ಪವನಸುತನಿಂದಾಯ್ತು ನಿಜದೇ
ಶವನು ಹೊಗುವುದು ಪೌರಜನಪರಿಜನವ ಸಲಹುವುದು ।
ಎವಗೆ ಮಾಳ್ಪುಪಕಾರ ಬೇಱೆ
ಲ್ಲವನಿಪಾಲನ ರಾಜಸೂಯಕೆ
ನಿವನಿವಗೆ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಹುದೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ [4] ॥ ೧೪೬

ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ಸಹದೇವನು ಭೀಮಾರ್ಜುನರನ್ನು ವಂದಿಸುವಿಕೆ.

ನಗರಜನಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನಾ
ದಿಗಳು ಸಹಿತಕುಮಾರನೈತಂ
ದಗಧರನ ಪದಕೆಱಗಿದನು ಭೀಮಾರ್ಜುನಾಂಘ್ರಿಯಲಿ ।

---

1 ಹೊಱವಳಯದಲಿ ಬಂದು, ಚ.
2 ಮೋಹರವ, ಡ.
3 ದೆಮ್ಮ, ಚ
4 ನುಮುರಾಂತಕನು, ಚ.

ಮಗನೆ ತಂದೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಂ
ಬುಗೆಯೊ ಕರುಣಾವೀಕ್ಷಣದ ನಂ
ಬುಗೆಯೊ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದರಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಮುಗಿದು ‖ ೧೪೭

ಜರಾಸಂಧನ ಸಂಸ್ಕಾರ.

ಶವನ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವುದು ಮಾಗಧ
ನವನಿಯಲಿ ಸಹದೇವಗಭಿಷೇ
ಕವನು ಮಾಡಿಸಿದಲ್ಲದೆತ್ತಲು ಮುಂಬಿವುದಿಲ್ಲೆಂದು ।
ಅವರಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಪರಿವಾ
ರವನು ಕಳುಹಿದನಿತ್ತಲಾತನ
ಯುವತಿಯರು ಬೇಡಿದರು ವಹ್ನಿಯ ಪಡೆದು ಮರಳಿದರು ‖ ೧೪೮

ಅವನ ಸಂಸ್ಕಾರದಲಿ ನಾರೀ
ನಿವಹ ಸಹಗತವಾಯ್ತು ವೈದಿಕ
ವಿವಿಧವಿಧಿಯಲಿ ಮಾಡಿದರು ಶಾವಕ್ರಿಯಾದಿಗಳ ।
ಅವನ ಮಗ ಸಹದೇವನಾತಂ
ಗವನಿಯಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋ
ತ್ಸವವ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಭಯವನಾಪರಿಗ್ರಹಕೆ ‖ ೧೪೯

ಸಹದೇವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ.

ತೇರುಗಳ ತೇಜಿಗಳ ನಾಭಂ
ಡಾರವನು ಗಜಘಟೆಸಹಿತ ವಿ
ಸ್ತಾರವಿಭವವನೊಪ್ಪುಗೊಂಡರು ಮಗಧನಂದನನ ।
ಧಾರುಣಿಯನವಗಿತ್ತು ಸಕಲಮ
ಹೀರಮಣರನು ಕಳುಹಿ ಬಂದನು
ವೀರನಾರಾಯಣನು ಶಕ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ‖ ೧೫೦

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ

ಭೂಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ ಜಂಬೂ
ದ್ವೀಪನವಖಂಡದಲಿ ಸಕಲಮ
ಹೀಪತಿಗಳನು ಗೆಲಿದು ಕಪ್ಪವ ತಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥

ಅರ್ಜುನನ ದಿಗ್ವಿಜಯ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಪಾಂಡವಪುರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮೇಳದಲಿ ।
ಬಾಲೆಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಮಿಂಚಿನ
ಮಾಲೆಗಳ ಲಾಜಾಭಿವರ್ಷದ
ಲಾಲನೆಯ ರಚನೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿರವ ॥ ೧

ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನನಿವರ ಕಾಣಿಸಿ
* ಕೊಂಡು ಸುಕ್ಷೇಮಂಗಳನು ಬೆಸ
ಗೊಂಡು ಕುಳ್ಳಿರಲಾಪ್ರಯಾಸಂಗಳಲಿ ಫಲವೇನು * ।
ಕಂಡೆವೈ ನಿನ್ನಮಳ ಕರುಣಾ
ಖಂಡಜಲಧಿಯ ಭಕ್ತಜನಕಾ
ಖಂಡಲದ್ರುಮವೆಂದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಹರಿಪದವ ॥ ೨

ಕೃಷ್ಣನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಗೆ ಮಾಗಧಪುರಪ್ರವೇಶಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ನಡೆದ ಪರಿಯನು ರಿಪುಪುರವನವ
ಗಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಂದವನು ಕೋಟೆಯ [1]
ನಡೆದು ಮಗಧನ ತೊಡಚಿ [2] ಭೀಮನ ಕಾದಿಸಿದ ಪರಿಯಾ ।

---

* ಕೊಂಡನರಸು ಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ
ಕಂಡು ಬೆಸಗೊಳಲೇಕೆ ಬಹುಮಾತಿನಲಿ ಫಲವೇನು, ಚ. *

1 ಮಗಧನ, ಚ.   2 ತುಡುಕಿ ತೋಟಿಯ ಮಾಡಿ, ಚ.

ಬಿಡದೆ ಹಗಲಿರುಳೂದಗಿ ವೈರಿಯು
ಕಡೆಯು ಕಾಣಿಸಿ ನೃಪರ ಸೆಱೆಗಳ
ಬಿಡಿಸಿ ಬಂದಂದವನು ಹರಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ನೃಪಗೆ ॥ ೩

ಎಲೆ ಮಹೀಪತಿ ನಿನ್ನ ಯಾಗ
ಸ್ಥಳಕೆ ಬಾಧಕರಿಲ್ಲ ಬನದಲಿ
ಹುಲಿ ಯಿರಲು ಗೋಧನಕುಲಕೆ ಯುವಸಾಂಬು ಗೋಚರವೆ ।
ನೆಲನ ಗರುವರ ಗೊಂದಣವನಂ
ದಲೆವನಖಿಳದ್ವೀಪಪತಿಗಳ
ನೆಳಲ ಸೈರಿಸನಱಿದನಿನ್ನೇನರಿದು ನಿನಗೆಂದ ॥ ೪

ಯಾಗಾರಂಭಕ್ಕೋಸುಗ ಕೃಷ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆ.

ರಚಿಸು ಮಜ್ಞಾರಂಭವನು ನೃಪ
ನಿಚಯುವನು ದಾಯಾದ್ಯರನು ಬರಿ
ಸುಚಿತವಚನದಲೆಮ್ಮ ಕರೆಸಿದೊಡಾಕ್ಷಣಕೆ ಬಹೆವು ।
ಸಚಿವರಾವೆಡೆ ಕಳುಹು ಬದರಿಯು
ರುಚಿರಮುನಿಪನ ಕರೆಸು ನಿನ್ನೀ
ರಚನೆ ನಿಷ್ಪ್ರತ್ಯೂಹವೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೫

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಾರಕಾಗಮನ.

ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ದ್ವಾರಕೆ
ಗಿಂದಿರಾಪತಿ ಮಾಗಧನ ರಥ
ದಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದನನಿಬರು ಕಳುಹಿ ಮರಳಿದರು ।

ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ವೇದವ್ಯಾಸರೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಯೋಚನೆ.

ಬಂದ ವೇದವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯರ
ನಂದು ಕರೆಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ನಿಜ
ಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ಪರಿಮಿತಜನಸಮೂಹದಲಿ ॥ ೬

ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಿಂತೆ.

ಅಕಟ ನಾರದನೇಕೆ ಯಾಗ
ಪ್ರಕಟವನು ಮಾಡಿದನೊ ನಮಗೀ
ಸಕಲಧರಣೀಕ್ಷತ್ರವರ್ಗದ ವಿಜಯ ಕಿಱುಕುಳವೇ ।
ವಿಕಟಜಂಬೂದ್ವೀಪಪರಿಪಾ
ಲಕರು ನಮ್ಮಿನಿಬರಿಗೆ ಸದರವೆ
ಸುಕರವೇ ವರರಾಜಸೂಯವೆನುತ್ತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ[1] ॥ ೭

ಮಣಿವರಲ್ಲರಸುಗಳು ಮಾಡದೆ
ಮಣಿದೆವಾದೊಡಕೀರ್ತಿಕಾಮಿನಿ
ಕುಣಿವಳೈ ತ್ರೈಜಗದ ಜಿಹ್ವಾರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ।
ಬಣಗುಗಳು ನಾವೆಂದು ನಾಕದ
ಗಣಿಕೆಯರು ನಗುವರು ಸುಯೋಧನ
ನಣಕವಾಡುವೊಡಾಯ್ತು ತೆಱನೆಂದರಸ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ ೮

ಅರ್ಜುನನು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಿಕೆ.

ಎನಲು ಧಿಮ್ಮನೆ ನಿಂದು ಭುಗಿಲೆಂ
ದನು ಕಿರೀಟಿ ವೃಥಾಭಿಯೋಗದ
ಮನಕೆನಗೆ ಮಾರಾಂಕವಾಯ್ತೇ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ।
ನಿನಗಕೀರ್ತಿವಧೂಟಿ ಕುಣಿವಳೆ
ಜನದ ಜಿಹ್ವಾರಂಗದಲಿ ಹಾ
ಯೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಘನಶೌರ್ಯಾನುಭಾವದಲಿ ॥ ೯

ಮಣಿಯರೇ ಮನ್ನೆಯರು ನಾಕದ
ಗಣಿಕೆಯರು ನಗುವರೆ ಸುಯೋಧನ
ನಣಕವಾಡುವನೇ ಶಿವಾ ತಪ್ಪೇನು ತಪ್ಪೇನು ।

1 ಚಿಂತಿಸಿದ,

ಕಣೆಗಳಿವು ನಾಳಿನಲಿ ಕಬ್ಬಿನ
ಗಣಕೆಗಳು ಗಾಂಡೀವವಿದು ನಿ
ರ್ಗುಣವೊ ತಾನರ್ಜುನಮಹೀರುಹವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ‖ ೧೦

ಸಕಲಜಂಬೂದ್ವೀಪಪರಿಪಾ
ಲಕರ ಭಂಡಾರಾರ್ಥಕಿದೆ ಸು
ಪ್ರಕಟವೆಂದುಂಗುರುವ ಕೊಟ್ಟನು ನೃಪನ ಹಸ್ತದಲಿ ।
ಸುಕರದುಷ್ಕರವೆಂಬ ಚಿಂತಾ
ವಿಕಳತೆಗೆ ನೀ ಪಾತ್ರನೇ ಸಾ
ಧಕರನೇ ಸಂತವಿಸು [1] ತಾ ವೀಳ್ಯವನೆನಗೆಂದ ‖ ೧೧

ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಗೋಸುಗ ಭೀಮಾದಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸರು ಕಳುಹಿಸಿದುದು.

ಪೂತು ಫಲುಗುಣ ನಿನ್ನ ಕುಲಕಭಿ
ಜಾತಶೌರ್ಯಕೆ ಗರುವಿಕೆಗೆ ಸರಿ
ಮಾತನಾಡಿದೆ ಸಲುವುದಿದು ನಿನಗೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ।
ಈತನುತ್ತರದೆಸೆಗೆ ಭೀಮನು
ಶಾತಮನ್ಯುವ ದೆಸೆಗೆ ಯಮಳರ
ಭೀತರಿದ್ವೆಸೆಗೆಂದು ವೇದವ್ಯಾಸ ನೇಮಿಸಿದ ‖ ೧೨

ನೆರಹಿ ಬಲವನು ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ
ಪರುಠವಿಸಿದರು ಫಲುಗುಣನನು
ತ್ತರಕೆ ಮೂಡಲು ಪವನಸುತ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಸಹದೇವ ।
ವರುಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಕುಲನೀನಾ
ಲ್ವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ವೀಳಯವ
ಹಿರಿಯರಸಿ ತಂದಳು ತಳಿಗೆದಂಬುಲಮಂಗಳಾರತಿಯ ‖ ೧೩

---

1 ಸಂತರಿಪೆ, ಚ.

ಪರಮಲಗ್ನದೊಳಿಂದು ಕೇಂದ್ರದೊ
ಳಿರಲು ಗುರುಭಾರ್ಗವರು ಲಗ್ನದೊ
ಳಿರೆ ಶುಭಗ್ರಹದೃಷ್ಟಿ ಸಕಳೈಕಾದಶಸ್ಥಿತಿಯ ।
ಕರಣತಿಥಿನಕ್ಷತ್ರವಾರೋ
ತ್ಕರದಲಭಿಮತಸಿದ್ಧಿಯೋಗದೊ
ಳರಸನನುಜರು ದಿಗ್ವಿಜಯಕನುವಾದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೧೪

ಅರ್ಜುನನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ.

ಅರಸ ವೇದವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯಾ
ದ್ಯರಿಗೆ ಬಲವಂದೆಱಗಿ ಕುಂತಿಯ
ಚರಣಧೂಳಿಯ ಕೊಂಡು ವಿಪ್ರವ್ರಜಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ।
ಅರಸಿಯರು ದೂರ್ವಾಕ್ಷತೆಯ ದಧಿ
ವಿರಚಿತದ ಮಾಂಗಲ್ಯವೆನು ವಿಂಗೆ
ಧರಿಸಿ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯದಲಿ ಹೊಱವಂಟರರಮನೆಯ ॥ ೧೫

ಸಾಲ್ವದೇಶದ ವಿಜಯ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಳೆ ಮೊದಲಲರ್ಜುನ
ಚರಿತವನು ವಿಸ್ತರದಲಱುಪುವೆ
ನುರುಪರಾಕ್ರಮಿ ಸದೆದು ಬಿಟ್ಟನು ಸಾಲ್ವದೇಶದಲಿ ।
ಪುರಕೆ ದೂತರ ಕಳುಹಲವನಿಪ
ನುರವಣೆಗೆ ಮನವಳುಕಿ ಕೊಟ್ಟನು
ತುರಗಗಜರಥಧನವಿಳಾಸಿನೀಜನವನುಚಿತದಲಿ ॥ ೧೬

ಕಟದೇವನ ಪರಾಜಯ.

ಅವನ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯದೊ
ಳವನ ನಿಲಿಸಿ ತದೀಯಸೇನಾ
ನಿವಹಸಹಿತಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದನು ಮುಂದೆ ಪಹಿಲದಲಿ ।

ಅವನಿಪತಿ ಕಟದೇವನೆಂಬನ
ನವಗಡಿಸಿ ಸರ್ವಸ್ವವನು ಕೊಂ
ಡವನ ಬಲಸಹಿತಾ ದ್ಯುಮಂತನ ರಣದೊಳೋಡಿಸಿದ [1] ॥ ೧೭

ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಿಕೆ.

ಆತನನು ಗೆಲಿದನು ಸುನಾಭನ
ನೀತಿಗೆಡಿಸಿ ತದೀಯಸೇನಾ
ವ್ರಾತಸಹಿತಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಕನನಪ್ಪಳಿಸಿ ।
ಆತನರ್ಥವ ಕೊಂಡು ತತ್ಪ್ರಾ
ಗ್ಜ್ಯೋತಿಷಕೆ ಧಾಟಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಮ
ಹಾತಿಬಲನವನೊಡನೆ ಬಲುಹಾಯ್ತರ್ಜುನನ ಸಮರ ॥ ೧೮

ಅರ್ಜುನ ಭಗದತ್ತರ ಯುದ್ಧ.

ಚೀನಕರ ಬೂಟಕಿ [2] ಕಿರಾತರ
ನೂನಬಲಸಹಿತೀಮಹೀಸುತ
ನೇನನೆಂಬೆನು ಕಾದಿದನು ಭಗದತ್ತನತಿಬಲನು ।
ಈನರನ ಶರಜಾಲವಿದು ಕ
ಲ್ಪಾನಲನ ಕಾಲಾಟವಿದಱೊಡ
ನಾನಲಿಂದ್ರಾದ್ಯರಿಗೆ ಸುಲಭವೆ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯

ಮುಱಿಯದಾಬಲವಾತನುಱುಬೆಗೆ
ಹರಿಯದೀಬಲವುಭಯಬಲದಲಿ
ಕುಱಿದಱಿಯ ಕುಮ್ಮಱಿಯ ಕಡಿತಕೆ ಕಾಣೆನವಧಿಗಳ ।
ಅಱಿಯದೀತನ ದುರ್ಗವೀಬಲ
ದಿಱಿವುಗಳ ಬೇಳಂಬವೆನು ಬೇ
ಸರದೆ ಕಾದಿದನೆಂಟುದಿನ ಭಗದತ್ತನೀತನಲಿ ॥ ೨೦

---

1 ದ್ಯುಮತ್ಸೇನಕನ ಝೋಂಪಿಸಿದ, ಚ. 2 ಭೋಟಕ, ಕ. ಖ.

ಭಗದತ್ತನು ಅರ್ಜುನನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸನ್ಮಾನಿಸುವಿಕೆ.

ಆವನೈ ನೀನಧಿಕನತಿಸಂ
ಭಾವಿತನು ಹೇಳೆನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ದೇವನನುಜ ಕಣಾ ಧನಂಜಯನೆನಲು ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ |
ನಾವು ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ ಸಖರಿಂ
ದಾವು ನಿನ್ನವರೇನು ಬೇಹುದು
ನೀವೆಮಗೆ ಕಡುವನ್ಯರೆನುತಲೆ ಕಂಡನರ್ಜುನನ || ೧೦

ಆದರಿನ್ನೇನಮರ [1] ಪತಿಯೋ
ಪಾದಿ ನೀವೆಮ್ಮಣ್ಣದೇವನ
ಮೇದಿನಿಯು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯು ರಾಜಸೂಯವನು |
ಆದರಿಸಿ ಸಾಕೆನಲು ಗಜಹಯ
ವಾದಿಯಾದ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುವ
ನೈದೆ ಕೊಟ್ಟನು ಫಲುಗುಣಂಗೆ ಸುಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ || ೧೧

ಭಗದತ್ತನಿಂದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಆದ ಮರ್ಯಾದೆ.

ಒಂದುತಿಂಗಳು ಹಲವು ಮನ್ನಣೆ
ಯಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಸೇನಾ
ವೃಂದವನು ಕಳುಹಿದನು ಬಳಿಯಲಿ ನರನ ಸತ್ಕರಿಸಿ [2] |
ಮುಂದೆ ನಡೆದನು ರಾಮಗಿರಿಯಲಿ
ನಿಂದು ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ತೆರಳಿಯೆ
ಮುಂದಣೀಶಾನ್ಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಭವನ ಪರ್ವತವ || ೧೨

ಪರ್ವತವಾಸಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

ಆಗಿರೀಂದ್ರನಿವಾಸಿಗಳ ಸರಿ
ಭಾಗಧನವನು ಕೊಂಡು ಬಟಕ ಮ
ಹಾಗಜಾಶ್ವವನೆಯ್ದೆ ಕೊಂಡನು ಮುಂದೆ ದಂಡೆತ್ತಿ |

---

[1] ರಮಗೆಯು ದಿವಿಜ, ಚ.

[2] ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಯಲಿ ಕಳುಹಿದನು ನರನ, ಚ.

ಆಗಯಾಳರ ಗಾವಿಲರ ನಿ
ಭಾರ್ಗಧೇಯರ ಮಾಡಿ ಯುತ್ತರ
ಭಾಗದಲಿ ತಿರುಗಿತ್ತು ಪಾಳೆಯವರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪

ವನಚರರನ್ನು ಮತ್ತು ದೈತ್ಯರನ್ನು ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲ ವನಚರರ ಸಂ
ಹರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬೃಹಂತಕನ ಕಾ
ತರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸೇನಾಬಿಂದುನಗರಿಯಲಿ ।
ಇರವ ಮಾಡಿ ಸುದಾಮದೈತ್ಯರ
ನುಱೆ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಪಾರ್ವತೇಯರ
ಸಿರಿಯ ಗೊಂಡು ಕುಲಾಲಕರ ಕೌರವರ [1] ಭಂಗಿಸಿದ ॥ ೨೫

ಕಾಶ್ಮೀರಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

ಮುಂದೆ ದಸ್ಯುಗಳೇೞುವನು ಕ್ಷಣ
ದಿಂದ ಕಾಶ್ಮೀರಕನ ಸಾಧಿಸಿ
ಮುಂದೆ ದಶಮಂಡಲದ ಲೋಹಿತನನು ವಿಭಾಡಿಸಿದ ।
ತಂದ ಕಪ್ಪದಲಾತ್ರಿಗರ್ತರ
ನಂದು ಹದುಳಿಸಿ ಗರುವಿಕರನಾ
ಟಂದು ಕೊಂಕಣಕಾಭಿಚಾರಕರೂಪಕರ ಗೆಲಿದ ॥ ೨೬

ಸಿಂಹನಗರಿಯ ಗಮನ.

ಧಾಟಿಯಿಟ್ಟನು ರೋಚಮಾನನ
ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟುದು
ಪಾಳೆಯವು ಚಿತ್ರಾಯುಧನ ವರಸಿಂಹನಗರಿಯಲಿ ।
ಮೇಲೆ ವಂಗರ ಮುಱಿದು ಭರದಿವ [2]
ರಾಳ [3] ಕರ್ಪರಹೂಣಯವನವಿ
ಶಾಲಕಾಂಭೋಜಾದಿಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ತಿರುಗಿ ॥ ೨೭

1 ಕುಲೂತರನುಪಾರವರ, ಡ. 2 ವರನೇ, ಚ. 3 ವಾಳ, ಚ.

ಕಿರಾತಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

ಪಾರಸೀಕಕಿರಾತ [1] ಬರ್ಬರ
ಪಾರಿಯಾತ್ರರ ಮುಱಿದು ಸರ್ವವಿ
ಹಾರವನು ಮಾಡಿದನು ಮ್ಲೇಚ್ಛಸಹಸ್ರಕೋಟಿಗಳ ।
ಕ್ಷಾರಕರ ಹೂಣಕರ [2] ಡೊಕ್ಕರ
ಪಾರಕರ ಖುರಸಾಣಭೂಪರೊ
ಳಾರುಭಟೆಯಲಿ ಕಾದಿ ಕೊಂಡನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ೧೮

ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

ಬೆದಱಿಸಿದನಾಹಿಮಗಿರಿಯ ಪಾ
ರ್ಶ್ವದ ಕಿರಾತರ ಮುಂದೆ ವಾಯು
ವ್ಯದಲಿ ಶೋಧಿಸಿ ತಿರುಗಿದನು ಹಿಮಗಿರಿಯ ಕಕ್ಷದಲಿ ।
ಹುದಿದ ನಾನಾದ್ರೋಣಿಗಳ ಮ
ಧ್ಯದ ಕಿರಾತಪುಳಿಂದನಿಚಯವ
ಸದೆದು ಹತ್ತಿದರಗ್ರಶಿಖರಕೆ ಪಾರ್ವತೀಪಿತನ ॥ ೧೯

ಎರಡುಸಾವಿರಯೋಜನವು ಹಿಮ
ಗಿರಿಯ ಬಹಳೋತ್ಸೇಧ ಶಿಖರಕೆ
ಸರಿಸದಲಿ ಹತ್ತಿದುದು ಪಾಳೆಯವೇನನುಸುರುವೆನು ॥
ಕರಿತುರಗವರರಥಪದಾತಿಗೆ
ಪರಿಗಣನೆ ಯೆಲ್ಲಿಯದು ಹಿಮಗಿರಿ
ಯೆರಡುಸಾವಿರದಗಲ ತೀವಿತು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦

ಗಿರಿಯ ಕೋಣೆಯ ಕುಹರಗುಹೆಗಳ
ಗರುವರುಂಟೆಂದಾಪುಳಿಂದರ
ನೊರಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನಲ್ಲಿಯ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ।
ಗಿರಿಯನಿಳಿದುದು ನಡೆದು ಬಲ ಕಿಂ

---

1 ವರಾಳಕರ್ಬುರ, ಜ. 2 ಹವಣಕರ, ಕ,

ಪುರುಷಖಂಡದ ಬಹಳನದಿಗಳ
ಲೆರಡು ತಡಿಯುಲಿ ತಳತು ಬಿಟ್ಟುದು ವನವನಂಗಳಲಿ ‖ ೨೧

ಅದು ಗಣನೆಗೊಂಬತ್ತುಸಾವಿರ
ವೆದಱೊಳಿದ್ದರು ಯಕ್ಷಕಿನ್ನರ
ಸುದತಿಯರು ಕಿಂಪುರುಷರತಿರಾಗಿಗಳು ಸುಖಮಯರು ।
ಇದಱ ಘಲ್ಲಣೆಗಾನಲಾಪರೆ [1]
ಬೆದಱತೀಜನವೆಳುಕಿ ಕಿತ್ತಿತು [2]
ಸುದತಿಯರನಾಮಂಡಲಕೆ ಯುಂಟಾದವಸ್ತುಗಳ ‖ ೨೦

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಡೆಗಳಲಿ ಗಿರಿಗುಹೆ
ಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಕಿರಾತವರ್ಗವ
ಚೆಲ್ಲಬಡಿದಪಹರಿಸಿದನು ಬಹುವಿಧ ಮಹಾಧನವ ।
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಮಕೂಟದ
ಕಲ್ಲನಡರಿದನಾಮಹಾದ್ರಿಗ
ಳಲ್ಲಿ [3] ಹಿಮಶೈಲದ ಮಹೋನ್ನತಿ ಬಹಳವಿಸ್ತಾರ ‖ ೨೨

ಅಡರಿತೀಬಲವಿದಱ ಬೊಬ್ಬೆಯ
ಗಡಬಡೆಗೆ ಪದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ಹುಡಿ
ಹುಡಿಯಲಾಗಲು ಕೋಟೆ ಕೋಳಾಹಳದ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ।
ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟುದು ಗಿರಿಯ ತುದಿಯಲಿ
ತುಡುಕಿದುದು ನಾನಾದಿಗಂತದ
ತಡಿಯನದ್ಭುತವಾದ್ಯಗಜಹಯರಥದ ನಿರ್ಘೋಷ ‖ ೨೪

ಹೇಮಕೂಟದ ಗಂಧರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

ಹೇಮಕೂಟದ ಗಿರಿಯ ಗಂಧ
ರ್ವಾಮರರ ಝೋಂಪಿಸಿದನವರು
ದ್ದಾಮವಸ್ತುವ ಕೊಂಡನಿಳಿದನು ಬಳಿಕ ಪರ್ವತವ ।

1 ಲೇನಾ, 2 ಪುದು ತದೀಯಜನಂಗಳಿತ್ತುದು, ಕ. 3 ಳೆಲ್ಲ, ಜ.

ಆಮಹಾಹರಿವರ್ಷದಲ್ಲಿಯು
ಸೀಮೆ ಯೋಜನನವಸಹಸ್ರ ವಿ
ರಾಮವದಱೊಳಗಿಲ್ಲ ವಿವರಿಸಲಱಿಯೆ ನಾನೆಂದ ॥ ೩೫

ಉತ್ತರೋತ್ತರದೇವಭೂಮಿಗ
ಳೆತ್ತಣವರೀದಳನಿಚಯು ತಾ
ನೆತ್ತ ಭೂರಿಧ್ವನಿಯನೀಗಜಬಜವನೀಜನವ ।
ಎತ್ತಲೆಂದಱಿಯರು ವಿನೋದಕೆ
ತೆತ್ತರಲ್ಲಿಯು ಪಕ್ಷಿಮೃಗಲಸ
ದುತ್ತಮಾಂಗನೆಯರನು ಮನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡು ಫಲುಗುಣಗೆ ॥ ೩೬

ಎರಡುಕಡೆಯಂಬುಧಿಯು ಪಾರ್ಶ್ವದ
ದುರುಳರನು ಧಟ್ಟಿಸಿ ತದೀಯರ
ವೆರಸಿ ಬಡಗಲು ನಡೆದನಲ್ಲಿಯು ನಿಷಧಪರ್ವತಕೆ ।
ಎರಡುಸಾವಿರಯೋಜನದ ತುದಿ
ವರೆಗೆ ಹತ್ತಿತು ಬಿಟ್ಟುದಾಗಿರಿ
ಬಿರಿಯೆ ಸೂಱಿಯ್ಸಿದುವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ॥ ೩೭

ನಿಷಧಾಚಲವಾಸಿಗಳಾದ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

ಮೇಲೆ ನಿಷಧಾಚಲದ ಸುತ್ತಲು
ಧಾಟಿ ಹರಿದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ದೈ
ತ್ಯಾಳಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ದುಷ್ಟದಾನವಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ।
ಶೈಲಶಿಖರದೊಳುಳ್ಳ ಧೊರೆಗಳ
ಕಾಳಗೊಳ ಬಱಿಕುತ್ತರದಿ ಕಾ
ಲಾಳು ಹೊಕ್ಕುದು ಹೊಯ್ಯು ಕಟ್ಟಿತು ಕೂಡೆ ಸೂಱೆಗಳ ॥ ೩೮

ಗಿರಿಯ ಶಿಖರದ ಮೇಲ್ಕಡೆಯು ನಾ
ಚರಿಸಿ ನಿಷಧಾಚಲವನಿೞಿದುದು
ನರನ ಪಾಳೆಯ ಬಿಟ್ಟುದಾಗಲಿಳಾವೃತದ ಮೇಲೆ ।

ಅರಸ ಕೇಳೊಂಬತ್ತುಸಾವಿರ
ಪರಿಗಣಿತಯೋಜನದ ನೆಲೆ ಸುರ
ಗಿರಿಯ ಸುತ್ತಣದೇಶವತಿರಮಣೀಯತರವೆಂದ ‖ ೩೯

ಚೂಣಿಗಾನುವರಿಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ
ಬಾಣಕಿದಿರಾರುಂಟು ವಾದ್ಯ
ಶ್ರೇಣಿ ಚಾತುರ್ಬಲದ ಫಲ್ಲಣೆಗಿಲ್ಲ ಗರ್ವಿತರು ।
ಹೂಣೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಕನಕಶೈಲ
ದ್ರೋಣಿಗಳ ದುರ್ಬಲಸುರೌಘವ
ನಾಣೆಗಂಜಿಸಿ ಕಳೆದು ಕೊಂಡನು ಸಾರವಸ್ತುಗಳ ‖ ೪೦

ಗಂಧಮಾದನದ ಯಕ್ಷವಿದ್ಯಾಧರರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಿಕೆ.

ಹರಿದು ಹತ್ತಿತು ಗಂಧಮಾದನ
ಗಿರಿಯ ಸುತ್ತಣ ಯಕ್ಷವಿದ್ಯಾ
ಧರರನಂಜಿಸಿ ಕೊಂಡನಲ್ಲಿಯ ಸಾರವಸ್ತುಗಳ ।

ಜಂಬೂವೃಕ್ಷದರ್ಶನ.

ಗಿರಿಯನಿಳಿದನು ಜಂಬುನೇರಿಲ
ಮರನ ಕಂಡನು ಗಗನಚುಂಬಿತ
ವೆರಡುಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರದೊಳತಿವಿಳಾಸದಲಿ ‖ ೪೧

ಅದಱ ಫಲ ಹೇರಾನೆಗಳ ತೋ
ಱದಲಿಹುವು ಗಿರಿಸಾನುಶಿಲೆಗಳ
ಹೊದಱಿನಲಿ ಬಿದ್ದೊಡೆದು ಹೊಳೆಯಾದುದು ಮಹಾರಸದ ।
ಅದು ಸುಧಾಮಯವಾಯ್ತು ಜಂಬೂ
ನದಿಜಲಸ್ಪರ್ಶದಲಿ ಜಾಂಬೂ
ನದಸುವರ್ಣವೆಯಾದುದಾನದಿಯೆರಡು ತಡಿವಿಡಿದು ‖ ೪೨

ಅರಸೋದಕಪಾನವೇ ಸಂ
ಸಾರಸಾಖ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿ ಯಿತರಾ

ಹಾರವಿಂಧನತಂಡುಲಾಗ್ನಿ ಕ್ರಮವಿಧಾನವದು ।
ನಾರಿಯರು ಸಹಿತಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರು
ಚಾರಣರು ರಮಣೀಯತೀರವಿ
ಹಾರಿಗಳು ಬಹುರತ್ನದಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದರರ್ಜುನನ ॥ ೪೩

ಜಾಂಬೂನದನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿರುವಿಕೆ.

ಕೇಳಿ ಸೊಗಸಿದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಕ
ಣ್ಣಾಲಿ ಬಿದ್ದಿನವಾಯ್ತಲಾ ಸುರ
ಪಾಲಪದವಿದಱೊರೆಗೆ ಬಹುದೇ ತೀರವಾಸಿಗಳ ।
ಥಾಟಿದಟ್ಟಣೆಗಳನು ಮಾಣಿಸಿ
ಪಾಳಯವನುಪವನಸರೋವರ
ವೇಲೆಯಲಿ ಬಿಡಿಸಿದನು ಜಾಂಬೂನದಿಯ ತೀರದಲಿ ॥ ೪೪

ಇಳಾವೃತವರ್ಷಪ್ರವೇಶ.

ಲಲಿತದಿವ್ಯಾಭರಣರತ್ನಾ
ವಳಿಯನನುಕರಿಸಿದನು ಪಾಳಯ
ಸುಟಿದುದಮರಾಚಲದ ಕೇಸರಶಿಖರಗಳ ಕಳದು ।
ಹೊಳಹೊಳದು ಮೇರುವಿನ ಸುತ್ತಣ
ವಳಯುದರ್ಥವನಾಕರಿಸಿ ಕೈ
ವಳಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ಹೊಕ್ಕಿಳಾವೃತವರ್ಷಸೀಮೆಯಲಿ ॥ ೪೫

ಸೇನೆ ಪಡುವಲು ತಿರುಗಿ ಮರ್ಯಾ
ದಾನುಪೂರ್ವಿಯ ಗಂಧಮಾದನ
ಸಾನುವನು ಪೆಂಠಣಿಸಿ ಯಡರಿತು ಚಟುಣಿ ಬಿಂಕದಲಿ ।
ಆನಗೇಂದ್ರವನಿಟಿದು ಪಡುವಣ
ಕಾನನಂಗಳ ಕೇತುಮಾಲದ ನ
ದಿನದಂಗಳ ಬಳಸಿ ಹೊಯ್ದುವು ಗುಡಿಗಳರ್ಜುನನ [1] ೪೬

[1] ಕಾನನಂಗಳ ಕಳಿದು ಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಬಳಸಿನಲಿ, ಚ.

ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಧನಸಂಗ್ರಹ.

ಅಲ್ಲಿ ಸಾಗರತೀರಪರ್ಯಂ
ತಲ್ಲಿ ಮಣಿಮಯವೆಲ್ಲಿ ಗಜಹಯ
ವೆಲ್ಲಿ ಸುದತಿಯರೆಲ್ಲಿ ಬಹುಧನವೆಲ್ಲಿ ರಮಣೀಯ ।
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು ಸಾಧಿಸಿ
ಕೆಲ್ಲ ಕುಹರದ ಕೋಣೆಬಾಗುಗ
ಳೆಲ್ಲವನು ಹೊಕ್ಕರಿಸಿ ತೆಗಳಿಚಿದನು ಮಹಾಧನವ ॥ ೪೭

ಮಂದರಾದ್ರಿಯ ದರ್ಶನ.

ಎಡಗಡೆಯೊಳೊಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ
ನಡುನೆಲನನಾಕರಿಸಿ ಮೂಡಣ
ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು ಗಂಧಮಾದನಗಿರಿಯ ನೇಱೆತಿದು ।
ನಡೆದಿಳಾವೃತದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟುದು
ಪಡೆ ಸುರಾಬ್ಧಿಯನುಱುಹಿ ಬಲದಲಿ
ನಡೆನಡೆಯೆ ದೂರದಲಿ ಕಂಡರು ಮಂದರಾಚಲವ ॥ ೪೮

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜರನ್ನು ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

ಇದುವೆ ಕಡೆಗೋಲಾಯ್ತು ಕಡೆವಂ
ದುದಧಿಯನು ತಾನಿದು ಮಹಾಗಿರಿ
ಯಿದಱ ಬಿಂಕವ ನೋಡಬೇಕೆಂದರ್ಜುನನ ಸೇನೆ ।
ಒದಱಿ ಹತ್ತಿತು ನಡುವಣರೆಬೆ
ಟ್ಟದಲಿ ದುರ್ಗಂಗಳಲಿ ನೃಪರಿ
ದ್ದುದು ಮಹಾಹವವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ ಚೂಣಿಯವರೊಡನೆ ॥ ೪೯

ಇಱಿಹಿದರು ಚೂಣಿಯನು ಮುಂದರೆ
ನೆಲೆಯ ಭಟರವ್ರುಕಿದರು ಬಾಱಿಯ
ತಲೆವರಿಗೆಗಳಲೊತ್ತಿದರು ಹೊಗಿಸಿದರು ದುರ್ಗವನು ।

ಕಲುಮಡೆಯ ಕೋಳಾಹಳಕ್ಕಿವೆ
ರಳುಕದಿಱಿದರು ಸುರಗಿಯಲಿ ತೆನೆ
ವಳಿಯ ಹಿಡಿದರು ಹೊಯ್ದು ಕೇಶಾಕೇಶಿಯುದ್ಧದಲಿ ॥ ೫೦

ಶಕರು ಖದ್ಯೋತಪ್ರತಾಪರು
ವಿಕಳಜಂಘರು ದೀರ್ಘಮೆಯವೇ
ಣಿಕರು ಪಶುಪಾಲಕಪುಳಿಂದರು ಟಂಕಣಾಹ್ವಯರು ।
ಸಕಲದಸ್ಯುಗಳೈಸೆ ಸೋತುದು
ವಿಕಳಬಲವೊಪ್ಪಿಸಿತು ಸರ್ವ
ಸ್ವಕವ ಸಂಧಾನದಲಿ ನಿಂದರು ತಮ್ಮ ನಿಳಯದಲಿ ॥ ೫೧

ಶೋಧಿಸಿದನಾಗಿರಿಯನಾಚೆಯ
ಹಾದಿಯಲಿ ಹೊಱವಂಟು ಬರೆ ಮೆರಿ
ಯಾದೆಗಿಕ್ಕಿದ ಬೆಟ್ಟವಿದ್ದುದು ಮಾಲ್ಯವಂತಗಿರಿ ।
ಭೇದಿಸಿದನದಱೊಳಗುಹೊಱಗಿನೊ
ಳಾದ ವಸ್ತುವ ಕೊಂಡು ತಱಕೆಚ್ಛಿಲ
ಲೋದರವನೇಱಿತಿದು ಭದ್ರಾಶ್ವಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದ ॥ ೫೨

ಅದು ಮಹಾರಮಣೀಯತರವಂ
ತದಱೊಳಿದ್ದುದು ಶುದ್ಧಭೋಗಾ
ಸ್ಪದರು ರಕ್ಷೋಯಕ್ಷಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರೋನಿಕರ ।
ಕುದುರೆಗಜರಥಪತ್ತಿನಿರ್ಘೋ
ಷದಲಿ ಬೆಬ್ಬಳವಾಯ್ತು ಬೇಳಂ
ಬದ ವಿಘಾತಿಗೆ ತೆತ್ತುದಗಣಿತವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ॥ ೫೩

ದೊರಕಿತಲ್ಲಿಯಪೂರ್ವವಸ್ತು
ತ್ಕರ ಸಮುದ್ರಾನೂಪ [1] ಪರಿಯಂ
ತರ ನಡೆವನೊಂಬತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರವ ।

[1] ದ್ರದ್ವೀಪ, ಚ.

ತಿರುಗಿದನು ಭದ್ರಾಶ್ವಕವನಾ
ಕರಿಸಿ ಬಡಗಲು ನಡೆದರಲ್ಲಿಯು
ಗಿರಿಯು ಕಂಡರು ಹತ್ತಿದರು ಸರಿಸದಲಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ॥ ೨೪

ನೀಲಗಿರಿಯುಗ್ರದಲಿ ಬಿಟ್ಟುದು
ಪಾಳಯವು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ದಿಕ್ಕಿನ
ಮೂಲೆ ಬಿರಿದುದು ಜಱಿದುವಗ್ರಗಳೇನನುಸುಱುವೆನು ।
ಮೇಲುದುರ್ಗದ ಸಂದಿಗೊಂದಿಯು
ಲಾಳು ಹರಿದುದು ಸೂಱಿಗೊಂಡು ವಿ
ಶಾಲವಸ್ತುವ ತಂದರಲ್ಲಿದ್ದರಸುಗಳ ಗೆಲಿದು ॥ ೨೫

ಎರಡುಸಾವಿರದುದ್ದವದು ಮ
ತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರದಗಲವದನಾ
ಕರಿಸಿ ರಮ್ಯಕಭೂಮಿಗಿೞಿದರು ಹೊಕ್ಕರಾನೆಲನ ।
ಅರಸ ಕೇಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುಮನೋ
ಹರದ ವಸ್ತುವ ಕೊಂಡು ನವಸಾ
ವಿರವನಗಲಕೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂದರು ಗೆಲಿದು ಗರ್ವಿತರ ॥ ೨೬

ಅರಸ ಕೇಳಲ್ಲಿಂದ ಬಡಗಲು
ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟರು ಹತ್ತಿದರು ಬೇ
ಸರದೆ ಕಲುದರಿಗಳಲಿ ಬಹಳಶ್ವೇತಪರ್ವತವ ।
ಗಿರಿಯ ತುದಿಗಳ ತೋಟದಲಿ ಗ
ಹ್ವರದ ಕೊಳ್ಳದ ಕೋಹಿನಲಿ ಹೊ
ಕ್ಕಱಿದು ಶೋಧಿಸಿ ಕೊಂಡರಲ್ಲಿಯು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ೨೭

ಇೞಿದರಾಗಿರಿಯನು ಹಿರಣ್ಮಯ
ದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟರು ಪಾಳೆಯವ ತ
ದ್ವಲಯ ಮಿಗಿಲೊಂಬತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನಾಂತರವ ।

ಬಳಸಿ ಬಂದರು ವಿಮಳಸಾಧಾ
ವಳಿಯ ನೆಲೆಯುಪ್ಸರಿಗೆಗಳ ವರ
ಲಲನೆಯರು ಕಂಡೀತನನು ಹೊಗಳಿದರು ತವೆುತವೆುಗೆ ॥ ೫೮

ಈತ ಭಾರತವರುಷಪತಿಯನು
ಜಾತ ಗಡ ತತ್ಕರ್ಮಭೂಮಿಯೊ
ಳೀತನಧಿಪತಿ ಗೆಲಿದನಿತ್ತಲು ದೇವಭೂಮಿಪರ।
ಈತ ಗೌರೀಸುತನ ಪೋಲ್ ಪುರು
ಹೂತತನುಜನ ಪೋಲು ಭುವನ
ಖ್ಯಾತನೆಂದಾಸ್ತ್ರೀಕಟಕ ಕೊಂಡಾಡಿತರ್ಜುನನ ॥ ೫೯

ತನತನಗೆ ತರುಣಿಯರು ಹೂವಿನ
ತನಿವಣೆಯ ಕಳುಹಿದರು ಕನತ್ಕಾಂ
ಚನವಿಭೂಷಣರತ್ನಚಯಪೂರಿತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ।
ವನಿತೆಯರನಾದೇಶದಲಿ ಮಿಾ
ಟೆನಿಪುದನು ಮೃಗಪಕ್ಷಿಕೃಷ್ಣಾ
ಜಿನವನಂತವನಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು ಫಲುಗುಣನ ॥ ೬೦

ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳು ದಳ ನಡೆ
ದಾರಿ ಬಡಗಣ ಶೃಂಗಪರ್ವತ
ದೋರೆಯಲಿ ಧೊರೆಗಳನು ದಟ್ಟಿಸಿ ಸೆಳೆದು ಬಹುಧನವ।
ಭಾರಣೆಯ ಮುಂಗುಡಿಯ ಕೊಳ್ಳಗ
ಳೋರಣಿಸಿ ತುದಿಗೇಱಿ ಸಿದ್ಧರ
ಚಾರಣರ ವಿದ್ಯಾಧರರ ಮುತ್ತಿದರು ಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ೬೧

ಅರಸು ಮೋಹರ ಹತ್ತಿತಾಗಿರಿ
ಯೆರಡುಸಾವಿರದಗಲವದಱಲಿ
ತುಱುಗಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಸೂಳೈಸಿದುವು ನಿಸ್ಸಾಳ।

ಬಿರಿದುದಾಗಿರಿ ಕೆಳಗಣುತ್ತರ
ಕುರುಗಳದೆ ಜರ್ಝರಿತವಾಯ್ತು
ಬ್ಬರಕೆ ಬಡಗಣಕಡಲು ಕದಡಿತು ತಳದ ತಾಯ್ಮಳಲ ॥ ೬೨

ನೆರೆದರಲ್ಲಿಯು ನೃಪರು ದೂತರ
ಹರಿಯಬಿಟ್ಟರು ಪಾರ್ಥನಿದ್ದೆಡೆ
ಗರಸ ಚಿತ್ರೈಸವರು ಬಂದರು ಕಂಡರರ್ಜುನನ ।
ಗಿರಿಯನಿಚ್ಛೆಯದಿರಿತ್ತಲುತ್ತರ
ಕುರುಗಳಿಹ ಸಂಸ್ಥಾನವಿದು ಗೋ
ಚರಿಸಲರಿಯದು ನರರ ಕಾಲ್ದಳಿಗೆಂದರವರಂದು ॥ ೬೩

ಅಲ್ಲದಾಕ್ರಮಿಸಿದೊಡೆ ನಿನಗವ
ರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಕೆ ದೊರಕಲರಿಯದು
ಬಲ್ಲಿದವರುತ್ತರದ ಕುರುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬಾಂಧವರು ।
ಗೆಲ್ಲದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ಸಾಹಸ
ವಲ್ಲಿ ಮೆಱೆಯದು ಮರಳಿ ಮರ್ತ್ಯರಿ [1]
ಗಲ್ಲಿ ಸುಱಿವುದಸಾಧ್ಯವೆಂದರು [2] ಚರರು ಫಲುಗುಣಗೆ ॥ ೬೪

ಮಾಣಲದು ನಮಗವರು ಬಂಧು
ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಗಡ ಹೋಗಲದು ಕ
ಟ್ಟಾಣೆಯಾವುದು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದೊಳುಳ್ಳವಸ್ತುಗಳ ।
ವಾಣಿಯವ ಮಾಡದೆ ಸುಯಜ್ಞದ
ಕಾಣಿಕೆಯನೀವುದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನಾಣೆ ನಿಮಗೆನೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ೬೫

1 ಮೆಱೆಯದು ಮರ್ತ್ಯದೇಶದೊ, ಚ.

2 ಇಲ್ಲಿ ಸುಱಿವುದು ಭಾರವೆಂದರು, ಚ.

ತಿರುಗಿತಲ್ಲಿಂದಿತ್ತ ಪಾಳಯ
ಮುಱಿದು ಬಿಟ್ಟು ಹಿರಣ್ಮಯವನಾ
ದರಿಸಿ ರಮ್ಯಕದಿಂದಿಳಾವೃತದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ।
ಭರದಿನೆಯ್ದಿತು ಹರಿವರುಷಕಿಂ
ಪುರುಷವನು ದಾಟಿತು ಹಿಮಾನ್ವಿತ
ಗಿರಿಯನೇಱಿದುದಿೞಿದು ಬಂದುದು ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ॥ ೬೬

ಕಳುಹಿ ಕಳದನು ಹಿಂದೆ ಕೂಡಿದ
ಬಲವನವನಿಪರೆಲ್ಲ ಯಾಗ
ಸ್ಥಳಕೆ ಬಹುನೇಮದಲಿ ಹರಿದರು ನಿಜಪುರಂಗಳಿಗೆ ।
ನೆಲದ ವಲಯದ ವಸ್ತುವಿದನೆಂ
ತಳವಡಿಸಿದನೊ ಶಿವ ಯೆನುತ ಸುರ
ರುಲಿಯೆ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರವ ॥ ೬೭

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ

ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಗೆ ನಡೆದು ಪೂರ್ವಾವಿ
ಭಾಗದಲಿ ಭೂಮಿಪರ ಕೈಯ್ಯಲಿ
ಸಾಗರೋಪಮಧನವನಳವಡಿಸಿದನು [1] ಕಲಿಭೀಮ ॥

[1] ಮೇಳಯಿಸಿದನು, ಚ. ಡ.

ಭೀಮಸೇನನ ದಿಗ್ವಿಜಯ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಯಮನಂದನನ ಭಾಗ್ಯದ
ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಬಹರುಂಟೆ ನಳನಹುಷಾದಿರಾಯರಲಿ ।
ಆಳು ನಡೆದುದು ಭೀಮಸೇನನ
ಧಾಟಿ ಯಿದೆಯೆನೆ ತೆತ್ತುದವನೀ
ಪಾಲಕರು ತಂತಮ್ಮ ನಿಜವಿತ್ತಾನುರೂಪದಲಿ ॥ ೧

ನಡೆದು ಸಾಧಿಸಿ ರೋಚಮಾನನ
ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಸರ್ವವಿತ್ತವ
ನಡಕಿತನಿಲಜನಾಳು ಮುಂದಣಚೇದಿದೇಶದಲಿ ।
ಘುಡುಘುಡಿಸೆ ನಿಸ್ಸಾಳವೀಗಡ
ಬಡೆ ಯಿದೇನೆನೆ ಭೀಮಸೇನನ
ಪಡೆ ಯೆನಲು ಶಿಶುಪಾಲ ಬಂದನು ಕಂಡನುಚಿತದಲಿ ॥ ೨

ಏನು ಬಂದೆಯಪೂರ್ವವೆನೆ ಯಾ
ಗಾನುರಾಗವನಱುಪಲತಿ ಸು
ಮ್ಮಾನದಲಿ ಶಿಶುಪಾಲ ಹೇಱಿಸಿದನು ಮಹಾಧನವ ।
ಮಾನಿಸರ ಕಳುಹಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ
ನೀನದೇಕೆಂದುಚಿತದಲಿ ಸ
ನ್ಮಾನಿಸುತ ನಿಲಿಸಿದನು ತಿಂಗಳು ಪವನನಂದನನ ॥ ೩

ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಕಳಿಂಗದೇಶದ
ಲಡಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ಶ್ರೇಣಿವಂತನ
ಹಿಡಿದು ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಸದೆದನು ಕೋಸಲೇಶ್ವರನ ।
ಅಡಕಿತಲ್ಲಿಯ ಧನವಯೋಧ್ಯೆಯ
ಕಡೆಯ ಕೋಟೆಯ ಮುಱಿಯಲವನೆದೆ
ಯೊಡೆದು ದೀರ್ಘಪ್ರವರನಿತ್ತನು ಬೇಹವಸ್ತುಗಳ ॥ ೪

ಆಳು ನಡೆದುದು ಚೂಣಿಯಲಿ ಗೋ
ಪಾಲನೆಂಬನ ಮುಱಿಯೆ ತೆತ್ತುದು
ಹೇೞಲಱಿಯೆನು ಸಂಖ್ಯೆಯನು ಮುಂದಂತಪಾಲಕನ ।
ಜಾಳಿಸಿದನಾಕಾಶಿರಾಜನ [1]
ಧಾೞಿಯಲಿ ಕೊಂದನು ಸುಪಾರ್ಶ್ವನ
ಮೇಲೆ ನಡೆದನು ಗಯನ ಮತ್ಸ್ಯನ ಗೆಲಿದನಾಭೀಮ ॥ ೫

ನಡೆದು ಮುಂದೆ ವಿದೇಹನನು ಸದೆ
ಬಡಿದು ಮತ್ತೆ ಕಿರಾತಭಟರವ
ಗಡಿಸಿ ಕಾದಿತನಂತಬಲವದ ಕೇಳು ಮಾನಿಸರು ।
ಒಡೆಯರವದಿರ ಪಂಗಡವ ಹುಡಿ
ಹುಡಿಯ ಮಾಡಿ ನಿಷಾದವರ್ಗವ
ಕೆಡಹಿ ನಿಷಧನ ಹೊಯ್ದು ಸೆಳೆದನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ೬

ಮಲೆತು ಕಾದಿದ ದಂಡಧಾರನ
ಗೆಲಿದು ಮಗಧೇಶನ ಗಿರಿವ್ರಜ
ದೊಳಗೆ ಪಾಳೆಯ ಬಿಟ್ಟುದವನಿದಿರಾಗಿ ನಡೆತಂದು ।
ದೞವ ಹೇೞಿದನಾತನಲ್ಲಿಂ
ದಿೞಿದು ಕರ್ಣನ ಮುಱಿದು ಕಪ್ಪವ
ಸೆೞೆದು ಕೊಂಡದ್ರಿಯಲಿ ಸದೆದನು ಬಹಳವನಚರರ ॥ ೭

ಸೂಱೆ ಗೊಂಡಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದನು
ಮೀಱಿ ಗಂಗಾಸಾಗರಕೆ ಕೈ
ಮೀಱಲಱಿಯದೆ ಸಂಧಿಗವನೀಶ್ವರರು ವಶವಾಯ್ತು ।
ಹೇಱಿಸಿದನನುಪಮದ ವಸ್ತುವ
ನೂಱುಸಾವಿರಬಂಡಿಯಲಿ ನಡೆ
ದೇಱಿ ಹೊಯ್ದನು ವಾಸುದೇವನ ಪೌಂಡ್ರಕಾಹ್ವಯನ ॥ ೮

---

1 ಸೋಲಿಸಿದ ಕಾಶೀನೃಪಾಲನ, ಕ ಖ.

ಪುರವರವನಲ್ಲಿಂದ ಮೌಲ್ಯದ
ತೆರಳಿಕೆಯ ಮಾಡಿದನು ಮೂಡಲು
ಹರಿದು ಮುಱಿದು ಸಮುದ್ರಸೇನನ ಗರ್ವವನು ಬಲದಿ ।
ತೆರಳಿಯಲ್ಲಿಂದಿಂದ್ರಸೇನನ
ನೊರಸಿ ಭಂಡಾರವನು ಹೇಱಿಸಿ
ಮರಳಿ ಮಂಗನನಪ್ಪಳಿಸಿವನು ಲುಬ್ಧಕರು ಸಹಿತ ॥ ೯

ಸಾರಲೋಹಿತನೆಂಬ ಸಾಗರ
ತೀರವಾಸಿಗಳೊಳಗೆ ಕುರುಪದವಿ
ಕಾಂಜೋನೆಗಚೀನಬೋಟಕಬರ್ಬರಾದಿಗಳು [1] ।
ಓರೆಬಾಗಿಲ ಕುಱುವಕೊಳ್ಳದ
ಗೈರಿಕರನಪ್ಪಳಿಸಿ ಮಲೆಯ ವಿ
ಹಾರಿಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ಕೊಂಡನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ೧೦

ಧಾಟಿ ಹರಿದುದು ಪಂಚಗೌಳವ
ರಾಳವೊಡ್ಡಿಯನಾಂಧ್ರಜಾಳಾಂ
ದ್ರಾಳಿಗಳನಾಕರಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದನು ಮಹಾಧನವ ।
ಮೇಲುದುರ್ಗದ ಪಾರ್ವತೇಯರಿ
ಗಾಳು ಹರಿದುದು ಸಂದಿಗೊಂದಿಯ
ಶೈಲಗುಹೆಗಳೊಳಱಿಸಿ ಹಿಡಿದನು ಬಹಳಧನಯುತರ ॥ ೧೧

ಅಱಿಸಿದನು ನಾವೆಗಳಲಬ್ಧಿಯ
ಕುಱುವದಲಿ ಕೊಬ್ಬಿದ ಧನಾಢ್ಯರ
ಮುಱಿದು ಮರಳಿಯೆ ಕೆಲಬಲದಲಾದ್ವೀಪಪಾಲಕರ ।
ಸೆಱೆವಿಡಿದು ತನಿಸೂಱೆಯಲಿ ಪಡೆ
ನೆಱೆ ದಣಿಯಲಾ ಮ್ಲೇಚ್ಛವರ್ಗವ
ನಿಱಿದು ಸಾಧಿಸಿ ತೆಗೆದನಗ್ಗದ ವಸ್ತುಸಂತತಿಯ ॥ ೧೨

1 ಬೋಟರನೂಪವಾಸಿಗಳ, ಡ. ರನುನಿವಾಸಿಗಳ, ಚ.

ಆಮಹಾಬೋಟಕವಮಹಾಹ್ವಯ
ಧಾಮದಲಿ ದಸ್ಯುಗಳನತಿನಿ
ಸ್ಸೀಮಯುವನಕರೂಷರನು ತಾಗಿದನು ವಹಿಲದಲಿ ।
ಹೇಮಮುಕ್ತಾರಜತ ಚಂದನ
ರಾಮಣೀಯಕವಸ್ತುನಿಚಯದ
ಸೀಮೆಗಳ ನಾವೆಯಿಯೆನಳವಡಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ॥ ೧೩

ಮರಳ್ದನನಿಲಜನೀಮಹಾದ್ಭುತ
ತರದ ವಸ್ತುವನಾನಲಾಪುದೆ
ಧರಣಿ ಯೆನೆ ಸಂದಣಿಸಿದುವಸಂಖ್ಯಾತರಥನಿಚಯ ।
ಅರಸುಗಳು ಸಹಿತಾಮಹಾದಟ
ವೆರಸಿ ಬಂದನು ಭೀಮನಣ್ಣನ
ಚರಣಕೆಱಗಿದನರ್ಜುನನ ತಕ್ಕೈಸಿದನು ನಗುತ ॥ ೧೪

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ನಡೆದು ವಿವಿಧದ್ವೀಪಪತಿಗಳ
ಜಡಿದು ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ತೆಂಕಣ
ಕಡಲ ವಳಯದ ನೃಪರ ಗೆಲಿದನು ವೀರಸಹದೇವ ॥

ಸಹದೇವನ ದಿಗ್ವಿಜಯ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಸಹದೇವನ ಸಗಾಡಿಕೆ
ಯಾಳುತನ ವಿವರಾರ ಹವಣಲ್ಲೆಂಬ ತೆಱನಾಯ್ತು ।

ಅನೇಕರಾಜರ ಜಯ ಮತ್ತು ಧನಸಂಗ್ರಹ.

ಆಳು ನಡೆದುದು ತೆಂಕಣವನೀ
ಪಾಲರೀತನ ಬಿಱುಸಿಗೀತನ
ಧಾಳಿಗೀತನ ದೆಸೆಗೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟುದು ದಿಗಂತದಲಿ ॥ ೧

ಶೂರಸೇನನ ಸದೆದು ನೆಱೆ ಭಂ
ಡಾರವೆಲ್ಲವ ಕೊಂಡು ತೆಂಕಣ
ವೀರಮತ್ಸ್ಯರ ಗೆಲಿದು ಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರದಲಿ ।
ಭೂರಿಬಲಸಹ ದಂತವಕ್ತ್ರನ
ವಾರಣಾಶ್ವರಥಂಗಳನು ಕೊಂ
ಡಾರುಭಟೆಯಲಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದನು ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ॥ ೨

ಖಳನಿಶಾಚರ [1] ಕೋಟಿಗಳನರಿ
ಘಳಿಗೆಯೊಳಗಾಕ್ರಮಿಸಿದನು ಮಂ
ಡಳಿಕರೂರುಗಳ ಬಿಟ್ಟೋಡಿದರು ಕೊಳ್ಳಗರ ಕಾಲ್ದುಳಿಗೆ [2] ।
ಹೊಳತಡಿಯು ಗಿರಿದುರ್ಗವಿಪಿನ
ಸ್ಥಳದ ಧರಣಿಪರಿದಿರುವೆಂದ
ಗ್ಗಳೆಯ ಗಜರಥಹಯಸಹಿತ ತೆತ್ತರು ಸುವಸ್ತುಗಳ ॥ ೩

ಬಂದು ಕುಂತೀಭೋಜ ಮೊಮ್ಮನ
ಮಂದಿರದ ಸುಕ್ಷೇಮವಿಭವವ
ನಂದು ಕೇಳಿಯೆ ಕೊಟ್ಟನನುಪಮಸಾರವಸ್ತುಗಳ ।
ಮುಂದೆ ಚರ್ಮಣ್ವತಿಯ ಜಂಭಕ
ನಂದನನನಪ್ಪಳಿಸಿ ಗಜಹಯ
ವೃಂದವನು ಕೊಂಡೊಲಿದು ಬಿಟ್ಟನವಂತಿದೇಶದಲಿ ॥ ೪

---
[1] ನಿಷಾದರ, ಡ. [2] ಖಳಿಕ ಮನ್ನೆಯರಾಂಪರೇ ಚತುರಂಗಪದಹತಿಗೆ, ಚ.

ತಱುಬಿದರ ವಿಂದಾನುವಿಂದರ
ಮುಱಿದು ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಭೀಷ್ಮಕ
ನರಪತಿಯ ಗೆಲಿದಲ್ಲಿ ಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತದಲಿ |
ಬರಬರಲು ಕುಂತಳನೃಪನನಾ
ಕರಿಸಿ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಕಳತಿ
ತ್ತಿರಿಗಳಂಧ್ರಕರೆಂಬ ಬೇಡರ ರಣದೊಳೋಡಿಸಿದ ‖ ೫

ಉರವಣಿಸಿ ದಟಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ
ವರನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪಂಪಾ
ಸರದ ತಡಿಯಲಿ ಬಿಟ್ಟುದಾ ವಿರುಪಾಕ್ಷಸೀಮೆಯಲಿ |
ಗಿರಿಚರರ ವನಚರರ ಬಿಂಕವ
ನೊರಸಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾದ್ರಿಯಲಿ ಸಂ
ಚರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಕಟಕಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ‖ ೬

ಕೇಳಿದನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಗಿರಿಯ ವಿ
ಶಾಲಶೃಂಗವನೇಱಿ ಘನನಿ
ಸ್ಸಾಳ ವೊಱಗಿದರೊಡನೆ ವೊಱಗಿತು ಗಿರಿಗುಹಾನಿಕರ |
ಆಳಿದೆತ್ತಣದೆನುತ ಕಪಿವರ
ಜಾಲ ನೆರೆದುದು ಮುಱಿದು ತರುಶಾ
ಖಾಳಿಗಳ ಕೈದುಗಳ ಕೈಯ್ಯಲಿ ತಱುಬಿದರು ಬಲವ ‖ ೭

ಕವಿದುದೀಚತುರಂಗಬಲ ಸಂ
ತವಿಸಿ ಲಗ್ಗೆಯ ಮಾಡಿ ವಾನರ
ನಿವಹದಲಿ ಕಱೆದುದು ಶರಾಳಿಯ ಸುಭಟಮೇಘಚಯ |
ತಿವಿದುವಂಬಿನ ಸೋನೆಗಳುಕದೆ
ಸವಡಿ ಮರದಲಿ ಸದೆದು ಹೊಕ್ಕುದು
ರವಿಸುತನ ಸಂತತಿಸುಷೇಣನು ವೀರವೃಷಸೇನ ‖ ೮

ಧೊರೆಗೆ ಧೊರೆಯಿದಿರಾಗಿ ಕಾದಿತು
ತೆರಳದಿದು ದಿನವೇಳುಪರಿಯಂ
ತರ ವಿಘಾತಿಯೊಳಿಂದಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದರುಭಯುವಾನರರು ।
ಅರಸ ನೀನಾರೆನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನರಪತಿಯು ಕಥೆವೇಳೆ ಕೊಟ್ಟರು
ಪರವ ವಸ್ತು ಪ್ರಕಯುವೆನು ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಂಗೆ ॥ ೯

ಕಾವೇರಿಯ ಬಳಿ ಇರುವ ಮಾಹಿಷ್ಮತೀ ನಗರಪ್ರವೇಶ.

ತೆರಳಿತಲ್ಲಿಂ ಬಳಿಕ ತೆಂಕಣ
ನರಪತಿಗಳಾನುವರೆ ಸೇನೆಯು
ಖುರಪುಟಕೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ತೆತ್ತುದು [1] ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ।
ಉರುವಣಿಸಿ ಬಲ ನಡೆದು ನದಿಗಳ
ನಱಸಿ ಕಾವೇರಿಯಲಿ ಬಿಟ್ಟುದು
ಹರಿದುದಲ್ಲಿಂ ಧಾಳಿ ಘನಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪುರಕೆ ॥ ೧೦

ಧಾಳಿಯೆನಲಿದಿರಾಗಿ ಹೊಱವಂ
ಟಾಳು ಕಾದಿದುದಲ್ಲಿಗಧಿಪತಿ
ನೀಲನೆಂಬಾತನು ಮಹಾಹವವಾಯ್ತು ಚೂಣಿಯಲಿ ।

ಅಲ್ಲಿ ಸಹದೇವನ ಸೈನ್ಯದಹನ.

ಹೇಳಲದ್ಭುತ ಮುರಿದುದಗ್ನಿ
ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಚತುರಂಗಬಲ ಹರ
ಭಾಳನಯನಕವಾಟ ತೆಗೆದಂತಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೧೧

ಉರಿಸಮುದ್ರದೊಳದ್ದದೋ ಮೋ
ಹರವು ತೆಗೆ ತೆಗೆ ಕುನ್ನಿಗಳ ಕಾ
ತರಸಲೀಯದಿರಾನೆ ಮುಱಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಕುದುರೆಗಳು ।

---

[1] ನುಗ್ಗಾಗಿ ತೆತ್ತರು, ಚ.

ಮೆರಳಿಚಲಿ ತೇರುಗಳ ಸೂತರ
ಕರದ ವಾಘೆಯು ಸೆಳೆ ಪದಾತಿಯು
ತಿರುಗ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ಯೆನುತ ಮಿಗೆ ಗಜಱಿದನು ಸಹದೇವ ॥

ಸುಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ವೈಶಂಪಾಯನರು ಹೇಳಿದುದು.

ರಾಯದಚಿವೇಕುರಿದುದೇನಿದ
ಱಾಯತವು ಹೊಸತಾಯ್ತು ವೈಶಂ
ಪಾಯನನೆ ಹೇಪೆನಲು ನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ।
ರಾಯ ಕೇಳ್ಕೈ ಪೂರ್ವದಲಿ ಕಮ
ಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯರುಂಟು ಹಲಬರು
ವಾಯುಸಖ ಪರದಾರಗಮನವ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಬೞಿಕ ॥ ೧೩

ಪಾವಕ ದ್ವಿಜವೇಷದಲಿ ಬಂ
ದಾವಧುಗಳೊಡನಿರಲು ನಗರವ
ಕಾವವರು ಹಾದರವ ಹಿಡಿದರು ಹವ್ಯವಾಹನನ ।
ಕೋವಿದರ ಮುಂದಿಕ್ಕಿದರು ಧ
ರ್ಮಾವಲಂಬನಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು
ಭಾವಿಸಲು ಭುಗಿಲೆಂದು ತೋಱಿದನಗ್ನಿ ನಿಜತನುವ ॥ ೧೪

ಧರಣಿಸುರರಲಿ ಸುಪ್ರಧಾನರು
ವೆರಸಿ ಬಂದಗ್ನಿಯು ಪದತ್ರಯು
ಕೆಱಗಿ ಕೋಪಸ್ತಂಭವನು ಮಾಡಿದರು ದೈನ್ಯದಲಿ ।
ಪುರದೊಳದುಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಮಿನಿ
ಯರಿಗೆ ಹಾದರ ಸಲುವುದಿದು ವಿ
ಸ್ತರಣವೆಂದು ಕೃಶಾನು ನಂಬುಗೆಗೊಂಡನಾನೃಪನ ॥ ೧೫

ಅದುವೆ ಮೊದಲಾಗೀಗಳಲ್ಲಿಯು
ಸುದತಿಯರು ಸ್ವೇಚ್ಛಂದಚಾರಿಗ
ಳದಱಿನಾನೃಪತಿಗೆ ಸಹಾಯುವನಗ್ನಿ ಮಾಡುವನು ।

ಆಗ ಸಹದೇವನು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ಅದನಱಿತು ಸಹದೇವನುಪವಾ
ಸದಲಿ ಮಿಂದು ಕುಶಾಗ್ರಸಂಸ್ತರ
ಣದಲಿ ಪವಡಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ವಹ್ನಿಸೂಕ್ತದಲಿ ॥ ೧೬

ಯಾಗವಿದು ನಿನಗೋಸುಗವೆ ನೃಪ
ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದೆವಲ್ಲದೆ
ಮೇಗೆ ತಾನಱಿಯದೆ ಧನಾಶೆಯಲಿವನ ಮುಱಿಯುವಲ್ಲೈ ।
ಈಗ ನೀನಡ್ಡವಿಸಲೆಮ್ಮಯ
ಯಾಗ ವೃತ್ತಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ಮಾಣಲಿ
ಯಾಗಪುರೋಹಿತ್ಯವೆಂದನು ನಗುತ ಸಹದೇವ ॥ ೧೭

ಅಗ್ನಿಯು ಸಹದೇವನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ.

ಎಂದು ನಾನಾವಿಧವರಸ್ತುತಿ
ಯಿಂದ ಹೊಗಳಿದೊಡಗ್ನಿ ಮೆಚ್ಚಿದ
ನೆಂದು ಕೊಟ್ಟನು ವರ [1] ವನೀತನ ಮಾರಿದೆನು ನಿನಗೆ ।
ಎಂದು ಶಿಖಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲಾಪಡೆ
ಮುಂದೆ ನಡೆದುದು ನೀಲಪುರದಲಿ
ಸಂದಣಿಸಿ ಬಳಿಕಾತನೀತನಕಂಡು ಪೊಡವಟ್ಟ ॥ ೧೮

ತೆತ್ತನವ ಸರ್ವಸ್ವವನು ತಾ
ನೆತ್ತಿ ಬಂದನು ಕೂಡೆ ಬಳಿಕಿನೊ
ಳುತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತು ಸಹದೇವಂಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯ ।
ಮತ್ತೆ ಸಹ್ಯಾಚಲದ ಕೊಳ್ಳದ
ಕುತ್ತಿರಿನ ಭೂಪರ ವಿಭಾಡಿಸಿ
ಸುತ್ತಿ ಬಂದಾಕರಿಸಿದನು ತದ್ಗಿರಿನಿವಾಸಿಗಳ ॥ ೧೯

1 ಪಥವ, ಕ. ಖ.

ಬಳಿಕ ಅನೇಕರಾಜರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಿಕೆ.

ಇಱಿದು ಕೊಂಕಣಗೌಳರನು ಕೇ
ರಳರ ಸದೆದು ಮಹಾರ್ಘ್ಯರತ್ನಾ
ವಳಿಯ ಹೇಱಿಸಿದನು ವಿಚಿತ್ರಾಂಬರವಿಭೂಷಣವ ।
ಜಲಧಿಯಂತರ್ದ್ವೀಪಪತಿಗಳ
ಕುಲವ ಶೋಧಿಸಿ ಚೋೞಪಾಂಡ್ಯರ
ದಱವ ಧಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡನನುಪಮವಸ್ತುವಾಹನವ ॥ ೧೦

ಘಟೋತ್ಕಚನಿಗೆ ಸಹದೇವನ ಪತ್ರಪ್ರೇಷಣ.

ಕಳುಹಿದನು ಮಿಗೆಯಾಪ್ತಪತ್ರಾ
ವಳಿಯ ತನುಜನ ಬೞಿಯ ತತ್ಕ್ಷಣ
ದೊಳಗೆ ಹೇೞಿಕೆಯಾಯ್ತು ಪರಿವಾರಕೆ ಘಟೋತ್ಕಚನ ।
ತಿಳಿದ ಕಾರಿರುಳೞಿಕವೋ ಮೇಣ್
ಖಳಜನರ ಹೃದಯಾಂಧಕಾರದ
ಹೊಳಕೆಯೋ ತಾನೆನಲು ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದನಾದನುಜ ॥ ೧೧

ಸಹದೇವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಘಟೋತ್ಕಚನ ಲಂಕಾಪ್ರಯಾಣ
ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನವರ ಜಯ.

ಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕನು ಘಟೋತ್ಕಚ
ನಾಳುಸಹಿತಯ್ಯಂಗೆ ನಮಿಸಿದ
ನೂಱಗವ ಬೆಸಸೆನಗೆ ಹೇೞಾ ರಾಜಕಾರಿಯವ ।
ವೀಳಯವ ತಾ ಯೆನಲು ನಗುತ ವಿ
ಶಾಲವಿನಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಬಲು
ದೋಳಿನಲಿ ಸೞೆದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿದನು ನಂದನನ ॥ ೧೨

ಮಗನೆ ಲಂಕೆಗೆ ಪೋಗು ಮಾನವ
ರಿಗೆ ಮಹೋದಧಿಗಮ್ಯವಲ್ಲತಿ
ವಿಗಡತನ ಬೇಡಲ್ಲಿ ವಿನಯದೊಳೆನ್ನ ಕಾರಿಯವ ।

ಸೊಗಸಿತೇ ಸಾಮದಲಿ ಕಪ್ಪವ
ತೆಗೆವುದವಗಡಿಸಿದರೆ ಬಚ್ಚಿಕ
ಲ್ಲಿಗೆ ಶರಾಳಿಗಳಿವೆ ವಿಘಾತಿಗೆ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೭೩

ಎನೆ ಹಸಾದವೆ ಹಾಯ್ಕಿ ಭೀಮನ
ತನಯ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ತೆಂಕಲು
ವನುಜ ಬಂದನು ಕಂಡು ರಾಮೇಶ್ವರದ ಶಿವಗೃಹವ [1] ।
ವಿನಯ ಮಿಗೆ ಸತ್ಕರಿಸಿ ರಘುನಂ
ದನನ ಕೀರ್ತಿಸ್ತಂಭಡಂಬರ
ವೆನಿಸ ಸೇತುವ ಕಂಡು ನಡೆದನು ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ॥ ೭೪

ತೋಱಿತತಿದೂರದಲಿ ಲಂಕೆಯು
ಮೂಱುಶಿಖರದ ದುರ್ಗವುದಧಿಗೆ
ಮಾಱುದಧಿಯೆನೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆದುದಾ ಮಣಿಪ್ರಭಾಲಹರಿ [2] ।
ನೂಱುಯೋಜನ ಸೇತುಮೂಲದ
ಮೀಱಿ ನಡೆದನು ಬಡಗವಾಗಿಲ
ಕೀಱಿದಗಳಿನ ಪಡಿಮುಖವ ದಾಂಟಿದನು ವಹಿಲದಲಿ ॥ ೭೫

ಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ನಿಜಪರಿ
ವಾರಸಹಿತ ವೃಕೋದರಾತ್ಮಜ
ನಾರಿವನು ತಾನೆನಲು ಮಿಗೆ [3] ನಡೆತಂದರೊಲವಿನಲಿ ।
ವೀರದಾನವವರ್ಗದಲಿ ಬಹ
ತೋಜಹತ್ತನ ಕಂಡಪೂರ್ವವಿ
ಕಾರಿಮಾನಿಸನಲ್ಲೆನುತ ಮುತ್ತಿದುದು ಪೌರಜನ ॥ ೭೬

ಬಂದನರಮನೆಗಾಗಿ ಬಾಗಿಲ
ಮುಂದಣೆಡಬಲಹೇಮವೇದಿಯ

1 ಮನದಿ ಮುನ್ನವೆ ಬಂದ ರಾಮೇಶ್ವರದ ಶಿವಗೃಹಕೆ, ಚ.
2 ಮೆಱೆದುದಂದು ಮಣಿಪ್ರಭಾವದಲಿ, ಚ. 3 ತಾರನಲು, ಚ.

ಸಂದಣಿಯ ಜನ ನೋಡಲೆಂದನು ದ್ವಾರಪಾಲರಿಗೆ ।
ಇಂದು ನಾವುತ್ತರದ ಭೂಮಿಪ
ರಿಂದ ಬಂದೆವು ಹೇಳು ನಿಜಪತಿ
ಗೆಂದೊಡವ ಬಂದನು ವಿಭೀಷಣದೇವನೋಲಗಕೆ ॥ ೨೭

ಜೀಯ ಬಿನ್ನಹ ಬಂದನುತ್ತರ
ರಾಯನಟ್ಟಿದ ದೂತನೆನೆ ತ
ಪ್ಪಾಯಿತೇ ಹೊಗಿಸೆನಲು ಕರೆದನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನ ।
ವಾಯುತನುಜನ ಸುತನು ತನ್ನ ಪ
ಸಾಯಿತರು ಸಹಿತೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ನ
ವಾಯಿಯಲಿ ನಡೆತಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಪೊಡವಟ್ಟ ॥ ೨೮

ಬಿಗಿದ ಮರಕತಮಣಿಯ ನೆಲಗ
ಟ್ಟುಗಳ ಹವಳದ ಹಲಿಗೆಗಳ ಮಾ
ಳಿಗೆಯ ವೈಡೂರ್ಯದ ಕವಾಟದ ವಜ್ರಭಿತ್ತಿಗಳ ।
ಹೊಗರಿಡುವ ಹರಿನೀಲಮಣಿವೇ
ದಿಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಳದ ಲೋ
ವೆಗಳ ಕಾಂತಿಯ ಲಳಿಯ ಲಹರಿಯೊಳಿರ್ದನಮರಾರಿ ॥ ೨೯

ವಿಭೀಷಣಘಟೋತ್ಕಚರ ಸಂವಾದ.

ಇತ್ತ ಬಾರೈ ಕುಳ್ಳಿರೆತ್ತಣಿ
ನಿತ್ತ ಬರವಾರಟ್ಟಿದರು ನೀ
ವೆತ್ತಣವರೇನೆಂದು ನಿಮ್ಮಭಿಧಾನವೇನು ಹದ ।
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೆನಲು ಕೈಮುಗಿ
ಯುತ್ತ ನುಡಿದನು ರಾವಣಾನುಜ
ಚಿತ್ತವಿಸು ನಮ್ಮಖಿಳಪೂರ್ವಾಪರದ ಸಂಗತಿಯ ॥ ೩೦

ಅಲ್ಲಿ—ಘಟೋತ್ಕಚನು ಭೀಮನ ತನಯನೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಸೋಮವಂಶದೊಳರಸುಗಳು ನಿ
ಸ್ಸೀಮರಿದ್ದರು ಪಲಬರವರೊಳು
ಭೂಮಿಗಧಿಪತಿ ಪಾಂಡುವಾತಂಗೈವರಾತ್ಮಜರು ।
ಆಮಹೀಪತಿ ಧರ್ಮನಂದನ
ಭೀಮಫಲುಗುಣನಕುಲನಲ್ಲಿ ಸ
ನಾಮಸಹದೇವಾಖ್ಯರೀಪರಿ [1] ಚಿತ್ತವಿಸಿ ಯೆಂದ ॥ ೭೧

ಅರಸನೆಂಬರೆ ಸಕಲಧರ್ಮಕೆ
ಕರಚರಣವಾದಂತೆ ಯಾತನ
ಕಿಱಿಯರಿಹರು ಚತುರ್ವಿಧೋಪಾಯಸ್ವರೂಪದಲಿ ।
ಸುರಮುನಿಯ ಮತದಿಂದ ಯಾಗೋ
ತ್ಕರುಷೆಗಾವುದು ಬುದ್ಧಿ ನೃಪಗ
ಧ್ವರದ ದಿಗ್ವಿಜಯಾಭಿಸಂಧಿಗೆ ಮಾಡಿದನು ಮನವ ॥ ೭೦

ಬಡಗಲರ್ಜುನನುತ್ತರಾಬ್ಧಿಯ
ತಡಿಯ ನೇಪರ್ಯಂತವಸ್ತುವ
ಜಡಿದು ತಂದನು ಮೂಡಲಾಕ್ರಮಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ।
ಪಡುವಲರ್ಜುನನನುಜನಿತ್ತಣ
ಕಡೆಗೆ ಸಹದೇವಾಖ್ಯನೀಪರಿ
ನಡೆವುತಿರ್ಪ್ಪನು ತಾ ಘಟೋತ್ಕಚ ಭೀಮಸುತನೆಂದ ॥ ೭೭

ಎನಲು ನಸುನಗುತೆಂದ ಪಾಂಡವ
ಜನಪರು ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ನೀನೇ
ದನುಜನವರಿಗೆ ತನಯನೆಂದೊಡದಾರು ಮೆಚ್ಚುವರು ।
ಮನುಜರಿಗೆ ದಾನವರು ಮಕ್ಕಳೆ
ವನಜನಾಭನೆ ಬಲ್ಲನೈ ಸಱಿ
ಯೆನಲು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿನು ತಜ್ಜನನಸಂಗತಿಯ ॥ ೭೪

---

[1] ರಸಿಖರು, ಚ.

ಅರಸನೊಂದು ನಿಮಿತ್ತ ದೇಶಾಂ
ತರಪರಿಭ್ರಮಣೆಯಲಿ ವಿಪಿನಾಂ
ತರದೊಳಿರೆ ಬಂದನು ಹಿಡಿಂಬಕನೆಂಬನಸುರಪತಿ ।
ಕೆರಳಿಚಿದೊಡಾಭೀಮನಾತನ
ನೊರಸಿದನು ಖಳನನುಜೆ ಯಾತಂ
ಗರಸಿ ಯಾದಳು ಸತಿ ಹಿಡಿಂಬಿಕೆ ಮಾತೆ ಯೆನಗೆಂಪ ॥ ೨೫

ಇನಿಬರಿಗೆ ಪತಿ ದೇವಕೀನಂ
ದನನಘಾಸುರಮಥನ ಮಧುಸೂ
ದನ ಜನಾರ್ದನ ದೈತ್ಯಮರ್ದನ ಭಕ್ತಸುರಧೇನು ।
ಮುನಿಹೃದಯಪರ್ಯಂಕ ಕರುಣಾ
ವನಧಿ ರಾವಣಕಂಠಕಾನನ
ಘನಪರಶು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೈವರ ಜೀವಸಖನೆಂದ [1] ॥ ೨೬

ರಾಜಸೂಯನಿಮಿತ್ತ ಧನವನು
ವ್ಯಾಜದಿಂದಾರ್ಜಿಸಲು ಬಂದಿರಿ
ತೇಜವಿದೆ ನಿಮಗೀಗ ನಿಮಗೆನಿತುಂಟು ಪರಿವಾರ ।
ಮಾಜದೆಯು ಹೇಳೆನಲು ಗಜಪುರ
ರಾಜಧರ್ಮಜನಾತನನುಜರು
ತ್ರೈಜಗಕೆ ಬಲ್ಲಿದರು ಬಲವಷ್ಟಾದಶಾಕ್ಷೋಣಿ ॥ ೨೭

ಎನಲು ನಕ್ಕನು ದಾನವೇಂದ್ರನು
ಮನೆಯ ಹೊಱಗಣ ಹಂತ ಬಿಡದಿಹ
ಜನದನಿತು ತಾನೈಸೆ ನಿಮ್ಮಯ ಸೇನೆಯಿಂದಿನಲಿ ।
ಮನಕೆ ಬಾರದು ಕಪ್ಪವೀವುದು
ಕನಲಿ ಕವಿತರೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವೆ
ನೆನಲು ನುಡಿದಪನೀಘಟೋತ್ಕಚನಾವಿಭೀಷಣಗೆ ॥ ೨೮

1 ನೈವರಿಗೆ ತಾನೇ ಜೀವಸಖನೆಂದ, ಕ, ಖ

ಬಲವನೇಱಿಪೊಡಿನ್ನು ದಾನವ
ಕುಲದಿಶಾಪಟು ಕೃಷ್ಣ ಸಾರಥಿ
ಫಲುಗುಣನ ಧ್ವಜದಂಡದಗ್ರದಲಿಹನು ಹನುಮಂತ ।
ಕಲಹವನು ಬಯಸುವರೆ ತನ್ನನು
ನಿಲಿಸದೀಗಳೆ ಕಳುಹು ಬೇಗದ
ಲೆನೆ ವಿಭೀಷಣ ನೆನೆದು ನೋಡಿದ ಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯ ॥ ೩೯

ವಿಭೀಷಣನು ಪೂರ್ವವೃತ್ತವನ್ನು ನೆನೆದು ಘಟೋತ್ಕಚನನ್ನಾದರಿಸುವಿಕೆ.

ರಾವಣನ ಬಿಸುಟಂದು ರಾಘವ
ದೇವನನು ಮಱೆಯೊಗಲು ಬ್ರಹ್ಮನ
ಜೀವವುಳ್ಳನ್ನ ಬರ ಕೊಟ್ಟನು ತನಗೆ ಸಂಪದವ ।
ದೇವನಿವರನು ಕಾವ ಭರದಲಿ
ನಾವು ಬಱಲಿದೊಡಾವಪರಿಯಲಿ
ಹೇವೆ ತಪ್ಪುವುದೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೪೦

ಕ್ರತುವಿದಸುರಾರಾತಿ ಯಾಕ್ರತು
ಪತಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ದೂತನಾನಿದ
ಅತಿಶಯವ ನೀವ್ ಬಲ್ಲಿರೆನೆ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರ ।
ಹಿತರುವಿದಱಿಂದಧಿಕಪುಣ್ಯ
ಪ್ರತತಿಯುಂಟೇ ರಾಮಚಂದ್ರಾ
ಕೃತಿ ತದೀಯತ್ರೇತೆ ಯಾದ್ವಾಪರದಲಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೪೧

ತಾವು ಮರ್ತ್ಯರು ಪೂರ್ವಯುಗದವ
ರಾವು ತಮ್ಮಂತರವ ನೋಡದೆ
ದೇವರೆದೆದಲ್ಲಳದಲುಕ್ಕೆಯ ತಾವೆನೀಕ್ಷಿಸದೆ ।
ಆವುದುಚಿತಾನುಚಿತವೆಂಬುದ
ಭಾವಿಸದೆ ಗರ್ವಿತರು ನೋಡಿಂ
ನಾವೆ ಸದರವೊ ನಾವೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿತು ಭಟನಿಕರ ೪೨

ಆಗ ರಾಕ್ಷಸಭಟರು ಘಟೋತ್ಕಚನನ್ನು ಹಿಯ್ಯಾಳಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸುವಿಕೆ.

ನೊಸಲಿನಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳದೇವನು
ಬಸೆವು ಲಂಕಾದ್ವೀಪಸೀಮೆಗೆ
ಮಿಸುಗಲಮ್ಮನು ಬಂದು ಕಂಡವರಿಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣವ ।
ಬಿಸಜಸಂಭವನಾದಿದಿವಿಜ
ಪ್ರಸರ ಮಿಗೆ ನಡಗುತ್ತಲಿಪ್ಪದು
ನುಸಿಗಳಹ ಮಾನವರ ಪಾಡೇನೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿತು ॥ ೪೩

ಕಾಳಗದೊಳಿಂದೆಮಗೆ ದಿವಿಜೇಂ
ದ್ರಾಳಿಯಲಿ ಸಮಭಟರ ಕಾಣೆವು
ಮೇಳವೇ ಮಝಪೂತು ಮರ್ತ್ಯರ ಸಹಸವೆಮ್ಮೊಡನೆ ।
ತೋಳನಳವಿಗೆ ಮಲೆತ ಕುಱಿಗಳ
ಜಾಲದಂತಿಹುದೆಂದು ಮಂಗಕ
ರಾಳಮತಿಗಳು ನಗಲು ಬಿಚಿಕೆಂದನು [1] ಘಟೋತ್ಕಚನು ॥ ೪೪

ನಾಲಿಗೆಯು ನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ಛ
ಡಾಳಿಸಿದೊಡೇನಹುದು ಸಭೆಯಲಿ
ಕಾಳಗದೊಳಿದಿರಾರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಭಾರಣೆಗೆ ।
ಆಳುತನವಂತಿರಲಿ ವೈಷ್ಣವ
ಮೌಳಿ ನುಡಿಯಲಿ ಕೇಳ್ವೆನೆನೆ ಕ
ಟ್ಟಾಳುಗಳ ದೇವನು ವಿಭೀಷಣ ನಗುತಲಿಂತೆಂದ ॥ ೪೫

ಆ ಭಟರನ್ನು ವಿಭೀಷಣನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವಿಕೆ.

ಕಾಲವಾವುದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು
ಕೀಲುಮೇಲಾವುದು ಸಹಾಯದ
ಮೇಲು ಸೆಱಗೇನೆಂದು ಬಗೆಯದೆ ಬಯಲಗರ್ವದಲಿ ।

1 ಕಂಡನು ಕಲಿ, ಚ.

ಸೋಲುವುದು ಜಗವಿಹಪರದ ಗತಿ
ಕಾಳಹುದು ಖಳರಱಿಯರಿದನು
ಬ್ಬೇಱುವರು ಬಱಿದೆಂದು ಜಱಿದನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ॥ ೪೬

ಅದಱಿನೀದ್ವಾಪರದಲಾಹರಿ
ಯುದಯಿಸಿದನಾಕಾಲದಲಿ ಸಲ
ಹಿದನು ನಮ್ಮನು ಹಿಡಿದನಿವರನು ವರ್ತಮಾನದಲಿ ।
ಪದದ ದರ್ಪದಲಂಬುಜಾಕ್ಷನ
ಪದವ ಮಱೆದೊಡೆ ಪಾತಕದ ದು
ರ್ಗದಲಿ ಕೆಡಹನೆ ನಮ್ಮನೆಂದು ವಿಭೀಷಣನು ನುಡಿದ ॥ ೪೭

ದೇವನೊಲಿದವರುಗಳು ಮಿಗೆ ಸಂ
ಭಾವಿತರು ಲೋಕದಲಿ ಕಮಲಾ
ದೇವವಿರಹಿತವಾದ ದಿವಿಜರ ಮಾತದಂತಿರಲಿ ।
ದೇವಕೀನಂದನನ ಚರಣದ
ಸೇವೆಗಿಂತಿದು ಯೋಗ್ಯವಾದೊಡೆ
ನಾವು ಧನ್ಯರೆನುತ್ತ ನಗುತ ವಿಭೀಷಣನು ನುಡಿದ ॥ ೪೮

ನಾನಾವಿಧಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಡುವಿಕೆ.

ತರಿಸಿದನು ಭಂಡಾರದಲಿ ಪರಿ
ಪರಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನು ಕಂಠಾ
ಭರಣಕಂಕಣವಜ್ರಮಾಣಿಕಮರಕತಾವಳಿಯ ।
ಚರಣನೂಪುರಝುಳವಟಿಗೆಯುಂ
ಗುರಕಿರೀಟಾಂಗದಸುಕರ್ಣಾ
ಭರಣವೆನು ತೆಗಿಸಿದನು ಭೀಮಕುಮಾರ ನೋಡೆನುತ ॥ ೪೯

ನೀಲಮಣಿಕಾಂತಿಗಳ ಹೊಯ್ಲಲಿ
ಕಾಳರಜನಿಯೊಲಾಯ್ತು ಮುತ್ತಿನ
ಥಾಳ ಧವಳಿಸಲಾಯ್ತು ಚಂದ್ರಿಕೆ ತಮವ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿ ।

ಮೇಲೆ ಹೊಂಬಿಸಲಾಯ್ತು ಮಾಣಿಕ
ದೇಟಿಗೆಯ ಲಹರಿಯಲಿ ಮೆರರ
ತ್ನಾಳಿರುಚಿಯಲಿ ಚಂಡಿಯಾಯಿತು ದಿವಸವೆಂದಿನಲಿ ॥ ೫೦
ತೆಗಿಸಿದನು ಗಜದಂತಮಯಪೆಟ್ಟಿ
ಗೆಗಳನು ಕರ್ಪೂರದ ತವಲಾ
ಯಿಗಳ ಹವಳದ ಮಂಚವನು ಮಣಿಖಚಿತರಚನೆಗಳ ।
ಬಿಗಿದ ವಜ್ರಪ್ರಭೆಯ ಹೊನ್ನಾ
ಯುಗದ ಖಡ್ಗಕಠಾರಿಗಳ ಝಗ
ಝಗಿಪ ಹೊಂಗೆಲಸದಲಿ ಚಿತ್ರದ ಜೋಡುಸೀಸಕವ ॥ ೫೧
ಗುಳವ ರೆಂಚೆಯ ಹಕ್ಕರಿಕೆಹ
ಲ್ಲಳವ ಮಣಿಕಾಂಚನಮಯಂ
ಗಳ ಕೆಲಸಗತಿಗಳ ಹೇಮರೇಖೆಯ ರಜತಭಾಜನವ [1] ।
ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯ ಹೊಜೆಗಳುರುಹ
ತ್ತಳದ ಕಟ್ಟಿಗೆಬೇಂಟೆಗಳ ಹದ
ವಿಲು ತದೀಯಶರಂಗಳನು ತಂದಿಳುಹಿದರು ಚರರು ॥ ೫೨
ಬಲಮುರಿಯ ಶಂಖಗಳ ಗಂಧದ
ಬಲುಹೊರೆಯ ಕೃಷ್ಣಾಗರುಗಳೊ
ಟ್ಟಿಲ ಸುರಂಗದ ಪಟ್ಟೆ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ದಿಂಡುಗಳ ।
ಪುಲಿದೊಗಲ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನಂಗಳ
ಹೊಳೆವ ಹೊಂಗೊಪ್ಪರಿಗೆ ಚಿತ್ರಾ
ವಳಿಯ ಸತ್ತಿಗೆ ಹೇಮಘಟಸಂಕುಲವನೊಟ್ಟಿದರು ॥ ೫೩
ಕೀಲಿಸಿದನರಮನೆಯ ಹೇಮದ
ತಾಳಮರಕದಿನಾಲ್ಕನಧ್ವರ
ಶಾಲೆಯಿದಿರಲಿ ತೋರಣಸ್ತಂಭಂಗಳಹುವೆಂದು ।

---

1 ವಿವಿಧಚಿತ್ರಗಳ, ಚ.

ಪೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸಟಂಕದಚ್ಚಿನ
ಜಾಳಿಗೆಗಳನು ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ
ಮೇಲುಮುದ್ರೆಗಳಿಕ್ಕಿದುವು ತರಿಸಿದನು ಹೊಱೆಯುವರ ॥ ೫೪

ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿಭೀಷಣಭಟರೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುವಿಕೆ

ಕುಲಗಿರಿಯನೊಡೆಮೀಟ ತಮ್ಮಯ
ತಲೆಯೊಳಾನುವ ಕರ್ಕಶಾಂಗದ
ಕಲುದಲೆಯ ಹೇರೊಡಲ ಮಿಡುಕಿನ ಕಾಳರಕ್ಕಸರು ।
ಸೆಳೆದು ಹೊತ್ತರು ಹೊಱೆಯನವರಿ
ಟ್ಟಳಿಸಿ ಹೊಱವಂಟರು ವಿಭೀಷಣ
ಕಳುಹಿದನು ಪವಮಾನಸುತನಂದನನ ಸತ್ಕರಿಸಿ ॥ ೫೫

ಆಗ ಭಟರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹದೇವನ ಭಟರು ಹೆದರುವಿಕೆ.

ದನುಜನಬಿಯ ದಾಟ ಸಹದೇ
ವನ ಸಮೀಪಕೆ ಬಂದು ರಾವಣ
ನನುಜ ಮಾಡಿದ ಬಹಳಸತ್ಕಾರವನು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ।
ಅನಿಬರನು ಕಾಣಿಸಿದನಾಕಾಂ
ಚನಮಯದ ಹೊಱೆ ಯೆಂಟುಸಾವಿರ
ವನುಪಮಿತರಕ್ಕಸರ ಕಂಡಂಜಿದುದು ನೃಪಕಟಕ ॥ ೫೬

ಲಾಲಿಸಿದನಾಖಳರನೆತ್ತಿತು
ಪಾಳೆಯವು ನಡೆತಂದು ಪಯಣದ
ಮೇಲೆ ಪಯಣದಲೈದಿ ಬಂದನು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕೆ ।
ಮೇಲೊಗುವ ಸುಮ್ಮಾನ ಸಿರಿಯ ಭ
ಡಾಳದಲಿ ತಂದಖಿಳವಸ್ತುವ
ನಾಲಯದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿದನವನೀಪತಿಗೆ ಸಹದೇವ ॥ ೫೭

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ,

ಸೂಚನೆ

ನಕುಲ ಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯ ಭೂಪಾ
ಲಕರ ಗೆಲಿದನು ಸಕಲವಸ್ತು
ಪ್ರಕರದಿಂದಳಕಾಪುರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು ನೃಪನಗರ ॥

ಯವನನೇಪಾಳಾದಿದೇಶಗಳ ಅರಸರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯ ಭೂಮೀ
ಪಾಲಕರ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಡೆದನು ನಕುಲನೊಲವಿನಲಿ ।
ಧಾಟಿ ಹರಿದುದು ಮರುಯವನನೇ
ಪಾಳರೋಹಿತನೆಂದೆನಿಪ [1]ಭೂ
ಪಾಲಕರ ಮುಱಿದವರ ಸಪ್ತಾಂಗವ [2]ವಿಭಾಡಿಸಿದ ॥ ೧

ಹೇಮಕರ ಸೈರಿಭಕರೆಂಬ ಸ
ನಾಮರನು ಮುಱಿದನು ಕಳಿಂಗದ
ಭೂಮಿಪರ ಸದೆದನು ತ್ರಿಗರ್ತರ ಶಿಬಿಯ ಸಂತತಿಯ ।
ಹೇಮಮಾತ್ರವನುೞುಹದವದಿರ
ಭೂಮಿಗಳವರ್ಗಿತ್ತು ವಸ್ತು
ಸ್ತೋಮವನು ನೆರಹಿದನು ನಡೆದನು ಮುಂದೆ ಪಶ್ಚಿಮಕೆ ॥ ೨

ಮುಱಿದನಗ್ಗದ ದಂಡಧಾರನ[3]
ನೆಱಗಿದನು ಬರ್ಬರ ತುರುಷ್ಕರ

1 ರಲಿ ರೋಹಿತಕನೆಂಬ ನೃ, ಕ. ಖ. 2 ಪಾಲಕನ ಮುಱಿದವನ, ಸಾ. ಕ. ಖ.
3 ಚೇಕಿ ತಾನರ, ಚ.

ನೊಱಗಿಸಿದನಾಹವದೊಳಗೆ ಭೀಕರದ [1] ಬಾಹ್ಲಿಕರ |
ಸೆಱೆಯ ಹಿಡಿದನು ಪಾರ್ವತೇಯರ
ನುಱುಕುಗೊಳಿಸಿದಜೇನರಂಬ
ಷ್ಠರನು ಸಿಂಧುಸರಸ್ವತೀತೀರದ ಮಹೀಶ್ವರರ ‖ ೩

ರಣದ ಸಂಕೇತಕದೊಳುತ್ಸವ
ರಣಸಮರ್ಥರ ಹಿಂಡಿದನು ಚಾ
ರಣರ ಪುರಸಾಹಣರ ಪುಷ್ಕರವನನಿವಾಸಿಗಳ |
ಹಣಿದನಲ್ಲಿಂದತ್ತಲಾಪಡು
ವಣದಿಗಂತದಲದಟಗರ ಪ
ಟ್ಟಣದ ವರಕಾಂಚನವ ಸೆಳೆದನು ಭೂಮಿಪರ ಗೆಲಿದು ‖ ೪

ಖ್ಯಾತಿಕರವಣ್ಣ ಕಟಕರ ಕೃತ
ಯಾತಿಕರ ಯೌಧೇಯಸಂವೀ
ರಾತಿಶಯಪಡಿಹಾರರಮಳದ್ವಾರಪಾಲಕರ |
ಘಾತಿಸಿದನವರುಗಳ ವಿತ್ತ
ವ್ರಾತವನು ಹೇಱಿಸಿದನೆಡಬಲ
ದಾತಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿ ತೆಗೆದನು ಸಾರವಸ್ತುಗಳ ‖ ೫

ನಕುಲನಿಗೆ ಶಲ್ಯನಿಂದ ಆದಮರ್ಯಾದೆ.

ಮಾವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೊಡಾಮ
ದ್ರಾವನೀಪತಿ ಶಲ್ಯ ಮಿಗೆ ಸಂ
ಭಾವಿಸಿದನೊಲಿದಿತ್ತನೀತಂಗಖಿಳವಸ್ತುಗಳ |
ತೀವಿದರು ಭಂಡಿಯಲಿ ಮುಂದಣ
ಚಾವಟಿಯ ಚಪಳರಿಗೆ ಹರಿಯೆ ನೃ
ಪಾವಳಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೆತ್ತುದು ಬಂದು ತಮತಮಗೆ [2] ‖ ೬

1 ಗಾಭೀರಕರ, ಚ. 2 ತೆತ್ತರು ಕಂಡು ವಸ್ತುಗಳ, ಚ.

ಮ್ಲೇಚ್ಛರಾಜರನ್ನು ಗೆದ್ದುದು.

ತಳತು ಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಪಡುವಣ
ಜಲಸಿಧಿಯ ಕೈವಳಗಳಲಿ ಕೇ
ವಳಸಿದರು ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿ ಕೊಂಡರು ಸುವಸ್ತುಗಳ ।
ಕಳವೞಿದು ಹಿಮಗಿರಿಯ ಮೂಲೆಯ
ನಿಲುಕಿ ಸಕಲಮ್ಲೇಚ್ಛಭೂಪಾ
ವಳಿಯ ಭಂಗಿಸಿ ಹೇಱಿಸಿದನೊಂಟೆಗಳಲಾಧನವ ॥ ೭

ಹೇಱಿದುವು ಬಹುಧನವನೊಂಟೆಗ
ಳಾಱುಸಾವಿರ ಮಿಕ್ಕವಸ್ತುವ
ಹೇಱಿದುವು ಎತ್ತುಗಳ ಹೂಡಿದಭಂಡಿಸಾವಿರವು ।
ಆಱುಲಕ್ಷತುರಂಗವರರಥ
ಮೂಱುಕೋಟಿಯ ರಚನೆ ಗಣನೆಯ
ಮೀಱಿದುವು ಮೃಗಪಕ್ಷಿಕೋಣನ ಕುಱಿಯ ಹಿಂಡುಗಳು ॥ ೮

ಮರಳತಾತನ ಸೇನೆ ಬಂದುದು
ಪುರಿಗೆ ಕಂಡನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಚರಣಕೆಱಗಿದನಖಿಳವಸ್ತುವ ಬೇಱೆ ತೋಱಿಸಿದ ।
ಅರಸನುತ್ಸವವನು ವೃಕೋದರ
ನರನಕುಲಸಹದೇವನಂತಃ
ಪುರದ ಹರುಷದ ಶಿರಿಯನದನೇವಣ್ಣಿಸುವೆನೆಂದ ॥ ೯

ಧರ್ಮರಾಯನ ರಾಜ್ಯಭಾರ

ಕಳವು ಹುಸಿ ಹಾದರ ವಿರೋಧ
ಸ್ಖಲಿತವಾಱಿಡಿ ಬಂದಿ ದಟಿದುಟಿ
ಬೆಳುಗವತೆ ಪರಿಭವಣೆ ಡಾವರ ಠಕ್ಕು ಡೊಳ್ಳಾಸ ।
ಹಟವು ವಂಚನೆ ಜಾತಿಸಂಕರ
ಕೊಲೆ ವಿರೋಧನ ವಿಕೃತಿ ಮಾಯಾ
ವಳಿಗಳಡಗಿದುವಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೧೦

ನೃಗನ ಭರತನ ದುಂದುಮಾರನ
ಸಗರನಾಪುರುವಿನ ಪುರೂರನ
ಮಗನ ನಹುಷನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯರ್ಜುನ ನಳನ ದಶರಥನ ।
ಹಗಲಿರುಳುವಲ್ಲಭರ ವಂಶದ
ವಿಗಡರೊಳು ಯಮಸೂನು [1] ಸರಿಯೋ
ಮಿಗಿಲೊ ಬಲ್ಲವರಾರೆನಲು ಸಲಹಿದನು ಭೂತಳವ ॥ ೧೧

ದ್ವಾಪರದ ಮಱುಜವನಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ದ್ವಾಪರವೊ ಕೃತಯುಗವೊ ಧರ್ಮದ
ರೂಪು ನಾನಾಮುಖದಲವತರಿಸಿತೊ ದಿಗಂತದಲಿ ।
ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧ
ರ್ಮೋಪಚಯವೆರಡಂಘ್ರಿ ಮುಱಿದು ವಿ
ರೂಪವಾದುದುದಧರ್ಮವೀಧರ್ಮಜನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೧೨

ಬಡಗಲುತ್ತರಕುರುಗಳತ್ತಲು
ಪಡುವಲುದಧಿ ವಿಭೀಷಣನ ಪುರ
ಗಡಿ ಕೃತಾಂತನ ದೆಸೆಗೆ ಮೂಡಲು ದಿನಪನುದಯಾದ್ರಿ ।
ಪೊಡವಿಯವಱೊಳು ಯಮಜನಾಜ್ಞೆಗೆ
ನಡುಗುವುದು ರಾಯಂಗೆ ತೆತ್ತುದು
ಗಡ ಸುವಸ್ತುವನೇನಸಾಧ್ಯವು ಕೃಷ್ಣನೊಲಿದರಿಗೆ ॥ ೧೩

ಖಳನ ಸವೆದರು ಮೂಱುಯೋಜನ
ವಳಯದಲಿ ಪಡಿಯಗಳು ಕೋಟಾ
ವಳಯ ಸುಯಘ್ಧನದಲಿ ಹೊಯ್ದರು ರತ್ನಕಾಂಚನವ ।
ಕೆಲದೊಳೈಗಾವುದದಲಿಕ್ಕಿದ
ತಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲಖಿಳವಸ್ತ್ರ
ವಳಿಯನೊಟ್ಟಿದರದಱ ಕೆಲದಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪

1 ರಲ್ಲಿಯ ಸೂಱು, ಚ.

ಹತ್ತು ಯೋಜನವಳಯದಲಿ ಮಿಗೆ
ಸುತ್ತು ವೇಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಹಯ
ಮತ್ತು ಗಜರಥಗೋಮಹಿಷವರಸೈರಿಭದ ಚಯಕೆ।
ಉತ್ತಮಾಂಗನೆಯರಿಗೆ ಭವನಗ
ಳತ್ತ ಬೇಱಿರವಾಯ್ತು ನೃಪಯಾ
ಗೋತ್ತಮಕೆ ಪರುಠವಿಸಿದರು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫

ಬಳಿದ ಸೊದೆಗಳ ಭಾವಿನೂಱಱ
ವಳಯ ತುಂಬಿತು ತೈಲಘೃತಮಧು
ಗಳಲಿವರ ಗುಡಶರ್ಕರಾದಿಯ ಕಣಜಕೋಟಿಗಳು।
ಕಳವೆಯಕ್ಕಿಯ ಕಡಲೆ ಗೋಧಿಯ
ತಿಲದ ರಾಸಿಯದೇಸು ಯೋಜನ
ದಳತೆಯೆಂದಾರಱಿವರೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ॥ ೧೬

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸೆಂದು ವ್ಯಾಸರ ಉಪದೇಶ.

ನೆರೆದುದರ್ಥವನಂತವವನೀ
ಶ್ವರರು ವಶವಾದರು ಚತುಸ್ಸಾ
ಗರದ ಮಧ್ಯದಲಾಣೆ ಸಂದುದು ಧರ್ಮನಂದನನ।
ಕರೆಸಿ ಬೇಹವರನು ಮಹೀಶಾ
ಧ್ವರಕೆ ಸಮಯವಿದೆಂದು ಪಾರಾ
ಶರಿಯಧೌಮ್ಯರು ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯೊಳೆಂದರರಸಂಗೆ ॥ ೧೭

ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕರೆಯುವಿಕೆ.

ಹೋಗು ಫಲುಗುಣ ಕಂಸಮಥನನ
ಬೇಗ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಾ ನೃಪ
ಯಾಗವಾತನ ಕೊಱೆ ಮದೀಯಜಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳು।
ಆಗು ಹೋಗಾತನದು ತಟ್ಟೆಯ
ವಾಗದೀಕ್ಷಣವೆನಲು ಮನದನು
ರಾಗದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಬಂದನು ಕಂಡನಚ್ಯುತನ ॥ ೧೮

ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ದಿಗ್ವಿಜಯುಸಂ
ಪನ್ನವಸ್ತುವಿಧಾನವನು ಮೇ
ಲಿನ್ನು ದೇವರು ಬಲ್ಲಿರುತ್ತರಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯು ।
ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಲಿ ರಾಜಮುಖನಿ
ಷ್ಪನ್ನವಾದೊಡೆ ಬೊಪ್ಪನಿಂದ್ರನ
ಮನ್ನಣೆಯು ವೈಸೋಂಕಿನೊಳಗಸುಲಭವ [1] ಹುದೆಂದ ॥ ೧೯

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬರುವಿಕೆ.

ಕರೆಸಿ ಯಾದವನಾಯಕರ ಸಂ
ವರಣವನು ನಿಜಪುರದ ಕಾಹಿಂ
ಗಿರಿಸಿ ವಸು [2] ದೇವಂಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಸಕಲರಕ್ಷಣವ ।
ತರಿಸಿ ಭಂಡಾರದಲಿ ವಿವಿಧಾ
ಭರಣರತ್ನಾವಳಿಯ ಹೇಱಿಸಿ
ಹರಿ ಧನಂಜಯನೊಡನೆ ಬಂದನು ಬಂಧುಜನಸಹಿತ ॥ ೨೦

ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂಭಾಷಣೆ.

ಇದಿರುವಂದನು ಧರ್ಮಸುತ, ಹರಿ
ಪದಪಯೋಜದಲೆಱಗಿದನು ನಿನ
ಗಿದು ವಿನೋದವಲೇ ವಿಮುಕ್ತಗೆ ಭಕ್ತಸಂತರಣ ।
ಕುದಿದು ಮಱುಗಿದುವೆಱಸಿ ನಿನ್ನಯ
ಪದವ ಕಾಣದೆ ಶ್ರುತಿಗಳಮ್ನಾಯ
ಸದನವಖಿಳಾಮ್ನಾಯನಿಕರವನೇಡಿಸುವುದೆಂದ ॥ ೨೧

ನಗುತ ಸಾಕೇಪೆನುತ ರಾಯನ
ನೆಗಹಿ ತಳ್ಕಿಸಿ ಕೈಯ್ಯ ತಳುಕಿನೊ
ಳಗಧರನು ನೃಪಸಭೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ।

---

[1] ಸುಭಗನ, ಚ. [2] ಬಲ ಚ.

ಮುಗಿದ ಕರದಲಿ ವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯಾ
ದಿಗಳು ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿದರಖಿಳಮಂ
ತ್ರಿಗಳು ಸಚಿವರು ನೆರೆದರಾಳೋಚನೆಯ ಭವನದಲಿ ॥ ೨೨

ಕಳುಹಿದರು ನಾನಾನೃಪರ ಮಂ
ಡಲಕೆ ದೂತರ ನಿಖಿಲಋಷಿಸಂ
ಕುಳಕೆ ಶಿಷ್ಟರ ಪರುಠವಿಸಿದರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ।
ಕಳುಹಿದರು ನಕುಲನನು ಬಳಿಕಿ
ತ್ತಲು ನೃಪಾಧ್ವರಶಾಲೆಗಲ್ಲಿಯ
ನೆಲನ ಶೋಧಿಸಿ ಕರೆಸಿದರು ಬಹುವಿಧದ ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ॥ ೨೩

ಯಾಗಶಾಲಾನಿರ್ಮಾಣ.

ಮಯನ ಮತದಲಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ
ನಯವಿವೇಕದಲಮಳಮಖಶಾ
ಲೆಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಸುಲಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರ[1]ಸೂತ್ರದಲಿ ।
ನಿಯತಪತ್ನೀಶಾಲೆ ಜನವೇ
ದಿಯವರಾಂತರ್ವೇದಿ ಮುಖವೇ
ದಿಯ ಬಹಿರ್ವೇದಿಗಳನಳವಡಿಸಿದರು ವಹಿಲದಲಿ ॥ ೨೪

ಬಿಗಿದ ಬಿಂಗಾರಿಗಳ ಮೇಲ್ಕ
ಟ್ಟುಗಳ ಮಣಿಮಯಸೂಸಕದ ಲೋ
ವೆಗಳ ಮಖಮಂಟಪದ ಚೌರಿಯ ನವಫಲಾವಳಿಯ ।
ಹೊಗರ ನೀಲದ ಪರಿಯ ನೆಲಗ
ಟ್ಟುಗಳ ಚಪ್ಪರದೆಡೆಯ ಯೆಡೆ ಚೌ
ಕಿಗೆಯ ಚತುರಂಗದ ವಿಚಿತ್ರದ ರಚನೆ ಚಲುವಾಯ್ತು ॥ ೨೫

ಪುರದ ಹೊಱವಳಯದಲಿ ಯಮುನಾ
ವರನದಿಯ ತೀರದಲಿ ಧರಣೀ
ಶ್ವರರಿಗರಮನೆ ಮಾಡಿದುವು ನವರತುನಮಯವಾಗಿ ।

---

1 ವಾಸ್ತು, ಕ.

ಸುರಪುರದ ಮೊರಾಂಕ ಭುಜಗೇ
ಶ್ವರನ ಭೋಗಾವತಿಯು ಶಿಲ್ಪದ
ಗುರುವೆನಿಸಿತೀನಗರ ನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ॥ ೨೯

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ಸುರರ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಧರಣೀ
ಶ್ವರನ ಚಿಂತೆಗಳಡಗೆ ಯಮಸುತ
ಪುರಕೆ ಪುರುಷಾಮೃಗಸಹಿತ ನಡೆತಂದನಾಭೀಮ ।

ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಿಂತೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಮಾಡುವ ರಾಜಸೂಯಕೆ
ಲೀಲೆಯಲಿ ಬುಧಜನವ ನಾವ್ ಸಂತವಿಪ ತೆಱನೆಂತು ।
ಜಾಲವನು ಕರೆದುದಕೆ ತಕ್ಕುದು
ಪೇೞಲೀಸಲು ಭೋಜನೋತ್ತರ
ಮೇಲಣಱಿಯರದೇನು ಹದನೆಂದರಸ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೧

ತಿಳಿಯಲಱಿಯದೆ ಬೞಿಕಲವೆನಿಪ
ತಿಲಕ ಧೌಮ್ಯನ ಕರೆಸಿ ಬೆಸಗೊಳೆ
ಬೞಿಯಲಾಯಮನಂದನಂಗಿಂತೆಂದನೊಲವಿನಲಿ ।

ಧೌಮ್ಯರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿ ಬರುವಿಕೆ.

ತಿಳಿಯದೆಮಗಿದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ
ಬೞಿಗೆ ಪೋಗೆಂದಧಿಕಬುದ್ಧಿಯ
ಕಲಿವುದೆನಲವನೀಶನಾಮುನಿ ಯೆನುತ ಹೊಱವಂಟ ॥ ೨

ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ ಬರುತಿರಲು ಕರು
ಣಾಳು ಪರಿತೋಷದಲಿ ಕಂಡು ನಿ
ಜಾಲಯಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನತಿಪರುಷದಲಿ ಧರ್ಮಜನ ।
ಲೀಲೆಯಲಿ ವಿವಿಧೋಪಚಾರದಿ
ಲಾಲಿಸಿದನಾಬಳಿಕಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲ ನುಡಿದಪನವನಿಪಾಲಕನುಚಿತವಚನದಲಿ ॥ ೩

ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಏನು ಬಂದಿರಿ ಕಾರಿಯದ ಹದ
ನೇನು ನಿಮ್ಮಯ ರಾಜಸೂಯವಿ
ಧಾನ [1] ವಾವುದು ಹೇಳಿರೆನುತಸುರಾರಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ।
ಮೌನವೇಕೆಲೆ ಧೌಮ್ಯಮುನಿ ಯಮ
ಸೂನುವಿನ ಮೊಗ ನೋಡೆ ನಸುನಗು
ತಾ ನರಾಧಿಪನಾಗಲಸುರಾರಾತಿಗಿಂತೆಂದ ॥ ೪

ದೇವ ಚಿತ್ತವಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೃ
ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಸಕಲವು
ಹಾವಿಭವದಲಿ ನಡೆಯಬಹುದೊಂದುಳಿಯೆ ಬಳಿಕದನು ।
ನೀವು ಮಿಗೆ ಪೂರೈಸಿದೊಡೆ ಮೇ
ಲಾವಪರಿಯಲಿ ಕೊರತೆ ಯಿಲ್ಲೆಂ
ದಾವಿಮಲಮತಿ ನುಡಿದ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫

ರಾಜಸೂಯದಲ್ಲಿ ಎಂಜಲಿನ ಶುದ್ಧಿಗೆ ಪುರುಷಾಮೃಗವನ್ನು ತರಿಸೆಂದು
ಕೃಷ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆ.

ಹೇಳಿ ನೀವಿದಕಂಜಲೇಕೆ ನೃ
ಪಾಲ ಯೆನೆ ಕೈಮುಗಿದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಗುತೆಂಜಲಿನ ಶುದ್ಧತೆಗೆ ।

[1] ಕನೂನ, ಡ.

ಹೇಳಿದಕೆ ಬುದ್ಧಿಯೆನೆ ತದ್ವನ
ಮಾಲಿ ಪುರುಷಾಮೃಗವನಿಲ್ಲಿಗೆ
ನಾಳೆ ಭೀಮನ ಕಳುಹಿ ತರಿಸೆನೆಲರಸನಿಂತೆಂದ ॥ ೬

ಜಗದುದರ ಚಿತ್ತವಿಸು ಪುರುಷಾ
ಮೃಗವದೆಲ್ಲಿಹುದೆನೆ ಕೃತಾಂತನ
ಮಗನೆ ಕೇಳುತ್ತರದ ಹೇಮಾಚಲದ ದಕ್ಷಿಣದ ।
ದಿಗುತಟದ ಮಾನಸಸರೋವರ
ನಿಗಮವೇದಿಕವದಱ ತೀರದ
ಲಘಹರನನರ್ಚಿಸುತಲಿಹುದೆನಲರಸ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥ ೭

ಅದನ್ನು ಕರೆತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೀಮನನ್ನು ಕರೆಸುವಿಕೆ.

ಬಂದನರಮನೆಗವನಿಪತಿ ಹರಿ
ನಂದನನ ಕರೆ ಯೆನಲು ದೂತರು
ಬಂದು ಬಾಗಿಲಗಾಹಿಗಳಿಗಱುಹಿದರು ನಿಮಿಷದಲಿ ।
* ಬಂದನಣ್ಣನ ಚರಣಕಮಲ
ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಬೆಸಸುವು
ದೆಂದು ಕೈಮುಗಿದಾತ ನಿಂದಿರಲೆಂದನಾನೃಪತಿ * ॥ ೮

ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಭೀಮಸೇನನ ಪ್ರಯಾಣ.

ಭೀಮ ಬಾರೈ ಹೋಗು ಕರೆದಾ
ವ್ಯೋಮಕೇಶನನಗಣಿತಾಮಳ
ನಾಮನನಗಜಾವರನ ನಿರ್ಮಳನಪ್ರಮೇಯನನು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಾದರಿಪ ವರನಿ
ಸ್ಸೀಮಪುರುಷಾಮೃಗವ ತಾ ಯೆನೆ
ಭೀಮ ಭೂಪತಿಗೆಱಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಡಱಿದನು ರಥವ ॥ ೯

---

* ನಿಂದು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ಸೂಚಿಸ
ಲಂದು ನಗುತುತ್ಸಾಹದೊಡನೈ
ತಂದು ಯಮನಂದನನ ಪಾದಕ್ಕೆಱಗಿ ನಿಂದಿರ್ದ, * ಡ. ॥

ಪದದ ಬಲುಘಟ್ಟಣೆಗೆ ಭೂತಳ
ವೆದುರಿ ಹಸ್ತಾಂಗುಲಿಯು ತಾಕಿದೊ
ಡದುರಿ ಬಿದ್ದುವೊ ಭುಜಗರಾಜಿಗಳಂಘ್ರಿಮೇಲಾಗಿ ।
ಗದೆಯು ತಿರುಹುತ ಸಿಂಹನಾದದೊ
ಳೊದಱೆ ಮೃಗನಿವಹಂಗಳದೆಗಳು
ಅದುರೆ ಭರದಿಂ ಭೀಮ ಬಂದನು ವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೧೦

ಬಂದನೀಪರಿ ಹಲವುಯೋಜನ
ದಿಂದ ಹೇರಡವಿಯಲಿ ಬರುತಿರ
ಲಂದು ಕಂಡನು ನಿರ್ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಜಿತೇಂದ್ರಿಯನ ।
ಅಂದು ಕಮಲಾಂಬಕನ ಚರಣ
ದ್ವಂದ್ವಸರಸಿರುಹಭ್ರಮರ ಹರಿ
ವೃಂದವಂದ್ಯಕಪೀಂದ್ರ ಕೇಳಿದನೀಮಹಾಧ್ವನಿಯ ॥ ೧೧

ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಂಭಾಷಣ.

ಏನಿದದ್ಭುತ ರಭಸವಿದು ಪವ
ಮಾನಜನ ನಿಷ್ಠುರದ ಸಿಂಹ
ಧ್ವಾನವಹುದೆನುತಂಜನಾಸುತ ಕೇಳಿ ಕಣ್ದೆಱೆದು ।
ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಂದು ಪವನನ
ಸೂನು ಕಂಡಡಿಗೆಱಗಲಂದಾ
ವಾನರನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿದನು ವಿನಯದಲಿ ॥ ೧೨

ಕ್ಷೇಮವೇ ಕಲಿಭೀಮ ನಿಮ್ಮಯ
ಭೂಮಿಪತಿಯಮಳರಿಗೆ ಮಿಗೆ ಸು
ತ್ರಾಮಸುತ ದ್ರೌಪದಿಸುಭದ್ರಾದೇವಿಮೊದಲಾದ ।
ಕಾಮಿನೀಜನವಿದುರಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಾದಿಮಹಿಪತಿಯರಸಿ ಕುಂತಿ ಸ
ನಾಮರನಿಬರು ಕುಶಲರೇ ಹೇಳೆಂದನಾಹನುಮ ॥ ೧೩

ಕುಶಲರನಿಬರು ಜೀಯ ದಾನವ
ಪಶುವಿದಾರಣನನುಪಮಾಜ್ಞೆ ಯ[1]
ಲೆಸೆವ ಯಜ್ಞದ ಪರಮವಿಭವದ ಲಲಿತಮಂಟಪಕೆ[2] ।
ಪಶುಪತಿಯ ನಾಮಾಮೃತವ ಸೇ
ವಿಸುವ ಪುರುಷಾಮೃಗವ ತರಲೆಂ
ದೊಸೆದು ಬಂದೆನು ತಂದೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೧೪

ಅಹುದು ಬಟ್ಟಿಕೇನಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಗೆ
ಬಹೊಡಿದುವೆ ಕಾರಣವೆ ಯೆನೆ ಸಂ
ಗ್ರಹಿಸಿತೆನ್ನಯ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದದನೆ ಪಡಿವಿಡಿದು ।
ಮಹಿತ ನಿನ್ನಯ ಚರಣದರ್ಶನ
ವಹುದಿದೆನ್ನಯ ಸುಕೃತಫಲದಿಂ
ದುದಿಸಿದರೆ ಘನವೇನು ತನಗೆನಲೆಂದನಾಹನುಮ ॥ ೧೫

ಆಮೃಗದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ತರುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಬಗೆಯಲರಿಯದು ನಿನಗೆ ಪುರುಷಾ
ಮೃಗ ಮನೋವೇಗದಲಿ ನಡೆವುದು
ನಗೆಗೆಡೆಯ ಮಾಡಿದೆ ಯೆಲಾ ಕಲಿಭೀಮ ನೀನಿಂದು ।
ಜಗದೊಳದಱೊಡನೈದಿ ಬರುವಾ
ವಿಗಡರಾರುಂಟೆನಲು ಕೈಗಳ
ಮುಗಿದು ನಿಂದನು ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿರಲಾವುದರಿದೆಂದ ॥ ೧೬

ಆದೊಡಂಜದಿರಿನ್ನು ಭಾಷೆಯ
ಕಾದು ತೋಱುವೆನೆನ್ನ ಬಾಲದ
ಕೂದಲೊಳಗೇಪೆಂಟುರೋಮವ ಕಿತ್ತುನೀಡೆನಲು ।
ಕೈದುಡುಕಿ ತನಗುಳ್ಳ ಸತ್ವದೊ
ಳೈದೆ ಸೆಳದೊಡೆ ಮಿಡುಕದಿರಲು ವೃ
ಕೋದರನು ತಿರುಗಿದನು ಸಂಮುಖಕಾಕಪೀಶ್ವರನ ॥ ೧೭

[1] ಸಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ, ಡ. [2] ವಸುಮತೀಶನ ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರದ ವೈಭವಕೆ, ಡ.

ನಗುತಲಾವಾಯುವಿನ ಪುತ್ರನ
ಮೊಗವ ನೋಡುತ ವಜ್ರರೋಮವ
ನೊಗೆದು ಕಿತ್ತನು ಕರೆದು ಕೊಟ್ಟನು ಪವನನಂದನಗೆ ।
ಅಗಜೆಯರಸನ ಭಕ್ತನನು ಕರೆ
ವಿಗಡ ನುಡಿಯನು ಬೇಗ ಬಹನ್ನೈ
ಮಗನೆ ನಿನ್ನೊಡನೆಂದರಂಜದಿರೆಂದುರೋಮವನು ॥ ೧೮

ಅವನಿಯೊಳಗೀಡಾಡಿದಾಕ್ಷಣ
ಶಿವಭವನಪುಷ್ಪಾಪಚಯಸಂ
ಭವಿಸುವುದು ಕಂಡಾತನರ್ಚಿಸಲೊಂದು ರೋಮವನು ।
ಪವನವೇಗದೊಳೈದುವುದು ಮಗು
ಳವನು ಬರೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೋಮವ
ನವನಿಯಲಿ ಬಿಸುಡುವುದು ಕ್ರಮ ನಿನಗೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ೧೯

ಧರಣಿಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ಕಪಿಕುಲ
ವರನ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡರಿವಿದಾರಣ ನಡೆದು ಗಿರಿಗುಹೆಗಳಲಿ ಮೃಗಪತಿಯ ।
ಅಱಸುತೈತರಲಮಳಕಾಂಚನ
ಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲಿ ಬರ
ಬರಲು ತೀಡಿತ್ತಮಳಸೌಗಂಧದಲಿ ಪವಮಾನ ॥ ೨೦

ಪುರುಷಾಮೃಗದರ್ಶನ.

ಹಿತವನ್ನೈಯ್ಯನೆನುತ್ತ ಪವನನ
ಸುತನು ಗಂಧದ ವಾಸನೆಗೆ ಹಿ
ಗ್ಗುತ ಹುತಾಶನಸಖನ ಬೞಿವಿಡಿದೈದಿ ಬರಲಮೃತ ।
ಮಥನದಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಮಹಾ
ಸತಿಯುಳನ್ನೆಡಿಸುವಳೆಂಬಳ [1]
ನತಿಶಯದಿ ಮೆಱೆದಿಹ ಮೃಗೇಂದ್ರನ ಕಂಡನಾಭೀಮ [2] ॥ ೨೧

---

1 ರೂಪಿಂವತಿಶಯದಲಾ, ಖ. 2 ಮೆಱೆವಮಳಸರಸಿಯ ಕಂಡನಾಭೀಮ, ಖ.

ಆಸರೋವರದೊತ್ತಿನಲಿ ವಿ
ನ್ಯಾಸದಖಿಳಾಂಗದಲಿ ಭೂತಿಯ
ಪೂಸಿ ಶಿಖೆಮೊದಲಾದರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ನಯಪದದ ।
ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಹೃದಯಾಂಬುಜದಲಿ
ದಾಸಸದಾಶಿವ ಕಣೆಯ ಚಿಂತೆಯ
ಲೋಸರಿಸಿ ಮೆಱೆದಿಹ ಮೃಗೇಂದ್ರನ ಕಂಡನಾಭೀಮ ॥ ೭೭

ಆಸಮಯದಲ್ಲರಸ ಕೇಳ್ ನರ
ವಾಸನೆಯದೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ ಹೃ
ದ್ಭಾಸಮಾನಸರೋಜಮಧ್ಯದಿ ಮೆಱೆವ ಪರಶಿವನ ।
ವಾಸನೆಯ ಬಿಸುಟನ್ಯಚಿಂತೆಯ
ಲಾಸುಷುಪ್ತಿಯ ತಿಳಿದು ಕಣ್ಣ ವಿ
ಲಾಸದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಗವನೆದ್ದು ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ॥ ೭೩

ಇದುವೆ ಸಮಯ ಮಹಾನುಭಾವನ
ಪದಯುಗವ ಕಾಣುವೊಡೆನುತ ನಿಜ
ಗದೆಯನೆಡೆಗೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಮೃಗನ ।
ವದನವಿಕಸಿತವರಸರೋರುಹ
ವೊದಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಳು ಹರುಷಪುಳಕದ
ಹೊದಱಿನಲಿ ಹೊಱೆಯೋಱೆ ನಡೆತರುತಿರ್ದನಾಭೀಮ ॥ ೭೪

ಭೀಮ ಪುರುಷಾಮೃಗರ **ಸಂಭಾಷಣೆ.**

ಬಂದನೀಶ್ವರಭಕ್ತನಡಿಗಳಿ
ಗಂದು ಮಕುಟವ ಚಾಚಿ ಪೇಳ್ದೈ
ಕಂದ ನೀ ಹೇಷಾರ ಮಗನಭಿಧಾನವೇನು ಹದ ।

ಹದುಳಪುಳಕದೊಳದುರಿ ಕೊದಱಿದ
ಪದದಿ ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದು ಸದಮಳ
ಹೃದಯನನು ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ಬೇಗದಲೆಂದನಾಭೀಮ ।

ಬಂದ ಕಾರ್ಯವದೇನು ಹೇಪೆನ
ಲಿಂದುವಂಶದಲುದಿಸಿದರು ಯಮ
ನಂದನಾದಿಗಳವರೊಳನಿಲಜ ಭೀಮ ತಾನೆಂದ ॥ ೬೫

ಆವಮಹೀಪತಿ ರಾಜಸೂಯದ
ನೇಮವನು ಕೈಕೊಂಡು ಪರಮ
ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಿಮ್ಮವನು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಹುದೆಂದು ।
ನೇಮಿಸದೊಡಾಂ ಬಂದೆ ನೀ ನಿ
ಸ್ಸೀಮ ಕೃಪೆ ಮಾಡೆನಲು ನಸುನಗು
ತಾ ಮೃಗಾಧಿಪ ನುಡಿದನಾಪವಮಾನತನಯಂಗೆ ॥ ೬೬

ಆಮೃಗವು ತೊಂದರೆಮಾಡಲು ಹನುಮಂತನು ಕೊಟ್ಟದ್ದ
ರೋಮವನ್ನು ಹಾಕುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಪವನಜ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬಹೆ
ನೇಟು ನಡೆ ಹಿಂದುಟಿದೊಡಾಕ್ಷಣ
ಕಾಲ ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸುವೆನು ಕೇಳೆನ್ನ ಭಾಷಿತವ ।
ಪಾಲಿಸೆನು ತಾನೆಂದು ನರಮೃಗ
ಕಾಲವಿಡಿಯಲ್ಕೈದಿ ಬರುತಿರೆ
ಬಾಲದಲಿ ಕಿತ್ತಿದ್ದ ರೋಮವನೊಂದ ಹಾಯ್ಕಿದನು ॥ ೬೭

ಆರೋಮವು ಈಶ್ವರಮೂರ್ತಿಯಾದದ್ದು.

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಾಕಪೀಂದ್ರನ [1]
ಹವಣ ನಿಂತಿಂತೆಂದು ವರ್ಣಿಸ
ಲೆವಗೆ ತೀರದು ರೋಮವೀಶ್ವರಮೂರ್ತಿ ತಾನಾಗಿ ।
ಭುವನದಲಿ ಸ್ವಾಯಂಭು ತಾನು
ದ್ಭವಿಸೆ ಪುರುಷಾಮೃಗವು ಕಂಡಾ
ಭವನನರ್ಚಿಸುತಿರಲು ಗಮಿಸಿದನೊಂದು ಯೋಜನವ ॥ ೬೮

---

[1] ಮೃಗೇಂದ್ರನ, ಡ.

ಆಗ ಆಮೃಗವು ಈಶ್ವರಗನ್ನು ಪುಜಿಸುವಿಕೆ.

ಇತ್ತ ಕೇಳೀಶ್ವರನನರ್ಚಿಸಿ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮೀರಜನ ಅಱಿ
ಸುತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿ ಭರದಿ ಹೋದೊಡಿದಾತನಿರ್ದೆಡೆಗೆ ।
ಚಿತ್ತವನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡೊಡಾಗಲೆ
ಹತ್ತಿ ಬರೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೋಮವ
ನೆತ್ತಿ ಬಿಸುಡಲು ಶಂಭು ನೆಲಸಿದನಾತನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೨೯

ಕಂಡು ಪುರುಷಾಮೃಗಶರೀರವ
ದಿಂಡುಗೆಡಹಿತು ಜಯ ತ್ರಿಪುರಹರ
ರುಂಡಮಾಲಾಧರನೆ ಜಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮುನಿವಂದ್ಯ ।
ಖಂಡಶಶಿಮೌಳಿ ಪ್ರಭಾಕರ
ರುಂಡತೇಜೋಭಾನುತಿಮಿರದ
ಗಂಡ ಜಯ ಜಯ ಜಯತು ಜಯ ಯೆಂದೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ॥

ಮತ್ತೆ ಕಾಣದೆ ಮರುತನೈದಿದ
ಮರ್ತ್ಯನಲ್ಲೆಂದೆನುತ ಮೃಗಕುಲ
ಪಾರ್ಥವಿಜಯನು ಹರನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಾಗ ಮಾರುತನ ।

ಮತ್ತೆ ತೊಂದರೆಮಾಡಲು ರೋಮವನ್ನು ಹಾಕುವಿಕೆ.

ಪುತ್ರನನು ಬೆಂಬತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿ
ಮತ್ತೆ ತೆರಹಿಲ್ಲೆನುತ ಬರಬರ
ಬತ್ತಿ ಬಿಸುಟನು ಭೀಮ ಧರಣಿಯಲೊಂದುರೋಮವನು ॥ ೩೧

ತಿರುಗಿ ಈಶ್ವರಾಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅದನ್ನಾರಾಧಿಸುವಿಕೆ.

ಅರಸ ಕೇಳಾರೋಮವವನಿಯೊ
ಳೊಱಸಿಕೊಱಗದ ಮುನ್ನಕೇಳಾ[1]
ಯುರವನೊಡೆದುದ್ಭವಿಸಿ ಶಿವ ಸಂಪೂರ್ಣಕಲೆಗಳಲಿ ।

1 ಧರೆಯು, ಡ.

ಇರಲು ಕಾಣುತ ಕಂಡು ಕುಸುಮವ
ತಱಿದು ತಂದು ಶಿವಾಗಮದಿ ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿ ಸಿತಿಕಂಠನ ಪದಾಂಬುಜಕೆಱಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ‖ ೩೦

ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಪವನಜನಿವನು
ರೂಢಿಗತಿಶಯನೆಂದು ಪರಮಾ
ರೂಢನೈದಲು ಕಾಣುತವನಿಯಲೊಂದುರೋಮವನು ।
ನೀಡೆ ಧರೆಯೊಳಗುದ್ಭವಿಸೆ ಮಿಗೆ
ನೋಡಿ ಪರಮೇಶ್ವರನನಾಗಳ
ಬೇಡಿಕೊಳುತಿರೆ ಮೃಗದ ಪತಿ ಬಳಿಕಂಧಕಾಂತಕನ ‖ ೩೩

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೀಶ್ವರನ ವರ
ಚರಣಕಮಲಾರ್ಚನೆಯೊಳಾಮೃಗ
ವಿರಲು ಪವನಜ ಸಱಿದನನಿಲನ ಭರವ ಕೈಕೊಂಡು ।
ಪರಿವಿಡಿಯಲಿವನೈದಿ ಬಱೆ ಮುರ
ಹರನ ನೆನೆಯುತ ಬರಲು ಮೃಗಪತಿ
ಯುರವಣಿಸಲುಱಿದೊಂದು ರೋಮವನವನಿಯಲಿ ಬಿಸುಟ ೩೪

ಭೀಮಸೇನನ ಚಿಂತೆ.

ಬಳಿಕ ಕರದಲಿ ರೋಮವಿಲ್ಲದೆ
ಕಳವಳಿಸುತತಿವೇಗದಲಿ ವೆ
ಗ್ಗಳಿಸಿ ಬರುತಿರಲವನಿಪನ ರಾಜ್ಯವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ।
ಅಳುಕದವನಿಯ ಪೊಕ್ಕು ನಗರಾ
ವಳಿಯ ಗ್ರಾಮಂಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ
ಬಳಿಕ ದೇವನ ಚರಣಯುಗಳವ ನೆನೆಯುತೈತಂದ ‖ ೩೫

ಬಂದುಯೋಜನವಾರಣಾವತ
ವೆಂದು ಕಂಡುತ್ಸವದಿ ಭಯಗೊಳು
ತಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಬಳಿಕ ತಾನಧ್ವರದ ಬಾಗಿಲಲಿ ।

ಭೀಮಸೇನನು ಬೀಳಲು ಅರ್ಜುನನು ಎತ್ತುವಿಕೆ.

ಬಂದು ಪವನಜನೆಡಹಿ ಬೀಳೆ ಪು
ರಂದರನ ನಂದನನು ಕರವಿಡಿ
ದಂದು ಮೃಗ ಕಾಲ್ವಿಡಿಯಲುಭಯರಿಗಾಯ್ತು ಸಂವಾದ ॥ ೨೬

ಅರ್ಜುನ ಪುರುಷಾಮೃಗರ ಸಂವಾದ.

ಇತ್ತ ತೆಗೆಯೆ ಧನಂಜಯನು ಮಗು
ಳತ್ತ ತೆಗೆವ ಮೃಗೇಂದ್ರನತ್ತಲು
ಮತ್ತೆ ತೂಗುವನೀಶ್ವರಾರ್ಚಕನಿತ್ತ ಬರಸೆಳೆವ ।
ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ತೆಗೆಯಲಿಬ್ಬರ
ಸತ್ವ ಸನೆಯದು ನಡುವೆ ಪವನಜ
ನತ್ಯಧಿಕಬೆಂಡಾದನೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೭

ಆಸಮಯದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಸಹಿತವ
ನೀಶ ಬಂದನು ಭೀಮ ಮಾಡಿದ
ಭಾಷೆಯನು ಕೇಳಿವನು ಪುರುಷಾಮೃಗವನೀಕ್ಷಿಸುತ ।
ಲೇಸ ಮಾಡಿದೆ ಧರ್ಮಸೂತ್ರವಿ
ಲಾಸವನು ನೀನಱಿದಿಹೆ ಎನಲು ಮೃ
ಗೇಶ ಕೇಳ್ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಶಿರವಲಾಯೆಂದ ॥ ೨೮

ಎನುತ ಪುರುಷಾಮೃಗಕೆ ಧರ್ಮಜ
ಜನಪನೆಂದನು ಜಘನಕಾಲ್ಗಳು
ನಿನಗೆ ಮಿಕ್ಕಶಿರಸ್ಸು ದೇಹವು ತನ್ನದಾಯಿತೆನೆ ।
ತನತನಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಪಾರ್ಥಿವ
ಜನವೊಡಂಬಡೆ ಯೀಶಭಕ್ತನ
ಮನಕಿದಹುದೆನೆ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಾಧರ್ಮವನು ನುಡಿದ ॥ ೨೯

ಸರ್ವಗಾತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಶಿರ ತಾ
ಸರ್ವಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ನೇತ್ರವು
ಸರ್ವಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರವು ಬೀಜಮಾತ್ರವಲೈ ।

ಸರ್ವಸಂಭಾರಕ್ಕೆ ಲವಣವು
ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಪ್ರಕರಣವು ಮಿಗೆ
ಸರ್ವಜನಕಭಿಮತವು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೂಪ ‖ ೪೦

ಎಂದು ಧರ್ಮಕಥಾಪ್ರಸಂಗ
ಕ್ಕಿಂದು ಪುರುಷಾಮೃಗವ ತಿಳುಹಲಿ
ಕಂದು ನಗುತನಿಲಜನ ಕಾಲ್ಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರೆಹಿಂಗಿ ।
ನಿಂದಿರಲು ಕಲಿಭೀಮನೆದ್ದು ಮು
ಕುಂದನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕಾಲನ
ನಂದನಂಗೆಱಗಿದನು ಮುನಿಸಂಕುಲಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ‖ ೪೧

ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ವಂದಿಸಿದ ಪುರುಷಾಮೃಗಕೆ ಬಱಿ
ಕೆಂದನೆನ್ನಯ ಭಾಷೆ ಸಂದುದೆ
ತಂದೆ ಯೆನೆ ತಲೆದೂಗಲಸುರಾರಾತಿ ಬಱಿಕದನು ।
ತಂದು ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲಿ ಬಱಿ
ಕೊಂದು ಸ್ವರ್ಣಸ್ತಂಭವಲಿ ಬಂಧಿಸಿ
ಸಂದುದೇ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವೆಂದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ‖ ೪೨

ಧರ್ಮರಾಯನ ಉತ್ತರ.

ದೇವ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂ
ದಾವುದರಿದೈ ವರಶರೀರದ
ಜೀವನವು ನೀವಲ್ಲದುೞಿದರಿಗುಂಟೆ ಜಗವಱಿಯೆ ।
ಭಾವನೈದುಸನಣ್ಣ ನಿಂತೆನೆ
ಭಾವನಿಗೆ ನೀನಂಜಬೇಡಂ
ದೋವಿ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಸಂತೈಸಿದನು ಧರ್ಮಜನ [1] ‖ ೪೩

---

[1] ಪವನಜನ, ಡ.

ಅರಸ ಕೇಳಾವೇಳೆಯಲಿ ಶಚಿ
ಯರಸ ಸಕಲದಿವೌಕಸರುಗಳು
ವೆರಸಿ ಪುಷ್ಪಕಮಾರ್ಗದಿಂದೈತಂದು ರುಕ್ಮಿಣಿಯು ।
ಅರಸನನು ಕೀರ್ತಿಸುತಲಾಪುರ
ವರದರಸಿ ಮಾಲಿಕೆಯ ಪುಷ್ಪದ
ಸರಿವಳೆಯು ಹೊನಲಿನಲಿ ಬಂದರು ಮರಳಿದರು ಪುರಕೆ ॥ ೪೪

ಏನನೆಂಬೆನು ಭೂಪ ಕಾಲನ
ಸೂನುವಿನ ಸುಮ್ಮಾನವನು ಪವ
ಮಾನನಂದನನುತ್ಸಹವನರ್ಜುನನ ಹರುಷವನು ।
ಮಾನನಿಧಿಮಾದ್ರೀಕುಮಾರರ
ಸಾನುಭಾವವನಾಮಹೀಶನ
ಮಾನಿನಿಯ ಮನದೊಲವನಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡರಿದೆಂದ ॥ ೪೫

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಕೃಷ್ಣಗೆ ಕೃಪಾಳುಗ
ಳರಸಗೆಲ್ಲರು ಮೃಗವರನ ಶಂ
ಕರಸವಾರಾಧನೆಗೆ ಹದನೇನೆಂದು ಕೈಮುಗಿಯೆ ।
ಅಱುಹಿದನು ಕಟ್ಟರ್ದ ಕಂಭದಿ
ಹರನ ಹರಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಹರಿನತಿ
ಭರದಿ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೬

ಆಮುಕುಂದನ ಕೆಲಬಲದಲಾ
ಭೂಮಿಪತಿ ವಿದುರಾದಿಗಳು ಹಿಂ
ದಾ ಮುನೀಶ್ವರನಿಕರವನಿಬರ ಹಿಂದೆ ಭೂವರನು ।
ಹೋಮಶಾಲೆಗೆ ನಡೆದು ಕೃಷ್ಣನ
ನೇಮದಲಿ ತಂತಮ್ಮ ಠಾಣದ
ಸೀಮೆ ತಪ್ಪದೆ ತನತನಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೭

ಮತ್ತೆ ಚೈತ್ರಸಾ ಮೃಗೇಂದ್ರನ
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿ ಮಹೋತ್ಸವದಿ ನೋ
ಡುತ್ತ ಭೂಮಿಪಾಲಕರು ತಲೆದೂಗಿ ಪವನಜನ ।
ಸತ್ವವನು ತಮತಮಗೆ ಕೊಂಡಾ
ಡುತ್ತ ಮಗುಳಿವರಿಗೆ ಸರೋರುಹ
ನೇತ್ರನಿರಲರಿದಾವುದೆಂದುದು ಮುನಿಜನಸ್ತೋಮ ॥ ೪೮

ಆಮೃಗಾಧಿಪನಾಗ ಯಾಗದ
ಲಾಮಹಾವಿಭವವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು
ತಾ ಮಹೇಶನ ಕಂಡು ಕರಗಳನೆತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿದು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೆ ಹೃದಯಸರಸಿಜ
ಸೀಮೆಯಲಿ ತಂದಿರಿಸಿ ತಾನಿ
ಷ್ಕಾಮತೆಯಲಭವನನು ಭಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೯

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಂದು ಭೂಮಿಪ
ನಿವಹವಾಪುರುಷಾಮೃಗದ ಕಾ
ಯವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಹೋಹುದೀಪರಿವಿಡಿಯಲನುದಿನವು ।
ದಿವಸವೇಳ್ಪರಿಯಂತ ಹಗಲಿರು
ಳವಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದುದಾಯಾ
ದವಶಿರೋಮಣಿವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ॥ ೫೦

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ಸಕಲಋಷಿಮುಖ್ಯರು ಮಹೀಪಾ
ಲಕರು ನೆರೆದರು ವಿಶ್ವಭೂತ
ಪ್ರಕರ ದಣಿದುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ರಾಜಸೂಯದಲಿ ॥

ನಾನಾದೇಶದಿಂದ ರಾಜಾದಿಗಳು ಬರುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ದೂತರು ಹರಿದರವನೀ
ಪಾಲರಿಗೆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಭೂಸುರವೈಶ್ಯಶೂದ್ರರಿಗೆ ।
ಹೇಳಲೇನದ್ಭುತವನಂಬುಧಿ
ವೇಳೆ ಗಡಿ ಮಧ್ಯದ ಸಮಸ್ತಜ
ನಾಳಿ ನೆರೆದುದು ವಿಳಸದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯಲಿ ॥ ೧

ಚೋಳಸಿಂಹಳಪಾಂಡ್ಯಕೇರಳ
ಮಾಳವಾಂಧ್ರಕರೂಷಬರ್ಬರ
ಗೌಳಕೋಸಲಮಗಧಕೈಕಯಹೂಣಹಮ್ಮೀರ ।
ಲಾಳಜೋನೆಗಬೋಟವರನೇ
ಪಾಳಶಿಬಿಕಾಶ್ಮೀರಭೋಟವ
ರಾಳಬಹುದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳು ಬಂದರೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨

ಭೂರಿಭೂರಿಶ್ರವನು ಬಾಹ್ಲಿಕ
ಶೂರಸೇನಕಳಿಂಗಶಲಗಾಂ
ಧಾರಸೌಬಲಸೋಮದತ್ತಸುಷೇಣಭಗದತ್ತ ।

ವೀರಪೌಂಡ್ರಕನೇಕಲವ್ಯಸು
ರಾರಿಗಳು ಶಿಶುಪಾಲನವನ ಕು
ಮಾರಗಾಳವದಂತವಕ್ರರು ಬಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೩

ಸಕಲದಳ ಮೇಳಾಪದಲಿ ಭೀ
ಷ್ಮಕರುಕ್ಮಕರು ಚಿತ್ರರಥಸಾ
ಲ್ವಕರು ರೋಚಮಾನಸಮುದ್ರಸೇನಕರು ।
ಪ್ರಕಟಬಲರುತ್ತರದಿಶಾಪಾ
ಲಕರು ಕುರುಪರಿಯಂತರಾಜ
ಪ್ರಕರ ಬಂದುದು ನೆರೆದುದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯಲಿ ॥ ೪

ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನರಣಲೋ
ಲುಪಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಜಸ
ರುಪಚಿತರು ಬಂದರು ಸಗಾಡದಲಿವರಬಾಂಧವರು ।
ಕೃಪಜಯದ್ರಥಭೀಷ್ಮಮದ್ರಾ
ಧಿಪತಿಕರ್ಣದ್ರೋಣಮೊದಲಾ
ದಪರಿಮಿತಬಲಸಹಿತಕೌರವರಾಯನೈತಂದ ॥ ೫

ಗುರುತನೂಜಸುಶರ್ಮವಂಗೇ
ಶ್ವರಬೃಹದ್ರಥಭೀಮರಥದು
ರ್ಮರುಷಣನು ವರಭಾನುದತ್ತವಿಕರ್ಣದುಸ್ಸಹರು ।
ವರವಿವಿಂಶತಿದೀರ್ಘಭುಜದು
ರ್ದರುಶದುರ್ಜಯಶಂಕುಕ
ರ್ಣರು ಸಹಿತದುಶ್ಯಾಸನನು ನಡೆತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೬

ಬಂದುದೈ ಚತುರಂಗದವನಿಪ
ವೃಂದವವರವರುಚಿತ ಮಿಗಿಲಿದಿ
ರ್ವಂದು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ।

ವಂದನೀಯರಿಗೆಱಗಿ ಸಮರಿಗೆ
ನಿಂದು ಸಕಲ [1] ಕ್ಷೇಮಸಂಗತಿ
ಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ನೃಪ ವಿದುರಾದಿಬಾಂಧವರ ॥ ೭

ಜನಪ ಕೇಳೀಚೆಯಲಿ ಬಂದರು
ಮುನಿಗಳಂಗಿರಕಣ್ವಭೃಗುಜೈ
ಮಿನಿಸುಮಂತರು ಕಂಕಶೌನಕಾಗಸ್ತ್ಯಬೃಹದಶ್ವ ।
ಸನಕಶುಕಜಾಬಾಲಿತಿತ್ತಿರಿ
ವಿನುತಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುದ್ಗಲ
ತನಯರೋಮಶರೈಭ್ಯಮೊದಲಾದಖಿಳಮುನಿವರರು ॥ ೮

ಚ್ಯವನಗೌತಮವೇಣುಜಂಘ
ಪ್ರವರಕೌಶಿಕಸತ್ಯತಪಭಾ
ರ್ಗವಸುಮಾಲಿಸುಮಂತ್ರಕಶ್ಯಪಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಮುನಿ ।
ಪವನಭಕ್ಷಣದೀರ್ಘತಪಗಾ
ಲವನು ಶಿತಶಾಂಡಿಲ್ಯಮಾಂಡ
ವ್ಯವರರೆಂಬ ಮಹಾಮುನೀಂದ್ರರು ಬಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೯

ದೇಶದೇಶಾಂತರದ ವಿದ್ವ
ದ್ಭೂಸುರರು ಮೊದಲಾಗಿ ವರ್ಣನಿ
ವಾಸಿಗಳು ಫಲಮೂಲದಧಿಘೃತದುಗ್ಧಭಾರದಲಿ ।
ಆಸಮಸ್ತಮಹೀತಳದ ಧನ
ರಾಶಿ ಜನಸಂತತಿಯುವೇಕನಿ
ವಾಸದಲಿ ನೆಱೆ ಕಾಣಲಾಯ್ತು ಮಹೀಶ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦

ವಿಕಳವಾಮನಮೂಕಬಧಿರಾಂ
ಧಕರು ಮಾಗಧಸೂತವಂದಿ
ಪ್ರಕರಮಲ್ಲಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಮಹಾಹಿತುಂಡಿಕರು ।

---

1 ಕುಶಲ, ಕ. ಖ.

ಸುಕವಿತಾರ್ಕಿಕವಾಗ್ಮಿವೈತಾ
ಳಿಕಸುಗಾಯಕಕಥಕಕಾರ್ತಾಂ[1]
ತಿಕರು[2] ನೆರೆದುದು ನಿಖಿಳಯಾಚಕವೃಂದ ಸಂದಣಿಸಿ ॥ ೧೧

ಧರ್ಮರಾಯನು ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿಕೆ.

ಕರೆಸಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆಱಗಿ ನುಡಿದನು
ಧರಣಿಪತಿ ಬಾಲಕರು ನಾವ
ಧ್ವರವಿದಗ್ಧ ವರಾಜಸೂಯ ಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು ।
ನೆರೆದುದವನೀಪಾಲ[3] ಜನವಾ
ದರಿಸಲಱಿಯೆನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ
ಹುರುಳ ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರೆಂದನು[4] ಮುಗಿದು ಕರಯುಗವ । ೧೨

ಚಿಂತೆ ಯೇಕೈ ಕೃಷ್ಣ ನಾರೆಂ
ದೆಂತು ಕಂಡೆ ಚತುರ್ದಶಾರ್ಧದ
ತಂತುರೂಪನು ತಾನೆ ಯೆನ್ನದೆ ನಿನಗೆ ಶ್ರುತಿವಚನ ।
ತಂತುವಿನ ಪಟ ಮೃತ್ತಿಗೆಯ ಘಟ
ದಂತೆ ಜಗವೀತನಲಿ ತೋರ್ಕ್ಕುಮು
ರಾಂತಕನ ಸುಧ್ಯಾನ ನಿನಗಿರಲಂಜಲೇಕೆಂದ ॥ ೧೩

ಕರೆಸು ಧೌಮ್ಯಾದಿಗಳನಿಲ್ಲಿಯು
ಪರುಠವವ ಮಾಡೆಂದು ಭೀಷ್ಮನು
ಗುರುಸಹಿತ ಕೈಕೊಂಡನಲ್ಲಿಯು ಮೇಲೆ ನೋಟವನು ।

ರಾಜಸೂಯದಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಜನಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಕ್ರಮ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬಾಹ್ಲಿಕ
ವರಬೃಹದ್ರಥ ಸೋಮದತ್ತರು
ಪರಮಪೂಜ್ಯರು ಮಾನನೀಯರು ಯಜ್ಞವಾಟದಲಿ ॥ ೧೪

---

1 ಮಾರ್ದಂ, ಚ. 2 ಗಿಕರು, ಚ.
3 ಖಿಲದ್ವೀಪ, ಚ. 4 ಕುರುಡ ನೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದನು, ಚ.

ಸವನಸಾಧನಸರ್ವಸಂಭಾ
ರವನು ಧೌಮ್ಯರು ತರಿಸಿ ಕೊಡಿಸುವ
ರವನಿಪತಿಗಳ ಪಾರಪತ್ಯದ ನೋಟ ಸಂಜಯಗೆ।
ವಿವಿಧಋಷಿಯಾಜ್ಞಿಕರು ಮಾಂತ್ರಿಕ
ನಿವಹ ಸಹದೇವಂಗೆ ಭೋಜ್ಯ
ಪ್ರವರದಧಿಕಾರದ ನಿಯೋಗ ಯುಯುತ್ಸುವಿನ ಮೇಲೆ ॥ ೧೫

ನೆರೆದ ಭೂಸುರತತಿಯ ನೋಟಕೆ
ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವುದು ಸಾತ್ಯಕಿ
ಭರದಿನೆಂಜಲ ತೆಗಿಸಿ ಸಾರಿಸುವುದು ವಿಕರ್ಣಂಗೆ।
ಅರಸ ಕೇಳ್ ಭೋಜನದ ಸಮನಂ
ತರದ ವೀಳೆಯ ಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ
ಬರವನೀವಧಿಕಾರ ದುಶ್ಶಾಸನನ ವಶವಾಯ್ತು ॥ ೧೬

ವಿತತಭೂಸುರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಗುರು
ಸುತ ನಿಯೋಗಿ ಸಮಸ್ತವಸ್ತು[1]
ಪ್ರತತಿಗಳನಾರೈದು ತರಿಸುವನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯ।
ಘೃತಮರಿಚಮಧುತೈಲಪರಿಮಳ
ಸಿತಲವಣಸಂಭಾರಶಾಕೋ
ಚಿತಸುವಸ್ತುವ ಕೊಡುವ ಕೊಂಬಾರೈಕೆ ವಿದುರಂಗೆ ॥ ೧೭

ಅರಸ ಕೇಳ್ಳೈ ಪಾಕಶಾಲೆಯ
ಹಿರಿಯಹಂತಿಗಳೊಳು ಚತುರ್ದಶ
ಕರಿಗಳಡೆಯಾಡುವುವು ತತ್ಸಂಭಾರಗಳ ಹೇಱಿ।
ಹರಿವ ರಜತದ್ರೋಣಿಯಲಿ ಸುರಿ
ಸುರಿದು ಸೇದುವ ರಾಟಳಂಗಳ
ಲೆಱೆವ ಮಧುಘೃತತೈಲಧಾರಾರಚನೆ ಚಲುವಾಯ್ತು ॥ ೧೮

---

1 ರತ್ನ, ಚ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೈದ್ರಮೊದಲಾ
ಗಿರೆ ಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆವಿಧಾವಂ
ತರಿಗೆ ಭೋಜನಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂಬರವಿಲೇಪನವ |
ಉರುನಿಯೋಗಿಗಳಿಂದ್ರಸೇನನು
ವರವಿಶೋಕನು ರುಕ್ಮನತಿಬಂ
ಧುರಸಮೀರಪತಾಕಸೇನನು ಸೂತರೈವರಿಗೆ ‖ ೧೯

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಪೃಥ್ವೀ
ಶ್ವರರಿಗಭಿನವಗಜರಥಾವಳಿ
ತುರಗಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೀವ ನಿಯೋಗ ಕರ್ಣನದು |
ಕರೆಕರೆದು ಯೋಗ್ಯಾತಿಶಯವಳಿ
ದಿರದೆ ಯೋಷಿಜ್ಜನವ ಮದ್ರೇ
ಶ್ವರನು ಕೊಡುವವನಾದನಧಿಕೋತ್ಸವದ ಸಿರಿ ಮಿಗಿಲು ‖ ೨೦

ಸಕಲಮಣಿಕಾಂಚನದುಕೂಲ
ಪ್ರಕರ ದುರ್ಯೋಧನನ ವಶವಾ
ನಕುಲನವರವರುಚಿತವೃತ್ತಿಯ ಮಧುರವಚನದಲಿ |
ಪ್ರಕಟಸುವನವನಿಪರ ಸೇನಾ
ನಿಕರದಾರೈಕೆಗಳು ಪಾಂಚಾ
ಲಕಪತಿಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ಮಖ ಪರಿಪಾಟಿ ಪಸುಹವದ [1] ‖ ೨೧

ಯಾಗಸಾಧನವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವಿಕೆ.

ಆದುದನುಪಮಕುಂಡವಂತ
ವೇದಿಯು ಸಮೀಪದಲಿ ಹೊಱೆಗಳ
ಶೋಧಿಸಿದ ಯಿಧ್ಮದ ಕುಶಸ್ಥಂಡಿಲದ ಸೀಮೆಯಲಿ |
ಆದರಿಸಿ ಪರಿಚಾರಕರು ಸಂ
ಪಾದಿಸಿದ ಘೃತಚರುಪುರೋಡಾ
ಶಾದಿಸಂಭಾರಂಗಳಾಗನುವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ‖ ೨೨

---

1 ಲಕನಿಗಾದುದು ರಂಜಿಸಿತು ಪರಿಪಾಟಿಯೊಡ್ಡವಣೆ, ಚ.

ಅಧ್ವರ್ಯುದ್ಗಾತೃಹೋತೃಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಕರೆಸಿದರು ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳನ
ಧ್ವರ್ಯುವಾದನು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು
ವರಸುಮಿತ್ರಾಂಗಿರಸರುಗಳುದ್ಗಾತೃ ಹೋತೃಗಳು ।
ಪರಮಜೈಮಿನಿಕಣ್ವಕರತಿ
ತ್ತಿರಿಗಳಗ್ನೀಧ್ರಾದಿಜನಪಾ
ಧ್ವರನಿಯೋಗಿಗಳಾಯ್ತು ವೇದವ್ಯಾಸನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೬೩

ಆಸದಸ್ಯತ್ವವನು ವೇದ
ವ್ಯಾಸ ಕೈಕೊಂಡನು ಮುನೀಂದ್ರಮ
ಹಾಸಮಾಜರು ರೈಭ್ಯಜೈಮಿನಿಸಪ್ತನಾರದರು ।
ಭೂಸುರರು ಸಾಮಾಜಿಕರು ಧರ[1]
ಣೀಶಯಜ್ಞೋಪಕ್ರಮದ ವಿ
ನ್ಯಾಸದಲಿ ಬಂದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಚ್ಯುತನ ಹೊರೆಗೆ ॥ ೬೪

ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿಕೆ.

ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಕರುಣದಲಿ ಸಕ
ಲಾವನೀಪತಿವಿಜಯ ಬಹಳಾ
ಧಾವಲಂಬನವೀಮಖಪ್ರಾರಂಭವಿಸ್ತಾರ ।
ಈವಿಮಳವೈಭವವೆನಗೆ ಸಂ
ಭಾವಿತವೆ ವರರಾಜಸೂಯಕೆ
ದೇವ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಬೇಕೆಂದೆಱಗಿದನು ಪದಕೆ ॥ ೬೫

ಯಾಗದೀಕ್ಷಿತನಾಗೆಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಆಜ್ಞೆ.

ಮಣಿದು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ರಾಯನ
ಹಣೆಯನನುಪಮಕರುಣನಿಧಿ ಕಡು
ಗಣಿಯೆ ಬಾ ಯೆನ್ನಾಣೆ ಬಾರೆಂದಪ್ಪಿ ವೈದಿಕವಿ ।

1 ಸಮಾಜಿಕರು ಬಹು, ಕ. ಖ.

ಗುಣವಹುದು ನಿನಗಿಂದುಕುಲದಿನ
ಮಣಿಯೆ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗು ಮದವಾ
ರಣನೆ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗೆನುತ ಹರಸಿದನು ಬೋಳವಿಸಿ ॥ ೧೬

ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ಯಮನಂ
ದನನು ವೈಶಾಖದ ಚತುರ್ದಶಿ
ದಿನವಲುತ್ತರಪೂರ್ವವೇದಿವರಾಭ್ಯುದಯಿಕದಲಿ ।
ವಿನುತಪುಣ್ಯಾಹದ ಮಹಾವಾ
ಚನೆಯ ನಿಗಮಪವಿತ್ರಜಲಪಾ
ವನನು ಮಖದಿನ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೭

ಹುದಿದನವನೀತಾನುಲೇಪದ
ಹೊದೆದ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನದ ಹಸ್ತಾ
ಗ್ರದಲೆಸೆವ ಸಾರಂಗಶೃಂಗದ ಯಾಜಮಾನ್ಯದಲಿ ।
ಉದಧಿಗೊಱೆಗಟ್ಟುವ ಚತುರ್ವೇ
ದದ ಮಹಾಘೋಷದಲಿ ಮಖಕುಂ
ಡದ ತದಂತರ್ವೇದಿಗೈತಂದನು ಮಹೀಪಾಲ ॥ ೧೮

ನೆರೆದುದವನೀಪಾಲಜನ ಸಾ
ಗರಬಹಿರ್ವೇದಿಯು ಮಹಾಚ
ಪ್ಪರದೊಳಗೆ ತಂತಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನಸಗಾಡದಲಿ ।
ಪರಮಋಷಿಗಳ ವೇದಘೋಷೋ
ತ್ಕರನೃಪಾಧ್ವರವಿಷಯತರ್ಕ
ಸ್ಫುರಣ ಪುರಾಣಾದಿಕಳಕಳ ತುಂಬಿತಂಬರವ ॥ ೧೯

ಚರುತಿಲದ ರಾಶಿಗಳ ಸುಕ್ಸ್ರುವ
ಬರುಹಿಗಳ ಬಲುಹೊಱೆಗಳಾಜ್ಯೋ
ತ್ಕರದ ಪಾತ್ರಾವಳಿಯ ನಿರ್ಮಳಸಾರಸಮಿಧೆಗಳ ।

ಪರಿವೆಳೆಯದಾವಿಕ್ಷೆಗಳ ಪರಿ
ಕರದ ವಿವಿಧದ್ರವ್ಯಮಯಬಂ
ಧುರದಲೆಸೆದುದು ಯಜ್ಞವಾಟಿಕೆ ರಾಜಸೂಯದಲಿ ॥ ೩೦

ಬಳಸಿದರು ಪರಿಮಥ್ಯಮಾನಾ
ನಳನನಗ್ಗದ ಸುಪ್ರಣೀತಾ
ನಳನನಾಹವನೀಯಗಾರುಹಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣದ ।
ಜ್ವಲಿತವೆನೆ ಮೃಗಚರ್ಮವೀಜನ
ವೆಳಯದಲಿ ಪ್ರಾಗ್ವಂಶದಲಿ ಪರಿ
ಮಿಳಿತವಾಯ್ತು ಸದಸ್ಯಋತ್ವಿಗ್ಜನ ವಿಧಾನದಲಿ ॥ ೩೧

ಆಗ ಪಂಡಿತರ ವಿಚಾರ.

[1] ಏವಮೆತ್ರಾನ್ವಿತಮಿತಿ ಚ ಸಂ
[2] ಭಾವನೀಯಮಿದಂ ಚ ನೈತ
ದ್ಭಾವಮಿದಮೇವಂ ಚ ಶ್ರುತಿಸಂಸಿದ್ಧಮಿದಮೆಂಬ ।
ಕೋವಿದರ ಕಳಕಳಿಕೆ ಯನ್ಯೋ
ನ್ಯಾವಮರ್ದದ ರಭಸಮಿದು ಭೂ
ಪಾವಳಿಗಳುಪಹಾಸಘೋಷಕೆ ಕವಚವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೨

ವ್ಯಾಹೃತಿಯ ಶಿಕ್ಷಾಕ್ಷರದ ವಿಮ
ಲಾಹುತಿಯ ಸ್ವಾಹಾವಷಟ್ಕೃತಿ
ಸೋಹು [3] ತಂದುದು ಸುರರ ಸುಹವಿರ್ಭಾಗಭೋಜಿಗಳ ।
ಲೋಹಿತಾಶ್ವನ ರಚನೆಯೊಳು ಹರಿ
ಪಾಹರಿಯೊಳುಬ್ಬೆದ್ದುವರ್ಚಿಗ
ಳಾಹ ಸಪ್ತಕವೇ ಸಹಸ್ರಕವೆನಲು ಹೊಸತಾಯ್ತು ॥ ೩೩

1 ಏವಮೇತನ್ನೈವಮಿತಿ ಸಂ, ಡ. ಏವಮೇವಸ್ಯಾತ್ತದಿತಿ ಸಂ, ಚ.
2 ನ್ನೈವಮಿದ, ಚ. 3 ಸೋಹಿ, ಚ.

ಕಳಿತು ತಿವಿದಾಡಿದುವು ಮುಱಿದೊಡೆ
ಗಲಿಸಿದುವು ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿ ಸಿಮಿಸಿಮಿ
ಮೊಱಗಿ ಮುಱಿದೆದ್ದುವು ಸಗಾಢದಲುಬ್ಬಿ ಭುಗಿಭುಗಿಸಿ ।
ಸುಱಿಸುಱಿದು ಭೋರೆಂದು ಬಗಿದ
ವ್ವಳಿಸಿದುವು ಘೃತಧಾರೆಗಳು
ಚ್ಚಳಿಸಿದುವು ಹರಹಿನಲಿ ನಾಲಿಗೆ ಹವ್ಯವಾಹನನ ॥ ೨೪

ತ್ರಿದಿವವನು ತುಡುಕಿತು ಹವಿರ್ಗಂ
ಧದ ಗಡಾವಣೆ ಧೂತಧೂಮದ
ತುದಿ ತಪೋಲೋಕದಲಿ ತಳಿತುದು ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ ।
ತ್ರಿದಶರುಱೆ ಬಾಯೊಡಿಸಿದರ
ಗ್ಗದ ಧ್ರುವಾದಿಗಳನು ಸುತೃಪ್ತಿಯು
ಹೊದಱುದೇಗಿನ ಹೊಟ್ಟೆ ನೂಕಿತು ಹರಿಹಯಾದ್ಯರಿಗೆ ॥ ೨೫

ಯಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರರು ತೃಪ್ತರಾಗುವಿಕೆ.

ದಣಿದುದಲ್ಲಿ ಸುರೌಘವೀಧ
ಕ್ಷಿಣೆಯುಲೂಟದಲಾದರಣೆ ಮ
ನ್ನಣೆಯುಲವನೀಸುರರು ಹಿಗ್ಗಿದರಿಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಾಗಿ ।
ಎಣಿಸಬಹುದೇ ಭೋಜನದ ಸಂ
ದಣಿಯುನೀಸ್ಯೈಸೆಂದು ಭಾರಾಂ
ಗಣದ ಭೂರಿಯ ವಿವರವನು ಬಣ್ಣಿಸುವದಾರೆಂದ ॥ ೨೬

ವೇದವೇದಾಂಗದ ರಹಸ್ಯವಿ
ವಾದತರ್ಕಸ್ಮೃತಿಗಳಂತ
ರ್ವೇದಿಯುಲಿ ಘನಲಹರಿ ಮಸಗಿತು ತಂತ್ರಸಂಗತಿಯು ।
ಆದುದತ್ತಲು ಗದ್ಯಪದ್ಯವಿ
ನೋದನರ್ತನವಾದ್ಯಸಂಗೀ
ತಾದಿಸಕಲಕಲಾನುರಂಜನೆ ರಾಜವರ್ಗದಲಿ ॥ ೨೭

ಆಋಷಿಗಳಾಕ್ಷತ್ರಜನವಾ
ಭೂರಿನಿಕರದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಿ
ಚಾರಣರ ಚಾರಣರ ಸಂಗೀತಾದಿಕಳಕಳವ ।
ಆರಭಟೆ ಮಥಿತಾಂಬುನಿಧಿಯೊಡ
ನಾರುವವೊಲುಬ್ಬೆದ್ದ ಬಹುಜ
ರ್ಝರರವೆನೆ ಜಡಿದುದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಸೂಯದಲಿ ॥ ೩೮

ಏಳುದಿನಪರಿಯಂತ ಘಳಿಗೆಗೆ
ಮೇಲೆ ಮೇಲಧ್ವರದಲಗ್ನಿ [1] ಭ
ಡಾಳಿಸಿತು ಜಾಳಿಸೆ ಚತುರ್ದಶಲೋಕಚೇತನವ ।
ಕೇಳಿದೈ ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿ
ಪಾಲ ಸುರಲೋಕದಲಿ ಪಾಂಡುವಿ
ನೋಲಗಕೆ ಬಹ ಬಣಗುಸುರರಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೯

ಎವೆಗೆ ತವೆಗೆಂದಾಹವಿರ್ಭಾ
ಗವನು ಮುತ್ತಿತು ದೇವತತಿ ಸುರ
ಯುವತಿಯೂರ್ವಶಿಯರು ತಿಲೋತ್ತಮೆ ರಂಭೆ ಮೇನಕೆಯು ।
ದಿವಿಜರೊಳಹಸುಗೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದ
ಸವರಣೆಯ ಸವಿವಾಯ ತುತ್ತಿನ
ತವಕಿಗರು ತಿವಿದಾಡಿದರು ಸಭೆಯಲಿ ಸುರೇಶ್ವರನ ॥ ೪೦

ಈತನಾರೈ ಪಾಂಡುವಿನ ಮಗ
ನೀತ ಕಾಣಿರೆ ಪಾಂಡುವಿನ ಸುತ
ನೀತನೇ ಯಮಜಾತನೀತನೆ ಪಾಂಡುನಂದನನು ।
ಪೂತು ಧರ್ಮಜ ಪೂತು ಧರ್ಮಜ
ಪೂತು ಧರ್ಮಜ ಯೆಂದು ಭೂಪ
ವ್ರಾತ ಹೊಗಳಿತು ಭರತನೃಗನಳದಶರಥಾದಿಗಳು ॥ ೪೧

---

1 ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಚ.

ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಯಜ್ಞ ವಿ
ಧಾನದಭಿಷೇಕಾದಿಸಮಯಸ[1]
ಘೋನವಾಯ್ತು[2] ರಸಂಗೆ ಸುರದುಂದುಭಿಯು ರಭಸದಲಿ ।
ಆನಿರಂತರತುಷ್ಟಿಗಳ ವೈ
ಮಾನಿಕರ ಸಂದಣಿ ನವೀನವಿ
ತಾನವಾದುದು ಭೂಮಿ ಭಾರತವರುಷದಗಲದಲಿ ॥ ೪೦

ವರಸದಸ್ಯಾದಿಗಳ ದಕ್ಷಿಣೆ
ಬರಹಕಿಂಮಡಿ ನೂರುಮಡಿ ಸಾ
ವಿರಮಡಿಯು ವರಹೇಮವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗೋವ್ರಜವ ।
ಅರಸನಿತ್ತನು ಮಖನಿಯೋಗೋ
ತ್ಕರರಿಗನುಪಮಭೂರಿಜನಕಾ
ದರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಹೊತ್ತು ನಡೆದುದು ಸಕಲಜನ ಧನವ ॥ ೪೩

ತಲೆಹೊರೆಯಲಡಕಿದರು ಹೆಗಲಲಿ
ಕೆಲರು ಶಿಷ್ಯರ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಕೆಲ
ಕೆಲರು ಹೊರಿಸಿತು ದೇಶದೇಶದ ಬಹಳಭೂಸುರರು ।
ಲಲಿತರತ್ನಾಭರಣಗೋಸಂ
ಕುಲದ ಸೂರೆಯನೇನನೆಂಬೆನು
ಸಲೆ ದಣಿದುದಾಸಕಲಜಾತಿ ಜನೇಶಯಾಗದಲಿ ॥ ೪೪

ಕಳೆದುವಗಣಿತಕಲ್ಪವಿದರೊಳ
ಗೆಣೆವನರಿಯದರಿಬ್ಬರೇ ಮುನಿ
ತಿಲಕಮಾರ್ಕಂಡೇಯರೋಮಶರೀಮಹಾಧ್ವರದ ।
ಸುಳಿವನಾರಲಿ ಕಂಡರವನಿಪ
ರೊಳಗೆನುತ ಮನವುಕ್ಕಿ ನಾರದ
ನಲಿದು ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ಸಫಲವಾಯ್ತೆಂದು ॥ ೪೫

1 ಸಮಯೊ, ಚ. 2 ದ್ಧಾನವಾಯ್ತು, ಚ.

ಸುರರಿಗಾದುದು ತುಷ್ಟಿ ಧರಣೀ
ಸುರಮುನೀಂದ್ರರಿಗಾಯ್ತು ಶೂದ್ರೋ
ತ್ಕರರಿಗಾಚಂಡಾಲಪರಿಯಂತಾಯ್ತು ಸತ್ಕಾರ ।
ಧರಣಿಪಾಲಕರಿದೆ ಚತುಸ್ಸಾ
ಗರದ ತಡಿಪರಿಯಂತ ವಿಶ್ವಂ
ಭರೆಯ ಮಾನ್ಯರ ಮನ್ನಿಸೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ॥ ೪೬

ಸ್ನಾತಕಪ್ರಿಯಋತ್ವಿಗಾಚಾ
ರ್ಯಾತಿಶಯಗುರುನೃಪತಿಸಹಿತೀ
ಭೂತಳದೊಳಿಂತಾರು ಮಾನಿಸರರ್ಘ್ಯಯೋಗ್ಯರಲೆ ।
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ನೀನರ್ಘ್ಯವನು ವಿ
ಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಮಾಡೆನಲು ಮನ್ನಣೆ
ಯಾತನಾರೆನೆ ವೀರನಾರಾಯಣನ ತೋಱಿಸಿದ ॥ ೪೭

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ರಾಜಸೂಯದಲಗ್ರಪೂಜಾ
ರಾಜಿತನ ಶ್ರುತಿಮೌಳಿಮಣಿಯ ವಿ
ರಾಜಿತನ ಶಿಶುಪಾಲ ಜಱಿದನು ಪೂರ್ವವೈರದಲಿ ॥

ಧರ್ಮರಾಯನು ಅಗ್ರಪೂಜಾರ್ಹರಾರೆಂದು ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ಕೇಳುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಮುನಿಮಧ್ಯದಲಿ ನಿಂದು ನೃ
ಪಾಲ ಭೀಷ್ಮಂಗೆಂದನತಿಗಂಭೀರನಾದದಲಿ ।

ಭಾಳನೇತ್ರನ ಪಡಿಯೆನಿಪ ಭೂ
ಪಾಲರಿವರೊಳಗಗ್ರಪೂಜ್ಯರ
ಹೇಳೆನಲು ಗಾಂಗೇಯ ನುಡಿದನು ವೇದಸಮ್ಮತವ ॥ ೧

ಭೀಷ್ಮರು ಕೃಷ್ಣನು ಅಗ್ರಪೂಜಾರ್ಹನೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಆರು ತಾರಾಗ್ರಹಗಳೊಳಗ
ರ್ಘಾರುಹರು ದಿನಕರನುಚಿಯೆ ಮ
ತ್ತಾರು ಸುರಮುನಿನಿಕರಸೇವ್ಯರು ಶೂಲಧರನುಚಿಯೆ ।
ಆರು ನಿರ್ಜರನಿವಹದಲಿ ಜಂ
ಭಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಮಾನನೀಯರ
ದಾರು ಜಗದಲಿ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆ ಪೂಜ್ಯತೆಮರೆಂದ ॥ ೨

ಗಿರಿಗಳೊಳು ಹೇಮಾದ್ರಿ ಘನ ಸಾ
ಗರಗಳೊಳು ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ ದೇವಾ
ಸುರನರೋರಗನಿಕರದಲಿ ನಾರಾಯಣನೆ ಮಿಗಿಲು ।
ಅರಸ ಸಂಶಯವೇಕೆ ಕೃಷ್ಣನ
ಚರಣವನು ತೊಳೆ ರಾಜಸೂಯಾ
ಧ್ವರಕೆ ಪೂಜಾಪಾತ್ರನೀ ಹರಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೩

ಈ ಮಾತನ್ನು ವ್ಯಾಸಾದಿಗಳು ಒಪ್ಪುವಿಕೆ.

ವ್ಯಾಸನಾರದರೋಮಶಾದಿಗ
ಳೇಸಮಸ್ತಮುನೀಂದ್ರರಿದೆ ಯೀ
ಕೇಶವನು ಪೂಜಾರ್ಹನೇ ಯೆಂದಿವರ ಕೇಳೆನಲು ।
ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಭೀಷ್ಮ ಬಳಿಕೇ
ನೀಸಮಸ್ತಚರಾಚರದೊಳೀ
ವಾಸುದೇವನೆ ವಂದ್ಯನೆಂದುದು ಸಕಲಮುನಿನಿಕರ ॥ ೪

ತರಿಸಿದನು ನವಹೇಮಮಣಿಭಾ
ಸುರದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಲಲಿತಾ
ಸ್ತರಣದಡಿಕಿಲು ವಾಸಗಳ ನಿರ್ಮಳವಿಹಾರಗಳ ।
ಮೆಱೆದುದಿಳೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಮೋ
ಹರದ ಮಾಱೊಡ್ಡಿನಿಸಿ ಭೂವೀ
ಶ್ವರಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿ ಧರಣೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫

ಆಗ ಸಹದೇವನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪೂಜೆಯಿಂದ
ಆದರಿಸುಕೆ.

ವಿನಯದಲಿ ಸಹದೇವ ಕೈಗೊ
ಟ್ಟನುಪಮನ ತಂದನು ಪಿತಾಮಹ
ಜನಕ ಗಂಗಾಜನಕನವಧಾರು ಪಾಯವಧಾರು ।
ದನುಜರಿಪು ವವಧಾನವವಧಾ
ನೆನುತ ವಿಮಲಮಹಾರ್ಘ್ಯಸಿಂಹಾ
ಸನಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದರು ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಸುರಾರಿ ॥ ೬

ತಂದು ಮಣಿಮಯಪಡಿಗದಲಿ ಗೋ
ವಿಂದನಂಘ್ರಿಯ ತೊಳೆದು ಗಂಗೆಯ
ತಂದೆವೀಗಳೆ ತಾವೆನುತ ತಮ್ಮುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ।
ವಂದಿಸುತ ವೈದಿಕದ ಪರಿವಿಡಿ
ಯಿಂದ ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಪೂಜೆಗ
ಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು ಸಚರಾಚರಜಗತ್ಪತಿಯ ॥ ೭

ಕೃಷ್ಣಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಅಭಿನಂದಿಸುವಿಕೆ.

ಆಯೆನುತ ಮನವುಕ್ಕಿ ಮುನಿಗಳು
ಘೇ ಯೆನಲು ನಿರ್ಜರರ ಭೇರಿ ನ
ವಾಯಿಯಲಿ ಮೊಱಗಿದುವು ಸುರಿದರು ಮುಗಳ ತನಿಮಳೆಯ ।

ರಾಯನಧ್ವರಕರ್ಮ ಸತ್ಫಲ
ವಾಯಿತೈ ಭೂಪತಿ ಕೃತಾರ್ಥನ
ಲಾಯೆನುತ ಸಭೆ ಹೊಗಳಿತಂದು ಸಮುದ್ರಘೋಷದಲಿ ‖ ೮

ಈಮಹಾಧ್ವರಕರ್ಮವೇ ಸು
ತ್ರಾಮನವರಿಗೆ ಹವ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಮ
ಹೀಸುರಮುನಿನಿಕರವೇಕತ್ರ ಸಂಮಿಳಿತ ।
ಈಮಹೀಶರ ಬರವಿದೆಲ್ಲರೊ
ಳೀಮುಕುಂದನ ಪೂಜೆ ಯಿದುವೆ ಸ
ಭಾಮನೋಹರವೆಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮುನಿ ನುಡಿದ ‖ ೯

ಅವನಿಯುಮರರ ಕಳಕಳವ ಪಾಂ
ಡವರ ಸುಮ್ಮಾನವನು ರಿಪುಕೌ
ರವರ ಮಾತ್ಸರ್ಯೋಪಲಾಲಿತಹರುಷವಿಭ್ರಮವ ।
ಅವನಿಪಾಲರು ಕಂಡರೀ ಯು
ತ್ಸವವ ಕಂಡಿರೆ ನೀವೆನುತ ತ
ಮ್ಮವರೊಳೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುಚಿ ನೋಡಿದರು ಬೆಱಗಾಗಿ ‖ ೧೦

ಕೆಲರು ಪಾಂಡವಮೈತ್ರಿಯಲಿ
ಕೆಲಕೆಲರು ಕಷ್ಣನ ಬಲುಹಿನಲಿ
ಕೆಲಕೆಲರು ಧೀರತ್ವದಲಿ ಕೆಲರನುಚಿತದ ಭೀತಿಯಲಿ ।
ಕೆಲರಿದೇಕೆಮಗೆಂದು ಧರಣೀ
ವಳಯುದವನಿಪರಿರ್ದರವರೊಳು
ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ಮಸಗಿದನು ಶಿಶುಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ‖ ೧೧

ಆಗ ಶಿಶುಪಾಲನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ.

ಹೊತ್ತಿತೆದೆ ಹೇರಾಳತಮದಲಿ,
ಕೆತ್ತಿದುವು ಮೀಸೆಗಳು, ಕಂಗಳು
ಹೊತ್ತವರುಣಚ್ಛವಿಯನುಬ್ಬರಿಸಿದುವು ರೋಮಗಳು ।

ಕೆತ್ತುದಱುವಿನ ಕದ ಕಟಾಕ್ಷದಿ
ಮೃತ್ಯುವೊಲಿದಳು ರೋಷ ಮಿಗೆ ಹೊಗ
ರೆತ್ತಿದುದು ಶಿಶುಪಾಲವೀರನ ವಚನಮುಯುಖಡುಗ ‖ ೧೦

ಸಹದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿಶುಪಾಲನ ಬಿರುನುಡಿಗಳು.

ಏನೆಲವೊ ಸಹದೇವ ವಸುಧೆಯ
ಮಾನನಿಧಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಂದನ
ಸೂನುವಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲರ್ಘ್ಯಸತ್ಕೃತಿಯೆ ।
ನೀನಱಿಯದವ ನಿಮ್ಮ ಯಾಗಕೆ
ಹಾನಿಯಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿ
ದೇನಮಾಡಿದರಕಟ ಖೂಳರು ಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ ‖ ೧೩

ಯದುಗಳವದಿರು ಮುನ್ನ ರಾಜ್ಯಾ
ಸ್ಪದರೆ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಬಾಹಿರ
ರದಱೊಳೀತನ ಖೋಡಿಯನು ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲುದಲೆ ।
ಇದು ಮಹಾಧ್ವರವಿಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿ
ರ್ದುದು ಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಗೋವರ
ಸದೆಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಶಿಷ್ಟನೇ [1] ಸಹದೇವ ಹೇಳೆಂದ ‖ ೧೪

ತ್ರಿದಶರಿಗೆ ಸರಿತೂಕ ಸಾಮ
ರ್ಥ್ಯದಲಿ ಶುದ್ಧ ಶ್ರೌತಸನ್ಮಾ
ರ್ಗದಲಿ ಶಿವ ಶಿವ ರಾಜಋಷಿಗಳಲಾ ಮಹೀತಳಕೆ ।
ಉದಯದಿನನಂದದಲಿ ನೃಪರಿ
ರ್ದುದು ಸತೇಜೋವ್ರಜರು ಗೊಲ್ಲರ
ಸದೆಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಗರುವನೇ [2] ಸಹದೇವ ಹೇಳೆಂದ ‖ ೧೫

---

1 ಶ್ರೇಷ್ಟನೇ, ಚ. 2 ಶಿಷ್ಟನೇ, ಚ.

ಬಾಲಕನು ಸಹದೇವನೀತನು
ಹೇಳಿನಿಲ್ಲಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದ ನೃ
ಪಾಲ ನಿನ್ನದು ಧರ್ಮತತ್ವರಹಸ್ಯಸಂಗತಿಯು ।
ಕೇಳುವೆಗಳವು ಬೇಱೆ ಚರಿತದ
ಪಾಳಿ ತಾನದು ಬೇಱಲಾ ಪಶು
ಪಾಲರೀಯಧ್ವರಕೆ ಪೂಜ್ಯರೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ॥ ೧೬

ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿಶುಪಾಲನ ಬಿರುನುಡಿಗಳು.

ತರಳರಿವದಿರು ಪಾಂಡುಸುತರಂ
ತಿರಲಿ ನೀ ಸುಪ್ರೌಢನೆಂದಾ
ದರಿಸಿದೈ ವಸುದೇವಸುತನಲಿ ಶಿಷ್ಟಯೋಗ್ಯತೆಯ ।
ಧರಣಿಪಾಲರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಭಾ
ಸ್ಕರನು ಗಡ ತುಱುಹಳ್ಳಿ ಕಾಱಱ
ಪುರದ ಭಾಸ್ಕರನೀತನಲ್ಲಾ ಭೀಷ್ಮ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೭

ಶಿವನ ಸರಿ ಮಂಚದಲಿ ಸರಸಿಜ
ಭವನ ಸಮ ಗದ್ದಿಗೆಗಳಲಿ ವಾ
ಸವನ ತೊಡೆ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿಹರೀಮಹೀಶ್ವರರು ।
ಇವರ ಸರಿಸಕೆ ಸಲ್ಲದೀಯಾ
ದವನನುದ್ದದಲಿರಿಸಿ ಬಹುಮಾ
ನವನು ಮಾಡಿದೆ ಭೀಷ್ಮ ಯಜ್ಞವನಳಿದೆ ನೀನೆಂದ ॥ ೧೮

ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣ ವೇದ
ಪ್ರಕರದರ್ಥವಿಚಾರ ಪೌರಾ
ಣಿಕಕಥಾಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯವಿನಿತರ ಸಾರಸಂಗತಿಯು ।
ಅಕಟ ನೀರಲಿ ನರಹಿ ಗೋಪಾ
ಲಕನ ಪೂಜಾಸಾಧನಾರ್ಥ
ಪ್ರಕಟನಾದೈ ಭೀಷ್ಮ ಮೂರ್ಖಾಧಮನು ನೀನೆಂದ ॥ ೧೯

ನಾನಾಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೂಜಾಯೋಗ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಹಿರಿಯನೆಂದೀತನಲಿ ಪೂಜಾ
ವರಣವೇ ವಸುದೇವನೀಮ್ಮುರ
ಹರನ ಪಿತನಿದ್ದಂತೆ ಮೇಣೀದ್ರುಪದಭೂಪತಿಯು ।
ವರಿಸಿ ನೀವಾಚಾರ್ಯನೆಂದಾ
ದರಿಸುವೊಡೆ ರಾಯರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರದ
ಗುರುವಲಾ ದ್ರೋಣಂಗೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿರಿಂತೆಂದ ೭೦

ಈತನಿಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯನೇ ವಿ
ಖ್ಯಾತವೇದವ್ಯಾಸಋತ್ವಿ
ಗ್ವ್ರಾತನಾಥಂಗಗ್ರಪೂಜೆಯನೇಕೆ ಮಾಡಿಸರಿ ।
ಈತ ನಿಮಗೆ ಪಿತಾಮಹನೆ ಗಂ
ಗಾತನುಜನೈದನೆ ವಿಶೇಷಕೆ
ಗೌತಮನಲಾ ಕೃಪನ ಮನ್ನಿಸರೇಕೆ ನೀವೆಂದ ॥ ೭೧

ವೀರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಹುದೇ ರಣ
ಧೀರನಶ್ವತ್ಥಾಮನೈದನೆ
ಸೂರನಲ್ಲಾ ಚಾಪಧರರೊಳಗೇಕಲವ್ಯನೃಪ ।
ಪೌರವೇಯರೊಳಿಂದುಬಾಹ್ಲಿಕ
ಗಾರು ಸರಿ ಕೊಡಿರೇಕೆ ಕೃಷ್ಣನಿ
ದಾರೊಳಾರೆಂದಗ್ರಪೂಜೆಯನಿತ್ತಿರಕಟೆಂದ ॥ ೭೨

ನರನ ಸಖನೀಕೃಷ್ಣನೆಂದಾ
ದರಿಸುವೊಡೆ ಗಂಧರ್ವ ನಿಮ್ಮಾ
ನರನ ಸಖನಲ್ಲೇ ವಿರೋಧಿಯೆ ಚಿತ್ರರಥ ನಿಮಗೆ ।
ಅರಸನಲ್ಲಾ ನೃಪನು ಮರಕಿಂ
ಪುರುಷಮಾನ್ಯರು ನಿಮ್ಮ ಯಾಗದೊ
ಳುರುಳುಕರಿಗಲ್ಲದೆ ವಿಶಿಷ್ಟರಿಗಿಲ್ಲ ಗತಿಯೆಂದ ॥ ೭೩

ಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯುಹರೆ ಸಾ
ಮಾನ್ಯನೇ ಭಗದತ್ತ ನಿಮಗೇ
ನನ್ಯನೇ ಸೈಂಧವನು ನೀವಿಂದೇಕೆ [1] ಮನ್ನಿಸರಿ ।
ಶೂನ್ಯವಿಭವನೆ ಮಗಧಸೂನು ಸು
ಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾ ದಂತವಕ್ರನು
ಮಾನ್ಯಭಟ್ಟನು ಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಹನೆಂದ ॥ ೧೪

ಉಱುವನೃಪನಲ್ಲಾ ಸುದಕ್ಷಿಣ
ನಱಿಯಿರೇ ಮಾಳವನನೀತನ
ಮಱೆಚಿರೇ ಸಾಲ್ವನನು ಭೀಷ್ಮಕರುಕ್ಮಭೂಪತಿಯು ।
ಮೊಱೆಯ ಮಱೆಚಿರೆ ಶಲ್ಯಭೂಪತಿ
ಹೊಱಗಲಾವರರಾಜಸೂಯಕೆ
ಕಱುವ ಕಾವವರಲ್ಲದುಱಿದರು ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೫

ಭೂರಿಭೂರಿಶ್ರವನು ನಿಮ್ಮೊಳ
ಗಾರ ಹೊಯ್ದರು [2] ಸೋಮದತ್ತಮ
ಹೀರಮಣನತಿಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞಪೂಜೆಯಲಿ ।
ಸಾರಧರ್ಮವಿದೆಂದು ಬಂದವ
ರಾರು ಬಲ್ಲರು ಹಳ್ಳಿಕಾಱಱ
ನಾರಿಯರ ನೆಱೆ ಮಿಂಡನಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯರಿಲ್ಲೆಂದು ॥ ೧೬

ವಿಂದನನುವಿಂದಾವನೀಶರೆ
ಬಂದಿರೈ ಕಾಂಭೋಜನೃಪನೈ
ತಂದೆಲಾ ಗಾಂಧಾರಶಕುನಿಬೃಹದ್ರಥಾದಿಗಳ ।
ಬಂದಿರಿಲ್ಲಿಗೆ ಧರ್ಮಸಾಧನ
ವೆಂದು ಬಯಸಿದಿರಿ ವರಯಜ್ಞಕೆ
ನಂದಗೋಪನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೭

1 ಸಾಬಲಜಯದ್ರಥರೇಕೆ, ಚ.   2 ಗಾರುವೃದ್ಧರು, ಚ.

ಸ್ನಾತಕವ್ರತಿಯಲ್ಲ ಋತ್ವಿಜ
ನೀತನಲ್ಲಾಚಾರ್ಯನಲ್ಲಾ ಮ
ಹೀತಳಾಧಿಪನಲ್ಲ ಗುರುವಲ್ಲಸುರರಿಪು ನಿಮಗೆ ।
ಈತನೇ ಪ್ರಿಯನೆಂದು ಕೃಷ್ಣಂ
ಗೋತು ಕೊಡುವೊಡೆ ಬೇಱೆ ಕೊಡುವುದು
ಭೂತಳೇಶರ ಮುಂದೆ ಮನ್ನಿಪುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೮

ಈಋಷಿಗಳೀಮಂತ್ರವೀಸಂ
ಭಾರವೀಪೌರಾಣಕಥೆ ಯೀ
ಭೂರಿಭೋಜನ ವೀಮಹೀಗೋರತ್ನಧನಧಾನ್ಯ ।
ಸಾರತರವೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗವಿ
ಚಾರವಿದ್ದುದು ಹೊಱಗೆ ಗೋಪೀ
ಜಾರಸತ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆ ವಿಷವಿದನಱಿದುದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೯

ರಾಯ ನಿನಗಾವಿಂದು ದಿಟ ಸಿ
ದ್ಧಾಯವೆನು ನಾವ್ ಸೆತ್ತೆವಲ್ಲದೆ
ವಾಯುಜನ ಫಲುಗುಣನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಲುಮೆಗಂಜಿದೆವೆ ।
ರಾಯ ಠಕ್ಕಿನ ನುಡಿಯ ಠೌಳಿಯ
ಮಾಯಕಾಱನ ತಂದು ಮನ್ನಿಸಿ
ರಾಯರಭಿಮಾನವ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಕೊಂದೆ ನೀನೆಂದ ॥ ೩೦

ಧರ್ಮಮಯವೀಯಜ್ಞ ನೀನೇ
ಧರ್ಮಸುತನೆಂದಿದ್ದೆವಿಲ್ಲಿ ವಿ
ಕರ್ಮವಾಯಿತಸೂಯವೇ ಶಿವನಾಣೆ ಜಗವಱಿಯೆ ।
ಧರ್ಮವೇ ಯಮಪ್ರಾಪ್ತಕಾರ್ಯದ
ಕರ್ಮವೀನೃಪನಿಕರ ಮೆಚ್ಚಲ
ಧರ್ಮಸುತನೆಂಪಾಯ್ತು ನಿನ್ನಭಿಧಾನವಿಂದಿನಲಿ ॥ ೩೧

ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಶಿಶುಪಾಲನಾಡಿದ ದುರುಕ್ತಿಗಳು.

ಆಯಿತಿದು ಜಡ ಧರ್ಮಜನು ಗಾಂ
ಗೇಯು ಜಡನೀತಾರುಥಟ್ಟನ
ದಾಯುವೞಿಯದೆ ನಿನ್ನ ಕರೆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಬೆಱತೆಯುಲ |
ರಾಯುರತುನದ ನಡುವೆ ನೀನನು
ನಾಯುಕವ್ರೊ ನೃಪಹಾರದಲಿ ಯುನು
ನಾಯುಕವ್ರೊ ನೀನಾವನೆಂದನು ಜಱಿದು ಮುರಹರನ ‖ ೨೦

ಈಋಷಿಗಳೇ ಬಣಗುಗಳು ಬಡ
ಹಾರುವರು ದಕ್ಷಿಣೆಸುಭೋಜನ
ಭೂರಿದಾನವೆ ಸಾಕು [1] ಮಾನ್ಯದ ವಾಸಿ ಪಟ್ಟದಲಿ |
ಹೋೞುವವರಿವರಲ್ಲ ನೆರೆದೀ
ವೀರನೃಪರಭಿಮಾನಿಗಳು ನೆಱಿ
ಸೈರಿಸಿದೊಡದು ನಿನಗೆ ಸವರವೇ ಕೃಷ್ಣ ಹೇೞೆಂದ ‖ ೨೨

ಅಱಿಯುದವರಾದರಿಸಿದೊಡೆ ನೀ
ನಱಿಯುಬೇಡವೆ ನಿನ್ನ ಕುಂದಿನ
ಕೊಱತೆಗಳನಾರಱಿಯುರೀಭೂಪಾಲಮಧ್ಯದಲಿ |
ಕುಱುಬರೂರಲಿ ಗಾಜುಮಾಣಿಕ,
ವೆಱಿಯುದವರೊಳು ಕೃಷ್ಣ ಕಡು
ಬೆಱತೆಲಾ ನೆಱಿ ಮಱಿದೆಲಾ ನಿನ್ನಂತರವನೆಂದ ‖ ೨೪

ಕುಲದಲಧಿಕರು ರಾಜ್ಯದಲಿ ವೆ
ಗ್ಗಳರು ಭುಜಸತ್ವದಲಿ ಸೇನಾ
ಬಲದಲುತ್ತಮರಿವರ ಭಂಗಿಸಿ ನಿನಗೆ ಮನ್ನಣೆಯೆ |
ಕುಲವು ಯದುಕುಲ ರಾಜ್ಯವೇ ಕಡ

---

1 ಊರವಾದರೆ, ಚ.

ಲೊಳಕುಱುವ ನಿನ್ನೋಟಿಗುಳತನ
ದಳವ ಮಾಗಧಕಾಲಯವನರು ಬಲ್ಲರವರೆಂದ ॥ ೨೫

ಜೀವನಾರವದೊಳಗೆ ಕಳಹಂ
ಸಾವಳಿಗೆ ರಮ್ಯವೆ ಜಪಾಕುಸು
ಮಾವಳಿಗಳಲಿ ಮಧುಕರನ ಮೋಹರಕೆ ಮನ್ನಣೆಯೆ ।
ಈ ವಿಕಾರದ ಯಜ್ಞದಲಿ ರಾ
ಜಾವಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯೆ ಶಿವ ಶಿವ
ನೀವು ಗೋಪೀಜಾರರಿಲ್ಲಿಗೆ ಶಿಷ್ಟರಹಿರೆಂದ ॥ ೨೬

ಜರಡುಮುಖ ವೀಮುಖಕೆ ಹೋಲುವ
ಧರಣಿಪತಿ ಯೊಮುಖಕೆ ಧರಣೀ
ಶ್ವರಗೆ ಪಾಸಟಿ ಭೀಷ್ಮನೀಮುಖ ನೃಪತಿ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ।
ಸರಿಸವಾದನು ಕೃಷ್ಣನೀಮುಖ
ಧರಣಿಪತಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಕೃಷ್ಣಗೆ
ಸರಿಯ ಕಾಣೆನು ನಿಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರೆಣೆಯೆಂದ ॥ ೨೭

ಶಿಶುಪಾಲನ ದುರುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃತವರ್ಮಾದಿಗಳು ರೇಗುವಿಕೆ.

ಸೀಱುವನ ಹೆಡತಲೆಯೊಳಗೆ ತೆಗೆ
ನಾಲಿಗೆಯ ನೆಲೆ ಕುನ್ನಿಗಳರಿದ
ಕೇಳುವರೆ ಪತಿನಿಂದೆ ಯಿದು ಪಾತಕಕೆ ಗುರುವಲ್ಲೆ ।
ಏಟೆನುತ ಕೃತವರ್ಮಸಾಂಬನೃ
ಪಾಲಮೊದಲಾದಖಿಳಯಾದವ
ಜಾಲವೆದ್ದುದು ಬಿಗಿದ ಬಿಲುಗಳ ಸೆಳೆದೊಡಾಯುಧದಿ ॥ ೨೮

ಕದಡಿತಾಯಾಸ್ಥಾನ ಕೋ ಯೆಂ
ದೊದಱೆ ಋಷಿಗಳ ನಾಲಿಗೆಗಳೊಣ
ಗಿದುವು ಹಲ್ಲಣಿಸಿದುವು ರಥಮಾತಂಗವಾಜಿಗಳು ।
ಕೆದಱೆತೀಕೆಯುನೆನುತನೀತನ

ಸದೆದು ತೆಗೆ ಸುಂಟಿಗೆಯನೆನುತಲಿ
ಯದುನೃಪರು ಗಜಬಜಿಸೆ ಬಂದೆಡೆಹೊಕ್ಕನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೩೯

ಕೃಷ್ಣದೂಷಕರನ್ನು ಸಹದೇವನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಿಕೆ,

ನಿಲಿಸಿದನು ಕಳಕಳವ ನೀಯದು
ಬಲವ ತೆಗೆದನು ಮತ್ತೆ ಮೌನದ
ಜಲಧಿಯಾಯ್ತಾಸ್ಥಾನವಿದಿರಲಿ ನಿಂದು ಸಹದೇವ ।
ಎಲೆ ಸುನೀಥ ವೃಥಾವಿರೋಧ
ಸ್ಖಲಿತನಾದೆ ಮುರಾರಿ ಮಾನ್ಯರ
ತಿಲಕನೀತನ ಪೂಜೆ ಯಾಗಕೆ ಕಳಶವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೪೦

ಧರಣಿಪತಿಯೇ ಸಕಲಧರ್ಮದ
ಪರಮಸೀಮೆ ಮುಕುಂದನೇ ಮಾ
ನ್ಯರಿಗೆ ಗುರು ವಂದ್ಯರಿಗೆ ವಂದ್ಯನು ದೈವಕಧಿದೈವ ।
ಸುರನದೀನಂದನನು ಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಪರಮಶಿವನೀಯಜ್ಞ ಲೋಕೋ
ತ್ತರದ ಮುಖವಿದು ನಿನ್ನ ಕುಮತಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೪೧

ನಿನ್ನನೆನ್ನನು ಚೈದ್ಯ ಕೃಷ್ಣನ
ಮನ್ನಣೆಗೆ ಸೆಣಸುವರಿಗಿದೆ ತೊಡ
ರೆನ್ನ ಕಾಲಲೆನುತ್ತ ಧರಣಿಯನೊದೆದನಂಘ್ರಿಯಲಿ ।
ಇನ್ನು ನೀನು ಸುಲೋಚನಾಂಧಕ
ನಿನ್ನೊಡನೆ ಫಲವೇನು ಕಲಹಕೆ
ಬನ್ನಿ ಮಿಡುಕುಳ್ಳವರೆನುತ ಗಜಱಿದನು ಸಹದೇವ ॥ ೪೨

ನುಡಿಯದದು ಮೌನಗ್ರಹದ ಹೆಡ
ಗುಡಿಯಲಿದ್ದುದು ರಾಜಕುಲವವ
ಗಡೆಯಿ[1] ನೆದ್ದನು ಸಿಂಹಪೀಠದಿ ನೋಡಿ ಕೆಲಬಲನ ।

---

1 ಗಢೆಯು, ಚ.

ಕಡೆಯ ಝಣಝಣರವ ಮಸಗಲವ
ನೊಡನೆ ಹೊಱವಂಟರು ನೃಪಾಲಕ
ನೊಡನೆ ಮುಱಿಚಿದರು ಹಿಡಿವಸಚಿವಪಸಾಯ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ ॥ ೪೩

ಶಿವಶಿವಾ ತಪ್ಪಾಯ್ತು ನಮ್ಮ
ತ್ಸವಕೆ ಬಂದವನಿಪನ ಗುಣದೋ
ಷವನು ನಾವೀಕ್ಷಿಸುವುದನುಚಿತವೆಂದು ವಿನಯದಲಿ ।
ಅವನಿಪತಿ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಕದನಕೆ
ತವಕಿಸುವ ಶಿಶುಪಾಲನನು ಹಿಡಿ
ದವಚಿದನು ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ ॥ ೪೪

ಅಱಿಯರೇ ಮುನಿಮುಖ್ಯರೀತನ
ನುಱುವದೈವವಿದೆಂದು ನೀಕ
ಟ್ಟೆಱಿತಗಾಱನೆ ರಾಯರಿದೆಲಾ ಸಕಲಗುಣಯುತರು ।
ಕಱುಬ [1] ತನದಲಿ ನೀನಕಟ ತೆಱ
ನಱಿಯದೆಂಬರೆ ಬಾರೆನುತ ಮುಂ
ಜೆಱಗ ಹಿಡಿದೆಳದವನ ತಂದನು ಭೂಪ ಜನಸಹಿತ ॥ ೪೫

ಭೀಷ್ಮರು ಶಿಶುಪಾಲನನ್ನು ದೂಷಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ಎಲೆ ಮರುಳ ಭೂಪಾಲ ನೊರಜಿನ
ಕಳಕಳಕೆ ಕರಿ ಬೆಚ್ಚುವುದೆ ಮಂ
ಜಲಿಯ ಮಱಿ ಮಿಡುಕಿದರೆ ಕಳಕಳಿಸುವುದೆ ಕಲಿಸಿಂಹ ।
ಗಿಳಿಯ ಮುರಕಕೆ ಗಿಡುಗನಗಿದ
ವ್ವಳಿಸುವುದೆ ಹರಿಗಿವನು ಗಣ್ಯನೇ
ಗಳಹನಿವನೊಡನಾವುದನುನಯವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೪೬

---

1 ಕುರುಡ, ಚ.

ಗುರುವೆ ಗುರುವೆನುವಖಿಳವಿದ್ಯಾ
ಪರಿಣತರ ಪರಿಣತನು ವೀರನು
ಧುರದ ವೀರನನಱಿವನಿಂತಿದು ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ ।
ಗರುವನಲ್ಲ ಸುನೀಥ ವಿದ್ಯಾ
ಪರಿಣತನು ತಾನಲ್ಲ ಘನಸಂ
ಗರದೊಳಿವನಾಳಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನನಱಿವನಿಂತೆಂದ ॥ ೪೭

ಅರಸನರಸನು ಕಾದಿ ಹಿಡಿದಾ
ದರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ತದೀಯರಾಜ್ಯದೊ
ಳಿರಿಸಿದೊಡೆ ಗುರುವಾತನಾತಂಗಿದುವೆ ಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧ ।
ಅರಸುಗಳನನಿಬರನು ಸೋಲಿಸಿ
ಮರಳಿ ರಾಜ್ಯದೊಳಿರಿಸನೇ ಮುರ
ಹರನು ಗುರುವಲ್ಲಾ ಮಹೀಶರಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೪೮

ಮಗಧಸುತನೀಸಾಲ್ವಹಂಸನ
ಮಗನಿಶುಂಭನ ಸೂನು ನರಕನ
ಮಗನು ಪೌಂಡ್ರಕದಂತವಕ್ತ್ರನ ತನುಜರಿವರೆಲ್ಲ ।
ಹಗೆಯ ಮಾಡಿ ಮುರಾಂತಕನ ಕಾ
ಳಗದೊಳೆಲ್ಲರನಿಕ್ಕಿ ಪಟ್ಟವ
ಬಿಗಿಸಿ ಕೊಂಡವರಲ್ಲವೇ ಹೇಪೆಂದನಾ ಭೀಷ್ಮ ॥ ೪೯

ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರು ವಿಪ್ರರಲಿ ಸ
ನ್ಮಾನನೀಯರು ಶೌರ್ಯವೃದ್ಧರು
ಮಾನವೇಂದ್ರರೊಳಧಿಕವಿದು ಪೌರಾಣಸಿದ್ಧವಲೆ ।
ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧನು ಕೃಷ್ಣನಾಹವ
ದೀನನೇ ಘನಶೌರ್ಯನೆಂಬುದ
ತಾನಱಿಯನೇ ಚೇದಿಪಾಲಕನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೫೦

ಏನನೆಂಬೆನು ಧರ್ಮತತ್ವವಿ
ಧಾನದಲಿ ಮುನಿಮುಖ್ಯರಿವರ

ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಶಿಶುಪಾಲ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಪಂಡಿತನೆ ।
ಆನಿಶಾಟನು ಮೆಚ್ಚದಗ್ಗದ
ಭಾನುರಶ್ಮಿಯನಂಧಕಾರ
ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರು ನಿಪುಣರೈ ಸಲೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೫೧

ಈತ ಸಚರಾಚರದ ಗುರು ವಿ
ಖ್ಯಾತಋತ್ವಿಜನೀತನಾಚಾ
ರ್ಯಾತಿಶಯನೀತನು ಮಹಾಪ್ರಿಯನೀತ ನೃಪನೀತ ।
ಸ್ನಾತಕವ್ರತಿಯೀತ ಯೀತನ
ಮಾತು ನಿನಗೆತ್ತಣದು ಸಲೆ ಖ
ದ್ಯೋತಕೆತ್ತಣ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೫೨

ಕರುಣಿಸೈ ಗಾಂಗೇಯ ಕೃಷ್ಣನ
ಚರಿತವನು ಶಿಶುಪಾಲಭೂಪನ
ಕರಣವೃತ್ತಿಯ ಕದಡು ಹಣಿಯಲಿ [1] ದೈವದೂರನಲೆ ।
ದುರುಳನಿವನ ದುರುಕ್ತಿಗಳ ಕೇ
ಳ್ದರಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿದು ವಿ
ಸ್ತರಿಸಬೇಹುದು ಸಕಲಜನಮತವೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೫೩

ಕೇಳು ಧರ್ಮಜ ಸಕಲಮುನಿಗಳು
ಕೇಳಿರೈ ನೆರೆದವನಿಪಾಲರು
ಕೇಳಿರೈ ನೆಱೆ ಕೇಳಿರೈ ಚಿತ್ತಾವಧಾನದಲಿ ।
ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯ ವಲ್ಲಭನ ಶ್ರುತಿ
ಮೌಳಿಮಂಡಿತಪಾದಪೀಠನ
ಲೀಲೆಯನು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಣನ ೫೪

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

1 ತಿಳಿಯಲಿ, ಚ.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ದೇವ ದೇವನನುಪನಿಷತ್ಕಾಂ
ತಾವಳೀಕವಮನೀಯನನು ರಾ
ಜೀವಪೀಠನ ಪಿತನನಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಮ ॥

ಭೀಷ್ಮರು ಕೃಷ್ಣಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ವಿರಚಿತಪದಯುಗಪ್ರ
ಕ್ಷಾಲನಾಚಮನೀಯನಾಗಿ ವಿಶುದ್ಧ ಭಾವದಲಿ ।
ಶ್ರೀಲಲಿತತಲ್ಪದ ಯಶೋದಾ
ಬಾಲಕಂಗಭಿನಮಿಸಿ ನಿಮಿಷನಿ
ಮೀಲಿತಾಕ್ಷನು ಕಣ್ದೆಱೆದು ಮುನಿಜನಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ॥ ೧

ವರಋಷಿಗಳಾಜ್ಞೆಯಲಿ ವಿಶ್ವಂ
ಭರನ ವಿಷಯೀಕರಿಸಿ ರಾಜಾ
ಧ್ವರಸಮರ್ಥನ ಭವವಿನಾಶನ ಸುಪ್ರಯೋಜಕನ ।
ಅಱಿವ ತೆಱದಿಂದೆನ್ನ ಮತಿ ಗೋ
ಚರಿಸುದುದ ಪೇಳುವೆನು ಕೃಷ್ಣನ
ಪರಮಲೀಲಾಲಲಿತಚರಿತವನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೨

ಘನರಜೋಗುಣದಲ್ಲಿ ಚತುರಾ
ನನ ತಮೋಗುಣದಲ್ಲಿ ಶಂಕರ
ನೆನಿಸಿ ಸತ್ವಗುಣಾನುಗತಿಯಲಿ ವಿಷ್ಣುವೆಂದೆನಿಸಿ ।

ಘನಜಗನ್ಮಯನಾಗಿ ಸರ್ವಾ
ತ್ಮನು ಮಹೇಶ್ವರನೆನಿಪನೀತನ
ನೆನಹನೀತನ ನಿಜವನಱಿವ ಮಹಾತ್ಮನಾರೆಂದ ॥ ೩

ಈತನವ್ಯಕ್ತನು ವಿಚಾರಿಸ
ಲೀತನಮಲವ್ಯಕ್ತಲಿಂಗನ
ಜಾತನವ್ಯಯನಪ್ರಮೇಯನಗವ್ಯನದ್ವಯನು ।
ಈತ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮ ನಿರ್ಗುಣ
ನೀತ ಗುಣಸಂಯೋಗಿ ಸರ್ವಗ
ನೀತ ಚಿನ್ಮಯನೀತನಾ ಹರಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೪

ಜಲನಿಧಿಯ ಬುದ್ಬುದ ತರಂಗಾ
ವಳಿಗಳಾಜಲಧಿಯಲಿ ತೋಱುವು
ವೞಿವುವೀವೈಕುಂಠವಿಮಲಜ್ಞಾನ ಜಲಧಿಯಲಿ ।
ಹೊಳವುದೞಿವುದು ವಿಶ್ವವೀತನ
ನುೞುಹಿ ತೋಱುವುದಿಲ್ಲ ಮಾಯಾ
ಲಲನೆ ಯಿಕ್ಕಿದ ಮದ್ದು ಜೀವರಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೫

ಭ್ರಾಮಕದೊಳೀ ವಿಷಯಸೌಖ್ಯದ
ರಾಮಣೀಯಕದೊಳಗೆ ಮುೞುಗಿ ನಿ
ರಾಮಯನು ಪರತತ್ವಮಯನಚ್ಯುತನು ತಾನಾದ ।
ಈಮುಕುಂದನ ಮಱೆವು ಕರ್ಮವಿ
ರಾಮದಲಿ ಕುದಿವವರು ಮಾಯಾ
ಕಾಮಿನಿಯ ಕೈಮಸಕದಲಿ ಮರುಳಾಗದಿರರೆಂದ ॥ ೬

ಭೂತಜನನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣ
ನೀತನೀತಂಗಿಲ್ಲ ಕಾರಣ
ನೀತ ಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನಸುಪ್ತಿಗಳೆಂಬವಸ್ಥೆಗಳ ।

ಆತುರಿಯದಾತುರಿಯ ತುರ್ಯಾ
ತೀತಲಕ್ಷಣನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ
ನೀತನಮಲಜ್ಞಪ್ತಿ [1] ಚಿನ್ಮಯನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೭

ಇರದೆ ತಿಲದಲಿ ತೈಲ ಕಾಷ್ಠದೊ
ಳಱಿವ ತಂದರೆ ಹುತವಹನನೇ
ನಱಿಯಬಾರದೆ ವಿಷ್ಣು ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನೆಂಬುದನು ।
ಹೊಱಗೊಳಗೆ ಸಂಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮೋ
ತ್ಕರದೊಳಗೆ ಹರಿಯುಂಟೆಯೆ ವಿಶ್ವವ
ಹೊಱವ ಹೊಂದಿಪರುಂಟೆ ಹೊರಬಿಗರೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೮

ಹೂಹೆಗಳು ಹೊಯ್ದಾಡವೇ ನಿ
ರ್ವಾಹಸೂತ್ರದ ಕುಣಿಕೆಗಾಱಿನ
ಗಾಹಿನಲಿ ತಜ್ಜಗದ ಜೀವರ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವ ।
ಹೋಹರಿಕೆಯಲಿ ತಂದು ಭವದಲಿ
ಸೋಹಿ ಸುೞಿಸುವನೀಚರಾಚರ
ಜೋಹವಿದು ನಿಜಲೀಲೆಯೀ ಹರಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೯

ಈತನಚ್ಯುತನಲ್ಲೆನಿಸಿ ವಿಪ
ರೀತಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ತೋಱಿದೊ
ಡೀತನಲಿ ತಪ್ಪೇನು ನಿಜಪರಮಾತ್ಮಭಾವನೆಗೆ [2] ।
ಭೀತನೊಬ್ಬನು ಕನಸಿನಲಿ ತ
ನ್ನಾತಲೆಯ ತಾನರಿದು ಪಿಡಿದುದ
ನೀತಱಿಂದಲಿ ಕಂಡನೈ ಶಿಶುಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦

ಭ್ರಮೆಯ ಭುಜಗನೊ ರಜ್ಜುವೋ ಜಂ
ಗಮವು ಕಲ್ಪಿತಪುರುಷನಾತ್ಮನೊ
ವಿಮಲಸಂವಿದ್ರೂಪನಾತ್ಮನೊ ಜೀವ ಪರಮನಲಿ ।

[1] ವ್ಯಕ್ತಿ, ಚ. [2] ನೆನಿಸಿದೊಡೆ, ಕ. ಖ.

ಕಮಲನಾಭನೆ ನಿಜವೊ ವಿಶ್ವ
ಕ್ರಮವೆ ನಿಜವೊ ಚೈದ್ಯಭೂಪತಿ
ಕುಮತಿ ಕಪಿಗೇಕಮಲವಾಣಿಕವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೧೧

ತೋಱುವೀಮಹದಾದಿಭೂತದೊ
ಳೋಱುಗುಡಿಸದೆ ನಿಂದ ಮೂವ
ತ್ತಾಱು ತತ್ವದೊಳೀತನೇ ಮಣಿಗಣದ ಗುಣದಂತೆ ।
ತೋಱುವೀತೋಱಿಕೆಯ ತುಷವನು
ತೂಱಿದರೆ ಮೇಣ್ ವಿಶ್ವಮುಖದಲಿ [1]
ತೋಱಿ ತೋಱದೆ ಮಱೆವನೀಹರಿ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೧೨

ಸ್ವೇದಜಾಂಡೋದ್ಭಿಜ್ಜರಾಯುಜ
ಭೇದವಾದ ಚತುರ್ವಿಧದ ಭೂ
ತೋದರನ ತದ್ಭೂತಮಯ ತದ್ಭೂತಭಾವನನ ।
ವಾದಕೊಳ್ಳದ ಬಹುಳವಸ್ತುವ
ನೀದುರಾತ್ಮಕನೆತ್ತ ಬಲ್ಲನು
ಬೀದಿಯಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆಯೆ ಬೊಮ್ಮವಿದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೧೩

ನೆಳಲು ಜಲದಲಿ ನಡುಗಲಿನಮಂ
ಡಲಕೆ ಕಂಪವೆ ಧೂಮಶಿಖಿಯು
ಪ್ಪಳಿಸಿದೊಡೆ ಕಂದುವುದೆ ನಭ ಕೆಂಧೂಳಿಯೊಡೆಮುಱಿದು ।
ಸುೞಿದೊಡನಿಲನ ತೊಳವರೇ ನರ
ರೊಳಗೆ ನರರೂಪದಲಿ ಜನಿಸಿದೊ
ಡೊಳಗು ಡಿಳ್ಳವೆ ಪರಮಸುಖನಿಧಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೧೪

ಗುಣಮಯದ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಜೀ
ವಣಿಗೆಗೊಂಬನು ಭೂತದಿಂದ್ರಿಯ
ಗಣದೊಡನೆ ನಿಜಪೌರುಷದಲೊದಗಿದ ಪವಾಡಿಗಳ ।

---

1 ಶ್ರದ್ಧಾಪಹಿತದಲಿ, ಕ, ಖ.

ಗುಣವೆ ಝಾಡಿಸಿದೊಡೆ ಸಮಷ್ಟಿಯು
ಹಣಿದದಲಿ ಮುಱಿದಿದಿರನಗಲಕೆ
ಕುಣಿವ ಚೌಪಟಬೊಮ್ಮ ಗಜವಿದನಱಿವನಾರೆಂದ ॥ ೧೫

ಕೊಲೆಯು ಕವತೆಯು ಕನಸಿನಲಿ
ಕಳವಳಿಸಿದರೆ ದಿಟವೇ ಮನೋರಥ
ಫಲವನನುಭವಿಸಿದರೆ ಯನುಭವಸಿದ್ಧವೇ ತನಗೆ ।
ಹೊಳೆವ ಜಗದಲಿ ಹೊಳೆದು ತ
ನ್ನೊಳಗಱಿದು ತಾನುಗುಱಿದ ಬೊಮ್ಮಕೆ
ಹಱಿವು ಹೊರುವುದೆ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧನೊಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೧೬

ನೋಟ ಸುತ್ತಲು ಬೇಹುದೇ ಹರಿ
ದಾಟವಗಲಕೆ ಬಳಕೆಯಲಿ ಮಾ
ತಾಟ ಸುಱಿವಿನೊಳಗ್ಗಳದ ಹಿಡಿಬಂದಿ ಹರಹಿನಲಿ ।
ಬೇಟದಲಿ ಮೂವಣ್ಣದಾಕೆಯು
ಕೂಟದಲಿ ಕುಱುಹಾಗಿ ಮಿಗೆ ನಿ
ಲೋರ್ಟಿಸುವರೆನೆ ನಿಜದಿಟ್ಟಬೊಮ್ಮವಿದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೧೭

ಭೂತಭವ್ಯಭವತ್ಪ್ರಧಾನ
ಖ್ಯಾತತತ್ವಪ್ರಕೃತಿಪೂರುಷ
ನೀತ ಸಚ್ಚಿನ್ಮಾತ್ರಲಿಂಗನು ಪರಶಿವಾತ್ಮಕನು ।
ಸೋತು ನುಡಿ ಮನದೊಡನೆ ಮರಳಿದೊ
ಡಾತ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಮಯ ನಿ
ರ್ಧೂತಮಾಯಾತಿಮಿರನೀಹರಿ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೧೮

ದೆಸೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸದ ನುಡಿ ಹವ
ಣಿಸದ ಕಲ್ಪಸಹಸ್ರಕೋಟಿಯೊ
ಳಸಮಸೆಯು ಮಾಡದ ಮಹತ್ವದೊಳುರುಮಹತ್ವದಲಿ ।

ಎಸೆವನಣುವಿಂಗಣುವೆನಿಸಿ ನಿ
ರ್ವಿಸಿ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಬರೆಸೆಪೆದು ಹೆ
ಚ್ಚಿಸಿ ಮೆಱೆದನೀಜಗವನೀಹರಿ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೧೯

ಯಜ್ಞದಧಿಪತಿ ಯೀತನೀತನು
ಯಜ್ಞಪುರುಷನು ಸ್ರುಕ್ಸ್ರುವಾದಿಯು
ಯಜ್ಞಸಾಧನವೀತನೀತನು ಮಂತ್ರಕಾಲಾತ್ಮ ।
ಯಜ್ಞವೀತನು ಕರ್ಮವೀತನು
ಯಜ್ಞದಲಿ ಯಜಮಾನನೀತನು
ಯಜ್ಞಫಲವೀದೇವಕೀಸುತನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೨೦

ಒಂದೆನಿಸಿ ತೋಱುಸುವನೆರಡಱೊ
ಳೊಂದಿ ಮೆಱೆವನು ಮೂಱುನೆಲೆಯಲಿ
ನಿಂದು ನಾಲ್ಕನು ಬಳಸಿ ವಿಭುವಾಗೈದು ತಾಣದಲಿ ।
ಹಿಂದು ಮುಂದಿಂದೆಂದು ಬಹುವಿಧ
ದಿಂದ ಮಾಯಾಗುಪ್ತನಾಗಿ ಮು
ಕುಂದ ತೋಱುವನೀತನಂಕವನಱಿವರಾರೆಂದ ॥ ೨೧

ದ್ವಿಜರು ಮುಖದಲಿ ಭೂಪರೀತನ
ಭುಜದಲಾದರು ನಿಖಿಳವೈಶ್ಯ
ಪ್ರಜೆ ಘನೋರುಗಳಿಂದ ಶೂದ್ರರು ಪಾದಪದ್ಮದಲಿ ।
ದ್ವಿಜಪತಿ ಸ್ವಾಂತದಲಿ ವರವಾ
ರಿಜಸಖನು ಕಂಣ್ಣಿನಲಿ ವದನಾಂ
ಬುಜದಲಿಂದ್ರಾದಿಗಳು ಜನಿಸಿದರೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೨೨

ಗಗನ ವೀತನ ನಾಭಿ ದಶದಿ
ಕ್ಕುಗಳು ಕಿವಿ ಫಣಿಲೋಕ ವಿಮಳಾಂ
ಘ್ರಿಗಳು ಧ್ರುವನಿಂ ಮೇಲು ಭಾಗ ಮುರಾಂತಕನ ಮಕುಟ ।

ಗಗನಮಣಿ ಶಂಕರವಿರಿಂಚಾ
ದಿಗಳು ದೇವನ ರೋಮಕೂಪದೊ
ಳಗಣಿತಾಮರನಿಕರವಿಹುದಿದನಱಿವರಾರೆಂದ ॥ ೨೩

ಪ್ರಳಯದಲಿ ಧರೆ ಕಱಗುವುದು ಜಲ
ದೊಳಗೆ ತಜ್ಜಲ ವಡಗುವದು ಶಿಖಿ
ಯೊಳಗೆ ತತ್ಪಾವಕನು ಪವನದೊಳಾತನಭ್ರದಲಿ ।
ಬಳಿಕಹಂತತ್ವದಲಿ ಗಗನವೆ
ನಿಲುಗು ಹಂಮು ಮಹತ್ತಿನಲಿ ಮಹ
ದಱಿವು ಮಾಯೆಯೊಳಾಕೆಯಡಗುವಳೀತನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ೨೪

ಧರಣಿ ತಾನೈವತ್ತುಕೋಟಿಯ
ಹರಹು ಭೂಮಿಗೆ ಹತ್ತುಮಡಿ ಖ
ರ್ಪರ ಕಟಾಹವದಕ್ಕೆ ದಶಗುಣ ದಶಗುಣೋತ್ತರದ ।
ಪರಿವಿಡಿಯಲುದಕಾಗ್ನಿ ಹರಿಪು
ಷ್ಕರವಹಂಮಹದಾದಿಸಪ್ತಾ
ವರಣವೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೀತನ ರೋಮರೋಮದಲಿ ॥ ೨೫

ದೇವನಂಗೋಪಾಂಗದಲಿ ವೇ
ದಾವಳಿಗಳುಚ್ಛ್ವಾಸದಲಿ ತೀ
ರ್ಥಾವಳಿಗಳಂಘ್ರಿದ್ವಯಾಂಬುಜದ ಮಕರಂದದಲಿ ।
ಪಾವನಕೆ ಪಾವನನು ಜೀವರ
ಜೀವನನು ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವ
ದಾವ ಲೆಕ್ಕದೊಳೀತನಿಹನೆಂದಱಿವರಾರೆಂದ ॥ ೨೬

ವಿಶ್ವಶಿಲ್ಪದ ಕುಶಲಹಸ್ತನು
ವಿಶ್ವರಕ್ಷೆಯ ಮಂತ್ರವಾದಿಯು
ವಿಶ್ವಸಮಿಧೆಯೊಳಗ್ನಿಕಾರ್ಯದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿವಟು ।

ವಿಶ್ವನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರನು
ವಿಶ್ವವಿಷಯದಲೈಂದ್ರಜಾಲಿಕ
ವಿಶ್ವದಂತಸ್ಸ್ಯೂತಚೇತನನೀತ ನೋಡೆಂದ ॥ ೧೭

ಇರಲಿರಲು ಕಲ್ಪಾವಸಾನಕೆ
ಬಿರಿವುದೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಬಹಿರಾ
ವರಣಜಲವೀಜಲದೊಳೊಂದಾಯ್ತೇಕರೂಪದಲಿ ।
ಹರಿ ವಿನೋದದಲೊಬ್ಬನೇ ಸಂ
ಚರಿಸುತಿರ್ದನು ಬಳಿಕ ಕಾಲಾಂ
ತರದೊಳಗೆ ಮಧುಕೈಟಭರು ಜನಿಸಿದರು ಕರ್ಣದಲಿ ॥ ೧೮

ಲೀಲೆಯಲಿ ಬಳಿಕವದಿರೊಡನೆ ವಿ
ಟಾಳಿಸಿತು ಮನ ಕಾದಿದರು ಬಲು
ಕಾಳಗವನವರಿತ್ತ ವರದಲಿ ಹಿಡಿದು ದಾನವರ ।
ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟನು ಖಳರ ಮೇದ
ಸ್ಸಾಳಿ ಮುಳುಗಿತು ಜಲದೊಳದಱಿಂ
ಮೇಲು ಪೆಸರಾಯ್ತಿಳೆಗೆ ಮೇದಿನಿಯೆಂಬ ನಾಮದಲಿ ॥ ೧೯

ಆಮಧುವನಾಕೈಟಭನ ಮುಱಿ
ದೀಮಹಾತ್ಮಕನೊಡನೆ ವಾದಿಸು
ವೀಮರುಳನೇನೆಂಬೆನೈ ಶಿಶುಪಾಲಬಾಲಕನ ।
ಕಾಮರಿಪು ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿ
ವ್ಯೋಮರೂಪನುದಾರಸುಗುಣಸ
ನಾಮ ಚಿನ್ಮಯನೀತನೀತನನಱಿವರಾರೆಂದ ॥ ೨೦

ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರ
ಸ್ಮೃತಿವಿಭಾಗಾರ್ಥಕೆ ವಸಿಷ್ಠನ
ಸುತನ ಸುತನಲಿ ವಿಮಲವೇದವ್ಯಾಸನಾಮದಲಿ ।

ವ್ರತಿಜನೋತ್ತಮ ಜನಿಸಿದನು ಯದು
ಪತಿ ಕಣಾ ತಾನೀತನೀದು
ರ್ಮತಿಗೆ ಗಮ್ಯವೆ ಗರುವದೈವದ ಗಾಢಗತಿಯೆಂದ ॥ ೨೧

ಮನುವಳಿವನಜ ಬಲ್ಲನೀಶ್ವರ
ನೆನೆವ ನಾರದಮುನಿಪ ವರ್ಣಿಪ
ಮನದಿ ಸನಕಸನತ್ಸುಜಾತಾದ್ಯರಿಗಿದೇ ಬೆಸನ ।
ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಕರ್ಮದ
ಕಣಿಗಳಿಗೆ ಕೋವಿದರಿಗಿದೆ ಜೀ
ವನವಿದೇ ಗತಿ ಪರಮವೈಷ್ಣವತತ್ವವಿದೆ ಯೆಂದ ॥ ೨೨

ವೇದಕೀಸುಬ್ಬುಸ ವಿರಿಂಚಹ
ರಾದಿಗಳು ಕಿಗ್ಗಡಲಲಿರೆ ಸನ
ಕಾದಿಮುನಿಗಳು ತಡಿಯಲಿದ್ದರು ತೆರೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ।
ವಾದಿಗಳ ದುಸ್ತರ್ಕ ನಶಿದುದು
ವಾದದಲಿ ದುಸ್ತರಮುರಾರಿಮ
ಹೋದಧಿಯನೀಬಣಗುದಾನವ ಭಂಗಿಸುವನೆಂದ ॥ ೨೩

ಆಕಟ ನಿರ್ಗುಣತತ್ವವಿದೆ ನಾ
ಟಕದ ಬಹುರೂಪಿನಲಿ ಪರಮಾ
ತ್ಮಕ ಪರಾನಂದೈಕರಸವಿದೆ ಮನೆಯ ಕೇಲಿನಲಿ ।
ಪ್ರಕಟಮಾಯಾಗುಪ್ತ ಪರಮಾ
ತ್ಮಕಮಹಾನಿಧಿ ಸಭೆಯೊಳಿರುತಿರೆ
ವಿಕಳಮತಿಗಳು ತರುಚಕು[1] ಗೆಡುವರು ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ॥ ೨೪

ನಿರವಯವತತ್ತ್ವೈಕರಸವಿದೆ
ನರಮನೋಹರರೂಪಿನಲಿ ವ್ಯವ
ಹರಣಸಂಜ್ಞಾರಹಿತವಿದೆ ಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನದಲಿ ।

[1] ವೀಚಕು, ಚ.

ಭರಿತಬಹಳಬ್ರಹ್ಮವಿಲ್ಲಿಯೆ
ಧರಣಿಯಲಿ ಸಂಚರಿಸುತಿದೆ ಪುರ
ಹರನ ತತ್ವರಹಸ್ಯಮುದ್ರೆಯನಱಿವರಾರೆಂದ ‖ ೭೫

ಏಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಕುರುಡರಿಗೆ ತಾ
ನೇಕೆ ಸಾಳಗ ಶುದ್ಧ ಬಧಿರರಿ
ಗೇಕೆ ಮೂರ್ಖಸಮಾಜದಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಸನ್ನಾಹ ।
ಏಕೆ ಖಳರಿಗೆ ನಯವಿಧಾನ
ವ್ಯಾಕರಣ ತಾನೇಕೆ [1] ಫಥ ಲೋ
ಕೈಕಪಾತಕಗೆಂದು ನುಡಿದನು ಜಱಿದು ದಾನವನ ‖ ೭೬

ಹೊಗಳಿ ದಣಿಯವು ವೇದತತಿ ಕೈ
ಮುಗಿದು ತಣಿಯರು ಕಮಲಭವಭವ
ರೊಗುಮಿಗೆಯ ಮಾನಸಸಮಾಧಿಯ ಸಾರತತ್ವದಲಿ ।
ಬಗೆದು ತಣಿಯರು ಯೋಗಿಗಳು ಕೈ
ಮುಗುಚಿ ತಣಿಯರು ಕರ್ಮಿಗಳು ಮೂ
ಜಗದ ದೈವದ ದೈವ ಕೃಷ್ಣನ ಬೈವಸಿವನೆಂದ ‖ ೭೭

ಈತ ಕಾಣಿರೆ ಘನಚರಾಚರ
ಚೇತನತ್ವದ ಬಹಳ [2] ಜೀವ
ವ್ರಾತವನು ತುಂಬಿದನು ಪಡಗಿನೊಳೌಕಿ ಬಾಲ್ಯದಲಿ ।
ಆತತಮನೆಂಬಸುರನನು ಕಿಱು
ಘಾತಿಯಿಂದವೆ ಮಡುಹಿ ವೇದವ
ನೀತ ತಂದನು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿನೊಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖ ೭೮

ಖೂಳನಾಯುಳು ಬಲ್ಲರೇ ಶಿಶು
ಪಾಲಕಾದಿಕುಠಾರನೀಗೋ
ಪಾಲ ಕಾಣಿರೆ ಕೂರ್ಮರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಮೇದಿನಿಯ ।

---

1 ಘಾಂಡಿತ್ಯ, ಚ. 2 ವಿಹಿತ, ಚ.

ಸಾಲ ಹೆಡೆಯುಲಿ ಪೊತ್ತ ಪನ್ನಗ
ಪಾಲಕನನಾವುಂದರದ ಕಡೆ
ಗೋಲನಾಂತ ಮಹಾತ್ಮನೀತನನಱಿವರಾರೆಂದ ॥ ೩೯

ಇವನ ಹವಣಿಯು ಮುನ್ನ ಕೃತಯುಗ
ದವರೊಳದಟ ಹಿರಣ್ಯಲೋಚನ
ನವನಿಯನು ಕದ್ದೊಡಿದನು ಹೊಕ್ಕನು ರಸಾತಳವ ।
ಅವನ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಯಜ್ಞ
ಪ್ರವರದೇಹನು ವೇದಮಯ ನೀ
ಭವವಿಮೋಹನು ಘನವರಾಹನು ಕೃಷ್ಣ ನೋಡೆಂದ ॥ ೪೦

ತೂಱಿದನು ದಂಡೆಯುಲಿ ದೈತ್ಯನ
ಸೀಱಿದನು ದಿಕ್ಕರಿಫಣೀಂದ್ರರ
ಮೇಲೆ ಜಗವನು ಹರಹಿದನು [1] ಸಂತೈಸಿದನು ಜಗವ ।
ಹೇಱಲಜರುದ್ರಾದಿದೇವರ [2]
ತಾಳಿಗೆಗಳೊಣಗಿದುವು ಭಂಗಿ ಱ
ಡಾಳಿಸಿತಲಾ ಚೈದ್ಯಭೂಪತಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೪೧

ಆಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಸಹೋದರ
ನೀಹರಿಯನವಗಡಿಸಿ ದೈವ
ದ್ರೋಹಿ ಬಹುವಿಧವ್ಯಥೆಗಳಲಿ ಬೇಸಱಿಸಿದನು ಮಗನ ।
ಆಹವದೊಳಚ್ಯುತ ಮುಕುಂದ ಮ
ಹಾಹಿತಲ್ಪ ಮಹೇಂದ್ರವಂದ್ಯ
ತ್ರಾಹಿ ಯೆಂದನವರತ ಮೊದಱಿದನಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ॥ ೪೨

ಕಾದುದೀತನ ನಾಮವಾ ಪ್ರ
ಹ್ಲಾದನಾಸಱು ಬೇಸಱನು ಬಱಿ
ಕೀದಯಾಬ್ಧಿಗೆ ದನುಜಪತಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕಂಭದಲಿ ।

---

1 ಧರಣಿಯ ನಿಲಿಸಿದನು, ಚ. 2 ಮರೇಂದ್ರರ, ಚ.

ಆದುದಾವಿರ್ಭಾವ ಸಿಡಿಲಿನ
ಸೋದರದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಭಾಳದ
ಬೀದಿಗಿಚ್ಚಿನ ರೌದ್ರದಲಿ ನರಸಿಂಹಮಯವಾದ ॥ ೪೩

ಉಗುರಲಸುರನ ಕರುಳದಿಂಡೆಯ
ನುಗಿದು ಕೊರಳಲಿ ಹಾಯ್ಕಿ ದೈತ್ಯನ
ಮಗನ ಪತಿಕರಿಸಿದನು ತತ್ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿ ಪಲ್ಲವಿಸೆ ।
ಭುಗಿಭುಗಿಲು ಭುಗಿಲೆಂದು ಕರ್ಬೊಗೆ
ನೆಗೆಯಲುರಿ ಹೊರೆದಬುಜಜಾಂಡವ
ಬಗರೊಗೆಯೆ ಭೇದಿಸಿದುದೀತನ ಕೇಣಿಕಬೇಡೆಂದ ॥ ೪೪

ತ್ರೇತೆಯಲಿ ಬಲಿರಾಜ್ಯ ಭುವನ
ಖ್ಯಾತವಾಯ್ತು ತದಶ್ವಮೇಧದೊ
ಳೀತ ವಾಮನನಾಗಿ ಯಾಚಿಸಿದನು ಪದತ್ರಯದ ।
ಭೂತಳವನಲ್ಲಿಂದ ಬಳಿಕ
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬಲಿನೃಪತಿಹಸ್ತಾ[1]
ಧೌತಚರಣದೊಳಳಯಲಾದುದು ಧರಣಿ ಪದಯುಗಕೆ ॥ ೪೫

ನೆರೆಯದಿರೆ ನೆಲ ನೆಗಹಿದಂಘ್ರಿಗೆ
ಮುಱಿದುದಬುಜಭವಾಂಡ ಖರ್ಪರ
ದೊಱತೆ ಬಹಿರಾವರಣಜಲ ಗಂಗಾಭಿಧಾನದಲಿ ।
ಎಱಗಿತೀಗೋವಿಂದನಾರೆಂ
ದಱಿದಿಹೈ ಹರಿಯೊಡನೆ ಜಂಬುಕ
ನಱಿಚಿದೊಡೆ ನಾನೇನ ಹೇಱುವೆನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೪೬

ರಾಯ ಕೇಳೈ ವಿಮಲದತ್ತಾ
ತ್ರೇಯವೆಸರಲಿ ಧರ್ಮವನು ಪೂ
ರಾಯದಲಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿದನು ಹೈಹಯನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ।

1 ಕಮಲಜಕಟಾಹೋದ್ಭೂತ. ಕ. ಖ. ಚ.

ಬಾಯಬಡಕರು ಬಗುಳಿದೊಡೆ ಹರಿ
ಯಾಯಿತಕೆ ಪಾಸಟಿಯೆ ನಿಗಮದ
ಬಾಯ ಬೀಯಗನೀಮುಕುಂದನನಱಿವರಾರೆಂದ ॥ ೪೭

ಮಿಡುಕಿದರೆ ರಾವಣನ ಸೆಱೆಯಲಿ
ಕೆಡಹಿದನಲಾ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು
ಕಡುಹನಾನುವ ದಿಟ್ಟರುಂಟೇ ದೇವದೈತ್ಯರಲಿ ।
ತೊಡಕಿದರೆ ಬಲಿಕಾನೃಪನ ತೋ
ಳಡವಿದಱಿದು ಮಹೀಶವಂಶವ
ತಡೆಗಡಿದನೀಕೊಡಲಿಕಾಱನ ತೋಟಿ ಬೇಡೆಂದ ॥ ೪೮

ಖರನ ತಿಸಿರನ ದೂಷಣಾದ್ಯರ
ಶಿರವ ಚಂಡಾಡಿದನು ಘನಸಾ
ಗರಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟೆಯಿದಲಾ ಕಾಣದೇ ಲೋಕ ।
ಹರಿಬವೋ ಮೇಣ್ ಪೌರುಷವೊ ಮ
ತ್ಸರವೊ ಮೇಣ್ಮಾರಾಂಕವೊ ಹುಲು
ಮೊಱಡಿ ಸೆಣಸುವುದೆ ಸುರಾದ್ರಿಯೊಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೪೯

ಆವುದಂತರ ನಿಮಗೆ ಹಿಂದಣ
ರಾವಣನೊಳವಗಡಿಸಲಾತನ
ಮಾವನನು ಮುಱಿದವನ ತಂಗಿಯ ಮುಖವ ಭಂಗಿಸಿದ ।
ದೇವದಲ್ಲಣನಿಂದ್ರವಿಜಯ ಸು
ರಾವಳಿಯ ದೆಸೆಪಟರೆನಿಪ ದೈ
ತ್ಯಾವಳಿಯ ಕಡಿಖಂಡದೊಟ್ಟಿಲಿನಾತ [1] ನೋಡೆಂದ ॥ ೫೦

ಹರಗಿರಿಯ ಮೀಟೆತ್ತಿ ದುಬ್ಬಟೆ
ಯರಸಲಾದಶವದನನಾತನ
ಶಿರದುವಾರ [2] ವನಿಡಿದು ದಣಿಸನೇ ದೆಸೆಯ ದೇವಿಯರ ।

---

[1] ರಾವ, ಚ. [2] ಶರದಪಾರ, ಚ.

ಬರಡನಿವನೀದೈವದೊಡನು
ಬ್ಬರಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರಭ್ಯಂ
ತರವನಿವರಱಿಯರೆ ಮುನೀಂದ್ರರು ಶಿವಶಿವಾ ಯೆಂದ ॥ ೫೧

ಹಿಂದೆ ಕೃತಯುಗಸಮಯದಲಿ ಸುರ
ವೃಂದದೊಡನಸುರರಿಗೆ ಕೊಂಡೆಯ
ದಿಂದ ಮಸೆಮಸೆದಂಕವಾದುದು ಕಳನ ಕಾಳಗಕೆ ।
ಬಂದುದಾ ತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗ
ಳೊಂದು ದೆಸೆ ಜಂಭಾದಿದಾನವ
ರೊಂದು ದೆಸೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿತೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ೫೨

ಅವರೊಳಗ್ಗದ ಕಾಲನೇಮಿ
ಪ್ರವರನಮರವಿಭಾಡ ವರದಾ
ನವಶಿರೋಮಣಿ ದಿವಿಜನಾಯಕಶರಭಭೇರುಂಡ ।
ಬವರದಲಿ ಶಕ್ರಾಗ್ನಿಯಮಶಶಿ
ರವಿಕುಬೇರಸಮೀರಣಾದ್ಯರ
ಸವಱಿ ಸಪ್ತಾಂಗವನು ಕೊಂಡನು ಮೇಘವಾಹನನ ॥ ೫೩

ರಣದೊಳೋಡಿದ ಸುರನಿಕರ ಘ
ಲ್ಲಣೆಯನಿಕ್ಕಿತು ಹರಿಗೆ ಕರೆ ಹ
ಲ್ಲಣಿಸು ಗರುಡನನೆನುತ ಹೊಱವಂಟನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ।
ಕೆಣಕಿದನು ದಾನವನನಾಗಳ
ಹಣಿದವನ ಹೊಯ್ದು ಮಳಚಕ್ರದ
ಗೊಣೆಯದಲಿ ಮೆಱಸಿದನು ತಲೆಯನು ದಿವಿಜನಗರಿಯಲಿ ॥ ೫೪

ಆಮಹಾಸುರಕಾಲನೇಮಿಸ
ನಾಮನೀಕಾಲದಲಿ ಯಾದವ
ಭೂಮಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದನಲಾ ಕಂಸಾಭಿಧಾನದಲಿ ।

ಈಮರುಳು ಹವಣೇ ತದೀಯ
ಸ್ತೋಮ ಧೇನುಕಕೇಶಿವತ್ಸತೃ
ಣಾಮಯರು ಹಲರಿಹರು ದುಷ್ಪರಿವಾರ ಕಂಸನಲಿ ॥ ೫೫

ಸೇದಿದನು ಪೂತನೆಯಸುವನವ
ಳಾದರಿಸಿ ಮೊಲೆವಾಲನೂಡಿಸೆ
ಪಾದತಳ ಸೋಂಕಿನಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲ ಭಂಡಿ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ।
ಸೇದಿ ಕಟ್ಟಿದೊದ್ದರಳನೆಳೆದರೆ
ಬೀದಿಯಲಿ ಮರ ಮುಱಿದುದೀಕಱು
ಗಾದವೆನ ಕಯ್ಯಿಂದಲೞಿದುದು ಕಂಸಪರಿವಾರ ॥ ೫೬

* ಆದುರುಳಸರ್ಪನ ವಿಭಾಡಿಸಿ
ಕಾದನಾಗೋವುಗಳನಿಂದ್ರನ
ಬಾಧೆಯನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಮಿಗೆ ತಾ ಕಾಯ್ದ ಗೋಕುಲವ ।
ಭೂಧರವ ನೆಱೆ ಕೊಡೆಯ ತೆಱದವೊ
ಲಾದರಿಸಿದನು ಬೆರಳ ಕೊನೆಯ
ಲ್ಲಾದವೆತ್ತಿದನೇೞುದಿನಪರಿಯಂತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೭

ಬೀದಿಯಲಿ ಜನ ನೋಡೆ ರಜಕನ
ಮೋದಿ ವಸ್ತ್ರವ ಕಳೆದು ಕೊಂಡನು
ಮೋದದಿಂದ ಸುಗಂಧವನು ತಂದಿತ್ತ ಕುಬುಜೆಯನು ।
ಆದರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಸುಧಾಮನ
ಕಾದು ಕುಸುಮವ ಕೊಂಡನೀಕಮ
ಲೋದರನ ಸಾಹಸವ ಸತ್ವವನಱಿವರಾರೆಂದ * ॥ ೫೮

ಕೇಶಿ ಧೇನುಕ ವತ್ಸ ಲಂಬ ಬ
ಕಾಸುರ ತೃಣಾವರ್ತನಘನಂ
ಬಾಸಮರ್ಥರ ಸೀೞಿ ಬಿಸುಟನು ಬಾಲಕೇಳಿಯಲಿ ।

* ಈ ಯೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಘಾಸಿಯಾದುದು ದಂತಿ ಮಲ್ಲರ
ದೇಸುಘನ ಮಾವನನು ಮರ್ದಿಸಿ
ಮೀಸಲೞಿಯದ ದಿವಿಜಕನ್ನೆಯರೊಡನೆ ಜೋಡಿಸಿದ ॥ ೫೯

ಮುರನ ನರಕನ ಹಂಸಡಿಬಿಕರ
ಮರಸೃಗಾಲನ ದಂತವಕ್ರನ
ದುರುಳಪೌಂಡ್ರಕಪಂಚಜನಶುಂಭನ ನಿಶುಂಭನನು ।
ಹರಿ ಹಯಗ್ರೀವಕನ ಸಾಲ್ವನ
ನೊಱಸಿದನಲಾ ನಿನ್ನ ಪಾಡಿನ
ದುರುಳರೇ ದೈತ್ಯೇಂದ್ರರೀತನ ಕೆಣಕಿದವರೆಂದ ॥ ೬೦

ಇವನ ಹವಣೇ ತ್ರಿಪುರಹತದಾ
ನವರು ಕುಂಭನಿಕುಂಭಮೆಸರಿನ
ಲವನಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ನಭದಲಿ ರಚಿಸಿದರು ಪುರವ ।
ಅವದಿರು ಜೀಯಾಳಿದರು ನಿರ್ಜರ
ನಿವಹವನು ಬೞಿಕವರನೊಂದೇ
ಬವರದಲಿ ಕೆಡಹಿದನು ಕೃಷ್ಣನನಱಿವರಾರೆಂದ ॥ ೬೧

ತೋಳಸಾವಿರವಮರಪತಿ ತೆರೆ
ವಾಳನೊಕ್ಕಲು ಕಂತುಕದ ವೈ
ಹಾಳಿ ಪಾತಾಳದಲಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಮನೆ ತನಗೆ ।
ಶೂಲಿ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ವನೀಸು ಚ
ಡಾಳಿಸಿದ ಸಿರಿಯಾರಿಗಾತನ
ತೋಳಡವಿಯನು ನಿನ್ನೆ ತಱಿದನು ಕೃಷ್ಣನೋಡೆಂದ ॥ ೬೨

ಆಯುಗದಲಾಯುಗದಲನಿಬರು
ಬೀಯವಾದರು ದೈತ್ಯದಾನವ
ರೀಯುಗದಲೆನಿತಸುರರನಿಬರು ದುಷ್ಟದಾನವರು ।

ರಾಯುರನಿಬರು ದಿವಿಜರಾಯನ
ಲಾಯದಲಿ ಲಂಬಿಸಿದರಾತಲು [1]
ವಾಯು [2] ನಿನಗೀಗಲೆ ವಿಹತಿಯಹುದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೬೩

ಇಂಗಿತದಲಱಿವುದು ಮಹಾತ್ಮರಿ
ಗಂಗವಿದು ಮಧ್ಯಮರು ಕರ್ಣಾಪ
ಥಂಗಳಲಿ ಗೋಚರಿಸಲಱಿವುದು ಲೋಕವೃತ್ತಿ ಯಿದು ।
ಕಂಗಳಲಿ ಕಂಡರಿವರಧಮರು
ಕಂಗಳಲಿ ಕಿವಿಗಳಲಿ ಮೇಣ್ ಹರಿ
ಯಿಂಗಿತವನಱಿಯದ ಜಡಾತ್ಮನು ಚೈದ್ಯನಿವನೆಂದ ॥ ೬೪

ಭೀಷ್ಮರು ಹೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಸಹದೇವನು
ಅಭಿನಂದಿಸುವಿಕೆ.

ಎಲೆ ಪಿತಾಮಹ ನೀವು ನಿಗಮ
ಸ್ಥಳರಹಸ್ಯವನುಪನಿಷತ್ಸಂ
ಕುಳವಚೋಭಿಪ್ರಾಯಪೀಯೂಷವನು ಬೀಱಿದರೆ ।
ಖಳರಿಗತಿದರ್ಪಜ್ವರಪ್ರ
ಸ್ಖಲಿತರಿಗೆ ಸೊಗಸುವುದೆ ಬೆಳಗಿಂ
ಗಳು ವಿಯೋಗಿಗೆ ವಿಷಮವೆಂದನು ನಗುತ ಸಹದೇವ ॥ ೬೫

ಸಹದೇವನು ಕೃಷ್ಣನೇ ಗುರುದೈವವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಕೇಳಿರೈ ನೆರೆದಖಿಳಪೃಥ್ವೀ
ಪಾಲರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದೆನೀಗೋ
ಪಾಲನೆಮಗಾಚಾರ್ಯನೆಮ್ಮಯ ತಂದೆ ಗುರುದೈವ ।
ಲಾಲಿಸಿದೆವರ್ಚಿಸಿದೆವೀತನ
ಮೇಲೆ ಮುಳಿಸುಂಟಾದೊಡೆನ್ನೊಡ
ನೇಱಲಾತನ ಗಂಡನೆಂದೊದೆದನು ಮಹೀತಳವ ॥ ೬೬

[1] ಕಱು, ಕ. ಖ. [2] ಪಾಯಿ, ಕ. ಖ.

ಚೆಲ್ಲಿದುವು ಸಹದೇವಶಿರದಲಿ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಗ್ಗೆಗಳ ಮಳೆ ನಭ
ದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಯಾಯ್ತುಹುದಲ್ಲೈ ಸಹದೇವ ಲೇಸೆನುತ ।
ಭುಲ್ಲವಿಸಿದರು ಋಷಿಗಳ ಪ್ರತಿ
ಮಲ್ಲದೈವದ ನೆಲೆಯುನಱಿಯದ
ಖುಲ್ಲಭೂಪರು ಮಸಗಿದರು ಗುಜುಗುಜಿನ ಗಾಢದಲಿ ॥ ೬೭

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ

ಅಗ್ರಪೂಜಾವ್ಯಾಜಮುಖದಲಿ
ವಿಗ್ರಹದ ಶಿಶುಪಾಲಶಿರ ಗಗ
ನಾಗ್ರದಲಿ ಕುಣಿದಾಡಲೆಚ್ಚನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ [1] ॥

ಸಹದೇವನ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿಶೇಷ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಸಹದೇವನ ವಚೋಗ್ರ
ವ್ಯಾಳ ವಿಷವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು ಮನ ಮಹೀಶ್ವರರ ।
ಸೂಳು ನೆನಹಿನ ಸುಚಿ ಮನದ ಸವ
ಪಾಳಿಕೋಪದಲಱಿದಮೌನದ
ಮೇಲುಬುದ್ಧಿಯ ಜೋಡಿ ಬೇಱೊಂದಾಯ್ತು ಭಾವದಲಿ ॥ ೧

1 ಲೆಸೆದನು ವೀರನಾರಯಣ, ಚ.

ಕಿವಿವೆಳೆಯ ಮೋಱೆಗಳ ಮುಷ್ಟಿಯ
ಬವರಿಗಳ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಸನ್ನೆಯ
ಸವಡಿಗೈಗಳ ನಂಬುಗೆಯ ಮನ ಮನದ ಬೆಸುಗೆಗಳ ।
ಅವಸರದ ಮೈತ್ರಿಗಳ ಮಂತ್ರ
ಪ್ರವರವಚನೋಪೇಕ್ಷೆಗಳ ರಣ
ತವಕದಲಿ ಕಳವಳಿಸುತಿರ್ದುದು ಕೂಡೆ ನೃಪಕಟಕ ॥ ೨

ಪರಿಣತರ ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಕಿವಿಯೋ
ಕರಿಸಿದುವು ದುಱುದುಂಬಿಗಳ ಬಾ
ಹಿರದ ನುಡಿಗಳನಡಿಗಡಿಗೆ ಕುಡಿಕುಡಿದು ತೇಗಿದುವು ।
ಕರೆಸಿದರು ಖೂಳರನು ನೀತಿಯ
ಗರುವರನು ನೂಕಿದರು ರಾಯನ
ಪರಮಯಾಗವನೞಿಯಲನುವಾದತ್ತು ನೃಪನಿಕರ ॥ ೩

ಕುಪಿತರಾದ ಅರಸರನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿಶುಪಾಲನ ವಚನ.

ನೀವು ಪರಿಯಂತೇಕೆ ನಿಮ್ಮವ
ರಾವೆಲೇ ನಿಮ್ಮಾಳು ಕುದುರೆಗೆ
ನಾವಲೇ ದಳಪತಿಗಳವದಿರ ಯಜ್ಞಮಂಟಪವ ।
ಆವಬೇಗದಲುರುಹುವೆನೊ ಚಿ
ತ್ತಾವಧಾನವ ಮಾಡಿ ಯೆಂದು ನೃ
ಪಾವಳಿಯ ಸಂತೈಸಿದನು ಶಿಶುಪಾಲ ವಿನಯದಲಿ [1] ॥ ೪

ಧರಣಿಪರ ಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ಬಲ ಸಂ
ವರಿಸಿತಾಚೆಯಲಿತ್ತಸಾತ್ಯಕಿ
ನರವೃಕೋದರನಕುಲಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಮೊದಲಾದ ।

1 ಶಿಶುಪಾಲ ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ, ಚ.

ಧರ್ಮರಾಯನು ಭೀಷ್ಮರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಆಲೋಚಿಸುವಿಕೆ.

ಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳ ಸಂ
ವರಣೆ ತಳಿತುದ ಕಂಡು ಮೂಗಿನ
ಬೆರಳಬೆಱಗಿನೊಳೊಲಿದು ಭೀಷ್ಮಂಗರಸನಿಂತೆಂದ ‖ ೫

ಈಸು ಪೌರುಷ ದೈವಘಟನೆಯೊ
ಳೀಸು ಪರಿಯಂತಾಯ್ತು ಯಜ್ಞವು
ಮೀಸಲಱಿಯದೆ ನಡೆದುದಿನ್ನೆಗ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದಲಿ ।
ಈಸಮಸ್ತನೃಪಾಲಬಲವಾ
ರಾಶಿ ಮೇರೆಯನೊದೆವುತಿದೆ ನಿಮ
ಗೇಸುಭಾರವಿದೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ [1] ‖ ೬

ಕಾದುವರೆ ನಮ್ಮುತ್ಸವಕೆ ನೆರ
ವಾದವರು ಸೈರಿಸುವುದಗ್ಗದ
ಯಾದವೇಂದ್ರನ ನಿಂದೆ ಮೇಲಧ್ವರವಿಸಂಘಟನ ।
ಈದುರಂತದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬೇ
ಳಾದುದೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತವದ್ದನು
ಖೇದಪಂಕದೊಳೆನ್ನನುದ್ಧರಿಸೆಂದನಾಭೂಪ ‖ ೭

ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಭೀಷ್ಮರ ಅಭಯದಾನ.

ಅಂಜದಿರು ಭಯಬೇಡ ನರರಿಗೆ
ನಂಜು ಪಥ್ಯವೆ ಗಿಳಿಯ ಮಱಿಗಳು
ಮಂಜರನ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಬದುಕುವುವೇ ಮಹೀಪತಿಯೆ ।
ಮಂಜು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ದಿನಪನ
ನಂಜಿಸುವುದೇ ಕುಪಿತಸಿಂಹವ
ನಂಜಿಸುವುವೇ ನಾಯ್ಗಳೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ‖ ೮

1 ನುಡಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನು, ಖ.

ಬೊಗಳುವಿನಿಬರು ಹರಿಯ ಬಡಿಹೋ
ಱೆಗಳಲಾ ಜಗವೆಱಿಯದೇ ಜ
ಕ್ಕೆಂಗರ ಜೋಡಿಯ ಜಂಜಡಕೆ ನೀ ಜಱುಗಿದೈ ಜನಪ ।
ಉಗಿವನಿನಿಬರ ಜೀವವನು ಜೊ
ತ್ತಗೆಯನೀಶಿಶುಪಾಲನಾಯುವ
ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟುವನಸುರಮರ್ದನನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೯

ಜಗವ ಹೂಡುವ ಹೊರೆವ ಬಲುಗೈ
ಯುಗಧರಂಗೀನೃಪರ ಕುಱಿವಿಂ
ಡುಗಳ ಕುಂವುಱಿಗಡಿತಕಾವುದು ಬೇಕು ಭುಜಸತ್ವ ।
ಬಗೆವುದೇ ಬಲುಗಡಲು ಮಂಜಿನ
ವುುಗಿಲ ವುಳೆಯನು ಚೈದ್ಯಭೂಪನ
ಜಗದ ಭಂಡನನೀಜನಾರ್ದನ ಗಣಿಸುವನೆ ಯೆಂದ ॥ ೧೦

ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿಶುಪಾಲನ ನಿಂದೆ.

ಎಲೆ ನಪುಂಸಕ ಭೀಷ್ಮ ಸುಡು ಬೈ
ಗಳಿನ ಭಂಡನು ನೀನಲಾ ಗೋ
ಕುಲದ ಗರುವನ ಗುಣವ ನಾರಿಸಿ [1] ಕೊಂಡೆ ಬೇಸಱದೆ ।
ಹಱುವಿನಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯನು ಕುಂದಿನ
ಕುಲದಲಗ ಳಿಕೆಯನು ತವುದಲಿ
ಬೆಳಗ ಬಣ್ಣಿಸುತಿಹೆ ನಿರಂತರವೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೧೧

ಅವಗುಣದೊಳುಧ್ಭಾವಿಸುವೆ ಗುಣ
ನಿವಹವನು ರಾಜಾಧವುರು ಯಾ
ದವರು ಪೂಜಾರ್ಹರಲೆ ಸುಡು ಸುಡು ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ।
ಸವಿನುಡಿಯ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ತೊಂಡಿನ
ತವುರುವುನೆ ಬಾಹಿರರಿಗಾಶ್ರಯ
ಭವನ ಖಳರಧಿದೈವ ಭೀಷ್ಮನ ಕೊಲುವರಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೨

1 ಕಂಡಿದು, ಚ.

ಶಿಶುಪಾಲನು ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣನಿಂದೆ.

ಇವನು ಗಡ ಚಿಕ್ಕಂದು ಮೊಲೆಗೊ
ಟ್ಟವಳ ಹಿಂಡಿದ ಗಂಡು ಭಂಡಿಯು
ಜವಳಿಗಾಲಲಿ ಮುಱಿದನೇ ಮಾಮಾಸಮರ್ಥನಲ ॥
ಸವಡಿಮರ ನೆಗ್ಗಿದುವು ಗಡ ಮೈ
ಯುವೆಚಿದೊಡೆ ಬಲುಗತ್ತೆ ಗೂಳಿಯು
ನಿವ ವಿಭಾಡಿಸಿದನೆ ಮಹಾದ್ಭುತವೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೧೩

ಹಕ್ಕಿ ಹರಿಣನ ತಱಿದ ಗಡ ಕೈ
ಯಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಕಡುಗುದುರೆಯನು ನೆಲ
ಕಿಕ್ಕಿದನೆ ನೆಱಿ ಹೇೞು ಹೇೞಾ ಕೃಷ್ಣನಾಳ್ತನವ ।
ಪೊಕ್ಕು ಹೆಬ್ಬಾವಿನ ಬಸುಱ ಸೀ
ೞಿಕ್ಕಿದನೆ ಯಾದವನ ಪೌರುಷ
ವಕ್ಕಜವಲಾ ಭೀಷ್ಮ ತೂಪಿಱು ಯೆಂಪನಾ ಚೈದ್ಯ ॥ ೧೪

ಗಾಳಿಯನು ಘಲ್ಲಿಸಿದ ಕಱುವಿನ
ಕಾಲ ಹಿಡಿದೊಗೆದನು ಗಡುರಗನ
ಮೇಲೆ ಕುಣಿದಾಡಿದನು ಗಡ ಹಾವಡಿಗವಿದ್ಯೆಯಲಿ ।
ಖೂಳ ಗೊಲ್ಲರ ಪಳ್ಳಿಯಲಿ ಕ
ಟ್ಟಾಳಲಾ ಬೞಿಕೇನು ಪೃಥ್ವೀ
ಪಾಲರೀತಗೆ ಸರಿಯೆ ದಿಟ ದಿಟವೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೧೫

ಏೞುದಿನಪರಿಯಂತ ಮೊಱಡಿಯು
ಮೇಲುಗೊಡೆಯನು ಹಿಡಿದು ಬಲುಮಟೆ
ಗಾಲವನು ಮಾಣಿಸಿದ ಗಡ ಹರ ಹರ ವಿಶೇಷವಲ ।
ಹೇೞುಹೇೞಿಂದ್ರಂಗೆ ಬಡಿಸಿದ [1]

---

1 ಮಾಡಿದ, ಚ.

ಕೂಟಿರಾಶಿಯನೊಬ್ಬನೇ ಕೈ
ಮೇಳವಿಸಿದನೆ ಕಂದನಾಣೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೧೬

ಅಗಸನನು ಕೆಡೆತಿವಿದು ಕಂಸನ
ವಸನವೆಲ್ಲವನುಗಿದ[1] ಗಡ ಮಾ
ಣಿಸಿದನೇ ವಿಟ ಮಾಲೆಗಾತಿಯ ಮೈಯ್ಯ ಮೂಹೊರಡ ।
ಮಸಗಿ ಬೀಸುವ ಕಂಸನಾನೆಯ
ನಸುಬಡಿದ ಗಡ ಮಲ್ಲರನು ಮ
ರ್ದಿಸಿದನೇ ಡೊಳ್ಳಾಸದಲಿ ಡಾವರಿಗನಹನೆಂದ ॥ ೧೭

ಆದೊಡಿವನನು ತುತಿಸುವೊಡೆ ಮೇ
ಲಾದಕಷ್ಟವನೇನ ಹೇಳುವೆ
ನೀದುರಾತ್ಮನು ಸಾಕಿದೊಡೆಯನ ನಿಱಿದಸಬಳವಲೆ ।
ಸೋದರಿಯಲಾ ಕೃಷ್ಣನವ್ವೆ ವಿ
ವಾದವೇ ಸಾಕಿದನಲಾ ಕೈ
ಗಾದನೇ ಕಂಸಂಗೆ ಮುಳಿವುದಿದಾವ ಗುಣವೆಂದ ॥ ೧೮

ಆದರಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆ ನಾಚದೆ
ಯಾದವನ ಪೌರುಷಪರಾಕ್ರಮ
ವಾದಿಯಾದವಿಶೇಷಗುಣವಿಸ್ತಾರವೈಭವವ ।
ಆದೊಡಾಗೋವಳರ ಹೆಂಡಿರ
ಹಾದರದ ಹೆಕ್ಕಳವ ಬಣ್ಣಿಸ
ಲಾದುದೇ ನಿನಗಕಟ ನಾಚಿಕೆ ಯೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೧೯

ಓಡಿ ಕೊಲಿಸಿದ ಕಾಲಯವನನು
ಮೂಡಿದವೆ ಹುಲುಕಲುಗಳಕಟಾ
ಯೋಡುಕುಳಿ ಹೋದಲ್ಲಿ ಮಗಧನ ರಾಜಕಾರ್ಯದಲಿ ।

[1] ಸೆಳೆದ, ಚ.

ಆಡಲಱಿಯೆ ವಿಜಾತಿರತ್ನದ
ಖೋಡಿಗಳ ಹಱಿವಾತನೇ ಹರಿ
ತೋಡಿ ಬಡಿಸುವೆ ಕಿವಿಗರೋಚಕವೆಂದನಾಚೈದ್ಯ [1] ॥ ೨೦

ಕಪಟದಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಸಹಿ
ತುಪಚಿತದ್ವಿಜವೇಷದಲಿ ನಿ
ಷ್ಕಪಟಮಗಧನ ಮನೆಯುನದ್ವಾರದಲಿ ಹೊಕ್ಕರಲ ।
ಕೃಪಣರಿವದಿರು ವಿಪ್ರವೇಷದ
ಲಪಶದರು ಕಾದಿದರು ಭೀಷ್ಮಗೆ
ಜಪವಲಾ ಕಂಸಾರಿ ಮಾಡಿದ ಕಷ್ಟಕೃತಿಯೆಂದ ॥ ೨೧

ಬೆಱತನಗ್ಗದ ಮಾಗಧೇಂದ್ರನ
ಮುಱಿದ ಮುಱುಕಕೆ ಭೀಮನಾತನ
ಸೆಱೆಯ ಮನೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವನೀಪಾಲಪಙ್ತಿಗಳ ।
ಸೆಱೆಯನಿವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಗಡ ಬೊ
ಬ್ಬಿಱಿವ ಪಾರುಷವೇಕೆ ಕಡೆಯಲಿ
ಕಱುಬುವವರಾವೈ ಸಲೇ ನಿಮಗೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೨೨

ಭೀಮನ ಕೋಪ.

ಕೇಳಿ ಕಿಡಿಗೆದಱಿದನು ತನುರೋ
ಮಾಳಿ ತಳಿತುವು ರೋಷವಹ್ನಿ
ಜ್ವಾಲೆ ಝಳಪಿಸೆ ಜಡಿದುವರುಣಚ್ಛವಿಯಲಕ್ಷಿಗಳು ।
ಸೂಱುರಿಯ ನಿಡುಸುಯ್ಲ ಕಬ್ಬೊಗೆ
* ಯಾಲಿಯಲಿ ಮುಕ್ತಾಳಿ ಕಂದಿತು
ಮೇಲೆ ಬಲುಖತಿಯ ಮೊನೆಯಲಿ ಮಸಗಿದನು ಭೀಮ * ॥ ೨೩

---

1 ವಾಯ್ತುತ್ತ ತೆಗೆಯೆಂದ, ಚ.

* ಜಾಳಿಗೆಯಲೇಕಾವಳಿಯ ಮು
ಕ್ತಾಳಿ ಕಂದಿತು ಖತಿಯ ಮೊನೆಯಲಿ ಮಸಗಿದನು ಭೀಮ * ।

ಸೆಱಗ ಸಂವರಿಸಿದನು ಮಕುಟವ
ನುರಗದಂತಿರೆ ಮುಱುಹಿ ಸಚಿವಂ
ಗೆಱಹಿದನು ಸನ್ನೆಯಲಿ ಸಮರಕೆ ಚಾಪಮಾರ್ಗಣವ ।
ಹೊಱಗೆ ಸಂವರಿಸಿರಲಿ [1] ದಳ ಕೈ
ಮೆಱೆಯು ಬೇಡ ಸುನೀತನನು ನಾವ್
ತೆಱುಬಿ ನಿಂದಾಕ್ಷಣದೊಳೊದಗುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ॥ ೨೪

ಶಿಶುಪಾಲನ ನಿಂದೆಯಿಂದ ಯಾದವರ ಯುದ್ಧಸನ್ನಾಹ.

ಪವನತನಯನ ಖತಿಯು ಜೋಡಿಯು [2]
ಹವಣ ಕಂಡರು ಮಸಗಿತೀಯಾ
ದವರ ಪಡೆಯಲಿ ಸಾಂಬ ಸಾತ್ಯಕಿ ರಾಮ ಕೃತವರ್ಮ ।
ತವತವಗೆ ಪಾಂಚಾಲಕೈಕಯ
ನಿವಹ ಪಾಂಡವಸುತರು ಮೊದಲಾ
ದವಗಡೆಯರನುವಾಗೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೨೫

ಭೀಷ್ಮರಿಂದ ಯಾದವರ ಉಪಶಮನ.

ಸೆಳದೊಡಾಯುಧವುತ್ತರೀಯವ
ನಿಱುಹಿ ಮುಂಗೈಯಲಿ ವೃಕೋದರ
ಮೊಳಗುವನಿವನ ಕಂಡು ಧಿಮ್ಮನೆ ಭೀಷ್ಮ ನಡಹಾಯ್ದು ।
ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು ಖಡುಗವನು ಭುಜ
ವಳಯದಿಂದವಚಿದನು ತೋಟಿಯ
ತೊಳಸುಗಱ ಹೊಯ್ಹೊಯ್ಯೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೨೬

ನೆರಹದಿರಿ ಚತುರಬ್ಧಿವಳಯದ
ಧರಣಿಪಾಲಸಮುದ್ರವನು ಕಾ
ಹುರವ ಮಾಡಿದರಕಟ ಕೆಡದೇ ರಾಜಸೂಯಮುಖ ।

[1] ಹಲ್ಲಳಿಸಿರಲಿ, ಡ. [2] ಮನವ ಖಾತಿಯ, ಡ.

ಧರಧುರದ ದುರ್ವ್ಯಸನಿಗಳ ನಿ
ಟ್ಟೊರಸಿ ತೆಗೆ ನಿನ್ನವರನೆನುತು
ಬ್ಬರವ ಮೋಣಿಸಿ ಹೂಣಿಗರ ಹೊಯ್ಸಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ॥ ೨೭

ಶಿಶುಪಾಲನ ಕ್ರೋಧೋಕ್ತಿ.

ಬಿಡುಬಿಡೆಲೆ ಗಾಂಗೇಯ ಭೀಮನ
ಕೆಡಹಿ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನಗ್ನಿಗೆ
ಬಡಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹನ ಕರುಳುದಂಡೆಗಳ ।
ಮುಡಿಸುವೆನು ಜಯಸಿರಿಗೆ ನೋಡೆ
ನ್ನೊಡನೆ ಮೇಳವೆ ದಕ್ಷಯಜ್ಞದ
ಮೃಡನ ಮಱಿಸುವೆನೆನುತಲವ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೨೮

ಶಿಶುಪಾಲನ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭೀಮನ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಬಿಡು ಬಿಡಕಟಾ ಭೀಷ್ಮ ದರ್ಪದ
ಕಡು ಜರಿದ ಕಳಕಳದ ಕುನ್ನಿಗೆ
ಕುಡಿಸುವೆನು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವಿಶಿಖವಿಶೇಷದೌಷಧಿಯ ।
ತಡೆದು ತನ್ನನು ರಾಜಕಾರ್ಯವ
ಕೆಡಿಸಿದೆ ಯೆಲಾ ದಕ್ಷಯಜ್ಞದ
ಮೃಡನ ಮುಱುಕವ ಕಾಂಬೆನೆನುತೊಡೆಮುಱುಚಿದನು ಭೀಮ ॥

ಮತ್ತೆ ಹಿಡಿದನು ಪವನಜನ ಬಾ
ಗೊತ್ತಿದನು ಮರಳೀ ಸುರೌಘದ
ತುತ್ತುಗಂಟಲಲಿಚುವುದೇ ಗಜಬಜವ ಮಾಡಿದರೆ ।
ತೆತ್ತಿಗನು ಹರಿ ಯಜ್ಞರಿಪುಗಳ
ಮೃತ್ಯುವಱಿಯೂ ನೀನು ಮಿಱುವು
ದುತ್ತಮಿಕೆಯಲ್ಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಗಜಱಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ[1] ॥ ೩೦

1 ತಿಳುಹಿದನು ಪವನಜನ, ಡ.

ಭೀಷ್ಮರು ಶಿಶುಪಾಲನ ಪೂರ್ವವೃತ್ತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಭೀಮನನ್ನು ತಡೆದುದು.

ಇವನ ಕೊಲುವೆನು ವಿಕ್ಕಭೂಪತಿ
ನಿವಹವೆನು ಮನ್ನಿಸುವೆನೆನೆ ನೀ
ನವನ ಕೊಲುವುದಸಾಧ್ಯವೀತನ ನಿಜವನಱಿಯೆ ಯಲ ।
ಇವ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಕಣಾ ಮಱು
ಭವದೊಳಗೆ ದಶವದನನಿವ ಸಂ
ಭವಿಸಿದನು ಶಿಶುಪಾಲವೆಸರಲಿ ಭೀಮ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧

ಜನಿಸಿದಾಗಳೆ ಭಾಳದಲಿ ಲೋ
ಚನ ಚತುರ್ಭುಜನಾದನದ್ಭುತ
ನಿನದದಲಿ ನೆಲ ಬಿರಿಯಲೊದಱಿದನಂದು ಬಾಲ್ಯದಲಿ ।
ತನತನಗೆ ಜನ ಬೆದಱಿತೀತನ
ಮನೆಗೆ ನಾರದ ಬಂದೊಡೀತನ
ಜನನಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳು ಶಿಶುಪಾಲಸಂಗತಿಯ ॥ ೨೨

ಆತನೆಂದನು ತಾಯೆ ಶಿಶು ವಿ
ಖ್ಯಾತನಹ ನೀನಾರ ಹಸ್ತದೊ
ಳೀತನನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಭುಜಯುಗವಕ್ಷಿಯಡಗಿದರೆ ।
ಆತನೀತಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿದು ಸಂ
ಭೂತನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಶಿಶುವಿನ
ಮಾತೆಯನು ಸಂತೈಸಿ ನಾರದನಡಱಿದನು ನಭವ ॥ ೨೩

ಇವನ ಕಾಣಲು ಬಂದರವನಿಪ
ರವರವರ ಕೈಗಳಲಿ ತಾಯ್ತುಂ
ದಿವನನಿತ್ತಳು ಮಾಣವಿವನಧಿಕಾಕ್ಷಿಬಾಹುಗಳು ।
ಇವನ ತಾಯ್ತುಮ್ಮತ್ತೆ ಯೆಂದು
ತ್ಸವದಲೀ ಮುರವೈರಿ ಬರಲಂ
ದಿವನ ತಂದಿವನವ್ವೆ ಕೊಟ್ಟಳು ಹರಿಯ ಹಸ್ತದಲಿ ॥ ೨೪

ಆಗಳವೆನಧಿಕಾಕ್ಷಿಬಾಹುವು
ನೀಗಿತೊಡನಿವನವ್ವೆ ಕಂಡು
ಬ್ಬೇಗದಲಿ ಕಮಲಾಕ್ಷನಂಘ್ರಿಯಲೆಱಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ॥
ಮೇಗರೆಯು ಮಾತಲ್ಲ ಬಾಲಕ
ನಾಗು ಹೋಗಿನ ಕೊಱತೆ ನಿನ್ನನು[1]
ತಾಗುವುದು ನೀ ಸೈರಿಸೆಂದಭಯವನು ಬೇಡಿದಳು ॥ ೨೫

ಸೈರಿಸುವೆನಪರಾಧಶತವ ಕು
ಮಾರಕನ ತಾ ಕೊಲ್ಲೆನೆಂದೀ
ಶೌರಿ ಭಾಷೆಯ ಮಾಡಿ ಹಿಂಗಿದನಿವನ ತಾಯೊಡನೆ ।
ಆರಿವನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮು
ರಾರಿಯೋ ನೀನೋ ವಿಚಾರಿಸು
ವೀರ ಮಾರುತಿ ಯೆನಲು ಕೇಳಿದನಂದು ಶಿಶುಪಾಲ ॥ ೨೬

ಭೀಷ್ಮರು ಹೇಳಿದ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಶಿಶುಪಾಲನು
ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವಿಕೆ.

ಎಲವೊ ಗೋಪಕುಮಾರನೆನ್ನನು
ಕೊಲುವನೇ, ತಾನಿವನ ಕೈಯ್ಯಲಿ
ಯಳಿವವನೆ ಶಿವ ಶಿವ ವಿಕಾರಿಯನೇನ ಮಾಡುವೆನು ।
ಗಳಹ ಭಿಷ್ಮವೃಕೋದರನು ವ್ಯೆ
ವಳಿಯ ಭಟ್ಟನೊ ನೀನು ಮೇಣೋ
ವಳರ ಹಳ್ಳಿಯ ಭಟನೊ ಹೇಳೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೨೭

ಈಕುರುಕ್ಷಿತಿಪಾಲರಲಿ ನೀ
ನಾಕೆವಾಳನು ಗಡ ವಯಃಪರಿ
ಪಾಕವುಳ್ಳವನೀಸುಕಾಲದಲೋದಿದಱಿತವಿದೆ ।

---

1 ನಾಗಹೋಗದು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲಿ, ಕ. ಖ.

ಕಾಕನುಱಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಗೊಲ್ಲರ
ಗೋಕುಲದ ಗೋಪಪ್ರಸಂಗ
ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮೆಱೆದುದು ಭೀಷ್ಮ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೩೮

ಇದು ಮಹಾಮಖವಿಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯನು
ಯದುಗಳರಸನು ಭಟ್ಟನಿಲ್ಲಿಗೆ
ನದಿಯ ಮಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಸದಸ್ಯರು ನಾರದಾದಿಗಳು ।
ಹುದಿದ ಮರುಭೂಮಿಯಲಿ ಮಾನ್ಯನು
ಬಧಿರನಿಲ್ಲಿಗೆ ಗೂಬೆ ಕೋಗಿಲೆ
ಮುದಿನರಿಗಳಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಭಾಸದರೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೩೯

ನೀನಲಾ ಧರ್ಮಜ್ಞನೆಂದಾ
ಮಾನಿನಿಯರ ವಿವಾಹದಲಿ ನೀ
ನೇನ ಮಾಡಿದೆ ಬೇಸಱಿಸಿ ಬೞಲಿಸಿದೆ ಬಾಲಿಕೆಯ ।
ಏನ ಹೇೞುವೆನೊಂದು ಹಂಸನು
ಮಾನಸದ ತೀರದಲಿ ಪಕ್ಷಿವಿ
ತಾನದಲಿ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾಯ್ತಾ ಹಂಸ ನೀನೆಂದ ॥ ೪೦

ನುಡಿಗಳಲಿ ಸದ್ಧರ್ಮಸಂಗತಿ
ನಡವಳಿಯಲನ್ಯಾಯವೆಂದೇ
ಕೆಡಿಹಿದುವು ಹಂಸೆಯನು ನಾನಾವಿಹಗಸಂದೋಹ ।
ನುಡಿವುದಲ್ಲದೆ ಮೇಣು ನಯದಲಿ
ನಡೆದುದಿಲ್ಲಲೆ ಭೀಷ್ಮ ನಿನ್ನನು
ಕಡಿದು ಭೂತಕೆ ಬಡಿಸಿದರೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆನೆಂದ ॥ ೪೧

ಕಳೆದಕಾಲದ ವೃದ್ಧ [1] ಮೇಲ
ಗ್ಗಳದ ನಿಯತವ್ರತಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃ
ತಿಗಳಲಿ ಪರಿಣತನೆಂಬೆ ಕಡೆಯಲಿ ಗೋಪನಂದನನ ।

---

1 ಎಲವೊ ವೃದ್ಧನು ನೀನು, ಕ, ಖ.

ಬಳವಿಗೆಯು ಮಾಡಿದೆ ಮಹೀಮಂ
ಡಲದ ರಾಯರನಕಟ ಲಜ್ಜಾ
ಕುಳರ ಮಾಡಿದೆ ಭಂಡ ಫಡ ಹೋಗೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೪೦

ಪರಗುಣಸ್ತುತಿನಿಂದೆಗಳು ಹಿರಿ
ಯರಿಗೆ ಸಾಮ್ಯವೆ ನಿನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಗೆ
ಪರಗುಣಸ್ತವದಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಕಂಡೂತಿ ಹರುವಹುದೇ ।
ಹಿರಿಯರಿದೆಲಾ ಕಣ್ವ ಕಪಿಲಾಂ
ಗಿರಸಜೈಮಿನಿಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು
ವೆಱಸೆ ಲೋಕದೊಳಧಿಕರೆಲಾ ಭೀಷ್ಮ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩

ನಾವು ಮೊದಲಲಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಕುಂ
ದಾವುದೇತಕೆ ಹೊಗಳೆ ಯಿವರಲ
ದಾವ ಕೊಱತೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ನೀನೇಕುಪೇಕ್ಷಿಸಿದೆ ।
ಈವೃಕೋದರಪಾರ್ಥರನು ಸಹ
ದೇವನಕುಲರನೇಕೆ ಹೊಗಳೆ ಯ
ದಾವಗುಣನಿಧಿಯೆಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆ ಯೆಂದ ॥ ೪೪

ಗರುವನಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಶ್ವರ
ನರಸಲಾ ಬಾಹ್ಲಿಕನು ರಾಯರ
ಗುರುವಲಾ ಕೊಂಡಾಡಲಾಗದೇ ಚಾಪಧೂರ್ಜಟಿಯು ।
ಗುರುಸುತನು ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ಸಂ
ಗರಭಯಂಕರನಲ್ಲವೇ ವಿ
ಸ್ಫುರಿಸಲಾಗದೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪನ ಹವಣೆ ಯುವರೆಂದ ॥ ೪೫

ಕವಚಕುಂಡಲಸಹಿತ ತಾನುದು
ಭವಿಸನೇ ಶೌರ್ಯಾದಿಗುಣದಲಿ
ಭುವನದಲಿ ಭಾರಾಂಕವೀರರು ಸರಿಯೆ ಕರ್ಣಂಗೆ ।

ಇವನನೇಕಗ್ಗಳಿಸೆ ಭೂರಿ
ಶ್ರವನ ಹೊಗಪೆ ಜಯದ್ರಥನು ನಿ
ನ್ನವನ ಹವಣೇ ಶಲ್ಯ ಮುನಿಯನೆ ನಿನಗೆ ಹೇಪೆಂದ ॥ ೪೬

ಕುಲದಲಧಿಕರು ಶೌರ್ಯದಲಿ ವೆ
ಗ್ಗಳರು ಶೀಲದಲುನ್ನತರು ನಿ
ರ್ಮ್ಮಲಿನರಾಚಾರದಲಿ ಕೋವಿದರಖಿಲಕಳೆಗಳಲಿ ।
ಇಳೆಯವಲ್ಲಭರಿನಿಬರನು ನೀ
* ಕಳೆದು ಕಿಲ್ಬಿಷಿಯೆನಿಪ ಹರಿಗೇ
ಕೊಲಿದೆ ಗಡ ಗರುವಾಯ್ತು ಗುಣ ನಿನಗೆಂದನಾಚೈದ್ಯ * ॥ ೪೭

ಘನನಲಾ ಭಗದತ್ತಕಾಂಭೋ
ಜನು ಪದಸ್ಥನಲಾ ವಿರಾಟನ
ತನುಜನೀಪಾಂಚಾಲಕೈಕೆಯರೀಮಹೀಭುಜರು ।
ವಿನುತರಲ್ಲಾ ದಂತವಕ್ರನು
ನಿನಗೆ ಕಿಱುಕುಳನೇ ಜರಾಸಂ
ಧನ ಸುತನ ನೀನೇಕೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಭೀಷ್ಮ ಹೇಪೆಂದ ॥ ೪೮

ದ್ರುಮನ ಕಿಂಪುರುಷಾಧಿಪನ ವಿ
ಕ್ರಮವ ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗದೇ ಭೂ
ರಮಣರಿದೆಲಾ ಮಾಳವಾಂಗಕಳಿಂಗಕೋಸಲರು ।
ವಿಮಳರಿನಿಬರನುೞಿದು ಕೃಷ್ಣ
ಭ್ರಮ ಹಿಡಿದುದೈ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ
ಕ್ರಮದ ಭಣಿತಿಯ ಕರ್ಮಬೀಜವನಱಿಯೆ ನಾನೆಂದ ॥ ೪೯

---

* ಕಳೆದು ಕಡು ನೆಱೆ ಹೂತವನವನು
ಹಱಿದು ಹಾವಿಂಗೆಱಗುವವೊಲಾಯ್ತೆಂದನಾಚೈದ್ಯ । ಚ. ಡ. *

ಭೀಷ್ಮರ ಮೇಲೆ ಸರ್ವರಾಜರ ಕೋಪ.

ಕುಮತಿ ಕೇಳ್ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯು ವನದಲಿ
ರಮಿಸುವುದೆ ಕಳಹಂಸೆ ಮಾಯಾ
ಭ್ರಮಿತರಲಿ ಯೋಚಿಸುವನೇ ವರಯೋಗಿ ನಿಜಪದವ ।
ಸಮರಪಟು ಭುಜದರ್ಪಪಿತ್ತ
ಭ್ರಮ ವಿಸಂಸ್ಥುಳಚಪಳಚಿತ್ತ
ಸ್ಥಿಮಿತಭೂಪರ ಬಗೆವೆನೇ ತಾನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೫೦

ಖತಿಯು ಹಿಡಿದುದು ಸಕಲರಾಜ
ಪ್ರತತಿಗಳು ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಮಾನ
ವ್ಯತಿಕರದೊಳುಬ್ಬೆದ್ದರನಿಬರು ಜಲಧಿಘೋಷದಲಿ ।
ಕ್ರತುವ ಜಲದಲಿ ಕದಡಿ ಗಂಗಾ
ಸುತನ ಹೊಯ್ ಕಟವಾಯ ಕೊಯ್ ನಿ
ಶ್ಚಿತಘಟಾಗ್ನಿಯೊಳಿವನ ಸುಡಿ ಯೆಂದುದು ನೃಪಸ್ತೋಮ ॥ ೫೧

ಕೃಷ್ಣೋತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಭೀಷ್ಮರು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಿಕೆ.

ಬಱಿಯ ಮಾತನೆ ಮೆಱೆದು ಕಾರ್ಯದಿ
ಕೊಱತೆ ಯಾದರೆ ನಾಯಿಗಳೂರಲಿದ
ತೆಱನಹುದಲೇ ತೋಱಿರೈ ನೆಱೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗುಣವ[1] ।
ಇಱಿದು ನೀವ್ ಕೊಲಲಾರದಿರ್ದೊಡೆ
ನೆಱೆ ಘಟಾಗ್ನಿಯೊಳುರುಹದಿರ್ದೊಡೆ
ಕೆಱಹು ನಿಮ್ಮಯ ಬಾಯಲೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ॥ ೫೨

ನೆರೆದ ನರಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕೇ
ಸರಿಯ ಮನ್ನಿಸುವಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ
ಚರಣವನು ಪೂಜಿಸಿದೆವಘಾರುಹನು ಮುರವೈರಿ ।

---

1 ನೀವ್ ನಿಮ್ಮ ಪೌರುಷವ, ಚ.

ಬಱಿಡುಗಳು ನೀವೀಜನಾರ್ದನ
ನೊರೆಗೆ ಬಹಿರೇ ಪ್ರತಿಯೆನಿಸಿ ನರ
ಹರಿಗೆ ಸರಿಯೇ ಹೋಗಿ ಯೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ‖ ೫೩

ಅಣಕಿಸುವರೆನ್ನೊಡನೆ ಹಿರಿಯು
ಬ್ಬಣವ ತೆಗೆಯಲಿ ಯಿಾಮುರಾರಿಯ
ಕೆಣಕಲಾಪರೆ ಕರೆದು ತೋಱಿ ವೃಥಾಭಿಮಾನದಲಿ ।
ಹಣುಗಿ ಬಾಯ್ಬಿಡಿದೇನಹುದು ಕೈ
ಗುಣವ ತೋಱರಿ ಸಾವಿರೊಳ್ಳಗೆ
ಮಣಿವನೇ ವಿಹಗೇಂದ್ರನೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ‖ ೫೪

ಶಿಶುಪಾಲನ ದುರುಕ್ತಿಗಳು.

ಶಿವ ಶಿವಾ ಮುದಿಗೂಗೆ ಮೆಚ್ಚದು
ರವಿಯ ನೆಲವೋ ಭೀಷ್ಮ ನಿಲ್ಲು ಮಾ
ಧವನ ಮರ್ದಿಸಿ ನಿನಗೆ ಜೋಡಿಸುವೆನು ಮಹಾನಲನ ।
ಯುವತಿಯರು ಹಾರುವರು ಹುಲುಪಾಂ
ಡವರು ಪತಿಕರಿಸಿದರೆ ನೀನಿಂ
ದೆವಗೆ ಮಾನ್ಯನೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಹಾಸನವನಿೞಿಯೆಂದ ‖ ೫೫

ನಿನಗೆ ಮೊದಲೊಳು ದಿವ್ಯವಿಶಿಖದ [1]
ಮೊನೆಯೊಳರ್ಚಿಸಿ ಬೞಿಕ ಭೀಷ್ಮನ
ಘನಘಟಾನಲಕುಂಡದೊಳ್ ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾಹುತಿಯ ।
ಅನುಕರಿಸಿ ಬೞಿಕಿನಲಿ ಕುಂತೀ
ತನಯರೈವರ ರಕುತಘೃತದಲಿ
ವಿನುತರೋಷಾಧ್ವರವ [2] ರಚಿಸುವೆನೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ‖ ೫೬

ಎಂದು ಚಾಪವ ತರಿಸಿ ಚಪ್ಪರ
ದಿಂದ ಹೊಱವಂಟವನಿಪಾಲಕ

---

1 ಹೊಱವಂಟ, ಚ. 2 ನಿಶಿತ, ಚ.

ವೃಂದವನು ಕೈವೀಸಿದನು ಕರೆ ಗೋಕುಲೇಶ್ವರನ ।
ಇಂದಲೇ ರಿಪುರುಧಿರಪಾನಾ
ನಂದಕೃತಮದಶಾಕಿನೀಸ್ವ
ಚ್ಛಂದಲೀಲಾನೃತ್ಯದರ್ಶನ [1] ವೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥ ೫೭

ಡಾವರಿಸಿದುದು ವಿವಿಧವಾದ್ಯವಿ
ರಾವವಬುಜೋದ್ಭವನ ಭವನವ
ನಾವಿಗಡಭಟಕಟಕವಿದ್ದುದು ಬಲಿದರೋಷದಲಿ ।
ಗೋವಳನ ಬರಹೇಳು ಧರೆಯುಲಿ
ದೇವ ಗಡ ಬರಹೇಳು ತೋಳು
ಕಾವವರ ತಾ ಕೊಲುವೆನೆಂದೊದಱದನು ಕಲಿಚೈದ್ಯ ॥ ೫೮

ಆಗ ಯಾದವರ ಯುದ್ಧಸನ್ನಾಹ.

ಹಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ಯಾದವರ ಪಡೆ
ಘಲ್ಲಣೆಯು ಗರ್ಜನೆಯು ಘೋಷದ
ಭುಲ್ಲವಣೆ ಗಂಭೀರಭೇರಿಯು ಬಹಳರಭಸದಲಿ ।
ನಿಲ್ಲದಿಳೆ ಪದಹತಿಗೆನಲು ಬಲ
ವೆಲ್ಲ ಭೀಮನ ಸನ್ನೆಯುಲಿ ರಣ
ಮಲ್ಲರೊದಗಿತು ಹೊಱಗೆ ನೃಪಮೋಹರದ ಬಾಹೆಯುಲಿ ॥ ೫೯

ಮಿನುಗುದುಟಿಗಳ ವಿಕಲಮಂತ್ರದ
ಬಿನುಗುಗಳ ಕೈಯ್ಯಾಹುತಿಗೆ ಕರ
ದನಿಮಿಷರ ಪಲ್ಲಟದ ವಿಚಲಿತಸೂಕ್ತಿಮಯುನಿನದ [2] ।
ತನಿಭಯುದ ತರಳಾಕ್ಷಿಗಳ ದು
ರ್ಮನದ ಮೋಡಿಯು ಮೊಗದ ಬೆರಳಿನ
ಮುನಿಗಳಿದ್ದುದು ಹೊತ್ತಬೆಱಗಿನ ಬಿಗಿದ ದುಗುಡದಲಿ ॥ ೬೦

---

1 ವಸರ, ಚ.

2 ದನಿಮಿಷರ ಪಲ್ಲಟದ ವಿಚಲಿತಸೂಕ್ತಿಮಯುನಿನದ, ಚ.

ಕೃಷ್ಣನು ಅಭಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದುದು.

ಮುನಿಗಳಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ಪರಿ
ಜನಕೆ ಗಜಬಜ ಬೇಡ ಯಾದವ
ಜನಪರುರುವಣೆ ನಿಲಲಿ ಸೈರಿಸಿ ಪಾಂಡುಸುತರೆನುತ ।
ಮೊನೆನಗೆಯ ಸಿರಿಮೊಗದ ನೆಗಹಿದ
ಜನದಭಯಹಸ್ತಾಂಬುಜದ ಹರಿ
ವಿನುತಸಿಂಹಾಸನವನಿಳಿದಾ ಧುರಕೆ ನಡೆತಂದ॥ ೬೧

ನಾರದಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃಷ್ಣನ ವಾಕ್ಯ.

ಹಿಂದೆ ಯೀಶಿಶುಪಾಲಕನ ತಾಯ್
ಬಂದು ಮಗನಪರಾಧಶತದಲಿ
ಕೊಂದಲಾಗದು ಚಿತ್ತವೆಂದಳು ನಮ್ಮನನುಸರಿಸಿ ।
ಇಂದು ಖತಿಯಿಲ್ಲೆಮಗೆ ಸೈರಿಸ
ಬಂದುದಿಲ್ಲೆಮಗೆರಡುತಪ್ಪಿನೊ
ಳೆಂದು ಮುರಹರ ನಗುತ ನುಡಿದನು ನಾರದಾದ್ಯರಿಗೆ ॥ ೬೨

ಈಮಹಾಯಜ್ಞವನು ಕೆಡಿಸುವೆ
ನೀಮಹೀಶನ ಮುಳಿವೆನೆಂದನು
ವೈಮನಸ್ಯವ ಬಗೆದು ಮೊನೆಮಾಡಿದನು ನುಡಿಯೊರಡ ।
ತಾಮಸನ ತಱಿದಖಿಳಭೂತ
ಸ್ತೋಮತುಷ್ಟಿಯ ಕೀರ್ತಿ ಫಲಿಸಲಿ
ಯೀಮಹಾಶರಕೆನುತ ಕೊಂಡನು ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ ॥ ೬೩

ಶಿಶುಪಾಲನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃಷ್ಣನ ವಾಕ್ಯ.

ಖಳ ದುರಾತ್ಮಕ ಯಗ್ರಪೂಜೆಗೆ
ಬೞಲಿಸಿದೆ ನಮ್ಮನು ಮಹಾದೇ
ವಿಳೆಯ ವಲ್ಲಭರೆಲ್ಲ ಕೇಳಲು ಬೈದೆ ನೂಱೊಂದ ।
ಅೞಲಿ ನುಡಿದೆನು ನಿಮ್ಮ ತಾಯ್ ಕೊಲ
ಲೆಳಸಬೇಡೆನೆ ಸೈರಿಸಿದೆವಿ
ನ್ನೞಹಿಕೊಂಬರ ಕರೆ ನೃಪಾಲರೊಳಾವಿಕಾರಿಗಳ ॥ ೬೪

ಝುಂಕೆ ಮಿಗೆ ಹೊಱವಂಟುದೆಡಬಲ
ವಂಕದಲಿ ಯದುಸೇನೆ ಪಾಂಡವ
ರಂಕೆಯಲಿ ದಳ ಜೋಡಿಸಿತು ಝಳಪಿಸುವ ಕೈದುಗಳ ।
ಮುಂಕುಡಿಯು ಮೋಹರದ ದಳ ನಿ
ಶ್ಶಂಕೆಯಲಿ ಜೋಡಿಸಿತು ಭೂಪರ
ಬಿಂಕ ಮುಱಿದುದು ಭೀತಿ ಬಲಿದುದು ಹುದುಗಿತಾಟೋಪ ॥ ೬೫

ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ ಉಪೇಕ್ಷೆ.

ತೊಲಗಿದನು ಕುರುರಾಯ ಪಾಂಡವ
ರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ ಕುರುಕುಲ
ತಿಲಕನಾವೆಡೆ ಯೆನುತ ಬೞಿವಿಡಿದರು ನೃಪಾಲಕರು ।
ಕಲಿಜಯದ್ರಥಮಾದ್ರಪತಿಸೌ
ಬಲಕಳಿಂಗಕರೂಷ ನೃಪಕೋ
ಸಲರು ತಿರುಗಿತು ಬೇಱೆ ಭಗದತ್ತಾದಿಗಳು ಸಹಿತ ॥ ೬೬

ರಾಜರ ಮೇಲೆ ಶಿಶುಪಾಲನ ಕೋಪ.

ಚೆಲ್ಲಿತೀ ನೃಪಯೂಥ ಜಾಱಿಲಿ
ವೊಳ್ಳೆಗಳು[1] ಜಲಜಾಕ್ಷನಪ್ರತಿ
ಮಲ್ಲ ತಾನೇ ಸಾಕೆನುತ ಹೋಱುವೆನು ಕೆಲಬಲನ ।
* ಖುಲ್ಲರಾಯರು ನಿಲಲಿ ಗೋಪರ
ಹಳ್ಳಿಕಾಱನ ಕೂಡೆ ಬಿರಿದಿನ
ಕಲ್ಲಿಗಳ ತಮ್ಮೆದೆಯೊಳೊತ್ತಲಿ ಯೆಂದನಾಚೈದ್ಯ * ॥ ೬೭

---

[1] ಜಳ್ಳುಗಳು, ಚ.

* ಹಳ್ಳಿಗರ ಹಂಗೇಕೆ ಹೋಗಲಿ
ಗೊಲ್ಲರಧಿದೇವತೆಯು ಕಂಡಱಿ
ಬಿಲ್ಲಿಗಳು ತಮ್ಮೆದೆಯನೊತ್ತಲಿ ಯೆಂದನಾ ಚೈದ್ಯ ॥ ಚ. *

ಕೃಷ್ಣಶಿಶುಪಾಲರ ಯುದ್ಧ.

ಎನುತ ಖಳನಿದಿರಾಗಿ ಮಧುಸೂ
ದನನ ಹಳಚಿದನಸುರರಿಪುವಿನ
ಮೊನೆಗಣೆಯುಲವ ಮುಱುಗಿದನು ಬಟಿಕಾಮುಹೂರ್ತದಲಿ ।
ದನುಜವೈರಿಯು ಮುಸುಕಿದನು ತನ
ತನಗೆ ನೋಟಕವಾಯ್ತು ಭೂಪತಿ
ಜನ ಸುನೀಥಮುರಾರಿಗಳ ಕೌತೂಹಲಾಹವಕೆ ॥ ೬೮

ಬಿಡುವ ತೊಡಚುವ ಸಂಧಿಸುವ ಜೇ
ವಡೆದು ಹೂಡುವ ತಾಗಿಸುವ ಹಿಡಿ
ಕಿಡುವ ಹರಿಸುವ ಬೆಸುವ ಭೇದಿಸುವಸಮಕೌಶಲವ [1] ।
ನುಡಿವ ಕವಿಯಾರೈ ಬಱಿಯ ಬಾಯ್
ಬಡಿಕನೇ ಶಿಶುಪಾಲನೀಪರಿ
ನಡಸುತಿರ್ದನು ಹರಿಯೊಡನೆ ಸಮಬೆಸನಬಿಂಕದಲಿ ॥ ೬೯

ಸೋತನೈ ಹರಿ ಯೆಂದು ಚೈದ್ಯನ
ಮಾತುಗಳು ಬಣ್ಣಿಸಿದರೀನಿ
ರ್ಭೀತದಲಿ ಯದುನಿಕರವಿದ್ದುದು ಹರುಷಕೇಳಿಯಲಿ ।
ಈತ ರಾವಣ ಮುನ್ನ ಭುವನ
ಖ್ಯಾತನೆಂದಮರರು ವಿಮಾನ
ವ್ರಾತದಲಿ ನೆಱೆ ನೋಡುತಿರ್ದರು ಸಮರ ವೈಭವವ [2] ॥ ೭೦

ಆಗ ನಾನಾವಿಧ ಉತ್ಪಾತಗಳು.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಕೃಷ್ಣ ಶಿಶುಪಾ
ಲರ ಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮಮಧ್ಯದೊ
ಳುರಿದುದಿಳೆ ಹೊಗೆದುದು ದಿಶಾವಳಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳು ।
ತರಣಿಮಂಡಲಮಾಲೆಗಳು ವಿ

---

[1] ಚಾಪಳವ, ಕ. ಖ.　　[2] ಸಂಭ್ರಮವ, ಚ.

ಸ್ತುರಿಸಿತಾಕಾಶದಲಪರ್ವದ
ಲುರುವಣೆಸಿದನು ರಾಹು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಮಂಡಲವ ॥ ೭೧

ನಡುಗಿತವನಿಯಕಾಲದಲಿ ಬರ
ಸಿಡಿಲು ಸುಟಿದುದು, ಹಗಲು ತಾರೆಗ
ಳಿಡಿದುವಭ್ರದಲಿಳೆಗೆ ಸುಟಿದುದು ರುಧಿರಮಯಧಾರೆ ।
ಮಿಡುಕಿದುವು ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಶಿಖರದ
ಲುಡಿದು ಬಿದ್ದುವು ಕಲಶಹೆಮ್ಮರ
ನಡಿಗಡಿಗೆ ಕಾಱಿದುವು ರುಧಿರವನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭೨

ನೆಳಲು ಸುತ್ತಲು ಸುಟಿದು ದಿನಮಂ
ಡಲಕೆ ಕಾಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಫಲದಲಿ
ಫಲದ ಬೆಳವಿಗೆ ಹೂವಿನಲಿ ಹೂವಾಯ್ತು ತರುಗಳಲಿ ।
ತಳಿತಮರನೊಣಗಿದುವು ಕಾಷ್ಠಾ
ವಳಿಗಳುಱೆ ತಳಿತುವು ತಟಾಕದ
ಸಲಿಲ ವುಕ್ಕಿತು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಪುರದ ವಳಯದಲಿ ॥ ೭೩

ಆಗ ಧರ್ಮರಾಯನು ಉತ್ಪಾತ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವಿಕೆ.

ಬೆದಱಿದನು ಯಮಸೂನು ಮಿಗೆ ನಡು
ಗಿದನು ಭಯದಲಿ ನಾರದನ ಕೇ
ಳಿದನಿದೇನ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕೃತಿಯ ಸಕಲಚೇಷ್ಟೆಗಳು ।
ಇದು ಕಣಾ ಚೈದ್ಯಾದಿಗಳ ವಧೆ
ಗುದುಭವಿಸಿದುದಲೇ ಮುರಾರಿಯೊ
ಳುದಯಿಸುವುವುತ್ಪಾತ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೭೪

ಈನೆಗಱಿದುತ್ಪಾತಶಾಂತಿವಿ
ಧಾನವೇನೆನೆ ಕೃಷ್ಣ ಚೇಷ್ಟೆಯೆ
ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ವಿನಾಶವಭ್ಯುದಯ ಪ್ರಪಂಚದಲಿ ।

ಮಾನನಿಧಿಯೇ ವೇದಸೂಕ್ತವಿ
ಧಾನದಲಿ ಪರಿಹಾರ ವಿಷ್ವ
ಕ್ಸೇನಮಯವೀಲೋಕಯಾತ್ರೆಗಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ‖ ೭೫

ಆಹರಿಯೆ ನಿಮಗಿಂದು ಜೀವ
ಸ್ನೇಹಿತನು ನಿಮಗಾವ ಚಿಂತೆ ವಿ
ಮೋಹಚೇಷ್ಟೆಗಳಿವನ ವಧೆಗೋ ಬಲ್ಲರಾರಿದನು ।
ಊಹಿಸಲು ಬೇಕೆಂದು ಮುನಿಪತಿ
ಗಾಹಿನಲಿ ತಿಳುಹಿದನು ಘನಸ
ನ್ನಾಹರೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಶಿಶುಪಾಲಕಮುರಾಂತಕರು ‖ ೭೬

ಕಾದಿದರು ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ
ಭೇದದಲಿ ರಥಭಂಗಚಾಪವಿ
ಭೇದಶಸ್ತ್ರೌಘಸಂಹರಣ ಪ್ರಪಂಚದಲಿ ।
ಆದುರಾತ್ಮನ ನಿಲಿಸಿ ನಿಮಿಷದೊ
ಳಾದಯಾಂಬುಧಿ ತುಡುಕಿದನು ತ್ರೈ
ವೇದಮಯಮೂರ್ತಿತ್ರಯಾತ್ಮ ಮಹಾಸುದರ್ಶನವ ‖ ೭೭

ಶಿಶುಪಾಲ ಸಂಹಾರ.

ಬೆಸಸಿದನು ಚಕ್ರವನು ಧಾರಾ
ವಿಸರಧೂತಪರಿಸ್ಫುಲಿಂಗ
ಪ್ರಸರತೇಜಃಕಣಪರಿಷ್ಕೃತನವ್ಯಶತಭಾನು ।
ದೆಸೆದೆಸೆಯ ದುವ್ವಾಳಿಸುವ ಬೆಳ
ಗೆಸೆಯೆ ಬಂದು ಸುನೀಥಕಂಠದ
ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡಲೆಱಗಿದುದು ಹಾಯ್ದುದು ತಲೆ ನಭಸ್ಥಳಕೆ ‖ ೭೮

ಹರಿಗೊರಳ ಚೌಧಾರೆಯಲಿ ಧುರು
ಧುರಿಸಿ ನೂಕಿತು ರಕ್ತತವ್ರದೊಳು

ಮಿಱುಪತೇಜಃಪುಂಜ ವುಕ್ಕಿತು ಹೊದಱ ಹೊಳಹಿನಲಿ ।
ತುಱುಗುವೆಳಗಿನ ಜೋಕೆಯಲಿ ಜಗ
ವೆಱಿಯೆ ಬಂದು ಮುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯೊ
ಳೆಱಗಿ ನಿಂದುದು ನಿಜನೆಲೆಗೆ ವಿಜಯಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ೭೯

ಆಗ ಜನಗಳ ಮಾತುಗಳು.

ತಗ್ಗಿದುದು ಕಳಕಳ ವಿಷಾದದ
ಸುಗ್ಗಿ ಬೀತುದು ರಾಯರೀಚೆಯ
ಮಗ್ಗುಲಲಿ ಮೋಳೈಸಿ ಮೆಱೆದರು ಮತ್ತೆ ಬಾಂಧವರು [1] ।
ನೆಗ್ಗಿದುವು ನೆನಹವನ ಸಖಿಗಳು
ಮುಗ್ಗಿದರು ಹುರಡಿನ ವಿಘಾತಿಯ
ಲಗ್ಗೆಗರು ಹಣುಗಿದರು ಶಿಶುಪಾಲಾವಸಾನದಲಿ ॥ ೮೦

ಈಸು ಹಿರಿದಲ್ಲೆಂದು ಕೆಲಬರು
ಲೇಸುಮಾಡಿದನಸುರರಿಪುವಿದ
ನೀಸುಬಾಹಿರನೆಂದಱಿಯೆವಾವೆಂದು ಕೆಲಕೆಲರು ।
ಏಸಲೇ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಮುನಿದವ
ರೇಸು ದಿನ ಬದುಕುವರು ಲೇಸಾ
ಯ್ತೀ ಸುನೀಥಂಗೆಂದು ನಗುತಿರ್ದುದು ನೃಪಸ್ತೋಮ ॥ ೮೧

ಆಱುಕೋಟಿರಥೌಘ ಮೂವ
ತ್ತಾಱುಕೋಟಿ ಗಜಂಗಳಪ್ಪ
ತ್ತಾಱುಕೋಟಿತುರಂಗವೈದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆ ।
ಕೋಱದಾಡೆಯ ನಿಱಿಯದೇಹದ
ವೀರದಾನವರಸುವ ನಿಮಿಷಕೆ
ಕಾಱಿದರು ಕರುಣಾಳು ದೇವನಚಕ್ರದೂಷ್ಮೆಯಲಿ ॥ ೮೨

---

1 ಮೈತ್ರಿಯಲಿ, ಕ. ಖ.

ಬಿದ್ದ ರೈಸಾವಿರಮಹಾರಥ
ರದ್ದಿ ತರುಣಜಲೌಘ ಸೇನೆಯ
ಕದ್ದನಂತಕನಸುರವೈರಿಯು ಕರುಣದೂರರನು ।
ಹದ್ದು ನರಿ ವಾಯಸಸಮೂಹಕೆ
ಬಿದ್ದಿನೂಟಗಳಾಯ್ತು ಯಜ್ಞವ
ಹೊದ್ದಿ ಹೊಱಬಾಹೆಯಲಿ ಕಾದಿಹ ಭೂತಸಂತತಿಗೆ ॥ ೬೩

ಕೃಷ್ಣನು ಶಿಶುಪಾಲಪುತ್ರರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದು.

ಗೋಳಿಡುತ ಬಂದೆಱಗಿದರು ಶಿಶು
ಪಾಲತನುಜರು ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ
ಲಾಲಿಸಿದನನಿಬರನು ಸಂತೈಸಿದನು ಕರುಣದಲಿ ।
ಮೇಲುಪೋಗಿನ ವಿಧಿವಿಹಿತಕ
ರ್ಮಾಳಿಗಳ ಮಾಡ್ದವನ ಮಗಗೆ ಕೃ
ಪಾಳುಪಟ್ಟದ ಸೇಸೆದಳೆದನು ವೀರನಾರಯಣ ॥ ೬೪

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ರಾಜಸೂಯಕ್ರತುಸಮಾಪ್ತಿಯೊ
ಳಾಜನಾರ್ದನಮುಖ್ಯರನು ಯಮ
ರಾಜಸುತ ಕಳುಹಿದನು ಪೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ ॥

ಯಾಗನಡೆದ ಕ್ರಮ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ರಣಗಜಬಜದ ಸ್ತೋಟಾ

ಘೋಳಿ ತಗ್ಗಿತು ಪಜ್ಜೆ ಗಟ್ಟಿತು ಮತ್ತೆ ನೃಪನಿಕರ ।
ಮೇಲಣಂತರ್ವೇದಿಗಳ ಮುನಿ
ಪಾಳಿಮಂತ್ರಾಹುತಿಗೆ ಕವಿವುರಿ
ನಾಲಿಗೆಯ ಲಾವಣಿಗೆ ತಳಿತುವು [1] ಹವ್ಯವಾಹನನ ॥ ೧

ತಳಿತು ತಿವಿದಾಡಿದುವು ಮುಱಿದೊಡೆ
ಗಲಸಿದುವು ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿ ಸಿಮಿಸಿಮಿ
ಮೊಟಿಗಿ ಹೊದಱಿ [2] ದ್ದುವು ಸಗಾಡದೊಳುಬ್ಬಿ ಛುಗಿಛುಗಿಸಿ ।
ಸುಱಿಸುಱಿದು ಭೋರೆಂದು ಚಿಗಿದ
ಪ್ಪಳಿಸಿದುವು ಘೃತಧಾರೆಗಳಿಗು
ಚ್ಚಳಿಸಿದುವು ಹರಹಿನಲಿ ನಾಲಿಗೆ ಹವ್ಯವಾಹನನ ॥ ೨

ಅವಭೃಥಾದಿಗಳು.

ಶ್ರುತಿವಿಧಾನದಲಮಳಪೂರ್ಣಾ
ಹುತಿಯು ಪಾರಾಯಣದ ನಿಗಮ
ಪ್ರತತಿಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣಪರಿಮಳಮಯದಿಶಾವಳಿಯ ।
ಕ್ರತುಸಮಾಪ್ತಿಯೊಳವಭೃಥದ ಭೂ
ಪತಿಯ ವಿಮಳಸ್ನಾನಪುಣ್ಯೋ
ಚಿತದಲೋಕುಳಿಯಾಡಿ ದಣಿದುದು ಲೋಕ ಸುರನರರ ॥ ೩

ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನಕ್ರಮ.

ಆರಸ ಚಿತ್ತೈಸೊಂದುಲಕ್ಷದ
ಧರಣಿಯಮರರ ಭೋಜನಾಂತಕೆ
ಮೊಱೆವುದೊಂದೇ ಭಾರಿ ಶಂಖಧ್ವನಿ ಛಡಾಳವಲಿ ।
ಪರುಠವಣೆ ಯಿದು ರಾಜಸೂಯಾ
ಧ್ವರದ ಪರ್ಯವಸಾನಪರಿಯಂ
ತರದೊಳೋರಂದದಲಿ ಹಗಲಿರುಳೂದಿತನವರತ ॥ ೪

1 ದಣಿದುದು, ಜ. 2 ಸಿಗುಱೆ, ಡ.

ಏಸುಲಕ್ಷವದೇಸು ಕೋಟಿಯು
ದೇಸು ನಿರ್ಬುದವೇಸು ಖರ್ವವ
ದೇಸು ಪದ್ಮವೊ ದ್ವಿಜರ ಗಣನೆಯನಱಿವರಾರದನು ।
ಏಸು ಭಕ್ಷ್ಯೋದನದ ಪರ್ವತ
ರಾಶಿ ದಧಿಘೃತದುಗ್ಧಮಧುಪಾ
ರಾಸಿಯೊಡ್ಡಣೆ ಮೆಱೆದುದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯಲಿ ॥ ೫

ಓಗರದ ರಾಸಿಗಳ ಗಿರಿ ಕಂ
ಡಾಗಳಂತಿರೆ ಮರಳಿ ಕಾಣರು
ಸಾಗರದವೊಲು ದಧಿಘೃತಾದಿಮಹಾಪ್ರವಾಹಚಯು ।
ಆಗಳಂತಿರೆ ಬತ್ತುವುವು ನಿಮಿ
ಷಾಗಮಕೆ ತುಂಬುವುವು ಯಮಜನ
ಯಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಲ್ಪಮತಿ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡರಿದೆಂದ ॥ ೬

ಧರ್ಮರಾಯನು ಋಷಿಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುವಿಕೆ.

ಅರಸ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನು ಮುನಿಗಳ
ವರಸಮಾಜಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಧರಣಿಪಾಧ್ವರಸಿದ್ಧಿಯಾಯ್ತು ನಿರಂತರಾಯುವಲಿ ।
ಕರುಣ ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಮಿಗೆ ಸ
ತ್ಕರಿಸಲಱಿಯೆನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ
ಹುರುಳನೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದನು ಮತ್ತೆ ಕೈಮುಗಿದು ॥ ೭

ಋಷಿಗಳು ಬಹುಮಾನಿತರಾಗಿ ತಂತಮ್ಮಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದುದು.

ಮನ್ನಿಸಿದನವರುಗಳನುಡುಗೊಱೆ
ಹೊನ್ನು ವಿವಿಧಾಭರಣಪಶುಗಳ
ಲುನ್ನತಾಶೀರ್ವಾದರಚನೆಯಲವನಿಪನ ಹರಸಿ ।
ಸನ್ನುತರು ತಮ್ಮಾಶ್ರಮಕೆ ಸಂ

ಪನ್ನ ಸತ್ವರು ಮರಳಿದರು ಪ್ರತಿ
ಪನ್ನ ಸತ್ಯ[1] ವಿಳಾಸನೊಪ್ಪಿದನಿಂದ್ರವಿಭವದಲಿ ॥ ೮

ರಾಜವರ್ಗವು ಬಹುಮಾನಿತವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದುದು.

ರಾಜವರ್ಗವನವರವರ ನಿಜ
ತೇಜವಾನ್ಯೋಚಿತದಿ ಗಜರಥ
ವಾಜಿವಿವಿಧಾಭರಣವಸನವಧೂಕದಂಬದಲಿ ।
ಆಜಗತ್ಪತಿ ವುಚಿಯೆ ಪಾರ್ಥಿವ
ರಾಜಿಯನು ಮನ್ನಿಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ರಾಜನನುಜರ ಕೂಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಮಹೀಶ್ವರರ ॥ ೯

ಫಲುಗುಣನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೀಷ್ಮರ
ಕಳುಹಿದನು ಗುರು ಗುರುತನೂಜರ
ಬಳಿಯೊಳನಿಲಜ ಬಂದನಾಕೃಪನೊಡನೆ ಸಹದೇವ ।
ಬಳಿಯಲೈದಿದ ನಕುಲನಾಸಾ
ಬಲನ ಸೈಂಧವಶಲ್ಯರನು ಕೋ
ಸಲವಿರಾಟದ್ರುಪದಭಗದತ್ತಾದಿಭೂಪತಿಯ ॥ ೧೦

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಪಾಂಡ್ಯಭೂವಿಾ
ಶ್ವರಕಳಿಂಗಪ್ರಮುಖತೆಂಕಣ
ಧರಣಿಪರ ಬಳಿಯಲಿ ಘಟೋತ್ಕಚಯೋಜನಾಂತರವ ।
ವರಕುಮಾರರು ನಿಖಿಳಪೃಥ್ವೀ
ಶ್ವರರನವರವರುಚಿತದಲಿ ಸ
ತ್ಕರಿಸಿ ಮರಳಿಯೆ ಬಂದರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥ ೧೧

ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಕರೆಸಿದನು ಹರಿ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ
ನರಸಿಸಹಿತೇಕಾಂತಭವನದೊ

---

1 ಯಜ್ಞ, ಡ.

ಳುರುತರಪ್ರೇಮೈಕರಸಸಂಸಿಕ್ತವಚನದಲಿ ।
ಭರಿತವಾಯಿತೆ ರಾಜಸೂಯಾ
ಧ್ವರಸದಾಹುತಿತೃಪ್ಯಮಾಣಾ
ಮರಮಹೀಶ್ವರವಿಭವವಿಲಸಿತಪಾಂಡುಪದವೆಂದ ॥ ೧೨

ದೇವನಂಘ್ರಿಯ ಮುಸುಕಿದುವು ಮಕು
ಟಾವಳಿಗಳ್ಸವರ ಸತಿಯ ಸಂ
ಭಾವನೆಯ ಮಧುರೋಕ್ತಿರಸದಲಿ ನಗುತ ಮನ್ನಿಸಿದ ।
* ಓವಿದನು ಮುರವೈರಿ ಕಾರು
ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದ ನಿನ್ನವ
ರಾವಭವದಲಿ ಭಜಿಸಿದರೊ ಬೇಸಱದೆ ಹರಿಪದವ * ॥ ೧೩

ಧರ್ಮರಾಯನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪದದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲವ
ನಾವ ನೆನೆವನವಂಗೆ ತುಸವ
ಲ್ಲಾ ವಿರಿಂಚಾದ್ಯಮರಪದವಿದು ನಿಗಮಸಿದ್ಧವಲ್ಲೈ ।
ನಾವು ಸಾಕ್ಷಾದ್ಯಜ್ಞಪೂರ್ತಿ [1] ಸು
ಧಾವಸೇಚನಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷ
ಭಾವರರಿದೇ [2] ಬೊಪ್ಪನವರಿಗೆ ಶಕ್ರಪದವೆಂದ ॥ ೧೪

ಮಸಗಿದರೆ ಮಾಗಧನು ಯಜ್ಞವ
ನುಸುರಲೀವನೆ ಚೈದ್ಯ ಮುನಿದು
ಬ್ಬಸವ ಮಾಡಿದೊಡೆಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಹರಿವ ಹೆಕ್ಕಳವೆ ।

---

1 ದಮಳಮೂರ್ತಿ, ಕ. ಖ. ಚ. 2 ರಾವುದರಿದ್ಯೆ, ಕ. ಖ. ಚ,

* ಕೋವಿದನ ನಿಜಭಕ್ತಿಪೀಯೂ
ಷಾವಸೇಚನದಿಂದಲವರಿ
ನ್ನಾವ ಭಾವದಿ ಭಜಿಸಿದರೊ ಬೇಸಱದೆ ಹರಿಪದವ, ಡ.

ಶಿಶು ಪೊಱಲಿದರೆ ಕಂಬದಲಿ ತೋ
ಱಿಸಿದ ಕರುಣಾಜಲಧಿಯೇ ಪಾ
ಲಿಸಿದೆಲಾ ಪಾಂಡವರನೆಂದನು ಹೊರಳಿ ಚರಣದಲಿ ॥ ೧೫

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಆಲಿಂಗಿಸುವಿಕೆ.

ಏಳೆನುತ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಕರು
ಣಾಳು ಪರಿತೋಷಾಶ್ರುಪೂರ್ಣವಿ
ಶಾಲಲೋಚನ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರನೊಲವಿನಲಿ ।

ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಉಪದೇಶ.

ಬಾಲಕಿಯೆ ಬಾ ತಂಗಿ ಬಾ ನೀ
ಲಾಳಕಿಯೆ ಬಾರೆನುತ ಮಿಗೆ ಪಾಂ
ಚಾಲಿಯನು ಕರೆದಸುರರಿಪು ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತವಲಿ ॥ ೧೬

ನಂಬದಿರು ಸಿರಿಯನು ಪತಿವ್ರತೆ
ಯೆಂಬರಿಗೆ ನೀ ಗುರು ವಿಷಾದವಿ
ಡಂಬಹರುಷಂಗಳಲಿ ನೀನಿಹುದೇಕಚಿತ್ತದಲಿ ।
ತುಂಬುವುದು ಬತ್ತುವುದು ರಾಜ್ಯದ
ಡೊಂಬುದಧಿ [1] ಮೇಖಳೆಯು ಹರುಷಾ
ಡಂಬರವಿದೆಂದಸುರರಿಪು ಸೂಚಿಸಿದನಂಗನೆಗೆ ॥ ೧೭

ವಿಷವ ಗೆಲಿದಿರಿ ಹಿಂದೆ ಕಿಚ್ಚಿನ
ದೆಸೆಯುಲುಹಿದಿರಿ ದಾಯಿಗಳು ದು
ರ್ವ್ಯಸನಿಗಳು ದುಸ್ಸಹವು ನಿಮ್ಮಭ್ಯುದಯವಹಿತರಿಗೆ ।
ವಿಷಮವಿದುವೇ ದ್ಯೂತಮೃಗಯಾ
ವ್ಯಸನ ಪಾರ್ಥಿವಜಾತಿಗಿದು ದು
ರ್ವ್ಯಸನವಿದಱಲಿ ನೆಗ್ಗಿದರು ನಳದಶರಥಾದಿಗಳು ॥ ೧೮

1 ಡೊಂಬು ಹರು, ಕ. ಕ. ಚ.

ಸೋತು ನಡೆವುದು ಹಿರಿಯರಲಿ ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯನು ಸುಜನರಲಿ ನಿರ್ಮಳ
ನೀತಿಯನು ಪರಿವಾರಪುರಜನ ನಾಡುಬೀಡಿನಲಿ ।
ಖ್ಯಾತಿಯನು ಧರ್ಮದಲಿ ವೈರಿ
ವ್ರಾತದಲಿ ಪೌರುಷವ ನಿಖಿಳ
ಜ್ಞಾತಿಯೊಳಗೆಚ್ಚರಿನೊಳಿಹುದೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ॥ ೧೯

ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿ ಪಾರ್ಥನ
ನಂದನನ ಕರೆಸಿದನು ತಾಯ್ಸಹಿ
ತೆಂದನವರಿಗೆ ನಯದಲುಚಿತಪ್ರೀತಿವಚನದಲಿ ।
ಎಂದು ಕುಂತಿಗೆ ಸಾಱಿ ನಯನುಡಿ
ಯಿಂದ ವಿನಯವ ಮಾಡಿ ಪಾಂಡುವ
ನಂದನರ ಮನ್ನಿಸಿದನತಿಕಾರುಣ್ಯಭಾವದಲಿ ॥ ೨೦

ಯಾದವರು ಪಾಂಡವರು ತನ್ನವ
ರಾದರಿದು ನೇ ಕುಟುಂಬವೀಮಹ
ದಾವಿಸೃಷ್ಟಿಗದಾವ [1] ರಕ್ಷೆ ಕುಟುಂಬವಾರಿದಕೆ ।
ಆದರಿಸಿದನು ಕೆಲಬರನು ಹೊಱಿ
ಗಾದವರು ಕೆಲರಾಯ್ತು ಹೆರಿವಾ
ಯಾದುರಾಗ್ರಹವೃತ್ತಿ ಯಿಾಹವಣೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೧

ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಯಾಣ.

ಆಶುಭಗ್ರಹದುದಯದಲಿ ತಿಥಿ
ರಾಶಿನಕ್ಷತ್ರಾದಿಪುಣ್ಯೋ
ದ್ಭಾಸಮಾನಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಸುಸ್ವರವಿಳಾಸದಲಿ ।

---

1 ವಿಧಾನ, ಕ. ಖ.

ಭೂಸುರಾಶೀರ್ವಾದದಲಿ ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಶ ಪಯಣವ ಮಾಡಿದನು ಕ
ಟ್ಟಾಸುರದಲೊದರಿದುವು ಘನಗಂಭೀರಭೇರಿಗಳು ॥ ೨೨

ದೇಶದಲಿ ಕಾಲದಲಿ ದೆಸೆಯಲಿ
ರಾಶಿಯಲಿ ತಾರಾಗ್ರಹಾದಿಗ
ಳೈಸರಲಿ ತಾ ತನ್ನ ಚೇಷ್ಟೆಗಳವರ ವರ್ತನಕೆ ।
ಈಸು ಮಹಿಮೆಯು ಮೆರೆಸಿ ಲೋಕವಿ
ಳಾಸಚೇಷ್ಟೆಯನನುಕರಿಸಿ ನರ
ವೇಷವನು ನಟಿಸಿದನು ಹರಿ ಹೊರಿದ ನಿಜೋನ್ನತಿಯ ॥ ೨೩

ಬಲ ವಿಡೂರಥ ಸಾಂಬ ಸಾತ್ಯಕಿ
ದಳಪತಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಯಾದವ
ಕುಲಸಚಿವನಕ್ರೂರನುದ್ಧವಚಾರುಕೃತವರ್ಮ ।
ಚಲಪತಾಕೆಯ ರಥನಿಕರದ [1]
ಗ್ಗಳೆಯ ಗಜವಾಜಿಗಳ ಸಂದಣಿ
ಯೊಳಗೆ ನಡೆದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ರಥದ ಬಳಿಸಿನಲಿ ॥ ೨೪

ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಿಂದ ಧರ್ಮರಾಯನ ದುಃಖ.

ಅನುಜತನುಜರು ಸಹಿತ ಕುಂತೀ
ತನಯ ದೂರಕೆ ಕಳುಹಿ ಮರಳಿಯೆ
ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಕೃಷ್ಣವಿರಹವಿಷಾದಖೇದದಲಿ ।
ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯರ
ನನುಕರಿಸಿ ದಾಹಿಸುವ ದುಗಡವ
ನನಿತುವನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಮಿಡಿಮಿಡಿದು ಕಂಬನಿಯ ॥ ೨೫

ಅಸುರರಿಪು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಾ
ಹಿಸಿದನೀಯಜ್ಞವನು ಪೂರ್ವದ

1 ನಿಖಿಳರಥದ, ಡ.

ವಸುಮತೀಶರ ಪಾಡಿಗೆಣೆಯೆನಲೆನ್ನ ಪತಿಕರಿಸಿ ।
ಬಿಸುಟು ಬಿಜಯಂಗೈದನೀವು
ಬ್ಬಸವನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಹಿಂ
ದೆಸೆವ ಗೋಕುಲವಾಯ್ತು ಪುರವಿದು ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲಿ ॥ ೨೬

ಅರಸ ಕೇಳ್ಳೈ ದೈತ್ಯದಾನವ
ರುರುವಣೆಯ ಯದುನಾಯಕರು ನಿ
ಸ್ತರಿಸಲಱಿಯರು ಕೃಷ್ಣ ನಿಲ್ಲದೆ ಭೀತಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ।
ಕರುಣ ನಿಮ್ಮಲಿ ಕಿಱಿದೆ ನಿಮ್ಮೊಳ
ಗೇಱಕವಿಲ್ಲವೆ ಚಿಂತೆ ಸಾಕಂ
ತಿರಲಿ ಯೆಂದವನೀಶನನು ಸಂತೈಸಿದನು ಮುನಿಪ ॥ ೨೭

ಆಮುಕುಂದನ ನೆನಹು ನಮಗೆ ನಿ
ರಾಮಯವು ನೀವಿರಲು ಚಿಂತಾ
ವೈಮನಸ್ಯದ ವೇಡೆ ಮುಱಿವುದು ಸಾಕದಂತಿರಲಿ ।
ಈಮಹೋತ್ಪಾತಪ್ರಬಂಧವಿ
ರಾಮಕರ್ಮವ ಬೆಸಸಿ ಯೆನೆ ನಗು
ತಾಮುನೀಶ್ವರ ನುಡಿದನವನೀಪತಿಶಿರೋಮಣಿಗೆ ॥ ೨೮

ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ವ್ಯಾಸರ ಉಪದೇಶ.

ಇದು ಕಣಾ ಕುರುರಾಜವಂಶಾ
ಭ್ಯುದಯವಿಗ್ರಹಪೂರ್ವಸೂಚನೆ [1]
ಯಿದು ಸುಯೋಧನನೃಪನ ಕತಿಪಯಕಾಲಸುಖಬೀಜ ।
ಇದು ಸಮಸ್ತಕ್ಷತ್ರಕುಲವಾ
ರಿದಘಟೋತ್ಪಾತದ [2] ಸಮೀರಣ
ವಿದಱ ಫಲ ನಿಮಗಹ [3] ಜಯಾವಹವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೯

[1] ಸೂಚಕ, ಚ. [2] ಚ್ಚಾಟನ, ಚ. [3] ಗಪ, ಚ

ಅಱಿದಿಹುದು ವೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗವ
ಮೆಱೆಯದಿರು ನೀನಾಪ್ತವಚನವ
ಹೊಱಗೆ ನಿನ್ನದು ನಿನ್ನ ಹೊದ್ದದು ಕಲುಷಕಲಿಮಲವು ।
ಕಱುಬರೀಕೌರವರು ಮಖವಿದು
ಮೆಱೆದುದದ್ಭುತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನು
ಮುಱಿದೊಡಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮವರು [1] ಸೈರಿಸುವರಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೦

ನುಡಿಯದಿರಸತ್ಯವನು ರಾಜ್ಯವ
ಬಿಡು ವಿಭಾಡಿಸಿ ನಿನ್ನ ವಧುವಿನ
ಮುಡಿಗೆ ಹಾಯ್ದರೆ ನೀನಧರ್ಮದ ತಡಿಯ ತುಡುಕದಿರು [2] ।
ಒಡಲುಗೂಡಿ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುವ [3]
ಬಿಡುವು [4] ದಗ್ಗದ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಮುಡಿಗೆ ಹಾಯ್ವೊಡೆ ಸತ್ಯವೊಂದನೆ ನಂಬು ನೀನೆಂದ ॥ ೩೧

ಇದುವೆ ರೇಖಾಮಾತ್ರ ಸರ್ವಾಂ
ಗದಲಿ ನಿನ್ನನು ಮೆಱೆಯದಿರು ಕೊಂ
ಕಿದರೆ ಕರುಣಾಜಲಧಿ ಜಯಿಸಲಿಕುಂಟು ಹರಿ ನಿಮಗೆ ।
ಬೆದಱದಿರು ವಿಗಡಿಸುವ ವಿಷಯಾ
ಸ್ಪದದೊಳಂಧು ಮುನೀಂದ್ರನೈವರು
ಸುದತಿಸಹಿತನಿಬರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕ [5] ॥ ೩೨

ಅಜ್ಞರವದಿರು ನೀವು ನೆಱೆ ಸ
ರ್ವಜ್ಞರವದಿರಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು
ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತರಿಂದು ನೀವು ಸಮಸ್ತಜಗವೆಱಿಯೆ ।

---

1 ಕಂಡುನೆಱೆ. ಡ. 2 ನಾಱದಿರು, ಚ. 3 ಧನವಿದು, ಚ.
4 ಕೆಡುವು, ಟ. 5 ಹೊಱವಂಟ, ಚ. ಚ.

ಅಜ್ಞರರಿಗಳು ನಿಪುಣರಿಗೆ ವರ
ಯಾಜ್ಞಿಕರಿಗಾಚಾರಹೀನರ
ಭಿಜ್ಞಮತವಿದು ತಪ್ಪದೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ‖ ೩೩

ವ್ಯಾಸರು ಬದರಿಗೆ ಹೊರಟ ಬಳಿಕ ಉಳಿದ ಜನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದುದು.

ಮುನಿಪ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬದರೀ
ವನಕೆ ತಿರುಗಿದನತ್ತಲಿತ್ತಲು
ಜನಪ ಬಂದನು ಬಳಿಕ ಮಯನಿರ್ಮಿತಮಹಾಸಭೆಗೆ ।
ಮುನಿಗಳುಳಿದವರನು ಮಹೀಸುರ
ಜನಸಹಿತ ಭೂಪಾಲಶೇಷವ
ನನಿತುವನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಂದುಚಿತದಲಿ ಭೂಪಾಲ[1] ‖ ೩೪

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ಕರೆಸಿದನು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಕ
ದುರುಳದುಸ್ಸಹಶತಕಸಹಿತಾಸಭೆಗೆ ನಡೆತಂದು ।
ಪರಿಭವಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಹಾಸ್ಯದ
ಹರಹಿನಲಿ ಹಟವಾಗಿ ಪಾಂಡವ
ರರಸನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಪುರಕೆ ನಡೆತಂದ ‖ ೩೫

ಭೂಮಿಲಂಬದ ನಿಖಿಳಭೂಪ
ಸ್ತೋಮಸಹಿತ ಸುಯೋಧನನು ಹೃ
ತ್ತಾಮಸದ ಚಾವಡಿಯ ರೂಢಿಯ ರೋಷಪಾವಕದ ।
ಧೂಮಮುಖನೈತಂದು ಗಜಪುರ
ಸೀಮೆಯಲಿ ಪಾಳೆಯವ ಬಿಡಿಸಿದ
ವೈಮನಸ್ಯದಲಿರುಳು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ‖ ೩೬

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

---

1 ನನುನಯದಿ ಮಿಗೆ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುಚಿತದಲಿ, ಚ.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ಕಾಲಪಾಶಾಕರ್ಷದಲಿ ಭೂ
ಪಾಲನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯ
ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ॥

ದುರ್ಯೋಧನನು ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ದುಃಖದಿಂದಿರುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಕೌರವರಾಯನಿತ್ತಲು
ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ ಹೊತ್ತ ದುಗುಡದ ಹೊಗರ ಹೊಗೆಮುಖದ ।
ತಾಳುಗೆಯ ನಿದ್ರ್ರಾವದ ಮತ್ಸರ
ದೇಳಿಗೆಯಲಿಕ್ಕಡಿಯ ಮನದ ನೃ
ಪಾಲ ಹೊಕ್ಕನು ನಡುವಿರುಳು ನಿಜರಾಜಮಂದಿರವ ॥ ೧

* ಆರತಿಯ ಗಣಿಕೆಯರ ಪಾಯವ
ಧಾರು ಸೂಪಾಯತರ ಸುಳಿವು
ಪ್ಪಾರತಿಯ ದಾದಿಯರ ಮಂಗಳವಚನದೈದೆಯರ ।
ದೂರದಲಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಭಂಗದ
ಭಾರಣೆಯ ಬಿಸುಸುಯ್ಲ ಸೂಜಿಯ
ಸೈರಣೆಯ ಸೀವಟದ ಸಿರಿಮಂಚದಲಿ ಪವಡಿಸಿದ ॥ ೨

---

* ಆರತಿಯ ಗಣಿಕೆಯರ ಸುಳಿವು
ಪ್ಪಾರತಿಯ ದಾದಿಯರ ಪಾಯವ
ಧಾರು ಸೂಪಾಯತರ ಮಂಗಳವಚನದೈದೆಯರ, ಚ. ಟ. ॥

ಆಗ ಸರ್ವವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ದುರ್ಯೋಧನನ ಜಿಹಾಸೆ.

ಭಾನುಮತಿ ಬರೆ ಮುಳಿದ ಮುಸುಕಿನ
ಮೌನಿ ನೂಕಿದನಿರುಳನುದಯಾ
ನೂನಮಂಗಳಪಟಹ [1] ಶಂಖಧ್ವನಿಯ ಮೋಹಿಸಿದ ।
ಭಾನುವಿಂಗರ್ಘ್ಯಾದಿಕೃತ್ಯವ
ನೇನುವನು ಮನ್ನಿಸದೆ ಚಿತ್ತದೊ
ಳೇನ ನೆನೆದನೊ ಭೂಪನಿದ್ದನು ಖತಿಯ ಭಾರದಲಿ ॥ ೩

ಬೇಟೆ ನಿಂದುದು ಗಜತುರಗದೇ
ಖೂಟ ಮೋಹಿತು ಕೇಳಮೇಳದ
ತೋಟಿಯುಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕವಡಿಕೆ ನೆತ್ತಮೊದಲಾದ ।
ನಾಟಕದ ಮೋಗರಂಬವೆನಿಪ ಕ
ವಾಟ ತೆಗೆಯದು ಹೊತ್ತುಸೂಯದ
ಕೋಟಲೆಯ ಕಡುಹೂಟ ಕವರಿತು ನೃಪನ ತನುಮನವ ॥ ೪

ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಸಮಯವ
ಕಾಣರುಚಿದಪಸಾಯಿತಸಚಿವ
ಶ್ರೇಣಿ ಬಾಗಿಲ ಹೊಱಗೆ ನಿಂದುದು ಮತ್ತೆ ಮನೆಗಳಲಿ ।
ಕಾಣದೊ [2] ಳಪ್ಪೈಕದ ಸುವೇಣಿಯ
ರಾಣಿಯರ ದುರ್ವಚನದ ಬೆಳಸಿನ
ಕೇಣಿಯನು ಕೈಕೊಂಡನೊಬ್ಬನೆ ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೫

ಆಗ ಜನಗಳ ಸ್ವಚ್ಛಂದಾಚರಣೆ.

ಸಮಯವಿಲ್ಲೋರಂತೆ ಮೌನ
ಭ್ರಮದ ಬಿಗುಹಿನ ಕೇರಿಕೇರಿಯ
ಕುಮತಿಗಳ ಗುಜುಗುಜಿನ ಗುಪ್ತದ [3] ಮುಸುಕುಕೈದುಗಳ ।

---

1 ರಭಸ, ಕ, ಖ. 2 ಕಾಣೆನೊ, ಚ. ಟ. 3 ವಾರ್ತೆಯ, ಕ, ಖ.

ತಮೊತ್ತಮಗೆ ಬಿರುದುಗಳ ಗಣಿಕಾ
ರಮಣವೈರದ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ
ಸಮರಭಟರಿಬ್ಬರಾಡಿದರು ನಿರ್ನಾಮಭಾವದಲಿ ॥ ೬

ದುರ್ಯೋಧನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರ ನಾನಾವಿಧ ಊಹೆ.

ಪ್ರಾಣಶೋಷಿತನೆಂದು ಕೆಲಬರು
ಕಾಣೆವರಸನನೆಂದು ಕೆಲರ,
ಕ್ಷೀಣರೋಗಿತನೆಂದು ಕೆಲರು ವಿಷಪ್ರಯೋಗದಲಿ ।
ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಣಚೇಷ್ಟಿತನೆಂದು ಕೆಲಬರು
ಜಾಣರೂಹೆಯ ಜನದ ನೆನೆಹಿನ
ಸಾಣೆಯಲಿ ಸವೆಯಿತ್ತು ಕೌರವನೃಪನ ನಿರ್ದೇಶ ॥ ೭

ದೇಶ ಅರಾಜಕವಾಯಿತೆಂದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಿರಲು
ಶಕುನಿಯ ಆಗಮನ.

ಅಕಟ ಕೌರವರಾಯ ರಾಜ
ನೃಕಶಿರೋಮಣಿ ಯಿರಲು ಧರೆ ರಾ
ಜಕವಿಹೀನ ವಿಡಂಬವಾಯ್ತೋ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆನುತ ।
ಸಕಲಜನ ಭೀಷ್ಮಾದಿ [1] ಮಂತ್ರಿ
ಪ್ರಕರ ಚಿಂತಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದಿರೆ
ಶಕುನಿ ಬಂದನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥ ೮

ಕರೆದು ಬಾಗಿಲವರ್ಗೆ ತನ್ನಯ
ಬರವನರುಹಿದೊಡವರು ರಾಯನ
ಹೊರೆಗೆ ಬಂದರು ನುಡಿದರಂಗೈತಳದ ಬಾಯ್ಗಳಲಿ ।
ಅರಸ ಬಿನ್ನಹ ಮಾವದೇವರು
ದರುಶನಾರ್ಥಿಗಳೆನಲು ಮನದಲಿ
ಕುರುನೃಪತಿ ಚಿಂತಿಸುತ ಬರಹೇಳೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೯

---

1 ದಳನಾಯಕರು, ಚ. ಟ.

ಶಕುನಿಯು ಈ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನ
ನನ್ನು ಕೇಳುವಿಕೆ.

ಹೊಕ್ಕನೀತನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ನೆಕ್ಕಟಿಯಲಿರೆ ಕಂಡು ನುಡಿಸಿದ
ನಕ್ಕಜದ ರುಜೆ ಯೇನು ಮಾನಸವೋ ಶರೀರಜವೊ ।
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಕೊಂಡಿರದಿಧಾರಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೊ ಸೀಮಂತಿನಿಯರಿಗೆ
ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಬೇಡ ನುಡಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಣೆಂದ ॥ ೧೦

ಮಾವ ನೀವ್ ಮರುಳಾದಿರೇ ಯೆನ
ಗಾವ ರುಜೆ ಯಿಲ್ಲಂಗನೆಯರುಪ
ಜೀವಿಯೇ ತಾನಱಿಯಿರೇ ನೀವೀಸುಕಾಲದಲಿ ।
ನೋವು ಬೇಱಿಲ್ಲೆನಗೆ ನಿಳಯಕೆ
ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈವುದಂತ
ರ್ಭಾವವಹ್ನಿಯನೇಕೆ ಬೆದಕುವಿರೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧೧

ಏನು ನಿನ್ನಂತಸ್ಥಹೃದಯಕೃ
ಶಾನುಸಂಭವವೇಕೆ ನುಡಿ ದು
ಮ್ಮಾನ ಬೇಡೆನ್ನಾಣೆನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ನೃಪನ ।

ಶಕುನಿ ದುರ್ಯೋಧನರ ಸಂವಾದ.

ಏನು ಭಯಬೇಡಿನ್ನೆನಲು ಯಮ
ಸೂನುವೈಭವವಹ್ನಿದಗ್ಧಮ
ನೋನುಭಾವವನೇಕೆ ನುಡಿಸುವಿರೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧೨

ಹೇಱು ಹೇಪೇನೇನು ಪಾಂಡುನೃ
ಪಾಲಪುತ್ರರ ವಿಭವವಹ್ನಿ
ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಮನ ಬೆಂದುದೇ ಶಿವ ಶಿವ ವಿಚಿತ್ರವಲ ।

ಪಾಲಕನು ಧರ್ಮಜನು ವಿಂಗೆ ಕ
ಟ್ಟಾಳುಗಳ್ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬೆ
ಳ್ಳಾಳಹಬ್ಬುಗೆಯವರ ಸಿರಿ ಕೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ [1] ॥ ೧೩

ಪುರದ ಸಿರಿಯನು ಯಾಗದೊದವನು
ಹರಿಯ ಕರುಣೋದಯವನಾಸೋ
ದರರ ದರ್ಪದೊಳೆಸೆವ ಯಮಸುತನಖಿಳವೈಭವವ ।
ವರಸಭಾಮಂಟಪದಿ ನೆರೆದಿ
ದ್ದರಸುಮಕ್ಕಳ ವಾರವಧುಗಳ
ಪರಮಹರ್ಷವ ಕಂಡು ನೊಂದೆನು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪

ನಿನ್ನ ನಡತೆ ಯುಕ್ತವಲ್ಲೆಂದು ಶಕುನಿಯು ಹೇಳಲಾಗಿ
ದುರ್ಯೋಧನನ ಪತನ.

ಅವರು ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತದ ರಾಜ್ಯ
ಪ್ರವರಪಾತ್ರರು ನಿನ್ನ ಸೂಯೆಯ
ಕವಲುಮನದ ಕುಠಾರಬುದ್ಧಿಯ ಕಲುಷಭಾವನೆಯ ।
ವಿವರಣವನವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು
ಶಿವ ಶಿವಾ ಭುವನೈಕಮಾನ್ಯರ
ನವಗಡಿಸಲಂಗೈಸಿದ್ದೆ ಮಾಣೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೧೫

ಲೇಸು ಬಿಜಯಂಗೈಯಿ ನೀವೆ
ನ್ನಾಶಯಾಗ್ನಿ [2] ಯನೇಕೆ ಕೆಣಕುವಿ
ರಾಸುರವಿದೇಕೆನ್ನೊಡನೆ ಸೈರಿಸುವುದುಪಹತಿಯ ।
ಈಸು ನುಡಿವರೆ ಮಾವ ಯೆನುತ ಮ
ಹೀಶ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ನೆನಹಿನ
ಬೇಸಱಿಕೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆದನವನಿಯಲಿ ॥ ೧೬

1 ಯ್ಯಸಲೇ ಪಾಂಡವರ ಸಿರಿಯೆಂದ, ಚ.   2 ಸಜ್ಞಾ, ಕ. ಖ ಜ.

ಆಗ ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವಿಕೆ.

ಎತ್ತಿದನು ಕಣ್ಣೆವೆಯ ಕಿಱು[1] ವನಿ
ಮುತ್ತುಗಳ ಕೇವಣಿಯ ಶಕುನಿ ನೃ
ಪೋತ್ತಮನೆ ಬಾ ಕಂದ ಬಾ ಯೆನುತಪ್ಪಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ[2] ।
ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವೆನಹಿತರನು ನಿನ
ಗಿತ್ತೆನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವನು
ಹೆತ್ತ ತಾಯ್ ಗಾಂಧಾರಿ ಸಂತಸಬಡಲಿ ಬೞಿಕೆಂದ ॥ ೧೭

ಮೂವ ಕೇಳತಿಬಲರು ಫಲುಗುಣ
ಪಾವಮಾನಿಗಳೈವರವದಿರ
ಜೀವಸಖ ಗೋವಿಂದನನಿಬರ ಗೆಲವು ಗೋಚರವೆ ।
ಸಾವುದಲ್ಲದೆ ಬೇಱೆ ತನಗಿ
ನ್ನಾವಪರಿಯಲಿ ಸಮತೆ ಸೇರದು
ಜೀವಿತವ್ಯವನಮರನಿಕರದೊಳರಸಿ ಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥ ೧೮

ಅವರನ್ನು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಸರ್ವಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡಿಸುವೆ
ನೆಂದು ಶಕುನಿಯು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

ಗೆಲುವೆ ತಾನಂಜದಿರು ಪಾಂಡವ
ರಳವಳವ ತಾನಱಿವೆ ನೃಪನ
ಗ್ಗಳದ ಧರ್ಮಜ್ಞನು ವಿಶೇಷದ್ಯೂತಲೋಲುಪನು ।
ಗೆಲುವ ಮೋಡಿಯನಱಿಯನಾತನ
ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲೆನು ಜೂಜುಗಾಱಿ
ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ತಾನೆ ಯೆಂದನು ಶಕುನಿ ಕೌರವಗೆ[3] ॥ ೧೯

ಕಪಟವನು ನೆಱೆ ಮಾಡಿ ಜೂಜಿನೊ
ಳುಪರಿಕಾರ್ಯವ ಜಯಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು
ನಿಪುಣರೆನ್ನಂದದಲಿ ಭುವನದೊಳಿಲ್ಲ ಕೈತವದ ।

---

1 ತಿರು, ಚ. 2 ಕೌರವನ, ಚ. ಟ.
3 ಕುರುಪತಿಗೆ, ಕ. ಖ. ಡ.

ಅಪದೆಸೆಗೆ [1] ಭಯಗೊಳ್ಳದಿರು ನಿ
ಷ್ಕೃಪೆಯಲಿರು ಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದುರಾ [2]
ದ್ಯಪಶದರ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರು ನೀನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೨೦

ಎನ್ನ ಬಹುಮಾನಾವಮಾನವು
ನಿನ್ನದೈ ಸಲೆ ಮಾವ ನೀ ಸಂ
ಪನ್ನಕೃತ್ರಿಮವಿದ್ಯನಾದರೆ ರಚಿಸು [3] ಸಾಕ್ಷಿದನು ।

ಇದನ್ನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಹೇಳೆಂದು ಶಕುನಿಯ ಹೇಳಿಕೆ.

ಅನ್ನಿಗರಿಗುಸುರದಿರ್ಕು ನಮ್ಮವ
ರೆನ್ನದಿರು ವಿದುರಾದಿಗಳನುಪ
ಪನ್ನಮಂತ್ರವನರುಹು ಬೊಪ್ಪಂಗೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೨೧

ನೀನರುಹು ನಿಮ್ಮಯ್ಯ ಮತಿಗೊ
ಟ್ಟಾನರೇಂದ್ರನ ಕರೆಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ
ಮಾನನಿಧಿಯೇ ಸಕಲ ಧರೆಯನು ಸೇರಿಸುವೆ ನಿನಗೆ ।

ನೀನೇ ಹೇಳೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನನ ಉತ್ತರ.

ನೀನೆ ಹೋಗೀ ಯೆನ್ನ ಕಡುದು
ಮ್ಮಾನವನು ಬೊಪ್ಪಂಗೆ ನುಡಿದರೆ
ತಾನೆ ಕರೆಸುವನರುಹುವೆನು ಜನಕಂಗೆ ನಿಜಮತವ [4] ॥ ೨೨

ಶಕುನಿಯು ಬಂದು ದುರ್ಯೋಧನನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಅಹುದು ಬಳಿಕೇನೆನುತ ಬಂದನು
ಕುಹಕಮತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರಮನೆ
ಗಿಹಸಮಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕನಂದೇಕಾಂತ ಭವನದಲಿ ।

---

1 ಜಯಕೆ, ಕ. ಖ. ಡ
2 ಮೊದಲಾದ, ಕ. ಖ.
3 ತೊಡಕು, ಚ. ಡ.
4 ಬಳಿಕೆಂದನಾನೃಪತಿ, ಕ. ಖ.

ಬಹಳಖೇದವ್ಯಸನದಲಿ ದು
ಸ್ಸಹಮನೋವ್ಯಥೆಯಲಿ ಕುಮಾರಕ
ನಿಹುದನಱಿಯಿರೆ ಭಾವ ಯೆಂದನು ಬೞಿಕ ಖಳ [1] ಶಕುನಿ ‖ ೨೩

ಏನು ಶಕುನಿ ಮಗಂಗೆ ದುಗುಡವ
ದೇನು ಕಾರಣವಾರ ದೆಸೆಯಿಂ
ದೇನಸಾಧ್ಯವದೇನು ಭಯ ಮೇಣಾವುದಭಿಲಷಿತ ।
ಏನುವನು ವಂಚಿಸದೆ ಹೇಱಿಂ
ನ್ನಾನೆಗೇಕೈ ಮಱುಕವೆನೆ ನಿಜ
ಸೂನುವನು ನೀ ಕರೆಸಿ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ‖ ೨೪

ಶಕುನಿಯು ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಕರೆಸುವಿಕೆ.

ಕರೆಸಿದನು ದುರ್ಯೋಧನನನಾ
ದರಿಸಿ ಕಟ್ಟೇಕಾಂತದಲಿ ಮೊ
ವರು ವಿಚಾರಿಸಿದರು ನಿಜಾನ್ವಯಮೂಲನಾಶನವ ।
ಭರತಕುಲನಿರ್ವಾಹಕನೆ ಬಾ
ಕುರುನೃಪಾನ್ವಯದಿನಪ ಬಾ ಯೆ
ನ್ನರಸ ಬಾ ಯೆನ್ನಾನೆ ಬಾ ಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ಮಗನ ‖ ೨೫

ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ಪ್ರಶ್ನೆ.

ದುಗುಡವೇಕೈ ಮಗನೆ ಹಿರಿಯೋ
ಲಗವನೀಯೆ ಗಡೇಕೆ ವೈಹಾ
ಳಿಗಳ ಬೇಟೆಗಳವನಿಪಾಲವಿನೋದಕೇಳಿಗಳ ।
ಬಗೆಯೆ ಗಡ ಬಾಂಧವರ ಸಚಿವರ
ಹೊಗಿಸೆ ಗಡ ನಿನ್ನರಮನೆಯನೀ
ಹಗಲು ನಿನಗೇಕಾಯ್ತು ಕತ್ತಲೆ ಯೆಂದನಂಧನೃಪ [2] ‖ ೨೬

[1] ನೀವೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದನಾ, ಚ. [2] ದು ಬೆಸಗೊಂಡ, ಕ. ಖ.

ಹೇಳಲಿವಮ್ಮೆನು ನೀವು ಧರ್ಮದ
ಕೋಟೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದವರೆನ್ನನು
ಖೂಳನೆಂಬಿರಿ ಕಷ್ಟನೆಂಬಿರಸೂಯನೆಂಬಿರಲೆ ।
ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಯಾಯ್ತು ತನ್ನಯ[1]
ಬಾಳಿಕೆಯು ಬೇಳಂಬವೇತಕೆ
ಕೇಳುವಿರಿ ನೀವೆನುತ ಸುಯ್ದನು ತುಂಬಿ ಕಂಬನಿಯ ॥ ೨೭

ಮುನಿಚರಿತ್ರರು ನೀವು ರಾಜಸ
ತನದ ಮದದಲಿ ಲೋಕಯಾತ್ರೆಯ
ನನುಸರಿಸುವುವರಾವು ನೀವೇ ಭೋಗನಿಸ್ಪೃಹರು ।
ಅನುದಿವಸ ರಾಗಿಗಳು ನಾವೆ
ಮ್ಮನುಮತವ ಪಾಲಿಸುವರಾರೆಂ
ದೆನುತ ಸುಯ್ದನು ಮರುಗಿ ಬೈದನು ತನ್ನ ದುಷ್ಕೃತವ ॥ ೨೮

ಈಸು ಕಳವಳವೇನು ಚಿತ್ತದ
ಬೈಸಿಕೆಗೆ ಡೊಳ್ಳಾಸವೇಕೆ ವಿ
ಳಾಸಕೂಣೆಯವೇನು ಹೇಳಾ ನೆನಹಿನಭಿರುಚಿಯ ।
ವಾಸಿಗಳ ಪರಿವಿಡಿಯ[2] ನೆನ್ನಲಿ
ಸೂಸಬಾರದೆ ನಿನ್ನ ಹರುಷಕೆ
ಪೈಸರವದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನನ ॥ ೨೯

ಪಾಂಡವರ ವೈಭವವೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿ ವೈಭವವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.

ಏನನೆಂಬೆನು ಬೊಪ್ಪ ಕುಂತೀ
ಸೂನುಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪಣವನು
ದಾನವಾರಿಯ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿನ ಸೌಖ್ಯಸಂಗತಿಯ ।

---

[1] ನಮ್ಮಯ, ಖ. [2] ಪೈಸರವ, ಕ.

ತಾ ನಪುಂಸಕನಾದ ಪರಿಯನ
ದೇನ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಲಜ್ಜಾ
ಮಾನಿನಿಗೆ ತನ್ನೊಕ್ಕತನವಿಂದಿೞಿದು ಹೋಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೦

ನೆಗೆದ ಬುಗುಟಿದೆ ಹಣೆಯಲವರೋ
ಲಗದ ಸಭೆಯಲಿ ನೆನದ ಸೀಱೆಯ
ತೆಗೆಸಿ ಕೊಟ್ಟರು ತಂದು [1] ಮಡಿವರ್ಗದ ನವಾಂಬರವ ।
ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಿದರೆನ್ನನವರೋ
ಲಗದ ಗಣಿಕೆಯರವರ ಸೂೞಿನ
ನಗೆಯ ನೆನೆನೆನೆದೆನ್ನ ಮನ ಜರ್ಝರಿತವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ೩೧

ಇದಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಹಣೆ ನೊಂ
ದುದಕದೇನು ನಿಮಿತ್ತವೆನಲಾ
ಸದನದಲಿ ಮಯನಿತ್ತ ಸಭೆಯನು ದೇವರಱಿಯಿರಲೆ ।
ಮುದದಿನಾಧರ್ಮಜನು ಘನಸಂ
ಪದದಲೋಲಗವಿತ್ತನಾದಾ
ಪದಿ ನಿಜಾನುಜಮಂತ್ರಿಸಚಿವಪಸಾಯಿತರು ಸಹಿತ ॥ ೩೨

ಆಮಹಾಸಭೆ ದೇವನಿರ್ಮಿತ
ರಾಮಣೀಯಕವಿವಿಧರತ್ನ
ಸ್ತೋಮತೇಜಃಪುಂಜರಂಜಿತ ನಯನವೀಧಿ [2] ಯಲಿ ।
ಸಾಮದಲಿ ನಮ್ಮನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಭೂಮಿಪತಿ ಕರೆಸಿದನು ತನ್ನು
ದ್ದಾಮವಿಭವವನೆನಗೆ ತೋಱಲು ತತ್ಸಭಾಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೩೩

ಹರಹಿನಲಿ ಹಿರಿದಾಯ್ತು ಕೆಂದಾ
ವರೆಯ ಬನ ಬೇಱೊಂದುತಾವಿನ
ಉರುವಣೆಯ ಬೆಳುದಿಂಗಳೌಕಿದುದೊಂದುತಾಣದಲಿ ।

1 ತಮ್ಮ, ಕ. ಖ.   2 ರಶ್ಮಿ, ಕ. ಖ.

ಹರಿವ ಯಮುನಾನದಿಯನಲ್ಲಿಗೆ
ಕರೆಸಿದವರಾರೆನಲು ಮಣಿಬಂ
ಧುರದ ಬೆಳಗಿನ ಲಹರಿ ಮುಱಿದುದು ತನ್ನ ಜಾಣುಮೆಯ ॥ ೩೪

ಹೊಕ್ಕಸಾಲಲಿ ಹೊಳೆವ ಮಣಿರುಚಿ
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದುವು ಕಂಗಳನು ನಡೆ
ದಿಕ್ಕೆಲನ ನೋಡಿದರೆ ಮುಱಿದೊಳಸರಿದುವಾಲಿಗಳು ।
ಉಕ್ಕುವಮಲಚ್ಛವಿಗಳಲಿ ಮನ
ಸಿಕ್ಕಿ ಹೊಳೆಬೞಿದುದು ವಿವೇಕವ
ಡೊಕ್ಕರಿಸಿ ಕೆಡಹಿದುವು ಬಹುವಿಧರತ್ನಕಾಂತಿಗಳು ॥ ೩೫

ಹಿಡಿದುವೆನ್ನೂಹೆಯನು ಮಣಿರುಚಿ
ಯೆಡತರದೊಳಿಕ್ಕಿದುವು ಭಿತ್ತಿಯ
ಬಿಡೆಯದಲಿ ಝಳಪಿಸುವ ನೀಲದ ಮಣಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ ।
ತಡಿಯ [1] ಕಾಣೆನು ತಳಿತಕಾಂತಿಯ
ಕಡಲ ವಿಮಲಸ್ಫಟಿಕಜಲದಲಿ
ಮಿಡುಕಲಂಜಿದುವಂಘ್ರಿಗಳು ನರನಾಥ [2] ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೬

ಸ್ಥಳವೆ ಜಲರೂಪದಲಿ ಜಲವೇ
ಸ್ಥಳದ ಪಾಡಿನಲಿದ್ದುದದು ಕೆಲ
ಬಲದ ಭಿತ್ತಿಯ ಕಂಭ ಕಂಭದ ನಡುವೆ ಭಿತ್ತಿಗಳ [3] ।
ಹೊಳವನೇ [4] ಕಂಡೆನು ವಿವೇಕದ
ಕಳಿವು ಚಿತ್ತದ ಸೆಱೆ ದುಹಾರದೊ
ಳುಱಿದುವಕ್ಷಿಗಳಿಂತು ಸೋತೆನು ತಾತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭

---

1 ಕಡೆಯ, ಡ. 2 ತಳವೆಂದರಸ, ಡ.

3 ಳು, ಕ, ಚ. 4 ಹೊಳೆವುದನೆ, ಡ.

ಪಾಂಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನಗಾದ ಅವಮಾನವನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಮುಂದೆ ವಿಮಲಸ್ಫಟಿಕಭೂಮಿಯ
ನೊಂದು ಠಾವಿನಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಕೊಳ
ನೆಂದು ಬಗೆದೆನು ನಿಂದು ಸಂವರಿಸಿದೆನು ಮುಂಜೆಱಗ ।
ಅಂದು ದ್ರೌಪದಿಸಹಿತ ನಾರೀ
ವೃಂದ ಕೈಗಳ ಹೊಯ್ದು ಮಿಗೆ ಘೋ
ಷೆಂದು ನಕ್ಕುದು ನೊಂದು ತಲೆವಾಗಿದೆನು ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ॥ ೪೮

ಊಹೆಯಲಿ ತಡವರಿಸಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ
ಗಾಹುಗತಕದೊಳಿಡುತ ಕಾಂತಿಯ
ಸೋಹನಱಿಯದೆ ಬೀದಿಯಲಿ ಕಂಡೆನು ಸರೋವರವ ।
ಆಹರಿಬವನು ಮುಱಿವೆನೆಂದದ
ನೂಹಿಸಿದೆನಾಸ್ಫಟಿಕವೆಂದು
ತ್ಸಾಹಿಸಲು ನೀರಾಯ್ತು ನನೆದೆನು ನಾಭಿದಘ್ನದಲಿ[1] ॥ ೪೯

ಮತ್ತೆ ಘೋಷೆಂದರು ನೃಪಾಲನ
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನಿತ್ತ ದಿವ್ಯದುಕೂಲವನು ತಡಿಗಡಱಿ ತೊಡಚಿದೆನು ।
ಬತ್ತಿತೆನ್ನಭಿಮಾನಜಲನಿಧಿ
ಮತ್ತೆ ಮಾರಿಯ ಮಸಕವನು ನೀವ್
ಚಿತ್ತವಿಸಿರೇ ಬೊಪ್ಪ ಯೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೫೦

ನಂಬಿ[2] ಸಿದುದೊಂದೆಡೆಯ ಬಾಗಿಲು
ಬಿಂಬಿಸಿತು ಭಿತ್ತಿಯಲಿ ತತ್ಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬವೆಂದಾನಱಿಯೆನದ ಹಾಯ್ದನು ಚೌಕದಲಿ ।
ಎಂಬೆನೇನನು ಹೊರಱಿ ನಗುವ ನಿ

---

1 ಪರಿಯಂತ, ಡ. 2 ಲಂಬಿ, ಖ. ಡ,

ತಂಬಿನಿಯರನು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ
ಡಂಬರವ ಕಂಡಸುವ ಹಿಡಿದೆನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥ ೪೧

ನೊಂದುದೀಹಣೆ ಮನದೊಳಗೆ ಮಿಗೆ
ನೊಂದೆನವದಿರ ನಗೆಗೆ ನಡೆದೆನು
ಮುಂದಣೋವರಿಬಾಗಿಲನು ಕಂಡೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ।
ಹಿಂದೆ ಹೆದಱಿದ [1] ಭಂಗವೇ ಸಾ
ಕೆಂದು ಸುಪರ್ಶ್ವಿಯಲಿ ಬಾಗಿಲ
ನೊಂದು ಠಾವಿನೊಳಱಸಿ ತಡವರಿಸಿದೆನು ಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ೪೨

ನಗೆಗೆ ನಗೆ ಕುಂಟಣಿ ವಿವೇಕದ
ಹೊಗೆಗೆ ಹೊಗೆ ಸಖಿಯಾದುದಲ್ಲಿಯು
ಹಗರಣಿಗ ನಾನಾದೆನದು ನೋಟಕದ ಜನವಾಯ್ತು ।
ನಗುವವರ ಜರದನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನಗೆಯು ಮಱಿದೆನೆ ಬೊಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಯ
ಮಗನವಸ್ಥಾರೂಪವಿದು ಚಿತ್ತೈಸಿ ನೀವೆಂದ ॥ ೪೩

ಒಡ್ಡವಿಸಿತೆನ್ನಾಟ ನಗೆಯೊಳ
ಗಡ್ಡಬಿದ್ದಳು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ
ಬಡ್ಡಿ ಬಿಂಕದಲವರು ಬಿರಿದರು ಭೀಮಫಲುಗುಣರು ।
ಖಡ್ಡಿಗರುವೆನ್ನಿಂದ ರೋಷದ
ಗೊಡ್ಡು ತಾನಾದೆನು ವಿಘಾತಿಯು
ಬಡ್ಡಿ ಸಿನ್ನದು ಬದುಕಿದೆನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೪

ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕ್ರೋಧವೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಸಿಂಗಿಯನು ಬಿತ್ತಿದೆನು ಪಾಂಡವ
ರಂಗದಲಿ ತತ್ಫಲದ ಬೆಳಸಿನ
ಸಿಂಗಿಯಲಿ ನಾ ಸಾವೆನಲ್ಲದೊಡಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲಿ ॥

---

[1] ಹೆದಱಿದ, ಕ ಖ

ಭಂಗಿಸುವೆನೀಕ್ಷಣದೊಳನ್ನನು
ನುಂಗಬೇಹುದು ವಹ್ನಿ ಮೇಣೀ
ಗಂಗೆಯಲಿ ಬಿದ್ದೊಡಲ ನೀಗುವೆನೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ ೪೫

ಆಯುಧಿಷ್ಠಿರಸಹಿತ ನೀನೇ
ರಾಯನಾಗಿರು ಮೇಣು ನವಿಬ್ಬ
ತಾಯಿ ಸಂತಸಬಡಲಿ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಪಟ್ಟದಲಿ ।
ರಾಯತನವೆಮಗಿಂದ್ರಲೋಕದ
ಲಾಯದಲಿ ದಿಟವೆಂದು ನುಡಿವರು
ಜೋಯಿಸರು ಸಾಕವರ ವಚನ ನಿರರ್ಥವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೪೬

ಪುರದೊಳೆಂಬತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರ
ಧರಣಿಯಮರರು ನಿತ್ಯಪಡಿಯುವ
ರರಸ ಕೇಳೈ ಹತ್ತುಸಾವಿರಹೊನ್ನತಳಿಗೆಯಲಿ ।
ವರಯತೀಶರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ
ವರಮನೆಯುಲುಂಬುದು ನೃಪಾಲಾ
ಧ್ವರದ ಸಿರಿಯನು ನೀವೆ ಕಂಡಿರೆ ಯೆಂದನಾ ಭೂಪ ॥ ೪೭

ದುರ್ಯೋಧನನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಂದೆಯ ಚಿಂತೆ.

ಕೇಳಿದನು ಬಿಸುಸುಯ್ದನಕಟ ವಿ
ಟಾಳಿಸಿತೆ ಕೌರವನ ಬುದ್ಧಿ ವಿ
ಟಾಳಸಂಗತಿಯಾಯ್ತಲಾ ಪಿಸುಣಾರ ಕೆರಳಿಚದು [1] ।
ಕೇಳು ಮಗನೇ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಮೇಲೆ ಮುನಿವರೆ ರಾಜಋಷಿ ನರ
ಪಾಲಮಾತ್ರನೆ ಶಿವ ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೪೮

ಸತಿಯರಲಿ [2] ನಿಮ್ಮವ್ವೆ ಸುಪತಿ
ವ್ರತೆ ಮಹಾಖಳ ನೀನು ಬೀಜ

---

[1] ಕೊಂಡೆಯರ ಮೇಳದಲಿ ಡ. [2] ಸತಿಯಲಾ, ಡ.

ಸ್ಥಿತಿಯುಲಊಣೆಯುವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿದೋಷವಿದು ।
ಕೃತಕವೋ ಸಹಜವೊ ನವೀನ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಂಡೆನು ಶಿವ ಶಿವಾ ದು
ರ್ಮತಿಗಳೇನನು ನೆನೆಯುರೆಂದನು ಸುಯ್ದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೪೯

ಇದು ಅಯುಕ್ತವೆಂದು ಮಗನಿಗೆ ತಂದೆಯ ಉಪದೇಶ.

ಪಾಂಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳುಗಳಾರಾ
ಪಾಂಡುವಿನೊಳನ್ನಲ್ಲಿ ಭೇದವ
ಕಂಡೆಲಾ ನೀನವರಿಗೇನಪ್ರಾಪ್ತವೇ ಧರಣಿ ।
ಉಂಡು ಬದುಕುವ ಬಹಳ ಭಾಗ್ಯರ
ಕಂಡಸೂಯುವ ಬಡುವ ಖಲರನು
ಭಂಡರೆನ್ನದೆ ಲೋಕ ನಿನಗಿದು ಸಾಮ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೫೦

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ದುರ್ಯೋಧನನ ನಿಷ್ಠುರವಾಕ್ಯಗಳು.

ಅಹುದು ಬೊಪ್ಪ ವೃಥಾಭಿಮಾನದ
ಕುಹಕಿ ಹೋಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕೆ
ಬಹ ಕುಮಾರರ ಕೂಡಿ ನಡೆವುದು ಪಾಂಡುನಂದನರ ।
ಮಹಿಯು ಹಂಗಿಂಗೋಸುಗವೆ ಬಿ
ನ್ನಹವ ಮಾಡಿದೆ ತನಗೆ ಭಂಡಿನ
ರಹಣಿ ಬಂದುದು ಸಾಕಲೇ ಸೊಗಸಾಯ್ತು ಲೇಸೆಂದ ॥ ೫೧

ತಾಯೆ ನೇಮವ ಗೊಂಡೆನಯ್ಯಾಂ
ಗಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾತ್ಮಜನಲೇ
ವಾಯುಸುತನರನಕುಲಸಹದೇವರು ಕುಮಾರರಲೆ ।
ಈ ಯುಗದಲಿನ್ನವರ ಸಂತತಿ
ದಾಯಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಬದುಕಲಿ
ರಾಯರಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮನು ರಕ್ಷಿಸುವರೆಂದ ॥ ೫೨

ಅರಸ ಧರ್ಮಜ್ಞನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಹಿರಿಯಮಗನುತ್ತಮನು ಪವನಜ
ನರರು ವಿನಯಾನ್ವಿತರು ನೀವೇ ಪುತ್ರವತ್ಸಲರು ।
ಧರಣಿಗಿನ್ನಾವೈಸಲೇ ನೂ
ರ್ವರು ಕುಮಾರರು ಹೊಱಗೆ ನಿಮ್ಮಯ
ಕರುಣವೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಮ್ಮನು ಬೀಱುಕೊಡಿ ಯೆಂದ ॥ ೫೩

ಆಯುಚಲವಭಿಮಾನ ಹೋಗಲಿ
ಸಾಯು [1] ಬೇಕೆಂಬರೆ ನೃಪಾಲರ
ಬಾಯ ತಂಬುಲ ತಿಂದು [2] ಹೊಱುವೆವು ಬೆಂದ ಬಸುಱುಗಳ ।
ಆಯುಚಲವಾಚಂದ್ರತಾರಕ
ಕಾಯುವಧ್ರುವವೆಂಬೊಡಿದಕೆ ಸ
ಹಾಯವಿದಲಾ ಕಾಳಕೂಟಕತೋರನದಿಯೆಂದ ॥ ೫೪

ಅರಸನಭ್ಯುದಯವನು ಭೀಮನ
ಧರಧುರವನರ್ಜುನನ ಬಿಂಕವ
ನರಸಿಯಾಟೋಪವನು ಮಾದ್ರೀಸುತರ ಸಂಭ್ರಮವ ।
ಹೊರೆಯ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ದ್ರುಪದಾ
ದ್ಯರ ವಿಡಂಬವ ಕಂಡು ಕಂಡೆದೆ
ಬಿರಿದುದಳುಕಿದೆವಾವು ನೀವ್ [3] ಸಂತೈಸಲರಿದೆಂದ ॥ ೫೫

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಿರುವಿಕೆ.

ಕಱಗಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಕಂಬನಿ
ದುಱುಗಲಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆದೆ ಜ
ರ್ಝರಿತವಾದುದು ಮಗನ ಮಾತಿನ ಮುಸಲಹತಿಗಳಲಿ ।
ಸುಱಿವ ನಯನಾಂಬುಗಳ ಮೂಗಿನ
ಬೆರಳ ತೂಗುವ ಮಕುಟದವನೀ
ಶ್ವರನು ಮೌನದೊಳಿರ್ದನೊಂದುವಿಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೫೬

---

1 ಕಾಯು, ಚ. 2 ದಿಂದ, ಚ. ಟ. 3 ಬಿರಿದುದಳುಕಿದೆನಳುಕಿದೆಸು, ಚ.

ಆಗ ದುರ್ಯೋಧನನು ಕೋಪದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಿಕೆ.

ಮಾತು ಸೊಗಸದಲಾ ವೃಥಾ ನೀ
ವೇತಕೆನ್ನನು ಕರೆಸಿದಿರಿ ನಿ
ಮ್ಮಾತಗಳು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಸಹಿತೀಮಹೀತಳವ ।
ತಾತ ನೀವಾಳುವುದು ತಾಯೆ ಸು
ನೀತನಾಧರ್ಮಜನು ಧರ್ಮ ವಿ
ಘಾತಕರು ನಾವೆಮ್ಮ ಕಳುಹುವುದೆನುತ ಹೊಱವಂಟ ॥ ೫೭

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಮಗನನ್ನು ಕರೆಸುವಿಕೆ.

ಎಲೆಗೆ ಕರೆಯೌ ಪಾಪಿಕೌರವ
ಕುಲಕುಠಾರನ ನಿನ್ನ ಮಗನೊಡ
ಲಱವುದೈ ಸಲೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ವೈರಬಂಧದಲಿ ।
ತಿಳುಹಿ ತಾ ಯೆನಲಾಕೆ ಶಕುನಿಯ
ಕಳುಹಿ ಕರಸಿದೊಡಾತ ಮರಳಿದ
ನಳಲುದೊಱೆಯಲಿ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಿದನಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೫೮

ಅಸಾಧ್ಯರಾದ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಜಯಿಸು
ವುದು ಯೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಏನ ನೆನೆದೈ ಮಗನೆ ಕುಂತೀ
ಸೂನುಗಳ ರಾಜ್ಯಾಪಹಾರದೊ
ಳೇನು ಬುದ್ಧಿವಿಲಾಸವಾವುದು ಕಾರ್ಯಗತಿ ನಿನಗೆ ।
ದಾನದಲಿ ಮೋಹ್ನಾಮದಲಿ ಭೇ
ದಾನುಮತದಲಿ ದಂಡದಲಿ ನೀ
ನೇನ ನಿಶ್ಚೈಸಿರುವೆ ಹೇೞೆನ್ನಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೫೯

ಹಿಂದೆ ವಿಷವಿಕ್ಕಿದೆವು ಮಡುವಿನೊ
ಳಂದು ಬಿಸುಟರೆ ಮುೞುಗಿ ಸುಖದಲಿ
ಏಿಂದು ಹೊಱವಂಟರು ಮಹಾಗ್ನಿಯ ಭವನಭಂಗದಲಿ ।

ಬಂದು ಕೂದಲು ಸೀಯದನಿಬರು
ಬಂದರಿವು ಮೊದಲಾದಕೃತ್ರಿಮ
ದಿಂದ ಪಾಂಡವರಳಿದುದಿಲ್ಲದಕೇನು ಹದನೆಂದ ‖ ೬೦

ಭೇದಿಸುವೊಡಿನ್ನಾವುಪಾಯವು
ಕಾದಿ ಗೆಲಲೆಮಗರಿದು ಮಿಾಱಿದ
ರಾದುರುಳಪಾಂಡವರು ಸೈರಿಸೆ ನೀನವರ ಸಿರಿಯ ।
ಸಾಧಿಸುವುದಿನ್ನಾವಪರಿಯಲಿ
ಹೋದ ಹಗೆ ಮಿಗೆ ಬಲಿವುದೆಂದು ವಿ
ಷಾದದಲಿ ಮನ ನೊಂದು ಮತವೇನೆಂದನವನೀಶ ‖ ೬೧

ದ್ಯೂತದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಶಕುನಿಯ ಉತ್ತರ,

ನೀವು ಚಿತ್ತೈಸಿದರೆ ನೆತ್ತದೊ
ಳಾವು ಸೋಲಿಸಿ ಕೊಡುವೆವವರನು
ನೀವು ಕರೆಸುವುದಿಲ್ಲಿಗುಚಿತಪ್ರೀತಿವಚನದಲಿ ।
ನಾವು ಜಾಣರು ಜೇಯ ನೆತ್ತದ
ಜೀವಕಲೆಯಲಿ ಧರ್ಮಸುತನಿದ
ನಾವ ಹವಣೆಂದಱಿಯನಾತನ ಜಯಿಸಬಹುದೆಂದ ‖ ೬೨

ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ವಿದುರನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು
ತಂದೆಯು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಅಹುದು ತಪ್ಪೇನಿದುವೆ ಸಾಧನ
ವಹುದು ವಿದುರನ ಬುದ್ಧಿಗಭಿಮತ
ವಹೊಡೆ ಕರೆಸುವೆವೈಸಲೇ ಬೆಸಸುವೆನು ವಿದುರಂಗೆ ।
ಕುಹಕವಾತನೊಳಿಲ್ಲ ನೋಡುವೊ
ಡಿಹಪರತ್ರದ ಹಿತವನಿದನಿ
ರ್ವಹಿಸಿ ಕೊಡುವೊಡೆ ಮಂತ್ರವೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ‖ ೬೩

ಈಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿದುರನು ಬೇಡವೆಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದುದು.

ಖೂಳರಲಿ ಸತ್ಕಲೆಗಳನು ಕಿವಿ
ಗೇಳದವನಲಿ ಮಂತ್ರಬೀಜವ
ನಾಲಿಯಿಲ್ಲದವಂಗೆ ರೂಪುವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮವ ।
ಹೇಱುವಂತಿರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿದುರನ
ಕೇಳಿಸಿದರಾಕಾರ್ಯಗತಿಗೆ ವಿ
ಕಾಳವಾಗದೆ ಬೊಪ್ಪ ಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ ॥ ೬೪

ಅಱುಹಿದರೆ ವಿದುರಂಗೆ ಕಾರ್ಯವ
ಮುಱಿವನಾತನು ಬೞಿಕ ನಿಮ್ಮಯ
ಕಿಱಿಯತಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ।
ಕಱುಬುಗಳು ನಾವ್ ನೂಱುಮಕ್ಕಳು
ಹೊಱಗೆ ಬದುಕುವೆವೈಸಲೇ ಬೞಿ
ಕುಱುವಮಕ್ಕಳ ಕೂಡಿ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳೆಂದ ॥ ೬೫

ವಿದುರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನಭಿಮತ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
ತಂದೆಯು ಹೇಳಿಕೆ.

ಪಾರಲೌಕಿಕದುೞಿವನೈಹಿಕ
ದೋರೆಪೋರೆಯನಿಂದು ಬಲ್ಲವ
ರಾರು ಹೇಪಾ ವಿದುರನಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪೈಕದಲಿ ।
ಸಾರವಾತನ ಮಾತು ನಯುವಿ
ಸ್ತಾರಸಹಿತಿಹುದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ
ದೂರವಲ್ಲೆನಗಱಿಯೆ ನೀನಿಲ್ಲೆಂದನಂಧನೃಪ ॥ ೬೬

ತಿಳುಹಿ ವಿದುರನನವರ ಕರೆಯಲು
ಕಳುಹುವೆನು ಯಮಸೂನು ನಮ್ಮಯ
ಬಲುಹಿನಲಿ ತಾ ಬಹನೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ನೀನಱಿಯ[1] ।

---

1 ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಕಿಱುಕುಳರೇ, ಚ.

ತಿಳಿವರವರೀತನ ನುಡಿಯು ನಿ
ರ್ವಿಗಲಿನವೆಂದು ನಿಧಾನವಿದು ನೀ
ಕಳವಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಮನೋರಥವಹುದು ನಿನಗೆಂದ ‖ ೬೭

ಹೇಗಾದರೂ ಕರೆಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂದು ಮಗನ ಹೇಳಿಕೆ.

ಸಾಕು ಕರುಣದೊಳೆಮ್ಮ ಸಲಹುವೊ
ಡಾಕುಮಾರರ ಕರೆಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ
ಸಾಕು ಮತ್ತೊಂದಿಹುದಲೇ ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯು ।
ನೂಕಿ ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ತೊತ್ತಿರೊ
ಳಾಕೆಯುನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಂದು ವಿ
ಶೋಕನಹೆನಾದಿವಸದಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯ ತಾನೆಂದ ‖ ೬೮

ಆಗ ಗಾಂಧಾರಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರ ಯೋಚನೆ.

* ಹೋಗು ನೀನೆಂದವನ ಕಳುಹಿ ತ
ದಾಗಮನಯುತ್ನೈಕಚಿಂತಾ
ಸಾಗರದೊಳೋರಂತೆ ಮುಳುಗಿದನಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ।
ಈಗಳಿನ ಸುಖಕಳುಪಿ ಮೇಗಣ
ತ್ಯಾಗನಱಿಯನು ಕಂದನಿದಕಿ
ನ್ನೇಗುವೆನು ಗಾಂಧಾರಿ ಹೇಳೆದಕೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದ * ‖ ೬೯

ಅವರು ಕಪಟವನಱಿಯರೀತನ
ಹವಣ ನೀನೇ ಕಂಡೆ ಕರೆಸಿದೊ
ಡವರು ನಿಲ್ಲರು ತೋಹೆಯುಲಿ ಬಱಿಸಂದಮೃಗದಂತೆ ।

* ಆಗಲದಕೇನಾಯ್ತು ವಿದುರನ
ನೀಗ ಕಳುಹುವೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ
ವೇಗದಲಿ ಕರೆಸುವೆನು ನಿನ್ನಭಿಮತವ ಸಲಿಸುವೆನು ।
ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದವರ ಕಳುಹಿದೊ
ಡಾಗ ಮನೆಗೈತಂದು ಚಿಂತಾ
ಸಾಗರದೊಳದ್ದಂತೆ ಮುಳುಗಿದನಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ‖ ಖ.

ಎವೆಗೆ ಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಯಿಗಾಗಿ
ನ್ನವರ ಕುಹಕವೆ ಲೋಕವಱಿಯದು
ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದಱಲಿ ಮಱುಗಿದನಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೭೦

ಮುಱಿವೆನೇ ಮುನಿದಿವರು ನೂರ್ವರು
ಕೊಱೆವರೆನ್ನನು ತೊಡಕಿಸುವೆನೇ
ತಱಿದು ಬಿಸುಡುವರವರು ಕೌರವಶತವನಲುಕಿದೊಡೆ [1] ।
ಹೊಱಗೊಳಗೆ ಹದನಿದು ನಿಧಾನಿಸ
ಲಱಿಯೆನೆನ್ನಸುವಿನಲಿ ಹೃದಯದ
ಸೆಱೆ ಬಿಡದು ಶಿವ ಯೆನುತ ಕಱಗಿದನಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೭೧

ಕೌರವರನ್ನಾದರೂ ಹಿಡಿ ಪಾಂಡವರನ್ನಾದರೂ ಹಿಡಿ ಎಂದು
ಗಾಂಧಾರಿಯು ಹೇಳಿಕೆ.

ಏಕೆ ನಿಮಗೀಚಿಂತೆ ಯಿಂದೆರ
ಡೌಕಿದುವು ದುಷ್ಕಾರ್ಯಸಂಧಿ ವಿ
ವೇಕಶಕ್ತಿಯಲೊಂದ ಮೋಹರಿಸೊಂದು ಬಾಹೆಯಲಿ ।
ಈಕುರುವ್ರಜನೂಱ ಹಿಡಿ ಕುಂ
ತೀಕುಮಾರರ ಬಿಸುಡು ತನುಜರ
ನೂಕಿ ಹಿಡಿ ಪಾಂಡವರನೆಂದಳು ಪತಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ || ೭೨

ಆಗ ಸಭಾನಿರ್ಮಾಣೋದ್ಯೋಗ.

ಐಸಲೇ ತಾನಾದುದಾಗಲಿ
ಲೇಸ ಕಾಣೆನು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
ವಾಸಿಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಮೆಱೆಯಲಿ ಹಲವು ಮಾತೇನು ।
ಆಸಭೆಯ ಸರಿಸದ ಸಭಾವಿ
ನ್ಯಾಸಶಿಲ್ಪಿಗರಾರೆನುತ ಧರ
ಣೀಶ ಕರೆಸಿದನುರುಸಭಾನಿರ್ಮಾಣಕೋವಿದರ || ೭೩

---

[1] ಶತಕವನು ಬಱೆಕ್ಕ, ಚ.

ತೆಗಿಸಿ ಭಂಡಾರದಲಿ ಬಹುವ
ಸ್ತುಗಳನಿತ್ತನು ತರುಶಿಲಾಕೋ
ಟಿಗಳ ತರಿಸಿದನುರುಸಹಸ್ರಸ್ತಂಭಡಂಬರವ ।
ಝುಗಝುಗಿಪ ಬಹುಮೌಲ್ಯಮುಕ್ತಾ
ಳಿಗಳನುರುತರರತ್ನಲಹರೀ
ಸ್ಥಗಿತದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಳನನುಪಮರತ್ನರಾಜಿಗಳ ॥ ೨೪

ಮಾಡಿತಗ್ಗದ ಸಭೆ ಸುಧರ್ಮೆಯ
ನೇಡಿಸುವ ಚೆಲುವಿನಲಿ ಪುರದಲಿ
ರೂಢಿಸಿತು ಬಳಿಕಂಧನೃಪನೇಕಾಂತಭವನದಲಿ ।

ವಿದುರನಿಗೆ ದ್ಯೂತಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕುಲೋಪಘಾತದ
ಕೇಡುಗರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಲುಷದ
ಜೋಡಿಯನೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ವಿದುರಂಗಱುಹಿದನು ಕರೆಸಿ ॥ ೨೫

ವಿದುರ ಹೇಳ್ಳೈ [1] ಪಾಂಡವರ ಸಂ
ಪದಕೆ ಸರಿಯೋ ಮಿಗಿಲೊ ಸಭೆ ತಾ
ನಿದು ವಿಶೇಷವಲಾ ಸಮಸ್ತಕ್ಷತ್ರವಿಭವದಲಿ ।
ಇದಱೊಳೋಲಗವಿತ್ತು ಹರುಷಾ
ಸ್ಪದರು ಕುರುನೃಪರಲಿ ಸುಖದ್ಯೂ
ತದಲಿ ರಮಿಸಲಿ ಸೇರಿ ಬದುಕಲಿ ಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ ॥ ೨೬

ಅವರ ವಿಭವವನವರ ಯಾಗೋ
ತ್ಸವವನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಲಿ ಕಂ
ಡೆವು ಮನೋರಥಸಾಯ್ತು ಬಳವಿಗೆ ಪಾಂಡುಸಂತತಿಯ [2] ।
ಅವರು ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ಬಂದು

---

[1] ಕೇಳ್ಳೈ, ಚ. [2] ನಂದನರ, ಚ.

ತ್ಸವದೊಳೀಸಭೆಯಲಿ ಸುಖದ್ಯೂ
ತವನು ಸುಖಿಸಲಿ ಕರೆದು ತಾ ಕುಂತೀಕುಮಾರಕರ [1] ‖ ೬೭

ವಿದುರನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಮಾತು ಹೊಲಸಿನ ಗಂಧವಾಗಿದೆ
ಭೀತಿರಸದಲಿ ಮನ ಮುಳುಗಿತೀ
ಪ್ರೀತಿ ಮಾರಿಯ ಮುಸುಕನಾಗಿವುದಾರು ಕಲಿಸಿದರು ।
ಕೈತವದ ಕಣಿ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ
ಸೋತೆಲಾ ಶಿವ ಶಿವ ಸುಖಾಂಗ
ದ್ಯೂತವೇ ಹಾ ಹಾ ಯೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ವಿದುರ ‖ ೬೮

ಹಾ ಮರುಳೆ ಕೇಣಕುವರೆ ಫಲುಗುಣ
ಭೀಮರನು ಮಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಳೆದು
ದ್ರಾಮಸಿರಿಯಿದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವಕಟ ಕೆಡಿಸಿದೆಲ ।
ಕ್ಷೈಮಗುಚದೇ ವಿಭವವಿದು ನಿ
ರ್ನಾಮರಾರೋ ಬಿತ್ತಿದರು ಕುರು
ಭೂಮಿಯಲಿ ವಿಷಬೀಜವನು ಹಾ ಯೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ‖ ೬೯

ವಿದುರನಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಸಮಾಧಾನೋಕ್ತಿ.

* ವಿದುರ ಬೆಂಬೀಳದಿರು ಭೀಮಾ
ರ್ಜುನರ ಬಿಂಕದ ಹದನ ಬಲ್ಲೆನು
ಮೊದಲಿ ತಾನೇ ಮುನಿಯಲಾಪೆನೆ ಹೇಳು ತನಯರಿಗೆ * ।
ಇದು ಮಹಾಸಭೆಯಿಲ್ಲಿ ಮೇಳಾ
ಪದಲಿ ಕುರುಪಾಂಡವರು ಸುದ್ಯೂ
ತದಲಿ ರಮಿಸುವೊಡೇನು ಹೊಲ್ಲಹವೆಂದನಂಧನೃಪ ‖ ೭೦

---

1 ರಮಿಸಲಿ ಸೇರಿ ಖದುಕಲಿ ಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ, ಚ.

* ವಿದುರ ಬೆಂಬೀಳದಿರು ಬಿಂಕದ
ಹದನ ಬಲ್ಲೆನು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ
ಮುದವ ಖಮುಸುವೆ ಮುನಿಯಲಾಪೆನೆ ಹೇಳು ತನಯರಿಗೆ, ಚ

ದ್ಯೂತವು ಕುಲನಾಶಕರವೆಂದು ವಿದುರನ ವಚನ.

ಮೊದಲಲಿದು ಸುದ್ಯೂತವವಸಾ
ನದಲಿ ವಿಷಮದ್ಯೂತದಲಿ ನಿಲು
ವುದು ನಿವಾರಣವುಂಟೆ ಮರ್ಮವನಿಱಿದ ಸಬಳದಲಿ ।
ತುದಿಗೆ ತಾನಿದಪಥ್ಯ ಕುರುವ
ರ್ಗದಲಿ ನಾಶನಬೀಜವಿದು ನಿಮ
ಗಿದಱೊಳಗೆ ಸೊಗಸಾದುದೇ ಕೈಕೊಂಡೆ ನಾನೆಂದ ॥ ೮೧

ಆಗ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕರೆತರಲು ವಿದುರನನ್ನು
ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

ಕರೆದು ತಾನೀನವರ ನಾವುಪ
ಚರಿಸುವಂದವ ನೋಡು ನಿನ್ನಯ
ಕರಣವೃತ್ತಿಗೆ ಕಠಿನವಹುವೇ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ।
ದುರುಳರವರಿವರೆಂಬರನಾದ
ದರಿಸದಿರು ನೀ ಪೋಗು ಪಾಂಡವ
ಧರಣಿಪರನೊಡಗೊಂಡು ಬಾ ಯೆಂದಟ್ಟಿದನು ನೃಪತಿ ॥ ೮೨

ಅಱುಹಿದನು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಗುರುಕೃಪ
ರಱಿದರಿಂನಸಮೃತ್ಯುವೇನೆಂ
ದಱಿಯದಿನ್ನುತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿಗೆ ಮನವ ಮಾಡಿತಲ ।
ಹರಿದುದೇ ಕುರುವಂಶಲತೆ ಹೊ
ಕ್ಕಱಿದನೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೀ ಬೇ
ಸಱಿದಿರವರನು ಕರೆದು ತಾ ಹೋಗೆಂದರವರಂದು । ೮೩

ವಿದುರನು ಪಾಂಡವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಿಕೆ.

ಶುಭಮುಹೂರ್ತವಿಶೇಷಲಗ್ನದೊ
ಳಿಭಪುರಿಯ ಹೊಱವಂಟು ಶರಸ
ನ್ನಿಭನು ಬಂದನು ಹಲವುಪಯಣದಲಿವರ ಪಟ್ಟಣಕೆ ॥

ಆಗ ವಿದುರನನ್ನು ಮಾನಿಸಿ ಸರ್ವರ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕೇಳಿದುದು.

ರಭಸ ಮಿಗಲಿದಿರ್ಗೊಂಡು ತಂದರು
ಸಭೆಗೆ ಮಾನ್ಯಯಥೋಪಚಾರ
ಪ್ರಭವಸತ್ಕಾರದಲಿ ಕೇಳ್ದರು ಕುಶಲಸಂಗತಿಯ ॥ ೮೪

ಧರಣಿಪತಿ ಗಾಂಗೇಯ ಗೌತಮ
ಗುರುತನುಜಗುರುಕರ್ಣಸೌಬಲ
ಕುರುನೃಪತಿಯನುಜಾತ್ಮಜರು ಗಾಂಧಾರಿ ಭಾನುಮತಿ ।
ವರಸಚಿವಸಾಮಂತಪುರಜನ
ಪರಿಜನಂಗಳ ಕುಶಲವನು ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದನು ವಿದುರನು ಮಹೀಪತಿಗಾಪ್ತಬಾಂಧವರ ॥ ೮೫

ಪಾವುಡಂಗಳನಿತ್ತು ಭೂಪನ
ನೋಡಿದನು ನಾನಾಕಥಾಸಂ
ಭಾವನಾನಂತರದೆ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳ ।
ಆವಿವಿಧಸತ್ಕಾರದಲಿ ದಿವ
ಸಾವಸಾನವ ಕಳೆದು ಬಳಿಕ ಸ
ಭಾವಳಯದಲಿ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ ನುಡಿದನಾವಿದುರ ॥ ೮೬

ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಬರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ
ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಧರಣಿಪತಿ ಬೆಸಸಿದನು ನೀವೈ
ವರು ಕುಮಾರರು ರಾಜಸೂಯಾ
ಧ್ವರಮಹಾವ್ರತದೇಕಭುಕ್ತಾದಿಯಲಿ ಬಳಲಿದಿರಿ ।
ವರಸಭೆಯ ರಚಿಸಿದಿರಿ ಹಸ್ತಿನ
ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ವಿಭವೋ
ತ್ಕರದ ವಿಮಳದ್ಯೂತದಲಿ ರಮಿಸುವುದು ನೀವೆಂದ ॥ ೮೭

ನೋಡುವುದು ಬಾಂಧವರ ನಿಮ್ಮಡಿ
ಮಾಡುವುದು ಸೌಖ್ಯವನು ಭಯದಲಿ
ಬಾಡುವುದಲೇ ರಿಪುನೃಪಾಲರ ಸಮರಜಯಬೀಜ ।
ಜೋಡಿಸುವುದುಚಿತದಲಿ ಕೀರ್ತಿಯ
ಝಾಡಿಯನು ನಿಮ್ಮಭ್ಯುದಯ ಬಟ
ಕೇಡಿಸುವುದೈ ದುಂದುಮಾರದಿಲೀಪದಶರಥರ ॥ ೮೮

ನಂಬಿಸುವ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿದ ಬೇ
ಡೆಂಬುವರು ಗುರುಭೀಷ್ಮರುಚಿದವ
ರಂಬಿನೋಪಾದಿಯಲಿ ನಿಲುವರು ಹಲವು ಮಾತೇನು ।
ಡಂಬಕರು[1] ನೃಪಕರ್ಣಶಕುನಿಗ
ಳೆಂಬಿವರು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ವಚನಾ
ಡಂಬರವೆ ಬಹುದುಂಟೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಿ ನೀವೆಂದ ॥ ೮೯

ಆಗ ಬರುವುವೆಂದು ಧರ್ಮಸುತನ ಉತ್ತರ.

ಕರೆಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡ ನ
ಮ್ಮರಸನಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಲಿ ನಮ
ಗೆರಡು ಮನವೇ ಭಾವಭೇದವೆ ಪಾಂಡುಬೊಪ್ಪನಲಿ ।
ವರವೆ ದೊರಕಲಿ ಮೇಣು ಶಾಪವೆ
ಬರಲಿ ಭಯವಿಲ್ಲೆಮಗೆ ಬೊಪ್ಪನ
ಕರಣಕೃತಿಗೆ ಹಸಾದವೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ॥ ೯೦

ದ್ಯೂತದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವರ್ತಿಸು ಎಂದು ವಿದುರನ ವಾಕ್ಯ.

ದ್ಯೂತ ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನ ಪಾರು
ಷ್ಯಾತಿಶಯ ಮಧುಪಾನ ಕಾಂತಾ
ಪ್ರೀತಿ ದಂಡವಿಘಾತಿ ದೂಷಣವರ್ಥಸಂಗತಿಯು ।

---

1 ಶಂಬರರು, ಚ.

ಜಾತಸಪ್ತವ್ಯಸನವಿವು ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಕರ ಮೊದಲಲಿ ವಿಪಾಕದೊ
ಳಾತು ಕೆಡಿಸುವ ಹದನನಱಿದಿಹುದೆಂದನಾವಿದುರ । ೯೧

ಖಳರು ಕೌರವರಕ್ಷಧೂರ್ತರ
ತಿಲಕ ಶಕುನಿ ವಿಕಾರಿ ಗುರು ದು
ಶ್ಶಳೆಯ ಪತಿ ದೌರ್ಜನ್ಯಮುಖದೀಕ್ಷಿತನು ಕಲಿ ಕರ್ಣ ।
ಉಚಿತ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರೇ ನಿ
ಷ್ಫಲವಿಧಾನರು ನಿಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನ
ಬಳಕೆ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡಿಕೊಳಿ ನೀವೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೯೨

ಪ್ರಕಟವೈಸಲೆ ಕರ್ಣಕೌರವ
ಶಕುನಿಗಳ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆ ಭೀಷ್ಮಾ
ದ್ಯಕುಟಿಲರು ಸಲ್ಲರು ಸುಯೋಧನಮಂತ್ರಸಂಗತಿಗೆ ।
ಮುಕುರಪದನೆಮ್ಮಯ್ಯನೆಂಬುದು
ವಿಕಳವಲ್ಲಲೆ ವಿದುರ ಪರಿಪಾ
ಲಕನಲೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ ನಂಬಿ ಬಹೆವೆಂದ ॥ ೯೩

ಕರೆಸಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮಂತ್ರಿಜನಮು
ಖ್ಯರ ಪಸಾಯಿತರ ಕೇಳುವುದು ಮನ
ದೊರೆಗೆ ತೂಕಕೆ ಬಹರೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮತವಿಡಿದು ।
ಅರಸ ನಿಶ್ಚೈಸುವುದೆನಲು ನೀ
ಮರುಳೆ ವಿದುರ ಭವದ್ವಚೋವಿ
ಸ್ತರಕೆ ಪಡಿಸಣವುಂಟೆ ಶಿವ ಶಿವ ಯೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೯೪

ಹೋಹುದೇನಭಿಮತವೆ ಧೂರ್ತ
ವ್ಯೂಹವದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಹಿರಿಯರು
ಸಾಹಸಿಕರೈಸಲೆ ರಹಸ್ಯಕೆ ಸಲ್ಲರವರುಗಳು ।

ಕಾಹುರನು ಕೌರವನು ಸಮರೋ
ತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿಗೆ ಠಾವದಲ್ಲ
ವ್ಯಾಹತವೆ ಮತವೆಂದು ಭೀಮಾದಿಗಳ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ೯೫

ಜೀಯ ಬಿನ್ನಹವಿಂದು ದೇಹ
ಚ್ಛಾಯೆಗುಂಟೇ ಬೇಱೆ ಚೇಷ್ಟೆನ
ದಾಯಿಯೇ ನಿಮ್ಮನಿಬರಿಗೆ ರಾಜಾಭಿಮಾನದಲಿ ।
ನೋಯೆ ನೋವುದು ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ
ಬೀಯದಲಿ ತಾ ಬೀಯುವಹುದೆ
ವ್ಯಾಯತವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಮಗಿಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೯೬

ಅರ್ಜುನಾದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ಬರುವೆವೆಂದು
ಧರ್ಮರಾಯನ ಉತ್ತರ.

ಕರೆಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಮ್ಮನು
ಕರವ ಮಣಿಹ ಸುಯೋಧನಾದಿಯ
ಮರುಳುಗಳ ಮಾತೇನು ಹಿರಿಯರು ನೀವಲಾ ನಮಗೆ ।
ಧರಣಿ ಯಿದು ಶಾಶ್ವತವೆ ತಂದೆಗೆ
ಹಿರಿಯನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಜ್ಞೆಯ
ಶಿರದೊಳಾಂತೆನು ಬಹೆನೆನುತ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ನೃಪತಿ ॥ ೯೭

ಇರುಳು ನೂಕಿದರುದಯದಲಿ ಭೂ
ಸುರರ ಕರೆಸಿದರಮಳಸಂವ
ತ್ಸರದ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊಯ್ಸಿದರಂದು ಹೊಱಗುಡಿಯ ।
ಪುರದ ಕಾಹನು ಸಚಿವಸಾವಂ
ವಂತರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಸಕಲದಳವೋ
ಹರದ ದೆಕ್ಕಾಳವನು ನೋಡುತ್ತ ಪುರವ ಹೊಱವಂಟ ॥ ೯೮

ಬಿಗಿದರೆಂಚೆಯು ಹೊಮ್ಮಿಣಿಯು ಹೊರ
ಜೆಗಳ ಝೂಡಿಯು ಪಕ್ಕಘಂಟೆಯು
ಝುಗೆಯು ಮೊಗರಂಬದ ವಿಳಾಸದ ಮಣಿಯು ಝುಳಪಟೆಯು ।
ಬಿಗಿವ ಕೂರಂಕುಶದ ಮಾವಂ
ತಿಗನ ಸನ್ನೆಗೆ ಕುಸಿದ ದಂತಿಯು
ಹೆಗಲ ಹೊಂಗದ್ದುಗೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದನವನೀಶ । ೯೯

ತಳಿತುವಿನನುದಯದಲಿ ತಾರಾ
ವಳಿಗಳದುಭುತವೆನಲು ಮುಕ್ತಾ
ವಳಿಯು ಧವಳಚ್ಛತ್ರವೆಡಬಲಕೊಲೆವ ಚೌರಿಗಳ ।
ಕೆಲಬಲದ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗಜ
ದಳದ ಮುಂದೆ ಕುಮಾರವರ್ಗದ
ಸುಚಿವುಗಳ ಸಂರಂಭದಲಿ ಹೊಱವಂಟನಾಭೂಪ ॥ ೧೦೦

ಮುಂದೆ ಮೋಹರದೆಗೆದು ನಡೆದುದು
ಸಂದಣಿಸಿ ನಕುಲಾದಿಭೂಪರ
ಹಿಂದೆ ಮಣಿಕೇವಣದ ದಡ್ಡಿಯು ಬಿಗಿದ ಬೀಯಗದ ।
ಗೊಂದಣದ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳದ್ದೆಸೆ
ಯಂದಣದ ಸಂದಣಿಗಳಲಿ ನಡೆ
ತಂದುದನಿಬರ ರಾಣಿವಾಸದ ದಂಡಿಗೆಗಳಂದು ॥ ೧೦೧

ಉಡಿಗೆಗಳ ದೇಸಿಯು ವಿಳಾಸದ
ತೊಡಿಗೆಗಳ ಮೊಳಯು ನವಾಯಿಯು
ಮುಡಿಗಳಡಬಲದೋರೆನೋಟದ ಬಳ್ಳಿಬೆಳಗುಗಳ ।
ಕಡು ಬೆಮರ ತನುಪರಿಮಳದೊಳಡೆ
ವಿಡದ ಗಗನೋದರದ ಗರುವೆಯು
ರಡಸಿದರು ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯು ದಂಡಿಗೆಯು ಬಱಸಿನಲಿ ॥ ೧೦೨

ಭೂರಿಭೇರಿಯ ವಾದ್ಯರವ ಕೈ
ವಾರಿಗಳ ಕಳಕಳದೊಳಡಗಿತು
ನಾರಿಯರ ನೇವುರದ ವೊಱಗಿನೊಳಡಗಿದುದು ರಭಸ ।
ಆರು ಹೊಗಱುವರಾವಿಭವವಿ
ಸ್ತಾರಪರ್ವಣನು ಪಯಣಗತಿಯಲಿ
ಭೂರಮಣನೈತಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ॥ ೧೦೩

ಹದಿಮೂಱನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ವೀತರಾಗದ್ವೇಷಭಯುನನ
ಜಾತಶತ್ರುವನಕಟ ಕಪಟ
ದ್ಯೂತದಲಿ ಕುರುರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ ॥

ಪಾಂಡವರು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಬಂದುದು.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಪಾಂಡವನೃಪರನರಮನೆ
ಬೀಱುಕೊಂಡುದು ವಿಳಸದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರಸಹಿತ ।
ಮೇಲೆ ವೊಱಗುವ ದುರ್ನಿಮಿತ್ತವ
ನಾಲಿಸದೆ ಸೋದರರು ಸಹಿತ [1] ನಿ
ಮಿಾಲಿತಾಂತಃಕರಣಹತರೈತಂದರಿಭಪುರಿಗೆ ॥ ೧

ಆಗ ಅಪಶಕುನಗಳು.

ಹರಡಿ ಕೆದಱಿತು ಬಲದಲುದಯುದ
ಲುರಿಯಲೊದಱಿತು ಹಸುಬನೆಡದಲಿ

---

[1] ನಾಲಿಸದರೇ ದೈವದೋಷನಿ, ಚ.

ಕರಿಯ ಹಕ್ಕಿಯು ತಾರುಹಂಗನ ವಾಮೆದುಡಿಗೆಗಳ |
ನರಿಗಳೂದಱಿದುವಿದಿರಿನಲಿ ಮೋ
ಹರವ ಮೊಲನಡಹಾಯ್ದುವಾನೆಗ
ಳರಿಚಿ ಕೆಡೆದುವು ಮುಗ್ಗಿದುವು ತೇರುಗಳ ವಾಜಿಗಳು ॥ ೨

ಈಗ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸೆಂಬ ವಿಪ್ರರ ನುಡಿಗಳು.

ಶಕುನಗತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಿದು ಕಂ
ಟಕದ ನೆಲೆ ಜನ್ಮದಲಿ ಸಪ್ತಾ
ಧಿಕದೊಳಿದ್ದರು ಸೌರಿಗುರುಭೌಮಾಬ್ಜ ಬಾಂಧವರು |
ವಿಕಳ ದೆಸೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ವೈರಿ
ಪ್ರಕರಕುನ್ನತದೆಸೆ ಮಹೀಪಾ
ಲಕಶಿರೋಮಣಿ ಪುರಕೆ ಮರಳೆಂದರು ಮಹೀಸುರರು ॥ ೩

ಧರ್ಮರಾಯನು ಅದನ್ನುಪೇಕ್ಷಿಸುವಿಕೆ.

ಮರಳಬಹುದೇ ದೈವವಿಕ್ಕಿದ
ಕೊರಳ ಕಣ್ಣಿಯ ಕುಣಿಕೆ ಯಾರಲಿ
ಹರಿವುದೈ ಮನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರ ನುಡಿಯ |
ಕರೆಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಮಗೀ
ನರಿಮೊಲಂಗಳ ಹಕ್ಕಿ ಹರಿಣಿಯ
ಕರಹವೇಗುವುವೆಂದು ಜಱಿದನು ಶಕುನಕೋವಿದರ ॥ ೪

ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯ ಪ್ರವೇಶ.

ಹರಿದರರಸಾಳುಗಳು ರಾಯನ
ಬರವನಱುಹಿದರಂದು ಭೂಪತಿ
ಪುರದೊಳಗೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸಿದನಂದತುಳ ಹರುಷದಲಿ |
ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣಗೌತಮ
ಗುರುಜಕರ್ಣಜಯದ್ರಥಾದಿಗ
ಳುರುವಿಭವದಿಂದಿದಿರುಗೊಂಡರು ಹೊಗಿಸಿದರು ಪುರವ ॥ ೫

ಸೇನೆ ಬಿಟ್ಟುದು ಪುರದ ಬಹಿರು
ದ್ಯಾನಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಕುಂತೀ
ಸೂನುಗಳು ಸುಮ್ಮಾನ ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದರೊಲವಿನಲಿ [1] |
ಆನಗರದೊತ್ತೊತ್ತಿಗಳನಾ
ಮಾನಿನಿಯರುಪ್ಪಾರತಿಯ ವಿಮು [2]
ಳಾನನದ ಬೆಳದಿಂಗಳೌಕಿತು [3] ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಗಳ ‖ ೬

ಪೌರನಾರೀಜನದ ಸೇಸೆಗ
ಳಾರತಿಯ ತಳಿಗೆಗಳ ಲಾಜೆಯ
ತೋಱುಮುತ್ತಿನ ಮಳೆಯ ಮಂಗಳರವದ ಕಳಕಳದ |
ಓರಣದ ತೋರಣದ ಗುಡಿಗಳ
ಚಾರುವೀಧಿಗಳೊಳಗೆ ಬಂದರು
ಭೂರಮಣರುತ್ಸಾಹದಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರಮನೆಗೆ ‖ ೭

ಇೞಿದರಾನೆಯನಮಳರತ್ನಾ
ವಳಿಯ ಕಾಣಿಕೆಗಳನು ಸುೞಿದರು
ಖಳಶಿರೋಮಣಿಗೆಱಗಿದರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ |
ಕುಲತಿಲಕ ಬಾ ಕಂದ ಭರತಾ
ವಳಿಲಲಿತಮಾಕಂದ ಧರ್ಮ
ಸ್ಥಳಲತಾವಳಿಕಂದ ಬಾ ಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ನೃಪತಿ ‖ ೮

ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಆದರ.

ಬಾ ಮಗನೆ ರಿಪುರಾಯಮನ್ಮಥ
ಭೀಮ ಬಾರೈ ಭೀಮ ರಣನಿ
ಸ್ಸೀಮ ಫಲುಗುಣ ಬಾ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಬಾರೆನುತ |
ಪ್ರೇಮರಸದಲಿ ಬೇಱೆ ಬೇಱೆ

---

1 ಸೂನುಗಳುನಡೆತಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರಮನೆಗೆ ,ಖ.
2 ನವು,　　　　3 ರಾನನೇಂದುಪ್ರಭೆ ವಿಭಾಡಿಸೆ, ಚ

ದ್ಧಾಮಭುಜನಪ್ಪಿದನು ಚಿತ್ತದ
ತಾಮಸದ ತನಿಬೀಜ ಮುಸಕಿತು ಬಾಹ್ಯರಚನೆಯಲಿ ॥ ೯

ಹರಸಿದನು ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಂಡೈ
ಯ್ವರ ಮಹಾಸತಿಯನು ಕುಮಾರರ
ನರಸಿಯರನನಿಬರ ವಚೋರಚನೆಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ।
ಅರಸ ಗಾಂಧಾರಿಯನು ವಂದಿಸುತ
ದರುಶನವ ಕೊಡು ಹೋಗೆನಲು ಕಡು
ಹರುಷಮಿಗಿಲ್ಕೈತಂದರಾಗಾಂಧಾರಿಯರಮನೆಗೆ ॥ ೧೦

ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ವಂದಿಸಿ
ನಿಂದರನಿಬರು ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯ
ರಿಂದ ತರಿಸಿದಳಾರತಿಯನುಪ್ಪಾರತಿಯನೊಲಿದು ।
ಚಂದದೈಸಾವಿರದ ಸಂಖ್ಯೆಯ
ರಿಂದುಮುಖಿಯರು ತಳಿಗೆಯಾರತಿ
ಸಂದಣಿಸಿದರು ಜಯಸಬುದ ಝೋಂಪಿಸಿದುದಂಬರವ ॥ ೧೧

ಅರಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳೀನೃಪ
ರರಸಿಯನು ಸುಕುಮಾರಕರನವ
ರರಸಿಯರ ಸಖಿಯರ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ಪಸಾಯ್ತೆಯರ ।
ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳು ಬೇಟಬೇಟನಿ
ಬರಿಗೆ ಯುಡುಗೊರೆ ಗಂಧಮಾಲ್ಯಾ
ಭರಣವನು ರಾಜೋಪಚಾರವಿಳಾಸದೇಸಿಯಲಿ ॥ ೧೨

ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಳು ಬಳಿಕ ಕುರುನೃಪ
ನಾಲಯಕೆ ನಡೆತಂದು ಕುಂತಿಯ
ಕಾಲಿಗೆಱಗಿದನವರನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ।

ಆಗ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ ಸಂತೋಷ.

ಬಾಲಮೃಗ ವೊಳಗಾಯ್ತಲಾ ಕೊಡು
ಕೋಲನೆಂದರು ನಗುತ ಮನದಲಿ
ಕೌಳಿಕದ ಕುಹಕಿಗಳು ಕೌರವಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು ॥ ೧೩

ಖಳರ ಹೃದಯುದ ಕಾಳಕೂಟದ
ಹುಳಕ ಬಲ್ಲರೆ ಮಾನ್ಯರವದಿರು
ಲಲಿತಮಧುರವಚೋವಿಳಾಸಕೆ ಮರುಳಗೊಂಡರಲೆ ।
ಅಳುಪಿದರೆ ಮಧುಕರನ ಮಱಿ ಬೊ
ಬ್ಬುಲಿಯು ಬನದೊಳಗೇನಹುದು ನೃಪ
ತಿಲಕರಿದ್ದರು ಬೇಱಿ ರಚಿಸಿದ ರಾಜಭವನದಲಿ ॥ ೧೪

ಬಂದು ಕಂಡುದು ನಿಖಿಳಪುರಜನ
ವೆಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಕೌರವ
ನಂದನರು ಸಚಿವರು ಪಸಾಯ್ತನಿಯೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ।
ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಕವಿಗಮಕಿನಟ
ವೃಂದಮಾಗಧಮಲ್ಲಗಾಯಕ
ವೃಂದದೀನಾನಾಥರೋಲೈಸಿದರು ಧರ್ಮಜನ ॥ ೧೫

ಆದಿವಸವನು ಮಧುರಗೇಯ ವಿ
ನೋದದಲಿ ಕವಿವಾದಿವಾಗ್ಮಿ ವಿ
ನೋದದಲಿ ನೂಕಿದರು ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಯಲಿ ।

ದುಃಸ್ವಪ್ನ ದರ್ಶನ.

ಆದುದುತ್ಸವವೆಂದಿನಿರುಳಾದಿ
ನಾದಿಯಲಿ ಕಂಡನು ಕನಸ ಪ್ರಾ
ಸಾದಶಿಖರವನುರುಳಿಬಿದ್ದುದನಟವಿಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೧೬

ಆಗ ಧೌಮ್ಯರ ಅಭಯೋಕ್ತಿ.

ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ
ಶ್ವರವಿಹಿತಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳನು ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದನು ದುಃಸ್ವಪ್ನಕುಂತವಿಭಿನ್ನಚೇತನನು ।
ಕರೆಸಿ ಧೌಮ್ಯಂಗಱುಹಲತಿದು
ಸ್ತರದ ಕನಸಿದು ಶಾಂತಿಕರ್ಮವ
ಪುರದೊಳಗೆ ರಚಿಸುವೆನಂಜದಿರೆಂದನಾಧೌಮ್ಯ ॥ ೧೭

ಪುರದೊಳಲ್ಲಿಯು ಶಾಂತಿ ನಾರದ
ನೊರೆದನುತ್ಪಾತಪ್ರಬಂಧದ
ಹೊರಿಗೆಯನು ನಿಮ್ಮೈಶ್ವರ್ಯವಿಧ್ವಂಸಕರವೆಂದು ।
ಇರುಳು ನಾನಾಸ್ವಪ್ನಕಾನನ
ಗಿರಿಪರಿಭ್ರಮಣೈಕಚಿಂತಾ
ಭರಿತನಾದೆನು ದೈವಕೃತವುಪಭೋಗ್ಯವೆಮಗೆಂದ ॥ ೧೮

ಕೃಷ್ಣ ಸಹಾಯನಾಗಿರಲು ಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದು ಧೌಮ್ಯರ ವಾಕ್ಯ.

ಅರಸ ಚಿಂತೆಯಿದೇಕೆ ಯಾದವ
ರರಸನನುನಯವಿರಲು ಭಾಗ್ಯಕೆ
ವರಸಮಾಗಮಸುಧರ್ಮಸತ್ಯಕೆ ಕೊಱತೆ ಯಿಲ್ಲೆಂದು ।
ವರವಸಿಷ್ಠಕುಮಾರನಾಭೂ
ವರನ ತಿಳಿಹಿದನತ್ತ ಕರೆಯಾ
ಧರಣಿಪನನೆಂದಂಧನೃಪ ದೂತರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೧೯

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಧರ್ಮಾದಿಗಳು ಬರುವಿಕೆ.

ಜನಪ ಕಳುಹಿದ ದೂತರಿವರರ
ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ಜೀಯ ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರನ ಸಮಯವಾಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮಡಿ ಬಿಜಯಮಾಡುವುದು ।
ಎನಲು ತನ್ನಕುಮಾರರನು ತ

ನ್ನನುಜರನು ಸಚಿವಪ್ರಧಾನರ
ಸನಿಬರನು ಕರೆಸಿದನು ನೃಪ ಹೊಱವಂಟನರಮನೆಯ ॥ ೨೦

ಆಗ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಆದರ.

ಬಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪದಾಬ್ಜವ
ವಂದಿಸಿದೊಡೆನ್ನಾನೆ ಬಾರೈ
ತಂದೆ ಬಾರೆಂದೆಳೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ಮಂಚದಲಿ ।
ನಂದನರು ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗ
ಳಂದು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದರಿತ್ತಲು
ಕಂದುಹೃದಯದ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಹದನ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧

ಶಕುನಿ ಮೊದಲಾದವರು ದ್ಯೂತಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದುದು.

ಕರೆಸಿದನು ಶಕುನಿಯನು ಕರ್ಣಂ
ಗಱುಹಿದನು ಸೈಂಧವನನೆಕ್ಕಟಿ
ಕರೆದು ಹೇೞದ ಕೃತ್ರಿಮದ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ರಚಿಸಿ ।
ಹರಸಿಕೊಂಡರು ಗಣಪಯಕ್ಷೇ
ಶ್ವರಿಕಳಾವತಿದುರ್ಗೆಭುವನೇ
ಶ್ವರಿಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧೋಪಚಾರದ ಬಲಿವಿಧಾನದಲಿ ॥ ೨೨

ದ್ಯೂತಸಿದ್ಧಿಯ ಮಂತ್ರಪರವಿ
ದ್ಯಾತಿಶಯವಿಚ್ಛೇದರಕ್ಷೆ ವಿ
ಧೂತರಿಪುಮಂತ್ರಿಯಂತ್ರಪರಸಂಮೋಹನೌಷಧಿಯ ।
ಈತಗಳು ಮೇಳೈಸಿದರು ನಿ
ರ್ಭೀತರಿವರಿದನೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು
ಕೈತವದ ಕಣಿ ಕೌರವೇಶ್ವರ ಬಂದನರಮನೆಗೆ ॥ ೨೩

ಆಗ ದುರ್ಯೋಧನನು ಪಾಂಡವರ ಸಭೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದುದು.

ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರೆ ಬೊಪ್ಪ ಮಯನಿವ
ರ್ಗಿತ್ತ ಸಭೆಯದು ದೇವನಿರ್ಮಿತ

ವೆತ್ತ ಮಾನುಷಕರ್ಮವೆತ್ತಲು ಸರಿಸವಲ್ಲದಕೆ ।
ಇತ್ತ ನಿಮ್ಮಡಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಸಭೆ
ಯತ್ತ ಬಿಜಯಂಗೈದು ನೋಡುವು
ದುತ್ತಮವಲೇ ಯೆಂದನಾ ದುರ್ಯೋಧನನು ನಗುತ ॥ ೨೪

ಐಸಲೇ ನೋಡುವೆವು ಶಿಲ್ಪದ
ದೇಶಿಕಾಜಱ ಕೈಮೆಗಳು ಲೇ
ಸೈಸಲೇ ಬೇಱೇನು ಮಾನುಷದೈವಕೃತಿಯೆಂದು ।
ಈಸು ಸಂಪ್ರಿಯಯೆಮ್ಮೊಳುಂಟೇ
ಲೇಸೆನುತ ನೃಪನೆದ್ದು ಕೈಗೊಡ
ಲಾಸಭೆಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬಂದನು ಧರ್ಮಸುತಸಹಿತ ॥ ೨೫

ಕೌರವಸಭೆಯ ವರ್ಣನೆ.

ಬಿಗಿದ ನೀಲದ ಸರಿಯ ನೆಲಗ
ಟ್ಟುಗಳ ಗೋಮೇಧಿಕದ ವಜ್ರದ
ಜಗಲಿಗಳ ನವವೇದಿಕೆಯ ವಿದ್ರುಮದ ಲೋವೆಗಳ ।
ಝುಗೆಯ ಲಹರಿಯ ಜಾಳಿಗೆಯ
ಪಚ್ಚೆಗಳ ಸಾರದ ಸಕಲರತ್ನಾವ
ಳಿಗಳೆಸೆದುದು ರಾಜಸಭೆ ತತ್ಕ್ರೋಶಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೨೬

ಕವಿದುವರುಣಾಂಶುಗಳ ಲಹರಿಯ
ಲವಣಿ ಲಾವಣಿಗೆಯಲಿ ನೀಲ
ಚ್ಛವಿಯ ದೀಧಿತಿ ಝುಗಝುಗಿಸಿದುದು ಪ್ರಭೆಯ ಲಹರಿಯಲಿ ।
ತಿವಿದುವೆಳಮುತ್ತುಗಳ ಚಂದ್ರಿಕೆ
ಜವಳಿಸಿದದೊಂದೊಂದನೌಕಿದ
ವಿವರಣೆಯ ಮಣಿಕಿರಣವೇಣಿಯ ಬಂಧಬಂಧುರದಿ ॥ ೨೭

ಅಲ್ಲಿ ವಿಪುಳೋದ್ಯಾನವೀಧಿಗ
ಳಲ್ಲಿ ತಾವರೆಗೊಳದ ರಚನೆಗ
ಳಲ್ಲಿ ಹಂಸಮಯೂರಮಧುಕರಶುಕಪಿಕಾದಿಗಳು ।

ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳೀಶೈಲಹಿಮಗೃಹ
ವಲ್ಲಿ ವಿವಿಧವಿಲಾಸರಚನೆಗ
ಳಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ ಕೈಯೆನಿಸಿ ಮೆಱೆದುದು ಪಾಂಡವರ ಸಭೆಯು ॥ ೨೮

ಧರ್ಮರಾಯನು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದು.

ಸ್ಥಳವನೇ ಜಲವೆಂದು ನಿರ್ಮಳ
ಜಲವನೇ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಬಾಗಿಲ
ನೆಳಲ ಭಿತ್ತಿಯ ಹಾಯ್ದು ಬಾಗಿಲ ಭಿತ್ತಿಯೆಂದಿಱಿದು ।
ಕಳವಳಿಸುವನೆ ಧರ್ಮಸುತನಾ
ಕೊಳವನೇ ಕೊಳನೆಂದು ಬಾಗಿಲ
ನೆಳಲ ಹೊಗಱುತ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಬಹಳಚೌಕಿಗೆಯ ॥ ೨೯

ಕೆಲಸಿಗರು ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ರತುನಾ
ವಳಿಯ ಘಾಟಿನಲಾದುದೀಸಭೆ
ಯಿಳೆಗಪೂರ್ವವಲಾ ಮಹಾದೇವೆಂತು ರಚಿಸಿದರೊ ।
ವಿಳಸದಾಯುವ್ಯಯದ ವಿಶ್ರುತ
ವಳಯದುನ್ನತ ವಾಸ್ತುಲಕ್ಷಣ
ದೊಳಗೆ ಸೇರಿದುವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ನೃಪ ಸಭೆಯ ॥ ೩೦

ಸೂಸಕದ ಮುತ್ತುಗಳು ತಾರಾ
ರಾಶಿಗಳ ಹಬ್ಬುಗೆಯ ನೀಲದ
ಹಾಸಱೆಗಳೇ ಹೋಲುತಿರ್ದುವು ಗಗನಮಂಡಲವ ।
ಸೂಸಕಂಗಳ ಮೆಱೆದ ಮುಸುಕಿನ
ದೇಶಿಕಾತಿಯರಾನನೇಂದುಗ
ಳಾಸುಧಾಕರನೆನಲು ಗೆಲಿದುದು ಸಭೆ ನಭಸ್ಥಳವ ॥ ೩೧

ಗುರುನದೀಸುತಕರ್ಣಸೈಂಧವ
ಗುರುತನುಜಭಗದತ್ತಬಾಹ್ಲಿಕ
ನುರುಯವನಸೌವೀರಕೋಸಲಚೈದ್ಯಮಾಗಧರು ।

ಅರಸುಗಳು ನಾನಾದಿಗಂತದ
ಧರಣಿಪರು ಸಚಿವರು ಪಸಾಯ್ತರು
ನೆರೆದುದಂದಿನ ದಿವಸದೋಲಗದೊಡ್ಡು ಚಲುವಾಯ್ತು ॥ ೨೨

ಆಗ ಆಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರ ವರ್ಣನೆ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೊಂದು ಹರಿಯಂ
ತರವಿಶಾಲ ಮಹಾಸಭಾವಿ
ಸ್ತರಣವದಱಲಿ ತೆಱಹ ಕಾಣೆನು ತೀವಿತವನಿಪರು ।
ಹೊಱಗೆ ರಥಿಕರು ರಾಹುತರು ಜೋ
ಧರು ಪದಾತಿಗಳಿದ್ದುದಂದಿನ
ಸಿರಿ ಸುರೇಂದ್ರನ ಪೊಡಿಗೈವಡಿ ಹತ್ತುಮಡಿ ಯೆಂದ ॥ ೨೩

ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಕವಣಿಕೆಯ ಜೂ
ಜೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಗದ್ಯಪದ್ಯವ
ದೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ವಾರವಧುಗಳ ಸಾರಸಂಗೀತ ।
ಒಂದುಮೆಯ್ಯಲಿ ತರ್ಕಗೋಷ್ಠಿಯ
ದೊಂದು ದೆಸೆಯಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ಮುಂದೆ ಜಡಿದುದು ರಭಸ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ಸಾರಿಗಳ ॥ ೨೪

ದ್ಯೂತಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕರೆಯುವಿಕೆ.

ಆಡಲಱಿವೆನು ಗಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನಾಡುವೊಡೆ ಬರ ಹೇೞು ಮೇಣ್ತಾ
ನೋಡುತಿರಲಾವಾಡುವೆವು ಸಭೆಯಲಿ ವಿನೋದವಲೆ ।
ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬರಲಿ ನೆತ್ತವ
ನಾಡಲಱಿಯದ ನೃಪತಿ ಮೃಗವೆಂ
ದಾಡುತಿಹರಱಿವವರು ತಾವಲ್ಲೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೨೫

ಕುಟಿಲರೊಡನೆ ಜೂಜು ಕೂಡದೆಂದು ಧರ್ಮರಾಯನ ಉತ್ತರ.

ಆಹುದು ಹೊಲ್ಲೆಹವಾವುದಾಡಲು
ಬಹುದು ಸುಜನರ ಕೂಡೆ ನೀವೇ

ಕುಹಕವಿದ್ಯಾಸಾರ್ವಭೌಮರು ಶಕುನಿಕೌರವರು ।
ಸುಹೃದಯರಿಗತಿಕುಟಿಲರಲಿ ನಿ
ಸ್ಪೃಹರಿಗತಿರಾಗಿಗಳೊಡನೆ ದು
ಸ್ಸಹ ಕಣಾ ಸಮ್ಮೇಳವೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ॥ ೩೬

ನೀವು ಸುಹೃದಯರಿಂದು ದುರ್ಜನ
ರಾವು ನೀವ್ ರಾಗಿಗಳು ಮೇಣ್ ರಾ
ಗಾವಲಂಬರು ನಾವೆಲೇ ನೀವಱಿಯಿರೇ ನಿಜವ ।

ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದಚಿಂತೆ ಏಕೆಂಬ ದುರ್ಯೋಧನನ ಭಾಷಣ.

ನೀವು ನಾವೆಂಬೀಪೃಥಗ್ಭಾ
ವಾವಲಂಬನವೇನು ನಿಮ್ಮೊಳು
ನಾವು ನೀವೇ ನಮ್ಮೊಳೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ ॥ ೩೭

ದ್ಯೂತವು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದು ಧರ್ಮರಾಯನ ವಾಕ್ಯ.

ಇರಲಿ ಬಾಂಧವರಿದಱೊಳರಡಿ
ಟ್ಟಿರದೆ ನಿಲಬದು ಲೇಸಲಾ ವಿ
ಸ್ತರಿಸಲೇಕೆ ದ್ಯೂತ ದುರ್ವ್ಯಸನಪ್ರಪಂಚವಿದು ।
ತರುಣವಿಟಚಾರಣಕುಶೀಲವ
ಭರತಗಣಿಕಾಯೋಗ್ಯವಿಷಯಕೆ
ಗುರುವರೊಲಿವರೆ ಯೆಂದನಾಕುರುಪತಿಗೆ ಯಮಸೂನು ॥ ೩೮

ಇದು ರಾಜರಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಇದನ್ನೊಲ್ಲದವನು
ಮೃಗವೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನನ ನುಡಿ

ದ್ಯೂತವಿದು ದುರ್ವ್ಯಸನವೆಂಬವ
ನೀತಿವಿದನೇ ಶ್ರೋತ್ರಿಯರಿಗ
ಖ್ಯಾತಿ ಯಿದು ಯತಿಗಳಿಗೆ ಮೇಣ್ ರಣಭೀತಭೂಪರಿಗೆ ।
ದ್ಯೂತಮೃಗಯಾಸ್ತ್ರೀವ್ಯಸನ ನೃಪ
ಜಾತಿಗೋಸುಗವಾದುವಿದಱ ರ
ಸಾತಿಶಯವಱಿಯದವ ನರಮೃಗವೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೩೯

ಶಕುನಿಯು ದ್ಯೂತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕರೆಯುವಿಕೆ.

ಅರಸ ಕೇಳಕ್ಕಾಳಗಕೆ ಜೂಜಿಗೆ
ಕರೆದೊಡೋಸರಿಸಿದರೆ ಬಳಿಕವ
ಗರುವನೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳಗೆ, ನೃಪಧರ್ಮ ನೀನಱಿಯ |
ಕರೆದೆವಾವ್ ಜೂಜಿಂಗೆ ಬೇಕೇ
ಧರಣಿಪತಿ ಬಾ ರಾಜಧರ್ಮವ
ನೊರಸುವೊಡೆ ನಿಲ್ಲೆಂದುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನುಡಿದನಾಶಕುನಿ ‖ ೪೦

ರಾಜಧರ್ಮವಿದಹುದು ಕಳವಿನ
ಜೂಜು ಧರ್ಮದ ಮಗನೊ ಮೊಮ್ಮನೊ
ಬೀಜವಾವುದು ನಿಮ್ಮ ಕಪಟದ್ಯೂತನಿರ್ಣಯಕೆ |
ರಾಜಪರಿಪಾಟಿಗಳ ಪಂಥದ
ಜೂಜ ಬಲ್ಲರೆ ಕರೆಯಬಾರದೊ
ಡಾಜನಾರ್ದನನಾಣೆ ಯೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ‖ ೪೧

ಆಗ ಧರ್ಮರಾಯನು ದ್ಯೂತದಲ್ಲಿ ಮನಮಾಡುವಿಕೆ.

ಭೂರಮಣ ಕೇಳಖಿಳನೃಪಸಂ
ಹಾರಬೀಜದ ಕರ್ಮಫಲಸಂ
ಸ್ಕಾರವಲ್ಲಿಯು ಸಱಿದು ನೂಕಿತು ಧರ್ಮನಂದನನ |
ಧೀರನಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ
ಚಾರಸಾರಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯೊ
ಳೋರೆಯುಂಟೇ ದ್ಯೂತಕೇಳಿಗೆ ಮಾಡಿದನು ಮನವ ‖ ೪೨

ಆಗ ನಾನಾವಿಧದ ಅಪಶಕುನಗಳು

ಇಂದುವದನೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿ
ಸ್ಪಂದವಾಯಿತು ಭೀಮಪಾರ್ಥರಿ
ಗಂದು ಕೆತ್ತಿತು ಹೃದಯ ವಾಮಭುಜಾಕ್ಷಿಗಳು ಸಹಿತ |

ಕಂದಿದುವು ಮೋರೆಗಳು ಗಂಗಾ
ನಂದನದ್ರೋಣಾದಿಸುಜನರಿ
ಗ್ಗಂದವೇಱಿತು ಮುಸುಡು ಶಕುನಿಸುಯೋಧನಾದಿಗಳ ॥ ೪೩

ಕುರುಪತಿಯ ಕೃತಪುಣ್ಯಬೀಜಾಂ
ಕುರದಕಾಲದಿಗಂತದವನೀ
ಶ್ವರಸಮೂಹಚಮೂನಿಬರ್ಹಣಸೂಚನಾಸಮಯ ।
ಅರಸ ಕೇಳ್ ಕುಂತೀಕುಮಾರರ
ಸಿರಿಯ ದುಗುಡದ ಹೊತ್ತು ಮಿಗೆಗ
ಬ್ಬರಿಸಿತೈ ಧರ್ಮಜನ ಗಾಢದ ಬುದ್ಧಿ ಪರ್ವತವ ॥ ೪೪

ವ್ಯಸನತೃಷ್ಣೆಯ ಕೀಳುಚಿತ್ತದ
ಮಿಸುನಿಯೊಳು ಬೆಱಸಿತು, ಸುಬುದ್ಧಿಯ
ರಸವು ಹಾಱಿತು ಹುದಿದ ರಾಗದ್ವೇಷವಹ್ನಿ ಝಳಿ ।
ಮುಸುಡ ತಿರುಹಿತು ತಿಳಿವು ಲಜ್ಜೆಯ
ದೆಸೆಗೆ ದುರ್ಘಟವಾಯ್ತು ಪರಿಭವ
ದೊಸಗೆಯನು ಸೂಚಿಸಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಧರ್ಮಜನ ಹೃದಯ ॥ ೪೫

ಹಲವುಮಾತಿನಲೇನು ಭೂಪತಿ
ತಿಲಕ ಸಿಕ್ಕಿದನವದಿರೊಡ್ಡಿದ
ಬಲೆಗೆ ಬಂದನು ನೆತ್ತಸಾರಿಯ ಗುಱಿಯ ಗದ್ದುಗೆಗೆ ।
ಕೆಲದಲನುಜರು ವಾಮದಲಿ ಮಣಿ
ವಳಯಮಂಚದಲಂಧನೃಪನಿದಿ
ರಲಿ ಸುಯೋಧನಕರ್ಣಶಕುನಿಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು । ೪೬

ದ್ಯೂತಾರಂಭ.

ಹಲಿಗೆ ಯಿಕ್ಕಿತು ಹೊನ್ನ ಸಾರಿಗ
ಳೞುಹಿದುವು ಹೇಱೊಡ್ಡವನು ಕಳ

ಕಳವ ನಿಲಹೇಳೆನುತ ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಶಕುನಿ [1] ।
ಸೆಲಕೆ ಹಾಕಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ಮಂ
ಡಳಿಸಿ ಸಾರಿಯು ಹೂಡಿ ಕುರುಪತಿ
ಗೆಲಿವ ಹೋಗೆಂದೊದಱುತಿರ್ದನು ಶಕುನಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದು [2] ॥ ೪೭

ಶಕುನಿಯ ಸಂತೋಷ.

ಸಿಕ್ಕಿದನು ಧರ್ಮಜನು ಜೂಜಿನೊ
ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದ ಖತಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ
ಸೊಕ್ಕಿದೀ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕೌರವರ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ।
ಹಿಕ್ಕಿ ಕೊಲಿಸುವೆನೆಂಬಭೀಷ್ಟಕೆ
ತಕ್ಕುದಾಯಿತೆನುತ್ತ ಮನದೊಂ
ದಕ್ಕಱೊಳು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕುಣಿದನು ಶಕುನಿ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೪೮

ಶಕುನಿಯು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನು ಒಡ್ಡಿದ
ಪಣವನ್ನೊಂದೊಂದಾಗಿ ಗೆಲ್ಲುವಿಕೆ.

ಆಟವಾರಂಭಿಸಿತು ಬಱಿಬೊ
ಬ್ಬಾಟವೇನಿದು ವಿಜಯಸಿರಿ ವಾ
ಚಾಟರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚು ವೆಳ್ ತೋಱು ದ್ಯೂತಕೌಶಲವ ।
ತೋಟಿ ಬೇಕೇ ಕೈಯ್ಯ ಹೊಯ್ಬ್ಬ
ತಾಟವೇತಕೆ ಧರ್ಮನಂದನ
ನಾಟ ಪೊಳ್ಳಿತು ಬಳ್ಲೆನೆಂದನು ಶಕುನಿ ನಸುನಗುತ ॥ ೪೯

ಎನ್ನೊಳಾಟ್ಟಕೆ [3] ಶಕುನಿ ಭೂಪತಿ
ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೈಪೊಯ್ದು ನೊಡ್ಡುವೆ
ನೆನ್ನೊಡನೆ ಹೇಪೆಂದು ನುಡಿದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ।
ನಿನ್ನೊಳಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾವನೆ

---

1 ಹಾಸಂಗಿಗಳ ಹೊಸೆದೊಸೆದು, ಕ. ಖ.

2 ತೊಡೆಯನಪ್ಪಳಿಸಿ, ಚ. 3 ಎನ್ನಲೆಕ್ಕಕೆ, ಚ.

ಮುನ್ನ ಬರಲಿದಕೇನೆನುತ ಸಂ
ಪನ್ನ ಶಠರೊಡನಳವಿಗೊಟ್ಟನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೦

ಹೇಮಭಾರದ ವಿಮಳರತ್ನ
ಸ್ತೋಮವಿದೆ ಪಣವೆನಲು ಕೌರವ
ಭೂಮಿಪತಿಯೊಡ್ಡಿದನು ಧರ್ಮಜ ಹೆಸರಿಸಿದ ಧನವ ।
ಆಮಹೀಪತಿ ಶಕುನಿ ಸಾರಿಯ
ಸೀಮೆಯನು ಕೆದಱಿದರು ತಿವಿದರು
ತಾಮಸದಲುಬ್ಬಿದ್ದುಬ್ಬಿರ ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು ॥ ೫೧

ದುಗನ ಹಾಯಿಕು ತನಗೆ ಹಾಯಿಕು
ತಿಗನನೆಂಬಬ್ಬರದ ಹಾಸಂ
ಗಿಗಳ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಸಾರಿಗಳ ಕಟಕಟಿತನಿಸ್ವನವ ।
ಉಗಿವ ಸೆರೆಗಳ ಬಳಿ ದುಹಾರದ
ಬಿಗುಹುಗಳ ಬೀದಿಗಳ ಕಲಿಸಾ
ರಿಗಳ ಧಾಳಾಧೂಳಿ ಮಸಗಿತು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೭

ರಾಯ ಸೋತನು ಶಕುನಿ ಬೇಡಿದ
ದಾಯ ತಹ ಹಮ್ಮಿಗೆಯುಲೊದಗಿದ
ವಾಯುತದ ಕೃತ್ರಿಮವವಲೇ ಕೌರವರ ಸಂಕೇತ ।
ಆಯಿತೀಹಲಿಗೆಯನು ಕೌರವ
ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಮೇಲೆ ಪಣವೇ
ನಾಯಿತೆಂದನು ಶಕುನಿ ಯಮನಂದನನನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ೫೩

ಕನಕಮಯರಥವುಂಟು ಸಾವಿರ
ವೆನಗೆ ಹೂಡಿದುವೆಂಟುಸಾವಿರ
ವಿನುತವಾಜಿಗಳೊಡ್ಡವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ।
ಜನಪತಿಗೆ ತಾನ್ಯೆಸಲೇ ಹಾ

ಯೆನುತ ಸಾರಿಯ ಕೆದಱಿದನು ದು
ರ್ಜನರಿಗೊಲಿದುದು ದೈವಗತಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದನಾಶಕುನಿ ॥ ೫೪

ಸೋತೆಯರಸಾ ನಿಮಗೆ ಜೂಜಿನ
ಭೀತಿಯುಂಟೇ ಮಾಣು ಮೇಣ್ನಿ
ರ್ಭೀತನೇ ಮೇಲೊಡ್ಡವನು ನುಡಿ ಹಲವು ಮಾತೇನು ।
ಕಾತರಿಸಬೇಡಿನ್ನು ಘಡ ಧನ
ಭೀತನೇ ತಾನಕಟೆನುತ ಕುಂ
ತೀತನುಜನೊಡ್ಡಿದನು ಸಾವಿರಮತ್ತಗಜಘಟೆಯ ॥ ೫೫

ಆದವೆಮಗಿವು ಗಜಘಟೆಗಳಂ
ದಾದುರಾತ್ಮಕರಾಡಿದರು ದು
ರ್ಭೇದವವದಿಱ ಕಪಟತಂತ್ರವನಾವನಱಿವವನು ।
ಆದುದರಸಗೆ ಸೋಲವಿನ್ನೇ
ನಾದುದೈ ಭೂಪತಿಯ ಗಜಘಟೆ
ತೀದವೈ ತೋಱೇನು ಪಣ ವುಂಟೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೫೬

ಘಡ ದರಿದ್ರನೆ ತಾನು ತನ್ನಯ
ಮಡದಿಯರ ಕೆಳದಿಯರು ಸಾವಿರ
ಮಡಿ ಸುಯೋಧನರಾಜಭವನದ ವಾರನಾರಿಯರ ।
ನುಡಿಯ ಬೇಕೇ ಧರ್ಮ ಸುತ ನಿ
ಮ್ಮಡಿಗಳೊಡ್ಡಿದ ಬಱಿಕ ಗೆಲಿದವ
ರೊಡೆಯರೈ ಸಲೆ ಹಾಯ್ಕು ಹಾಯ್ಕೆಂದೊದಱಿದನು ಶಕುನಿ ॥ ೫೭

ಏನನಾಡಿದೊಡೇನು ಫಲ ದೈ
ವಾನುರಾಗದಿ ಬಯಕೆ ಬೇಱಿಹು
ದಾನರೇಂದ್ರನ ಸಾರಿ ಸೋತುವು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ।
ಆನಿರೂಢಿಯ ಹತ್ತುಸಾವಿರ
ಮಾನಿನಿಯರನು ಮತ್ತೆ ಸೋತನು
ಮಾನನಿಧಿಯೇ ಮತ್ತೆ ಪಣವೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೫೮

ಅರಸಿಯರ ವೈಗಾಹುಗಳ ಕಿಂ
ಕರರು ಸಾವಿರವಿದಱ ಪಣ ನಿ
ಮ್ಮರಸನಲಿ ಹೇಟೆನಲು ನೀವೆಮಗೇನನೊಡ್ಡಿದಿರಿ ।
ಮರಳಿ ಬೆಸಗೊಳಬೇಡ ನಮ್ಮಲಿ
ಬರಹವದು ಹಾಯ್ಕೆನಲು ಹರುಷದ
ಹರಹಿನಲಿ ಬೞಿಕರಸ ಸಾರಿಯು ಸಾಲ ಜೋಡಿಸಿದ ॥ ೫೯

ಅರಸ ಸೋತೆಯಲಾ ಜಯೋದಯ
ಮರಳಿತಿತ್ತಲು ಮನಕೆ ಭೀತಿಯು
ಬೆಱಕೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆ ಪೈಸರಕೆ ಸಮಯವಿದು ।
ಅರಸು ಪಂಥದ ವಾಸಿ ಮನಕು
ಬ್ಬರಿಸುವೊಡೆ ಪಣವೇನು ಹೇಟೈ
ಧರಣಿಪಾಲ ಯೆನುತ್ತ ರಿಂಗಣಗುಣಿದನಾಶಕುನಿ ॥ ೬೦

ಎಲವೊ ಸೌಬಲ ಪಾಂಡುವಿನ ಮ
ಕ್ಕಳು ಕಣಾ ಚತುರಂಬುನಿಧಿಪರಿ
ಲುಳಿತವಿಸ್ತರ ಕುರುನರೇಂದ್ರರ ಸೀಮೆ ಪರಿಯಂತ ।
ನೆಲವಿದೆಮ್ಮದು ನೃಪರೊಳಗೆ ನಾ
ವುೞಿಯೆ ಧರಣಿಪರಾರು ರಥಸಂ
ಕುಳವನೊಡ್ಡಿದೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರವೆಂದನಾಭೂಪ ॥[1] ೬೧

ಈರಥದೊಳೆಂಬತ್ತುಸಾವಿರ[2]
ವಾರುವಂಗಳ ಕೂಟವಾಪರಿ
ವಾರವಿದೆಲಾ ರಪಣ ವೆಂದನು ಸುಬಲನಂದನಗೆ ।
ವೀರನಹೆಯ್ಸೆ ಧರಣಿಪತಿ ನೀ
ಸಾರಿಗಳ ಬಿಡು ಸೆಱೆಯ ಬಿಗಿದು ದು
ಹಾರದಲಿ ನೀ ಸೋತೆ ಹೋಗೆಂದೊದಱಿದನು ಶಕುನಿ ॥ ೬೨

1 ನೊಡ್ಡುವೆನೊಂದು ಭಾರಿಗೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರವ, ಚ. 2 ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ, ಚ.

ಆವ ಕೌಳಿಕ ಮಂತ್ರಯಂತ್ರದ
ಡಾವರದ ಡೊಳ್ಳಾಸವಿಕ್ಕಿದ
ದೀವಸದ ಬೇಳುವೆಯನೇನೆಂಬೆನು ಮಹೀಪತಿಯೆ ।
ಆವ ವಸ್ತುವನರಸನೊಡ್ಡಿದೊ
ಡಾವ ವಹಿಲದಲನಿತ ಸೋಲಿಸಿ
ಕೈವಳಸಿದನೊ ಬಲ್ಲನಾವವನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೬೩

ಅರಸ ನೀಗಿದೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ [1]
ವರರಥವನಿನ್ನೇನು ಸಾಕೀ [2]
ಸರಲಿ ನಿಲುವುದೊ ವಿತ್ತವುಂಟೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳೆನಲು ।
ಮರುಳ ಸೌಬಲ ಚಿತ್ರರಥನೀ
ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ತೇಜಿಗಳ ಕ
ತ್ತುರಿಯ ಬಣ್ಣದ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ತುರಗವಿದೆ ಯೆಂದ ॥ ೬೪

ಆಡಿದನು ನೃಪನಾಕ್ಷಣಕೆ ಹೋ
ಗಾಡಿದನು ಖೇಚರರ ಖಾಡಾ
ಖಾಡಿಯಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ ಹಯವನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ ।
ಹೂಡಿದನು ಸಾರಿಗಳ ಮರಳಿ
ನ್ನಾಡುವೊಡೆ ಪಣವಾವುದೈ ಮಾ
ತಾಡು ಧರ್ಮಜ ಯೆನೆ ಮಹೀಪತಿ ಧನವ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೬೫

ಅಗಣಿತದ ಧನವುಂಟು ಹಾಸಂ
ಗಿಗಳ ಹಾಯಿಕು ಸೋತ ವಸ್ತುವ
ತೆಗೆವೆನೀಗಳೆ ಶಕುನಿ ನೋಡಾ ತನ್ನ ಕೌಶಲವ ।

---

1 ಅರಸ ಕೇಳೆಂಬತ್ತುಸಾವಿರ ಖ.

2 ವರತುರಗರಥಸಿಕ್ಕಿದುವುಕೇಳ್, ಖ.

ದುಗುಣ ಹಲಗೆಗೆ ಹತ್ತು ಮಡಿ ರೇ
ಖೆಗೆ ಗಜಾಶ್ವರಥನಿಕಾಯುವಾ
ಜಿಗಳು ಸಹಿತಿದೆ ಸಕಲಸೈನಿಕರೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೬೬

ಆಯಿತಿದು ಪಣವಹುದಲೇ ನೃಪ
ಹಾಯಿಕಾ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ಸಾ
ಹಾಯ ಕುರುಪತಿಗಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳು ನಿಮ್ಮವರು ॥
ವಾಯು ಕಂದೆಱೆದರೆ ಸುಯೋಧನ
ರಾಯನುಪಚಿತಪುಣ್ಯವಕಟಾ
ದಾಯುವೇ ಬಾರೆನುತ ಜಱಿದಬ್ಬರಿಸಿದನು ಶಕುನಿ ॥ ೬೭

ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದೇನು ಸೌಬಲ
ಬಿತ್ತಿ ಬಳೆದನು ಭೂಪನವರಿಗೆ
ತೆತ್ತನೈ ಸರ್ವಸ್ವಧನವನು ಸಕಲಸೈನಿಕರ ।
ಮತ್ತೆ ಪಣವೇನೆನಲು ಬಳಿಕವು
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕರಿಕಳಭವೆಂ
ಬತ್ತು ಸಾವಿರತುರಗಶಿಶುಗಳನೊಡ್ಡಿದನು ಭೂಪ ॥ ೬೮

ಅರಸ ಕೇಳೈ ತುರಗಶಿಶುವಾ
ಕರಿಕಳಭರಥಸೈನ್ಯ ಹಸ್ತಿನ
ಪುರಿಗೆ ಬಂದುದು ತಮ್ಮ ಕೂಡೆ ವಿನೋದವಿಭವದಲಿ ।
ಕುರುಪತಿಯು ವಶವಾಯ್ತು ಬಳಿಕಿನ
ಮಱಿಗುದುರೆ ಮಱಿಯಾನೆಗಳನು
ಬ್ಬರಿಸಿ ಸಾರಿಯ ಹೊಡಿದಾಗಳ್ ಸೋತನಾಭೂಪ ॥ ೬೯

ಅಕಟ ಸಾಲದೆ ಜೂಜು ನಿರ್ಬಾ
ಧಕವದೇತಕೆ ಶಿವ ಶಿವೆತ್ತಣ
ಶಕುನಿ ಯೆತ್ತಣ ಭರತಕುಲದ ಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು ।

ವಿಕಳಚೇಷ್ಟೆಯಿದೇನು ವೃದ್ಧ
ಪ್ರಕರಕಿದು ವಿಳಸವೆ ವಿಘಾತಿಗೆ
ಸಕಲಜನಸಮ್ಮತವೆ ಯೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿದುರ ॥ ೩೦

* ವರಪುರೂರವನಹುಷಶಂತನು
ಧರಣಿಪತಿದುಷ್ಯಂತನಳಸಂ
ವರಣಕುರುವೀರಪ್ರತೀಪಪರಂಪರಾಗತರು । *
ಭರತಕುಲವಿದಱೊಳಗೆ ವಂಶೋ
ದ್ಧರಣರೇ ಬೆಳಗಿದರು ನೀನವ
ತರಿಸಿ ತಂದೈ ತೊಡಕನೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿದುರ ॥ ೩೧

ಸೋಲ ಮೆಚ್ಚಿದುದವರನೊಡ್ಡಿದ
ಮೇಲೆ ಹೇಱಿದುದೊಡ್ಡವೀಗಳು
ಮೇಲುಗೈ ನೀನಾದೆ ಕುಸಿದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ।
ಸೋಲವಿದು ಕಾಲಾಂತಕನ ವೈ
ಸಾಲ ಸಾಱಿದೆನಕಟ ಸಾಕಿ
ನ್ನೇಱು ಕೌರವನೃಪತಿ ಯೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿದುರ ॥ ೩೨

ಗೆಲಿದ ಧನ ದಕ್ಕುವುದೆ ಸೋತವ
ರಳುಕಿದವರೇ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ
ಬಲುಹ ಬೆಸಗೊಳ್ಳು ತದೀಯಶ್ರವಣದೃಷ್ಟಿಗಳ ।
ಎಲೆ ಸುಯೋಧನ ವಿಷದ ಮಧುರವು
ಕೊಲುವುದೋ ಮನ್ನಿಸುವುದೋ ಕ
ಕ್ಕುಲಿತೆಗಿದು ಕಡೆ ಹಾರವಾಗಲಿ ಸಾಕು ತೆಗೆಯೆಂದ ॥ ೩೩

---

* ವರಪುರೂರವನಹುಷನವನೀ
ಶ್ವರತಿಲಕದುಷ್ಯಂತಕುರುಸಂ
ವರಣನಮಳಯಯಾತಿಯಾದಿಪರಂಪರಾಗತದ, ಚ.

ಗೆಲಿದ ದರ್ಪದ ದಡ್ಡಿತೆಗೆ ಸೌ
ಬಲನ ಬೀಷ್ಠೊಡು ತನ್ನ ಶಯ್ಯಾ
ವಳಿಯೊಳಾಡಲಿ ಮಧುರವಚನದಲಿವರ ಸಂತವಿಸು ।
ನೆಲನನೇಕಚ್ಛತ್ರದಲಿ ನೆಲೆ
ಗೊಳಿಸಿ ಬದುಕುವರಿದು ನಿಜಾನ್ವಯ
ದುಃಖವು ಬೆಸಗೊಳು ಬೇಗ ಹಿರಿಯರನೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೭೪

ಖೂಳನೆಂಬೆನೆ ಸಕಲಕಲೆಗಳ
ಬಾಳುಮನೆ ಗಡ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ವಿ
ಶಾಲಮತಿ ನೀನೆಂಬೆನೇ ಜಗದಜ್ಞರಧಿದೈವ ।
ಕೇಳದೊಡೆ ಮೇಣಹಿತಹಿತವನು
ಹೇಳುವುದು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ನಿನ್ನನು
ಕೇಳದವರಾರೆನುತ ಜಱಿದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೭೫

ಹಿತವ ನೀನವರಿಗೆ ಕುಟುಂಬ
ಸ್ಥಿತಿ ವಿಳಂಬಕೆ ನಾವು ಕುಂತೀ
ಸುತರೊಡನೆ ಸಂಮೇಳವೆಮ್ಮಲಿ ವೈಮನಸ್ಯ ಗತಿ ।
ಕೃತಕಮಾರ್ಗದ ಮೋಡಿಯಲಿ ಪರಿ
ಚಿತನು ನೀನಲ್ಲಕ್ಷವಿಮಳ
ಕ್ರತುವಿಧಾನವನಕ್ಷದೀಕ್ಷಿತರಱಿವರಿದನೆಂದ ॥ ೭೬

ನೀ ಹಿತವನೇ ಶಕುನಿ ರಾಜ
ದ್ರೋಹಿಯೈ ಹುಸಿ ಯಲ್ಲ ನೀನೇ
ಹೋಹುದೈ ನಿಮಗಾವುದಭಿರುಚಿಯಾ [1] ದಿಗಂತರಕೆ ।
ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕದ ವಿಭವೋ
ತ್ಸಾಹನಿಸ್ಪೃಹರಾವಲೇ ಸಂ
ದೇಹವೇ ನೀವಱಿಯಿರೆಂದನು ತೂಗಿ ತುದಿವೆರಳ ॥ ೭೭

---

[1] ದಭಿಮತವಾ, ಚ.

ವಿಹಿತವಹುದೇ ಶಕುನಿ ವಿದುರನ
ಕುಹಕನುಡಿಗಳ ಕೇಳದಿರೆ ಗೆಲ
ವಹುದು ನಮ್ಮದು ಸಕಲಜನದಿದಿರಲಿ ದಿಗಂತರಕೆ ।
ಸಹಜವೋ ರಹವೋ ನೃಪಾಲರ
ಮಹಿಮೆಯೋ ಯೊದ್ಯೂತದನುಭವ
ಲಹರಿಯನು ನೀವೆಱಿದಿರೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೭೮

ಗುರುಗಳುಸುರರು ಭೀಷ್ಮರೆಮ್ಮನು
ತೆರಳಿಚರು ಕೃಪ ನುಡಿಯುನಯ್ಯನ
ಕೊರಳು ಕೊಂಕದು ಬಾಹ್ಲಿಕನ ಮನ ನೋಯದಿನ್ನುಬರ ।
ಹಿರಿಯರವರೇನಜ್ಞರೇ ನೀ
ಪರಿಣತನೆ ನಿಷ್ಪ್ರಜ್ಞಶಠನೆಂ
ದಱಿಯನೇ ತಾನೆಂದು ಜಱಿದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೭೯

ಇವರ ಜನಪಾಧ್ವರವ ನಡಹಾ
ಯ್ದವನನಾಗಳ ದೇವಕೀಸುತ
ಸವಱಿದನು ನಮ್ಮಿವಿನೋದದ್ಯೂತಸಂಪದದ ।
ಸವನವಿಘ್ನವಿಕಾರಿಯನು ಪರಿ
ಭವಿಸುವವರಿಲ್ಲಾ ಶಿವಾ ಯೆಂ
ದವನಿಪತಿ ನಿಜಹುಬ್ಬಿನಲಿ ಹೂಱಿದನು ಪರಿಚರರ ॥ ೮೦

ಮೆಱೆವ ತಾನಲ್ಲಿಯನರ್ಥವ
ಕುಣಿಕೆಗೊಳಿಸಿದ ನೀಸಹಿತನಿ
ನ್ನೆಣೆಗಳೀ ಸೈಂಧವನನೀ ರಾಧೇಯಶಕುನಿಗಳ ।
ರಣದೊಳಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮಾ
ರ್ಗಣದ ಧಾರೆಗೆ ವೀರನಾರಾ
ಯಣನೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡುವನೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿದುರ ॥ ೮೧

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ

ರಾಯಪಾಂಡವರರಸಿ ಕಮಲದ
ಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಪರಿಭವವ ನೆಱೆ
ಕಾಯ್ದು ಸಲಹಿತು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಸಿರಿನಾಮ ।

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ವಿದುರನ ಮಾತು ಮುಱಿದು ನೃ
ಪಾಲನೆಚ್ಚರಿಸಿದನು ಕರ್ಣಸನ್ನೆಯಲಿ ಸೌಬಲನ ।
ಹೇೞು ಧರ್ಮಜ ಸೋತೆಲಾ ನಿ
ನ್ನಾಳುಕುದುರೆಯನಿನ್ನು ಸಾಕು ದ
ಯಾಳಲಾ ದುರ್ಯೋಧನನು ಧನವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೧

ತೆಗೆವೆನೇ ಸಾರಿಗಳ ನಿನ್ನಯ
ನಗೆಮೊಗದ ಸಿರಿ ಸೀದು ಕರಿಯಾ
ಯ್ತುಗುಳುತಿದೆ ನಿನ್ನನುಜರಿಂಗಿತರೋಷಪಾವಕನ ।
ಸೊಗಸು ಬೀಯದು ರಪಣವಿಲ್ಲದ
ಬೆಗಡು ನೋಯದು ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮದ
ತೆಗಹು ಸಾಯದು ನಿನಗೆನುತ ಗಹಗಹಿಸಿದನು ಶಕುನಿ ॥ ೨

ಎಲವೊ ಸೌಬಲ ವಿತ್ತವಿಸರ
ಲಱಿವುದೇ ನೀ ನಗುವವೊಲು ನಂ
ಮೊಳಗು ಡಿಳ್ಳವೆ ರಪಣವಿದೆಲಾ ಬಹಳ ಭಂಡಾರ ।

ಸುಳಿಸು ಹಾಸಂಗಿಗಳ ಮೋಹರ
ಗೊಳಿಸು ಸಾರಿಯನೊಂದು ರೇಖೆಯ
ಬಳಿಯಲೊಂದೇ ಕೋಟಿ ಹಾಯ್ಕೆಂದೊದಱಿದನು ಭೂಪ ॥ ೩

ದುಗುಣಿಕಿಕ್ಕಿದನರಸನಾಟಕೆಗೆ
ತೆಗೆದನವ ಮೂಱೆಂದು ನಾಲ್ಕ
ಕ್ಕುಗಿದನವನಿಪನ್ಮೆದ ಕಳೆದನು ಬಹಳವನು ಶಕುನಿ ।
ತೆಗೆದ ನಿಮ್ಮಡಿಗರಸನವನಾ
ತ್ರಿಗುಣ ಪಂಚಕಸಪ್ತನವಕ
ಪ್ರಗುಣವೆಂದನು ಶಕುನಿ ಸೋಲಿಸಿದನು ಮಹೀಪತಿಯ ॥ ೪

ಎಣಿಸಿದನು ರೇಖೆಗಳನಿಮ್ಮಡಿ
ಗಣಿತಸಂಖ್ಯಾಸಿದ್ಧವಸ್ತುವ
ನೆಣಿಸಲರ್ಬುದಸಂಖ್ಯೆಯಾದುದು ಹಲಗೆ ಯೊಂದಱಲಿ ।
ಗುಣನಿಧಿಯೆ ಮಗುಳೊಡ್ಡಲಾಪರೆ
ಪಣವ ವಚನಿಸು ಕೇಳ್ವೆನೆನೆ ನೃಪ
ಗುಣಶಿರೋಮಣಿ ಧರ್ಮಸುತ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದ ॥ ೫

ಹೂಡು ಸಾರಿಯ ರೆಖೇರೇಖೆಗೆ
ಮೂಡಿತರ್ಬುದ ಧನ ಸುಯೋಧನ
ನಾಡಿ ನೋಡಲಿ ಹಾಯ್ಕು ಹಾಸಂಗಿಗಳ ಹಾಯ್ಕೆನುತ ।
ಆಡಿದನು ಧರ್ಮಜನು ಖಾಡಾ
ಖಾಡಿಯಲಿ ಸಾರಿಗಳೊಡನೆ ಹೋ
ಗಾಡಿದನು ಭಂಡಾರವನು ಜನನಾಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೬

ಸಾರಿ ಸೋತುವು ಸೋಲ ನಿಮಗನು
ಸಾರಿ ನಿಮ್ಮೈವರು ವನಾಂತಕೆ
ಸಾರಿ ಸಾಕಿನ್ನೊಡ್ಡಲಾಪರೆ ಮತ್ತೆ ನುಡಿ ಧನವ ।

ಭೂರಮಣ ಹೇಳೆನಲು ರೇಖೆಯ
ಬಾರಿಯೊಡ್ಡಕೆ ಪದ್ಮಸಂಖ್ಯೆಯ
ಭೂರಿಧನವಿದೆ ದಾಯಕೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ೭

ಬರಹಕಿಮ್ಮಡಿ ನೂಱುಮಡಿ ಸಾ
ವಿರದ ಮಡಿ ಪರಿಯಂತವಿಕ್ಕಿತು
ಹರುಷ, ನಗೆ ಕೊನೆಯಾಯ್ತು, ಹೆಚ್ಚಿತು ಕಲಿಮಲಾವೇಶ ।
ಸ್ಥಿರವೆ ಹಿಂಗಿತು, ವಾಸಿ ಪಾಡಿನ
ದುರುಳತನವುಬ್ಬೆದ್ದ ದಡಿಗಡಿ
ಗರಸನೊಡ್ಡಿದ ಮೇಲೆ ಮೇಲೊಡ್ಡುವನು ಜೋಡಿಸಿದ ॥ ೮

ತೀರಿತಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದುರುಭಂ
ಡಾರ ತನ್ನರಮನೆಯ ಪೈಕದ
ವಾರಕದ ಭಂಗಾರವೊಡ್ಡಿತು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ।
ಸೇರಿತದು ಕುರುಪತಿಗೆ ರಾಯನ
ನಾರಿಯರ ರತ್ನಾಭರಣಶೃಂ
ಗಾರವೊಡ್ಡಿತು ಕೊಂಡು ಮುಱುಗಿತು ಖಡ್ಡತನ ನೃಪನ ॥ ೯

ನಕುಲಸಹದೇವಾರ್ಜುನರ ಮಣಿ
ಮಕುಟಕರ್ಣಾಭರಣಪದಕಾ
ದಿಕಸಮಸ್ತಾಭರಣವೊಡ್ಡಿತು ಹಲಗೆ ಯೊಂವಜಲಿ [1] ।
ವಿಕಟಮಾಯಾವಿಷಮಕರ್ಮವ [2]
ನಕಟ ಬಲ್ಲನೆ ಸಾಧುಜನಸೇ
ವಕನು ಸೋತನಸಾಧ್ಯವಾವುದು ವಿಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ॥ ೧೦

ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಶಕುನಿಯ ಬಿರುನುಡಿಗಳು.

ಸೋತೆಲಾ ಕೌಂತೇಯ ನಿಮಿಷಕೆ
ಬೀತುದೇ ನಿನ್ನಧಿಕಸಿರಿ ವಿ

1 ರೋಷತಿಮಿರದಲಿ, ಖ.　　2 ರೋಷತಿಮಿರವ, ಖ.

ಖ್ಯಾತಿ ಬಱಿತುದೆ ವೇಡೆಗೆದಱಿತೆ ಮನದ ವಾಸಿಗಳ ।
ಪ್ರೀತಿಯುಂಟೇ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೀ
ದ್ಯೂತದಲಿ ಧನವಿಲ್ಲಲಾ ಗ
ರ್ವಾತಿರೇಕವ ಬೀಱುಗೊಂಡಿರೆ ಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೧೧

ಆಗ ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಿಂತೆ.

ಖಿನ್ನನಾದನು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಬೆನ್ನ ಕಂಡನು ಕಳಚಿ ಹೋದ ನಿ
ಜೋನ್ನತಿಯುಳವನೀಶನಿದ್ದನು ಮುಱಿದ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ।
ಇನ್ನು ಪಣವೇನೋ ವಿರೋಧಿಗ
ಳನ್ನ ಭಂಗಿಸಿ ನಗುವರಿನ್ನೇ [1]
ಕೆನ್ನನಿಕ್ಕಿಯೆ [2] ದ್ಯೂತವಿಜಯವ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದ ॥ ೧೨

ಬಳಿಕ ನಕುಲಾದಿಗಳನ್ನು ಪಣವಾಗಿಡುವಿಕೆ.

ಎಲವೊ ಘಡ ಘಡ ಶಕುನಿ ಗರ್ವದ
ತಳಿ ಮುಱಿವುದೇ ನಿಮ್ಮ ದುರ್ಮತಿ
ಗಳಿಗೆ ಹೂಡಿದ ದುರ್ಗವಿದೆ ನಮ್ಮಂತರಂಗದಲಿ ।
ಉಚಿದ ಧನವೇಗುವುದು ಜೀವ
ಸ್ಥಳವಿದೇ ಮೇಲೊಡ್ಡುವೊಂದೇ
ಹಲಿಗೆಗೊಡ್ಡಿದೆನೆನ್ನ ನಕುಲನನೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧೩

ವಾಸಿಗನುಜನನೊಡ್ಡಿದರೆ ನಮ
ಗೀಸರಲಿ ಭಯವೇನು ನೋಡುವೆ
ವೈಸಲೇ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ನೃಪ ಹಾಯ್ಕು ಹಾಯ್ಕೆನುತ ।
ಆಶಕುನಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಡೊ
ಳ್ಳಾಸದಲಿ ಡಾವರಿಸೆ ಧರ್ಮವಿ
ನಾಶಿ ನಕುಲನ ಗೆಲಿದು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದವನಿಪಗೆ ನುಡಿದ ॥ ೧೪

1 ನುಡಿದರಿದಕಿ, ಚ. 2 ನ್ನೆನ್ನನಿದಕ್ಕೀ, ಚ.

ಅರಸ ಸೋತೆಯೆ ನಕುಲನನು ಹೇ
ವರಿಸದಿರು ಹೇಪೊಡ್ಡವನು ನಿ
ಸ್ತರಣವೊಂದೇ ಹಲಗೆ ಸೋಲ್ವುದು ಹೇೞು ಹೇಡೆನಲು ।
ವರಿಸಿದೆನು ಸಹದೇವನನು ನೆಱೆ
ಮರಳಿೞಚುವೆನೆನ್ನ ಖಿಳವಸ್ತೂ
ತ್ಕರವನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫

ಹರಿಬದಲಿ ತನ್ನ ಖಿಳವಸ್ತೂ
ತ್ಕರವ ಮರಳಿೞಚುವನು ಮಹೀಪತಿ
ಕಿಱಿಯ ತಮ್ಮನ ವೊಡ್ಡಿದನು ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕನ ।
ಅರಸುದಾಯವೆ ಬಾ ಜಯಾಂಗದ
ಸಿರಿಯೆ ಬಾ ಕುರುರಾಯರಾಜೋ
ತ್ಕರದ ಸಿದ್ಧಿಯೆ ಬಾ ಯೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಶಕುನಿ ॥ ೧೬

ಏನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ವಿಕಾರಿಗ
ಳೇನ ನೆನೆಯರು ಕಪಟವಿಧದಲಿ
ಮಾನನಿಧಿ ಸೋತನನುಜದ್ವಯಮಹಾಧನವ ।
ಗ್ಲಾನಿ ಚಿತ್ತದೊಳಿಲ್ಲ ಲೇಸು ಮ
ನೋನುರಾಗದೆ ಭೀಮಪಾರ್ಥರು
ತಾನಿದೊಮ್ಮೆಗೆ ಬದುಕಿದರು ಬೞಿಕೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೧೭

ಭೇದಮಂತ್ರವ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನು
ಭೇದಿಸುವ ಗಡ ಸುಬಲಸುತನಕ
ಟೇದುರಾತ್ಮನ ನೋಡಿರೈ ಸಭ್ಯರು ಶಿವಾ ಯೆನುತ ।
ಆದುರಾಗ್ರಹಿಲೋಕಜನಪರಿ
ವಾದಪದನಿರ್ಭೀತನಕ್ಷವಿ
ನೋದಕರ್ದಮಮಗ್ನನೊಡ್ಡಿದನಾಧನಂಜಯನ ॥ ೧೮

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ನಿನ್ನನೊಡ್ಡಿದ
ಛಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಲ್ಲಿ ಸೋತರೆ

ಬಳಿಕ ನಿನ್ನನೆ ಮಾರಿದನಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನಿಗೆ ।
ತಿಳಿದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ನೀವ್ ನಿ
ಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಲಿದಿಹುದೆನಲು ಖತಿಯಲಿ
ಮುಳಿದು ಬೈದರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರು ಜಱಿದು ಸೌಬಲನ ॥ ೧೯

ದೇಹಿಗೆರವೇ ದೇಹವೆಲವೋ
ದೇಹಿ ಭೂಪತಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ದೇಹವಾವಿದಱೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕುಮಂತ್ರಭಾಷಿತದ ।
ಊಹೆಕೊಂಬುದೆ ಕಪಟದಿಂದವ
ಗಾಹಿಸುವೆ ಸಾಕಿನ್ನು ಮೇಲಣ
ಗಾಹುಗತಕಗಳಮ್ಮೊಳೆಂದರು ಜಱಿದು ಸೌಬಲನ ॥ ೨೦

ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದೇನು ಸಾರಿಯ
ಸಾಲು ಮುಱಿದುದು ಸೆಱೆಯ ಕಳವಿನ
ಕಾಲು ಕೀಲ್ಗಳನೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಕುಟಿಲಕೋವಿದರ ।
ಹೇಳುವದಱಿಂ ಮುನ್ನ ಶಕುನಿಗೆ
ಬೀಳುವುವು ಬೇಕಾದ ದಾಯವು
ಕೌಳಿಕದ ವಿಧಿಪಾಶ ತೊಡಕಿತು ಕೆಡಹಿತರ್ಜುನನ ॥ ೨೧

ಸೋತಿರರಸರೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳೀ
ದ್ಯೂತಶಿಖಿಗಾಹುತಿಯನೆನೆ ಕುಂ
ತೀತನುಜನೊಡ್ಡಿದನು ವಿಗಡಬಕಾಸುರಾಂತಕನ ।
ಆತುದೊಂದರಘಳಿಗೆ ಸೌಬಲ
ಸೋತ ಧರ್ಮಜ ಗೆಲಿದನವನಿಪ
ಸೋತ ಸೌಬಲ ಗೆಲಿದನೆಂಬವೊಲಾಯ್ತು ಘನರಭಸ ॥ ೨೨

ಆಹಲಗೆ ಸೋತುದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನೃಪೆ ಮುಱಿನುದು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನು

ರಾಹು ಹಾಯ್ದು ಹಿಮಾಂಶುಮಂಡಲದುಱಿದ ಕಳೆಯಂತೆ ।
ತೋಹಿನಲಿ ತುಟ್ಟಿಸಿದ ಮೃಗದವೊ
ಲೂಹೆಯಱಿದುದು ಯಂತ್ರಸೂತ್ರದ
ಹೂಹೆ ಯಂತಿರೆ ಹಗೆಗೆ ತೆತ್ತನು ನೃಪತಿ ತನುಧನವ ॥ ೭೩

ಜನಪ ಮಾರಿದೆ ಭೀಮಸೇನಾ
ರ್ಜುನರ ಸಹಿತೊಡಹುಟ್ಟಿದರ ನಿ
ರ್ಧನಿಕನಾದೈ ಮತ್ತೆ ಬಿಡದೇ ದ್ಯೂತದುರ್ವ್ಯಸನ ।
ಎನಲು ಶಕುನಿಯ ಜಱಿದು ತಾನೇ
ಧನವಲಾ ಸಾಕೊಂದುಹಲಗೆಯ
ಲೆನಗೆ ಜಯವಿದೆ ದಾಯವೆಂದೊಡಱಿದನು ನರನಾಥ ॥ ೭೪

ಹೇೞಲೇನದನವರು ರಚಿಸಿದ
ಬೇಳುವೆಯನಾಶಕುನಿಯೊಡ್ಡಿದ
ಕಾಲುಕಣಿ ಯೊಳಾರು ಬೀೞರು ನೃಪತಿ ನಿಮಿಷದಲಿ ।
ಬೀೞುಕೊಟ್ಟನು ತನ್ನನಾಜನ
ಜಾಲ ವಿದ್ದುದು ಬಿಗಿದ ಬೆಱಗಿನೊ
ಳಾಲಿಸುತ್ತಿರೆ ಜೀಯ ಧನವೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೭೫

ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಪಣವಾಗಿಡುವಿಕೆ.

ಎಲವೊ ಸಾಬಲ ಸಾಕಿದೊಂದೇ
ಹಲಗೆಯಲಿ ಸರ್ವಸ್ವವನು ತಾ
ನಿಳುಹುವೆನು ನೀಲಾಲಕಿಯನೊಡ್ಡುವೆನು ದ್ರೌಪದಿಯ ।
ಉಱಿದ ಧನವೆಮ್ಮೈವರಿಗೆ ನಿ
ಶ್ಚಲಿತವಿದು ಹೂಡೆನಲು ಹರುಷದ
ಲಳಿಯ ಚೌಪಟಮಲ್ಲ ಸಾರಿಯ ಸಾಲ ಜೋಡಿಸಿದ ॥ ೭೬

ಆಡಿದನು ಯಮಸೂನು ಮಿಗೆ ಹೋ
ಗಾಡಿದನು ಮನುಮಥನ ಖಾಡಾ

ಖಾಡಿಖಾತಿಯನಕಟ ಮದನನ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯ ।
ಕೂಡೆ ತಿವಿದನು ಕಟ್ಟಿದನು ಕಳಿ
ದೋಡಿಸಿದ ಸ್ಸಾರಿಗಳ ಸೋಲದ
ಝೂಡಿಯಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದನರಸನ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೭

ಖಳಿಕ ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಿಂತೆ.

ಬೆಱಗು ಬಲಿದುದು [1] ಮನದ ಮಿಡುಕಿನ
ಮುಱುಕ ಮುಂದಲೆಗೊಟ್ಟುದಱಿವಿನ
ಸೆಱಗು ಹಾಱಿತು ಲಜ್ಜೆ ಬೆಳಗಿತು ಬಿಟ್ಟ ಬೀದಿಯಲಿ ।
ಉಱುಬಿತಪದೆಸೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ತುಱುಬು ಕೈದೊಳಸಾಯ್ತು ಹಗೆಗಾ
ನಱಿಯೆನರಸನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಭಾವಭಂಗಿಯಲಿ ॥ ೨೮

ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ ಸಂತೋಷ.

ಎಳನಗೆಯ ಕಟಕಿಗಳ ಹದುರಿನ
ಹಳಿವುಗಳ ಸನ್ನೆಗಳ ಸವಿ ಬ
ಯ್ಗುಳಿನ ಜಾಣಿನ ಸೋಹೆಗಳ ಜೊತ್ತಿನ ನವಾಯಿಗಳ ।
ಬಳದೆಗಹಿನುಬ್ಬೆಗಳ ಮಿಸೆಯೊ
ಳಲಿವ ಬೆರಳ್ಗಳ ಕರ್ಣಸೈಂಧವ
ಖಳತಿಲಕದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳಿದ್ದುದಾಚೆಯಲಿ ॥ ೨೯

ಕಳವಳದ ಕಂದೆಱೆವೆಗಳ ಕುರು
ಕುಲದ ನಿರ್ಮೂಲನದ ನಿಶ್ಚಯ
ದೊಳಗುವಱಿವಾಳೋಚನೆಯ ನಿದ್ರ್ಯವದ ತಾಳಿಗೆಯ ।
ತಳಿತಮೌನದ ಬೀತಹರುಷದ
ಜಲದ ನಯನದಲಿರ್ದುದಾ ನೃಪ
ಕುಲತಿಲಕಬಾಹ್ಲಿಕಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಗೌತಮರು ॥ ೩೦

---

[1] ಬಳೆದುದು, ಚ.

ಇಟ್ಟ ಮೊಗಿನ ಬೆರಳ ನೆಲದಲಿ
ನೆಟ್ಟ ಕಂಗಳ ಕಳವು ಜೂಜಿನ
ದಿಟ್ಟರಾಟಕೆ ಬಲದ ಬೆರಗಿನ ಬಿಗಿದ ಖಾತಿಗಳ ।
ತುಟ್ಟಿಸುವ ರಿಪುಗರ್ವಶಿಖಿಯಲಿ
ಸುಟ್ಟಕರಣಚತುಷ್ಟಯದಜಗ
ಜಟ್ಟಿಗಳು ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗಳಿರ್ದರೀಚೆಯಲಿ ॥ ೩೧

ಹಾಸಗರ್ವದ ಮೌನದಲಿ ಸಂ
ತೋಷಗರ್ವದ ದುಗುಡದಲಿ ಸುವಿ
ಲಾಸಗರ್ವದ ಭೇದದಲಿ ಮದಗರ್ವ ಚಿಂತೆಯಲಿ ।
ವೈಸಿಕದ ಕಣಿ ಕುಟಿಲಮಂತ್ರದ
ವಿಾಸಲಳಿಯದ ಕುಹಕವಿದ್ಯಾ
ವಾಸಗೃಹಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿದ್ದನು ವಿಕೃತಭಾವದಲಿ ॥ ೩೨

ಜನಪತಿಯ ಜಾಡ್ಯವನು ಭೀಮಾ
ರ್ಜುನರ ಸೈರಣೆಗಳನು ದುರ್ಯೋ
ಧನನ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಶಕುನಿಯಪಾರಕೃತ್ರಿಮವ ।
ತನತನಗೆ ಕಂಡರು ಮಹೀಸುರ
ಜನಪವೈಶ್ಯಚತುರ್ಥರುಕ್ಕಿದ
ಮನದೊಳಳಲಿತು ಬೈದರಚ್ಯುತಹರಚತುರ್ಮುಖರ ॥ ೩೩

ಶಕುನಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡುದು.

ಗೆಲಿದು ಕೊಟ್ಟೆನು ಸಕಲಜಾತು
ರ್ಬಲವನಾಭಂಡಾರಸಹಿತ
ಗ್ಗಳೆಯರೈವರ ಜಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆನು ಕಮಲಮುಖಿಸಹಿತ ।
ಕಳಸವಿಟ್ಟೆನು ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆ
ಯೆಲೆ ಸುಯೋಧನ ಯೆಂದುನಯನಾಂ
ಗುಲಿಯ ಸಂಕೇತದಲಿ ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿದನು ಶಕುನಿ ॥ ೩೪

ನ್ಯಾಯನೆಮ್ಮದು, ಮುನ್ನ ಸೋತಿರಿ
ಜೇಯ, ನಿಮ್ಮೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಸಹಿ
ತಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಬಳಿಕ ಸೋತಿರಿ ಬಲುಹ ಮಾಡೆವೆಲೆ ।
ರಾಯನೊಲಿದುದ ಮಾಡಲಾವ
ನ್ಯಾಯವರ್ತಿಗಳಲ್ಲಲೇ ಬೆಸ
ಸಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಯೆಂದು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದನಾಶಕುನಿ ॥ ೩೫

ಆಗ ವಿದುರನನ್ನು ಕುರಿತು ದುರ್ಯೋಧನನ ವಕ್ರ ವಚನಗಳು.

ವಿದುರ ಬಾರೈ ನಮ್ಮ ವಶ ದ್ರೌ
ಪದಿಯ ಕರೆ ಬೆಸಗೊಂಬ ತೊತ್ತಿರ
ಸದನದಿಕ್ಕೆಯೊ ರಾಣಿವಾಸದ ಮನೆಯುಪೇಕ್ಷಿತವೊ ।
ಬೆದಱಬೇಡಿನ್ನ ಬುಜಮುಖಿಗಾ
ವುದು ಮನೋರಥವೇನು ಹದನೆಂ
ಬುದ ಲತಾಂಗಿಯ ಕರೆಸಿ ಯೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೩೬

ಆಗ ವಿದುರನು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದುದು.

ಸಿಡಿಲ ಪಟ್ಟಣಗಟ್ಟಿ ಶಾಖವ
ಗೊಡುವರೇ ಹರನೇತ್ರವಹ್ನಿಯೊ
ಳಡಬಳವ ಸುಡಬಗೆವರೆ ಮರುಳೇ ಮಹೀಪತಿಯೆ ।
ಹೆಡತಲೆಯ ತುಱಿಸುವರೆ ಹಾವಿನ
ಹೆಡೆಯೊಳಕಟಾ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ
ಮಡದಿ ತೊತ್ತಹಳೇ ಶಿವಾ ಯೆಂದಬಿಲಿದನು ವಿದುರ ॥ ೩೭

ಕಾಳಕೂಟದ ತೊಱೆಗಳಲಿ ಜಲ
ಕೇಳಿಯೋ ಕಾಲಾಂತಕನ ದಂ
ಷ್ಟ್ರಾಳಿಯಲಿ ನವಿಲುಯ್ಯಾಲೆಯ ನೀವಾಡಲಾಪಿರಲ ।
ಕಾಲರುದ್ರನ ವಿಲಯನಾಟ್ಯದ
ಕೇಳಿಕೆಗೆ ನೀವರ್ತಿಕಾಱಱೆ
ಹೋಲದೈ ಶಿವ ಯೆನುತ ಕಂಬನಿದುಂಬಿದನು ವಿದುರ ॥ ೩೮

ವಿದುರನ ಸುವಾಕ್ಯಗಳು.

ಬಡಗಲುತ್ತರಕುರುನರೇಂದ್ರರ
ನಡುಗಿಸಿದರುದಯಾದ್ರಿತನಕವೆ
ನಡೆದು ಮುಱಿದರು ಮೂಡಣರಸುಗಳತುಲಭುಜಬಲರ [1] ।
ಪಡುವಲಗಣಿತಯವನರಿತ್ತಲು
ಗಡಿ ವಿಭೀಷಣರೀಮಹೀಶರ
ಬಡಿದ ಪಾಂಡವರರಸಿ ತೊತ್ತಹಳೇ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ॥ ೩೯

ಸುರಕರಿಯು ನೆಲಕಿೞುಹಿ ಮಾತೆಯ
ಧರೆಯುೞಿಯೆ ನೋನಿಸಿದನಿಂದ್ರನ
ಹಿರಿಯುವುದ್ಯಾನವನು ವಹ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಭುಂಜಿಸಲು ।
ಅರಸ ಕೌರವ ಮರುಳೆ ಮೃತ್ಯುವ
ಬರಿಸಿ ಕೊಂಬರೆ ಮಂದಿರಕೆ ನೀ
ನಱಿಯೆ ಫಲುಗುಣನೊಡನೆ ಕದನವ ಮಸೆವರೇ ಯೆಂದ ॥ ೪೦

ತಿರುವ ಕೊರಳಲಿ ತೊಡಿಸಲಾರದೆ
ತೆರಳಿದರು ಚತುರಂಗದವನೀ
ಶ್ವರರು ಮಾಗಧಚೈದ್ಯಮೊದಲಾದತುಳಭುಜಬಲರು ।
ತಿರುವನೇಱಿಸಿ ಧನುವನುಗಿದ
ಬ್ಬರಿಸಿ ಗಗನದ ಯಂತ್ರಮತ್ಸ್ಯವ
ಮುಱಿದ ಪಾಂಡವರರಸಿ ತೊತ್ತಹಳೇ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ॥ ೪೧

ಬಕನ ಮುಱಿದರು ವನದಲು ಹಿಡಿಂ
ಬಕನ ಹಣಿದರು ಮಾಗಧನ ಸು
ಪ್ರಕಟಬಲವಂಬುಜದ ನಾಳವನಾನೆ ಕೀೞ್ವಂತೆ ।
ಸಕಲನೃಪಜನವೆಱಿಯೆ ಸೀೞಿದ
ನಕಟ ಮಾರಿಯ ಬೇಟವೇ ಪಾ
ತಕವಲಾ ಪಾಂಚಾಲಿ ತೊತ್ತಹಳೇ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ॥ ೪೨

---

1 ಮುಡದಿ ತೊತ್ತಹಳೇ ಶಿವಾಯೆಂದಱಿದನು ವಿದುರ, ಡ.

ಸೋಲಿಸಿದೆನೀನೀಗಳೀನರ
ಪಾಲಕರ ಜೂಜಿನಲಿ ಮೇಲಣ
ಕಾಳಗದ ಕಣನೊಳಗೆ ಕವಿತಹ ಕೋಲ ತೋಹಿನಲಿ ।
ಸೋಲ ವೊಂದಕೆ ನೂಱು ನೂಱಱ
ಮೇಲೆ ಸಾಸಿರಸಾವಿರದ ಮೈ
ಸಾಲ ಲಕ್ಷವನಂತವಾಗಿಯೆ ತೆಗೆವರಿವರೆಂದ ॥ ೪೩

ಎಳದು ಕರೆಸಾ ದ್ರೌಪದಿಯ ನೀ
ಕಳಕಳಕೆ ಮೈಗೊಟ್ಟವೋಲ್ ನಿ
ಶ್ಚಲಿತರಿಹರತಿಸಮತೆಯಲಿ ತತ್ಸಮಯಪರಿಯಂತ ।
ಬೞಿಕ ನೂವ ರ ಸತಿಯರಕ್ಕೈಯ
ಕಳಕಳದ ಬಿಡುಮುಡಿಯ ಬಸುಱಿನ
ಕಳದ ಬಿಱುವೊಯಿಲುಗಳ ಭಂಗಿಯ ಕಾಂಬಿರೆಲೆ ಯೆಂದ [1] ॥ ೪೪

ದ್ರೌಪದಿಯ ಕರೆತರಲು ದುರ್ಯೋಧನನು ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿ
ಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

ಇವನವರ ಬಹಿರಂಗಜೀವ [2]
ವ್ಯವಹರಣೆಯಾತನು ವೃಥಾ ನಾ
ನಿವನ ಕೆಣಕಿದೆನಕಟ ಬೋಧಭ್ರಾಂತಬಾಹಿರನ ।
ಇವನಿರಲಿ ಬಾ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ
ಯುವತಿಯನು ಕರೆ ಹೋಗು ನೀನೆನ
ಲವ ಹಸಾದವ ಹಾಯ್ಕಿ ಬಂದನು ದೇವಿಯರಮನೆಗೆ ॥ ೪೫

ಬಂದು ಬಾಗಿಲ ಗಾಹಿಗಳ ಕರೆ
ದೆಂದನರಸಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ತಾ
ಬಂದ ಹದನನು ಕಾರ್ಯವುಂಟೆನೆ ಹಲವು ಬಾಗಿಲಲಿ ।

---

1 ಭೇದ, ಡ. 2 ಕಾಂಬುವರೆಂದ, ಕ. ಖ.

ಬಂದರಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಗಅಱುಹಿಸ
ಲಿಂದುಮುಖಿ ಕೇಳಿದಳು ಬರಹೇ
ಳೆಂದೊಡಾತನ ಹೊಗಿಸಿದರು ಹೊಕ್ಕನು ಸತೀಸಭೆಯ ‖ ೪೬

ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿಗಳ
ಥಳಥಳಿಪ ವದನ [1] ಪ್ರಭೆಯು ರತ್ನಾ
ವಳಿಯು ಬಹುವಿಧರಶ್ಮಿಗಳ ಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಗಳ ।
ಎಳನಗೆಯು ಸುಳಿಪಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾ
ವಳಿಯು ನಖಕಾಂತಿಗಳ ಬೆಳಗಿನ
ಬಳಗವೆನೆ ಬಾಲಿಕೆಯರಿರ್ದರು ಸತಿಯು ಬಳಸಿನಲಿ ‖ ೪೭

ಗಿಳಿಯು ಮೆಲ್ನುಡಿಗಳ ವಿನೋದದಿ
ಕೆಲರು ವೀಣಾರವದ ರಹಿಯಲಿ
ಕೆಲರು ಸರಸಸುಸಂಗಸಂಗೀತದ ಸಮಾಧಿಯಲಿ ।
ಕೆಲರು ನೆತ್ತದಲಮಳಮುಕ್ತಾ
ವಳಿಯು ಚೆನ್ನೆಯು ಚದುರೆಯರು ಕಂ
ಗೊಳಿಸಿದರಬಲೆಯು ಮಣಿಮಂಚದ ಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ ‖ ೪೮

ಸಕಲಶಕ್ತಿಸ್ಫುರಿತವಿಮಳಾಂ
ಬಿಕೆಯವೋಲ್ ವರಮಂತ್ರದೇವೀ
ಪ್ರಕರಮಧ್ಯದಿ ಶೋಭಿಸುವ ಸಾವಿತ್ರಿಯಂದದಲಿ ।
ವಿಕಟರಶ್ಮಿನಿಬದ್ಧರತ್ನ
ಪ್ರಕರಮಧ್ಯದ ಕೌಸ್ತುಭದ ವೋಲ್
ಚಕಿತಬಾಲಮೃಗಾಕ್ಷಿ ಮೆಱೆದಳು ಯುವತಿಮಧ್ಯದೊಳು ‖ ೪೯

ಸುತ್ತಲೆಸೆಯೆ ವಿಲಾಸಿನೀಜನ
ಹತ್ತುಸಾವಿರ ನಡುವೆ ಕಂಡನು
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯನು ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಶಿರೋಮಣಿಯ ।

1 ರದನ, ಡ.

ಹತ್ತಿರೈತರಲಂಜಿದನು, ತ
ನ್ನುತ್ತಮಾಂಗಕೆ ಕರಯುಗವ ಚಾ
ಚುತ್ತ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಗೆ ॥ ೫೦

ಅವನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದುದು.

ತಾಯೆ ಬಿನ್ನಹವಿಂದು ನಿಮ್ಮಯ
ರಾಯ ಸೋತನು ಜೂಜಿನಲಿ, ಕುರು
ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಕೋಶವನು ಕರಿತುರಗರಥಸಹಿತ ।
ನೋಯಲಾಗದು, ಹಲವುಮಾತೇ
ನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿ ಸೋತನು
ತಾಯೆ ಭೀಮಾ[1]ರ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವ[2] ನೀವ್‌ಸಹಿತ ॥ ೫೧

ಅರಳಿದಂಬುಜವನಕೆ ಮಂಜಿನ
ಸರಿಯು ಸುರಿವಂದದಲಿ, ಸುಗ್ಗಿಯ
ಸಿರಿಯ ಹೊಸಬೆಳುದಿಂಗಳನು ಬಲುಮುಗಿಲು ಕವಿವಂತೆ ।
ಚರನ ಬಿನ್ನಹಕರಸಿ ಮೊದಲಾ
ಗಿರೆ ಸಮಸ್ತಸಖೀಜನದ ಮುಖ
ಸರಸಿರುಹ ಬಾಡಿದುದು ಮುಸುಕಿತು ಮೌನಮಯಜಲಧಿ ॥ ೫೨

ದೂತ ಹೇಳೈ, ತಂದೆ, ಜೂಜನ
ಜಾತರಿಪು ಮಾಡಿದನೆ, ಸೋತನೆ,
ಕೈತವದ ಬಲೆಗಾಱರವದಿರು ಶಕುನಿಕೌರವರು ।
ದ್ಯೂತದಲಿ ಮುನ್ನೇನನೊಡ್ಡಿಯೆ
ಸೋತನೆನ್ನನು ಶಿವ ಶಿವಾ ನಿ
ರ್ಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷನರಸನೆಂದಳು ದ್ರೌಪದೀದೇವಿ ॥ ೫೩

ಸೋತಕ್ರಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದುದು.

ತಾಗಿದುದಲಾ ನಾರದಾದ್ಯರ
ನಾಗತವನಱುಹಿದರು ಹಿಂದೆ ವಿ

1 ವಾಯುಜಾ, ಡ. 2 ದೇವಾದಿ, ಡ.

ಯೋಗವಾಯ್ತೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರದ ।
ಹೋಗಲಿದು ಮುನ್ನೇನನೊಡ್ಡಿಯೆ
ನೀಗಿದನು ಗಡ ತನ್ನನಿಂತಿದ
ರಾಗುಹೋಗೇಂತೆಂದು ನುಡಿದಳು ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕಗೆ ॥ ೫೪

ಮೊದಲಲರ್ಥವ ಹೆಸರುಗೊಂಡೊ
ಡ್ಡಿದನು ಸೋತನು ಮಗುಪೆ ಮಗುಪೊ
ಡ್ಡಿದನು ಹೇರಾಳದಲಿ ಧನವನು ಕರಿಘಟಾವಳಿಯ ।
ಕುದುರೆ ರಥ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಮೋಳದ
ಸುದತಿಯರನೊಡ್ಡಿದನು ಸೋತನು
ತುದಿಯಲನುಜರನೊಡ್ಡಿ ಸೋತನು ದೇವಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೫

ಬಟಿಕ ತನ್ನನು ಸೋತನಲ್ಲಿಂ
ಬಟಿಕ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ಬಂದುದು
ಖಳರು ಶಕುನಿಸುಯೋಧನರು ನೀವಾಗಳಂದಿರಲೆ ।
ಅಳುಕಬೇಡಿನ್ನೇನು ಭೂಪತಿ
ತಿಲಕ ತನ್ನನು ಮುನ್ನ ಸೋತನು
ಬಟಿಕಲೆನ್ನನು ಸೋತನೇ ಹೇಪೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೫೬

ಅಹುದು ತನ್ನನೆ ಮುನ್ನ ಸೋತನು
ಮಹಿಳೆಗೊಡ್ಡಿದೆನೆಂದು ನಿಮ್ಮನು
ಮಹಿಪ ಸೋತನು ತಾಯೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯ ಬೇಹುದೆನೆ ।
ವಿಹಿತವಿದು ಮಾನುಷವೆ ದೈವದ
ಕುಹಕವೈ ಸಲೆ ಮಗನೆ ತಾನೇ
ಬಹೆನು ನೀ ಹೋಗೊಮ್ಮೆ ಹೇಟೀಮಾತನಾಸಭೆಗೆ ॥ ೫೭

ಆಗ ದ್ರೌಪದಿಯು ಬರಲು ಒಪ್ಪದೇ ಹೋಗುಪಿಕೆ.

ಮುನ್ನ ತನ್ನನು ಸೋತ ಬಟಿಕಿನೊ
ಳೆನ್ನ ಸೋತರೆ ಸಲುವುದೇ ಸಂ
ಪನ್ನವಿಮಳಜ್ಞಾನರಖಿದೀಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವ ।

ಎನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಡಲಿ ತಾ ಬಹೆ
ನಿನ್ನ ಹೋಗೆನಲವನು ಭಯದಲಿ
ತನ್ನೊಳಗೆ ಜೆದಱುತ್ತ ಬಂದನು ಕೌರವನ ಹೊರೆಗೆ ॥ ೫೮

ಅವನು ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಆವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ

ಜೀಯ ದೇವಿಯರೆಂದಮಾತಿದು
ರಾಯ ಮುನ್ನವೆ ತನ್ನ ಸೋತಬೞಿ
ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಬೞಿಕ ಸೋತೊಡೆ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ।
ರಾಯಸಭೆಯಲಿ ಹಿರಿಯರಱಿದಿದ
ಱಾಯತವ ಹೇೞಿದರೆ ಬಹೆನೆಂ
ದಾಯುವತಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಕೈಮುಗಿದ ॥ ೫೯

ರಾಯ ಸೋತನು ತನ್ನನಾವ
ನ್ಯಾಯದಲಿ ತಹುದಿಲ್ಲ ತೊತ್ತಿರ
ಲಾಯದಲಿ ಕೂಡುವೆವು ಕರೆ ಯೆನಲಿವನ ಗರಹೊಡೆದು ।
ವಾಯುಸುತನಂಜಿಸುವನೆಂದೀ
ನಾಯಿ ಬೆದಱಿದನಕಟ ದೂತನ
ಬಾಯ ನೋಡಾ ಯೆಂದು ಬೈದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೬೦

ದುಶ್ಶಾಸನನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

ತಮ್ಮ ಬಾರೈ ಹೋಗು ನೀ ದಿಟ
ನಮ್ಮವರೆ ಹಿಡಿದೆೞದು ತಾ ನೃಪ
ರೆಮ್ಮ ಕಿಂಕರರೈವರಿವರಿದ್ದೇನ ಮಾಡುವರು ।
ತಮ್ಮ ಕರ್ಮವಿಪಾಕಗತಿ ತಮ
ತಮ್ಮನೇ ಕಾಡುವುದು ಧರ್ಮದೊ
ಳೆಮ್ಮ ಕಾರಣವಲ್ಲ ನೀ ಹೋಗೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೬೧

ಗಾಳಿಯಳ್ಳಯ ನಿಱಿಯಲಗ್ನಿ
ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ತಡೆಯುವೆ ಕಡುಹಿನ
ಕಾಳಕೂಟದ ನದಿಗೆ ನಂಜಿನ ಹೊನಲು ಬೆಱಸಿತಲೆ ।

ವಾಳೆಯುವೆ ದುಶ್ಶಾಸನನು ಜಗ
ದೂಟಿಗದ ದುಱುದುಂಬಿ ಕುರುಪತಿ
ಮೇಲೆ ನೇಮಿಸಲುಚಿತಗೈವನೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ‖ ೬೦

ಹರಿದನವ ಬೀದಿಯಲಿ ಬಿಡುದಲೆ
ವೆರಸಿ ಸತಿಯರಮನೆಗೆ ಬಾಗಿಲ
ಚರರು ತಡೆದರೆ ಮೆಟ್ಟಿದನು ತಿವಿದನು ಕಠಾರಿಯಲಿ ।
ತರುಣಿಯರು ಕಂಡಂಜಿ ಪೊಕ್ಕರು
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಮಱೆಯನಾಖಳ
ನುರುವಣಿಸಿದನು ರಾಹು ತಾರಾಧಿಪನ ತಗುಬ್ಬಿಂತೆ ‖ ೬೩

ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ದುಶ್ಶಾಸನನ ಕ್ರೂರವಚನಗಳು.

ಬಂದನವನಬುಜಾಕ್ಷಿ ಯಿದಿರಲಿ
ನಿಂದನೆಲಗೇ ಗರುವತನವಿದು
ಹಿಂದೆ ಸಲುವುದು ಸಲ್ಲದಿದು ಕುರುರಾಜಭವನದಲಿ ।
ಇಂದು ಮೆಱೆವರೆ ನಮ್ಮ ತೊತ್ತಿರ
ಮುಂದೆ ಮೆಱೆ ನಡೆ ಮಂಚದಿಂದೀಚ
ಯೆಂದು ಜಱೆದನು ಕೌರವಾನುಜನಾಮಹಾಸತಿಯ ‖ ೬೪

ಜನಪನನುಜನು ನೀನೆನಗೆ ಮೈ
ದುನನಲಾ ತಪ್ಪೇನು ಯಮನಂ
ದನನು ಸೋಲಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೊಡಲಿ ಮಱುಮಾತ ।
ಅನುಜ ಕೇಳೈ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾ
ನೆನಗೆ ರಾಜಸಭಾಪ್ರವೇಶನ
ವನುಚಿತವಲೇ ಹೇಪೆನಲು ಖಳರಾಯ ಖತಿಗೊಂಡ ‖ ೬೫

ಎಲ್ಲಿಯದು ದುಷ್ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಱುಮಾ
ತೆಲ್ಲಿಯದು ನೀ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾ
ಗಲ್ಲಿ ಫಲವತಿಯಾಗು ನಡೆ ಕುರುರಾಜಭವನದಲಿ ।

ಖುಲ್ಲರೈವರು ತಮ್ಮ ಸೋತರು,
ಬಲ್ಲವಿಕೆಯುಚಿತವನು ಮೌಳಿಯು
ನಲ್ಲಿ ತೋಱು ಯೆನುತ ತಪ್ಪಿದನಹಹ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ‖ ೬೬

ಆಮಹೀಶಕ್ರತುವರದೊಳು
ದ್ದಾಮಮುನಿಜನರಚಿತಮಂತ್ರ
ಸ್ತೋಮಪುಷ್ಕರಪೂತಪುಣ್ಯಜಲಾಭಿಷೇಚನದ |
ಶ್ರೀಮುಡಿಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದನು ವರ
ಕಾಮಿನೀನಿಕುರುಂಬ ಧಕಟಕ
ಟಾ ಮಹಾಸತಿ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದಂದೊದಱೆತಲ್ಲಲ್ಲಿ ‖ ೬೭

ಕೆದಱಿದುವು ಸೂಸಕದ ಮುತ್ತಗ
ಳುದುರಿದುದು ಸೀಮಂತಮಣಿಗಳ
ಹೊದಱು ಮುಱಿದುದು ಕರ್ಣಪೂರದ ಮೌಕ್ತಿಕಾವಳಿಯು [1] |
ಸುದತಿಯರು ಗೋಳಿಡುತ ಬರೆ ಮೆ
ಟ್ಟಿದನು ಪಾತಕಿ ಕಾಲೊಳಡ್ಡಬಿ
ದ್ದುದು ಸಖೀಜನವೆಳೆದು ಝೂಡಿಸಿ ಜಱಿದು ಜೋಂಪಿಸಿದ ‖ ೬೮

ಮಣಿದ ತನುವಿನ ವೇಗಗತಿಯಲಿ
ಝಣಝಣಿತನೂಪುರದ ರವಕಂ
ಕಣದ ಧ್ವನಿ ಕೇವಣದ ಹೊಂಗಿಱುಗೆಜ್ಜೆಗಳ ರಭಸ |
ಗಣಿಕೆಯರ ಕೆಳದಿಯರ ಹಾ ಹಾ
ರಣಿತಕಿವು ನೆರವಾದುವಾಪ
ಟ್ಟಣವ ತುಂಬಿತು ಶೋಕರಸವೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ‖ ೬೯

ಹಡಪದವರಾಸೀಗುರಿಯ ಕ
ನ್ನಡಿಯವರು ಮೇಳದ ವಿನೋದದ
ನುಡಿ ನಗೆಯ ಸಖಿಯರು ಪಸಾಯಿತೆಯರಾಪ್ತದಾಸಿಯರು |

---

1 ರತ್ನದೋಲೆಗಳು, ಚ.

ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕರೆತಂದುದು.

ಒಡನೆ ಬಂದರು ಕಂಬನಿಯ ಬಿಡು
ಮುಡಿಯ ಹಾಹಾರವದ ರಭಸದ
ನಡೆಯಲಖಿಳವಿಳಾಸಿನಿಯರು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೨೦

ನಗೆಮೊಗವನೊಮ್ಮೆಯು ಪಯೋಧರ
ಯುಗವ ನೋಡುವ ಸಖ್ಯದಲಿ ದೃ
ಗ್ಯುಗಳಜಲಬಿಂದುಗಳ ಗಾಜಳಬಿಂದು ಸುರಿವಂತೆ ।
ಬಗುವ ಖಂಡಿತಹಾರಮುಕ್ತಾ
ಳಿಗಳು ಮೆಱೆದುವು ಮಾನಿನಿಯರು
ಬ್ಬೆಗದ ರೋದನರೌರವದೊಳೈತಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೨೧

ಬೆದಱುಗಂಗಳ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯ [1]
ಹುದಿದ ಹಾಹಾರವದ ತೊಡಕಿದ
ಪದಯುಗದ ಮೇಲುದಿನ ಬೀದಿಯ ಧೂಳಿಧೂಸರದ ।
ವದನಕಮಲದ ಖಳನ ವಾಮಾಂ
ಗದಲಿ ಬಾಗಿದ ತನುಲತೆಯ ವರ
ಸುದತಿ ಬಂದಳು ರಾಜಸಭೆಗೆ ನೃಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨

ಆಗ ದ್ರೌಪದಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಭೆಗೆ ಶೋಕ.

ಅಹಹ ಪಾಂಡವರಾಯಪಟ್ಟದ
ಮಹಿಳೆಗಿದು ವಿಧಿಯೇ ಮಹಾಕ್ರತು
ವಿಹಿತಮಂತ್ರಜಲಾಭಿಷಿಕ್ತಕಚಾಗ್ರೆಗಿದು ವಿಧಿಯೆ ।
ಮಿಹಿರಬಿಂಬವ ಕಾಣದಾನೃಪ
ಮಹಿಳೆಗಿದು ವಿಧಿಯೇ ವಿಧಾತ್ರನ
ಕುಹಕವೈ ಸಲೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದರು ಸಭಾಸದರು ॥ ೨೩

---

1 ವಂಕೆಯ,

ತುಳುಕಿದುವು ಕಂಬನಿಗಳಾಸಭೆ
ಯೊಳಗೆ ದುಶ್ಶಾಸನಸುಯೋಧನ
ಖಳಶಿರೋಮಣಿಶಕುನಿಕರ್ಣಜಯದ್ರಥಾದ್ಯರಿಗೆ ।
ತಳಿತುದದ್ಭುತಹರ್ಷ ಮುಖಮಂ
ಡಲಕೆ ಸೀರೆಯನಿಕ್ಕಿ ನಯನೋ
ಚ್ಚಲಿತಜಲಧಾರೆಯಲಿ ನೆನೆದುದು ಸಭೆ ವಿಷಾದದಲಿ ॥ ೭೪

ವ್ಯಾಕುಲವನಿತ ಕಾಂಬ ಕಣ್ಣುಗ
ಳೇಕೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಕೆಯ
ಶೋಕರಸವನು ಕುಡಿವ ಕರ್ಣದ್ವಯವಿದೇಕೆಮಗೆ ।
ಏಕೆ ವಿಧಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ನಾ
ವೇಕೆ ಸಪ್ರಾಣರೊ ಶಿವಾ ಯೆಂ
ದಾಕಠೋರರ ಬೈದುದಾಸಭೆಯೊಳು ಬುಧಸ್ತೋಮ ॥ ೭೫

ವನಜಮುಖಿಯಕ್ಕೆಯನು ದುಶ್ಶಾ
ಸನನ ದುರ್ನೀತಿಯನು ದುರ್ಯೋ
ಧನನ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಕಂಡೀಭೀಮಫಲುಗುಣರು ।
ಮನದೊಳಗೆ ಕೌರವನ ಕರುಳನು
ತನಿರಕುತದಲಿ ಕುದಿಸಿದರು ನಿಜ
ಜನಿತಕರ್ಮಕ್ರಮವ ನೆನೆವುದನಱಿದನಾಭೂಪ ॥ ೭೬

ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಪವನಜ
ನುಬ್ಬಟೆಯನರ್ಜುನನ ವಿಕೃತಿಯ
ನಿಬ್ಬರಾಳಾಪವನು ಧರ್ಮರಹಸ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ।
ಹಬ್ಬಿದುದು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಶೋಕದ
ಮಬ್ಬು ಗುರುಗೌತಮರು ವಿದುರನ
ಖರ್ಬಖೇದಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭೭

ಪಾಂಡವರ ಸೋಲನ್ನು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿದುದು.

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೂಡೆ ಹಸ್ತಿನ
ಪುರದೊಳಾಯ್ತಾ ವಾರ್ತೆ ಬಳಿಕಾ
ಪುರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನವೀಥಿಗಳೊಳಗೆ ಹರಹಿನಲಿ ।
ಅರಸಿಯರು ಸೌಭದ್ರನವರೈ
ವರು ಕುಮಾರರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮು
ಖ್ಯರು ಪಸಾಯ್ತರು ಕೇಳಿದರು ಪಾಂಡವರಾಜಯುವ ॥ ೭೮

ಆಗ ಅವರು ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗುವಿಕೆ.

ಬಂದರಿದಿರೊಳು ಕೌರವರ ಕಡೆ
ನಂದನರ ಕಡೆಯಾವುದೆನೆ ಸಾ
ವಂದದಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಹಿಡಿವೆವು ಸುರರ ಸೂಳೆಯರ !
ಇಂದು ನೋಡುವೆವೆಂದು [1] ಸೇನಾ
ವೃಂದಸಜ್ಜೋಡಿನಲಿ ಕಾಳಗ
ಕೆಂದು ಮೋಹರವಾಗಿ ನಿಂದುದು ಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ೭೯

ಆಗ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಮಾಧಾನ.

ಕೇಳಿದನು ಧರ್ಮಜನು ತನ್ನಯ
ಪಾಳೆಯದ ಗಜಬಜವ ನಿಲ್ಲಿಸ
ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿದನಾಗ ಧೌಮ್ಯನಾತಸಿದಿರ್ಗೈದಿ ।
ಕಾಲತನಯನ ಸತ್ಯವನು ನೀವ್
ಪಾಲಿಸುವೊಡೀಚಾತುರಂಗದ
ಮೇಳನವು ಬೇಡೆಂದು ಮಾಣಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಮುನಿಪ ॥ ೮೦

ದುರ್ಯೋಧನನ ಕ್ರೂರವಚನ

ಇತ್ತಲಬಲೆಯ ವಿಧಿಯ ಕೇಳತಿ
ಮತ್ತನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತನಾ
ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯು ಬಿಡಿಸಿದನವನ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ।

---

1 ಎಂದು ತವಕ್ಕೊಳು ನೆರೆದು, ಚ.

ನೆತ್ತ ಸೋತುದು ನಿನ್ನನೂಡಿ ನೃ
ಪೋತ್ತಮನು ಸಲೆ ಮಾರಮಾರಿದ
ನತ್ತೊಡೇನಹುದೆಲೆಗೆ ನಡೆ ತೊತ್ತಿರ ಹಿಂಡ ಹೊಗುಯೆಂದ ॥೮೧

ದ್ರೌಪದಿಯು ಯುಕ್ತವನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಲಲಿತಬುದ್ಧಿಗಳೀಗ ನೋಡಿರಿ [1]
ಲಲನೆಯನು [2] ಸತಿ ದಿಟ್ಟೆಯನ್ನದಿ
ರೆಲೆ ಸುಯೋಧನ ಕೇಳು ಸಭೆ ಯಿದು ದೋಷರಹಿತವಲೆ ।
ಗೆಲುವುದೆಂತುಟೊ ತನ್ನ ಸೋಲಿನ
ಬಳಿಕ ಸೋತರೆ ಧರ್ಮಗತಿಯನು
ತಿಳಿದು ಹೇಳಲಿ ಸತ್ಸಭಾಸದರೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೮೨

ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲದ ಸಭೆ ಮನುಷ್ಯರ
ನೆರವಿಯದು ಸಭೆಯಲ್ಲ ಮೂರ್ಖರು
ಹಿರಿಯರಲ್ಲ ಯಥಾರ್ಥಭಾಷಣಭೀತಚೇತನರು ।
ಹಿರಿಯರಿದೆ ಸಾಮಾಜಿಕರು ಸ
ಚ್ಚರಿತರಿದೆಲಾ ಸ್ತ್ರೀಮತವನು
ತ್ತರಿಸಬಾರದೆ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದೊಳೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೮೩

ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕರ್ಣನ ಕ್ರೂರವಚನ.

ಚಪಳೆ ಫಡ ಹೋಗಿವೆಳು ಹಲಬರ
ನುಪಚರಿಸಿದ್ದುದನರಿಯಲಾದುದು
ದ್ರುಪದನಂದನೆ ನಡೆ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ನಿವಾಸದಲಿ ।
ಕೃಪಣನೇ ಕುರುರಾಯ ನಿನಗಿ
ನ್ನಪದೆಸೆಯ ಹೊಲೆ ಹೋಯ್ತು ರಾಯನ
ವಿಪುಳವಿಭವವನನುಭವಿಸು ಹೋಗೆಂದನಾ ಕರ್ಣ ॥ ೮೪

1 ಗಳೀಕೆ ನಾವೇ, ಕ. ಚ. ಗಳವೆಂಗೆ ನಾವೇ, ಜ, ಝ.
2 ಲಲನೆಯರು, ಕ. ಚ. ಝ.

ಶಕುನಿಯ ಬಿರುನುಡಿ.

ಅಹುದಲೇ ಬಱಿಕೇನು ದಾಸ್ಯಕೆ
ವಿಹಿತವಾದುದು ನಿನ್ನ ತನುವಿನ
ಲಹ ಮನೋವ್ಯಥೆ ಯೇಕೆ ರಾಣೀವಾಸಪದವಿಯಲಿ ।
ಮಹಿಳೆಯರ ಸಖ್ಯದಲಿ ಸೌಖ್ಯದ
ರಹಣಿಗೊಡಬಡು ವಾರಕದಲತಿ
ಬಹಳಭೂಷಣಭಾರದಲಿ ಮೆಱೆಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೮೫

ಭೀಷ್ಮರ ವಾಕ್ಯ.

ವಾರಕದ ವಿವಿಧಾಭರಣಶೃಂ
ಗಾರವೆಂತಿರಲೀಕೆ ಯಾಡಿದ
ಸಾರಭಾಷೆಗೆ ನೆನೆಯಿರೈ ನಿರ್ವಾಹಸಂಗತಿಯ ।
ಓರೆಪೋರೆಯಲಾಡಿ ಧರ್ಮದ
ಧಾರಣೆಯ ದಟ್ಟಿಸುವುದಿದು ಗಂ
ಭೀರರಿಗೆ ಗರುವಾಯಿಯೇ ಸುಡಲೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೮೬

ತುಷ್ಟಿಸಲಿ ಧನಮಾನ ಗರ್ವದ
ಬೆಟ್ಟ ಬಿಱಿಯಲಿ ಜೀವನೊಡಲನು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ಬಿಡೆನು ಧರ್ಮವನೆಂದು ಯಮಸೂನು ।
ನೆಟ್ಟನೇ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು * ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರಿದೆಲ್ಲವ
ಬಿಟ್ಟು ಭೂಪನ ಮನವ ಹಿಡಿದಿಹರೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೮೭

ಅಱಿಯದಿಹುದೇ ಧರ್ಮ ಸತ್ಯದ
ನೆಳಲು ಪೋಗದೆ ಕೀರ್ತಿವಧುವಿನ
ಸುಳಿವು ನೋಯದೆ ತಳಿರು ಬಾಡದೆ ಧೈರ್ಯ ಸುರಕುಜದ ।

* ನೊಡ ಹುಟ್ಟಿದರು ಮನ್ನಿಸಿವರಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿಹೊಂದಲು ಗತಿಯಹುದೆ ನಿಮ
ಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ * ಖ.

ಹಳಿವಿಗಳುಕದೆ ವೈರಿವರ್ಗದ
ಕಳಕಳಕೆ ಕೈಗೊಡದೆ ನೃಪನಿ
ರ್ಮಳದೊಳಿರ್ದೊಡೆ ನಿಮಗೆ ಸದರವೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೮೮

ಆಗ ದುರ್ಯೋಧನನು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಜರಿದುದು.

ಸೋತ ಬಳಿಕಿವಳೆಮ್ಮ ವಶವ
ಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ನಾವ್ ನಡೆವರಲ್ಲ ವ್ಯ
ಥಾತಿರೇಕವ ನುಡಿವಿರೇ ತಾವೆಂಜುವುವೆ ನಿಮಗೆ ।
ಈತಳೋದರಿ ತೊತ್ತಿರಲಿ ಸಂ
ಘಾತವಾಗಲಿ ಸಾಕು ನಿಮ್ಮಯ
ಮಾತೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಜಱಿದನು ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರ ॥ ೮೯

ಭೀಮನ ಕೋಪ.

ನೊಂದನಾಮಾತಿನಲಿ ಮಾರುತ
ನಂದನನು ಸಹದೇವನನು ಕರೆ
ದೆಂದನಗ್ನಿಯ ತಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನ ತೋಳುಗಳ ।
ಮಂದಿ ನೋಡಲು ಸುಡುವೆನೇಳೇ
ಳೆಂದು ಜಱಿದೊಡೆ ಹಿಡಿದು ಮಾದ್ರೀ
ನಂದನನ ನಿಲಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣ ನುಡಿದನನಿಲಜನ ॥ ೯೦

ಅರ್ಜುನನ ಸಮಾಧಾನ.

ಏನಿದೇನೈ ಭೀಮ ನಿಲು ಯಮ
ಸೂನು ಶಿವ ಶಿವ ಗುರುವಲಾ ನಮ
ಗೀನಿತಂಬಿನಿಯಾದಿಯಾದ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳು ।
ಈನರೇಂದ್ರಗೆ ಸರಿಯೆ ಕುಂತೀ
ಸೂನುವೇ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥದಿಂದ ಸ
ಮಾನನೈ ನಮಗೀತನೇ ಗತಿಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೯೧

ಭೀಮ ವಾಕ್ಯ.

ಹಿಂಗಿ ಹೋಗಲಿ ತನುವಿನಸು, ಸ
ಪ್ತಾಂಗ ಬೇಯಲಿ ಖೋಡಿ ಮನದಲಿ
ಹಿಂಗುವುದೆ ಹರ ಹರ ಧನಂಜಯ ಕಾಕನಾಡಿದೆಲ ।
ಅಂಗನೆಯ ಮೇಲೊಡ್ಡವೇ ಲಲಿ
ತಾಂಗಿಗೀವಿಧಿಯೇಕೆ ನಮಗೀ
ಭಂಗ ಸಾಲದೆ ಸುಡುವೆನಾದೊಡೆ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳ ॥ ೯೦

ಈಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಂದ ಕೌರವ
ನಾಯಿಗಳ ನಿಟ್ಟೆಲುವ ಮುಱಿದು ನ
ವಾಯಿಯಲಿ ಘಟ್ಟಿಸದೆ ಕೊಬ್ಬಿದ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳ ।
ವಾಯುಸಖನಲಿ ಸುಡುವೆನೀಗಳ
ಬೀಯವಾಗಲಿ ದೇಹವಾಚಂ
ದ್ರಾಯತವೆ ಯೆಂದೊಡನೊಡನೆ ಮಿಡುಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ॥ ೯೩

ಕೋಪ ಕಿಡಿಯಿಡಲಾಗ ರೌದ್ರಾ
ಟೋಪದಲಿ ರಂಜಿಸುವ ಭೀಮನ
ರೂಪ ಕಂಡನು ನುಡಿದನಾಗಳ ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ ।
ಪಾಪರಹಿತನೆ ಸಕಲಧರ್ಮಕ
ಳಾಪ ನೀನಱಿಯದುದೆ ಯಿಾಕುರು
ಭೂಪನು ಭ್ರಮಿತನವ ಸೈರಿಸು ಯೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೯೪

ದ್ರೌಪದಿಯು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಅಕಟ ಧರ್ಮಜ ಭೀಮಫಲುಗುಣ
ನಕುಲಸಹದೇವಾದ್ಯರಿರ, ಬಾ
ಲಿಕೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೇ ಮೃತ್ಯುವಿನ ತಾಳಿಗೆಗೆ ।
ವಿಕಳರಾದಿರೆ ನಿಲ್ಲಿ ನೀವಿಂ
ದಕುಟಿಲರಲಾ ಭೀಷ್ಮಗುರುಬಾ
ಹ್ಲಿಕಕೃಪಾದಿಗಳುತ್ತರವ ಕೊಡಿ ಯೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೯೫

ಕಂಗಳಿಂದನುಯೋಗ ನಿಜಹ
ಸ್ತಾಂಗುಳಿಯುಲುತ್ತರ ಲಸದ್ಭ್ರೂ
ಭಂಗದಲಿ ಸಂದೇಹ ಮುಖವಿಕೃತಿಯುಲಿ ದುರ್ನೀತಿ ।
ಇಂಗಿತದಲಾಂಗಿಕದ ಭಾವದ
ಭಂಗವಿಧಿಯನು ಯೋಗಯುಕ್ತನ
ಯಂಗಳನು ತಿಳಿದುಸುರದಿರ್ದುದು ಸಭೆ ಸುಭೀತಿಯುಲಿ ॥ ೯೬

ವಿಕರ್ಣನ ನೀತಿವಚನಗಳು

ಅಱಿದು ಮೌನವೊ ಮೇಣು ಮಾನಿನಿ
ಯೊಱಲುತಿರಲೆಂದೆಂಬುಪೇಕ್ಷೆಯೊ
ಮುಱಿದು ನುಡಿವುದಸಾಧ್ಯವೋ ಮೇಣಾವುದಿದಱೊಳಗೆ ।
ಅಱಿ ಯಿರೇಸಮವರ್ತಿ ದೂತರ
ಮುಱುಕವನು ನೀವೇಕೆ ನಿಮ್ಮನು
ಮಱಿದಿರೆಂದು ವಿಕರ್ಣ ನುಡಿದನು ತತ್ಸಭಾಸದರ ॥ ೯೭

ಹುಸಿ ವಚನಪಾರುಷ್ಯ ಲಲನಾ
ವಿಷಯ ಮೃಗತೃಷ್ಣಾ ಪಿಪಾಸಾ
ವ್ಯಸನಿ ಬಲ್ಲನೆ ಧರ್ಮ ತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯನಿಶ್ಚಯವ ।
ವುಸುರಲಮ್ಮಿರೆ ವೈದಿಕದ ತನಿ
ರಸದ ಸವಿ ನಿಮಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ
ಬಸಿದು ಬೀೞ್ವುದು ಭೀಷ್ಮ ಯೆಂದು ವಿಕರ್ಣ ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೮೯

ತನ್ನ ಸೋತಾಗಳ್ ಮಹೀಪತಿ
ಯನ್ಯನಾದನು ಸತಿಗೆ ತನ್ನಿಂ
ಮುನ್ನ ಸೋತೊಡೆ ತನ್ನ ಧನವೇ ಸಲೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ।
ಅನ್ಯನನ್ಯಳ ಸೋತ ಗಡ ತಾ
ತನ್ನ ಧನವೆಂದರಸ ಶಕುನಿಯು
ಬಿನ್ನಣಕೆ ಬೆಂಡಾದನೆಂದಾ ವಿಕರ್ಣ ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೯೯

ಕರ್ಣನ ಅಧಿಕ್ಷೇಪವಾಕ್ಯ.

* ಘಡ ವಿಕಾರವೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಾ
ಯ್ಬಡಿಕತನವೇ ಕುರುಮಹೀಪತಿ
ಯೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಯಾದ ಕಾರಣ ಬಿಟ್ಟೆನೀಸರಲಿ ।
ನುಡಿವೊಡೆಯು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನಿ
ನ್ನೊಡಬಡಿಸಲೆಂತಱಿವೆ ಧರ್ಮದ
ಕಡೆವೊದಲ ಕೈವಾರ ನಿನಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥ ೧೦೦

ಏಕಪತಿ ಬಹುಸತಿಯರೆಂಬುದು
ಲೋಕಪದ್ಧತಿ ಯಾದುದದು ತಾ
ನೇಕಸತಿ ಬಹುಪತಿಗಳಿದು ವೈದಿಕವಿರುಧ್ಧವಲೆ ।
ಲೌಕಿಕವ್ಯವಹಿತದ ಧರ್ಮವ
ನೀಕುಮಾರ್ಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವು
ನೀ ಕುರುವ್ರಜದೊಳಗೆ ಜನಿಸೆ ವಿಕರ್ಣ ಹೋಗೆಂದ ॥ ೧೦೧

ಅದಕ್ಕೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಅನುಮತಿ.

ಅಹುದು ಕರ್ಣನ ನುಡಿ ವಿಕರ್ಣನು
ಬಹುವಚನಪಂಡಿತನು ಬಾಹಿರ
ನಹುದೆಲೇ ಕುರುರಾಯವಂಶದೊಳುದಿಸಿ ಫಲವೇನು ।
ಅಹಿತಹಿತವಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ
ಸಹಜಬುದ್ಧಿವಿಚಾರಶೂನ್ಯ[1]ನು
ಗಹನನೇಕೆ ವಿಕರ್ಣಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ ॥ ೧೦೨

* ಈ ಗುರ್ತಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಪದ್ಯವಾಗಿ, ಕ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುವ ಒಂದು ಪದ್ಯ ಅಶುದ್ಧವಾದುದರಿಂದು ಬಹು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲದರಿಂದು ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

[1] ಬೃಹದುದರಕಿಂಕರರ ನುಡಿಯೆ, ಕ. ಚ.

ದುರ್ಯೋಧನನು ದುಶ್ಶಾಸನನನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವಿಕೆ.

ಹಾರಪದಕಕಿರೀಟಮಣಿಕೇ
ಯೂರಕರ್ಣಾಭರಣವೆಂಬಿವು
ಭಾರವಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯ ಹೇಟ್ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇನಿದಕೆ ।
ನಾರಿಗೀವಸ್ತ್ರಾಭರಣಶೃಂ
ಗಾರವೇಕಿನ್ನಿವನು ತೆಗೆ ಕೈ
ವಾರವಿನ್ನೇಕೆಂದು ದುಶ್ಶಾಸನಗೆ ನೃಪ ನುಡಿದ ॥ ೧೦೩

ಧರ್ಮಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವಾಗ ದುಶ್ಶಾಸನನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೆರಗನ್ನು ಹಿಡಿದುದು.

ತೆಗೆದು ಬಿಸುಟರು ಹಾರಪದಕಾ
ದಿಗಳನಿವರೈವರು ದುಕೂಲವ
ನುಗಿದು ಹಾಯ್ಕಿದರಿದ್ದರಾಗೊಂದೊಂದು ವಸ್ತ್ರದಲಿ ।
ಹೊಗೆವೊಗದ ಕಿಱುಗಣ್ಣ ಕೆಮ್ಮಿ
ಸೆಗಳ ಗುಜುರಿನ ಜುಂಜುಕೇಶದ
ವಿಗಡನೆದ್ದನು ಬಂದು ಹಿಡಿದನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೆಱಗ ॥ ೧೦೪

ಆಗ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಕೋಪ.

ಮುಱಿಹಿದರು ಮಸುಡುಗಳ ಮಿಗೆ ನೀ
ರೊಱೆವ ಕಂಗಳಲಕಟಕಟ ನಿ
ಷ್ಠುರವಿದೇಕನುಚಿತವಿದೇಕಪಕೀರ್ತಿ ಯೇಕೆನುತ ।
ಕಱಿಗಿದರು ಕಂದಿದರು ಮೊಮ್ಮಲ
ಮೊಱುಗಿದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಝು
ರ್ಝುರಿತರಾದರು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಖಳನ ದುಷ್ಕೃತಿಯ ॥ ೧೦೫

ಆಗ ದ್ರೌಪದಿಯು ಪತಿಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದುದು.

ಅಳುಕಿದನೆ ಸುಡಲವನ ಮೇಲುದ
ಸೆಳೆದೊಡುನ್ನತಕುಚವ ನಳಿತೋ
ಳ್ಗಳಲಿ ಮುಚ್ಚಿದಳಬಲೆ ಬೆಚ್ಚಿದಳವನ ನಿಷ್ಠುರಕೆ ।

ಕಳವಳಿಸಿದಳು ಬೆರಳಿನಲಿ ದೃಗ್
ಜಲವ ಮಿಡಿಯುತ ನೋಡಿದಳು ನೃಪ
ತಿಲಕನನು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರ ‖ ೧೦೬

ಆಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿರೆಂದು ದ್ರೌಪದಿಯು ಕೇಳಿದುದು.

ಮುಖಿದುದನಿಬರ ಮೋಱೆ ಮಹಿಪನ
ಕೊರಳ ಕೊಂಕಿನಲಿರ್ದರಾಸೋ
ದರರು ಸಾರವನಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರ ।
ತರಳ ನೋಡಿದಳಕಟ ಗಂಗಾ
ವರಕುಮಾರದ್ರೋಣಕೃಪರಿರ
ಸೆಱಿಗ ಬಿಡಿಸಿರೆ ತಂದೆಗಳಿರೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ‖ ೧೦೭

ಕ್ರೂರನೀದುಶ್ಶಾಸನನು ಗಾಂ
ಧಾರಿ ಬಿಡಿಸಾ ತಾಯೆ ಸೊಸೆಯು
ಲ್ಲಾರು ಹೇಟೌ ತಂಗಿ ಯಲ್ಲವೆ ಭಾನುಮತಿ ನಿನಗೆ ।
ಧೀರ ಸೈಂಧವನರಸಿ ರಾಜಕು
ಮಾರಿ ನೀನಾದಿನಿಯಲಾ ಖಳ
ರೌರವದೊಳದ್ದುವುದ ತೆಗಿಸೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ‖ ೧೦೮

ಎಲೆ ವಿಳಾಸಿನಿಯರಿರ ಭೂಪನ
ತಿಳುಹಿರೌ ತಾಯ್ಗಳಿರ ನೀವೆಂ
ದೆಲೆ ಪಸಾಯಿತೆಯರಿರ ಸೋದರಿಯೆಂದು ಕೌರವನ ।
ತಿಳುಹಿ ತಾ ಶರಣಾಗತರ ತಾ
ನೊಲಿದು ಕಾವುದು ಧರ್ಮಕಕಟಾ,
ಕಲುಷಹೃದಯರೈ ನೀವೆನುತ ಹಲುಬಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ‖ ೧೦೯

ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳಿರ ರಾಜಕು
ಮಾರರಿರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ಪರಿ
ವಾರಕಿದು ಪಂಥವೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿರಘರಾಧಿಯನು ।

ನಾರಿಯೊಬ್ಬಳನಕಟ ಸಭೆಯಲಿ
ಸೀರೆ ಯುಡಿಯುರ್ಚುವರೆ ಕೆಟ್ಟೆನು
ಕಾರುಣಿಕರಿಲ್ಲಾ ಶಿವಾ ಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೧೧೦

ಪತಿಗಳನ್ನನು ಮಾರಿ ಧರ್ಮ್ಮ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಕೊಂಡರು ಭೀಷ್ಮಮೊದಲಾ
ದತಿರಥರು ಪರಹಿತವ ಬಿಸುಟಿಹರರ್ಥಭೀತಿಯಲಿ ।
ಸುತನ ಕಡು ಸಿರಿ ಸೊಗಸಲಾ ಭೂ
ಪತಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಯನಾಥೆಗೆ
ಗತಿಯ ಕಾಣೆನು ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೧೧೧

ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕದು.

ಮೈದೆಗೆದುವೀಪ್ರಾಣವಾಯುಗ
ಳೈದು ಬೞಿಕಿದಕಾರು ಮೊಱಗುವ
ರೈದೆ ತನುವೊಂದುೞಿಯಲುೞಿವುವು ಮಿಕ್ಕಮಹಿಮೆಗಳು ।
ಬೈದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ನಿನ್ನಯ
ಮೈದುನರ ಮರುಳಾಟಕೆನ್ನನು
ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೧೨

ಕೃಷ್ಣಸ್ತುತಿ.

ಸುಲಿವರೂರೊಳಗುಟ್ಟ ಸೀರೆಯ
ನೆಲೆ ಮುರಾಂತಕ ರಕ್ಷಿಸೈ ಶಶಿ
ಕಳೆಗೆ ಸದರವೆ ರಾಹು ರಚಿಸಿದ ತುಟಿಯ ತೋಟಿಯದು [1] ।
ಸೆಳವರಸುವನು ಖಳರು ಸೀರೆಯ
ಸೆಳೆಯಲುೞಿವೆನೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾ
ಜಲಧಿಯೇ ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೧೧೩

1 ರಚಿಸಿದರವಿಯ ತೆರನಂತೆ, ಖ.

ಗತಿವಿಹೀನರಿಗಕಟ ನೀನೇ
ಗತಿಯಲ್ಲೈ ಗೋವಿಂದ ರಿಪುಬಾ
ಧಿತರನಾಥರಿಗಬಲರಿಗೆ ನೀ ಪರಮಬಂಧುವಲ |
ಸತಿಪಶುದ್ವಿಜಬಾಧೆಯಲಿ ಜೀ
ವಿತವ ತೊಱೆವರು ಗರುವತನ ಹಿಂ
ಗಿತು ಸುಯೋಧನಸಭೆಯೊಳೆಂದೊಱಲಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ‖ ೧೧೪

ಕಾಯ್ದೆಯೈ ಕರುಣದಲಿ ದಿವಿಜರ
ತಾಯ ಪರಿಭವವೆನು ಪಯೋಧಿಯ
ಹಾಯಿದವುರಾರಿಗಳ ಖಂಡಿಸಿ ತಲೆಯ ಚೆಂಡಾಡಿ |
ಕಾಯಿದೈ ಜಾನಕಿಯನೆನ್ನನು
ಕಾಯ ಬೇಹುದು ಹೆಣ್ಣ ಹರಿಬಕೆ
ನೋಯಬಲ್ಲರೆ ಕೆಲಬರೆಂದೊಱಲಿದಳು ಪಾಂಚಾಲಿ ‖ ೧೧೫

ವೇದವಧುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಲಾ ತವ
ಬಾಧೆಯಲಿ ಖಳನಿಂದ ಧರಣಿಯ
ಹೋದಧಿಯಲಕ್ಕಾಡಿದವೆ ದಾಡೆಯಲಿ ದಾನವನ |
ಕೋದು ಹಾಕೀಭೂತಧಾತ್ರಿಯ
ಕಾದೆಲಾ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆ
ಕಾದು ಕೊಳ್ಳೈ ಕಷ್ಣ ಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ‖ ೧೧೬

ರಕ್ಷಿಸಿದೆಯೋ ಗಿಣಿಗೆ ಬೆದಱುವ
ದಕ್ಷಸುತೆಯನು ಕೋಪಶಿಖಿ ತಿಮಿ
ರಾಕ್ಷನನು ಜಮದಗ್ನಿಮುನಿಪನ ನುಡಿಯುನನುಕರಿಸಿ |
ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ರೇಣುಕೆಯನೆನ್ನನು
ಪೇಕ್ಷಿಸದಿರೈ ಕರುಣದಲಿ ಕಮ
ಲಾಕ್ಷ ಬಿಡಿಸೈ ಸೆಱಗನೆಂದೊಱಲಿದಳು ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ‖ ೧೧೭

ದೇವಕೀದೇವಿಯರ ಸೆಱೆಯನು
ದೇವ ಕೃಪೆಯಲಿ ಬಿಡಿಸಿದೈ ಕರು
ಣಾವಲಂಬದಿ ಕಳಚಿದೈ ಹದಿನಾಱುಸಾವಿರದ ।
ದೇವಕನ್ಯಾಬಂಧನವನಭಿ
ಭಾವಕರ ಕೌರವರ ಭಂಗಿಸಿ
ದೇವ ಬಿಡಿಸೈ ಸೆಱಗನೆಂದೊಱಲಿದಳು ದ್ರುಪದಸುತೆ ॥ ೧೧೮

ಶಿಶುವಧೆಗೆ ಸೀವರಿಸಿದಸುರನ
ಬಸುಱ ಹೂಮಾಲೆಯನು ನೀ ತಱು
ಬಿಸಿದೆಲಾ ನಖರಾಜಿಗಬಲನ ಕಾಯ್ದು ಕರುಣದಲಿ ।
ಶಿಶುವನಯ್ಯಂಗಿತ್ತು ಜಲಧಿಯ
ಮುಸುಕನುಗಿವತಿ ಕರುಣಿಯೇ ಹೆಂ
ಗಸಿನ ಹರಿಬಕೆ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೧೧೯

ತುಱುವ ನುಂಗಿದ ಫಣಿಯ ಗಂಟಲ
ಮುಱಿದು ಕಾಯ್ದೆಲ್ಲ ಗೋವುಗಳ ಗಿರಿ
ಮರೆಯಲಿಂದ್ರನ ಖಾತಿಗಳುಕದೆ ಕಾಯ್ದೆ ಗೋಕುಲವ ।
ಮೆಱೆದೆಲಾ ಕೃಪೆಯಲಿ ಗಜೇಂದ್ರನ
ಮುಱಿಯಲೀಯದೆ ಖಳನು ಸೋಂಕಿದ
ಸೆಱಗ ಬಿಡಿಸೈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೨೦

ಬದೆದೊಡೊಲಿದವರುಂಟೆ ಬೈದೊಡೆ
ಪದವನಿತ್ತವರುಂಟೆ ಕರುಣಾ
ಸ್ಪದರ ತಾ ಕೇಳ್ದಱಿಯೆನಾಕಮಲಾಸನಾದ್ಯರಲಿ ।
ಪದವ ಸೋಂಕಿದ ಮೊಱಡಿಯನು ತಿ
ದ್ದಿದೆ ಯೆಲಾ ಹೆಂಗಸಿನ ಹೇರಾ
ಳದ ಕೃಪಾಳುವೆ ರಕ್ಷಿಸೆಂದೊಱಲಿದಳು ಮೃಗನಯನೆ ॥ ೧೨೧

ಸೊಕ್ಕಿದಂತಕದೂತರನು ಸದೆ
ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಯಜಾಮಿಳನ ಹಿಂ
ದಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡೆಯಲ್ಲೈ ದುರಾತ್ಮಕ್ಷತ್ರಬಂಧುಗಳು ।
ಸೊಕ್ಕಿದರು ಕೌರವರು ಖಳರಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿದೆನು ನಿನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ
ಕಕ್ಕುಲತೆ ಬಡುವೆನು ಮುಕುಂದ ಯೆನುತ್ತ ಹಲುಬಿದಳು ॥೧೨೦

ಚರಣಭಜಕರ ಮಾನಹಾನಿಯು
ಹರಿಬವಾರದು ಕೃಷ್ಣನಾಮ
ಸ್ಮರಣೆ ಧನಿಕರಿಗುಂಟೆ ಘಲ್ಲಣೆ ಘೋರಪಾತಕದ ।
ಪರಮಭಕ್ತಕುಟುಂಬಕನು ನೀ
ಕರುಣಿಯಲ್ಲದೊಡೀ ಕುಟುಂಬವ
ಪೊರೆವರಾರೈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೨೩

ನಾಥರಿಲ್ಲದ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ನೀ
ನಾಥನೈ ಗೋವಿಂದ ಕೇಳೈ
ಯೂಥಪತಿಗಳು ಬಿಸುಟ ಕರಿಣಿಗೆ ಕೃಪೆಯ ನೀ ಮಾಡ್ಪೈ ।
ನಾಥರಿಲ್ಲೆನಗಿಂದು ದೀನಾ
ನಾಥಬಾಂಧವನೀ ನಲಾ ವರ
ಮೈಥಿಲೀಪತಿ ಮನ್ನಿಸೆಂದೊಱಲಿದಳು ಮೃಗನಯನೆ ॥ ೧೨೪

ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದ ಹುಲ್ಲೆ ಬೇಡನ
ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಂತಾದೆನೈ ಬಲು
ಹಱುವದಲಿ ತಾಯ ಬಿಸುಟ ಶಿಶು ತಾನಾದೆನೈ ಹರಿಯೆ ।
ಕೊಲುವುವೈ ಕಾಗೆಗಳಕಟ ಕೋ
ಗಿಲೆಯ ಮಱಿಯನು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾ
ಜಲಧಿಯೇ ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೧೨೫

ಅಕಟ ಹಂಸೆಯ ಮಱಿಯ ಮೋದುವ
ಬಕನ ತೆಗಿಸೈ ಗಿಡುಗನೌಕುವ
ಶುಕನ ಶೋಕವ ಮಾಣಿಸೈ ಮಾಣಿಯುವೆ ಭಕ್ತರಲಿ ।
ಪ್ರಕಟಭೂತಗ್ರಹದ ಬಾಧೆಗೆ
ವಿಕಳೆ ನಿನ್ನಯ ಬಿರುದ ತಡೆದೆನು
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಹೊಡೆ ಸಲಹೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೧೦೬

ಆರಿಗೊಱಲುವೆನೈ ಖಳಾಪ
ಸ್ಮಾರವಿದೆ ಸೆಱಗಿನಲಿ ನಿನ್ನಯ
ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಮಾನವಾದುದೆ ತನ್ನೀವಿಪತ್ತಿನಲಿ ।
ಘೋರತರಭವದುರಿತತರುವಿನ
ಬೇಱ ಸುಡುವೀನಿನ್ನನಾಮಕೆ
ನಾರಿಯಕ್ಕೈಯ ಸಿಲಿಸಲರಿದೇನೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೧೦೭

ಕರುಣಿ ನೀ ಕಾರುಣ್ಯಪಾತ್ರದ
ತರಳೆ ತಾ ದೀನಾರ್ತದುಃಖೋ
ತ್ತರಣ ನೀ ದೀನಾರ್ತದುಃಖಿತೆಯಾನು ಜಗವಱಿಯೆ ।
ಪರಮಪಾಲಕ ನೀನಗತ್ಯಂ
ತರದ ವಿಹ್ವಳೆ ತಾನಲಾ ನಿ
ಷ್ಠುರವಿದೇಕೈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ॥ ೧೦೮

ಮಱೆದೆನಭ್ಯುದಯದಲಿ ನೀನೆಂ
ದಱಿವೆನಾಪತ್ತಿನಲಿ ಮದದಲಿ
ಮಱುಕಿಸುವೆನುಬ್ಬಿನಲಿ ಕಳವಳಿಸುವೆನು ಖೋಡಿಯಲಿ ।
ಅಱಿಯದಜ್ಞರ ಗುಣವ ದೋಷವ
ನಱಸುವರೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಗುಣವೆನು
ಮೆಱೆಯಲಾಗದೆ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೦೯

ಋಷಿಗಳತಿತಾರ್ಕಿಕರು ಕರ್ಮ
ವ್ಯಸನಿಗಳು ಬಾಹಿರರು [1] ಮಿಕ್ಕಿನ
ವಿಷಯದೆಳವಿಮಾನುಗಳು ಮೂಢಮನುಷ್ಯರೆಂಬವರು ।
ಬಸೆದು ನಿನ್ನವನೆಂದು ನೆನೆವಗೆ
ಬಸಿದು ಬೀಳುವ ಕೃಪೆಯು ನೀ ತೋ
ಱಸೆ ಯಿದೇಕೈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆನಗೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೧೩೦

ತುಸವೊದಲು ಚತುರಾಸ್ಯಪರ್ಯಂ
ತೆಸೆವುದೈ ಭುವನದಲಿ ಜೀವ
ಪ್ರಸರವಿದ್ದುದು ದುಃಖಸೌಖ್ಯದ ತಾರತಮ್ಯದಲಿ ।
ಉಸುರಪಸರಣವಿಲ್ಲಿದೆನ್ನು
ಬ್ಬಸದ ಭೀತಿಯು ಬೇಗೆ ಮಿಗೆ ದಾ
ಹಿಸುವುದೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ॥ ೧೩೧

ಏಕಹಸ್ತದಲಂಬರವ ಹಿಡಿ
ದೇಕಹಸ್ತವ ನೆಗಹಿ ಮೊಱೆಯಿಡೆ
ಲೋಕನಾಥ ಮುಕುಂದ ತಾನದ ಕೇಳದಂತಿರಲು ।
ಆಕೆ ಮನದೊಳಗಱಿದು ತನಗಿ
ನ್ನೇಕೆ ಮನದಭಿಮಾನವೆನುತಲೆ
ಲೋಕಸುಂದರಿ ಕರವೆರಡ ಮುಗಿದೆತ್ತಿಯೊಱಲಿದಳು ॥ ೧೩೨

ನಂದಗೋಪಕುಮಾರ ಗೋಪೀ
ವೃಂದವಲ್ಲಭ ದೈತ್ಯಮಥನ ಮು
ಕುಂದ ಮುರಹರ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಘನಕೃಪಾಜಲಧಿ ।
ನೊಂದೆನೈ ನುಗ್ಗಾದೆನೈ ಗೋ
ವಿಂದ ಕೃಪೆಮಾಡಕಟೆನುತ ಪೂ
ರ್ಣೇಂದುಮುಖಿ ಹಲುಬಿದಳು ಬಲುತೆರದಿಂದಲಚ್ಯುತನ ॥ ೧೩೩

---

[1] ಕೋವಿದರು, ಚ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು
ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರುವಿಕೆ.

* ಇತ್ತಲಾದ್ವಾರಿಕೆಯೊಳಗೆ ವರ
ಸತ್ಯಭಾಮಾಭವನದೊಳು ನರ
ವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರುತ ಕೇಳದ ಸತಿಯ ಹೊಲ್ಲೆಯನು ।
ಕೆತ್ತದುಮ್ಮಾನದಲಿ ದ್ರೌಪದಿ
ಯುತ್ತಮೆಯಲಾ ದೃಢಪತಿವ್ರತೆ
ಗೆತ್ತಣದು ಪರಿಭವವಿದೆಂದಸುರಾರಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥ * ೧೩೪

ಆಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೊಡನೆ ಆಟದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯವೆಂದು
ಹಾಸಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದುದು.

ಹರಿಯು ಚಿತ್ತದ ದುಗುಡವನು ತಾ
ನಱಿದು ಸತ್ರಾಜಿತನ ಸುತೆಯಂ
ದುರುತರಾಲಸ್ಯವನು ಪರಿಹರಿಪನುವ ನೆನೆದಾಗ ।
ವಿರಚಿಸಿದಳೊಲವಿನಲಿ ನೆತ್ತವ
ನಿರದೆ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ಢಾಳಿಸಿ
ಸರಿಬೆಸನೊ ಹೇಪೆಂದುದಕ್ಷಯವೆಂದನಾಸತಿಗೆ ॥ ೧೩೫

ಚಿತ್ತವಿಸು ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿ
ಪೋತ್ತಮನೆ ಹರಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಾ
ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯೊಳು ನಾನಾವಿನೋದದಲಿ ।

---

* ಇತ್ತದ್ವಾರಾವತಿಯೊಳಗೆ ದೇ
ವೋತ್ತಮನು ಭಕತರಿಗೆ ತನ್ನನು
ತೆತ್ತು ಬದುಕುವೆನೆಂಬ ಪರಮವ್ರತದ ನಿಷ್ಠೆಯನು ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ
ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರೊಳು ಸಮೇಳದ
ನೆತ್ತಸಾರಿಯ ಹರಹಿ ಹಾಸಂಗಿಯನು ದಾಳಿಸುತ ॥ *

ನೆತ್ತವಾಡುತ ನುಡಿದನುತ್ತರ
ವಿತ್ತಗವ ಹಾಯ್ಕಕ್ಷಯವೆ ಯೆ
ನ್ನುತ್ತ ನುಡಿದನು ಮೂಱುಬಾರಿಯು ಹಾಯ್ಕಿ ಸಾರಿಗಳ ॥ ೧೩೬

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಸತಿ ನೆಗಹಿದಳು ಸಾರಿಯನು ಗಣಿ
ಸುತ್ತ ನೋಡಿದಳೆಣಿಕೆಯೊಳಗಿ
ಲ್ಲತಿಶಯದ ನುಡಿಯಕ್ಷಯವದೆಂದೆಂಬ ವಾಕ್ಯವಿದು ।
ಮತಿಗೆ ಗೋಚರವಲ್ಲ ಯೀಸಂ
ಗತಿಗೆ ಬಾರದು ದೇವ ವಾಕ್ಯ
ಸ್ಥಿತಿಯು ಪಲ್ಲಟವೆನುತ ಮಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡಳಾಹರಿಯ ॥ ೧೩೭

ದ್ಯೂತದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಬಂದುದು
ಮಾತು ನಿಮ್ಮಯ ಚಿತ್ತ ತಾ ನಿಂ
ದೇತಱಲಿ ಸಿಲುಕಿದುದೊ ಸತಿಯರ ಸೇಱುವೆಯ ನೆನಹು ।
ಏತಕೀಪುರುಷರಲಿ ನಂಬುಗೆ
ಬೀತುದಂಗನೆಗೆನಲು ನಸುನಗು
ತಾತಳೋದರಿಗೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ವಿನಯದಲಿ ॥ ೧೩೮

ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದು.

ಕೌರವರು ಜೂಜಿನಲಿ ನಾರಿಯ
ಸೀರೆಯನು ಸುಲಿಯಲ್ಕೆ ವೋಱೆಯಿಡೆ
ನಾರಿಗಕ್ಷಯವಸ್ತ್ರವಾಗಲಿ ಯೆನ್ನ ನೆನೆದುದಕೆ
ಆರಧೆನ್ನನು ನೆನೆವರವರಿಗೆ
ಧಾರಕನು ತಾನಹೆನು ಕೇಳಲೆ
ನಾರಿ ಬೇಱೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದನು ಶೌರಿ ನಸುನಗುತ ॥ ೧೩೯

ಎನಲು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ನೀವಿದ
ನೆನಗೆ ಹೇೞಲು ಬೇಕು ದ್ರೌಪದಿ
ಗಿನಿತು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಪರಿಭವ ತಪ್ಪಿದಂದವನು ।
ವಿನಯದಿಂ ಹೇಳೆಂದು ಮಾನಿನಿ
ಯನುನಯದಿ ಬೆಸಗೊಳಲು ತಾನಿದ
ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆ ಸತಿಯ ಪೂರ್ವದ ಕಥೆಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪೦

ಭೂಸುರರು ಚೋರರುಗಳಿಂದವೆ
ಗಾಸಿಯಾಗಿ ದಿಗಂಬರದಿ ಬರೆ
ಯಾಸುದತಿ ತಾನುಟ್ಟವಸ್ತ್ರದೊಳರ್ಧವನು ಸೀಳಿ ।
ವಾಸುದೇವಾರ್ಪಣವು ತಾನೆಂ
ದೋಸರಿಸದಂತಾಗ ಕೊಡಲಿಂ
ದೀಸಮಯಕಿಂತೊದಗಿ ಬಂದುದು ಪೂರ್ವದತ್ತಫಲ ॥ ೧೪೧

ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಆದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದುದು.

ಅತ್ತಲಾಹಸ್ತಿನಪುರಕೆ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮನನತ್ಯಧಿಕಗುಣಯುತ
ವೃತ್ತನನು ಧರ್ಮಜನನಾಕೌರವರು ಕರೆದೊಯ್ದು ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಸೈರಿಸದೆ ಕಪಟದ
ನೆತ್ತದಲಿ ಸೋಲಿಸಿದನಖಿಳಸು
ವಸ್ತುವಾಹನವನುಜತಾಮೊದಲಾಗಿ ಸತಿಸಹಿತ ॥ ೧೪೨

ಅತಿದುರಾತ್ಮರು ಕೌರವರು ದ್ರೌ
ಪದಿಯ ತಂದಾಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಿ
ಸತಿಯ ವಸ್ತ್ರಕರುಷಣಂಗೈಯಲಿಕೆ ಕರವೆತ್ತಿ ।
ಮತಿ ಮಱೆಯದೊಱಲಿದಳು ನೀನೇ
ಗತಿ ಮುಕುಂದ ಮುರಾರಿ ಲಜ್ಜಾ
ಸ್ಥಿತಿಯನುಳುಹೆನೆ ಕೇಳಿ ನುಡಿದಿಹೆನಕ್ಷಯವದೆನುತ ॥ ೧೪೩

ಎಂದು ಮುರರಿಪು ಸಂತವಿಟ್ಟಾ
ನಂದದಿಂದಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು
ನಂದು ನಿಲಿಸಿದ ಸೀರೆಗಳನಾನೇನು ಹೇಳುವೆನು ।
ಇಂದುಮುಖಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ ಕರುಣಾ
ಸಿಂಧು ನೀನೆನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ
ತಂದೆಯೆಂದೊಱಲುತ್ತ ಮೊಱೆಯಿಡುತಿರ್ದಳಾಕಾಂತೆ ॥ ೧೪೪

ಆಸತಿಯು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿ
ಬೇಸಱದೆ ಮೊಱೆಯಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆಯು
ವಾಸುದೇವನ ನಂಬಿದಳು ನೆಱೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಭೂಪ ।
ಆಸಮಯದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣದ
ಲಾಸತಿಯು ಪರಿಭವಕೆ ವಸ್ತ್ರವ
ಬೇಸಱದೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಲಜ್ಜೆಯ ಕಾಯ್ದನಾಸತಿಯ ॥ ೧೪೫

ಕೇಳಿದನು ಮುರವೈರಿ ತನ್ನಯ
ಮೇಳದೈವರ ಸತಿಯ ಹುಯ್ಯಲ
ನಾಳಿನಪಮಾನಂಗಳಾಳ್ದನಿಗೆಂಬ ನುಡಿಯಿಂದ ।
ಕೋಳುವೋದುವೆ ಪಾಂಡುತನುಜರ
ಬಾಳುವೆಗಳಕಟೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲ ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿದ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಗೀಹದನ ॥ ೧೪೬

ಕ್ರೂರದುರ್ಯೋಧನನು ದ್ರುಪದ ಕು
ಮಾರಿಪಾಂಚಾಲಿಯನು ಸಭೆಯೊಳು
ಸೀರೆಯನು ಸುಲಿಯಲ್ಕೆ ಕಾಯ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದೆನುತ ।
ನಾರಿಯೊಱಲಿದಳಾಕೆಯುಟ್ಟಿಹ
ಸೀರೆ ಸೆಳೆಯುಲು ಬೞಿಕಲಕ್ಷ್ಷಯು
ಸೀರೆಯಾಗಲಿ ಯೆಂದ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ ॥ ೧೪೭

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ಸೋಲದಲಿ ಮನ ನೊಂದ ಧರಣೀ
ಪಾಲರನು ಸಂತೈಸಿ ಯಂಧನೃ
ಪಾಲ ಕಳುಹಿದನಿವರು ಹೊಱವಂಟರು ಪುರಾಂತರವ ॥

ದುಶ್ಶಾಸನನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು
ಅದು ಅಕ್ಷಯವಾದುದು.

ನಿಯುತಮತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು ಜನಮೇ
ಜಯ ಮಹೀಪತಿ ದೇವತಾಶ
ಕ್ತಿಯಲಿದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವೈ ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ।
ಜಯ ಜಯೆಂದುದು ನಿಖಿಳಜನ ಝೂ
ಡಿಯಲಿ ಝೋಂಪಿಸಿ ಸೆಳವ ಸೀರೆಗೆ
ಲಯವ ಕಾಣೆನು ಲೀಲೆಯೆಂತುಟೊ ದೇವಕೀಸುತನ ॥ ೧

ಉಗಿದು ಹಾಯ್ಕುವ ಖಳನ ನಿಡಿದೋ
ಳುಗಳು ಬಱಲಿದುವಳ್ಳೆಹೊಯ್ದುವು
ಡಗೆಯ ಡಾವರವಾಯ್ತು ಬಹಳ ಸ್ವೇದಜಲ ಜಡಿಯೆ ।
ತೆಗೆದು ನಿಂದನು ಸೀರೆಯೊಟ್ಟಲು
ಗಗನವನು ಗಾಹಿಸಿತು ಗರುವೆಯ
ಬಗೆಗೆ ಬೇಸಱವಿಲ್ಲ ಬೆಱಗಾಯಿತು ಮಹಾಸ್ಥಾನ ॥ ೨

ಹಾ ಮಹಾಸತಿ ಶಿವ ಶಿವಾ ಲ
ಜ್ಜಾಮಹೋದಧಿ ಬತ್ತುವುದೆ ನಿ
ರ್ನಾಮರೇ ಕುಂತೀಸುತರುಚಿತರೇ [1] ಪರಾಭವಕೆ ।

---

[1] ಪಥ್ಯರೇ, ಚ. ಪರರೇ, ಚ.

ಶ್ರೀಮುಕುಂದನ ದಿವ್ಯನಾಮ
ಪ್ರೇಮರಸಕಿದು ಸಿದ್ಧಿ ಯೆನಲಾ
ಯ್ತಾಮಹಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಬಳೆದುದು ಬೆಱಗು ಬಿಂಕದಲಿ ॥ ೩

ಅಹಹ ದೈವಪ್ರೇಮವಿದಲಾ
ಮಹಿಳೆಯಲಿ ಮಾನವರ ಕೃತಿ ಗೆಲ
ಲಹುದೆ ಗರುವೆಯು ಗಾಹಿಸಿತು ಗೋವಿಂದನಭಿಧಾನ ।
ವಿಹಿತವಿದು ಕುರುರಾಜಕುಲವನ [1]
ದಹನ [2] ಭೀಮಧನಂಜಯಾದ್ಯರ
ವಿಹರಣದ ವಿನ್ಯಾಸವಾಯ್ತೆಂದುದು ಬುಧವ್ರಾತ ॥ ೪

ಬೆಗಡಿನಲಿ ಮುಖಭೇದ ನಯನಾಂ
ಬುಗಳಲಾನಂದಾಶ್ರು ಶೋಕದ
ಡಗೆಯಲುಬ್ಬುವ ನಗೆಯು ಭಯಸ್ವೇದದಲಿ ರೋಮಾಂಚ ।
ದುಗುಡದಲಿ ಪರಿತೋಷ ಕಂದಿದ
ಮೊಗದೊಳುಜ್ಜ್ವಲವೃತ್ತಿ ಭೀಷ್ಮಾ
ದಿಗಳೊಳಗೆ ಪಲ್ಲಟಿಸುತಿರ್ದುದು ಪ್ರತಿಮುಹೂರ್ತದಲಿ ॥ ೫

ಆಗ ವಿದುರನು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ
ಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.

ನೆನೆದೆ ನೀನನುಚಿತವ ನೀ ಹೊ
ತ್ತಿನಲಿ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯ ದೈವದ
ವಿನಯದಲಿ ದೂಸಱಿಡಗಿತೆಲೆ ಬೆಳಸಾದುದಪಕೀರ್ತಿ ।
ವನಿತೆಯನು ಬಿಡು ಪಾಂಡುನೃಪನಂ
ದನರ ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡುವು
ದನುನಯವು ನಿನಗೆಂದು ನುಡಿದನು ವಿದುರ ಕುರುಪತಿಗೆ ॥ ೬

---

1 ಅಹಿತವರು ಕುರುರಾಜಕುಲಘನ, ಚ.	2 ಗಹನ, ಚ.

ಆಗ ವಿದುರವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಉಪೇಕ್ಷೆ.

ದೈವವೀದ್ರೌಪದಿಗೆ ಸೀರೆಯ
ನೀವುದಲ್ಲದೆ ಬಿಡಿಸಲಾಪುದೆ
ದೈವ ತೊತ್ತಿರ ಹುರುಡುಗೆಲಸದ ಹಿಂಡುಕೂಟದಲಿ ।
ದೈವವಿವಳಿಗೆ ತಾನಲೇ ತ
ನ್ನೈವರಿಕ್ಕಿದ ಮಾತು ರಿಪುಗಳ
ವೈವಳಿಯ ನುಡಿಗಾಣಿ ನೀ ಸಾಜೆಂದು ನೃಪ ಜಡಿದ ॥ ೭

ನೀತಿಮರುಳನು ವಿದುರಸೀತನ
ಮಾತಿನಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ತೊತ್ತಿರೊ
ಳೀತಳೋದರಿ ಬೆರಸಿ ಬದುಕಲಿ ಕರ್ಣ ಕಳುಹಿವಳ ।
ಈತತುಕ್ಷಣ ದೃಷ್ಟಿಬಂಧವ
ನೇತಬಲಿ ಮಾಡಿದಳೂ ಲಜ್ಜೆಯ
ಜಾತಿಯುಳಿದುದು ಬಳೆದಸೀರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಯಿಸೆಂದ ॥ ೮

ಎನಲು ನೋಡಿದಳಬಲೆ ಮುನಿಯುತ
ಮನದ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ಭುಗಿಭುಗಿ
ಲೆನುತ ಬೆಂದುವು ಬಹಳಪರ್ವತರೂಪಿನಂಬರವು ।
ಅನಿಮಿಷರು ತಲ್ಲಣಿಸೆ ಸಭೆಯಲಿ
ಜನನಿಕರ ನಡುನಡುಗೆ ಕೌರವ
ಜನಪನೆದೆ ಜರ್ಝರಿತವಾದುದು ಧೂಮಮಯವಾಗೆ ॥ ೯

ಇವಳಲೇ ನಮ್ಮನಿಬರಭಿಮಾ
ನವನು ಕೊಂಡಳಲಾ ಸ್ವಯಂವರ
ಭವನದಲಿ ಭಂಗಿಸಿದಳಮ್ಮನು ಸಭೆಯೊಳೆಡಹಿದೊಡೆ ।
ಇವಳು ಬಹುವಿಧಪುಣ್ಯಶಕ್ತಿಯೊ
ಳವಗೆ ಸಿಲುಕಿದಳೆನ್ನು ತೊತ್ತಿರ
ಸವತಿ ಜೇಟದ ಸವಿಯ ಸುರಿಯಲಿ ಭಂಡವಿಂಡರಿಗೆ ॥ ೧೦

ಸೋತನರಸನು ತನ್ನನೆನ್ನನು
ಸೋತುದನುಚಿತವೆಂಬ ಬೆಡಗಿನ
ಮಾತನಱಿಯದ ಮೂಢರನು ಸುಡಲೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ॥ ೧೧

ದುರ್ಯೋಧನನ ವಚನ.

ಸೋತುದಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಸೋತುದ
ನೀತಿಯೆಂಬುದು ವಿದಿತವೇ ತಾ
ನೀತ ನುಡಿಯಲಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನು ಸತ್ಯಸಂಧನಲೆ ।
ಈತಳೋದರಿ ತರಿಚುಗೆಡೆದೀ
ಮಾತಿನಲಿ ತಾ ಬಿಡುವೆನೇ ನಿ
ನ್ನಾತನನು ನುಡಿಸೆಂದು ಖಳ ಧಟ್ಟಿಸಿದನಂಗನೆಯ ॥ ೧೨

ಪಾಂಚಾಲಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ ಬಿರುನುಡಿಗಳು.

ಜೀಯ ಮಾತೇಕಿವಳೊಡನೆ ರಿಪು
ರಾಯರಿಗೆ ದಾಸತ್ವವಾಗಲು
ಬಾಯಿಬಡುಕಿಯದಾರೊಡವೆ ತದ್ಧಾಸಧನವಲ್ಲೆ ।
ಆಯತಾಕ್ಷಿಯನಿಂದು ನಿನ್ನಪ
ಸಾಯಿತೆಯರಲಿ ಕೂಡು ತೊತ್ತಿರ
ಲಾಯ ಬೇಡುಪಕಾರವೆನಗೆಂದೆಱಗಿದನು ಕರ್ಣ ॥ ೧೩

ಎಲೆಗೆ ಭಜಿಸಾ ಕೌರವಾನ್ವಯ
ತಿಲಕನನು ನಿನ್ನವರ ಮಱೆ ನಿ
ನ್ನೊಳಿವ ನೆನೆ ಯೌವನದಲಿ ಕಾಲೋಚಿತಕ್ರಮವ ।

ಆಗ ಪಾಂಚಾಲಿಯು ಕರ್ಣನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದುದು.

ಬಳಸು ನೀನೆನೆ ಗಜಱಿದಳು ಕುರು
ತಿಲಕನನು ತಱಿದೊಟ್ಟ ರಣದಲಿ
ತಿಳಿರಕುತದಲಿ ದಣಿವೆನನಿಲಜನೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೪

ದುರ್ಯೋಧನನ ಸೊಕ್ಕಿನ ನುಡಿ.

ಏಕೆ ಕೆಣಕಿದೆ ಕರ್ಣ ಬೂತಿನ
ಬೀಕಲಿನ ಬದಗಿಯನು ಸೆಮರದೊ
ಳೀಕೆಯನಿಲಜ ಮುಱಿವನೆನುತವೆ ತನ್ನ ಮುಂಜೆಱಗ ।
ನೂಕಿ ತೊಡೆಗಳ ತೋಱಿಸುತ ಲೋ
ಕೈಕವೀರನ ನೇಟಿಸಿದೊಡ
ವ್ಯಾಕುಲನ ಮನ ಖಂಡಿಯೋದುದು ಖತಿಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ॥

ಆಗ ಭೀಮನ ಕೋಪ.

ನೋಡಿದನು ಪರಿಘವನು ಕಡೆಗ
ಣ್ಣಾಡಿತಿವದಿರ ಮೇಲೆ ವೈಯ್ಯಲಿ
ಜಾಡಿ ಗೆದಱಿತು ರೋಮ ಝುಳಪಿಸಿತರುಣಮಯನಯನ ।

ಭೀಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಮಾಧಾನ.

ಮೂಡಿತುರಿ ಸುಯ್ಲಿನಲಿ ರೋಷದ
ಬೀಡು ಭೀಮನ ಕಂಡು ಧರ್ಮಜ
ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಕೊರಳಿನ ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ ॥ ೧೬

ಸೈರಿಸಕಟಾ ಭೀಮ ರೋಷವಿ
ಹಾರಕಿದು ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಗರ್ವವಿ
ಕಾರದಲಿ ಕೌರವರು ಮೆಱೆಯಲಿ ಕಾಲವವರದಲೆ ।

ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನ ಅನುಮತಿ.

ಧಾರಿಣೀಶನ ಧರ್ಮತತ್ವದ
ಸಾರವುಟಿದರೆ ಸಾಕು ಮಿಕ್ಕಿನ
ನಾರಿಧನವಭಿಮಾನ ಬೇಯಲಿ ಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೧೭

ಕ್ಷಮೆಯೆ ಧನವೆಂದಿದ್ದವಿವಳಲಿ
ಮಮತೆಯನು ಮಾಡಿದೆವೆ ನಾವು
ಶ್ರಮಿ [1] ಸುವ್ರೊಡೆ ದೇವೇಂದ್ರ ತೃಣವಿವರಾವ ಪಾಡೆಮಗೆ ।

---

[1] ಭ್ರಮಿ, ಚ.

ರಮಣಿಯಾಡಿದ ಧರ್ಮಪಥವೀ
ಕುಮತಿಗಳ ಮತವಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ
ತಮಗೆ ದಾಸಿಯೆ ದ್ರುಪದನಂದನೆ ಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೧೮

ದುರ್ಯೋಧನನ ಸ್ವಚ್ಛಂದಭಾಷಣ.

ಶ್ರುತಿತದರ್ಥಸ್ಮೃತಿಗಳಲಿ ಪಂ
ಡಿತರು ಪರಿಣತರುಂಟು ಪಾರ್ಥ
ಸ್ಮೃತಿಯ ಬಟ್ಟಿಕಾದರಿಸುವೆವು ನಿಮಗಾದದಾಸ್ಯದಲಿ ।
ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದು ತೋಱು
ಸತಿಯು ಸೆಱೆಯನು ಬಿಡಿಸಲೆವ್ವಿ್ಮಾ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಾರುಂಟೆಂದು ಕೌರವರಾಯ ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೧೯

ಆಗ ಕರ್ಣನ ಮಾತುಗಳು.

ಭಾಷೆ ಯೇಕಿವನೊಡನೆ ದ್ರೌಪದಿ
ದಾಸಿಯುಲ್ಲೆಂಬವನ ದಿವಸವ
ದೇಸು ಬಲುಹೋ ಪೂತು ಮಝು ತಾನಿಂದ್ರಸುತನೆಂಬ ।
ಐಸರಲಿ ದೇವೇಂದ್ರ ತೃಣ ಗಡ
ವೈಸಲೇ ನೀ ಮುನಿದೊಡೀನುಡಿ
ದಾಸಭಾವದ ಬಣಗುಗಳಿಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥ ೨೦

ನೂಕಿಸಾ ತೊತ್ತಿರ ಮನೆಗೆ ತಡ
ವೇಕೆ ತರುಣಿಯುನಿನ್ನು ನೀನು ವಿ
ವೇಕದಲಿ ನಿನ್ನಂತೆ ತೆಗೆ ಸಾಕಿವರ ಮಾತೇನು ।
ಈಕುಠಾರರ ಕಳುಹಿ ಕಳೆ ತಾ
ವೇಕೆ ನೃಪಸಭೆಯಲಿ ವರಾಸನ
ವೇಕೆನುತ ಕುರುಪತಿಗೆ ನುಡಿದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಕರ್ಣ ॥ ೨೧

ಆಗ ಕರ್ಣನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ದುಶ್ಶಾಸನನಿಗೆ
ದುರ್ಯೋಧನನ ಅಪ್ಪಣೆ.

ಅಹುದಲೇ ಬಚಿಕೇನು ನೀನತಿ
ಬಹಳಮತಿಯೈ ಕರ್ಣ ನೀನೀ
ಕುಹಕಕೋಟಿಯನೆತ್ತಬಲ್ಲೈ ವೃಥಾಭಿಮಾನಿಗಳ ।
ರಹಣಿ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ತೊತ್ತಿರ
ಸಹಚರರ ಸೂಳಾಯತರ ಕರೆ
ಮಹಿಳೆಯನು ನೂಕೆಂದು ದುಶ್ಶಾಸನಗೆ ನೃಪ ನುಡಿದ [1] ॥ ೭೦

ಸುಳಿವ ಹುಲ್ಲೆಯ ಸೋಹಿನಲಿ ಕು
ಕ್ಕುಳಿಸಿದರೆ ಕುಕ್ಕುರನ ಕೈಯ್ಯಲಿ
ಕಳುವಹುದೆ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಾಲ ನಿನ್ನವರ ।
ಬಳಲಿಕೆಯನೇನೆಂಬೆನೈ ಹಿಡಿ
ದೆಳೆಯೆ ಹೊಣಗಿದಳಕಟ ರಾಯನ
ಲಲನೆಗೀವಿಧಿಯೇ ಯೆನುತ ಸ್ತೋಚಿಟ್ಟದಖಿಳಜನ ॥ ೭೨

ಆಗ ದ್ರೌಪದಿಯು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

ಮಾಣಿಸೈ ಗಾಂಗೇಯ ಗುರು ನಿ
ನ್ನಾಣೆಯಿಡು ಕೃಪ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೈ
ರಾಣಿವಾಸಂಗಳರ ನಿಲಿಸಿರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈದುನನ ।
ಪ್ರಾಣವಿದ ಕೊಳಹೇಚಿತೌ ಸಾ
ಕೂಣೆಯವ ಹೊಲಲಾರೆನೆನುತಾ
ರಾಣಿ ಹಲುಬಿದಳೊಡೆಮುಚಿಚಿ ಹೊಣಗಿದಳು ಖಳನೊಡನೆ ॥ ೭೪

ಮಾವ ನಿಮ್ಮಯ ನೇತ್ರವಂತ
ರ್ಭಾವದಲಿ ಬೆರಸಿದೊಡೆ ವಿಜ್ಞಾ
ನಾವಲಂಬನದೃಷ್ಟಿ ಬೆಂದುದೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲಿ ।

1 ಸೇವಿಸಿದ, ಚ.

ದೇವಿಯರಿಗಿದು ಸೊಗಸಲಾ ಸ
ಖ್ಯಾವಳಿಗೆ ಸೇರುವುದಲಾ ನಿ
ರ್ಜೀವರಾದಿರೆ ನೀವೆನುತ ಹಲುಬಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ‖ ೨೫

ಕ್ಷಿತಿಯೆ ಬಿಡಿಸಾ ಸೆಱಗನೆಲೆ ಪಾ
ರ್ವತಿಯೆ ತನ್ನದು ಧರ್ಮವಾದೊಡೆ
ಗತಿ ತನಗೆ ನೀವಾಗಿರೌ ಕಮಲಾದಿಶಕ್ತಿಗಳ ।
ಸತಿಯಹಲ್ಯಾದಿತಿಯರುಂಧತಿ
ಯತಿಮಹಾಮಾಯಾದಿದೇವಪ್ರ
ತತಿ ಬಿಡಿಸಿರೆ ಸೆಱಗನೆಂದೊಱಲಿದಳು ಪಾಂಚಾಲಿ ‖ ೨೬

ಶರಧಿವಧುಗಳು ಬಂದು ಬೇಡಲು
ಪುರುಷಭಿಕ್ಷವನಿಕ್ಕಿದೇ ದಶ
ಶಿರನನುಜ ಶರಣೆಂದು ಬಂದೊಡೆಯಚಲಪದವಿತ್ತೆ ।
ಚರಣ ಸೋಕಲು ಸತಿಯಹಲ್ಯೆಯ
ನಿರದೆ ಕಾಯ್ದೈ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ
ಕರುಣಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ‖ ೨೭

ಅಂಧನೊಬ್ಬನೆ ಮಾವ ನೀವೇ
ನಂಧನಾದಿರೆ ಪಾಂಡು ಕರುಣಾ
ಸಿಂಧು ನೀ ಸೈರಿಸುವುದೇ ತನ್ನೀವಿಪತ್ತಿನಲಿ ।
ಅಂಧಕಾಸುರಮಥನ ನೀನೇ
ಬಂಧಿಸಿದೆಲಾ ಪೂರ್ವವರಸಂ
ಬಂಧವನು ನೀ ಸೆಱಗ ಬಿಡಿಸೆಂದೊಱಲಿದಳು ತರಳೆ ‖ ೨೮

ಸೊಸೆಯಲಾ ದೇವೇಂದ್ರ ತನ್ನೀ
ಘಸಣಿಯಾರದು ಹಿರಿಯಮಾವನ
ವಶವಲಾ ತ್ರೈಜಗದ ಜೀವರ ಜೀವವೇ ಭ್ರಮಣ ।

ಉಸುರು ನಿಮ್ಮಗಧೀನವೀ ದು
ರ್ವ್ಯಸನಿಗಳ ಕೊಂಡಾಡುವರೆ ಕರು
ಣಿಸು ಸಮೀರಣ ಯೆಂದು ಹಲುಬಿದಳಶ್ವಿನೀಯರಿಗೆ ॥ ೨೯

ಮಾವದಿರು ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾ
ಲಾವಳಿಗೆ ನಮಿಸಿದೆನು ನೈದಿಲ
ತಾವರೆಯ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಮಂಡೆಯಲಿಟ್ಟೆನಂಜಲಿಯ ।
ಕಾವುದೆನ್ನನು ಹೆಂಗಸಲ್ಲಾ
ಹಾವು ಹಲಬರ ನಡುವೆ ಸಾಯದು
ದೇವರಿಗೆ ದೂರೈದಲೆಂದೊಱಲಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೦

ಆಗ ವಿದುರನ ಮಾತುಗಳು.

ಬಾಯ ಬಿಡಲೇಕಕಟ ಬಱಲಿದೆ
ತಾಯೆ ಕೈದೋಱಸರು ನಿನ್ನಯ
ರಾಯರೈವರು ಕೆಲದಲಿದ್ದವರೇನ ಮಾಡುವರು ।
ನ್ಯಾಯ ನಿಮ್ಮದು ದೈವದೊಲುಮೆಯ
ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ಬಱಿದೆ ಧೈರ್ಯವ
ಬೀಯ ಮಾಡದಿರೆಂದು ನುಡಿದನು ವಿದುರನಂಗನೆಯ ॥ ೩೧

ಏಲೆಗೆ ನಿನ್ನವರೇನ ಮಾಡುವ
ರೊಲೆಯೊಳಡಗಿದ ಕೆಂಡವಿವರ
ಗ್ಗಳಿಕೆ ನಂದಿದುದೆನುತ ಮುಂಜೆಱಗೆತ್ತಿ ಮಾನಿನಿಗೆ ।
ಖಳನು ತೊಡೆಯನು ತೋಱಸಿದೊಡತಿ
ಮುಳಿದು ಕೊಟ್ಟಳು ಶಾಪವನು ನಿ
ನ್ನಱವು ತೊಡೆಯಲಿ ಘಟಿಸಲೆಂದಳು ಮುಗುದೆ ಖಾತಿಯಲಿ ॥

ಕೋಪದಿಂದ ಭೀಮನು ಎದ್ದುದು.

ಕಡಲ ತೆಱೆಗಳ ತಱುಬಿ ತುಱುಕುವ
ವಡಬನಂತಿರೆ ಮೇಘಪಟಲವ

ನೊಡೆದು ಸೂಸುವ ಸಿಡಿಲಿನಂತಿರೆ ಸಭೆಯೊಳಡಹಾಯ್ದು ।
ಕುಡಿ ಕುಠಾರನ ರಕುತವನು ತಡೆ
ಗಡಿ ಸುಯೋಧನನೂರುಗಳ ನಿ
ವ್ಮಡಿಸಿ ಮುನಿಯಲಿ ಧರ್ಮಸುತನೆಂದೆದ್ದನಾಭೀಮ ॥ ೨೩

ಹೆದಱ ಹೊಕ್ಕುದು ಸಭೆಗೆ ಕೌರವ
ನೆದೆ ಬಿರಿದುದಾಸ್ಥಾನಜಲನಿಧಿ
ಕದಡಿತುಕ್ಕಿದ ಬೆಱಗಿನಲಿ ಬೆಳ್ಳಾದನವನೀಶ ।
ಹದನಹುದು ಹಾ ಯೆನುತಲಿರ್ದುದು
ವಿದುರಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪರೀ
ಕೆದರುಗೇಶದ ಕಾಂತೆ ಹುದಿದಳು ಹರುಷಭಾರದಲಿ ॥ ೨೪

ಆಗ ದುಶ್ಶಾಸನನು ದೂರ ಹೋದುದು.

ಒಡೆಯನೈತರಲಿಕ್ಷುತೋಟದ
ಬಡನರಿಗಳೋಡುವವೊಲೀಕೆಯು
ಹಿಡಿದೆಳೆವ ಖಳ ಹಾಯ್ದನೈ ಕೌರವನ ಹೊರೆಗಾಗಿ ।
ನುಡಿ ತರುಣಿ ತನ್ನಾಣೆ ಭೀತಿಯು
ಬಿಡಿಸಿದೆನಲಾ ರಾಯನಾಜ್ಞೆಯು
ತಡಿಕೆವಲೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಹೋಗಿನ್ನೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೨೫

ಭೀಮನು ಕೋಪದಿಂದ ಬಿರುನುಡಿಗಳನಾಡಿ ಪಾಂಚಾಲಿಯನ್ನು ಸಮಾಧನ ಪಡಿಸಿದುದು.

ಉರಿವ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕರ್ಣನ
ಶಿರದ ಭಾಂಡದಲಿವನ ನೊಱೆನೆ
ತ್ತರಿನಲಿವನಗ್ರಜನ ಕೊಬ್ಬಿದ ನೆಣನ ಕೊಯ್ಕೊಯ್ದು ।
ದುರುಳಶಕುನಿಯ ಕಾಳಿಜದಳೊಡೆ
ವೆರಸಿ ಕುದಿಸಿ ಮಹೋಗ್ರಭೂತದ
ನೆರವಿಗುಣಲಿಕ್ಕುವೆನು ಸತಿ ಕೇಳೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೨೬

ಕೊಂಬೆನೇ ಧರ್ಮಜನ ಧರ್ಮದ
ಡೊಂಬಿಯನು ಮುದಿಗುರುಡನಿಕ್ಕಿದ
ನಂಬುಗೆಯು ವಿಷವೈ ಸಲೇ ತಲೆಗೇಱಿತಗ್ರಜನ ।
ಡೊಂಬಿಗರ ಡಾವರಿಗರಿವದಿರ
ತಿಂಬೆನೀಗಳೆ ತರಳೆ ಕೇಳನು
ತಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯು ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಕುರಳ ನೇವರಿಸಿ ॥ ೩೭

ಮುಡಿಯ ನೀಕಟ್ಟೆಲೆಗೆ ಸತಿಯೆನೆ
ನುಡಿದಳಾಕಾಂತಂಗೆ ವಚನವ
ಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟುವೆನ ಕಾಲವೀದುಶ್ಶಾಸನನ ಶಿರವ ।
ಕೆಡಹಿ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ರಕುತವ
ಕುಡಿಸಿ ತಣಿಯಲು ಕರುಳದಂಡೆಯ
ಮುಡಿವ ವ್ರತವೆನಗಿಹುದು ನೀ ಹೇಱಿದಕೆ ನಿರ್ವಾಹ ॥ ೩೮

ಐಸಲೇ ಯಿಾವ್ರತದ ನಿನ್ನಯ
ಭಾಷೆ ನಮ್ಮದು ಸತಿಯೆ ಯಿಾದು
ಶ್ಶಾಸನನ ತೊಡೆಗಡಿದು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ರಕುತವನು ।
ಸೂಸುತೆಱೆವೆನು ತರುಣಿ ಸೊಕ್ಕಿದ
ದೂಷಕನ ನೆಱೆ ಸೀಳಿ ನಿನ್ನಯ
ಕೇಶವನು ಕಟ್ಟಿಸಿಯೆ ಮುಡಿಸುವೆ ಕರುಳದಂಡೆಗಳ ॥ ೩೯

ಆಗ ಭೀಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಅರ್ಜುನನ ಸಮಾಧಾನೋಕ್ತಿಗಳು.

ಇಱಿದನರ್ಜುನನಾಸಭಾಮಂ
ಡಲದ ವೇದಿಯನಹಹ ಧರ್ಮಜ
ನುಱಿವನೇ ನುಡಿಯೆಡಹಿದೊಡೆ ಸಿಗುರೇಱು ಸದ್ಗುಣಕೆ ।
ಕಳವಳದ ಕಾಲುವೆಯ ಕಾಹುರ
ಕೊಳಗುಗೊಡದಿರು ಭೀಮ ಹಗೆ
ಗಳ ಹಿಳಿವಱಿದು ಹೊತ್ತಲ್ಲೆನುತ ಹಿಡಿದನು ವೃಕೋದರನ ॥೪೦

ಭೀಮವಚನ.

ಮಾಣಲದು ಕೌರವರ ನೂರ್ವರ
ಗೋಣ ಬನಕಾಳಗದೊಳನ್ನಯ
ಕೇಣಿ ತನ್ನಯ ಗದೆಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ತೊಡೆಗಳಿಗೆ ।
ವಾಣಿಯುವು ದುಶ್ಶಾಸನನ ತನಿ
ಶೋಣಿತವ ತಾ ಕುಡಿಯದಿರೆ ನಿ
ನ್ನಾಣೆ ಸೈರಣೆಗಿದುವೆ ಫಲ ಕೇಳೆಂದನಾ [1] ಭೀಮ ॥ ೪೧

ಧರಣಿಜಲಪಾವಕಸಮೀರಾ
ದ್ಯರುಗಳಱಿದಿರಿ ಶಕ್ರನೈಋತ
ವರುಣರುದ್ರಕುಬೇರಯಮರೆಂಬಖಿಳದಿಗಧಿಪರು ।
ಬರೆದು ಕೊಂಡಿರಿ ಭಾಷೆಯನುಸುರ
ನರಫಣಿವ್ರಜವೆಂದು ಭೀಮನ
ಧರಧುರದ ಧಟ್ಟಣೆಗೆ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟುದು ಕುರುಸ್ತೋಮ ॥ ೪೨

ಆಗ ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ ಪಾಂಡವರು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ
ಯನ್ನು ಮಾಡಿದುದು.

ಬರೆಸಿರೈ ಭಾಷೆಯನು ದೇವಾ
ಸುರರ ಸಾಕ್ಷಿಯೊಳಾಯ್ತು ಕರ್ಣನ
ಕೊರಳಿಗೆನ್ನಯ ಬಾಣದುಂಗುರಕುಡಿಕೆ ಯಿಂದಿನಲಿ ।
ಸುರನರೋರಗರಱಿದಿರೆಂದ
ಬ್ಬರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ, ಶಕುನಿಯ
ಶಿರಕೆ ಕೊಟ್ಟೆನು ಸಂಚಕಾರವನೆಂದ ಸಹದೇವ ॥ ೪೩

ಈಕುಠಾರಶಕುನಿತನೂಜನು
ಲೂಕನನು ಸಮರದಲಿ ತನ್ನ ಶ
ರಾಕರುಷಣೆಗೆ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆನು ಬರೆಸಿ ಭಾಷೆಯನು ।

[1] ವೆಂದೊದಱಿದನು, ಚ.

ಲೋಕಪಾಲರಿಗಂದು ವೀರೋ
ದ್ರೇಕದಲಿ ಮಿಗೆ ನುಡಿದ ನಕುಲನು
ಮೂಕಮಲಮುಖಿಯೆಂದಳಾಗಳ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೪೪

ಮುಂದಲೆಯ ಹಿಡಿದೆಳದು ಸಭೆಯಲಿ
ತಂದು ತನ್ನನು ಭಂಗಬಡಿಸಿದ
ಕಂದುಹೃದಯನ ಕರುಳದಂಡೆಯನೈದೆ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ।
ಅಂದದಿಂದಲೆ ಮುಡಿದು ಚರ್ಮದ
ಚಂದದುಡುಗೆಯನುಟ್ಟು ಬೞಿಕಿನೊ
ಳಂದು ಕಬರಿಯ ಕಟ್ಟುವೆನು ತಾನೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೪೫

ಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟೆಲೆ ನಾರಿ ಭಾಷೆಯ
ನುಡಿಯು ತನ್ನದು ಬೇಡವೆಂದೆನೆ
ನುಡಿದ ನುಡಿಗಱುಪುವೆನೆ ಯೀದುಶ್ಶಾಸನನ ಶಿರವ ।
ಕೆಡೆಯೊದೆದು ತಾ ಕರುಳದಂಡೆಯ
ಮುಡಿವುದೇ ವ್ರತವೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿ
ನುಡಿಯಲಂಜುವೆನೆನಲು ಬೞಿಕಿಂತೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೪೬

ಐಸಲೇ ಯೀವ್ರತವು ನಿನ್ನಯ
ಭಾಷೆ ಯೆನ್ನದು ಸತಿಯೆ ಕೇಳ್ ದು
ಶ್ಶಾಸನನ ಕಡೆಗಡಿದು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ರಕುತವನು ।
ಸೂಸುವೆನು ಮಿಗೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಕುಣಿದೀ
ದೋಷಿಯನು ನೆಱೆ ಸೀಳಿ ನಿನ್ನಯ
ಕೇಶವನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ ಮುಡಿಸುವೆ ಕರುಳದಂಡೆಗಳ ॥ ೪೭

ತರುಣಿ ದುಶ್ಶಾಸನನ ನೊಱೆನೆ
ತ್ತರಲಿ ನಾದುವೆ ನಿನ್ನ ಮಂಡೆಯ
ಕುರುಳ ಬಾಚುವೆನಿವನ ದಂತದ ಫಣಿಗೆಯಲಿ ಖಳನ ।

ಕರುಳದಂಡೆಯ ಮುಡಿಸಿ ಶಾಕಿನಿ
ಯರನು ಕರೆಯಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕಯ್ಯಲಿ
ಧುರದೊಳಗೆ ಬಾಯಿನವ ಕೊಡಿಸುವೆನಬಲೆ ಕೇಳೆಂದ ‖ ೪೮

ಜನಗಳ ಅನುತಾಪ.

ಸಿಂಗ ಮಿಗೆ ಹಣುಗಿದರೆ ಮದವೂ
ತಂಗಕದು ಭೀತಿಜವೆ ರೋಷದಿ
ಹಿಂಗಲಾಮಿಷಕೆಂದು ಭಾವಿಪೊಡದು ಪಲಾಯನವೆ ।
ಸಂಗರದೊಳಾಂತದಟರನುಜರ
ನುಂಗುವೀಪಾಂಡವರ ಸೈರಣೆ
ಭಂಗಿಸದೆ ಕುರುಕುಲವನಂತ್ಯದೊಳೆಂದುದಖಿಳಜನ ‖ ೪೯

ಸುರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಕಲಿಗಳತುಳಪರಾಕ್ರಮರು ನಿ
ಶ್ಚಲರು ಸಾಹಸಿಕರು ಸದೈವರು
ಕುಲಭರಿತಪಾಲಕರು ಮಹಿಮೋದಾರಪಾಂಡವರು ।
ಲಲನೆಯನು ದುಶ್ಶಾಸನನು ಮುಂ
ದಲೆವಿಡಿದು ಪರಿಭವಿಸೆ ಸೈರಿಸಿ
ದರಕಟಕಟರಿದು ಯೆನುತಿರ್ದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ ‖ ೫೦

ಆಗ ನಾನಾವಿಧ ಉತ್ಪಾತಗಳು.

ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು ಗಜ
ಪುರದೊಳಗೆ ನೆಲ ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟುದು
ಸುರಿದುದರುಣಾಂಬುವಿನ ಮಳೆ ತತ್ಪುರದ ವೆಳಯದಲಿ ।
ನರಿಗಳವನಿಪನಗ್ನಿಹೋತ್ರದೊ
ಳೂಳಿಡುವು ಸುಸ್ವೇದದಲಿ ಹೂಂ
ಕರಿಸುತಿರ್ದುವು ದೇವತಾಪ್ರತಿಮೆಗಳು ನಗರಿಯಲಿ ‖ ೫೧

ಉಗುಳುತಿದುವು ಕುಳುಗಿಡಿಗಳನು ಕೈ
ದುಗಳು ವಾರುವಪಟ್ಟದಾನೆಗ

ಳೊಗುಮಿಗೆಯ ಕಂಬನಿಗಳಭ್ರದಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳು ।
ನೆಗೆಚಿದುವು ಬಿಱುಗಾಳಿ ಗಿರಿಗಳ
ಮಗುಚಿ ಮುಱಿದುವು ದೇವತಾಭವ
ನಗಳ ಶಿಖರವನಂತವದ್ಭುತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೫೦

ಬಾರಿಸಿತು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿ ಹಾ
ಹಾರವಾವಿರ್ಭಾವ ತೊಳಗಿತು
ತಾರಕೆಗಳಿನಮಂಡಲವ ಝೋಂಪಿಸಿದುದಾರಾಹು ।
ತೋರಣದಲುರಿ ತಳಿತು ರಾಜ
ದ್ವಾರ ಹೊಗೆದುದು ದಿವದಲಂಬರ
ಧಾರಿಣಿಯಲುತ್ಪಾತ ಬಿಗಿದುದು ಮೊಗೆದುದುತ್ಸವವ [1] ॥ ೫೩

ನಡುಗಿತಿಳೆ ನಡುಹಗಲು ಕತ್ತಲೆ
ಯಡಸಿತಾಕಾಶದಲಿ ಹೆಮ್ಮರ
ನುಡಿದು ಬಿದ್ದುವು ಸಲಿಲ ವುಕ್ಕಿತು ಕೂಡೆ ತೊಱೆತೊಱೆಯ ।
ಉಡಿದುವನಿಬರ ಕೈಯ ಕೈದುಗ
ಳೊಡನೊಡನೆ ಸಿಡಿಲೆಱಗಿತಾಸಭೆ
ನಡುಗಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿತು ಭೀತಿ ಗರಹೊಡೆದು ॥ ೫೪

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ಭೀಷ್ಮವಾಕ್ಯ.

ಅಹಹ ಭೂತಕ್ಷೋಭವಿದು ನಿ
ರ್ದಹಿಸದೇ ಕುರುಕುಲವನಕಟಾ
ಮಹಿಳೆಯೊಱಲಿದಳಮರನಿಕರಕೆ ದೈವಕೃತವಿದಲೆ ।
ಕುಹಕಿಮಕ್ಕಳ ಕಂಡು ಮೌನದ
ಲಿಹರೆ ನೀ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾಂಡವ
ಮಹಿಳೆಯನು ಸಂತೈಸು ನಡೆ ನಡೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೫೫

1 ದದ್ಭುತವ, ಚ

ವಿದುರನ ಮಾತು.

ಇದಕೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವೈ ವರ
ಸುದತಿಯನು ನೀ ಬೇಡಿಕೊಳು ಯ
ಜ್ಞದಲಿ ಪಾವಕಗುದಿಸಿದೀಪಾಂಚಾಲಿ ಮಾನವಿಯೆ |
ಇದು ಭವತ್ಸಂತಾನವಿಲಯಾ
ಸ್ಪದ ಕಣಾ ನಡೆ ಪಾಪಿಯೆಂದಾ
ವಿದುರ ಗೌತಮರೌಕಿದರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯ || ೫೬

ಅತಿಮಥನದಲಿ ಮುನ್ನ ದಿವಿಜರ
ಪತಿಗೆ ವಿಷವದು ದೊರೆತವೊಲು ನಿಜ
ಸುತನ ಸರಸದ್ಯೂತ ಕಡೆಯಲಿ ವಿರಸವಾದುದಲ |
ಹಿತರ ಕುಲಪಾಲಕರ ಸುದತಿಯ
ನತಿಗಳದ ಫಲವಾಯ್ತು ದ್ರುಪದನ
ಸುತೆಯ ನೀ ಸಂತೈಸು ನಡೆ ನಡೆ ಯೆಂದನಾವಿದುರ || ೫೭

ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಸಮಾಧಾನ.

ಖೇದ ಮಿಗೆ ಹರಿತಂದು ನೃಪತಿ ತ
ಳೋದರಿಯ ನುಡಿಸಿದನು ಮಗಳೆ ವಿ
ಷಾದವನು ಬಿಡು ಮಾತ ಮನ್ನಿಸು ಮಾವ ನಾ ನಿನಗೆ |
ಈದುರಾತ್ಮನ ಮಾತ ಬೇಡ ವಿ
ಭೇದವೇ ದುಶ್ಶಳೆಗೆ ನಿನಗೆಂ
ದಾದರಿಸಿ ನುಡಿದನು ವಿಪತ್ತಿನಲಾಮಹಾಸತಿಯ || ೫೮

ದ್ರೌಪದಿಯ ಉತ್ತರ.

ಮಗಳಹೆನು ಸೊಸೆಯಹೆನು ನಿಮ್ಮಯ
ಮಗನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಳಕೂಟದ
ಮಗಳೊ ಸೊಸೆಯೋ ನಾದಿನಿಯೊ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮವರ |

ಅಗಡುಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
ವಿಗಡತನಕಂಜಿದರೊ ದುರಿತದ [1]
ಸೊಗಡಿಗಂಜಿದರೊಪೃಥಾಸುತರೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ [2] ॥ ೫೯

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಬಹುವಿಧದಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದುದು.

ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮದು ತಾಯೆ ಕಿಲ್ಬಿಷ
ಕರ್ಮವೆಮ್ಮದು ಲೋಕನೆಱಿಯಲು
ನಿರ್ಮಲರು ನೀವ್ ಪಾಪಕಾಶ್ರಯಹೃದಯರಾವ್ ಜಗಕೆ ।
ದುರ್ಮತಿಗಳಿವದಿರ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯ
ನಮ್ಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಱಿದು ಕಳೆ ಸ
ದ್ಧರ್ಮಗತಿಗಳು ನೀವೆನುತ ತಿಳುಹಿದನು ದ್ರೌಪದಿಯ ॥ ೬೦

ದುರುಳರಿನ್ನವದಿರು ದುರಂತಃ
ಕರಣರಾವ್ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆ ಯೆಮ್ಮದು
ದುರುಬಿಗರು ದುಷ್ಪುತ್ರರೆಮ್ಮ ಕುಮಾರರರಭಿಧಾನ ।
ಕರುಣಿಗಳು ಕಮನೀಯಗುಣಬಂ
ಧುರರು ಶೌರ್ಯಬಲಪ್ರಭಾವೋ
ತ್ಕರರು ನಿನ್ನವರೆಂದು ಗುಣದಲಿ ತಿಳುಹಿದನು ಸತಿಯ ॥ ೬೧

ವರಗಳ ಬೇಡೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆ.

ತಾಯೆ ಬೇಡೌ ವರವ ನಾವ
ನ್ಯಾಯದಲಿ ನಿಮ್ಮನು ನಿರರ್ಥಕೆ
ನೋಯಿಸಿದೆವದ ನೆನೆಯದಿರಿ ಸರ್ವಾಪರಾಧವನು ।
ದಾಯಗೆಡೆ ನಿನ್ನವರು ಕೊಲುವರೆ
ಕಾಯಲಾಪವರುಂಟೆ ವರಸ
ತ್ಯಾಯುಧರಲೇ ನೀವೆನುತ ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೬೨

1 ಧರ್ಮದ, ಚ. 2 ಬೆಗಡಿಗಂಜಿದರೊ ಪೃಥಾಸುತರೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ, ಚ.

ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದು.

ವರವನೀವೊಡೆ ಮಾನ ಭೂಮೀ
ಶ್ವರರ ದಾಸ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆ ಮ
ತ್ತೆರಡನೆಯ ವರವೇನು ವಚನಿಸು ಕೊಟ್ಟೆನೌ ನಿನಗೆ ।
ನರವೃಕೋದರನಕುಲಸಹದೇ
ವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಜರಥ
ತುರಗನಿಕರವನೆಂದೊಡೆಂದನು ಮತ್ತೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೬೩

ವರವೆರಡು ಸಂದುವು ಮನೋರಥ
ಭರಿತವಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ ಬೇಡೆನೆ
ತರುಣಿ ನುಡಿದಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಕಟಪದ್ಧತಿಯ ।
ವರವು ವೈಶ್ಯಂಗೊಂದು ನರಪತಿ
ಗೆರಡು ನೃಪರಿಗೆ ಮೂರು ಭೂದೇ
ವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕಧಿಕಾರವೆಂದಳು ನಗುತ ಪಾಂಚಾಲಿ ॥ ೬೪

ಹಾರಲತಿಶಯತೃಷ್ಣೆ ನಾಶಕೆ
ಕಾರಣವಲೇ ಮಾವ ವರವಿದು
ಭಾರಿಯಾದೊಡೆ ಬೇಡ ಲಘುವನು ಕರುಣಿಸುವುದೆನಲು ।
ಭಾರವಾವುದು ಮಗಳೆ ಕೊಟ್ಟೆನು
ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಬಿಜಯಮಾಡಲಿ
ವೈರಬಂಧದ ಕಂದುಕುಂದನು ಮಱೆದು ಕಳೆಯೆಂದ ॥ ೬೫

ವೈರವಾರೊಳು ಪೂರ್ವತರಸಂ
ಸ್ಕಾರವದು ಸೂಚಿಸಿದೊಡಂಗನೆ
ಮಾರುತನ ಸುತನಱಿಯ ಬಲ್ಲೆವು ಕೇಳಿ ಮುಱಿದವರು ।
ವಾರಣವ ರಥಹಯವ ಪತ್ತಿಯ
ಸಾರಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನಿತ್ತಾ
ನಾರಿಯನು ಪತಿಕರಿಸಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಪಾಂಡವರ ॥ ೬೬

ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕರ್ಣನ ಮಾತು.

ಪೂತುರೇ ಪಾಂಚಾಲಿ ಭುವನ
ಖ್ಯಾತೆಯಾದೆಲೆ ಜಾಗು ನಿನ್ನಯ
ಬೈತಲೆಯ ಮಣಿ ಮಾಱುವೋದುದ ಮತ್ತೆ ಬಿಡಿಸಿದೆಲೆ ।
ಬೀತ ಮರಫಲವಾಯ್ತಲಾ ನಿ
ನ್ನಾತಗಳ ಬಹುಖೇದಜಲಧಿಗೆ
ಸೇತುವಾದೆಲೆ ನೀನೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಕರ್ಣ ॥ ೬೭

ಹೊಕ್ಕಗೂಡಿನ ಹುಲಿಗಳನು ಹೊಱ
ಗಿಕ್ಕಿದೆಯೆಲ್ಲೈ ಇಱುಬಿನೊಳು ಬಿ
ದ್ದೆಕ್ಕಲಂಗಳ ಸೇದಿದೆಯೆಲ್ಲೈ ಕಣ್ಣಿವರೆಗಳಲಿ[1] ।
ಸೊಕ್ಕಿದುರು ಮೀನುಗಳ ಗಂಟಲೊ
ಳಿಕ್ಕಿದಂತಹ ಗಾಳಗಂಟಿನ
ಸಿಕ್ಕಬಿಡಿಸಿದೆ ಗರುವೆ ನೀನೆಂದುಲಿದನಾಕರ್ಣ ॥ ೬೮

ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಭೀಮನ ಕೋಪ.

ಘುಡುಘುಡಿಸಿದನು ರೋಷವಹ್ನಿಯು
ದಡಿಯ ಹೊಕ್ಕನು ಬಿಗಿದ ಹುಬ್ಬಿನ
ಬಿಡೆಯ ಭವಣಿಯ ಲಳಿಯ ಲವಣಿಯ ಲೋಚನದ್ವಯದ ।
ಕಡುಮುಳಿಸಿನುಬ್ಬಟೆಯ ಮಾರುತಿ
ಕಡುಹಿನಲಿ ಭುಗಿಭುಗಿಸಿ ಭಾರಿಯ
ಕಿಡಿಗೆದಱಿ ನೋಡಿದನು ಬಾಗಿಲ ಲಾಳವಂಡಿಗೆಯ ॥ ೬೯

ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಮಾಧಾನ.

ಹಗೆಗಳೇ ಕೌರವರು ತೆಗೆ ಬಲು
ಹಗೆ ಕಣಾ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮವು[2]
ಸೆಗಳಿಕೆಯ ಸಸಿಯಾಗವೇ ನಿಜಸತ್ಯಭಾಷೆಗಳು ।

---

1 ನೋಯಲೀಯದೆ ಕೆಲಕೆ ತೆಗೆದೆಯೆಲ್ಲೈ, ಚ. 2 ಕಾಮಾದಿರಿಪುಗಳು, ಚ.

ಉಗುಳುಗುಳು ಕೋಪವನು ರಾಧೇಯ
ಮಗ ವಿಕಾರಿ ಕಣಾ ವೃಕೋದರ
ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸದಿರೆಂದು ನುಡಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ೭೦

ಬಾ ವೃಕೋದರ ನಕುಲ ಬಾ ಸಹ
ದೇವ ಬಾರೈ ತಮ್ಮ ಫಲುಗುಣ
ಭೂವರನೆ ನೀವ್ ಬನ್ನಿಯೆನಲವನೀಶನೈತಂದು ।
ಆವುದೈ ಕರ್ತವ್ಯ ನೀವೇ
ದೈವಗುರುಪಿತರೆಂದು ವಿಗೆ ಸಂ
ಭಾವನೋಕ್ತಿಯಲಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೭೧

ಮಕ್ಕಳನಗವರಲ್ಲ ನೀವೇ
ಮಕ್ಕಳೈವರು ಮಗನೆ ನಮ್ಮದು
ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತು ಲಾ ಸಾಬಲನ ದೆಸೆಯಿಂದ ।
ಮಿಕ್ಕು ನೀ ಸೈರಿಸುವುದೆ [1] ಮ್ಮದು
ಬಕ್ಕುಡಿಯು ಬೇಳಂಬ ನಿಮ್ಮಲಿ
ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಯಿಲ್ಲೆನುತ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಧರ್ಮಜನ ॥ ೭೨

ಆಗ ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು
ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದುದು.

ಎನ್ನನೀಕ್ಷಿಸು ಮಗನೆ ತಾಯ್ ನಿಮ
ಗನ್ಯಳೇ ಗಾಂಧಾರಿ ಪಿತನೆಂ
ದೆನ್ನ ಕಾಂಬಿರಿ ವೃದ್ಧನೆಂದು ಗತಾಕ್ಷ ತಾನೆಂದು ।
ಮನ್ನಿಸುವಿರೆಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರ ಸಂ
ಪನ್ನಸತ್ಯರು ನೀವು ಕರ್ಮಿಗ
ಳನ್ನವರು ರೋಷಾಭಿಸಂಧಿಯು ಮೆಱೆದು ಬಿಡಿ ಯೆಂದ ॥ ೭೩

1 ನೀವ್ ಸೈರಿಸಿದರೆ, ಕ, ಖ.

ರೂಢಿಗಗ್ಗದ ರಾಜಸೂಯದ
ಲೂಡಿ ನಿರ್ಜರಕಟಕವನು ಖಯು
ಖೋಡಿಯನು ಬಿಡಿಸಿದೆ ಯೆಲಾ ತ್ರಿದಶರಲಿ ಪಾಂಡುವಿನ ।
ಮಾಡುವೆಯೆಲಾ ಮಗನೆ ತಾನೀ
ಗೂಡ ಬಿಸುಟರೆ ಸುರರ ಸಂಗದೊ
ಳಾಡುವಂತಿರೆ ತನಗೆ ಗತಿ ನೀನಲ್ಲದಾರೆಂದ ॥ ೭೪

ಪಾಲಿಸವನಿಯನೆನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
ಖೂಳತನವನು ಮನಕೆ ತಾರದಿ
ರಾಲಿಸದಿರಪರಾಧಿವಾಚಾಳರ ವಚೋಮತವ ।
ಕಾಲದೇಶಾಗಮನ ನಿಗಮದ
ಡಾಳವಱಿದೈಹಿಕಪರತ್ರದ
ಚಾಳಿಯಲಿ ನಡೆ ಕಂದ ಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ಧರ್ಮಜನ [1] ॥ ೭೫

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಧರ್ಮರಾಯನ ಉತ್ತರ.

ಸೋತೆವೆಮ್ಮವರನು ಜೂಜಿನೊ
ಳೀತಳೋದರಿ ಸಹಿತ ಕೇಳ್ಲೆ
ತಾತ ಪೋಪುದುವುಚಿತವೇ ನೀವ್ ಕಳುಹುವುದು ಮತವೆ ।
ನೀತಿಯಲ್ಲದು ಧರಣಿಯೊಳು ವಿ
ಖ್ಯಾತಿ ಸಲ್ಲದು ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚದು
ಮಾತು ಪೊಲವಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ ॥ ೭೬

ಎಲೆ ಮಗನೆ ನಿನಗುಂಟೆ ಪಾತಕ
ಹಟವು ಸತ್ಯವು ಧರ್ಮವೆಂಬಿವು
ಕುಲತಿಲಕ ನೀನಲ್ಲದಾರುಂಟೆಮ್ಮ ವಂಶದಲಿ ।
ಬಲಿದು ಕೇಳುವುದೆಮ್ಮ ಮಾತನು
ತಿಳಿದು ಹೋಹುದು ಪುರಕೆ ನಿಮ್ಮಯ
ಲಲನೆಸಹಿತೆಂದವನಿಪತಿ ತಿಳುಹಿದನು ಧರ್ಮಜನ ॥ ೭೭

---

1 ವಿಟಾಳಿಸದೆ ನಡೆ ಕಂದ ಯೆಂದನು ಮರಳಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ, ಚ,

ಪಾಂಡವರಿಗಾಗಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಉಪಚಾರ.

ತರಿಸಿದನು ಮಡಿವರ್ಗದಮಲಾಂ
ಬರವನಂಬುಜಮುಖಿಗೆ ರತ್ನಾ
ಭರಣವನು ವಿವಿಧಾನುಲೇಪನಚಿತ್ರಸಂಪುಟವ ।
ಅರಸನಿತ್ತನು ವೀಳೆಯವ [1] ಕ
ರ್ಪುರದ ತವಲಾಯಿಗಳನಂತಃ [2]
ಪುರ [3] ಕಿವರ ಕಳುಹಿದನು ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಕಾಣಿಸಿದ ॥ ೭೮

ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಗಾಂಧಾರಿಯ ಸಮಾಧಾನ.

ನೋಡಲಾಗದು ಮಕ್ಕಳಿರ ಕುಲ
ಗೇಡಿಗಳ ಕಪಟವನು ನಮ್ಮನು
ನೋಡಿ ಮಱೆವುದು ಪಾಂಡುವೆಂದಿಹುದಂಧಭೂಪತಿಯು ।
ನಾಡೆ ನೋಡಲು ತಾಯೆ ಬಾ ಮಗ
ಮಾಡಿದನುಚಿತಶತವನೆಲ್ಲವ
ಮಾಡಿದೆನು ತಾನೆಂದಳಾದ್ರೌಪದಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ ॥ ೭೯

ಮಱೆದನಾಗಳ ವಿಗಡವಿಧಿಯು
ಚ್ಚರಿಸಿದೊಡೆ ತದ್ಭಕ್ತಿಮುಖದಲಿ
ಮುಱಿದುದೆಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವದುಷ್ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಫಲ ।
ಹೆರರನೆಂಬುದು ಖೂಳತನವೇ
ನಱಿಯದವರೇ ಪಾಂಡುಸುತರೆಂ
ದುಱುಬೆಯಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿಗಬುಜಮುಖಿ ॥ ೮೦

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದುದು.

ಸಾಕು ನೇಮವ ಕೊಡಿ ಯೆನುತ ಕುಂ
ತೀಕುಮಾರರು ಬೀಱುಕೊಂಡರು

[1] ಅರಸ ನಿತ್ತನು ನೂಕಿದನು, ಕ. ಖ. ಡ. [2] ನಭ್ಯಂ, ಕ. ಜ. ಡ.
[3] ತರ, ಕ. ಖ. ಡ.

ನೂಕಿ ಹೊಕ್ಕುದು ದಾಳವಟ್ಟದಲಿವರ ಪರಿವಾರ ।
ತೋಕಿದುವು ಸೀಗುರಿಗಳಡಬಲ
ದಾಕೆಯುಲಿ ಪಾಂಡವೆಕುಮಾರಾ
ನೀಕ ಬೆರಸಿತು ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳಸಹಿತ ॥ ೮೧

ಕಳದೆವೇ ಖಳರೊಡ್ಡಿದಿಬುಬಿನ
ಕುಳಿಗಳನು ಕೈತಪ್ಪುಮಾಡದೆ
ಸಲಹಿದೆವು ಸತ್ಯವನು ಸುಜನರ ಕಲೆಗೆ ಸಂದೆವೆಲೆ ।
ಕಳವಳದ ಕಡುಗಡಲೊಳಾಬಿದೆ
ಸುಳಿದೆವಿತ್ತಲು ಶಿವ ಶಿವಾ ಯದು
ಕುಲಜ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ॥ ೮೨

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ದ್ಯೂತಮುಖದಲಿ ಸಕಲರಾಜ್ಯವ
ಸೋತು ತನ್ನನುಜಾತಮುನಿಸಂ
ಘಾತಸಹಿತವನೀಶ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಱವಂಟ ॥

ಪಾಂಡವರು ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದುದು.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಕುಂತೀನಂದನರು ತ
ಮ್ಮಾಳೊಡನೆ ಹೇಱದರು ಸಾಭದ್ರಾದಿತನಯರಿಗೆ ।
ಬಾಲಿಕೆಯ ಜೇಳಂಬವನು ಜೂ
ಜಾಳಿಗಳ ಜಜ್ಜಾಳ್ಳಿರತನವನು
ಕೇಳಿ ಬೈದುದು ಸೇನೆ ಖತಿಯಲಿ ಖಳಚತುಷ್ಟಯವ ॥ ೧

ಎತ್ತಿತೀಪಾಳೆಯವು ನಿಜಪುರ
ದತ್ತ ತಿರುಗಿತು ಜನಜನಿತ ರಾ
ಜೋತ್ತಮನ ಕಡೆಯಾಯ್ತು ಸತ್ಯಕ್ಷಮೆ ಪರಾಕ್ರಮಕೆ ।
ಇತ್ತಲಡು ಪಾಯ್ಬೀಗೆ ಬಿಸುಗುದಿ
ಕಿತ್ತಡವು ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಕಪಟ ಖ
ಳೋತ್ತಮರ ಹೃದಯದಲಿ ಮೂಡಿತು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧

ದುಶ್ಶಾಸನನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಮುಂದೆ ಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದು.

ರವಿಯುದಯದಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ಭವನಕೈತಂದನು ಕುಠಾರರ
ಜವಳಿಯನು ಕರೆಸಿದನು ರಾಧಾಸುತನ ಸೌಬಲನ ।
ಅವನಿಪತಿಗಾಂಧಾರಿಯರು ಪಾಂ
ಡವರ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದರು ತ
ಮ್ಮವನಿಗೈದಿದರೆಂದನಾದುಶ್ಶಾಸನನು ನಗುತ ॥ ೨

ಮುಖಿಮುಖಿದು ಪಟ್ಟಣವ ನೋಡುತ
ನರವೃಕೋದರರೌಡುಗಚ್ಚುತ
ತಿರುಗಿದರು ಗಡ ಗಾಢಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಭೀಷಣರು ।
ಕರಿಯ [1] ಸೊಗಡಿನ ಮೃಗಪತಿಗೆ ಮೈ
ಹರಿದ ಪಂದಿಗೆ ನೊಂದಹಾವಿಂ
ಗರಸ ಮೈಚಾಚಿದೆ ಯೆಲಾ ನೀನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೪

ಆಗ ಕರ್ಣನ ವಾಕ್ಯ.

ಅವರ ಹೆಂಡಿರ ಮುಂದಲೆಯ ಹಿಡಿ
ದವೆಗಡವ ಮಾಡಿಸಿದೆ [2] ಪಟ್ಟದ

---

[1] ಕಿಱಿಯ, ಕ. ಖ. ಡ.　　[2] ದೆವ್ವ, ಕ. ಖ. ಡ.

ಯುವತಿಯನು ಸಲೆ ಲಜ್ಜೆಗೆಡಿಸಿದೆ ನಿಮ್ಮ [1] ಲಾಪನಿತ |
ಅವಳ ದೈವೋದಯದಲೈಸಲೆ
ಸವಡಿ ಸೀರೆಯ ಸುತ್ತು ಬಳೆದುದು
ನಿಮಗದಾಗಳ ಮಱಿದು ಹಿಂಗಿದುದೆಂದನಾ ಕರ್ಣ ‖ ೫

ಬೊಪ್ಪನಿತ್ತನು ವರವ ನಮಗದ
ತಪ್ಪಿಸಲು ತೀರುವುದೆ ಭೀಮನ
ದರ್ಪಕರ್ಜುನನುಬ್ಬಟೆಗೆ ಮಾಡಿದೆವು ಮದ್ದುಗಳ |
ತಪ್ಪಿಸಿತಲಾ ದೈವಗತಿ ನ
ಮ್ಮಪ್ಪನೇ ಕೆಡಿಸಿದನು ನಮಗಿ
ನ್ನಪ್ಪುದಾಗಲಿ ಯೆಂದು ನುಡಿದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ‖ ೬

ಜಯವಹುದೆ ನಿರ್ವೇದದಲಿ ನಿ
ರ್ಭಯವಹುದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ಲಿನಲಿ ನಿ
ರ್ಣಯವಹುದೆ ರಿಪುನೃಪರಿಗಿದು ತಾ ನೀತಿಮಾರ್ಗದಲಿ |

ನಿಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಸರಿಮಾಡೆಂದು
ಶಕುನಿಯ ಉಪದೇಶ.

ನಿಯತವಿದು ನಿಶ್ಶೇಷ ನಿಮ್ಮ
ನ್ವಯಕೆ ನಿರ್ವಾಹವನು ಗಾಂಧಾ
ರಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಲಿ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆಂದನಾ ಶಕುನಿ ‖ ೭

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತಿ
ಯರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದರೀನಾ
ಲ್ವರು ವಿಷಾದವಿಡಂಬವಿಹ್ವಳಕರಣವೃತ್ತಿಯಲಿ |
ಪರಿಮಿತದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು ಸಹ
ಚರರ ಶೋಧಿಸೆ ಕಡು ರಹಸ್ಯದೊ
ಳರಸಿಯನು ಬರಹೇೞಿದರು ಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯನು ‖ ೮

1 ಯುವತಿಯಾಕೆಯ ಭಂಗಪಡಿಸಿದೆ, ಚ,

ತಂದೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ದುರ್ಯೋಧನನ ನಿಷ್ಠುರ ಭಾಷಣೆಗಳು.

ಅವರ ದಾಸ್ಯವ ಬಿಡಿಸಿ ನಿಜರಾ
ಜ್ಯವನು ಕರುಣಿಸಿ ನೀತಿಯಲಿ ನಿ
ಮ್ಮವರ ಕಳುಹಿದಿರೆಂದು ಕೇಳಿದೆವಾಯ್ತು ಪರಿತೋಷ ।
ಅವರು ನಿಮಗತಿಭಕ್ತರೈ ಬಾಂ
ಧವರಲಾ ಬಳಿಕೇನು ಧರ್ಮ
ಪ್ರವರರಿಗೆ ನೀವೊಲಿದಿರೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ॥ ೯

ನಾವಲೇ ಹೊಱಗವರ ಹೆಂಡಿರ
ಹೇವ ಗೆಡಿಸಿದೆವವರ ಸೋಲಿಸಿ
ಜೀವಮಾತ್ರವನುೞುಹಿ ಸೆಳೆದೆವು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ।
ನೀವು ಕರುಣಿಸಿದಿರಿ ಕೃಪಾವಿ
ಭಾವ ಹಿರಿಯರಲುಂಟಲೇ ತ
ಪ್ಪಾವುದೈ ತಪ್ಪಾವುದೆನುತಲ್ಲಾಡಿದನು ಶಿರವ ॥ ೧೦

ತಾಯೆ ನೇಮವೆ ಹಗೆಯ ಕೈಯ್ಯಲಿ
ಸಾಯಲಾರೆವು ಸಾಗರಾಂತ್ಯದ
ರಾಯರಿಲ್ಲವೆ ಹೊಱೆಯಲಾಪೆವು ಬೆಂದಬಸುಱುಗಳ ।
ಕಾಯಿದನು ಕರುಣದಲಿ ತಂದೆ ಸ
ಹಾಯಕರ ಪಾಂಡವರ ಗೂಡಿ ಚಿ
ರಾಯು ಬದುಕಿರಲೆಮ್ಮ ಬಿಡಿ ಯೆಂದೆಱಗಿದನು ಪದಕೆ [1] ॥ ೧೧

ದುರ್ಯೋಧನನ ದೂಷಣ.

ಏಕೆ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲೆಗೆ ಸುಡಲವಿ
ವೇಕವಿಷಮೊಗ್ರಹವಿಕಾರ
ವ್ಯಾಕರಣದುರ್ಲಲಿತನಿಷ್ಫಲವಿಪ್ರಲಾಪ ವಿದು ।

1 ರಾಯು ಬದುಕಿರಲೆಮ್ಮ ಕಳುಹೆಂದೆಱಗಿದನು ಪದಕೆ, ಚ.

ಈಕುಲವನೀಪುರವ ನೀಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಕರವ ನೀಜನವ ನೀವಿಭ
ವಾಕೃತಿಯನಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದುವ ನಿನ್ನ ಮಗನೆಂದ ॥ ೧೦

ಪಾಂಡವರ ಗುಣಕಥನ.

ಸರಿಹಸುಗೆಯಿಂದರ್ಧರಾಜ್ಯದ
ಸಿರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರು ಬಾಹುಸತ್ವಕೆ
ಸುರರು ಸರಿಯಿಲ್ಲಕಟ ಪಾಡೇ ಮನುಜಜಂತುಗಳು ।
ಚರಿತವೆಂಬೊಡೆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಗೋ
ಚರಿಸದವರಾಚರಣೆ ನಿಮಗೆಂ
ತರಿವಿನಾಶನಸಿದ್ಧಿಯೆಂದನು ಸುಯ್ದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೧೩

ದುರ್ಯೋಧನನು ಕೋಪದಿಂದ ಹೊರಡುವಿಕೆ.

ಬೇಹವರು ಸಮರಾಜ್ಯದಲಿ ಸಂ
ದೇಹವೇ ಮೇಲವರು ಸತ್ವದ
ಸಾಹಸದ ಸತ್ಯದ ಸದಾಚಾರದ ನಿವಾಸರಲೈ ।
ಸ್ನೇಹಿತರು ನಿಮಗವರ ಮೇಲವ
ಗಾಹಿಸದೆ ಯನ್ಯಾಯದಲಿ ಸ
ದ್ರೋಹರಾವೆಮಗಿನ್ನು ನೇಮವೆ ಯೆನುತ ಹೊಱಮಂಟ ॥ ೧೪

ತಂದೆಯು ಮಗನನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಕಳಿಹಿಸುವಿಕೆ.

ಕಲಕಿತರಸನ ಕರಣಕಂಗಳ
ಕುಳಿಗಳಲಿ ನೀರೊಱಿತವಕಟಕ
ಟೆಲೆಗೆ ಕರೆಯಾ ಪಾಪಿಕುರುವಂಶಾಂತಕನನೆನಲು ।
ಸೆಳದು ತಂದರು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗ
ಳಲಿಗನ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಕುರು
ತಿಲಕ ನೀನುಳಿದೊಡಲ ಹೊರೆವೆನೆ ಯೆಂದನಂಧನೃಪ ॥ ೧೫

ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಮಾಧಾನ.

ಏನ ಮಾಡುವುದವರ ಕೆಡಿಸುವೊ
ಡೇನುಪಾಯವ ಕಂಡೆ ದೈವ
ಧ್ಯಾನನಿಷ್ಠರ ಮುಳಿವುದರಿದನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ಏನು ನಿನ್ನಭಿಮತವು ನಿನ್ನೊಳ
ಗಾನು ಹೊಱಗೇ ಕಂದ ನುಡಿ ದು
ಮ್ಮಾನ ಬೇಡೆನ್ನಾಣೆನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ಮಗನ ॥ ೧೬

ಪಾಂಡವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ನೊಂದರವರಗ್ಗಳಿಸಿ ಹೃದಯದೊ
ಳೊಂದಿ ಬೆರಸರು ತೆರಹು ಮರಹಿನೊ
ಳಂದಗೆಡಿಸಿದೊಡಲ್ಲದುಳಿಹರು ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯ ।
ಬಂದು ಸತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮದಿಲ್ಲಿಗೆ
ನಿಂದುದೆನಿಸಲಿ ನಾವು ನಿಲಲವ
ರೊಂದು ಸತ್ತಿಗೆಯಾಗಿ ಸಲಹಲಿ ನಿಖಿಳರಾಜ್ಯವನು ॥ ೧೭

ಹುದುವ ಸೈರಿಸಿ ಬಳಸಿದರು ದ್ರೌ
ಪದಿಯುನವರೈವರು ಧರಿತ್ರಿಯು
ಹುದುವ ಸೈರಿಸಲಾರೆನವರೊಡನಿಂದುಮೊದಲಾಗಿ ।
ಒದೆದು ಕಳೆ ನಮ್ಮನಿಬರನು ನೇ
ಹದಲಿ ಸಲಹೈವರನು ನೀನಿಂ
ದೊದೆವುದೈವರ ನಮ್ಮ ಹಿಡಿ ಬೇಱಿಲ್ಲ ಮತವೆಂದ ॥ ೧೮

ಅನಿಲಜನ ಬಾಯ್ಬಡಿಕತನವ
ರ್ಜುನನ ಬಱಬೊಬ್ಬಾಟ ಸಹದೇ
ವನ ಸಗರ್ವದ ಮಾತು ವೈಯ್ಯಿಕ್ಕುವುದೆ ಬೞಿಕಿನಲಿ ।

ಮನೆಮೊಗವ ಕಾಣಿಸದೆ ಘನಕಾ
ನನದೊಳಗೆ ಸುಳಿವಂತೆ ಮಂತ್ರವ
ನೆನದೆನಿದು ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಚಿತ್ತಕೆ ಬಹೊಡೆ ಬೆಸಸೆಂದ ‖ ೧೯

ಅದಕ್ಕೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಅಂಗೀಕಾರ.

ಮರುಳು ಮಗನೈ ಶಿವ ಶಿವಾ ಮನ
ಬಱಡನೇ ತಾನಕಟ ನಿಮ್ಮೈ
ಶ್ವರಿಯು ಹಗೆ ದಾಯಾದ್ಯರುಗಳಭ್ಯುದಯದಲಿ ಸೊಗಸೆ ।
ದುರುಳರವದಿರು ದೈವಮುಖದೆ
ಚರಿಕೆ ಘನ ಕೆಡರೆಂದು ಮೋ
ಗರೆ ಹೊರೆಮನದ ಸೂಸಕದ ನೇಹವ ನಟಿಸುತಿಹೆ ಯೆಂದ ‖ ೨೦

ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಡೆಂದು ಮಗನು ಕೇಳಿದುದು.

ಕರೆಸಿಕೊಡಿ ನೀವಿಲ್ಲಿಗವರೈ
ವರನು ಜೂಜಿನೊಳೊಂದು ಹಲಗೆಯ
ಲರಸ ಚಿತ್ತೈಸಲದು ಹನ್ನೆರಡಬುದ ವಿಪಿನದಲಿ ।
ವರುಷವೊಂದಜ್ಞಾತವದಱೊಳ
ಗಱಿದೆವಾದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಬನದಲಿ [1]
ವರುಷಹದಿಮೂಱಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು [2] ಮತ್ತೆ ವೀಳಯವ ‖ ೨೧

ಧರೆಯ ಗೆಲಿದರೆ ಭೀಮಫಲುಗುಣ
ರುರುವಣಿಸುವರು ಭೀಷ್ಮವಿದುರರು
ಗುರುಕೃಪರು ಸೈರಿಸರು ದಟ್ಟಿಸಿ ಮರಳಿ ಕೊಡಿಸುವರು ।
ವರುಷಸಂಖ್ಯೆಯುಲವರ ಸತ್ಯದ
ಭರದಲವನಿಯು ಕೊಂಬುದಿದು ತಾ
ಪರಮಮಂತ್ರವಿದೆಂದು ನುಡಿದರು ಖಳಚತುಷ್ಟಯವು ‖ ೨೨

---

[1] ಮರಳಿ ವಿಪಿನಕ್ಕೆ ಚ. [2] ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಕೊಡುವೆವು ಚ.

ಅಹುದು ಮಂತ್ರವಿದೆಂದು ಚಿತ್ತಕೆ
ಬಹೊಡೆ ಕಳುಹಿ ಮನುಷ್ಯರನು ಕರೆ
ಸಹಿತರನು ವಿದುರಾದಿಗಳ ಕೊಂಡೆಯಕೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ।
ಕುಹಕವುಂಟೇ ನಮ್ಮ ಕಳುಹುವು
ದಹ ಮತವೆ ಬೆಸಸೆನಲು ನಿಮ್ಮೊಳು
ಕುಹಕ ವುಂಟೇ ಮಗನೆ ಕರೆಸುವೆನೀಗ ಪಾಂಡವರ ॥ ೭೩

ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕನಿಂದ ಕರೆಸುವುದು.

ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ ಬಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಭೂತಳೇಶನ ಕರೆದು ತಾರೈ
ತಾತ ಕರೆಸಿದನೆಂಬುದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಲ್ಲಿರಲಿ ।
ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದಿಲ್ಲಿ ವಿ
ಘಾತಿಯಿಲ್ಲೆಂದುಚಿತವಚನದೊ
ಳಾತಗಳ ಕರೆ ಯೆಂದು ಬೆಸಸಿದನವಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ[1] ೭೪

ಅದಕ್ಕೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಅನುತಾಪ.

ಕೇಳಿದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಬರ
ಹೇಳಿದುದ ಪಾಂಡವರನಕಟಾ
ಹೇಳಿದರೆ ಕೌರವರ ನೂರ್ವರನಂತಕಾಲಯಕೆ ।
ಹೇಳಿಗೆಯು ಹೇಳಿದನೆ ಹಾವಿನ
ಮೇಲುಮುಚ್ಚಳ ಮುಱಿಯಲೆಂದಿದ
ಕೇಳಿದೆವೆ ಕೌತುಕವೆನೆಂದರು ಕುದಿದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ೭೫

ಉಱುವೆ ಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿ ಸಾಧಿಸು
ವಱಿಕೆಯಾವುದು ಹೇಳಲಾಗದೆ
ಕುಱಿಗಳೇ ಸಿನ್ನವರು ಬಲಿ ಯಿದು ಮೇಲೆ ವಿಧಿಯೆನುತ[2] ।

---

[1] ನೊಡಗೊಂಡು ಬಾ ಹೋಗೆಂದನಂಧನೃಪ, ಚ.

[2] ಬಲ್ಲರೇ ಮೇಲಣಪಜಯವ, ಚ.

ಮಱುಗ ವೇಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಮಕ್ಕಳ
ಹಱಿವ ಕಂಡರೆ ಮೇಲೆ ನಿನಗೇ
ನಱಿಯಬಾರದೆ ಮರುಳೆ ಯೆಂದಱಿಲಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ‖ ೨೬

ಕೊಂಬುದೇ ಖಳಜನಕೆ ಸಾಧುಗ
ಳೆಂಬ ಮಾತು ವಿಧಾತೃಕಲ್ಪಿತ
ವೆಂಬ ವಿಷದುಬ್ಬಟಕೆ ಗಾರುಡವೇನ ಮಾಡುವುದು ।
ತುಂಬುವುದು ಬತ್ತುವುದು ಕಾಲನ [1]
ಡೊಂಬಿದಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ನಾವೇ
ನೆಂಬೆವಿದಕೆಂದಱಿಲಿದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಸಜ್ಜನರು ‖ ೨೭

ಇವರ ವಂಚಿಸಿ ರಜನಿಮಧ್ಯದೊ
ಳವನ ಕಳುಹಿದೊಡಾತನೈತಂ
ದಿವರ ಪಾಳಯದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು ಹಲವುಪಯಣದಲಿ ।
ಅವನಿಪತಿ ಮಱುದಿವಸ ಬೀಡೆ
ತ್ತುವ ನಿಧಾನವನಱಿದು ರಾಯನ
ಭವನಿಕೆಯ ಹೊಱಬಾಹೆಯಲಿ ದಂಡಿಗೆಯನವನಿೞಿದ ‖ ೨೮

ಕರೆದು ಹೇೞಿದನಾಗ ಪಡಿಹಾ
ರರಿಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ
ನರಸ ಕಳುಹಲು ಬಂದೆನಗ್ರದ ರಾಜಕಾರಿಯಕೆ ।
ಧರಣಿಪಾಲಂಗಱುಹಿ ಯೆನೆ ನೃಪ
ವರಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆ ಕರೆಸಿದೊ
ಡಿರದೆ ಹೊಕ್ಕನು ದೂತನಂದಾರಾಯನೋಲಗವ ‖ ೨೯

ದೂತ ಬಂದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.

ದರುಶನವನಿತ್ತವನಿಪಾಲನ
ಚರಣದಲಿ ಪೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದನು

1 ಬಿತ್ತುವುದು, ಚ.

ನರವೃಕೋದರನಕುಲಸಹದೇವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ।
ಧರಣಿಪನ ಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ಕು
ಳ್ಳಿರಲಿದೇನ್ನೈ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ
ಬರವು ಬೇಗದೊಳಾಯ್ತೆನುತ ಬೆಸಗೊಂಡನಾಭೀಮ ॥ ೨೦

ಬರವು ಬೇಱೇನೊಡೆಯರಟ್ಟಿದ
ರರಸನಲ್ಲಿಗೆ ಮುನ್ನ ಜೂಜಿನೊ
ಳೂರಸೊರಸು ಮಿಗೆ ಮಸೆದುದಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ ಮನಮುನಿಸು ।
ಹರದು ಹೋಯ್ತದು ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊ
ಳೆರಡರಸುಗಳು ಜೂಜನಾಡಲಿ
ಮರಳಿ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದಟ್ಟಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೨೧

ಭೀಮನ ಆಕ್ಷೇಪವಾಕ್ಯ.

ಮರಳಿ ಕರೆಸುವುದೆಂದು ಕಂಬನಿ
ವೆರಸಿ ಕುರುಪತಿಪಿತನ ಚಿತ್ತವ
ಕರಗಿಸಿದನೋ ಮೇಣು ತಾ ಕರೆಸಿದಳೊ ಗಾಂಧಾರಿ ।
ಕರೆಸುವವದಿರು ಭಂಡರೋ ಮೇಣ್
ಮರಳಿ ಹೋಹರು ಭಂಡರೋ ನೀ
ನಱಿವುದೇನ್ನೈ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕಯೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೨೨

ಸಮಾಧಾನದ ನುಡಿಗಳು.

ಬೊಪ್ಪನವರಟ್ಟಿದರೆ ಹರ ಹರ
ತಪ್ಪ ನೆನೆವರೆ ಭೀಮ ಸೈರಿಸು
ತಪ್ಪನಾಡಿದೆ ನಮಗೆ ಮುನಿವಳೆ ತಾಯಿಗಾಂಧಾರಿ ।
ತಪ್ಪದೊಮ್ಮೆಗೆ ಪಾಂಡುಕುಂತಿಗೆ
ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಮರುಳಾಟವಾಗಲಿ
ತಪ್ಪುವನೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂದನು ನಗುತ ಯಮಸೂನು ॥ ೨೩

ಖಳರು ಮೊದಲಲಿ ಕೌರವೇರು ಕಲಿ
ಮೊಳೆಯನಂಕುರಿಸುವ ಕುವಿದ್ಯಾ
ಕಲಿತಮಾಯುರು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳವರ ಸಂಗದಲಿ ।
* ಹೊಳೆವನಡೆಯುವನೆಡಹುವನು ನಿ
ರ್ಮಳನಹನ ನಿಜಪಿತನ ದೋಷವ
ಕಳೆದು ನಿಜಭಾವದಲಿ ಭಜಿಸುವುದೆ ಮತವೆಂದ ॥ ೩೪

ಆಗ ಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ನೆನಹಿನಭಿಮತವಲ್ಲ ದುರ್ಯೋ
ಧನನ ದುಷ್ಟರ ಕರ್ಮಗತಿಯಿದು [1]
ಜನಪತಿಯ ವಶವಲ್ಲ ಗಾಂಧಾರಿಗೆಯಲಂಘ್ಯವಿದು ।
ಅನುನಯದ ಹೊತ್ತಲ್ಲ ನೀವ್ ಹ
ಸ್ತಿನಪುರವ ಹೊಕ್ಕಾಗಳೀ ಕಾ
ನನಕೆ ಗಮಿಸುವಿದೆಂದರಾಧೌಮ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ೩೫

ಕರೆಯೆ ಕಾದುವುದಾಡುವುದು ಸಂ
ಗರಕೆ ಜೂಜಿಂಗಿದು ಮಹೀಶರ
ಪರಮಧರ್ಮವಲೇ ನಿಧಾನಿಸೆ ವೈದಿಕಾಂಗದಲಿ ।
ಗುರುವಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನು
ಕರೆಸಿದಲ್ಲಿ ವಿಘಾತಿ ಬಹುದೇ
ಬರಲಿ ಸೈರಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ॥ ೩೬

ಜನಕನಾಜ್ಞೆಯ ಮೀಱಿ ಬಱಿಸುವು
ದನುಚಿತವು ನಮಗಿನ್ನು ಭೀಮಾ

---

* ತಿಳಿದು ನಡೆವವನಲ್ಲವಿದು ನಿ
ರ್ಮಲದ ನೀತಿಗೆ ಸಲ್ಲ ನಿಜಪಿತ
ನೊಳಗು ನಿರ್ಮಲವಿಲ್ಲವೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಭೀಮ, ಡ. ।

1 ಸಾಬಲಕರ್ಣರಭಿಮತ,

ರ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವರಭಿಮತವೆಮ್ಮ ಮತವೆನಲು ।
ಮನವೊದಲು ಕರಣಂಗಳಾತ್ಮಂ
ಗನುಚರರೊ ಬಾಧಕರೊ ನಿಮ್ಮಯ
ಮನಕೆ ಸಲ್ವಂತಾಗಲೆಂದರು ಪವನಜಾದಿಗಳು ॥ ೩೭

ಮರಳಿ ಪಾಳಯ ಬಿಡಲಿ ಚರರನು [1]
ಕರೆದು ಹೇಳೆಂದವನಿಪತಿ ಗಜ
ಪುರಿಗೆ ತಿರುಗಿದನಕಟ ಯನೇ ಕೌರವರ ಕೃತ್ರಿಮವ ।
ಕೊರಳಲಿಕ್ಕಿದ ವಿಧಿಯ ಕಣ್ಣಿಯ
ಹುರಿ ಬಲುಹಲೇ ಧರ್ಮಸುತನೊಡೆ
ಮುಱಿಚಲಾಪನೇ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ ॥ ೩೮

ಸುತರು ಸಚಿವರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಜ
ಸತಿಯರಾಪ್ತರು ಬಂಧುಗಳು ಭೂ
ಪತಿಗಳನುಜರು ಬುಧರು ಚಾತುರ್ಬಲದ ನಾಯಕರು ।
ಮತವು ಮರಳುವುದಲ್ಲ ಧರಣೀ
ಪತಿಗೆ ದುಸ್ತರ ಕರ್ಮಗತಿ ಸಂ
ಮತವಲೇ ನಮಗಿನ್ನೇನೆನುತ ನಡೆದುದು ಜನಸ್ತೋಮ ॥ ೩೯

ಪಾಂಡವರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು.

ಭರದ ಪಯಣದಲಿವರು ಹಸ್ತಿನ
ಪುರದ ಹೊಱಬಾಹೆಯಲಿ ಬಿಟ್ಟರು
ಪರಿರಚಿತಗಜತುರಗಶಾಲೆಯ ವಿಪುಳವೀಧಿಯಲಿ ।
ಬಿಱಿಯೆ ನೆಲನಳ್ಳಿಱಿವ ವಾದ್ಯದ
ಮೊಱೆವ ಭೇರಿಯ ಜಡಿವ ಕಹಳ
ಸ್ವರದ ಕಳಕಳ ಜಱಿದುದಬುಜಭವಾಂಡಖರ್ಪರವ ॥ ೪೦

---

[1] ಕಿಷ್ಕರ, ಚ.

ಪುರಪ್ರವೇಶ.

ಏನಿದದ್ಭುತರಭಸ ವಿದಲೇ
ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಮರಳಿ ಕುಂತೀ
ಸೂನುಗಳ ಬಲ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟದು ಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ ।
ಏನು ಕೌರವರೊಡನೆ ಶರಸಂ
ಧಾನವೋ ವಿನಯಾನುಗುಣಸಂ
ಧಾನವೋ ತಾನೆನುತ ಗಜಬಜಿಸಿದುದು ಗಜನಗರ ॥ ೪೧

ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ನೃಪತಿ ಪರಿವೃತ
ಪರಿಜನದಲಾರಾಜಬೀದಿಯ
ನೆರವಿ ನೆರವಿಯ ಜನದ ಪುನರಾಗಮನವಿಸ್ಮಯವ ।
ಪರಿಣತಸ್ತ್ರೀಬಾಲವೃದ್ಧರ
ವಿರಸವಚನವನಾಲಿಸುತ ನೃಪ
ನರಮನೆಗೆ ಬಂದೆಱಗಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ೪೨

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕ್ಷೇಮಾಲಿಂಗನಾದಿಗಳು.

ಅರಸ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಭೂಪತಿ
ಹರುಷದಲಿ ಧರ್ಮಜನ ಭೀಮನ
ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಫಲುಗುಣಾದಿಗಳ ।
ಅರಸಿಯರ ಸುಕುಮಾರಕರನಾ
ದರಿಸಿ ಮಧುರರಸೋಕ್ತಿಯಲಿ ವಿ
ಸ್ತರದ ನುಡಿಗಳ ನುಡಿದು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ನಸುನಗುತ ॥ ೪೩

ಸೋಲದಲಿ ಮನ ನೊಂದು ಹೋದುದು
ಹೋಲದೆಮ್ಮಭಿಮತಕೆ ನಿಮ್ಮೊಳು
ಮೇಳದಿಂದೊಂದಾಗಿ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳ ।
ಲೀಲೆಯಲಿ ಮಾಡುವುದು ಸದ್ಯೂ
ತಾಳಿಯಲಿ ರಮಿಸುವುದು ಮನದ ವಿ
ಟಾಳವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆಂದನಂಧನೃಪ ॥ ೪೪

ವೃದುವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ದ್ಯೂತದಲ್ಲಿ
ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಿಕೆ.

ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದೆ ನೀನೀ
ವ್ಯತಿಕರಕೆ ಮನ ಬಹೊಡೆ ಸುಖಸಂ
ಗತಸುಹೃದ್ದ್ಯೂತದಲಿ ರಮಿಸೈ ಮಗನೆ ನೀನೆನುತ ।
ಸುತತನದ ಸೌಹಾರ್ದಸಂಭ್ರಮ
ವಿತದ ಹೊಱಬಾಹೆಯಲಿ ಧರಣೀ
ಪತಿಯನುಪಚರಿಸಿದನು ಚದುರಿಗತನದಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೪೫

ಸರ್ವಲೋಕವಿನಾಶಕರವೀ
ಗುರ್ವಣೆಯು ದೈವಾಭಿಪಾಕಕೆ
ದರ್ವಿಯಾದುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಬುದ್ಧಿವಿಸ್ತಾರ ।
ಸರ್ವಜನವೊಂದೆಸೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನೊರ್ವನೊಂದೆಸೆ ಶಕುನಿಕೌರವ
ರಿರ್ವರೊಂದೆಸೆ ಮಿಕ್ಕರಿಗೆ ಮತವಿಲ್ಲ ಜೂಜಿನಲಿ [1] ॥ ೪೬

ಧರ್ಮರಾಯನು ದ್ಯೂತವನ್ನೊಪ್ಪಿದುದು.

ಅಕಟಕಟ ಧರ್ಮಜನ ಬುದ್ಧಿ
ಪ್ರಕರವೀತೆರನಾಯ್ತು ತನ್ನೊಂ
ದಕುಟಿಲತ್ವವ ಬಲ್ಲನವರಭಿಮತವ ತಾನಱಿಯ ।
ಯುಕುತಿ ತೋಱದೆ ಮತ್ತೆ ಜೂಜಿನ
ವಿಕಳತನಕೆಡೆಗೊಂಡು ಕೌರವ
ಶಕುನಿಗಳ ದುರ್ನೀತಿಗೊಳಗಾದನು ಮಹೀಪಾಲ ॥ ೪೭

ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದನು ಸಭಾಸದ
ವೃಂದ ನೆಱೆದುದು ಮತ್ತೆ ಜೂಜಿನ
ದಂದುಗದ ದುರ್ವ್ಯಸನ ಮುಸುಕಿತು ಧರ್ಮಜನ ಮತಿಯ ।

---

1 ಜೂಜಿನಭಿಮತವರಸ ಕೇಳೆಂದ, ಚ.

ತಂದು ಮಣಿಮಯ ಸಾರಿಹಲಗೆಯ
ನಂದು ಮೋಹರಿಸಿದರು ಜೂಜಿಂ
ಗಿಂದುಕುಲದವನೀಶನನುವಾದನು ಸರಾಗದಲಿ ‖ ೪೮

ಎಳ್ಳನಿತು ಖಯಖೋಡಿ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಿಲ್ಲ ನಿಜಪಾಂಡಿತ್ಯಪರಿಣತಿ
ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟುದು ಕೆದಱಿ ಹೋಯ್ತು ವಿವೇಕವಿಜ್ಞಾನ ।
ಖುಲ್ಲರೊಡನೆಯೆ ಕೇಳಮೇಳದ
ಭುಲ್ಲವಣೆ ವೆಂಟಣಿಸೆ ಪುರಜನ
ವೆಲ್ಲ ಮಱುಗಿತು ಧರ್ಮಜನ ಮಱುಜೂಜಿನುಬ್ಬಟಕೆ ‖ ೪೯

ತೆಗೆದು ಸಾರಿಯ ಹೂಡಿ ಹಾಸಂ
ಗಿಗಳ ಹೊಸೆದನು ಶಕುನಿ ಧರ್ಮಜ
ಹೊಗಱು ಹೋಣಿಯನು ನುಡಿವುದೊಡ್ಡವನಿದು ವಿನೋದವಲೆ ।
ಬಗೆವುದೊಂದೇ ಹಲಗೆ ಮೇಲಣ
ದುಗುಣ ಸಲ್ಲದು ಜೂಜುಗಾಱಱ
ವಿಗಡತನವಲ್ಲೆನುತ ನೃಪತಿಗೆ ಸೂಸಿದನು ನಗೆಯ ‖ ೫೦

ಲಲಿತರಾಗದಲಗಿದ ಗೋರಿಯ
ಬಲುಗುಡಿಯ ಮೃಗದಂತೆ ವಿಷಯದ
ಕುಳಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲ್ದೊಡಕಿ ಬಿದ್ದ ಸುಯೋಗಿಯಂದದಲಿ ।
ಕಲಿತವಿಕಳಾವೇಶದಲಿ ವಿ
ಹ್ವಲಿತವಿವಿಧಶ್ರೋತ್ರನಯನಸಂ
ವಲಿತನೆಂದನು ಶಕುನಿ ನೀ ನುಡಿಯೊಡ್ಡವೇನೆನುತ ‖ ೫೧

ಪಣನಿರ್ಣಯ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಧಾರಿಣಿ
ಕುರುಪತಿಯ ನೆಲನೊಡ್ಡವಿಂತೀ
ಯೆರಡು ತಂಡದೊಳಾರು ಸೋತರು ಸೋತ ಭೂಪತಿಗೆ ।

ವರುಷಹನ್ನೆರಡಱಲಿ ಬನದೊಳ
ಗಿರವು ಮೇಲಜ್ಞಾತವೊಂದೇ
ವರುಷ ಹದಿಮೂಱಾಗೆ [1] ಹೊಗುವುದು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣವ ॥ ೫೨

ಮಱೆಯೊಳಿಹುದಜ್ಞಾತವಾಸದೊ
ಳಱಿದರಾದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಬನದಲಿ
ಚರಿಸುವುದು ಹನ್ನೆರಡುವರುಷವು ಸತ್ಯ ಭಾಷೆ ಯಿದು ।
ಮುಱಿದು ತಪ್ಪಿದನೃಪನನೀಶ್ವರ
ನಱಿವನೈ ಸಲೆ ರಾಜಧರ್ಮವ
ಮೆಱೆವರಾಡುವುದೊಡ್ಡಿಮಾ ಪರಿಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥ ೫೩

ಅಂಜುವೊಡೆ ನಿಲು ಜೂಜುಗಾಱಐ
ಭಂಜವಣೆಗೊಳಗಹರೆ ಬಾ ನೃಪ
ರೆಂಜಲಿಸಿ ಬಿಡಬಹುದೆ ಪರಮದ್ಯೂತರಸಸುಧೆಯ ।
ರಂಜಕರು ನಾವಲ್ಲ ಜೂಜಿಗೆ
ಕಂಜಭವ ತಾನೆನ್ನೊಡನೆ ಕೆಲ
ರಂಜದಿಹರಾರೆಂದು ಗರ್ವವ ಸೂಸಿದನು ಶಕುನಿ ॥ ೫೪

ಉಗ್ರಭಾಷೆಯಿದೇಕೆ ಶಿವ ಶಿವ
ವಿಗ್ರಹಪ್ರತಿಮುಖದ ವಿಷಮಾ
ವಗ್ರಹದಲಿದು ಬೆಂದು ಹೋಗದೆ ಭರತಸಂತಾನ ।
ನಿಗ್ರಹಿಸಲೇಕಕಟ ಕುರುಕುಲ
ದಗ್ರಿಯನನೆಂಬಖಿಳಸಚಿವರು [2]
ದಗ್ರಚರಿತರು ಮುಱಿದು ನುಡಿದರು ನೀತಿವಚನದಲಿ ॥ ೫೫

ವಿದುರ ಗುರು ಗುರುಸೂನು ಬಾಹ್ಲಿಕ
ನದಿಯ ಮಗ ಗಾಂಧಾರಿ ಕುಂತೀ

---

[1] ಹದಿನಾಲ್ಕಱಲಿ, ಚ.   [2] ಸೇವ್ಯ, ಕ. ಖ.

ಸುದತಿ ಭೂರಿಶ್ರವೆ ಯುಯುತ್ಸು ವಿಕರ್ಣಸಂಜಯರು |
ಇದು ವಿಷಮವೆಂದರು ಕೃಪ ದ್ರೌ
ಪದಿವೃಕೋದರಪಾರ್ಥಯಮಳರು
ಕುದಿದರೊಳಗೊಳಗಾಡಲಂಮದೆ ರಾಯನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೫೬

ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳ್ ದುರ್ವ್ಯಸನವಿಷಮ
ವ್ಯತಿಕರದ ಭಾಷೆಯನು ನೃಪ ಮಿಗೆ
ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಶಕುನಿ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ಹಾಯ್ಕಿದನು |
ಸತಿಯ ದಕ್ಷಿಣನಯನವಾಭೂ
ಪತಿಯ ವಾಮಭುಜಾಕ್ಷಿಗಳು ದು
ರ್ಗತಿಯ ಸೂಚಿಸಿ ತೋಱುತಿರ್ದುವು ನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೫೭

ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನು ಸೋತದ್ದು.

ದಾಯವೇ ಮಝು ಪೂತು ದುಗತಿಗ
ನಾಯಸವಲೇ ಚೌಕವೊಂದೇ
ಕಾಯಲಾಗದೆ ಹಾಯ್ಕು ಹಾಯ್ಕೆಂದೊದಱಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ |
ರಾಯ ಸೋತನು ಧರ್ಮಸುತ ಕುರು
ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಕಟ್ಟು ಗುಡಿಯನು
ರಾಯನೂರೊಳಗೆಂದು ಮಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದನಾಶಕುನಿ ॥ ೫೮

ಹಣುಗಿತರಸನ ವದನ ತಾಳಿಗೆ
ಯೊಣಗಿತವನಿಗೆ ನಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯ
ಜುಣುಗಿದುಬ್ಬಿನ ಕಾದ ದೇಹದ ಕಳಿತಚೇತನದ [1] |
ಕುಣಿವ ಬೆಱಗಿನ ಸತ್ವದಲಿ [2] ಕೇ
ವಣಿಸಿದಱಿವಿನ ವಿಕೃತಕರ್ಮದ
ಕುಣಿಕೆಗೊಲದೊಲದರಸನಿದ್ದನು ಹೊತ್ತು ದುಗುಡದಲಿ ॥ ೫೯

1 ಮಣಿದ ನೆನಹಿದ ಮುಱಿದ ಮಹಿಮೆಯ ತಾಗಿದಪದೆಸೆಯ, ಚ.

2 ಜುಣುಗಿದುಬ್ಬಿನ, ಚ.

ಉಬ್ಬು ಮುಱಿದುದು ತಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರ
ನೊಬ್ಬರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೈಯ್ಯ ಗಲ್ಲದ
ನಿಬ್ಬರದ ನಿಡುಸುಯ್ಲ ಖೋಡಿಯ ಮನದ ಕೊಳ್ಗುದಿಯ ।
ಜಬ್ಬುಲಿಯ ಜಾಳಿಗೆಯ ಚಿಂತೆಯ
ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಹರವರಿಯ ಖೇದದ
ಮಬ್ಬಿನಲಿ ಮುಳುಗಿದರು ಫಲುಗುಣಪವನಜಾದಿಗಳು ॥ ೬೦

ದ್ರೌಪದಿಯು ಧರ್ಮರಾಜ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ.

ಕಂಡಿರೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನು ಕೈ
ಕೊಂಡಿರೇ ವನದೀಕ್ಷೆಯನು ಪಿತ
ನಂತಲೆದು ಕೃಷ್ಣಾಜಿನವನುಡಿಗೊಱೆಯ ನಿತ್ತನಲೆ ।
ಚಂಡಿಕೊಂಡರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮಯ
ಭಂಡತನ ಸಾಕಿನ್ನು ವನವಾ
ಖಂಡಲಪ್ರಸ್ಥವಲೆ ನಮಗಿನ್ನೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೬೧

ವಾರಕದ ರತ್ನಾಭರಣಶೃಂ
ಗಾರವೇಕಿನ್ನವನು ತೆಗೆಯಲಿ
ಧಾರಿಣಿಯ ಲಂಪಟವನುೞಿಯಲಿ ವನವನಚ್ಚರಲಿ ।
ಭೂರಿಸಭೆಯಲಿ ನಮ್ಮ ಭಂಗಿಸಿ
ನಾರಿಯರು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತಿಹ
ಕಾರಣವೆ ಕೈಕೊಳಲಿ ತೆಗೆ ಶೃಂಗಾರಗಳನೆಂದ ॥ ೬೨

ಕಳೆದು ಬಿಸುಟರು ಮತ್ತೆ ರತ್ನಾ
ವಳಿಯ ವಿವಿಧಾಭರಣವನು ಪರಿ
ಲಲಿತಕೃಷ್ಣಾಜಿನವ ಹೊದೆದರು ಹಾಯ್ಕಿ ಹಚ್ಚಡವ ।
ನಳಿನಮುಖಿ ಬಹುವಿಧದ ಮುಕ್ತಾ
ವಳಿಯಲಂಕಾರವನುಗಿದು ಸಭೆ
ಯೊಳಗೆ ಬಿಸುಟಳು ನಿಂದಳಬಲೆ ನಿಜಾನುರೂಪದಲಿ ॥ ೬೩

ಸಾಲದೇ ನಮಗಿನ್ನು ಕೌರವ
ನೋಲಗದ ಫಲವಾಯ್ತಲೇ ವನ
ಮಾಲೆ ಕೊರಳಿಂಗಲ್ಲ ಚರಣಾಭರಣವಾದುದಲೆ ।
ಬೀಱುಕೊಳ್ಳರೆ ಬೊಪ್ಪನವರನು
ಮೇಲೆ ಮೋಹದ ತಾಯುಲಾ ನಡೆ
ಹೇಱಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಬೆವೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಮ ॥ ೬೪

ಬಂದರಿವರರಮನೆಗೆ ನೇಮವೆ
ಯೆಂದು ಪದಕೆಱಗಿದರು ಕಂಬನಿ
ಯಿಂದ ನೆನೆದನು ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಬಿಸುಟು ಬದುಕುವನೆ ।
ಇಂದುಮುಖಿ ಮಱುಗಿದಳು ನಾವಿ
ನ್ನೆಂದು ಕಾಂಬೆವು ನಿಮ್ಮನಕಟಕ
ಟೆಂದಳತಿಮೋಹಿತಳಲೇ ಕುಂತಿಯು ಕುಮಾರರಿಗೆ ॥ ೬೫

ವನದೊಳತ್ಯಾಯಾಸ ನೀವೆಂ
ತನುಭವಿಸುವಿರಿ ಪಾಪಿ ದುರ್ಯೋ
ಧನನ ದುರ್ಜನಸಂಗ ನಿಮಗದು ಸಿಂಗಿಯಾದುದಲೆ ।
ವನಿತೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆಂತು ತೊಳಲುವ
ಳನವರತ ಗಿರಿಗುಹೆಯ ಗಟ್ಟ
ವನೆನುತ ನುಡಿದಳು ಕುಟಿಲಗರ್ಭದ ಗುಣದ ಬಳವಿಗೆಯ ॥ ೬೬

ಬೀಳುಗೊಡಿರೇ ಸಾಕು ವಿಪ್ರಳಕೃ
ಪಾಳುಗಳಲಾ ವಿಧಿಯ ಚಿತ್ರವಿ
ಟಾಳಗತಿಗೇನಾಯ್ತು ಹದಿಮೂಱಬುದವವಧಿಯಲೆ ।
ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಾತ್ಮಜರಿಗವನಿಯ
ಪಾಲನೆಯ ಪರುಠವದ ಪಟ್ಟನ
ಪಾಲಿಸುವರಿದಕೇನು ಜಂಜಡ ವೆಂದನಾಧೌಮ್ಯ ॥ ೬೭

ಫಲಕುಜದ ಪಲ್ಲವದ ಪದಕರ,
ತಳದ ವಿಪುಳತಮಾಲಪತ್ರದ
ಲಲಿತಕೇತಕಿನಖದ ದಾಡಿಮದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಗಳ ।
ನಳಿನನಯನದ ಮಧುಪಕುಲಕುಂ
ತಳದ ಬನಸಿರಿ ಸವತಿಯಾದಳು
ಜಲಜಮುಖಿಪಾಂಚಾಲಿಗೆಂದನು ಧೌಮ್ಯ ನಸುನಗುತ ॥ ೬೮

ವನವಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪಾಂಡವರ ಪ್ರಯಾಣ.

ಇವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರಾನೃಪ
ಭವನವನು ಹೊಱವಂಟರೊಡನು
ತ್ಸವವಿಹೀನರು ವಿದುರಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣ ಗೌತಮರು ।
ಅವನಿಪತಿದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗ
ಳವನ ಸಹಭವರುೞಿಯೆ ಬಂದರು
ವಿವಿಧಜನರೊತ್ತೊತ್ತಿ ಮಸಗಿತು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ॥ ೬೯

ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಕೇರಿಕೇರಿಯ
ಮಂದಿಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಘನತರ
ವೃಂದದಲಿ ಘನಸೌಧಶಿಖರದೊಳಂದು ಶೋಕದಲಿ ।
ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ನೋಟಕ
ರಿಂದ ಕೆತ್ತುದು ಬೀದಿ ಜೂಜಿನ
ಬಂದಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ನೃಪಾಲರು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೭೦

ಕುತ್ತುದಲೆಗಳ ಮೃಗದ ತೊಗಲಿನ
ಸುತ್ತುಹೊದಕೆಗಳೆಡದ ಕೈಗಳ
ಲೆತ್ತಿದಾಯುಧತತಿಯ ಭಂಗದ ಭೂರಿತಾಪದಲಿ ।
ಹೊತ್ತುವೆದೆಗಳ ಹೊಗುವ ಮೋಱೆಯ
ಕಿತ್ತಡದ ಕಡುಗೋಪಸಮತೆಗ
ಳೆತ್ತಡಿಗೆ ತಡವಾಯ್ತು ನೃಪರೈತಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೭೧

ಮುಂದೆಯಾದನು ಪಾರ್ಥನಾತನ
ಹಿಂದೆ ಭೂಪತಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಹಿಂದೆ ಮಾದ್ರೀತನಯರನಿಬರ ಹಿಂದೆ ಪಾಂಚಾಲಿ ।
ಹಿಂದೆ ಕುಂತೀದೇವಿ ಯಾಕೆಯು
ಹಿಂದಣಾತನು ಭೀಮನೆಂದಾ
ಮಂದಿ ತೋಱಿದುದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗಿವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ೭೦

ಪಾಂಡವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಹರನ ಜೋಡು ಮುರಾಂತಕನ ಸರಿ
ದೊರೆ ವಿರಿಂಚನ ಪಾಡು ಶಕ್ರನ
ಸರಿಸದವರಿಗೆ ಭಂಗ ವೀವಿಧಿ ಯಾವಿಪತ್ತುಗಳ ।
ಸುರರು ಕೊಂಡಾಡುವರು ಮಿಕ್ಕಿನ
ನೊರಜುಗಳ ಪಾಡೇನು ಶಿವ ಶಿವ
ಕರುಣಿಯಲ್ಲ ವಿಧಾತ್ರನೆಂದುದು ಕೂಡೆ ಜನನಿಕರ ॥ ೭೩

ಇವರ ಹವಣೇ ಮುನ್ನ ರಘುಸಂ
ಭವನು ರಾಜ್ಯವ ಬಿಸುಟು ಹೋಗನೆ
ಯುವರಿಗೆಲ್ಲಂ ಮುನ್ನ ನಳ ಪುಷ್ಕರನ ಬಾಧೆಯಲಿ ।
ಅಡವಿಯನೆ ಬಿಸುಟಡವಿಗೈದನೆ
ಭುವನಪತಿಗಳು ಮುಂದೆ ರಿಪುಗಳ
ನವಗಡಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಳರೆ ಯೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥ ೭೪

ಈ ವಿಕಾರವನೈದೆ ಮಾಳ್ಪನು
ದೇವಕಿಯ ಸುತನಿಲ್ಲಿ ಭುವನವ
ತೀವಿದಾಭಾರವನು ಕಳೆಯಲು ಕಷ್ಟಜೀವಿಗಳ ।
ಓವಿ ಕೊಲಿಸುವ ಭರದಿ ಪಾಂಡವ
ರ್ಗೀವಿಧಿಯ ಮಾಡಿವರ ಕೈಯ್ಯಿಂ
ದೇವಕೀಸುತ ಕೌರವರ ಕೊಲಿಸುವನೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥ ೭೫

ಆಭಿಮನ್ಯು ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಪಾಂಡವರ ದರ್ಶನ.

ಕೇಳಿದಭಿಮನ್ಯುಪ್ರಮುಖಭೂ
ಪಾಲತನುಜರು ಸಚಿವರಾಪ್ತರು
ಪಾಳೆಯದ ತಲ್ಲಣದ ಜೋಡಿಯ ಜನಮನೋವ್ಯಥೆಯ ।
ಹೇೞಲಱಿಯೆನು ಬಂದು ಕಂಡರು
ಘೋೞಿಡುತ ಪದಕೆಱಗಿದರು ನೃಪ
ನಾೞಿ ನೀರೇಱಿದುವು ನನೆದನು ನಯನವಾರಿಯಲಿ ॥ ೭೬

ಸಮಸ್ತೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೌರವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದುದು.

ಕರೆಸಿದನು ಪರಿವಾರವನು ನಿಮ
ಗರಸು ಕೌರವ ನಮ್ಮ ಗಜರಥ
ತುರಗಕೊಟ್ಟಗೆ ಭಂಡಿಗುಡಿಕೋಟಾರಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ।
ಸರಕು ಸರ್ವಸ್ವಗಳು ಕೌರವ
ನರಮನೆಗೆ ನಡೆಯಲಿ ವನಾಂತದ
ಲಿರವು ನಮಗಿನ್ನೆಂದು ನುಡಿದನು ಸಚಿವರಿಗೆ ಸಹದೇವ ॥ ೭೭

ಕರಿಗಳನು ಕೌರವನ ಮಾವಂ
ತರಿಗೆ ಕೈಗೊಳಿಸಿದರು ರಥಚಯ
ತುರಗತತಿ ಕೈವರ್ತಿಸಿತು ಸೂತರಿಗೆ ಗೋಪರಿಗೆ ।
ಸರಕನವನಿಪನನುಚರರಿಗು
ತ್ತರಿಸಿದರು ರಥಿಕಾಳಮಾವಂ
ತರು ಸುಭಟರಳವಡಿಸಿ ಕೊಂಡರು ಕಾನನೋಚಿತವ ॥ ೭೮

ಹರಿದರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕರಸನ
ಚರರು ಸಚಿವರು ಪೊಕ್ಕು ಪಾಂಡ
ವರರಮನೆಯ ಮುದ್ರಿಸಿದರಲ್ಲಿಯ ನಾಡುಬೀಡುಗಳ ।
ಕರೆಸಿ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಂಡು ಠಾಣಾಂ
ತರದ ನಾಯಕವಾಡಿಗಳ ಸಂ
ವರಣೆಗಳ ಸಂತೈಸಿದರು ಕುರುರಾಜಮುದ್ರೆಯಲಿ ॥ ೭೯

ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವೆನು ಗಜ
ಪುರದ ಬೀದಿಯೊಳಿವರು ಬರುತಿರೆ
ದುರುಳನಾದುಶ್ಶಾಸನನು ಹರಿತಂದನೇಡಿಸುತ ।
ಬೆರಳನಾಡಿಸಿ ಹೋದರೀಹೋ
ದರಸು ಕಾನನದೆತ್ತು ಪುನರಪಿ
ಸರಿದುವೆತ್ತುಗಳನುತ ಬಂದನು ಹಿಂದೆ ಪವನಜನ ॥ ೮೦

ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೀಮನುಬ್ಬಿದ
ಹರುಷಹೃದಯನನಧಿಕರೋಷದ
ಲುರುವಣಿಸಿ ನೋಡಿದನು ಭೂಪತಿ ಮೊಗದ ಸನ್ನೆಯಲಿ ।
ತಿರುಹಿದನು ತಮ್ಮನನು ಮಾರುತಿ
ತಿರುಹಿ ಹಾಯ್ಕೀ ಹಿಡಿದ ಗದೆಯನು
ಯರಸಸಂಜ್ಞೆಯೊಳಂಜಿ ನಡೆದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೮೧

ಪುರವ ಹೊಱವಂಟವರು ಗಂಗಾ
ವರನದಿಯ ತೀರದಲಿ ನಿಂದರು
ಪರಿಜನವ ಕಳುಹಿದರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪಸಾಯತರ ।
ಗುರುಜನಕೆ ಪೊಡವಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡರು ನದೀಜದ್ರೋಣಕೃಪರನು
ಕರೆದು ಕುಂತಿಯ ನಿಲಿಸಿದರು ವಿದುರನ ನಿವಾಸದಲಿ ॥ ೮೨

ಇರವು ಹನ್ನೆರಡಬುದ ವನದೊಳು
ಶರಭಭೇರುಂಡಾದಿದನುಜೋ
ತ್ಕರರ ಬಾಧೆಯನಂತಕರಿಸುವೆ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗಳ ।
ಪರುಠವಣೆ ತಾನಿಲ್ಲಿಗಹುದೈ
ಹರಿಯ ಕರುಣವದುಂಟು ನಿನಗೆಂ
ದರಸನನು ಹರಸಿದರು ಗುರುಭೀಷ್ಮಾದಿಸಜ್ಜನರು ॥ ೮೩

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಪಾಂಡವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿದುರನನ್ನು ಕೇಳಿದುದು.

ಕಳುಹಿ ಮರಳಿಯೆ ವಿದುರನೃಪತಿಯು
ನಿಳಯಕೈತಂದನು ಕುಮಾರರ
ಕಳುಹಿ ಬಂದ್ಯೆ ತಮ್ಮ ಮತವೇನ್ಯೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ।
ಉಳಿದವರ ಹದನೇನು ದ್ರೌಪದಿ
ಲಲನೆಯೇನೆಂದಳು ನಿಧಾನವ
ತಿಳಿದು ಬಂದ್ಯೆ ಹೇಳೆನುತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ೮೪

ಮುನಿಪ ಜಪಿಸುತ ನಡೆದನಗ್ನಿಯು
ವಿನುತಸೂಕ್ತವನೆತ್ತುಗೈದು ವಿ
ನನಿಲಜನು ದುಗುಡದಲಿ ಫಲುಗುಣಯಮಳರೊಂದಾಗಿ ।
ವನಿತೆಯನು ನಡುವಿಟ್ಟು ಹೊಱವಂಟರು
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿ ನಿಯುತದಿ
ನೆನೆಯುತಿದ್ದನು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಪದಯುಗವ ॥ ೮೫

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿನ್ತ್ಯ ಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರ
ವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಟವಚಷ್ಟಟ್ಪದೀನಿಕಾಯ
ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್
ಸಭಾಪರ್ವಂ ಮುಗಿದುದು.

ಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ	ಪಙ್ಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
8	7	ನಿಶ್ಚ	ನೀಶ್ವ
11	6	ಖೂಳ	ಖೂಳಂ
13	20	ನ್ನರ	ನ್ನಿರ
29	19	ಕಿನ	ಕ್ಕಿನ
30	7	ದುಂದ	ದುಂದು
35	23	ಸ	ಸೆ
43	11	ವೊ	ವೋ
76	21	ಷಿ	ಷ್ಟಿ
79	29	ಸಿನೀ	ಸಿನಿ
88	4	ರವ	ರವು
106	25	ಡಿನು	ಡಿದನು
110	25	ಲಾಯು	ಲಾಯ್ತು
112	12	ನಬಿ	ನಬ್ಧಿ
128	1	ಗನ್ನು	ನನ್ನು
130	16	ಎನಲು	ಎನೆ
,,	17	ಮುಖ್ಯ	ಮುಖ್ಯವು
139	19	ವಗು	ವಾಗು
147	17	ಭೀಷ	ಭೀಷ್ಮ
152	1	ಕೃಷ	ಕೃಷ್ಣ
,,	,,	ಕೆ	ಕೆ
190	21	ಕೃಷ	ಕೃಷ್ಣ
197	13	ನಡ	ಯುಡ

ಪುಟ	ಪಙ್ಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
223	23	ಯೆದ್ನು	ಯಿದೆನು
239	22	ವಂತರಿ	ತರಿ
245	1	ದುರ್ಯೋ	ದುರ್ಯೋಧ
247	11	ಸ್ಯೆಂಧಿ	ಸ್ಯೆಂಧ
258	12	ಬಣ್ಣ	ಬಣ್ಣ
268	10	ಳವ್ಮೊ	ಳೆವ್ಮೊ
274	10	ವರ	ರ್ವರ
285	7	ರಾಜ	ಪರಾಜ
293	15	ಹೋದ	ಹೋದಧಿ
295	23	ಕೃಷ	ಕೃಷ್ಣ